

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

1. Επικοινωνίες
2. Αποντήσεις

ΠΙΣΜΟΣ ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ	2377
---------------------	------

Προς :

Υπ' οφιν

Αγαπητή κυρ

Είμαστε σπουδάστριες του τμήματος Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Πάτρας και για τη λήψη του πτυχίου εκπονούμε εργασία με θέμα: "Η αποκατάσταση προσφύγων-ευμάτων βασανιστηρίων στην Ελλάδα και ο ρόλος του Κοινωνικού Λειτουργού."

Στο πλαίσιο της εργασίας αυτής διεξάγουμε έρευνα σε πληθυσμό προσφύγων-ευμάτων βασανιστηρίων, με σκοπό να διερευνήσουμε αν με την είσοδό τους στην Ελλάδα πληροφροούνται για την ύπαρξη υπηρεσιών αποκατάστασης ευμάτων βασανιστηρίων, αν έχουν απευθυνθεί σε κάποια από αυτές, αν και κατά πόσο έχουν ικανοποιηθεί οι προσδοκίες τους, καθώς και τις δικές τους προτάσεις για την καλύτερη αντιμετώπιση-αποκατάσταση των ευμάτων βασανιστηρίων.

Οεδομένου ότι η συλλογή των παραπάνω πληροφοριών θα γίνει με ερωτηματολόγια και γνωρίζοντας την ενασχόληση της υπηρεσίας σας με θέματα προσφύγων, ζητάμε τη βοήθειά σας, προκειμένου να διοχετευθούν τα ερωτηματολόγια σε άτομο που ανταποκρίνονται στις ανάγκες της έρευνάς μας.

Το αποτέλεσμα της έρευνας αυτής θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμα, προκειμένου να βελτιωθούν ή να τροποποιηθούν οι παρεχόμενες υπηρεσίες σε πρόσφυγες-ευμάτα βασανιστηρίων, με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι πιο ικανοποιητικές γι' αυτούς.

Βεβαιώντας πολύτιμη τη συνεργασία και βοήθειά σας, σας ευχαριστούμε σε των προσέρον.

Τριττιλή Βασιλική

Γερακιανόκη Δέσποινα

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μαντζάρου 6 - 106 72 Αθήνα

Π. Α. Κ. Α.

Κοινωνική Υπηρεσία
Προσφύγων
Μαντζάρου 6 - 106 72 Αθήνα
Τηλ.: 3607.922 - 3635.881
FAX: 3600 786

Αριθ. πρωτ. 448

Προς
κ.κ Γερακιανάκη Δέσποινα
Τζίτζιλή Βασιλική
σπουδάστριες του τμήματος
Κοινωνικής Εργασίας της Σχολής ΣΕΥΠ
του ΤΕΙ Πάτρας

Αθήνα 15/9/97

Σε απάντηση της επιστροφής σας, σχετικά με την διεξαγωγή έρευνας σε πληθυσμό προσφύγων θυμάτων βασανιστηρίων (στα πλαίσια της πτυχιακής σας εργασίας) και κατόπιν της προφορικής σας συνεννόησης με την κα Σωτηροπούλου, κοινωνική λειτουργό του ΙΚΕ σας πληροφορούμε τα εξής:

Η Κοινωνική Υπηρεσία Προσφύγων του ΙΚΕ, που αποτελεί και εκπαιδευτικό πλαίσιο σπουδαστών Κοινωνικής Εργασίας, ευχαρίστας θα διευκολύνει τη διεξαγωγή της έρευνάς σας, εφόσον τα χρησιμοποιούμενα ερωτηματολόγια είναι ανώνυμα και θα εξυπηρετήσουν αποκλειστικά το σκοπό της εργασίας σας.

Καλή επιτυχία,

Ευαγγελία Λουκαδούνη

Υπεύθυνη Κοινωνικής Υπηρεσίας Προσφύγων, ΙΚΕ

No 943

Κυρία Δέσποινα Γερακιανάκη
& Κυρία Βασιλική Τζιτζιλή

Αθήνα 24 Σεπτεμβρίου 1997

Αγαπητές Κυρίες,

Το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες έχει σαν γραμμή την υποστήριξη των φοιτητών στην εκπόνηση των πτυχιακών τους εργασιών.

Για το λόγο αυτό μπορείτε να χορηγήσετε τα ανώνυμα ερωτηματολόγια στους κοινωνικούς λειτουργούς της Υπηρεσίας μας προς συμπλήρωση, σεβόμενοι πάντα το απόρρητο των πληροφοριών που αφορούν τους πρόσφυγες.

Είμαστε στη διάθεσή σας,

Με εκτίμηση

Θ. Χατζηνικολάου
Διευθυντής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

INTERNATIONAL SOCIAL SERVICE
HELLENIC BRANCH

ΟΔΟΣ ΜΑΝΤΖΑΡΟΥ 6, 106 72 ΑΘΗΝΑ

TEL. 3636.191 - 3617.710

6, ΜΑΝΤΖΑΡΟΥ STR. 106 72. ATHENS

FAX: (01) 36 12 433

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΔΑΝΟΥΚΑΡΑ 3 19500
ΛΑΥΡΙΟΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

TEL. (0292) - 27744

LAVRION REFUGEE CENTER

FAX: (0292) - 26062

SOCIAL SERVICE

3, ΔΑΝΟΥΚΑΡΑ Str. 19500

LAVRION ΑΤΤΙΚΑ

ΑΧ/σμ/2746

Λαύριον, 22 Σεπτεμβρίου 1997

Προς την Κυρία
Γερακιανάκη Δέσποινα
Πάτμου 13
184 54 ΝΙΚΑΙΑ

**ΘΕΜΑ: Διεξαγωγή έρευνας με θέμα " Η αποκατάσταση προσφύγων-θυμάτων
βασανιστηρίων στην Ελλάδα και ο ρόλος του Κοινωνικού Λειτουργού"**

Αγαπητές κυρίες,

Η Διεθνής Κοινωνική Υπηρεσία και εγώ προσωπικά δεχόμαστε με ιδιαίτερη χαρά να συμβάλουμε στην έρευνα που διεξάγεται στα πλαίσια της πτυχιακής σας εργασίας με θέμα την αποκατάσταση των προσφύγων-θυμάτων βασανιστηρίων στην Ελλάδα και τον ρόλο του Κοινωνικού Λειτουργού.

Η έρευνά σας είναι πράγματι πρωτότυπη και τα αποτελέσματά της θα συμβάλουν σημαντικά στην βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών για την αποκατάσταση των προσφύγων θυμάτων βασανιστηρίων.

Σας ευχόμαστε ολόψυχα κάθε επίτυχία στην πτυχιακή σας εργασία και
ΚΑΛΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Άννα Χανιώτη
Κοινωνική Λειτουργός

Κοινοποίηση

1. Κυρία Τζιτζιλή Βασιλική

Αθήνα, 30 Αυγούστου 1997

Αγαπητές κυρίες,

Το «Ανοιχτό Πολυιατρείο» των Γιατρών του Κόσμου και εγώ προσωπικά σας συγχαίρουμε για την αξιόλογη προσπάθειά σας να διεξαγάγετε έρευνα στο πλαίσιο εκπόνησης της πτυχιακής σας εργασίας με θέμα «Η αποκατάσταση προσφύγων-θυμάτων βασανιστηρίων στην Ελλάδα και ο ρόλος του Κοινωνικού Λειτουργού».

Πιστεύουμε ότι τα αποτελέσματα της έρευνας θα βοηθήσουν σημαντικά όλους τους επαγγελματίες που εργάζονται σε πλαίσια που εξυπηρετούν πρόσφυγες και συνεπώς θα συντελέσουν στη βελτίωση παροχής υπηρεσιών σε αυτούς τους πληθυσμούς.

Για τους παραπάνω λόγους δεχόμαστε να συνεργαστούμε μαζί σας μέσα στο πλαίσιο διεξαγωγής της έρευνάς σας.

Σας ευχόμαστε καλή επιτυχία και καλό πτυχίο.

Ματζώρου Μαρία

Κοινωνική Λειτουργός

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

(Ελληνικά, Αραβικά, Τουρκικά, Κουρδικά)

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Παρακαλούμε συμπληρώστε το ακόλουθο ερωτηματολόγιο, το οποίο είναι ανώνυμο και ο σκοπός του είναι να βελτιώσει τις υπηρεσίες πληροφόρησης και αποκατάστασης προσφύγων-επιβιωσάντων βοσανιστηρίων. Ευχαριστούμε πολύ για την βοήθειά σας.

1.	Φύλο: Άρρεν ☐	Θήλυ ☐
2.	Ημερομηνία γέννησης _____	
3.	Χώρα καταγωγής _____	
4.	Εθνικότητα _____	
5.	Ημερομηνία άφιξης στην Ελλάδα _____/_____/_____	
6.	Νομική κατάσταση:	
	Αναγνωρισμένος από τις Ελληνικές αρχές	☐
	Υπό αναγκή	☐
	Αναγνωρισμένος από την Υπατη Αρμοστεία	☐
	Εκκρεμεί η διαδικασία αναγνώρισης από τις Ελληνικές Αρχές	☐
	Ποτέ δεν έκανα αίτηση για άσυλο	☐
7.	Οικογενειακή κατάσταση:	
	Άγαμος -η ☐	
	Εγγαμνος -η ☐	
	Διαζευγμένος -η ☐	
	Χήρος -α ☐	Αριθμός παιδιών _____
8.	Έχετε υποστεί σύλληψη/φυλάκιση στη χώρα σας;	
	ΟΧΙ ☐	ΝΑΙ ☐
	Αν ΝΑΙ, για πόσο χρόνο: _____	
9.	Έχετε υποστεί βεσανιστηρία:	
	ΟΧΙ ☐	ΝΑΙ ☐
	(Αν η απάντηση είναι ΟΧΙ, έχετε ολοκληρώσει το ερωτηματολόγιο. Αν η απάντηση είναι ΝΑΙ, παρακαλώ συνεχίστε στο υπολόγιστο ερωτηματολόγιο.)	
10.	Μετά την άφιξή σας στην Ελλάδα, απευθυνθήκατε σε κάποια οργάνωση, που ασχολείται με αλλοδαπούς/πρόσφυγες για παροχή υπηρεσιών:	
	ΟΧΙ ☐	
	Γιατί; _____	
	ΝΑΙ ☐	
	Σε ποιά: _____	

11. Έχετε πληρωφωθεί για την ύπαρξη του Ιατρικού Κέντρου Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων της Αθήνας;

ΟΧΙ

ΝΑΙ Από ποιόν; Από έναν φίλο
 Από τις Ελληνικές Αρχές
 Από άλλη οργάνωση
 Παρακαλώ διευκρινίστε _____

12. Είχατε ή έχετε κάποια προβλήματα υγείας, που σχετίζονται άμεσα με τα βασανιστήρια;

ΟΧΙ

ΝΑΙ Τι είδους προβλήματα; Σωματικά
 Ψυχολογικά
 Και τα δύο

13. Ζητήσατε τη βοήθεια κάποιου επαγγελματία υγείας για τα προβλήματα αυτά;

ΟΧΙ ΝΑΙ

Από ποιά ειδικότητα γιατρού εξεταστήκατε;

Παιολόγο
 Ορθοπαιδικό
 Ψυχίατρο/Νευρολόγο
 Ουρολόγο
 Γυναικολόγο
 Άλλη ειδικότητα Παρακαλώ διευκρινίστε _____

13.α. Ζητήσατε τη βοήθεια κάποιου άλλου ειδικού;

ΟΧΙ ΝΑΙ

13.β. Σε ποιά ειδικότητα απευθυνθήκατε;

Ψυχολόγο
 Κοινωνικό Λειτουργό
 Νομικό
 Άλλη ειδικότητα Παρακαλώ διευκρινίστε _____

14. Απευθυνθήκατε ποτέ στο Ι.Κ.Α.Ε.Β. της Αθήνας, ζητώντας βοήθεια;

ΟΧΙ ΝΑΙ

15. Ικανοποιήθηκαν οι προσδοκίες σας;

Ναι, απόλυτα
 Όχι αρκετό
 Εν μέρει
 Μάλλον όχι
 Καθόλου

16.	<p>Ποιές κυρίως δυσκολίες αντιμετωπίσατε κατά την επαφή σας με το Ι.Κ.Α.Θ.Β. της Αθήνας;</p> <p>Δυσκολίες επικοινωνίας (γλωσσικές δυσκολίες) ☐</p> <p>Ελλιπή κατανόησης ☐</p> <p>Ανεπαρκή ιατροφαρμακευτική κάλυψη ☐</p> <p>Κάτι άλλο ☐</p> <p>Παρακαλώ διευκρινίστε</p>
-----	--

17.	<p>Τι προτείνετε εσείς για τη βελτίωση των υπηρεσιών που απευθύνονται σε θύματα βασανιστηρίων;</p> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
-----	--

QUESTIONNAIRE

Please complete the following questionnaire, which is ANONYMOUS and its aim is to improve the informational and rehabilitation services of refugees - torture survivors. Thank you very much for your help.

رغاء املئ الامثلة التالية والتي هي مجردة من الاسم او التوقيع ، والغرض منها
تعزيز المعلومات وخدمات دعم اعتبار اللاجئين او الناجين من التعذيب
كثيرا جزيل على ما عودتنا

1.	Sex:	Male	Female
		انثى	ذكر
		☐	☐

2.	Year of birth:	سنة الميلاد	□□□□
----	----------------	-------------	------

3.	Country of origin:	بلد الام	_____
----	--------------------	----------	-------

4.	Nationality:	الجنسية	_____
----	--------------	---------	-------

5.	Date of arrival in Greece:	تاريخ الوصول الى اليونان	____/____/____
----	----------------------------	--------------------------	----------------

6.	Legal status:	الوضع القانوني
	Recognized by the Greek Authorities	☐
	مقبول من قبل السلطات اليونانية	
	Under tolerance	☐
	لجوء انساني	
	Recognized by the U.N.H.C.R.	☐
	مقبول من الامم المتحدة	
	Procedure pending before the Greek Authorities	☐
	معلقة تحت اجراءات السلطة اليونانية	
	Never applied for asylum	☐
	لم الملب الجيد	

(Please tick more than one boxes, if applicable)

رغاء املئ اكثر من مربع اذا كان

ينطبق عليك

7. Family status: الوضع العائلي

Single أعزب

Married متزوج

Divorced/ Separated متفارق / مطلق

Widowed ارمل

Number of children: _____
عدد الأولاد

8. Have you been arrested / detained in your country?
هل سبق وأن أوقعت في بلدك؟

No كلا

Yes نعم

If yes , for how long?
إذا نعم ، ما هي المدة ؟ _____

9. Have you ever experienced torture?
هل جرب مطلق التعذيب ؟

No كلا

Yes نعم

(If the answer is No, you have completed the questionnaire)
إذا كان الجواب كلا ، فعني ذلك أنك أكملت الاستفتاء .

(If the answer is Yes, please proceed with the rest of the questionnaire)
إذا كان الجواب نعم ، رجاء استمر مع بقية الاستفتاء .

10. Since your arrival in Greece , have you applied to some Organization dealing with foreigners/refugees, for delivering services?
منذ وصولك إلى اليونان هل لجأت إلى بعض المنظمات التي تتعامل مع الأجانب أو اللاجئين للحصول على ما تقدمه من خدمات ؟

No كلا

Why?
لماذا ؟ _____

Yes نعم

Which One?
أذكر اسم المنظمة التي لجأت إليها _____

11. Are you informed about the existence the Medical Rehabilitation Center for Torture Victims in Athens?

هل سبق وان ابلغت عن وجود المركز الطبي لرد اعتبار ضحايا التعذيب في اثينا؟

No

كلا

Yes

نعم

By whom? A friend

من قبل من؟ صديق؟

Greek Authorities

من السلطات اليونانية

Another organization

من منظمات اخرى؟

Please specify:

رجاء تحديد

12. Did you or do you have any health problems, related directly to torture?

هل عانيت او تعاني من مشاكل صحية كنتيجة للتعذيب؟

No

كلا

Yes

نعم

What kind of problems? Physical

جسدية؟

Psychological

نفسية؟

Both

كلاهما؟

13. Did you seek for assistance by a health professional for these problems?

هل طلبت مساعدة لحل تلك المشاكل من اختصاصي في المجال الصحي؟

No

كلا

Yes

نعم

What was the speciality of the doctor you were examined from?

ما هو اختصاص الطبيب الذي فحصك؟

General Practitioner

طبيب عام؟

Orthopedic

اختصاصي العظام والاعضاء

Psychiatrist/Neurologist

اختصاصي نفسية / عصبية؟

Urologist

اختصاصي مجاري بولية وتناظلية

Gynecologist

اختصاصي نائية وتوليد

Other speciality

اختصاصات اخرى؟

Please specify:

حدد رجاء

(Please tick more than one boxes, if applicable) كانت (رجاء املاء اكثر من مربع اذا كان

اكثر من حالة تنطبق عليك)

13a Did you seek assistance by another professional?

No Yes

هل لجئت الى المساعدة في مجال آخر

13b What was the speciality you were applied to?

Psychologist طبيب نفسي

Social Worker باحثة اجتماعية

Legal Counsellor محامي: مستشار قانوني

Other Speciality اختصاصات اخرى Please specify

بمختصين رجاوا

ما هو نوع المجال الذي
لجئت اليه

14. Have you ever applied to the Medical Rehabilitation Center for Torture Victims in Athens, seeking help?

هل لجئت الى المركز الطبي لبرء اعتبار ضحايا التعذيب في اثينا طالبا
المساعدة

No لا Yes نعم

15. Were your expectations fulfilled?

ما هو تقييمك للعمل المنجز

Yes, Completely جيد تماما

Not Sufficiently غير تام

Partially جزئي

Rather No نوعا ما

Not At All غير مرضي الاطلاقا

16. Which are the main difficulties you had during your contact with the Medical Rehabilitation Center for Torture Victims in Athens?

ما هي الصعوبات التي واجهتها خلال اتصالك بالمركز الطبي
لبرء اعتبار ضحايا التعذيب في اثينا

Communication difficulties (language barrier) صعوبة التعبير (حاجز اللغة)

Lack of understanding فقران التفاهم

Inadequate health and medical care عدم كفاية العناية الصحية
والطبية

Other Please specify: _____

اخرى رجاوا احد

17. What would you suggest for the improvement of the services directed to torture survivors?

ماذا تقترح لتحسين الخدمات المقدمة للناجين من التعذيب

QUESTIONNAIRE
Soru Kağıdı.

Please complete the following questionnaire, which is ANONYMOUS and its aim is to improve the informational and rehabilitation services of refugees - torture survivors. Thank you very much for your help.

Lütfen aşağıdaki soru kağıdını doldurunuz.

Amaç. Mülteciler ve işkence kurbanları, bilgi ve rehabilitasyon servislerini düzeltmek içindir.

Yardımlarınız için çok teşekkür ederiz.

1.	Sex:	Male	Female
	Cinsiyet	Erkek ☐	Kadın ☐

2.	Year of birth:	
	Doğum Tarihi	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>

3.	Country of origin:	
	Memleket	<input type="text"/>

4.	Nationality:	
	Milliyet	<input type="text"/>

5.	Date of arrival in Greece:	
	Yunanistan'a Giriş Tarihi	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>

6.	Legal status:	
	Kanuni Durum	
	Recognized by the Greek Authorities ☐	
	Yunan Devleti tarafından kabul edildiniz mi.	
	Under tolerance ☐	
	İnsani Kabul	
	Recognized by the U.N.H.C.R. ☐	
	U.N.H.C.R. tarafından Kabul.	
	Procedure pending before the Greek Authorities ☐	
	Cevabı daha gelmemiş	
	Never applied for asylum ☐	
	İltica istememiş	
	(Please tick more than one boxes, if applicable) Eğer uygunsuzsa birden fazla kutuları işaretleyin.	

7. Family status: Aile Durumu

Single
Bekar

Married
Evlü

Divorced/ Separated
Böşanmış

Widowed
Ölü

Number of children:
Çocuk Sayısı: _____

8. Have you been arrested / detained in your country?
Ülkenizde ceza evine girdiniz mi?

No Yes
Hayır Evet

If yes, for how long?
Eğer evet, Ne kadar süre _____

9. Have you ever experienced torture? İşkençaya maruz kaldınız mı?

No Yes
Hayır Evet

(If the answer is No, you have completed the questionnaire)
Eğer Cevabınız hayır ise, Soru Kağıdını doldürdünüz.

(If the answer is Yes, please proceed with the rest of the questionnaire)
Eğer Cevabınız evet ise, Lütfen Soru Kağıdını tamamlayınız.

10. Since your arrival in Greece, have you applied to some Organization dealing with foreigners/refugees, for delivering services?
Yunanistan'a giriş yaptığınızdan beri, Yabancılarla ilgilenen organizasyonlara başvurduğunuz mu? Mülteciler servisine yardım etmek için başvurduğunuz mu?

No
Hayır

Why?
Neden _____

Yes
Evet

Which One?
Hangisi _____

Torture Victims in Athens?

Afin'deki işkence kurbanları Sağlık Rehabilitasyon Merkezinden haberiniz varmı?

No

Hayır

Yes

Evet

By whom? A friend

Kim Söyledi? Bir arkadaş

Greek Authorities

Yunan Devleti

Another organization

Başka organizasyon

Please specify:

Lütfen açıklayınız.

12. Did you or do you have any health problems, related directly to torture?

Direk işkence ile ilgili, herhangi sağlık sorunların mı veya varmıydı?

No

Hayır

Yes

Evet

What kind of problems?

Ne Çeşit Sorunlar

Physical

Psychological

Both

Fiziki

Psikolojik

İkisinde.

13. Did you seek for assistance by a health professional for these problems?

Sağlık Merkezine bu sorunların için yardım istediniz mi?

No

Hayır

Yes

Evet

What was the specialty of the doctor you were examined from?

Sizi Muayene eden Doktorun branşı neydi?

General Practitioner

Genel Doktor.

Orthopedic

Ortopedi

Psychiatrist/Neurologist

/Nörologist

Urologist

Ürologist

Gynecologist

Kadın Doktoru.

Other specialty Please specify: _____

Diğerleri

Lütfen açıklayınız.

(Please tick more than one boxes, if applicable)

Eğer mümkünse, birden fazla kutuları işaretleyiniz.

Did you receive assistance by another professional?

Başka kimseden yardım istediniz mi?
 No Yes
 Hayır Evet

138

What was the speciality you were applied to?

Ne için istediniz?

Psychologist

Psikolojik

Social Worker

Sosyal Çalışanı

Legal Counsellor

Kanuni Avukat

Other Speciality

Diğerleri

Please specify

Lütfen açıklayınız.

14.

Have you ever applied to the Medical Rehabilitation Center for Torture Victims in Athens, seeking help?

Athnadaki istence Sağlık rehabilitasyon merkezinden yardım istemek için başvurduğunuz mu?

No Yes

Hayır Evet

15.

Were your expectations fulfilled?

Beklentilerinizi yerine getirdi mi?

Yes, Completely

Evet, Tamamen

Not Sufficiently

Tam değil

Partially

Kısmi

Rather No

Oldukça az

Not At All

Hiç

16.

Which are the main difficulties you had during your contact with the Medical Rehabilitation Center for Torture Victims in Athens?

Athnadaki istence Sağlık rehabilitasyon merkezinde karşılaştığınız temel zorluklar nelerdi?

Communication difficulties (language barrier)

İletişim zorluğu (Dil zorluğu)

Lack of understanding

Anlama eksikliği

Inadequate health and medical care

Sağlık yetersizliği ve Tıbbi bakım

Other Please specify: _____

Diğer Lütfen açıklayınız.

27. What would you suggest for the improvement of the services directed to torture survivors?

İskence kurbanları servisine önerileriniz nelerdir?

FORMA PIRSAN QUESTIONNAIRE

Bi kerema xwe ew forma jêrîn, ku bi aliyê Navenda Înformasyon û Çareserkirina Nexweşiyên Psîkolojîk yê Pêneberan (Mûlteciyan) - Navenda Êşkence (Tade) hatiye amade kirin û b tevayî weşartîye (anonîm e), tîjî bikin. Gelek spas ji bo alîkariya we/wê.

Please complete the following questionnaire, which is ANONYMOUS and its aim is to improve the informational and rehabilitation service of refugees - torture survivors. Thank you very much for your help.

Cins
Sex

Jin
Male

Mêr
Female

Sala ji dayîkbûyinê
Year of birth

Welat _____
Contry of origin

Netew / Nijad _____
Nationality

Dîroka hatina Yewnanistanê _____
Date of arrival in Greece

Destûra jiyandinê / Rewşa huqûqî _____
Legal status

Dewleta Yewnan destûr daye
Recognized by the Greek Authorities

Hinjî bellî (kifş) nîne
Under Tolerance

UNHCR destûr daye
Recognized by the UNHCR

Ji bo pênebariyê murecaat kiriye, lê dewleta Yewnan hin biryar negirtiye.
Procedure pending before the Greek Authorities

Mûreceata ji bo pênebarêyê hin ne kiriye
Never Applied for asylum

(Bi kerema xwe, ger dixwaze qutuyên (ciyên) din jî tijî bike (ji yekê pirtir))
Please tick more than one box, if applicable

Rewşa Malbatê
Family Status

Tenê
Single

Zewac kiriye
Married

Çend heb Zarok heye _____
Number of children

Zewac kiriye, lê tenê dijî
Divorced/Separated

Dûl / Bêmalê
Widowed

Di Welatê xwe de hatî girtin?
Have you been arrested / Detained in your country?

Na
No

Erê
Yes

An erê, çend sal / Çiqas?
If yes, for how long?

Te êşkence (Tade) dît?
Have you ever experienced torture?

Na
No

Erê
Yes

(Ger dibejê na, ew form li vî derê xelas dibe.)
If the answer is No, you have completed the questionnaire.

(Ger dibejê Erê, bi kerema xwe li jêr dom bike.)
If the answer is Yes, please proceed with the rest of the questionnaire.

Piştî ku tu hatiye Yewnanistanê, muraceata Rêxistinên Pêneberan / Mûlteciyan kir an na?
Since your arrival in Greece, have you applied to some Organization dealing with foreigners / refugees, for delivering services?

Na
No

Çima? _____
Why?

Erê
Yes

Kîjan rêxistin? _____
Which One?

Xwiyandina te ji bo Navenda Çareserkirina Nexweşiyên ji bo Tade li Atîna hebû?
Are You informed about the existence the Medical Rehabilitation Center for Torture Victims in Athens?

Na
No

Erê
Yes

Kî?
By whom?

Hevalek
A Friend

Dewleta Yewnan
Greece Authorities

Rîxistinên Din
Another Organization

Bi kerema xwe piçek daxwîyanî bide
Please specify _____

Nexweşiya te ji bo ku te êşkence dît, heye?
Did you or do you have any health problems, related directly to torture?

Na
No

Erê
Yes

Problemê te çîye?
What kind of problems?

Fîzîkî / Physical

Psîkolojîkî / Psychological

Her dûjî / Both

Ji bo nexweşîya te toxtorek (bijîjkek) yan jî berpirsiyarek peyda kir?
Did you seek for assistance by a health professional for these problems?

Na
No

Erê
Yes

An erê, spesîalîtaya toxtor çî bû?
What was the specialty of the doctor you were examined from?

Toxtoro Tewayî / *General Practitioner*

Ortopedîk / *Orthopedic*

Pîsikolog / *Psychiatrist*

Daxîlîye / *Urolog*

Nexweşîya Jin / *Gynecologist*

Toxtorên din
Other specialty

Kîjan? _____
Please specify:

(Bî kerema xwe, kûtûyên (çiyên) din jî (ji yekê pirtir) tijî bike.)

Please tick more than one boxes, if applicable.

Te mureceata Navenda Çareserkirina Nexweşiyên Êşkence li Atina kir ji bo alîkariyê?
Have You ever applied to the Medical Rehabilitation Center for torture Victims in Athens, seeking help?

Na
No

Erê
Yes

Forma Mureceatkirinîyê te tijî kir?
Were your expectations fulfilled?

Erê, tewayî / *Yes, Completely*

Ne hemû / *Not Sufficiently*

Beşek / *Partially*

Hin xazîr nîne / *Rather no*

Na / *No at all*

Herî diwartir çibû ji tîkîliya te bi Navenda Çareserkirina Nexweşiyên ji bo Êşkence li Atina?

Which are the main difficulties you had during your contact with the Medical Rehabilitation Center for Torture Victims in Athens?

Ziman û diwariya peywendin / *Communication difficulties*

Bê fehim kirin / *Lack of understandig*

Rewşa sihhî / *Inadequate health and medical care*

Ê din / *Other*

Kîjan / *Please specify* _____

Pêşniyarê te ji bo xizmeta Navenda Êşkence dîtan çîye?

What would you suggest for the improvement of the services directed to torture survivors?

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1. Διακήρυξη για την προστασία των ανθρώπων από τα βασανιστήρια και κάθε άλλη σκληρή, απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή ποινή (1975)
2. Ευρωπαϊκή Σύμβαση (1950) για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών του
3. Διεθνής Συνθήκη για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα του ανθρώπου (1966)
4. Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την κατάργηση των βασανιστηρίων και κάθε άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης (1987)
5. Νόμος 1949 για την πρόληψη των βασανιστηρίων (ΦΕΚ Α, 83, 1991)
6. Αποσπάσματα από διεθνείς κανόνες επαγγελματικής συμπεριφοράς. Ιατρικοί κώδικες. Πρόγραμμα 12 σημείων για την πρόληψη των βασανιστηρίων.
7. Η Σύμβαση της Γενεύης (1951) για το καθεστώς των προσφύγων.
8. Το Πρωτόκολλο του 1967 για το καθεστώς των προσφύγων (Πρωτόκολλο Νέας Υόρκης)
9. Ο νέος ελληνικός νόμος περί αλλοδαπών (Ν. 1975/91, ΦΕΚ Α, 184, 4.12.1991)
10. Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμ. 83 της 16 - 19.3.1993
11. Η Συμφωνία Σένγκεν
12. Η Σύμβαση του Δουβλίνου (Ν. 1996/91, ΦΕΚ Α 196 της 13 - 16.12.1993)
13. Νόμος περί κολασμού πράξεων ή ενεργειών που αποσκοπούν σε φυλετικές διακρίσεις (Ν.927, ΦΕΚ Α 139, 1973)
14. Διαδικασία εξέτασης αιτήσεως αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα (Ν. 83, ΦΕΚ Α 36, 1993)
15. Εκσυγχρονισμός και οργάνωση συστήματος υγείας (Ν. 207, ΦΕΚ Α 123, 1992)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΣΚΛΗΡΗ ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΚΑΙ
ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ Η ΠΟΙΝΗ

Στις 9 Δεκεμβρίου 1975 η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ψήφισε μια Διακήρυξη που καταδικάζει κάθε πράξη βασανισμού ή οποιαδήποτε άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, ως προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Σύμφωνα με τους όρους αυτής της Διακήρυξης, κανένα κράτος δεν μπορεί να επιτρέψει ή να ανέχεται βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση. Όλα τα κράτη καλούνται να πάρουν αποτελεσματικά μέτρα για να εμποδίσουν την εφαρμογή τέτοιων μεθόδων μεταχείρισης στην περιοχή της δικαιοδοσίας τους.

Η Διακήρυξη είχε ψηφιστεί αρχικά από το 5^ο Συνέδριο του ΟΗΕ για την Πρόληψη της Εγκληματικότητας και τη Μεταχείριση των Ενόχων, ποῦ συνήλθε στη Γενεύη τον Σεπτέμβριο του 1975 και στη συνέχεια είχε υποβληθῆ στη Συνέλευση. Υιοθετώντας τη Διακήρυξη χωρίς τη διαδικασία ψηφοφορίας, η Συνέλευση υπογράμμισε ὅτι τόσο η Παγκόσμια Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ὅσο και η Διεθνῆς Σύμβαση για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, προβλέπουν ὅτι κανείς δεν μπορεί να υποβληθῆ σε βασανιστήρια ἢ σε σκληρή, απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ἢ ποινή.

Η Συνέλευση συνέστησε να αποτελέσει ἡ Διακήρυξη τὴν κατευθυντήρια ἀρχή για ὅλα τα κράτη και για κάθε ἄλλη ἀρχή που ἀσχεῖ πραγματικῆ ἐξουσία.

Το κείμενο τῆς Διακήρυξης:

Ἄρθρο πρῶτο

1. Σύμφωνα με τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῆς Διακήρυξης, ὁ ὅρος 'βασανιστήρια' σημαίνει κάθε πράξη με τὴν οποία ἰσχυροὶ πόνοι και μακροχρόνιες, σωματικὲς ἢ πνευματικὲς, ἐπιβάλλονται ἐσκεμμένα σ' ἕνα πρόσωπο ἀπὸ δημόσιο ὄργανο ἢ με τὴν προτροπὴ του, με σκοπὸ να ἀποσπάσει ἀπὸ αὐτὸ ἢ ἀπὸ τρίτο πρόσωπο πληροφορίες ἢ ὁμολογίες, να το τιμωρήσει για μιὰ πράξη που ἔκανε ἢ που υπάρχουν ὑποψίες ὅτι ἔχει κάνει ἢ να το ἐκφοβίσει ἢ να ἐκφοβίσει ἄλλα πρόσωπα. Στὴν ἔννοια αὐτὴ δεν περιλαμβάνονται ἴσχυροὶ ἢ μακροχρόνιες πόνοι που προέρχονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴ νομίμων κυρώσεων εἴτε εἶναι τὸ περιεχόμενό τους εἴτε τὸ ἀποτέλεσμά τους, στο μέτρο που οἱ κυρώσεις αὐτὲς εἶναι σύμφωνα με τοὺς ἐλάχιστους Κανόνες Μεταχείρισης τῶν Κρατουμένων.

2. Τα βασανιστήρια αποτελούν μια εσικεμένη και επιδεινωμένη μορφή σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας.

Άρθρο 2

Κάθε πράξη βασανισμού ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία είναι μια προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και θα καταδικάζεται ως άρνηση των σκοπών του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιώδων ελευθεριών που εξαγγέλλονται στην Παγκόσμια Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Άρθρο 3

Κάνένα κράτος δεν μπορεί να επιτρέπει ή να ανέχεται βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία. Εκτακτες περιστάσεις, όπως η κατάσταση πολέμου ή η απειλή πολέμου, η εσωτερική πολιτική αστάθεια ή οποιαδήποτε άλλη δημόσια κατάσταση ανάγκης, δεν μπορούν να προβληθούν ως δικαιολογία για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία.

Άρθρο 4

Κάθε κράτος, σύμφωνα με τους όρους αυτής της Διακήρυξης, θα λάβει αποτελεσματικά μέτρα για να αποτρέψει την άσκηση βασανιστηρίων και άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, μέσα στα όρια της δικαιοδοσίας του.

Άρθρο 5

Κατά την εκπαίδευση του προσωπικού του επιφορτισμένου με την εφαρμογή των νόμων καθώς και κάθε άλλου διοικητικού όργανου που είναι υπεύθυνο για τα πρόσωπα που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους, πρέπει να διασφαλίζεται ότι λαβαίνουν πλήρη γνώση της απαγόρευσης των βασανιστηρίων και κάθε άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Η απαγόρευση αυτή πρέπει επίσης να περιλαμβάνεται, με τον κατάλληλο τρόπο, μέσα στους γενικούς κανόνες και τις οδηγίες που εκδίδονται σχετικά με τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες όλων εκείνων που είναι πιθανό ν' ασχοληθούν με τη φρούρηση ή τη μεταχείριση τέτοιων προσώπων.

Άρθρο 6

Κάθε κράτος πρέπει να ασκεί συνεχή και συστηματική επίβλεψη της πρακτικής και των μεθόδων ανάκρισης, καθώς και των κανονισμών για τη φρούρηση και μεταχείριση των προσώπων που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους μέσα στο έδαφος του, με σκοπό να αποτραπεί οποιαδήποτε περίπτωση βασανιστηρίων ή άλλης σκληρής, απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης.

Άρθρο 7

Κάθε κράτος πρέπει να διασφαλίζει ότι όλες οι πράξεις βασανισμού, όπως ορίζονται στο άρθρο 1, αποτελούν αδικήματα κατά την ποινική του νομοθεσία. Το ίδιο θα ισχύει και για τις πράξεις εκείνες που αποτελούν συμμετοχή, συνενοχή ή παρακίνηση σε βασανιστήρια ή απόπειρα να τελεσθούν βασανιστήρια.

Άρθρο 8

Κάθε πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι υπαμνήθηκε σε βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση από ένα δημόσιο όργανο ή με την παρακίνησή του, έχει το δικαίωμα να προσφύγει στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους και να ζητήσει μια αμερόληπτη εξέταση της περίπτωσης του.

Άρθρο 9

Σε περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους έχουν βάσιμο λόγο να πιστεύουν ότι έχει διαπραχθεί μια πράξη βασανισμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, προβαίνουν αυτεπάγγελα σε μια αμερόληπτη εξέταση, έστω και αν δεν έχει γίνει προσφυγή.

Άρθρο 10

Εάν μετά από έρευνα που έγινε, κατά το άρθρο 8 ή 9, αποδειχθεί πράγματι έχει διαπραχθεί πράξη βασανισμού, όπως ορίζεται στο Άρθρο 1, κινείται ποινική διαδικασία εναντίον του υποτιθέμενου δράστη ή δραστών, σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής ποινικής νομοθεσίας. Εάν αποδειχθεί βάσιμος ένας ισχυρισμός για άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, ο υποτιθέμενος δράστης ή οι δράστες θα υπαχθεί σε ποινική πειθαρχική ή άλλη αρμόζουσα διαδικασία.

Άρθρο 11

Όταν αποδειχθεί ότι έγινε μια πράξη βασανισμού ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση από δημόσιο όργανο ή με την προτροπή του, το θύμα έχει δικαίωμα να ζητήσει επανόρθωση και αποζημίωση, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 12

Οποιαδήποτε δήλωση αποδειχθεί ότι έγινε κάτω από συνθήκες βασανισμού ή άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μαρτυρία εναντίον του ενδιαφερομένου προσώπου ή εναντίον άλλου προσώπου, σε οποιαδήποτε διαδικασία.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ & ΤΟ
ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Υπογράφηκε στη Ρώμη την 4η Νοεμβρίου 1950
Εναρτη ισχύος : 3.9.1953 σύμφωνα με το άρθρο 66
Κείμενο : Σύμβαση Ευρωπαϊκών Συμβολίων του Συμβουλίου της Ευρώπης Νο. 5

[όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 53 της 19/20 Σεπτεμβρίου 1974 : περί κυρώσεως της εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 υπογραφείσης Συμβάσεως "δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών", ως και του Προσθέτου εις αυτήν Πρωτοκόλλου των Παρισίων της 20ης Μαρτίου 1952. (ΦΕΚ Α' 256)].

Άρθρον πρώτον : - Κυρούται και κτάται ισχύν νόμου η εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 υπογραφείσα υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης Σύμβασις "δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ως και το Πρόσθετον εις αυτήν Πρωτοκόλλον των Παρισίων της 20ης Μαρτίου 1952.

Επί του άρθρου 2 του ως άνω Πρωτοκόλλου διατυπούται συμφώνως προς το άρθρον 64 της Συμβάσεως της Ρώμης, η ακόλουθος επιφύλαξις : Η εις το τέλος της δευτέρας παραγράφου του άρθρου τούτου λέξις "φιλοσοφικάς" θα έχη εφαρμογήν συμφώνως προς τα εν Ελλάδι σχετικώς ισχύοντα.

Τα κείμενα των ως άνω διεθνών Πράξεων έπονται εν πρωτοτύπω εις την γαλλικήν γλώσσαν και εν μεταφράσει εις την ελληνικήν :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των
Θεμελιωδών Ελευθεριών

Αι Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης:

Εχουσαι υπ' όμιν την Παγκόσμιον Δήλωσιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ην διεκήρυξεν η Γενική Συνέλευσις των Ηνωμένων Εθνών την 10ην Δεκεμβρίου 1948.

Εχουσαι υπ' όμιν ότι η Δήλωσις αυτή τείνει εις την εξασφάλισιν της αναγνωρίσεως και την παγκόσμιον και αποτελεσματικήν εφαρμογήν των δικαιωμάτων άτινα αναφέρονται εις αυτήν.

Εχουσαι υπ' όμιν ότι σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η πραγματοποίησις στενωτέρας ενότητος μεταξύ των Μελών αυτής, και ότι έν των μέσων προς επίτευξιν του σκοπού τούτου είναι η προάσπισις και η ανάπτυξις των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Επιβεβαιούσαι την βαθείαν αυτών προσήλωσιν εις τα θεμελιώδεις ταύτας ελευθερίας αίτινες αποτελούσι αυτό τούτο το βάθρον της δικαιοσύνης και της ειρήνης εν κόσμω και των οποίων η διατήρησις στηρίζεται ου-

ανθρώπου τα οποία διεκδικούν.

Αποφασισμένοι, όπως ως Κυβερνήσεις ευρωπαϊκών Κρατιών εμνησόμεναι υπό κοινών ιδεωδών και έχουσαι κοινήν κληρονομίαν πολιτικών παραδόσεων και ιδεωδών σεβασμού της ελευθερίας και του επικρατεστέρου του δικαίου, λάβωσι τα πρώτα κατάλληλα μέτρα όπως διασφαλίσωσι την συλλογικήν εγγύησιν ωρισμένων, εκ των αναφερομένων εν τη Παγκοσμίω Δήλωσει, δικαιωμάτων.

Συμφώνησαν τα ακόλουθα :

Άρθρον 1.- Τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναγνωρίζουν, εις όλα τα εξαρτώμενα εκ της δικαιοδοσίας των πρόσωπα, τα καθοριζόμενα εις το πρώτον μέρος της παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα και ελευθερίας.

ΜΕΡΟΣ Ι

Άρθρον 2.- 1. Το δικαίωμα εκάστου προσώπου εις την ζωήν προστατεύεται υπό του νόμου. Εις ουδένα δύναται να επιβληθή εκ προθέσεως θάνατος, ειμή εις εκτέλεσιν θανατικής ποινής εκδιδομένης υπό δικαστηρίου εν περιπτώσει αδικήματος τιμωρουμένου υπό του νόμου δια της ποινής ταύτης.

2. Ο θάνατος δεν θεωρείται ως επιβαλλόμενος κατά παράβασιν του άρθρου τούτου, εις άς περιπτώσεις θα επήρχετο συνεπεία χρήσεως βίας καταστάσης απολύτως αναγκαίας :

α) δια την υπεράσπισιν οιουδήποτε προσώπου κατά παρανόμου βίας.

β) δια την πραγματοποίησιν νομίμου συλληψεως ή προς παρεμπόδισιν αποδράσεως προσώπου νομίμως κρατουμένου.

γ) δια την καταστολήν, συμφώνως τω νόμω, στάσεως ή ανταρσίας.

Άρθρον 3.- Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απανθρώπους ή εξευτελιστικάς.

Άρθρον 4.- 1. Ουδείς δύναται να κρατηθή εις δουλείαν ή ειλωτείαν.

2. Ουδείς δύναται να υποχρεωθή εις αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασίαν.

3. Δεν θεωρείται ως "αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία" υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου :

α) πάσα εργασία ζητούμενη παρά προσώπου κρατουμένου συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 5 της παρούσης Συμβάσεως ή κατά την διάρκειαν της υπό όρους απολύσεώς του.

β) πάσα υπηρεσία στρατιωτικής φύσεως ή, εις την περίπτωσιν των εχόντων αντιρρήσεις συνειδήσεως εις τας χώρας όπου τούτο αναγνωρίζεται ως νόμιμον, πάσα άλλη υπηρεσία εις αντικατάστασιν της υποχρεωτικής στρατιωτικής υπηρεσίας.

γ) πάσα υπηρεσία ζητούμενη εις περίπτωσιν κρίσεων ή θεομηνιών, αι οποίαι απείλουν την ζωήν ή την ευδαιμονίαν του συνόλου.

την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακολούθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

α) εάν κρατήται κανονικώς κατόπιν καταδίκης υπό αρμοδίου δικαστηρίου.

β) εάν υπεβλήθη εις κανονικὴν σύλληψιν ἢ κράτησιν λόγω ανυποταγῆς εις νόμιμον διαταγὴν δικαστηρίου ἢ εις ἐγγύησιν ἐκτελέσεως ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου.

γ) εάν συνελήφθη και κρατήται ὅπως ὁδηγηθῆ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς εις τὴν περίπτωσιν εὐλόγου ὑπονοίας ὅτι διέπραξεν ἀδικημα, ἢ ὑπάρχουν λογικὰ δεδομένα πρὸς παραδοχὴν τῆς ἀνάγκης ὅπως οὗτος ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ να διαπράξῃ ἀδικημα ἢ δραπετεύσῃ μετὰ τὴν διάπραξιν τούτου.

δ) εάν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀνηλίκου, ἀποφασισθείσης δια τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀνατροφῆς του, ἢ τὴν νόμιμον κράτησίν του ἵνα παραπεμφθῆ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

ε) εάν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀτόμων δυναμένων να μεταδώσωσι μεταδοτικὴν ἀσθένειαν, φρενοβλαβοῦς, ἀλκοολικοῦ, τοξικομανοῦς ἢ ἀλήτου.

στ) εάν πρόκειται περὶ νομίμου συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἀτόμου ἐπὶ σκοπῶ ὅπως ἐμποδισθῆ ἀπὸ τοῦ να εἰσέλθῃ παρανόμως ἐν τῇ χώρᾳ, ἢ ἐναντίον τοῦ οὐοίου ἐκκρεμῆ διαδικασία ἀπελάσεως ἢ ἐκδόσεως.

2. Παν συλληφθὲν πρόσωπον δέον να πληροφορηθῆ κατὰ τὸ δυνατόν συντομώτερον και εις γλώσσαν τὴν οὐοίαν ἐννοεῖ, τοὺς λόγους τῆς συλλήψεώς του ως και πᾶσαν διατυπωμένην ἐναντίον τοῦ κατηγορίαν.

3. Παν πρόσωπον συλληφθὲν ἢ κρατηθὲν ὑπὸ τας προβλεπομένας ἐν παραγράφῳ 1γ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συνθήκας οφείλει να παραπεμφθῆ συντόμως ἐνώπιον δικαστοῦ ἢ ἐτέρου δικαστικοῦ λειτουργοῦ νομίμως ἐνταλμένου ὅπως ἐκτελῆ δικαστικὰ καθήκοντα, ἔχει δε τὸ δικαίωμα να δικασθῆ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ἢ ἀπολυθῆ κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἡ ἀπόλυσις δύναται να ἐξαρτηθῆ ἀπὸ ἐγγύησιν ἐξασφαλίζουσας τὴν παράστασιν τοῦ ἐνδιαφερομένου εις τὴν δικάσιμον.

4. Παν πρόσωπον ἀστεροῦμενον τῆς ἐλευθερίας του συνεπεῖα συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἔχει δικαίωμα πρόσφυγῆς ἐνώπιον δικαστηρίου, ἵνα τούτο ἀποφασίσῃ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας ἐπὶ τοῦ νομίμου τῆς κρατήσεώς του και διατάξῃ τὴν ἀπόλυσίν του ἐν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.

5. Παν πρόσωπον θύμα συλλήψεως ἢ κρατήσεως ὑπὸ συνθήκας ἀντιθέτους πρὸς τας ἀνωτέρω διατάξεις, ἔχει δικαίωμα ἐπανορθώσεως.

Ἄρθρον 6.- 1. Παν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα ὅπως ἡ ὑπόθεσις του δικασθῆ δικαίως, δημοσίᾳ και ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ὑπὸ ἀνεξαρτήτου και ἀμεροληπτοῦ δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, τὸ οὐοίον θα ἀποφασίσῃ, εἴτε ἐπὶ τῶν ἀμφισβητήσεων ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων και ὑποχρεώσεων του ἀστικῆς φύσεως, εἴτε ἐπὶ τοῦ βασίμου πάσης ἐναντίον τοῦ κατηγορίας ποινικῆς φύσεως. Ἡ ἀπόφασις δέον να ἐκδοθῆ δημοσίᾳ, ἡ εἴσοδος

νηλίκων ἢ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς των διαδίκων, ἢ ἐν τῷ κρινομένῳ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ως ἀπολύτως ἀναγκαίου μέτρω, ὅταν ὑπὸ ἐιδικῆς συνθήκας ἢ δημοσιότητος θα ἠδύνατο να παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τῆς δικαιοσύνης.

2. Παν πρόσωπον κατηγοροῦμενον ἐπὶ ἀδικημάτων ἐκμαίρεται ὅτι εἶναι ἀθῶν μέχρι τῆς νομίμου ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς του.

3. Εἰδικώτερον, πᾶς κατηγοροῦμενος ἔχει δικαίωμα :

α) ὅπως πληροφορηθῆ, ἐν τῇ βραχυτέρᾳ προθεσμίᾳ εις γλώσσαν τὴν οὐοίαν ἐννοεῖ και ἐν λεπτομερείᾳ τὴν φύσιν και τὸν λόγον τῆς ἐναντίον τοῦ κατηγορίας.

β) ὅπως διαθέτῃ τὸν χρόνο και τας ἀναγκαίας ευκολίας πρὸς προετοιμασίαν τῆς υπερασπίσεώς του.

γ) ὅπως υπερασπίσῃ ὁ ἴδιος ἐαυτὸν ἢ ἀναθέσῃ τὴν υπεράσπισίν του εις συνήγορον τῆς ἐκλογῆς του, ἐν ἢ δε περιπτώσει δὲν διαθέτῃ τὰ μέσα να πληρῶσῃ συνήγορον να τῷ παρασχεθῆ τοιοῦτος δωρεάν, ὅταν τούτο ἐνδεικνυται ὑπὸ τοῦ συμφέροντος τῆς δικαιοσύνης.

δ) να ἐξετάσῃ ἢ ζητήσῃ ὅπως ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες κατηγορίας και ἐπιτύχῃ τὴν πρόσκλησιν και ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων υπερασπίσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ως τῶν μαρτύρων κατηγορίας.

ε) να τύχῃ δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως, εάν δὲν ἐννοεῖ ἢ δὲν ομιλεῖ τὴν χρησιμοποιουμένην εις τὸ δικαστήριον γλώσσαν.

Ἄρθρον 7.- 1. Οὐδείς δύναται να καταδικασθῆ δια πράξιν ἢ παράλειψιν ἢ οὐοία, καθ' ἣν στιγμὴν διεπράχθη, δὲν ἀπετέλει ἀδικημα συμφώνως πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἢ διεθνὲς δίκαιον. Οὐτε και ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινὴ ἀπὸ ἐκείνην ἢ οὐοία ἐπιβάλλετο κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος.

2. Το παρὸν ἀρθρον δὲν σκοπεῖ να ἐπιρᾶσῃ τὴν δίκην και τιμωρίαν ἀτόμων ἐνόχων δια πράξεις ἢ παραλείψεις αἱ οὐοίαι καθ' ἣν στιγμὴν διεπράχθησαν, ἢσαν ἐγκληματικά συμφώνως πρὸς τας ἀναγνωριζόμενας ὑπὸ τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν γενικῆς ἀρχῆς δικαίου.

Ἄρθρον 8.- 1. Παν πρόσωπον δικαιοῦται εις σεβασμὸν τῆς ἰδιωτικῆς και οἰκογενειακῆς ζωῆς του, τῆς κατοικίας του και τῆς ἀλληλογραφίας του.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται να ὑπάρξῃ ἐπέμβασις δημοσίας ἀρχῆς ἐν τῇ ἀσκῆσει τοῦ δικαιώματος τούτου, ἐκτὸς εάν ἡ ἐπέμβασις αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου και ἀποτελεῖ μέτρον το οὐοίον, εις μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν, εἶναι ἀναγκαίον δια τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν οἰκονομικὴν ευημερίαν τῆς χώρας, τὴν πρόσπισιν τῆς τάξεως και τὴν πρόληψιν ποινικῶν παραβάσεων, τὴν προστασίαν τῆς υγείας ἢ τῆς ἠθικῆς, ἢ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων και ἐλευθεριῶν ἄλλων.

Ἄρθρον 9.- 1. Παν πρόσωπον δικαιοῦται εις τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας, τὸ δικαίωμα τούτο ἐπάγεται τὴν ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεως, ως και τὴν ἐλευθερίαν ἐκδηλώσεως

επιτρέπεται να αποτελέσει αντικείμενο ετέρων περιορισμών πέραν των προβλεπομένων υπό του νόμου και αποτελούντων αναγκαία μέτρα, εν δημοκρατική κοινωνία δια την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της δημοσίας τάξεως, υγείας και ηθικής, ή την προάσπισιν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων.

Άρθρον 10.- 1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν εκφράσεως. Το δικαίωμα τούτο περιλαμβάνει την ελευθερίαν γνώμης ως και την ελευθερίαν λήψεως ή μεταδόσεως πληροφοριών ή ιδεών, άνευ επεμβάσεως δημοσίων αρχών και ασχέτως συνόρων. Το παρόν άρθρον δεν κωλύει τα Κράτη από του να υποβάλλωσι τας επιχειρήσεις ραδιοφωνίας κινηματογράφου ή τηλεοράσεως εις κανονισμούς εκδόσεως αδειών λειτουργίας.

2. Η άσκησις των ελευθεριών τούτων, συνεπαγομένων καθήκοντα και ευθύνας δύναται να υπαχθή εις ωρισμένας διατυπώσεις, όρους, περιορισμούς ή κυρώσεις, προβλεπομένους υπό του νόμου και αποτελούντας αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία δια την εθνικήν ασφάλειαν, την εδαφικήν ακεραιότητα ή την δημοσίαν ασφάλειαν την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, την προστασίαν της υπολήψεως ή των δικαιωμάτων των τρίτων, την παρεμπόδισιν της κοινολογήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών ή την διασφάλισιν του κύρους και αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας.

Άρθρον 11.- 1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και εις την ελευθερίαν συναιτερισμού συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ιδρύσεως μετ' άλλων συνδικάτων και προσχωρήσεως εις συνδικάτα επί σκοπώ προαπίσεως των συμφερόντων του.

2. Η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δεν επιτρέπεται να υπαχθή εις ετέρους περιορισμούς πέραν των υπό του νόμου προβλεπομένων και αποτελούντων αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία, δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας και της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών τρίτων. Το παρόν άρθρον δεν απαγορεύει την επιβολήν νομίμων περιορισμών εις την άσκησιν των δικαιωμάτων τούτων υπό μελών των ενόπλων δυνάμεων της αστυνομίας ή των διοικητικών υπηρεσιών του Κράτους.

Άρθρον 12.- Αμα τη συμπληρώσει ηλικίας γάμου, ο άνήρ και η γυνή έχουν το δικαίωμα να συνέρχωνται εις γάμον και ιδρύωσιν οικογένειαν συμφώνως προς τους διέποντας το δικαίωμα τούτο εθνικούς νόμους.

Άρθρον 13.- Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη παρούση Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερία παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των.

παιδείας, συνικής ή κοινωνικής ηρωικότητας, συμπεριφοράς εις εθνικήν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως.

Άρθρον 15.- 1. Εν περιπτώσει πολέμου ή ετέρου δημοσίου κινδύνου απειλούντος την ζωήν του έθνους, έκαστον υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται να λάβη μέτρα κατά παράβασιν των υπό της παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων υποχρεώσεων, εν τω απαιτούμένω υπό της καταστάσεως απολύτως αναγκαίω όριω και υπό τον όρον όπως τα μέτρα ταύτα μη αντικθηνται εις τας άλλας υποχρεώσεις τας απορροεούσας εκ του διεθνούς δικαίου.

2. Η προηγουμένη διάταξις, ουδεμίαν επιτρέπει παράβασιν του άρθρου 2, ειμή δια την περίπτωσιν θανάτου συνεπεία κανονικών πολεμικών πράξεων, ή των άρθρων 3, 4 (παρ. 1) και 7.

3. Τα ασκούντα το δικαίωμα τούτο παραβάσεως υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη τηρούν τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης πλήρως ενήμερον των ληφθέντων μέτρων, ως και των αιτίων τα οποία τα προεκάλεσαν. Οφείλουν ωσαύτως να πληροφορήσωσι τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης περί της ημερομηνίας κατά την οποία τα μέτρα ταύτα έπαυσαν ισχύοντα και αι διατάξεις της Συμβάσεως ετέθησαν εκ νέου εν πλήρει ισχύϊ.

Άρθρον 16.- Ουδεμία διάταξις των άρθρων 10, 11 και 14 δύναται να θεωρηθή ως απαγορεύουσα εις τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη να επιβάλλωσι περιορισμούς εις την πολιτικήν δραστηριότητα των ξένων.

Άρθρον 17.- Ουδεμία διάταξις της παρούσης Συμβάσεως δύναται να ερμηνευθή ως επαγομένη δι' έν Κράτος, μίαν ομάδα ή έν άτομον οιονδήποτε δικαίωμα όπως επιδοθή εις δραστηριότητα ή εκτελέση πράξεις σκοπούσας εις την καταστροφήν των δικαιωμάτων ή ελευθεριών, των αναγνωρισθέντων εν τη παρούση Συμβάσει, ή εις περιορισμούς των δικαιωμάτων και ελευθεριών τούτων μεγαλυτέρων των προβλεπομένων εν τη ρηθείση Συμβάσει.

Άρθρον 18.- Οι επιτρεπόμενοι κατά τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως περιορισμοί των ειρημένων δικαιωμάτων και ελευθεριών δεν επιτρέπεται να εφαρμοσθώσιν ειμή προς τον σκοπόν δια τον οποίον καθιερώθησαν.

ΜΕΡΟΣ II

Άρθρον 19.- Προς τον σκοπόν εξασφαλίσεως του σεβασμού των αναληφθεισών υπό των υψηλών Συμβαλλομένων Μερών δια της παρούσης Συμβάσεως υποχρεώσεων, θα ιδρυθώσιν :

α) μία Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αναφερομένη εν τη συνεχεία της παρούσης ως η "Επιτροπή",

Άρθρον 20.- 1. Η Επιτροπή απαρτίζεται υπό αριθμού μελών όσοι προς τον των υψηλών Συμβαλλομένων μερών. Η Επιτροπή δεν δύναται να περιλάβη πλέον του ενός υπηκόου του ιδίου Κράτους.

2.¹ Η Επιτροπή συνεδριάζει σε Ολομέλεια. Μπορεί, πάντως, να συνιοτά τμήματα καθένα από τα οποία αποτελείται από επτά μέλη τουλάχιστον.

Τα τμήματα μπορούν να εξετάζουν αιτήσεις, που υποβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25 της παρούσας Σύμβασης, οι οποίες μπορούν να εξεταστούν βάσει της κειμένης νομολογίας ή που δεν δημιουργούν σοβαρά θέματα ερμηνείας ή εφαρμογής της Σύμβασης. Μέσα στα πλαίσια αυτά και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 5 αυτού του άρθρου, τα τμήματα ασκούν όλες τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Επιτροπή από τη Σύμβαση.

Το μέλος της Επιτροπής που έχει εκλεγεί με την ιδιότητα του εκπροσώπου ενός υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους εναντίον του οποίου έχει κατατεθεί μία αίτηση έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στο τμήμα που επιλαμβάνεται αυτής της αίτησης.

3. Η Επιτροπή μπορεί να συνιστά υποεπιτροπές, καθεμία από τις οποίες απαρτίζεται από τρία τουλάχιστον μέλη με εξουσία ασκουμένη ομφώνως, να κηρύσσουν απαράδεκτη ή να διαγράφουν από τον κατάλογο των υποθέσεων μία αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 25, όταν αυτή η απόφαση μπορεί να ληφθεί χωρίς περαιτέρω εξέταση.

4. Ένα τμήμα ή υποεπιτροπή μπορεί οποτεδήποτε να παραιτείται της δικαιοδοσίας της υπέρ της Ολομέλειας της Επιτροπής, η οποία μπορεί επίσης να διατάσσει την παραπομπή σ' αυτήν κάθε αίτησης η οποία έχει ανατεθεί σε ένα τμήμα ή υποεπιτροπή.

5. Μόνο η Ολομέλεια της Επιτροπής μπορεί να ασκεί τις ακόλουθες αρμοδιότητες :

- α. την εξέταση των αιτήσεων που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 24.
- β. την παραπομπή υπόθεσης στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 48α.
- γ. την κατάρτιση του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας σύμφωνα με το άρθρο 36.

Άρθρον 21.- 1. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται υπό της Επιτροπής Υπουργών, κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν, εκ καταλόγου ονομάτων συντασσομένου υπό του Προέδρου της Συμβουλευτικής Συνελεύσεως.

¹ Οι παράγραφοι 2 έως 5 προστέθηκαν με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων : Νο. 118.

2. Εν τω μέτρον εν ώ εφαρμόζεται, η αυτή διαδικασία θα ακολουθησει δια την ανάδειξιν, ως μελών, υπηκόων Κρατών τα οποία ήβελον προσχωρήσει μεταγενεστέρως εις την παρούσαν Σύμβαση, ως και προς παρωσιν των κενουμένων εδρών.

3.¹ Οι υποψήφιοι πρέπει να χαιρουν της υψηλοτερης ηθικής εκτιμησεως και να κατέχουν τα προσόντα που απαιτούνται για την άσκηση υψηλών δικαστικών καθηκόντων ή να είναι αναγνωρισμένης αυθεντίας στο εθνικό ή διεθνές δίκαιο.

Άρθρον 22.- 1. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται δια περιόδον 6 ετών, είναι δε επανεκλέξιμα. Εν τούτοις, η θητεία επτά εκ των αναδεικνυομένων μετά την πρώτην εκλογήν μερών θα λήξη μετά τριετίαν.

2. Τα μέλη των οποίων η θητεία θα λήξη εις το τέλος της αρχικής περιόδου των τριών ετών, θα ορισθούν δια κληρώσεως γενομένης υπό του Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης, αμέσως μετά την διεξαγωγήν της πρώτης εκλογής.

3.² Προς εξασφάλισιν κατά το μέτρον το δυνατού της ανανεώσεως του ημίσεος της Επιτροπής εκάστην τριετίαν η Επιτροπή των Υπουργών δύναται, πριν προβή εις πάσαν μεταγενεστέραν εκλογήν, να αποφασίξη ότι μία ή πλείονες θητείαί μελών προς εκλογήν θα έχουν διάρκειαν άλλην η των εξ ετών, χωρίς εν τούτοις η διάρκεια αυτή να δύναται να υπερβαίνει το εννέα έτη ή να είναι κατωτέρα των τριών ετών.

4. Εις περιπτώσιν καθ' ην υφίσταται θέμα συζητήσεως πλειόνων θητειών και η Επιτροπή Υπουργών εφαρμόζει την προηγουμένην παράγραφον, η κατανομή των θητειών ενεργείται δια κληρώσεως γενομένης υπό του Γεν. Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης αμέσως μετά την εκλογήν.

5. Το μέλος της Επιτροπής, το οποίον εκλέγεται εις αναπλήρωσιν μέλους του οποίου η θητεία δεν εληξε, συμπληρώνει την περίοδον της θητείας του προκατόχου του.

6. Τα μέλη της Επιτροπής παραμένουν εν υπηρεσία μέχρι της αντικατάσεως των. Μετά την αντικατάστασιν των, εξακολουθούν να χειρίζονται τας υποθέσεις των οποίων είχαν ήδη επιληφθεί.

Άρθρον 23.- Τα μέλη της Επιτροπής λαμβάνουν μέρος εις τα συνεδριάσεις της Επιτροπής υπό την ατομικήν των ιδιότητα.

¹ Η παράγραφος 3 προστέθηκε με το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 118.

² Οι παράγραφοι 3 και 4 προστέθηκαν με το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου Νο. 5 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 215 της 7/7 Δεκεμβρίου 1974 (ΦΕΚ Α' 365). Με το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου αυτού οι επόμενοι παράγραφοι έλαβον τους αριθμούς 5 και 6 αντίστοιχως. Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 20 Ιανουαρίου 1966 και τέθηκε σε ισχύ 20 Δεκεμβρίου 1971 σύμφωνα με το άρθρο 5 Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 55.

Άρθρον 24.- Εκατον Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται να φέρη ενοπιον της Επιτροπής δια του Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης οιαδήποτε παράβαση των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως, δια την οποίαν ήθελε θεωρήσῃ υπεύθυνον ἕτερον υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος.

Άρθρον 25.- 1. Η Επιτροπή δύναται επίσης να επιληφθῆ αιτήσεων υποβαλλομένων εἰς τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ἢ ο παντός φυσικοῦ προσώπου, μη κυβερνητικῆς οργανώσεως ἢ ομάδος ατόμων, οἱ οποίοι διατείνονται ὅτι εἶναι θύματα παραβιάσεως παρ' ενός των υψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν των ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει αναγνωριζομένων δικαιωμάτων, εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν το ἐνοχοποιούμενον υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος ήθελε δηλώσει ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν ἀρμοδιότητα της Επιτροπῆς ἐπὶ του θεματός. Τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, υπογράφοντα τοιαύτην δήλωσιν, ἀναλαμβάνουν τὴν υποχρέωσιν, ὅπως κατ' οὐδένα τρόπον παρακαλύσωσι τὴν πραγματικὴν ἀσκήσιν του δικαιώματος τούτου.

2. Αἱ δηλώσεις αὐταὶ δύνανται νὰ γίνουσι δι' ὠρισμένην χρονικὴν περίοδον.

3. Αὐταὶ ἐπιδίδονται εἰς τον Γενικόν Γραμματέαν του Συμβουλίου της Ευρώπης, ὅστις διαβιβάζει ἀντίγραφα τούτων εἰς τὰ ἕτερα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη καὶ ἐξασφαλίζει τὴν δημοσίευσίν των.

4. Η Επιτροπή δὲν θέλει ἀσκήσῃ τὴν χορηγοιμένην αὐτῇ, δια του παρόντος άρθρου, ἀρμοδιότητα ἢ ὅταν ἐξ τουλάχιστον ἑπιλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα ἔχωσι συμβληθῆ δια της δηλώσεως περὶ ἧς αἱ προηγούμενοι παρὰγραφοί.

Άρθρον 26.- Η Επιτροπή δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῆ της υποθέσεως εἰ μὴ κατόπιν ἐξαντλήσεως των ἐσωτερικῶν ἐνδίκων μέσων, συμφώνως πρὸς τους γενικοὺς παραδειγμαμένους κανόνας διεθνούς δικαίου καὶ ἐντός προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ της ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐσωτερικὴ τελεσίδικος ἀπόφασις.

Άρθρον 27.- 1. Η Επιτροπή δὲν θα ἐπιληφθῆ οὐδεμιᾶς αἰτήσεως υποβληθείσης συνωδᾶ τῷ άρθρῳ 25, εἰάν :

α) εἶναι ἀνώνυμος,

β) εἶναι οὐσιαστικῶς ὁμοία πρὸς αἴτησιν προηγουμένης ἐξετασθείσαν ὑπὸ της Επιτροπῆς ἢ ἤδη υποβληθείσαν εἰς ἕτεραν διαδικασίαν διεθνῶν ἐρευνῆς ἢ τακτοποιήσεως καὶ εἰάν δὲν περιέχῃ νέα γεγονότα.

¹ Το εδάφιο αὐτὸ προστέθηκε με τὸ ἀρθρον 3 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης γιὰ τὴν Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου καὶ των Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν ὅπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Ἀπριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αὐτὸ υπογράφηκε στὴν Βιέννη, στὶς 19 Μαρτίου 1985 καὶ τέθηκε σε ἰσχὺ 1 Ἰανουαρίου 1990 σύμφωνα με τὸ ἀρθρον 13. Κείμενο : Σειρὰ Ευρωπαϊκῶν Συμβάσεων Νο. 118.

3. Η Επιτροπή θα ἀπορρίψῃ πᾶσαν αἴτησιν τὴν οὐσίαν θεωρεῖ αἰτήσιον ῥάδεκτον κατ' ἐφαρμογὴν του άρθρου 26.

Άρθρον 28¹.- 1. Στην περίπτωση που ἡ Επιτροπή ἀποδοχῆ τὴν αἴτησιν :

α. προβαίνει, με σκοπὸ τὴν ἐξακρίβωσιν των γεγονότων, σε κατ' ἀντιμωλίαν ἐξέτασιν της αἰτήσεως, μαζί με τους ἀντιπροσώπους των μερῶν καὶ, ἀν εἶναι ἀναγκαῖο, σε μια περαιτέρω ἐρευνα, γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη διεξαγωγή της οὐσίας τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη θα παρέχουν κάθε ἀναγκαῖα διευκόλυνση, μετὰ ἀπὸ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων με τὴν Επιτροπή.

β. Συγχρόνως αὐτὴ τίθεται στὴ διάθεση των ἐνδιαφερομένων μερῶν με σκοπὸ τὴν ἐπίτευξιν ενός φιλικού διακανονισμοῦ της υποθέσεως που βασίζεται στο σεβασμὸ των ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὅπως αὐτὰ καθορίζονται σ' αὐτὴ τὴ Σύμβαση.

2. Ἐάν ἡ Επιτροπὴ κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ φιλικὸ διακανονισμό συντάσσῃ ἐκθεση ἡ οὐσία διαβιβάζεται στα ἐνδιαφερόμενα Κράτη, στὴν Επιτροπὴ Ὑπουργῶν καὶ στον Γενικὸ Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης γιὰ δημοσίευσιν. Αὐτὴ ἡ ἐκθεση περιορίζεται σε μίαν σύντομην περιγραφὴ των γεγονότων καὶ της λύσεως που ἐπιτεύχθηκε.

Άρθρον 29².- Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν ἀναφορᾶς υποβληθείσης συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 25, ἡ Επιτροπὴ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ με πλειοψηφία των δύο τρίτων³ των μελῶν της τὴν ἀπόρριψιν της ἀναφορᾶς εἰάν κατὰ τὴν διάρκειαν της ἐξετάσεως, ἀποδειχθῇ ἡ ὑπαρξις ενός ἐκ των λόγων τῆς μὴ ἀποδοχῆς προβλεπομένων εἰς τὸ ἀρθρον 27.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀπόφασις θα κοινοποιεῖται εἰς τὰ μέλη.

¹ Το ἀρθρον αὐτὸ ἀντικαταστάθηκε με τὸ ἀρθρον 4 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης γιὰ τὴν Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου καὶ των Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν ὅπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Ἀπριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αὐτὸ υπογράφηκε στὴν Βιέννη, στὶς 19 Μαρτίου 1985 καὶ τέθηκε σε ἰσχὺ 1 Ἰανουαρίου 1990 σύμφωνα με τὸ ἀρθρον 13. Κείμενο : Σειρὰ Ευρωπαϊκῶν Συμβάσεων Νο. 118.

² Το ἀρθρον αὐτὸ ἀντικαταστάθηκε με τὸ ἀρθρον 1 του Πρωτοκόλλου Νο. 3 της Σύμβασης γιὰ τὴν Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου καὶ των Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν ὅπως κυρώθηκε με τὸ ν.δ. 215 της 7/7 Δεκεμβρίου 1974 (ΦΕΚ Α' 365). Το Πρωτόκολλο αὐτὸ υπογράφηκε στο Στρασβούργο στὶς 6 Μαΐου 1963 καὶ τέθηκε σε ἰσχὺ 21 Σεπτεμβρίου 1970 σύμφωνα με τὸ ἀρθρον 4. Κείμενο : Σειρὰ Ευρωπαϊκῶν Συμβάσεων Νο. 45.

³ Η λέξις "ομοφώνως" ἀντικαταστάθηκε με τίς λέξεις "πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελῶν της" με τὸ ἀρθρον 5 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης γιὰ τὴν Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου καὶ των Θεμελιωδῶν Ἐλευθεριῶν ὅπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Ἀπριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αὐτὸ υπογράφηκε στὴν Βιέννη στὶς 19 Μαρτίου 1985 καὶ τέθηκε σε ἰσχὺ 1 Ἰανουαρίου 1990 σύμφωνα με τὸ ἀρθρον 13. Κείμενο : Σειρὰ Ευρωπαϊκῶν Συμβάσεων Νο. 118.

β. η υπόθεση έχει επιλυθεί, ή
γ. για οποιόνδήποτε άλλο λόγο, του οποίου την ύπαρξη διαπιστώνει η Επιτροπή, δε δικαιολογείται πλέον να συνεχιστεί η εξέταση της αίτησης. Πάντως, η Επιτροπή συνεχίζει την εξέταση μιας αίτησης εάν αυτό απαιτεί ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αυτά καθορίζονται σ' αυτή τη Σύμβαση.

2. Αν η Επιτροπή αποφασίσει να διαγράψει μία αίτηση από τους καταλόγους της μετά την αποδοχή της από αυτή, συντάσσει έκθεση που περιέχει περιγραφή των γεγονότων και την απόφαση διαγραφής με την αιτιολογία της. Η έκθεση διαβιβάζεται στα μέρη καθώς και στην Επιτροπή Υπουργών για να λάβουν γνώση. Η Επιτροπή μπορεί να δημοσιεύσει την έκθεση.

3. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την επανεγγραφή μιας αίτησης στον κατάλογο των υποθέσεων εάν θεωρεί ότι οι συνθήκες δικαιολογούν αυτή την απόφαση.

Άρθρον 31². - 1. Αν η εξέταση μιας αίτησης δεν έχει ολοκληρωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 28 (παράγραφος 2), 29 ή 30, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση στην οποία διαπιστώνει τα γεγονότα και διατυπώνει τη γνώμη της ως προς το αν τα διαπιστωθέντα γεγονότα αποκαλύπτουν μια παραβίαση από το ενδιαφερόμενο Κράτος των υποχρεώσεων του σύμφωνα με τη Σύμβαση. Στην έκθεση μπορούν να διατυπώνονται οι προσωπικές απόψεις των μελών της Επιτροπής ως προς αυτό το σημείο.

2. Η έκθεση διαβιβάζεται, προς την Επιτροπήν Υπουργών, κοινοποιείται ωσαύτως εις τα ενδιαφερόμενα Κράτη, τα οποία όμως δεν θα έχουν δικαίωμα να τη δημοσιεύσουν.

3. Κατά την διαβίβασιν της εκθέσεως εις την Επιτροπήν Υπουργών, η Επιτροπή δύναται να διατυπώση τας προτάσεις τας οποίας θεωρεί καταλλήλους.

Άρθρον 32. - 1. Εάν, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της διαβίβασεως της εκθέσεως της Επιτροπής προς την Επιτροπήν Υπουργών, η υπόθεση δεν παραπεμφθή εις το Δικαστήριον κατ' εφαρμογήν του άρθρου 48 της παρούσης Συμβάσεως, η Επιτροπή Υπουργών αποφασίζει, δια πλειο-

¹ Το άρθρο 30 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο: Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 118.

² Η πρώτη παράγραφος του άρθρου αυτού τροποποιήθηκε με το άρθρο 7 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο: Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 118.

πλειοψηφίαν εντός της προθεσμίας καθορισμένης. Το ενδιαφερόμενο Μέρος οφείλει να λάβη τα μέτρα, τα οποία συνεπάγεται η απόφαση της Επιτροπής Υπουργών.

3. Εάν το ενδιαφερόμενον υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος δεν λάβη ικανοποιητικά μέτρα εντός της ταχθείσης προθεσμίας η Επιτροπή Υπουργών δίδει εις την αρχικήν απόφασίν της, δια της προβλεπομένης εν τη άνω παρ.1 πλειοψηφίας, την ενδεικνυόμενην συνέχειαν και προβαίνει εις δημοσίευσιν της εκθέσεως.

4. Τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν να θεωρώσιν ως υποχρεωτικήν δι' αυτά πάσαν απόφασιν την οποίαν η Επιτροπή των Υπουργών θα ελάμβανε κατ' εφαρμογήν των προηγουμένων παριγράφων.

Άρθρον 33. - Η Επιτροπή συνεδριάζει κεκλεισμένων των θυρών.

Άρθρον 34¹. - Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 2 (παράγραφος 3) και 29, οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται με πλειοψηφία των μελών που είναι παρόντα και ψηφίζουν.

Άρθρον 35. - Η Επιτροπή συνέρχεται όταν οι περιστάσεις απαιτούν τούτο. Συγκαλείται υπό του Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρον 36. - Η Επιτροπή θα καταρτίση των εσωτερικών κανονισμών της.

Άρθρον 37. - Η Γραμματεία της Επιτροπής θα παρασχεθή υπό το Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΜΕΡΟΣ IV

Άρθρον 38. - Το Ευρωπαϊκόν Δικαστήριον ανθρωπίνων δικαιωμάτων απαρτίζεται υπό αριθμού δικαστών ίσου προς εκείνον των μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης. Δεν επιτρέπεται να συμπεριλάβη πλέον του εν υπηκόου του αυτού Κράτους.

Άρθρον 39. - 1. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται υπό της Συνεδριούσης Συνελεύσεως, κατά πλειοψηφίαν των ψηφίζόντων, εκ πίνακα

¹ Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο: Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 118.

2. Εν όψει των ανωφερειστικών ή αυτών διαδραστικών ακολουθών της συμπλήρωσης του Δικαστηρίου εις περιπτώσιν ειςδοχής νέων μελών εις το Συμβούλιον της Ευρώπης και δια την συμπλήρωσιν χρευσουσών εδρών.

3. Οι υποψήφιοι δέον να χάρωσι της υψηλότερας ηθικής εκτιμήσεως και να κατέχωσι τα απαιτούμενα προσόντα προς άσκησιν υψηλών δικαστικών καθηκόντων ή να ώσι νομοδιδάσκαλοι ανεγνωρισμένης αυθεντίας.

Άρθρον 40.- 1. Τα μέλη του Δικαστηρίου εκλέγονται δια περίοδον 9 ετών. Είναι επανεκλέξιμα. Πάντως τα καθήκοντα τεσσάρων εκ των διορισμένων κατά την πρώτην εκλογήν μελών θα τερματισθώσι μετά τρία έτη, τα καθήκοντα ετέρων τεσσάρων μελών θα τερματισθώσι μετά εξ έτη.

2. Τα μέλη των οποίων τα καθήκοντα θα τερματισθώσι μετά τας αρχικάς περιόδους των τριών και εξ ετών, ορίζονται δια κληρώσεως λαμβανούσης χώραν επιμελεία του Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης, αμέσως μετά την διεξαγωγήν της πρώτης εκλογής.

3. Προς εξασφάλισιν κατά το μέτρον του δυνατού της ανανεώσεως του ενός τρίτου του Δικαστηρίου εκάστην τριετίαν, η Συμβουλευτική Συνέλευσις δύναται πριν προβή εις πάσαν προγενεστέραν εκλογήν, να αποφασίση ότι μία ή πλείονα θητείας των μελών προς εκλογήν, δύναται να είναι διαρκείας άλλης ή αυτής των 9 ετών, χωρίς εν τούτοις να δύναται να υπερβαίνη τα 12 έτη ή να είναι μικροτέρα των 6 ετών.

4. Εις περιπτώσιν καθ' ήν υφίσταται θέμα συζητήσεως πλειόνων θητειών και η Συμβουλευτική Συνέλευσις εφαρμόζει την προηγουμένην παράγραφον η κατανομή των εντολών ενεργείται δια κληρώσεως γενομένης υπό του Γεν. Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης αμέσως μετά την εκλογήν του.

5. Το μέλος του Δικαστηρίου όπως εκλέγεται εις αντικατάστασιν μέλους ούτινος η εντολή δεν έχει εκπνεύσει αποπερατώνει την περίοδον της εντολής του προκατόχου του.

6. Τα μέλη του Δικαστηρίου παραμένουν εν υπηρεσία μέχρις αντικαταστάσεως των. Μετά την αντικατάστασιν των ταύτα θα συνεχίζωσι την διεκπεραίωσιν των εις χείρας των εκκρεμουσών υποθέσεων.

7. Τα μέλη του Δικαστηρίου μετέχουν του Δικαστηρίου υπό την ατομική τους ιδιότητα. Καθ' όλην τη διάρκεια της θητείας τους δεν μπορούν να κατέχουν θέσεις ασυμβίβαστες με τις απαιτήσεις της ανεξαρτησίας, της αμεροληψίας και της ετοιμότητος που συνάδουν σ' αυτό το λειτουργήμα.²

¹ Οι παράγραφοι 3 και 4 προστέθηκαν με το άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου Νο. 5 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 215 της 7/7 Δεκεμβρίου 1974 (ΦΕΚ Α' 385). Με το άρθρο 4 του ίδιου Πρωτοκόλλου οι επόμενοι παράγραφοι έλαβον τους αριθμούς 5 και 6. Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στο Στρασβούργο 20 Ιανουαρίου 1966 και τέθηκε σε ισχύ 20 Δεκεμβρίου 1971 σύμφωνα με το άρθρο 5. Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 55.

² Η παράγραφος 7 προστέθηκε με το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο

Άρθρον 42.- Τα μέλη του Δικαστηρίου λαμβάνουν αποζημιώσεις εκάστην ημέραν απασχολήσεως, η οποία θα ορισθί υπό της Επιτροπής πουργών.

Άρθρον 43.- Δια την εξέτασιν εκάστης υποθέσεως ή οποία φέρεται ενώπιόν του, το Δικαστήριον συγκροτείται εκ Τμήματος απαρτιζομένου εξ εννέα² δικαστών. Θα συμμετέχωσι αυτοδικαίως ο δικαστής της εθνικότητος εκάστου ενδιαφερομένου Κράτους, ή, ελλείψει τοιούτου, προσωπο της εκλογής του, όπως παρακαθήσθω ως δικαστής, τα ονόματα των οποίων δικαστών κληρώνονται επιμελεία του Προέδρου προ της ενάρξεως τ εξετάσεως της υποθέσεως.

Άρθρον 44.- Μόνον τα υψηλά Μέρη και η Επιτροπή θα έχωσι δικαίωμα παρουσίας προ του Δικαστηρίου.

Άρθρον 45.- Η αρμοδιότης του Δικαστηρίου επεκτείνεται εφ' όλων των υποθέσεων, αι οποίαι αφορούν εις την ερμηνείαν και εφαρμογήν τ παρούσης Συμβάσεως και τας οποίας τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη ή η Επιτροπή θα τω παραπέμπωσι συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 4

Άρθρον 46.- 1. Εκαστον των υψηλών Συμβαλλομένων Μερών δύναται εις οιαδήποτε στιγμήν, να δηλώσθω ότι αναγνωρίζει ως υποχρεωτικ αυτοδικαίως και άνευ ειδικής συμφωνίας, την δικαιοδοσίαν του Δικαστηρίου επί πασών των αφορωσών την ερμηνείαν και εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως υποθέσεων.

2. Αι ανωτέρω αναφερόμεναι δηλώσεις δύνανται να γίνωσιν άν όρων, ή υπό τον όρον της αμοιβαιότητος εκ μέρους πολλών ή ωρισμένων των ετέρων συμβαλλομένων Μερών, ή δι' ωρισμένον χρονικόν διάστημα.

3. Αι δηλώσεις αύται κατατίθενται παρά τω Γενικώ Γραμματεί, τ Συμβουλίου της Επιτροπής, ο οποίος θα διαβιβάζη αντίγραφον αυτών εις υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη.

αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 118.

¹ Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 118.

² Η λέξη "εννέα" του εδαφίου αυτού αντικαταστάθηκε με την λέξη "εννέα" με το άρθρο 11 Πρωτοκόλλου Νο. 8 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως κυρώθηκε με τον Ν. 1841 της 14/14 Απριλίου 1989 (ΦΕΚ Α' 94). Το Πρωτόκολλο αυτό υπογράφηκε στην Βιέννη, στις 19 Μαρτίου 1985 και τέθηκε σε ισχύ 1 Ιανουαρίου 1990 σύμφωνα με το άρθρο 13. Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 118.

Άρθρον 48.- Υπό τον όρον ότι το ενδιαφερόμενον υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος, αν είναι έν μόνον, ή τα ενδιαφερόμενα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, αν είναι πλειότερα του ενός, υπόκεινται εις την υποχρεωτικήν δικαιοδοσίαν του Δικαστηρίου ή ελλείψει τούτου, με την συγκατάθεσιν και συναίνεσιν του ενδιαφερομένου υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους, αν είναι έν, ή των ενδιαφερομένων υψηλών Συμβαλλομένων Μερών αν είναι πλειότερα του ενός, το Δικαστήριον δύναται να επιληφθή υποθέσεως παραπεμφθείσης αυτώ :

- α) υπό της Επιτροπής,
- β) του υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους του οποίου το θύμα είναι υπήκοος,
- γ) του υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους το οποίον έφερε την υπόθεσιν ενώπιον της Επιτροπής,
- δ) του υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους κατά του οποίου διευτυώθη η κατηγορία.

Άρθρον 49.- Εν περιπτώσει αμφισβητήσεως της αρμοδιότητος του Δικαστηρίου, το Δικαστήριον αποφασίζει.

Άρθρον 50.- Εάν η απόφασις του Δικαστηρίου κρίνη ότι απόφασις ληφθείσα ή μέτρον διαταχθέν υπό δικαστικής ή πάσης άλλης Αρχής Συμβαλλομένου Μέρους αντίκειται εν όλω ή εν μέρει προς τας απορρεούσας εκ της παρούσης Συμβάσεως υποχρεώσεις, και εάν το εσωτερικόν δικαίον του εν λόγω Μέρους δεν επιτρέπει ειμή την ατελή επανόρθωσιν των συνεπειών της αποφάσεως ταύτης ή του μέτρου τούτου, η απόφασις του Δικαστηρίου χορηγεί, εν ανάγκη, εις το αδίκηθέν μέρος δικαίαν ικανοποίησιν.

Άρθρον 51.- 1. Η απόφασις του Δικαστηρίου είναι ήτιολογημένη.
2. Εάν η απόφασις δεν εκφράζη εν όλω ή εν μέρει την ομόφωνον γνώμη των δικαστών, εκαστός δικαστής θα έχη το δικαίωμα να εκφέρη εν αυτή την ατομικήν του γνώμην.

Άρθρον 52.- Η απόφασις του Δικαστηρίου είναι τελεσιδικος.

Άρθρον 53.- Τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωσιν να συμμορφωθώσι προς τας αποφάσεις του Δικαστηρίου επί των διαφορών εν ταις οποίαις είναι διάδικοι.

Άρθρον 54.- Η απόφασις του Δικαστηρίου διαβιβάζεται προς την Επιτροπήν Υπουργών, η οποία επιβλέπει την εκτέλεσίν της.

Άρθρον 55.- Το Δικαστήριον συντάσσει τον κανονισμόν και καθορίζει την δικονομίαν του.

ΜΕΡΟΣ V

Άρθρον 57.- Η Κυβέρνησις παντός Συμβαλλομένου Μέρους θα έχη την υποχρέωσιν όπως παράσχη κατόπιν αιτήσεως του Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης, τας απαιτούμενας εξηγήσεις επί του τρόπου κατά τον οποίον το εσωτερικόν αυτού δικαίον εξασφαλίζει την αποτελεσματικήν εφαρμογήν οιασδήποτε εκ των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 58.- Τα έξοδα της Επιτροπής και του Δικαστηρίου θα είναι εις βάρος του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρον 59.- Τα μέλη της Επιτροπής και του Δικαστηρίου χαίρουν, κατά την διάρκειαν της εκτελέσεως των καθηκόντων των, των προνομίων και ασυλιών των προβλεπομένων εν άρθρω 40 του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και ταις συναφθήσαις, δυνάμει του άρθρου τούτου, Συμφωνίας.

Άρθρον 60.- Ουδεμία των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως δύναται να ερμηνευθή ως περιορίζουσα ή αναιρούσα τα δικαιώματα του ανθρώπου και θεμελιώδεις ελευθερίας, τα οποία τυχόν αναγνωρίζονται συμφώνως προς τους νόμους οιαδήποτε των Συμβαλλομένων Μερών ή προς πάσαν άλλην Σύμβασιν την οποίαν ταύτα έχουν υπογράψει.

Άρθρον 61.- Ουδεμία των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως επηρεάζει την χορηγηθείσαν τη Επιτροπή Υπουργών υπό του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης εξουσίαν.

Άρθρον 62.- Τα υψηλά Συμβαλλόμενα μέρη αμοιβαίως παραιτούνται του δικαιώματος, εξαφέσει προκειμένου περί ειδικής συμφωνίας, όπως επικαλεσθώσι συνθήκας, συμβάσεις ή δηλώσεις μεταξύ αυτών υπάρχουσας, επί τω σκοπώ υποβολής, δυνάμει αιτήσεως, διαφοράς δημιουργηθείσης εκ της ερμηνείας ή εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως, εις τρόπον διακανονισμού διάφορον του εν τη παρούση Συμβάσει προβλεπομένου.

Άρθρον 63.- 1. Παν Κράτος δύναται κατά την στιγμήν της επικυρώσεως ή αγά πάσαν ακολουθούσαν στιγμήν, να δηλώση, δια κοινοποιήσεως απευθυνομένης εις τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι η παρούσα Σύμβασις θα έχη εφαρμογήν εις όλα τα εδάφη ή εις έν οιονδήποτε των εδαφών ων έχη την διεθνή εκπροσώπησιν.

2. Η Σύμβασις θα έχη εφαρμογήν ως προς το έδαφος ή τα εδάφη άτινα θα καθορίζωνται εις την κοινοποίησιν από της τριακοστής ημέρας ήτις θα έπεται της ημερομηνίας καθ'ήν ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα έχη λάβει την κοινοποίησιν.

4. Παν κράτος προβάνεις δηλώσει συμφώνως προς την πρώτην παράγραφον του άρθρου τούτου, δύναται, ανά πάσαν ακολουθούσαν στιγμήν, να δηλώσει εν σχέσει προς εν η πλείονα των αναφερομένων εις την δήλωσιν ταύτην εδάφων ότι δέχεται την αρμοδιότητα της Επιτροπής να επιλαμβάνεται των αιτήσεων φυσικών προσώπων, μη κυβερνητικών οργανώσεων ή ομάδιον ατόμων, συμφώνως προς το άρθρο 25 της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 64.- 1. Παν Κράτος δύναται, κατά την στιγμήν της υπογραφής της παρούσης Συμβάσεως ή της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως αυτής, να διατυπώση επιφύλαξιν ως προς ειδικήν τινά διάταξιν της Συμβάσεως, εφ' όσον νόμος τις ισχύων κατά την στιγμήν εκείνης επί του εδάφους του είναι ασύμφωνος προς την ρηθείσαν διάταξιν. Αι επιφυλάξεις γενικής φύσεως δεν επιτρέπονται κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Πάσα επιφύλαξις διατυπωμένη συμφώνως προς το παρόν άρθρον συνεπάγεται βραχείαν έκθεσιν του σχετικού νόμου.

Άρθρον 65.- 1. Υψηλόν τι Συμβαλλόμενον Μέρος δεν δικαιούται να καταγγείλη την παρούσαν Σύμβασιν ειμή μετά την λήξιν πενταετίας από της ενάρξεως της ισχύος της Συμβάσεως σχετικώς προς αυτό, και κατόπιν προειδοποιήσεως εξ μηνών, διδομένης δια κοινοποιήσεως απευθυνομένης προς τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος ειδοποιεί σχετικώς τα άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη.

2. Η καταγγελία αυτή δεν δύναται να έχη ως αποτέλεσμα να απαλλάξη το ενδιαφερόμενον υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος των περιλαμβανομένων εν τη παρούση Συμβάσει υποχρεώσεων αναφορικώς προς πάσαν πράξιν δυναμένην να αποτελέση παραβίασιν των υποχρεώσεων τούτων και λαβούσαν χώραν προ της ημερομηνίας κατά την οποίαν η καταγγελία θα ετίθετο εν εφαρμογή.

3. Υπό την αυτην επιφύλαξιν, παν Συμβαλλόμενον Μέρος, το οποίο θα έπαυε να αποτελή μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα έπαυε να αποτελή μέρος της παρούσης Συμβάσεως.

4. Η Σύμβασις δύναται να καταγγελθή, συμφώνως προς τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων, εν σχέσει προς εδάφη εις τα οποία εδηλώθη ότι εφαρμόζεται κατά το άρθρο 63.

Άρθρον 66.- 1. Η παρούσα Σύμβασις θα είναι ανοιχτή εις την υπογραφήν των Κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα υποβληθή δε εις κύρωσιν. Αι κυρώσεις θα κατατεθώσι εις την Γενικήν Γραμματείαν του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η παρούσα Σύμβασις θα τεθή εν ισχύϊ μετά την κατάθεσιν δέκα οργάνων κυρώσεως.

3. Σχετικώς προς παν μέρος το οποίον ήθελε κυρώση μεταγενεστέρως, η Σύμβασις θα τεθή εν ισχύϊ άμα τη καταθέσει του οργάνου επικυρώσεως.

σχώς της Συμβάσεως, τα ονόματα των υψηλών Συμβαλλομένων Μερών άτινα θα την έχωσι επικυρώσει, ως και την κατάθεσιν παντός οργάνου επικυρώσεως λαμβάνουσαν χώραν μεταγενεστέρως.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 εις Γαλλικήν και Αγγλικήν, αμφοτέρων των κειμένων όγτων εξ ίσου αυθεντικών, και εις έν μόνον αντίτυπον όπερ, θέλει κατατεθεί εις τα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας θέλει αποστείλει κεκυρωμένα αντίγραφα προς άπαντας τους Συμβαλλομένους.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΠΕΡΙ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ*

19 Δεκεμβρίου 1966

Τά συμβαλλόμενα εις τό παρόν Σύμφωνον κράτη:

Λαβόντα υπ' ὄψιν ὅτι, συμφώνως πρός τάς εις τόν Καταστατικόν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν αναγραφόμενας ἀρχάς, ἡ ἀναγνώρισις τῆς συμφυοῦς ἀξιοπρεπείας ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας καί τῶν ἴσων καί ἀναφαιρέτων δικαιωμάτων των ἀποτελεῖ τήν βᾶσιν τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης εις τόν κόσμον.

Ἀναγνωρίζοντα ὅτι τά δικαιώματα ταῦτα ἀπορρέουν ἐκ τῆς συμφυοῦς εις τό ἀνθρώπινον ἄτομον ἀξιοπρεπείας.

Ἀναγνωρίζοντα ὅτι, συμφώνως πρός τήν Διεθνή Διακήρυξιν περί Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, τό ἰδεώδες τοῦ ἀνθρώπινου ὄντος, ἐλευθέρου καί ἀπηλλαγμένου τοῦ φόβου καί τῆς δυστυχίας καί δυναμένου νά χαίρη τῶν ἀτομικῶν καί πολιτικῶν ἐλευθεριῶν, δέν δύναται νά πραγματοποιηθῇ εἰμή μόνον ἐφόσον δημιουργηθοῦν προϋποθέσεις δι' ὧν θά δύναται εἰς ἕκαστος νά χαίρη τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καί μορφωτικῶν δικαιωμάτων του.

Λαβόντα υπ' ὄψιν ὅτι ὁ Καταστατικός Χάρτης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐπιβάλλει εις τά κράτη τήν ὑποχρέωσιν προαγωγῆς τοῦ παγκοσμίου καί ἀποτελεσματικοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Λαβόντα υπ' ὄψιν τό γεγονός ὅτι τό ἄτομον ἔχει ὑποχρεώσεις ἐναντι τοῦ πλησίον του καί τῆς ὁλότητος εις ἣν ἀνήκει καί ὑποχρεοῦται νά καταβάλλῃ προσπάθειάς δι' τήν προαγωγήν καί τόν σεβασμόν τῶν κατὰ τό παρόν Σύμφωνον ἀναγνωριστέων δικαιωμάτων.

Συνσημασθέντα τα κατωθί κρήνη:

1. Ἡ ἐπιβίβασις τῶν ἀρθρῶν 1 καί 2 τῆς παρούσης ἐκδόσεως τοῦ Συμφωνίου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἄρθρον 1

1. Ὅλοι οἱ λαοί ἔχουν τό δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως. Δυνάμει τοῦ δικαιώματος τούτου, καθορίζουν ἐλευθέρως τό πολιτικόν των καθεστώς καί διασφαλίζουν ἐλευθέρως τήν οἰκονομικήν, κοινωνικήν καί μορφωτικήν ἀνάπτυξιν των.

2. Πρός ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν των, ὅλοι οἱ λαοί δύναται νά διαθέτουν ἐλευθέρως τόν πλοῦτον καί τούς φυσικούς πόρους των, ὑπό τήν ἐπιφύλαξιν τῶν ὑποχρεώσεων αἰτινες ἀπορρέουν ἐκ τῆς διεθνούς οἰκονομικῆς συνεργασίας ἧτις ἐρείδεται ἐπί τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος καί τοῦ διεθνούς δικαίου. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται οἰσοδῆποτε λαός νά στερηθῇ τῶν ἰδίων μέσων ἐπιβιώσεώς του.

3. Τά κατὰ τό Σύμφωνον συμβαλλόμενα κράτη, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν κρατῶν ἅτινα ἔχουν τήν εὐθύνην διοικήσεως μὴ αὐτόνομων ἐπικρατειῶν ἢ ὑπό κηδεμονίαν τοιούτων, ὑποχρεοῦνται νά διευκολύνουν τήν πραγματοποίησιν τοῦ δικαιώματος τῶν λαῶν πρός αὐτοδιάθεσιν καί νά σέβωνται τό δικαίωμα τοῦτο, συμφώνως πρός τάς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἄρθρον 2

1. Τά συμβαλλόμενα κατὰ τό παρόν Σύμφωνον κράτη ἀναλαμβάνουν τήν ὑποχρέωσιν ὅπως σεβασθοῦν καί ἐξασφαλίσουν εις ἅπαντα τά ἄτομα ἅτινα εὐρίσκονται ἐντός τῆς ἐπικρατείας των καί ὑπάγονται ὑπό τήν δικαιοδοσίαν των τά κατὰ τό παρόν Σύμφωνον ἀναγνωριζόμενα δικαιώματα, ἀνευ οἰσοδῆποτε διακρίσεως, καί δὴ φυλῆς, χρώματος, γένους, γλώσσης, θρησκευματος, πολιτικῆς τοποθετήσεως ἢ οἰσοδῆποτε πεποιθήσεως, προελεύσεως ἐθνικῆς ἢ κοινωνικῆς, περιουσίας, γεννήσεως ἢ οἰσοδῆποτε ἄλλης καταστάσεως.

2. Τά συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν ὅπως θεσπίσουν, συμφώνως πρός τάς συνταγματικές διαδικασίας καί τάς διατάξεις τοῦ

παρόντος Συμφώνου, τās προϋποθέσεις πρὸς λήψιν μέτρων νομοθετικού ἢ ἄλλου χαρακτήρος, καταλλήλων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Σύμφωνον ἀναγνωριζομένων καὶ μὴ εἰσέτι τεθέντων ἐν ἰσχύϊ δικαιωμάτων.

3. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως:

α) Ἐγγυηθῶσιν ὅτι πᾶν πρόσωπον, τοῦ ὅποιοι τὰ κατὰ τὸ παρὸν Σύμφωνον ἀναγνωριζόμενα δικαιώματα καὶ ἐλευθερίαι θὰ εἶχον παραβιασθῆ, θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ἀναλόγου προσφυγῆς, ἔστω καὶ ἂν ἡ παραβίασις θὰ εἶχε διαπραχθῆ ὑπὸ προσώπων ἐνεργούντων ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἐπισήμων καθηκόντων των.

β) Ἐγγυηθῶσιν ὅτι ἡ ἀρμοδία δικαστική, διοικητική, νομοθετική ἢ ἄλλη ἀρχή, ἀρμοδία κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἐκάστοτε κράτους, θὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ προσφεύγοντος καὶ ὅπως προαγάγουν τās δυνατότητας τῆς κατὰ δικαιοδοσίαν προσφυγῆς.

γ) Ἐγγυηθῶσιν τὴν ἱκανοποιητικὴν ἔκβασιν πάσης ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν γενομένης δεκτῆς προσφυγῆς ὡς βασιμῶς ἠτιολογημένης.

Ἄρθρον 3

Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διασφαλίσουν τὰ ἴσα δικαιώματα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν νὰ χαίρουν πάντων τῶν ἀτομικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων ὡς διαλαμβάνονται ταῦτα εἰς τὸ παρὸν Σύμφωνον.

Ἄρθρον 4

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐξαιρετικός δημόσιος κίνδυνος ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἔθνους καὶ ἐκδοθῆ σχετικὴ κατὰ νόμον διακήρυξις, τὰ συμβαλλόμενα κράτη δύνανται νὰ λάβουν, καθ' ὃ αὐστηρῶς μέτρον ἀπαιτεῖται ἐκ τῶν περιστάσεων, οἰαδήποτε μέτρα κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δέν θὰ ἀντίκεινται πρὸς τās λοιπὰς ἐκ τοῦ διεθνoῦς δικαίου ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑποχρεώσεις καὶ ὅτι οὐδεμίαν συνεπάγονται διάκρισιν ἐρειδομένην ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς φυλῆς, τοῦ χρώματος, γένους, τῆς γλώσσης, τοῦ θρησκευματος ἢ τῆς κοινωνικῆς προελεύσεως.

2. Ἡ προηγουμένη διάταξις οὐδεμίαν ἐπιτρέπει παρέκκλισιν ἐκ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6, 7, 8 (παρ. 1 καὶ 2), 11, 15, 16 καὶ 18.

3. Τὰ συμβαλλόμενα κράτη ἄτινα κάμνουν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος παρεκκλίσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως μέσω τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΟΗΕ γνωστοποιήσουν πάραυτα εἰς τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα κράτη τās περὶ ὧν ἡ παρέκκλισις διατάξεις καθὼς καὶ τὰ αἷτια ἄτινα προεκάλεσαν ταύτην. Νέα γνωστοποιήσις διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου κοινοποιεῖται ὅταν τεθῆ τέρμα εἰς τās ἐν λόγῳ παρεκκλίσεις.

Ἄρθρον 5

1. Οὐδεμία διάταξις τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ὑπονοοῦσα δι' ἐν κράτος, μίαν ομάδα ἢ ἐν ἄτομον ἐν οἰονδήποτε δικαίωμα νὰ ἐπιδοθῆ εἰς μίαν δραστηριότητα ἢ ἐκτελέσῃ μίαν πράξιν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Σύμφωνον ἀναγνωριζομένων δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν ἢ εἰς εὐρύτερους τῶν προβλεπομένων ἐνταῦθα περιορισμούς.

2. Οὐδεμία εἶναι παραδεκτὴ ἀπαγόρευσις ἢ παρέκκλισις ἐκ τῶν ἀναγνωρισθέντων ἢ ἐν ἰσχύϊ εἰς πᾶν συμβαλλόμενον τῶν παρόντι κράτος θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων κατ' ἐφαρμογὴν νόμων, συμβάσεων, κανονισμῶν ἢ καὶ ἐθίμων, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι τὸ παρὸν Σύμφωνον δέν τὰ ἀναγνωρίζει ἢ ὅτι τὰ ἀναγνωρίζει εἰς μικρότερον κλίμακα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ἄρθρον 6

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς εἶναι συμφύεσ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δέν νὰ προστατεύηται ὑπὸ τοῦ νόμου. Εἰς οὐδένα δύναται νὰ ἀφαιρεθῆ ἡ ζωὴ αὐθαιρέτως.

2. Εἰς χώραν ἔνθα ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου δέν ἔχει καταργηθῆ, ἡ εἰς θάνατον καταδίκη δέν δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἰμὴ διὰ τὰ πλέον σοβαρὰ ἐγκλήματα, συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸν χρόνον διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, ἥτις δέν νὰ μὴ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τās διατάξεις τοῦ παρόντος Συμφώνου ἢ τῆς Συμβάσεως διὰ

τὴν Πρόληψιν καὶ Καταπολέμησιν τοῦ Ἐγκλήματος τῆς Γενοκτονίας. Ἡ τοιαύτη ποινὴ δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ δυνάμει ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

3. Ὅταν τὸ ἔγκλημα τῆς γενοκτονίας συνιστᾶται ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς ζωῆς, τότε οὐδεμία διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἓν συμβαλλόμενον κράτος ὅπως παρεκκλίνῃ καθ' οἰονδήποτε τρόπον μιᾶς οἰασδήποτε ὑποχρεώσεως ἀναληφθείσης δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως περὶ Πρόληψεως καὶ Καταπολέμησης τοῦ Ἐγκλήματος τῆς Γενοκτονίας.

4. Πᾶς καταδικασθεὶς εἰς θάνατον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπονομὴν χάριτος ἢ τὴν μετατροπὴν τῆς ποινῆς. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄμνηστία, χάρις ἢ μετατροπὴ τῆς ποινῆς.

5. Ποινὴ θανάτου δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ δι' ἔγκλήματα διαπραχθέντα ὑπὸ ἀτόμων κάτω τῶν 18 ἐτῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ προκειμένου περὶ ἐγκύων γυναικῶν.

6. Οὐδεμία δύναται νὰ γίνῃ ἐπίκλησις διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ τὴν καθυστέρησιν ἢ παρεμπόδισιν τῆς καταργήσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς ὑπὸ συμβαλλομένου εἰς τὸ παρὸν Σύμφωνον Κράτους.

Ἄρθρον 7

Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς μαρτύρια ἢ εἰς ποινὰς ἢ μεταχειρίσεις σκληράς, ἀπανθρώπους ἢ ἐξευτελιστικᾶς. Εἰδικώτερον, ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ προσώπου εἰς ἰατρικὸν ἢ ἐπιστημονικὸν πείραμα, ἂνευ προηγουμένης ἐλευθέρως συναίνεσώς του.

Ἄρθρον 8

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ τελῇ ἐν δουλείᾳ· ἡ δουλεία καὶ τὸ δουλεμπόριον πάσης μορφῆς ἀπαγορεύονται.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ τελῇ ἐν ὑποδουλώσει.

3. α) Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελῇ ἀναγκαστικὴν ἢ ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν.

β) Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παρούσης παραγράφου δὲν δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἀπαγορευτικόν, εἰς χώρας ἔνθα ὠρισμένα ἐγκλήματα τιμω-

ροῦνται διὰ φυλακίσεως μετὰ καταναγκαστικῶν ἔργων, τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς καταναγκαστικῶν ἔργων ἐπιβληθείσης ὑπὸ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

γ) Δὲν θεωρεῖται ὡς ἀναγκαστικὴ ἢ ὑποχρεωτικὴ ἐργασία κατὰ τὴν ἔννοϊαν τῆς παρούσης παραγράφου:

i) πᾶσα μὴ προβλεπομένη κατὰ τὸ ἐδάφιον β' ἐργασία ἢ ὑπηρεσία κανονικῶς ἢ συνήθως ἀπαιτούμενη νὰ παρασχεθῇ ὑπὸ ἀτόμου φυλακισμένου δυνάμει κανονικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διατελέσαντος φυλακισμένου δυνάμει τοιαύτης ἀποφάσεως, τὸ ὁποῖον ἀποφυλακίζεται ὑπὸ ὄρους·

ii) οἰαδήποτε ὑπηρεσία στρατιωτικοῦ χαρακτήρος, εἰς δὲ τὰς χώρας ὅπου εἶναι ἀνεγνωρισμένη ἢ ἀντίρρησης συνειδήσεως οἰαδήποτε ἀπαιτούμενη ἐκ τῶν ὁπαδῶν ἀντιρρήσεως συνειδήσεως ἐθνικῆς ὑπηρεσίας συμφώνως τῷ νόμῳ·

iii) πᾶσα ἐργασία ἀπαιτούμενη ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ θεομηνίας ἀπειλοῦσης τὴν ζωὴν ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς κοινότητος·

iv) οἰαδήποτε ἐργασία ἢ ὑπηρεσία ἀποτελοῦσα μέρος τῶν συνήθων τοῦ πολίτου ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 9

1. Πᾶν ἄτομον ἔχει δικαίωμα ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ ἑαυτοῦ του. Οὐδεὶς δύναται νὰ συλληφθῇ ἢ νὰ κρατηθῇ αὐθαίρετως. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἐλευθερίας του εἰμὴ διὰ λόγους καὶ βάσει διαδικασίας ἐκ τοῦ νόμου προβλεπομένων.

2. Πᾶν συλλαμβανόμενον ἄτομον δέον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλληψέως του νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν λόγων τῆς τοιαύτης συλληψέως καὶ ἐν συνεχείᾳ, καὶ ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρόνου, νὰ λαμβάνῃ γνωστοποίησιν περὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐγερθείσης κατηγορίας.

3. Πᾶν ἄτομον τὸ ὁποῖον ἤθελε συλληφθῇ ἢ κρατηθῇ λόγω ποινικῆς παραβάσεως δέον νὰ προσάγῃται τὸ ταχύτερον δυνατόν ἐνώπιον δικαστοῦ ἢ ἐτέρας ἀρμοδίας ἐκτελοῦσης χρέη δικαστοῦ ἀρχῆς καὶ νὰ δικάζηται ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος ἢ νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερον. Ἡ κράτησις ὑποδίκων ἐν ἀναμονῇ ἐκδόσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν πρέπει νὰ γίνεταί κατὰ κανόνα, ἀλλ' ἡ ἀποφυλάκισις δύνα-

ται νά υπαχθῆ εἰς ἐγγυήσεις αἰτίνες ἐξασφαλίζουν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, εἰς ἀπάσας τὰς πράξεις διαδικασίας καί, ἐνδεχομένως, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

4. Οἰοσδήποτε στερηθῆ τῆς ἐλευθερίας του λόγω συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νά προσφύγῃ ἐνώπιον δικαστηρίου ἵνα τοῦτο ἀποφανθῆ ἄνευ καθυστερήσεως ἐπὶ τῆς νομιμότητος τῆς κρατήσεώς του, διατάσσον τὴν παύσιν τῆς κρατήσεως, ἐάν αὕτη εἶναι παράνομος.

5. Πᾶν ἄτομον συλληφθὲν ἢ κρατηθὲν παρανόμως δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 10

1. Πᾶν στερηθὲν τῆς ἐλευθερίας του πρόσωπον δικαιούται ἀνθρωπίνης μεταχειρίσεως ἢ ἐπιβάλλουν ὁ ἔμφυτος διὰ τὸν ἀνθρωπον σεβασμός καί ἀξιοπρέπεια.

2. α) Οἱ κρατούμενοι, ἐκτός ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, διαχωρίζονται ἀπὸ τοὺς καταδικασθέντας καί τελοῦν ὑπὸ ἰδιαίτερον καθεστῶς κατάλληλον διὰ τὸ ἄτομόν των ὡς μὴ καταδικασθέντων προσώπων.

β) Οἱ ἀνήλικοι κρατούμενοι διαχωρίζονται ἀπὸ τοὺς ἐνήλικας, διεκπεραιουμένης τῆς ὑποθέσεώς των τὸ ταχύτερον δυνατόν.

3. Τὸ σωφρονιστικὸν σύστημα θά προβλέπη μεταχειρίσιν τῶν καταδίκων ἢς βασικός σκοπός εἶναι ἡ ἀλλαγὴ των καί ἡ κοινωνικὴ ἀποκατάστασις των. Οἱ ἀνήλικοι διαχωρίζονται ἐκ τῶν ἐνηλίκων καί τελοῦν ὑπὸ καθεστῶς κατάλληλον διὰ τὴν ἡλικίαν των καί τὴν κατάστασιν των.

Ἄρθρον 11

Οὐδεὶς δύναται νά φυλακισθῆ διὰ τὸν λόγον καί μόνον ὅτι δέν δύναται νά ἐκπληρώσῃ συμβατικὴν ὑποχρέωσιν.

Ἄρθρον 12

1. Οἰοσδήποτε εὐρίσκεται νομίμως ἐντός τῆς ἐπικρατείας ἐνός κράτους ἔχει τὸ δικαίωμα νά κυκλοφορῇ ἐν αὐτῷ ἐλευθέρως καί νά

ἐκλέγῃ ἐν αὐτῇ ἐλευθέρως τὴν κατοικίαν του.

2. Πᾶν πρόσωπον εἶναι ἐλεύθερον ὅπως ἀναχωρήσῃ ἐξ οἰασδήποτε χώρας συμπεριλαμβανομένης καί τῆς ἰδιότητος του.

3. Τὰ ἀνωτέρω δικαιώματα δέν ὑπάγονται εἰς περιορισμούς, ἐκτός ἐάν οὔτοι προβλέπονται ἐκ τοῦ νόμου, ὡς ἀπαιτούμενοι διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τῆς δημοσίας τάξεως, τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς καί ἠθικῆς ἢ τῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τοῦ πλησίον, καί σύμφωνα πρὸς τὰ λοιπὰ ἀναγνωριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος Συμφώνου δικαιώματα.

4. Εἰς οὐδένα δύναται νά ἀπαγορευθῆ αὐθαιρέτως ἡ εἴσοδος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν.

Ἄρθρον 13

Εἰς ἀλλοδαπὸς εὐρισκόμενος νομίμως εἰς τὴν ἐπικράτειαν συμβαλλομένου τῷ παρόντι κράτους δέν δύναται νά ἀπελαθῆ ἐκείθεν εἰμὴ εἰς ἐκτέλεσιν νομίμως ληφθείσης ἀποφάσεως καί, ἐκτός ἐάν δέν ἀντίκεινται ἐν προκειμένῳ σοβαροὶ λόγοι ἐθνικῆς ἀσφαλείας, δέον νά ἔχη οὗτος τὴν δυνατότητα νά προβάλλῃ τοὺς λόγους οἵτινες συνηγοροῦν κατὰ τῆς ἀπελάσεώς του καί νά ἐξετασθῆ ἡ περίπτωσις του ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἢ ἐνός ἢ πλειόνων προσώπων ὀριζομένων ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, ἐκπροσωπούμενος πρὸς τοῦτο νομίμως.

Ἄρθρον 14

1. Οἱ πάντες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων. Πᾶν πρόσωπον ἔχει τὸ δικαίωμα ὅπως ἡ ὑπόθεσις του ἀκουσθῆ κατὰ τρόπον ἴσον καί δίκαιον δημοσίᾳ ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἀνεξαρτήτου καί ἀμερολήπτου, κατὰ νόμον συσταθέντος, ὅπερ ἀποφαίνεται εἴτε ἐπὶ τοῦ βασίμου πάσης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ποινικοῦ χαρακτήρος εἴτε ἐπὶ τῶν ἀμφισβητήσεων τῶν δικαιωμάτων καί ὑποχρέωσέων του πολιτικοῦ χαρακτήρος. Ἡ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διαδικασία διατάσσεται δι' ὀλόκληρον ἢ μέρος τῆς δίκης εἴτε ἐπ' ἀγαθῶ τῶν χρηστῶν ἠθῶν, τῆς δημοσίας τάξεως ἢ τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν, εἴτε ὅταν τοῦτο ἀπαιτῆται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν διαδίκων, εἴτε ἀκόμη καθ' ὃ μέτρον κρίνει τοῦτο

σκόπιμον τό δικαστήριον όταν λόγω εξαιρετικῶν περιστάσεων τῆς υποθέσεως ἢ δημοσιότης ἀποβάνη ἐπιβλαβῆς εἰς τήν δικαιοσύνην. Ἐν τούτοις, πᾶσα ἐκδιδομένη ἀπόφαισις ἐπί ποινικῆς ἢ πολιτικῆς υποθέσεως ἐκδίδεται δημοσιευομένη, ἐκτός ἐάν ἄλλως ἀπαιτῆται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων ἀνηλικίων ἢ ἐάν ἡ δίκη ἀφορᾷ συζυγικᾶς διαφορᾶς ἢ ἐπιμέλειαν τέκνων.

2. Πᾶν πρόσωπον κατηγορούμενον διὰ ποινικὴν παράβασιν θεωρεῖται ἀθῶον μέχρι τῆς νομίμου ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς του.

3. Πᾶν πρόσωπον κατηγορούμενον διὰ ποινικὴν παράβασιν δικαιούται, ἐν πλήρει ἰσότητι, τῶν κάτωθι τοῦλάχιστον ἐγγυήσεων:

α) νά λάβῃ γνώσιν, ἐντός τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ διαστήματος, καί εἰς γλώσσᾳ ἢ ἐννοεῖ πλήρως καί λεπτομερῶς, περί τῆς φύσεως καί τῶν λόγων τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας·

β) νά διαθέσῃ τόν ἀπαιτούμενον χρόνον καί τὰ μέσα διὰ τήν προετοιμασίαν τῆς υπερασπίσεώς του καί νά ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ δικηγόρου τῆς ἐκλογῆς του·

γ) νά δικασθῇ ἀνευ ὑπερβολικῆς καθυστερήσεως·

δ) νά παρίσταται κατὰ τήν δίκην καί νά υπερασπίσῃ ἑαυτὸν εἴτε ὁ ἴδιος εἴτε διὰ συνηγόρου τῆς ἐκλογῆς του. Ἐάν δέν ἔχῃ δικηγόρον, νά λάβῃ γνώσιν τοῦ δικαιώματός του ὅπως προσλάβῃ τοιοῦτον καί, ὅτε ἐκάστοτε ἐπιβάλλεται πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς δικαιοσύνης, νά ὀρίζηται αὐτῷ αὐτεπαγγέλτως καί δωρεάν συνήγορος, ἐάν δέν ἔχῃ τὰ μέσα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀμοιβῆς τούτου·

ε) νά ἐξετάζῃ ὁ ἴδιος ἢ μέσω τρίτων τοὺς μάρτυρας κατηγορίας καί νά ἐπιτρέπηται ἡ ἐμφάνισις καί ἐξέτασις μαρτύρων υπερασπίσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς διὰ τοὺς μάρτυρας κατηγορίας ὅρους·

στ) νά ἔχῃ δωρεάν τήν βοήθειαν διερμηνέως ἐάν δέν γνωρίζῃ ἢ δέν ὀμιλῇ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γλώσσᾳ·

ζ) νά μὴ ἐξαναγκάζεται νά καταθέτῃ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ ἢ νά ὁμολογῇ τὴν ἐνοχὴν του.

4. Ἡ ἐφαρμοστέα διαδικασία προκειμένου περί νέων μὴ ἐνηλικίων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τό ποινικόν δίκαιον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἡλικίαν των καί τό συμφέρον τῆς ἀναμορφώσεώς των.

5. Πᾶν πρόσωπον κηρυχθέν ἐνοχον δι' οἰανδήποτε παράβασιν ἔχει

τό δικαίωμα προσφυγῆς εἰς ἀνωτέραν δικαιοδοσίαν πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἀποφάσεως περί ἐνοχῆς καί καταδίκης.

6. Ὅταν μεταγενεστέρως ἀκυρωθῇ ὀριστικὴ ποινικὴ καταδικαστικὴ ἀπόφαισις ἢ ὅταν ἀπονέμηται χάρις, ὅταν νέον στοιχεῖον ἢ νεωστὶ ἀποκαλυφθῆν τοιοῦτο ἀποδεικνύῃ ὅτι ἔλαβε χώραν δικαστικὴ πλάνη, τό ὑποστάν τὴν ποινὴν πρόσωπον δέον νά ἀποζημιωθῇ συμφώνως τῷ νόμῳ, ἐκτός ἐάν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀποκάλυψις τοῦ νέου στοιχείου ὀφείλεται εἰς ὀλικὴν ἢ μερικὴν ὑπαιτιότητα τοῦ καταδικασθέντος.

7. Οὐδεὶς δύναται νά διωχθῇ ἢ νά τιμωρηθῇ διὰ παράβασιν δι' ἣν ἔχει ἤδη ἀπαλλαγῇ ἢ καταδικασθῇ δι' ὀριστικῆς ἀποφάσεως συμφώνως πρὸς τόν νόμον καί τὴν ποινικὴν διαδικασίαν ἐκάστης χώρας.

Ἄρθρον 15

1. Οὐδεὶς δύναται νά καταδικασθῇ διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αἰτινες δέν συνιστοῦν ἀδίκημα κατὰ τό ἐθνικόν ἢ διεθνές δίκαιον κατὰ τόν χρόνον τῆς διαπράξεώς των. Ὡσαύτως, δέν δύναται νά ἐπιβληθῇ ποινὴ μεγαλύτερα τῆς κατὰ τόν χρόνον διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος ἰσχυούσης. Ἐάν, μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ τοιοῦτου ἀδικήματος, προβλέπηται ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβολὴ μικροτέρας ποινῆς, ὁ παραβάτης δύναται νά ἐπωφεληθῇ τοῦ εὐεργετήματος.

2. Οὐδέν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀντίκειται εἰς ἀπόφαισις ἢ καταδικὴν οἰουδήποτε ἀτόμου λόγω πράξεων ἢ παραλείψεων αἰτινες κατὰ τόν χρόνον τῆς διαπράξεώς των ἐθεωροῦντο ὡς ἐγκληματικαὶ κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς δικαίου τὰς ἀναγνωριζομένας ὑπὸ τοῦ συνόλου τῶν ἐθνῶν.

Ἄρθρον 16

Πᾶν πρόσωπον δικαιούται τῆς ἐν παντί τόπῳ ἀναγνωρίσεως νομικῆς ὑποστάσεώς του.

Ἄρθρον 17

1. Οὐδεὶς δύναται νά ὑποστῇ αὐθαρέτους ἢ παρανόμους ἀναμίξεις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν του ζωὴν, τὴν οἰκογενεῖάν του, τὴν κατοικίαν του ἢ

τήν ἀλληλογραφίαν του οὐδέ παράνομον προσβολήν κατά τῆς τιμῆς του καί τῆς ὑπολήψεώς του.

2. Πᾶν πρόσωπον δικαιούται τῆς προστασίας τοῦ νόμου κατά τοιούτων ἀναμίξεων ἢ προσβολῶν.

Ἄρθρον 18

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, συνειδήσεως καί θρησκείας. Τό δικαίωμα τοῦτο ὑπονοεῖ τό ἐλεύθερον διατηρήσεως ἢ ἀσπασμοῦ θρησκείας ἢ πίστεως κατ' ἐκλογήν, καθώς καί τό ἐλεύθερον ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεως, κατ' ἴδιαν ἢ ἀπό κοινού, δημοσίᾳ ἢ ἰδιαιτέρως, διά τῆς λατρείας καί τελετῶν, ἱεροτελεστιῶν καί διδασκαλίας.

2. Οὐδεὶς δύναται νά ὑποστῇ ἐξαναγκασμόν προσβάλλοντα τήν ἐλευθερίαν του νά διατηρῇ ἢ ἀσπάζεται θρησκείαν ἢ πεποιθήσιν τῆς ἐκλογῆς του.

3. Ἡ ἐλευθερία ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων ὑπόκειται μόνον εἰς τοὺς ἐκ τοῦ νόμου περιορισμούς οἵτινες ἀπαιτοῦνται διά τήν προστασίαν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, τάξεως καί ὑγιεινῆς ἢ τῆς ἠθικῆς ἢ τῶν ἐλευθεριῶν καί βασικῶν δικαιωμάτων τοῦ πληθίου.

4. Τά συμβαλλόμενα κράτη ἀναλαμβάνουν τήν ὑποχρέωσιν ὅπως σέβωνται τήν ἐλευθερίαν τῶν γονέων καί ἐνδεχομένως τῶν νομίμων ἐπιτρόπων πρὸς διασφάλισιν τῆς θρησκευτικῆς καί ἠθικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων των κατά τὰς ἰδίας αὐτῶν πεποιθήσεις.

Ἄρθρον 19

1. Οὐδεὶς δύναται νά ἐνοχληθῇ· διά τήν γνώμην του.

2. Πᾶν πρόσωπον ἔχει τό δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκφράσεως. Εἰς τό δικαίωμα τοῦτο συμπεριλαμβάνεται ἡ ἐλευθερία ἀναζητήσεως, λήψεως καί μεταδόσεως πληροφοριῶν καί ἰδεῶν πάσης φύσεως, χωρὶς νά λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν σύνορα, καί ὑπό μορφήν προφορικῆν, γραπτῆν, ἐντυπον ἢ καλλιτεχνικῆν ἢ ἄλλην μορφήν τῆς ἐκλογῆς ἐκάστου.

3. Ἡ ἄσκησης τῶν κατά τήν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐλευθε-

ριῶν συμπεριλαμβάνει καί εἰδικά καθήκοντα καί εἰδικὰς εὐθύνας. Ὑποβάλλεται ὅθεν εἰς ὠρισμένους περιορισμούς οἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει δέον νά καθορίζωνται ρητῶς ὑπό τοῦ νόμου καί οἵτινες ἀπαιτοῦνται:

α) διά τόν σεβασμόν τῶν δικαιωμάτων ἢ τῆς ὑπολήψεως τοῦ πληθίου·

β) διά τήν προστασίαν τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τῆς δημοσίας τάξεως καί τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς καί ἠθικῆς.

Ἄρθρον 20

1. Πᾶσα προπαγάνδα ὑπέρ τοῦ πολέμου ἀπαγορεύεται ἐκ τοῦ νόμου.

2. Πᾶσα προτροπή πρὸς μίσος ἐθνικόν, φυλετικόν ἢ θρησκευτικόν ἀποτελοῦσα παρακίνησιν εἰς διακρίσεις, ἐχθρότητας ἢ βίαν ἀπαγορεύεται ἐκ τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 21

Ἀναγνωρίζεται τό δικαίωμα τοῦ συνέχεσθαι εἰρηνικῶς. Ἡ ἄσκησης τοῦ τοιούτου δικαιώματος ὑπόκειται μόνον εἰς τοὺς ἐκ τοῦ νόμου περιορισμούς, οἵτινες ἀπαιτοῦνται εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν πρὸς τό συμφέρον τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, τῆς δημοσίας τάξεως καί ἀσφαλείας ἢ διά τήν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας ἢ ἠθικῆς ἢ τῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τοῦ πληθίου.

Ἄρθρον 22

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει τό δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι μεθ' οἰοῦ δήποτε, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ δικαιώματος συστάσεως συνδικάτων, ἐγγραφῆς εἰς αὐτά διά τήν προστασίαν ἰδίων συμφερόντων.

2. Ἡ ἄσκησης τοῦ τοιούτου δικαιώματος ὑπάγεται εἰς περιορισμούς μόνον ἐκ τοῦ νόμου προβλεπομένους ἅμα δέ ἀπαιτούμενους εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐθνικῆς καί δημοσίας ἀσφαλείας, τῆς δημοσίας τάξεως ἢ διά τήν προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας καί ἠθῶν ἢ τῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν τοῦ πληθίου. Τό παρὸν ἄρθρον δέν παρεμποδίζει τήν ἐπι-

βολήν νομίμων περιορισμών εις τήν άσκησιν του τοιούτου δικαιώματος υπό μελών των ένόπλων δυνάμεων και της άστυνομίας.

3. Ουδέμία διάταξις του παρόντος άρθρου επιτρέπει εις κράτη συμβαλλόμενα μέρη της Συμβάσεως του 1948 του Διεθνούς Οργανισμού Έργασίας περί Συνδικαλιστικής Έλευθερίας και περί Προστασίας του Συνδικαλιστικού Δικαιώματος όπως λάβουν νομοθετικά μέτρα θίγοντα — ή να εφαρμόσουν τον νόμον κατά τρόπον θίγοντα — τάς κατά τήν έν λόγω Σύμβασιν προβλεπομένας έγγραψεις.

Άρθρον 23

1. Η οικογένεια άποτελει τό φυσικόν και βασικόν στοιχείον της κοινωνίας και δικαιούται της προστασίας της κοινωνίας και του κράτους.

2. Τό δικαίωμα γάμου και συστάσεως οικογενείας αναγνωρίζεται εις τόν άνδρα και τήν γυναίκα, άφ' ης φθάσουν εις ηλικίαν γάμου.

3. Ουδείς δύναται να συναφθῆ γάμος άνευ πλήρους και έλευθέρας συναινέσεως των μελλόντων συζύγων.

4. Τά συμβαλλόμενα τῶ παρόντι κράτη θά λάβουν τά κατάλληλα μέτρα προς διασφάλισιν της ισότητος των δικαιωμάτων και ευθυνών των συζύγων έναντι του γάμου, κατά τήν διάρκειαν του γάμου και άμα τῆ λύσει τούτου. Εις περίπτωσιν λύσεως του γάμου, θά ληφθούν μέτρα προς εξασφάλισιν της άπαιτουμένης εις τά τέκνα προστασίας.

Άρθρον 24

1. Οίονδήποτε τέκνον, άνευ διακρίσεως φυλής, χρώματος, γένους, γλώσσης, θρησκειύματος, έθνικῆς ή κοινωνικῆς προελεύσεως, περιοσίας ή γεννήσεως, έχει δικαίωμα από μέρους της οικογενείας του, της κοινωνίας και του κράτους εις τά μέτρα προστασίας άτινα άπαιτεί ή κατάστασις του ως άνηλικου.

2. Πάν τέκνον έγγράφεται εις τά οίκεια μητρῶα ευθύς μετά τήν γέννησίν του και δέον να έχη όνομα.

3. Πάν τέκνον δικαιούται μιᾶς έθνικότητος.

Άρθρον 25

Πᾶς πολίτης έχει τό δικαίωμα και τήν δυνατότητα άνευ οίασδήποτε των κατά τό άρθρον 2 διακρίσεων και άνευ παραλόγων περιορισμών:

α) να συμμετέχη εις τήν διεύθυνσιν των δημοσίων υποθέσεων είτε άμέσως είτε δι' αντιπροσώπων της έλευθέρας εκλογῆς του.

β) να ψηφίζει και να εκλέγεται κατά τήν διάρκειαν εκλογών περιοδικών, τιμίων, εκλογών γενικών, ισοτίμων και μυστικών, διασφαλίζουσών τήν έλευθέραν και αδιάβλητον βούλησιν των ψηφοφόρων.

γ) να έχη πρόσβασιν, υπό γενικούς όρους ισότητος, εις τά δημόσια λειτουργήματα της χώρας του.

Άρθρον 26

Πάντες θεωρούνται ίσοι ένώπιον του νόμου δικαιούμενοι άδιακρίτως ίσης εκ του νόμου μεταχειρίσεως. Προς τόν σκοπόν αυτόν ό νόμος δέον να άπαγορεύη πᾶσαν διάκρισιν και να έγγραῖται εις πάντας ίσων και άποτελεσματικῆν προστασίαν κατά πάσης διακρίσεως, ειδικώτερον φυλής, χρώματος, γένους, γλώσσης, θρησκειύματος, πολιτικών πεποιθήσεων και άλλης τοποθετήσεως ή γνώμης, έθνικῆς ή κοινωνικῆς προελεύσεως, περιοσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως οίασδήποτε.

Άρθρον 27

Εις κράτη όπου ύφίστανται έθνικαί μειονότητες, θρησκευτικά ή γλωσσικά τοιαῦτα, οι άνήκοντες εις τάς μειονότητας ταύτας δέν είναι δυνατόν να στερηθούν του δικαιώματος όπως μετά των λοιπών μελών της ομάδος των χαίρουν από κοινού ίδιον μόρφωτικόν βίον, όμολογούν και άσχοϋν ίδιον θρησκειύμα ή όμιλοϋν ίδιαν γλώσσαν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Άρθρον 28

1. Συνιστάται Έπιτροπή Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων (καλουμένη

έν τοις έφεξις ή Έπιτροπή). Αύτη συγκροτείται άποτελουμένη εκ 18 μελών και έχει τας κάτωθι άρμοδιότητας.

2. Η Έπιτροπή άποτελείται εκ ύπηκόων των συμβαλλομένων τω παρόντι κρατών οΐτινες δέον νά είναι προσωπικότητες άνωτάτου ήθικου έπιπέδου, μέ ικανότητα άνεγνωρισμένην εις τόν τομέα των άνθρωπίνων δικαιωμάτων. Θα ληφθή υπ' όψιν έν προκειμένω ή σκοπιμότης της συμμετοχής εις τας εργασίας της Έπιτροπής ώρισμένων προσώπων μέ δικαστικήν πείραν.

3. Τά μέλη της Έπιτροπής εκλέγονται και μετέχουν άτομικώς έν έκαστον.

Άρθρον 29

1. Τά μέλη της Έπιτροπής εκλέγονται διά μυστικής ψηφοφορίας εκ πίνακος προσώπων άτινα συγκεντρώνουν τά κατά τό ήγούμενον άρθρον 28 προσόντα και προτείνονται πρός τουτο από τά συμβαλλόμενα έν τω παρόντι κράτη.

2. Έκαστον των έν τω παρόντι συμβαλλομένων κρατών δύναται νά προτείνη δύο κατά μέγιστον ύριον πρόσωπα άτινα, δέον νά είναι ύπήκοοι του προτεινοντος κράτους.

3. Τό αυτό πρόσωπον δύναται νά προταθῆ εκ νέου.

Άρθρον 30

1. Η πρώτη εκλογή ενεργείται τό άργότερον έντός έξ μηνών άφ' ής άρχεται ισχύον τό παρόν Σύμφωνον.

2. Τέσσαρας τουλάχιστον μήνας από της ήμερομηνίας πάσης εκλογής εις τήν Έπιτροπήν, πλήν εκλογής πρός πλήρωσιν κενωθείσης θέσεως δηλωθείσης κατά τό άρθρον 34, ό Γενικός Γραμματεύς του ΟΗΕ προσκαλεί δι' έγγράφου του τά συμβαλλόμενα τω παρόντι κράτη όπως όρίσουν έντός τριμήνου τους ύποψηφίους ους προτείνουν ως μέλη της Έπιτροπής.

3. Ο Γενικός Γραμματεύς του ΟΗΕ συντάσσει τόν άλφαβητικών πίνακα πάντων των ουτω προταθέντων προσώπων μετ' ένδειξεως των αντίστοιχων προτεινόντων κρατών και τόν κοινοποιεί εις τά συμβαλλόμενα κράτη έντός μηνός τό βραδύτερον πρὸ πάσης εκλογής.

4. Τά μέλη της Έπιτροπής εκλέγονται κατά τήν διάρκειαν συνεδριάσεως των συμβαλλομένων τω παρόντι κρατών συγκαλουμένης υπό του Γενικού Γραμματεώς του ΟΗΕ εις τήν έδραν του Οργανισμού. Εις τήν συνεδρίασιν ταύτην, καθ' ήν ή άπαρτία επιτυγχάνεται διά της παρουσίας των 2/3 των συμβαλλομένων τω παρόντι κρατών, μέλη της Έπιτροπής εκλέγονται οι ύποψήφιοι οΐτινες λαμβάνουν τόν μεγαλύτερον αριθμόν ψήφων και τήν άπόλυτον πλειοψηφίαν των ψήφων των αντιπροσώπων των συμβαλλομένων τω παρόντι κρατών, οΐτινες παρίστανται και ψηφίζουν έν τῇ συνεδριάσει.

Άρθρον 31

1. Εις τήν Έπιτροπήν δέν δύναται νά συμπεριληφθή πλέον του ενός ύπήκοος του αυτού κράτους.

2. Διά τας εκλογάς εις τήν Έπιτροπήν λαμβάνονται υπ' όψιν ή διακαία γεωγραφική κατανομή και αι διάφοροι μορφαί πολιτισμού ως και τά διάφορα δικαστικά συστήματα.

Άρθρον 32

Τά μέλη της Έπιτροπής εκλέγονται επί θητεία 4 έτών και είναι επανεκλέξιμα, έφόσον προταθουν εκ νέου. Πάντως ή έντολή έννεά των κατά τήν πρώτην εκλογήν εκλεγέντων μελών λήγει μετά παρέλευσιν δύο έτών. Εύθύς μετά τήν πρώτην εκλογήν, τά όνόματα των έν λόγω έννεά μελών ανασύρονται διά κλήρου υπό του Προέδρου της κατά τήν παρ. 4 του άρθρου 30 συνεδριάσεως.

2. Μετά τήν λήξιν της έντολής, αι εκλογαί ενεργούνται κατά τας διατάξεις των ήγουμένων άρθρων του παρόντος Μέρους.

Άρθρον 33

1. Εάν, κατά τήν όμόφωνον γνώμην των λοιπών μελών, έν μέλος της Έπιτροπής έπαυσε νά άσκη τά καθήκοντά του δι' οιονδήποτε λόγον πλήν προσωρινής άπουσίας, ό Πρόεδρος της Έπιτροπής ειδοποιεί σχετικώς τόν Γενικόν Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Έθνών, όστις χρητύτει κενωθείσαν τήν υπό του έν λόγω μέλους κατεχομένην θέσιν.

2. Είς περίπτωσην θανάτου ή παραιτήσεως ενός μέλους της 'Επιτροπής, ο Πρόεδρος ειδοποιεί σχετικώς πάραυτα τόν Γενικόν Γραμματέα του ΟΗΕ, ὅστις κηρύττει τήν θέσιν κενωθείσαν από τής ἡμερομηνίας τοῦ ἐπελθόντος θανάτου ἢ ἀφ' ἧς ἀρχεται ἡ δηλωθεῖσα παραίτησις.

Ἄρθρον 34

1. Κηρυχθείσης κενώσεως θέσεως κατά τό ἄρθρον 33, ἐάν ἡ θητεία τοῦ ἀντικαθισταμένου μέλους δέν λήγει ἐντός ἕξ μηνῶν ἀφ' ἧς ἐκηρύχθη ἡ κένωσις, ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ ειδοποιεῖ σχετικῶς τὰ συμβαλλόμενα τῷ παρόντι κράτη ἅτινα δύνανται, ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν, νά προτείνουσι ὑποψηφίους, κατά τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Μέρους τοῦ Συμφώνου, πρὸς πλήρωσιν τής κενῆς θέσεως.

2. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν θά καταρτίσῃ κατάλογον κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν οὕτω προταθέντων ὑποψηφίων, τόν ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὰ συμβαλλόμενα τῷ παρόντι κράτη. Αἱ ἐκλογαὶ διὰ τήν πλήρωσιν τής κενῆς θέσεως θά διεξαχθοῦν ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Μέρους τούτου τοῦ παρόντος Συμφώνου.

3. Πᾶν μέλος τής 'Επιτροπῆς ἐκλεγέν εἰς θέσιν κηρυχθείσαν ὡς κενωθείσαν κατὰ τό ἄρθρον 33 ἀποτελεῖ μέλος τής 'Επιτροπῆς μέχρι λήξεως τής θητείας τοῦ μέλους ὃ ἐκλήθη νά ἀντικαταστήσῃ.

Ἄρθρον 35

Τὰ μέλη τής 'Επιτροπῆς λαμβάνουσι κατόπιν ἐγκρίσεως τής Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ ἀποζημίωσιν ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου ὑπὸ τοὺς ὑπὸ τής Γενικῆς Συνελεύσεως καθοριζομένους ὅρους κατὰ τόν λόγον τής σπουδαιότητος τῶν καθηκόντων τής 'Επιτροπῆς.

Ἄρθρον 36

Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ θέτει εἰς τήν διάθεσιν τής 'Επιτροπῆς τό προσωπικόν καί τὰ ὑλικά μέσα ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τήν

ἀποτελεσματικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος Συμφώνου ἀνατεθέντων αὐτῇ καθηκόντων.

Ἄρθρον 37

1. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ συγκαλεῖ τὰ μέλη τής 'Επιτροπῆς εἰς πρώτην συνεδρίασιν εἰς τήν ἔδραν τοῦ Ὄργανισμοῦ.

2. Μετὰ τήν πρώτην συνεδρίασίν τής, ἡ 'Επιτροπὴ συνέρχεται κατὰ πᾶσαν προβλεπομένην ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τής περιπτώσεως.

3. Αἱ συνεδριάσεις τής 'Επιτροπῆς συνέρχονται, συνήθως, εἰς τήν ἔδραν τοῦ ΟΗΕ ἢ εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐν Γενεύῃ.

Ἄρθρον 38

Πᾶν μέλος τής 'Επιτροπῆς, πρὸ τής ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του, δεόν νά ἀναλάβῃ δημοσίᾳ τήν ἐπίσημον ὑποχρέωσιν ὅπως ἐκτέλεση τὰ καθήκοντά του μετ' ἀντικειμενικότητος καί ἐνσυνειδήτως.

Ἄρθρον 39

1. Ἡ 'Επιτροπὴ ἐκλέγει τό Προεδρεῖον αὐτῆς ἐπὶ διετεῖ θητεία. Τὰ μέλη τοῦ Προεδρείου εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

2. Ἡ 'Επιτροπὴ συντάσσει τόν ἐσωτερικόν κανονισμόν τής, ὅστις δεόν νά διαλαμβάνῃ, μεταξύ ἄλλων, καί τὰς κάτωθι διατάξεις:

- α) ἡ ἀπαρτία ἀπαιτεῖ τήν παρουσίαν δώδεκα μελῶν
- β) αἱ ἀποφάσεις τής 'Επιτροπῆς λαμβάνονται ὑπὸ τής πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 40

1. Τὰ κράτη-συμβαλλόμενα μέρη τῷ παρόντι Συμφώνῳ ἀναλαμβάνουσι τήν ὑποχρέωσιν ὑποβολῆς ἐκθέσεων ἐπὶ τῶν ληφθέντων παρ' αὐτῶν μέτρων πρὸς κύρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἀναγνωριζομένων δικαιωμάτων καί ἐπὶ τής πραγματοποιηθείσης προόδου ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν τοιοῦτων δικαιωμάτων:

- α) ἐντός προθεσμίας ἐνός ἔτους ἀπὸ τής ἰσχύος τοῦ παρόντος Συμφώνου δι' ἕκαστον ἐνδιαφερόμενον συμβαλλόμενον τῷ παρόντι κράτος εἰς ὅ,τι τό ἀφορᾷ.

β) εν συνεχεία, οτε ζητηθη εκάστοτε υπό της 'Επιτροπής.

2. 'Απασαι αι εκθέσεις απευθύνονται εις τον Γενικόν Γραμματέα του ΟΗΕ, οστις τάς διαβιβάζει εις την 'Επιτροπήν προς εξέτασιν. Εις τάς εκθέσεις γίνεται μνεία, ένδεχομένως, των παραγόντων και δυσχερειών οιτινες επηρεάζουν την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Συμφώνου.

3. 'Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ δύναται, κατόπιν συνεννοήσεως μετά της 'Επιτροπής, να διαβιβάση προς τούς ενδιαφερομένους ειδικευμένους οργανισμούς αντίγραφον οίουδήποτε μέρους των εκθέσεων άφορώντος εις τον τομέα της άρμοδιότητός του.

4. 'Η 'Επιτροπή μελετά τάς υπό των συμβαλλομένων τῶ παρόντι κρατών υποβληθείσας εκθέσεις. 'Απευθύνει προς αυτά τάς ίδιας αυτής εκθέσεις καθώς και οίασδήποτε κρινομένας σκοπίμους γενικάς παρατηρήσεις. 'Η 'Επιτροπή δύναται προσέτι να διαβιβάση εις τό Οικονομικόν και Κοινωνικόν Συμβούλιον τάς αυτάς παρατηρήσεις μετ' αντιγράφων των ληφθεισών παρά της 'Επιτροπής εκθέσεων των συμβαλλομένων τῶ παρόντι κρατών.

5. 'Τά συμβαλλόμενα τῶ παρόντι κράτη δύναται να υποβάλλουν εις την 'Επιτροπήν σχόλια επί πάσης κατά την παρ. 4 του παρόντος άρθρου διατυπωθείσης παρατηρήσεως.

Άρθρον 41

1. Πάν συμβαλλόμενον τῶ παρόντι κράτος δύναται δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου να δηλώση ανά πάσαν στιγμήν ότι αναγνωρίζει την άρμοδιότητα της 'Επιτροπής να λαμβάνη και εξέταζη αναφοράς δι' ών εν συμβαλλόμενον κράτος διατείνεται ότι έτερον συμβαλλόμενον κράτος δέν εκπληροῖ τάς υποχρεώσεις του κατά τό παρόν Σύμφωνον. Αί κατά τό παρόν άρθρον κοινοποιούμεναι αναφοραί γίνονται δεχταί και εξέτάζονται μόνον έφ' όσον προέρχονται από κράτος δηλώσαν καθ' έαυτό ότι αποδέχεται την άρμοδιότητα της 'Επιτροπής. 'Η 'Επιτροπή ουδεμίαν δέχεται αναφοράν ένδιαφερόσαν εν κράτος τό όποιον δέν προέβη εις τοιαύτην δήλωσιν. 'Η κάτωθι διαδικασία εφαρμόζεται προκειμένου περι αναφορών ληφθεισών κατά τούς όρους του παρόντος άρθρου:

α) 'Εάν εν συμβαλλόμενον τῶ παρόντι κράτος κρίνη ότι έτερον τοιοῦτον δέν εφαρμόζει τάς διατάξεις του παρόντος, δύναται τοῦτο δι' έγγραφου ειδοποιήσεώς του να επισύρη την προσοχήν του έτερου κράτους εις τό περι οῦ ζήτημα. 'Εντός προθεσμίας τριών μηνών από της λήψεως της έγγραφου ειδοποιήσεως, τό προς ό αύτη κράτος υποχρεούται να παράσχη εις τον άποστολέα της ειδοποιήσεως εξηγήσεις ή να προβη εις οίασδήποτε έτέρας έγγραφους δηλώσεις προς διευκρίνισιν του ζητήματος, συμπεριλαμβανομένων εν προκειμένω, και κατά τό μέτρον του δυνατού και χρησίμου, και οίωνδήποτε ένδειξεων επί των κειμένων εις την χώραν του κανόνων διαδικασίας ως και άσκηθέντων μέσων προσφυγής, υπό διαδικασίαν ή μή.

β) 'Εάν έντός προθεσμίας εξ μηνών από της ήμερομηνίας λήψεως της άρχικής ειδοποιήσεως υπό του προς ό αύτη κράτους τό ζήτημα δέν επίλυθη κατά τρόπον ίκανοποιητικόν δι' άμφοτερά τά ένδιαφερόμενα κράτη, οίονδήποτε τούτων δύναται να παραπέμψη τό ζήτημα εις την 'Επιτροπήν δι' αναφοράς προς ταύτην και ειδοποιήσεως προς τό έτερον των ένδιαφερομένων κρατών.

γ) 'Η 'Επιτροπή δέν αποφαινεται επί υποβληθέντος αυτή ζητήματος εάν δέν βεβαιωθη ότι άπαντα τά διαθέσιμα έσωτερικά μέσα προσφυγής ήσκήθησαν και εξηνητήθησαν κατά τάς αρχάς του διεθνούς δικαίου. 'Ο κανών οῦτος δέν έχει εφαρμογήν εις περιπτώσεις καθ' ός αι διαδικασίαι προσφυγής υπερβαίνουσι τάς εϋλόγους προθεσμίας.

δ) 'Η 'Επιτροπή συνεδριάζει κεκλεισμένων των θυρών όταν εξέταζη τάς κατά τό παρόν άρθρον αναφοράς.

ε) 'Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του εδαφίου γ', ή 'Επιτροπή διαθέτει τάς υπηρεσίας της εις τά ένδιαφερόμενα συμβαλλόμενα κράτη ίνα επιτευχθή φιλικός διακανονισμός του εκάστοτε ζητήματος θεμελιούμενος επί του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και βασικών ελευθεριών, ως αναγνωρίζονται εν τῶ παρόντι.

στ) 'Επί οίασδήποτε υποθέσεως ήτις τη έχει παραπεμφθη, ή 'Επιτροπή δύναται να καλέση τά ένδιαφερόμενα μέρη τά αναφερόμενα εις τό εδάφιο β' να παράσχουν οίανδήποτε σχετικήν προς την υπόθεσιν πληροφορίαν.

ζ) Γά ενδιαφερόμενα κατά τό έδάφιον β' συμβαλλόμενα κράτη έρχουν τό δικαίωμα ύπως έκπροσωπηθούν κατά τήν υπό τής 'Επιτροπής εξέταση του ζητήματος και ύπως ύποβάλουν παρατηρήσεις γραπτώς ή προφορικώς ή και δι' άμφοτέρων τών μέσων τούτων.

η) 'Η 'Επιτροπή ύποχρεούται εις έκδοσιν έκθέσεως έντός προθεσμίας δώδεκα μηνών από τής λήψεως τής κατά τό έδάφιον β' αναφοράς:

i) εάν κατέστη δυνατή ή εξέυρεσις λύσεως κατά τās διατάξεις του έδαφίου ε', ή 'Επιτροπή περιορίζεται εις τήν έκθεσίν της εις σύντομον περιγραφήν τών γεγονότων και τής έπιτευχθείσης λύσεως.

ii) εάν δέν κατέστη δυνατή ή εξέυρεσις λύσεως κατά τό έδάφιον ε', ή 'Επιτροπή περιορίζει τήν έκθεσίν της εις σύντομον περιγραφήν τών γεγονότων: εις τήν έκθεσιν έπισυνάπτεται τό κείμενον τών έγγραφων παρατηρήσεων και τό πρακτικόν τών υπό τών ενδιαφερομένων συμβαλλομένων κρατών ύποβληθεισών προφορικώς παρατηρήσεων.

δι' έκάστην περίπτωση, ή έκθεσις κοινοποιείται εις τά ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα κράτη.

2. Λί διατάξεις του παρόντος άρθρου τίθενται έν ισχύϊ όταν δέκα κράτη συμβαλλόμενα εις τό παρόν Σύμφωνον προβούν εις τήν κατά τήν παρ. 1 του παρόντος άρθρου δήλωσιν. 'Η τοιαύτη δήλωσις κατατίθεται υπό του κράτους παρά τω Γενικώ Γραμματεϊ του ΟΗΕ, όστις διαβιβάζει αντίγραφον εις τά λοιπά κράτη. Μία δήλωσις αποσύρεται ανά πάσαν στιγμήν, κατόπιν ειδοποιήσεως προς τόν Γενικόν Γραμματέα. 'Η τοιαύτη ενέργεια ουδεμίαν έχει επίδρασιν επί τής εξέτασεως παντός θέματος διαλαμβανομένου εις ειδοποίησιν ή αναφοράν διαβιβασθεισάν δυνάμει του παρόντος άρθρου. Ουδεμία έτέρα αναφορά ή ειδοποιήσις συμβαλλομένου κράτους γίνεται δεκτή άφ' ής ό Γενικός Γραμματέας ειδοποιηθῆ ότι απεσύρθη ή δήλωσις, έκτός εάν τό ενδιαφερόμενον συμβαλλόμενον κράτος προβῆ εις νέαν δήλωσιν.

Άρθρον 42

1. (α) Εάν έν ζήτημα ύποβληθέν εις τήν 'Επιτροπήν κατά τό άρθρον 41 δέν έπιλυθῆ κατά τρόπον ικανοποιητικόν διά τά ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα κράτη, ή 'Επιτροπή δύναται τῆ συναινέσει τών

ένδιαφερομένων συμβαλλομένων κρατών νά συστήσῃ 'Επιτροπήν Συμβιβασμού ad hoc. 'Η 'Επιτροπή Συμβιβασμού διαθέτει τās υπηρεσίας της εις τά ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα κράτη προς έπίτευξιν φιλικής λύσεως του θέματος έρειδομένης επί τής τηρήσεως τών διατάξεων του παρόντος Συμφώνου.

β) 'Η 'Επιτροπή Συμβιβασμού αποτελείται εκ πέντε μελών διοριζομένων τῆ συναινέσει τών ενδιαφερομένων συμβαλλομένων κρατών. Εάν τά ενδιαφερόμενα κράτη δέν προέλθουν εις συμφωνίαν επί όλης ή μέρους τής συνθέσεως τής 'Επιτροπής έντός προθεσμίας τριών μηνών, τά μέλη έφ' ών δέν έπιτυγχάνεται συμφωνία εκλέγονται διά μυστικής ψηφοφορίας μεταξύ τών μελών τής 'Επιτροπής διά πλειοψηφίας τών δύο τρίτων τών μελών αυτής.

2. Τά μέλη τής 'Επιτροπής Συμβιβασμού ενεργούν άτομικώς. Δέν ύποχρεούνται νά είναι ύπήκοοι ούτε τών ενδιαφερομένων κρατών ούτε κράτους μή τυγχάνοντος συμβαλλομένου εις τό παρόν Σύμφωνον ούτε και συμβαλλομένου κράτους μή ενεργήσαντος τήν κατά τό άρθρον 41 δήλωσιν.

3. 'Η 'Επιτροπή Συμβιβασμού εκλέγει τόν Πρόεδρον αυτής και συντάσσει τόν έσωτερικόν κανονισμόν της.

4. 'Η 'Επιτροπή Συμβιβασμού συνεδριάζει κανονικώς εις τήν έδραν του ΟΗΕ ή εις τό Γραφείον 'Ηνωμένων Έθνών έν Γενεύη. Έν τούτοις δύναται νά συνεδριάξῃ και εις οίονδήποτε έτερον κατάλληλον μέρος όριζόμενον παρ' αυτής κατόπιν συνεννοήσεως μετά του Γενικού Γραμματέως του ΟΗΕ και τών ενδιαφερομένων συμβαλλομένων κρατών.

5. 'Η κατά τό άρθρον 36 γραμματεία παρέχει ώσαύτως τās υπηρεσίας της εις τās κατά τό παρόν άρθρον έπιτροπές.

6. Τά ληφθέντα και μελετηθέντα υπό τής 'Επιτροπής στοιχεία τίθενται εις διάθεσιν τής 'Επιτροπής Συμβιβασμού, ήτις δύναται νά ζητήσῃ από τά ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα κράτη τήν παροχήν σχετικών συμπληρωματικών στοιχείων.

7. Μετά τήν μελέτην του θέματος από πάσης πλευράς, άλλ' έν πάση περιπτώσει έντός μεγίστης προθεσμίας δώδεκα μηνών από τής ύποβολής της, ή 'Επιτροπή Συμβιβασμού ύποβάλλει τήν έκθεσίν της

εις τόν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις τήν διαβιβάζει εἰς τὰ ἐνδιαφερόμενα συμβαλλόμενα κράτη:

α) Ἐάν ἡ Ἐπιτροπή Συμβιβασμοῦ δέν δύναται νά συμπληρώσῃ τήν ἐξέτασιν τοῦ θέματος ἐντός δώδεκα μηνῶν, περιορίζεται νά ἀναφέρῃ ἐν συντομίᾳ εἰς τήν ἔκθεσίν τῆς εἰς ποῖον σημεῖον τῆς ἐξετάσεως τοῦ θέματος εὐρίσκειται.

β) Ἐάν ἐπετεύχθῃ φιλικός διακανονισμός τοῦ θέματος, βάσει τῶν ὑπό τοῦ παρόντος ἀναγνωριζομένων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἡ Ἐπιτροπή Συμβιβασμοῦ περιορίζεται νά ἐκθέσῃ ἐν συντομίᾳ εἰς τήν ἔκθεσίν τῆς τὰ γεγονότα καί τόν ἐπελθόντα κατά ταῦτα διακανονισμόν.

γ) Ἐάν δέν ἐπιτευχθῇ συμβιβασμός κατά τήν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου β', ἡ Ἐπιτροπή Συμβιβασμοῦ ἀναφέρει εἰς τήν ἔκθεσίν τῆς τὰ συμπέρασματά τῆς ἐπὶ πάντων τῶν οὐσιωδῶν περιστατικῶν τοῦ ἐπιδίχου θέματος, ὡς καί τὰς διαπιστώσεις τῆς ἐπὶ τῆς δυνατότητος φιλικοῦ διακανονισμοῦ. Εἰς τήν ἔκθεσιν διαλαμβάνονται προσέτι καί ἔγγραφοι παρατηρήσεις καί πρακτικόν τῶν ὑπό τῶν ἐνδιαφερομένων συμβαλλομένων κρατῶν ὑποβληθειῶν προφορικῶς παρατηρήσεων.

δ) Ἐάν ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Συμβιβασμοῦ ὑποβληθῇ συμφώνως τῇ παρ. γ', τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη ἀναφέρουν εἰς τόν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως, ἐάν ἀποδέχονται ἢ μή τοὺς ὅρους τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συμβιβασμοῦ.

8. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου νοοῦνται ἄνευ ζημίας εἰς τὰς κατά τό ἄρθρον 41 ἀποζημιώσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

9. Πᾶσαι αἱ δαπάναι τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Συμβιβασμοῦ κατανέμονται ἰσομερῶς μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων συμβαλλομένων κρατῶν, βάσει πρακτικοῦ ἐκτιμήσεως συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΟΗΕ.

10. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ ἔχει τήν ἐξουσιοδότησιν, ἐάν παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Συμβιβασμοῦ τὰ ἐξοδά των πρὶν ἢ καταβληθῶσι ταῦτα ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων συμβαλλομένων κρατῶν κατά τὰς διατάξεις τῆς παρ. 9 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 43

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καί τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν Συμβιβασμοῦ ad hoc, αἵτινες δυνατόν νά διορισθοῦν κατά τό ἄρθρον 42, δικαιούνται τῶν παρεχομένων εἰς πραγματογνώμονας ἐν ἀποστολῇ διὰ τόν ΟΗΕ προνομίων, δικαιωμάτων καί ἀσυλιῶν, ὡς καθορίζονται εἰς τό οἰκίον τμήμα τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῶν Προνομίων καί Ἀσυλιῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 44

Αἱ διατάξεις ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Συμφώνου ἐφαρμόζονται χωρὶς νά παραβλάπτωνται αἱ περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων θεσπισθεῖσαι διαδικασίαι, συμφώνως ἢ δυνάμει τῶν καταστατικῶν ἐγγράφων καί συμβάσεων τοῦ ΟΗΕ καί τῶν εἰδικευμένων ὀργανισμῶν, καί δέν ἐμποδίζουν τὰ συμβαλλόμενα κράτη νά πρόσφύγουν εἰς τήν ἀσκήσιν ἐτέρων μέσων καί διαδικασιῶν διὰ τήν διευθέτησιν διενέξεως συμφώνως πρὸς τὰ συνδέοντα τὰ κράτη ταῦτα διεθνή, γενικά ἢ εἰδικά σύμφωνα.

Ἄρθρον 45

Ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει καθ' ἕκαστον ἔτος ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς εἰς τήν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν μέσῳ τοῦ Οἰκονομικοῦ καί Κοινωνικοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἄρθρον 46

Οὐδεμία διάταξις τοῦ παρόντος Συμφώνου δύναται νά ἐρμηνευθῇ ὡς παραβλάπτουσα τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καί τῶν καταστατικῶν τῶν εἰδικευμένων ὀργανισμῶν περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀντιστοίχου εὐθύνης τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ ΟΗΕ καί τῶν εἰδικευμένων ὀργανισμῶν ἐν σχέσει μέ τὰ κατά τό παρὸν Σύμφωνον προβλεπόμενα θέματα.

Άρθρον 47

Ούδεμία διάταξις του παρόντος Συμφώνου δύναται νά ἐρμηνευθῆ ὡς παραβλάπτουσα τό συμφυές δικαίωμα ὕλων τῶν λαῶν ὅπως ὠφελοῦνται καί χρησιμοποιοῦν ἀπολύτως καί ἐλευθέρως τόν πλοῦτον τῶν καί τούς φυσικούς πόρους τῶν.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

Άρθρον 48

1. Τό παρόν Σύμφωνον εἶναι εἰς διάθεσιν πρὸς ὑπογραφήν παρά παντός κράτους-μέλους τοῦ ΟΗΕ ἢ μέλους ἑνὸς οἰουδήποτε τῶν εἰδικευμένων ὀργανισμῶν του, παντός κράτους συμβαλλομένου εἰς τό Καταστατικόν τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου, καθὼς καί παντός ἑτέρου κράτους προσκαλουμένου ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν νά συμβληθῆ εἰς τό παρόν Σύμφωνον.

2. Τό παρόν Σύμφωνον ὑπόκειται εἰς κύρωσιν, τὰ δὲ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως κατατίθενται παρά τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

3. Εἰς τό παρόν Σύμφωνον δύναται νά προσχωρήσῃ πᾶν κατά τήν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενον κράτος.

4. Ἡ προσχώρησις ἐνεργεῖται διὰ τῆς καταθέσεως ἔγγραφου προσχωρήσεως παρά τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ ΟΗΕ.

5. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ εἰδοποιεῖ ἅπαντα τὰ ὑπογράφαντα τό παρόν Σύμφωνον ἢ προσχωρήσαντα εἰς αὐτό κράτη περὶ τῆς καταθέσεως παντός ἔγγραφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

Άρθρον 49

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Συμφώνου ἄρχεται μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς παρά τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ ΟΗΕ καταθέσεως τοῦ τριαχοστοῦ πέμπτου ἔγγραφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

2. Δι' ἕκαστον τῶν κρατῶν ἅτινα θά ἐπικυρώσουν τό παρόν Σύμφωνον ἢ προσχωρήσουν εἰς αὐτό μετὰ τήν κατάθεσιν τοῦ τριαχοστοῦ πέμπτου ἔγγραφου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως τό Σύμφωνον

τοῦτο θά ἰσχύσῃ μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς παρ' ἑκάστου τοιούτου κράτους καταθέσεως τοῦ ἔγγραφου τοῦ ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

Άρθρον 50

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Συμφώνου ἔχουσι ἐφαρμογὴν ἄνευ περιορισμοῦ ἢ ἐξαιρέσεως ἐπὶ πᾶσῶν τῶν καταστατικῶν μονάδων τῶν ὁμοσπονδιακῶν κρατῶν.

Άρθρον 51

1. Πᾶν συμβαλλόμενον τῷ παρόντι κράτος δύναται νά προτείνῃ τροποποιήσιν καί νά καταθέσῃ τό κείμενον ταύτης παρά τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ ΟΗΕ. Οὗτος μεταβιβάζει ἅπαντα τὰ σχέδια τροποποιήσεων εἰς τὰ συμβαλλόμενα κράτη, μέ τήν παράκλησιν ὅπως ἀναφέρουν ἐάν ἐπιθυμοῦν σύγκλησιν διασκεφέως τῶν συμβαλλομένων κρατῶν-μερῶν πρὸς τόν σκοπόν ἐκτιμήσεως τῶν προτάσεων καί ὑποβολῆν αὐτῶν εἰς ψηφοφορίαν. Ἐάν τό ἐν τρίτον τοῦλάχιστον τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἀποφασίσουν ὑπὲρ τῆς συγκλήσεως ταύτης, ὁ Γενικός Γραμματεὺς συγκαλεῖ τήν διάσκεψιν ὑπὸ τήν αἰγίδα τοῦ ΟΗΕ. Πᾶσα τροποποίησις λαμβανομένη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν παραστάντων καί ψηφισάντων συμβαλλομένων κρατῶν ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τήν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν τοιούτων τροποποιήσεων ἄρχεται ὅταν αὐταὶ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ καί γίνουσι ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν συμβαλλομένων τῷ παρόντι κρατῶν, κατά τὰς ἀντιστοίχους συνταγματικὰς διατάξεις ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν.

3. Ἀφ' ἧς τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ ἐν λόγω τροποποιήσεις, καθίστανται ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἀποδεχθέντα ταύτας συμβαλλόμενα κράτη, τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων κρατῶν δεσμευομένων διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Συμφώνου καί πάσης ἣν ἀπεδέχθησαν ταῦτα προγενεστεράς τροποποιήσεως.

Άρθρον 52

Ἀνεξαρτήτως τῶν κατά τήν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 48 προβλεπομέ-

νων είδοποιήσεων, ο Γενικός Γραμματεός του 'Οργανισμού 'Ηνωμένων 'Εθνών είδοποιεί άπαντα τά έν παρ. 1 του αύτου άρθρου άναφερόμενα κράτη:

α) περί τών τεθεισών τῶ παρόντι ύπογραφών και περί τών κατά τό άρθρον 48 κατατεθέντων έγγραφών επικυρώσεως και προσχωρήσεως

β) περί τής ήμερομηνίας άφ' ής άρχεται ή ισχύς του παρόντος Συμφώνου κατά τό άρθρον 49 και περί τής ήμερομηνίας άφ' ής άρχεται ή ισχύς τών κατά τό άρθρον 51 προβλεπομένων τροποποιήσεων.

Άρθρον 53

1. Τό παρόν Σύμφωνον, ούτινος τά εις τήν άγγλικήν, κινεζικήν, ισπανικήν, γαλλικήν και ρωσικήν κείμενα είναι έξ ίσου έγκυρα, θά κατατεθῆ εις τά αρχεία του 'Οργανισμού 'Ηνωμένων 'Εθνών.

2. 'Ο Γενικός Γραμματεός του 'Οργανισμού 'Ηνωμένων 'Εθνών θά διαβιβάση κεκυρωμένον αντίγραφον του παρόντος Συμφώνου εις άπαντα τά κατά τό άρθρον 48 όριζόμενα κράτη.

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΟ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ*

16 Δεκεμβρίου 1966

Τά συμβαλλόμενα κράτη στό παρόν Πρωτόκολλο,

'Εχοντας ύπόψη ότι για τήν εύόδωση τών σκοπών του Συμφώνου για τά 'Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (πού θά άναφέρεται παρακάτω ως τό «Σύμφωνο») και για τήν έφαρμογή τών διατάξεών του θά ήταν σκόπιμο νά δοθεί ή δυνατότητα στην 'Επιτροπή τών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πού προβλέπεται στό Τέταρτο Μέρος του Συμφώνου (πού θά άναφέρεται παρακάτω ως ή «'Επιτροπή») νά λαμβάνει και νά κρίνει, κατά τίς διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου, άναφορές έκ μέρους ατόμων πού ισχυρίζονται ότι ύπήρξαν θύματα παραβιάσεως όποιασδήποτε δικαιώματος από εκείνα πού εξαγγέλλονται στό Σύμφωνο,

Συμφώνησαν τά κατωτέρω:

Άρθρο 1

'Ενα συμβαλλόμενο στό Σύμφωνο κράτος πού συμβάλλεται παράλληλα στό Πρωτόκολλο αυτό άναγνωρίζει τήν άρμοδιότητα της 'Επιτροπής νά λαμβάνει και νά κρίνει τίς άναφορές πού ύποβάλλονται από άτομα ύποκείμενα στη δικαιοδοσία της, τά όποια ισχυρίζονται ότι είναι θύματα παραβιάσεως έκ μέρους αύτου του κράτους όποιασδήποτε δικαιώματος από εκείνα πού προβλέπονται στό Σύμφωνο. Καμία άναφορά δέ γίνεται παραδεκτή από τήν 'Επιτροπή, άν άφορά κράτος συμβαλλόμενο στό Σύμφωνο αλλά όχι και στό παρόν Πρωτόκολλο.

* Άρχισε νά ισχύει τήν 23.3.1976. 'Οχι επικυρωμένο από τήν 'Ελλάδα.

5. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνει όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει το παρόν Πρωτόκολλο ή που έχουν προσχωρήσει σε αυτό για την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

Άρθρο 8.- 1. Το παρόν Πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει τρεις μήνες από της ημερομηνίας κατάθεσης του δεκάτου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

2. Για κάθε Κράτος που επικυρώνει το παρόν Πρωτόκολλο ή που προσχωρεί σε αυτό μετά την κατάθεση του δεκάτου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, το παρόν Πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει τρεις μήνες από της ημερομηνίας κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

Άρθρο 9.- Οι διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου εφαρμόζονται σε όλη την επικράτεια των Ομοσπονδιακών Κρατών χωρίς περιορισμούς ή εξαιρέσεις.

Άρθρο 10.- Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα ενημερώνει όλα τα Κράτη που αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του Συμφώνου για τα παρακάτω θέματα :

- α. για τις επικυρώσεις, ανακοινώσεις και κοινοποιήσεις σύμφωνα με το άρθρο 2 του παρόντος Πρωτοκόλλου,
- β. για τις δηλώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου,
- γ. για τις υπογραφές, επικυρώσεις ή προσχωρήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 7 του παρόντος Πρωτοκόλλου,
- δ. για την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου σύμφωνα με το άρθρο 8.

Άρθρο 11.- 1. Το παρόν Πρωτόκολλο του οποίου τα κείμενα στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική, είναι όλα εξίσου γνήσια θα κατατεθεί στα αρχεία των Ηνωμένων Εθνών.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα του παρόντος Πρωτοκόλλου σε όλα τα Κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 48 του Συμφώνου.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΣΚΛΗΡΗΣ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΗΣ Ή ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Η ΤΙΜΩΡΙΑΣ

Υιοθετήθηκε και άνοιξε για υπογραφή, κύρωση και προσχώρηση
με την από 10 Δεκεμβρίου 1984 απόφαση 39/46
της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών
Εναρξη ισχύος : 28 Ιουνίου 1987 σύμφωνα με το άρθρο 27
Κείμενο : Παράρτημα στην Απόφαση 39/46 της Γενικής Συνέλευσης

21 ελλοδα
2991

Η Γενική Συνέλευση,

Υπενθυμίζοντας την Διακήρυξη για την Προστασία όλων των Προσώπων από τα Βασανιστήρια και άλλους τρόπους σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας που υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση με την απόφαση της 3452 (XXX) της 9ης Δεκεμβρίου 1975,

Υπενθυμίζοντας επίσης την απόφασή της 32/62 της 8ης Δεκεμβρίου 1977 με την οποία ζητά από την Επιτροπή να ετοιμάσει σχέδιο σύμβασης κατά των βασανιστηρίων, και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, υπό το φως των αρχών που αποτυπώνονται στην Διακήρυξη,

Υπενθυμίζοντας περαιτέρω ότι με την απόφασή της 38/119 της 16ης Δεκεμβρίου 1983 ζητήθηκε από την Επιτροπή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου να ολοκληρώσει κατεπειγόντως κατά την σαρακοστή σύνοδό της την σύνταξη αυτής της σύμβασης, προκειμένου να υποβληθεί στην Γενική Συνέλευση κατά την τριακοστή ένατη σύνοδό της, το σχέδιο, συμπεριλαμβανομένων κοινών διατάξεων για την αποτελεσματική εφαρμογή της προς υιοθέτηση σύμβασης,

Υπογραμμίζοντας με ικανοποίηση την απόφαση 1984/21 της 6ης Μαρτίου 1984 της Επιτροπής των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου με την οποία η Επιτροπή αποφάσισε να διαβιβάσει στην Γενική Συνέλευση προς αξιολόγηση το κείμενο του σχεδίου της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της έκθεσης της Ομάδας Εργασίας,

Επιθυμώντας να επιτύχει την πλέον αποτελεσματική εφαρμογή της από το εθνικό και διεθνές δίκαιο προβλεπόμενης απαγόρευσης της πρακτικής των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας,

1. *Εκφράζει την εκτίμησή της* για το έργο που έχει πραγματοποιηθεί από την Επιτροπή των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κατά την σύνταξη του κειμένου του σχεδίου σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας,

2. *Υιοθετεί και ανοίγει για υπογραφή, κύρωση και προσχώρηση* την Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας που περιλαμβάνεται σε παράρτημα στην παρούσα απόφαση,

3. *Καλεί* όλες τις Κυβερνήσεις να εξετάσουν κατά προτεραιότητα το ενδεχόμενο υπογραφής και κύρωσης της Σύμβασης.

93η Συνεδρίαση της Ολομέλειας
10 Δεκεμβρίου 1984

Σύμβασης κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινώτικης Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (ΦΕΚ Α' 118)].

Άρθρο πρώτο.- Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η διεθνής Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Τρόπων Σκληρής Απάνθρωπης ή Ταπεινώτικης Μεταχείρισης ή Τιμωρίας, που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 10 Δεκεμβρίου 1984 και της οποίας το κείμενο, σε πρωτότυπο στη γαλλική και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής :

Σύμβαση Κατά των Βασανιστηρίων Και Άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινώτικης Μεταχείρισης ή Τιμωρίας

Τα Κράτη Μέρη αυτής της Σύμβασης :

Λαμβάνοντας υπόψη το ότι, σύμφωνα με τις αρχές που διακηρύσσονται στον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, η αναγνώριση των ίσων και αναπολλοτρίωτων δικαιωμάτων όλων των μελών της ανθρωπίνης οικογένειας είναι το θεμέλιο της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ειρήνης στον κόσμο,

Αναγνωρίζοντας, ότι αυτά τα δικαιώματα πηγάζουν από την έμφυτη αξιοπρέπεια του ανθρώπου,

Λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση των Κρατών που απορρέει από τον Καταστατικό Χάρτη, ιδιαίτερα το άρθρο 55, να ενθαρρύνουν τον παγκόσμιο σεβασμό και την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών,

Έχοντας υπόψη το άρθρο 5 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και το άρθρο 7 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που και τα δύο προβλέπουν ότι κανένας δεν μπορεί να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε άλλους τρόπους σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινώτικης μεταχείρισης ή τιμωρίας,

Έχοντας, επίσης υπόψη, τη Διακήρυξη για την προστασία όλων των προσώπων από τα βασανιστήρια και από άλλους τρόπους σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινώτικης μεταχείρισης ή τιμωρίας, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση στις 9 Δεκεμβρίου 1975,

Θεωρώντας επιθυμητό να γίνει περισσότερο αποτελεσματικός ο αγώνας κατά των βασανιστηρίων και των άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινώτικης μεταχείρισης ή τιμωρίας σε όλον τον κόσμο,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα :

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Άρθρο 1.- 1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος "βασανιστήρια" σημαίνει κάθε πράξη με την οποία, σωματικός ή ψυχικός πόνος ή έντονη οδύνη επιβάλλονται με πρόθεση σ' ένα πρόσωπο, με σκοπό ιδίως να αποκτηθούν απ' αυτό ή από τρίτο πρόσωπο πληροφορίες ή ομολογίες, να τιμωρηθεί για μια πράξη που αυτό ή τρίτο πρόσωπο έχει διαπράξει ή είναι ύποπτο ότι την έχει διαπράξει, να εκφοβηθεί ή εξαναγκασθεί αυτός ή

τρίτο πρόσωπο, ή για κάθε άλλο λόγο που βασίζεται σε διάκριση οποιασδήποτε μορφής, εφ' όσον ένας τέτοιος πόνος ή οδύνη επιβάλλονται από δημόσιο λειτουργό ή κάθε πρόσωπο που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα ή με την υποκίνηση ή τη συναίνεση ή την ανοχή του. Δεν περιλαμβάνονται ο πόνος ή η οδύνη που προέρχονται μόνον από πράξεις συμφυείς ή παρεμπιπτούσες προς νόμιμες κυρώσεις.

2. Αυτό το άρθρο δεν θίγει την εφαρμογή οποιωνδήποτε διεθνών συμφωνιών ή εθνικών νόμων που περιλαμβάνουν ή μπορεί να περιλάβουν διατάξεις ευρύτερης εφαρμογής.

Άρθρο 2.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει αποτελεσματικά νομοθετικά, διοικητικά, δικαστορικά ή άλλα μέτρα για να προλαμβάνει πράξεις βασανιστηρίων σε κάθε εδαφική περιοχή που υπάγεται στη δικαιοδοσία του.

2. Καμία απολύτως εξαιρετική περίπτωση, είτε αποτελεί κατάσταση πολέμου ή απειλή πολέμου, εσωτερική πολιτική αστάθεια ή κάθε άλλη κατάσταση ανάγκης, δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια.

3. Εντολή προϊσταμένου ή δημόσιας αρχής δεν μπορεί να προβληθεί ως δικαιολογία για βασανιστήρια.

Άρθρο 3.- 1. Κανένα Κράτος Μέρος δε θα απελαύνει, δε θα επαναπροωθεί ("refouler"), ούτε θα εκδίδει πρόσωπο σε άλλο Κράτος, όπου υπάρχουν ουσιώδεις λόγοι να πιστεύεται ότι αυτό το πρόσωπο θα κινδυνεύσει να υποστεί βασανιστήρια.

2. Με σκοπό να καθοριστεί, αν υπάρχουν αυτοί οι λόγοι, οι αρμόδιες αρχές θα λάβουν υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία, που περιλαμβάνουν, ενδεχομένως, την ύπαρξη στο Κράτος για το οποίο πρόκειται ενός συνόλου συστηματικών, σοβαρών, κατάφωρων ή μαζικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Άρθρο 4.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε όλες οι πράξεις βασανιστηρίων να αποτελούν εγκλήματα σύμφωνα με το ποινικό του δικαίου. Το ίδιο ισχύει για την απόπειρα διάπραξης βασανιστηρίων ή για κάθε πράξη οποιουδήποτε προσώπου που συνιστά συνέργεια ή συμμετοχή σε βασανιστήρια.

2. Κάθε Κράτος Μέρος προβλέπει για τα εγκλήματα αυτά κατάλληλες ποινές, για τον καθορισμό των οποίων λαμβάνεται υπόψη ο σοβαρός χαρακτήρας των εγκλημάτων.

Άρθρο 5.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη θεμελίωση της δικαιοδοσίας του στα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4 στις ακόλουθες περιπτώσεις :

α) όταν το έγκλημα διαπράχθηκε σε οποιαδήποτε εδαφική περιοχή της δικαιοδοσίας του, ή σε πλοίο ή αεροσκάφος που είναι εγγεγραμμένο σ' αυτό το Κράτος,

β) όταν ο θεωρούμενος ως δράστης είναι υπήκοος αυτού του Κράτους,

γ) όταν το θύμα είναι υπήκοος αυτού του Κράτους και το Κράτος αυτό το θεωρεί αναγκαίο.

2. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει επίσης τα αναγκαία μέτρα για την θεμελίωση της δικαιοδοσίας σ' αυτά τα εγκλήματα στις περιπτώσεις που ο θεωρούμενος ως δράστης βρίσκεται σε οποιαδήποτε εδαφική περιοχή της δικαιοδοσίας του και το Κράτος αυτό δεν τον εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 8, σε ένα από τα Κράτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου.

3. Αυτή η Σύμβαση δεν αποκλείει την ποινική διαδικασία που ασκείται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο.

Άρθρο 8.- 1. Εάν κρίνεται, μετά από εξέταση των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή του, ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν, κάθε Κράτος Μέρος, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ένα πρόσωπο που θεωρείται ότι έχει διαπράξει κάποιο έγκλημα απ' αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 4, το θέτει υπό κράτηση ή λαβαίνει κάθε άλλο νόμιμο μέτρο, αναγκαίο για την εξασφάλιση της παρουσίας του. Αυτή η κράτηση και τα άλλα νόμιμα μέτρα πρέπει να είναι σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά δεν μπορεί να συνεχίζονται παρά μόνο για όσο χρονικό διάστημα είναι αναγκαίο για την άσκηση ποινικής δίωξης ή της διαδικασίας έκδοσης.

2. Αυτό το Κράτος προβαίνει αμέσως σε μια προκαταρκτική έρευνα των πραγματικών περιστάσεων.

3. Κάθε πρόσωπο που βρίσκεται σε κράτηση, σε εφαρμογή της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου, μπορεί να επικοινωνεί αμέσως με τον πλησιέστερο αρμόδιο αντιπρόσωπο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος ή, αν δεν έχει ιθαγένεια, με τον αντιπρόσωπο του Κράτους όπου συνήθως διαμένει.

4. Όταν ένα Κράτος, σύμφωνα με αυτό το άρθρο, έχει θέσει ένα πρόσωπο υπό κράτηση, γνωστοποιεί αμέσως στα Κράτη που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1, το γεγονός ότι αυτό το πρόσωπο κρατείται και τις συνθήκες που δικαιολογούν την κράτησή του. Το Κράτος που προβαίνει στην προκαταρκτική έρευνα, που προβλέπεται στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου, αναφέρει αμέσως τα αποτελέσματα των ερευνών του στα ανωτέρω Κράτη και τους δηλώνει, αν σκοπεύει να ασκήσει τη δικαιοδοσία του.

Άρθρο 7.- 1. Το Κράτος Μέρος, στην εδαφική περιοχή της δικαιοδοσίας του οποίου βρίσκεται το πρόσωπο που θεωρείται ότι έχει διαπράξει ένα έγκλημα απ' αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 4, αν δεν το εκδώσει, διαβιβάζει την υπόθεση στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5 στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό την ποινική δίωξη.

2. Αυτές οι αρχές λαμβάνουν την απόφασή τους κατά τον ίδιο τρόπο, όπως στην περίπτωση κάθε κοινού σοβαρού εγκλήματος, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του Κράτους. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, οι κανόνες της απόδειξης που εφαρμόζονται στην ποινική δίωξη και τη καταδίκη δεν είναι με κανένα τρόπο λιγότερο αυστηροί από εκείνους που εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1.

3. Κάθε πρόσωπο, το οποίο διώκεται σε σχέση με οποιοδήποτε από τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4, απολαμβάνει τις εγγυήσεις μιας δίκαιης μεταχείρισης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

Άρθρο 8.- 1. Τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4 περιλαμβάνονται αυτοδίκαια σε κάθε συνθήκη έκδοσης που υπάρχει μεταξύ των Κρατών Μερών. Τα Κράτη Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να περιλαμβάνουν αυτά τα εγκλήματα σε κάθε Σύμβαση έκδοσης που πρόκειται να συναφθεί μεταξύ τους.

2. Αν ένα Κράτος Μέρος, που εξαρτά την έκδοση από την ύπαρξη μιας συνθήκης, λάβει μια αίτηση για έκδοση από ένα άλλο Κράτος Μέρος με το οποίο δεν έχει συνθήκη έκδοσης, μπορεί να θεωρήσει αυτή τη Σύμβαση ως τη νομική βάση για την έκδοση γι' αυτά τα εγκλήματα. Η έκδοση θα υπόκειται στους λοιπούς όρους που προβλέπονται από το δίκαιο του Κράτους που λαβαίνει την αίτηση.

3. Τα Κράτη Μέρη που δεν εξαρτούν την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης αναγνωρίζουν αυτά τα εγκλήματα ως εγκλήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση μεταξύ τους, με τους όρους που προβλέπονται από το δίκαιο του Κράτους που λαβαίνει την αίτηση.

4. Αυτά τα εγκλήματα αντιμετωπίζονται για το σκοπό της έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μερών, σαν να είχαν διαπραχθεί τόσο στον τόπο στον οποίο διαπράχθηκαν, όσο και στις εδαφικές περιοχές των Κρατών που υποχρεούνται να θεμελιώσουν τη δικαιοδοσία τους σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1.

Άρθρο 9.- 1. Τα Κράτη Μέρη παρέχουν μεταξύ τους τη μέγιστη δυνατή συνδρομή σε κάθε ποινική διαδικασία που ασκείται αναφορικά με τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 4, στην οποία περιλαμβάνεται η παροχή όλου του αποδεικτικού υλικού που βρίσκεται στη διάθεσή τους και είναι απαραίτητο για τη σχετική διαδικασία.

2. Τα Κράτη Μέρη εκτελούν τις υποχρεώσεις τους, που απορρέουν από την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, σύμφωνα με τις συνθήκες για αμοιβαία δικαστική συνδρομή που μπορεί να υφίστανται μεταξύ τους.

Άρθρο 10.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε η εκπαίδευση και η πληροφόρηση η σχετική με την απαγόρευση των βασανιστηρίων να περιλαμβάνεται πλήρως στην επαγγελματική εκπαίδευση του προσωπικού, πολιτικού ή στρατιωτικού, αρμοδίου για την εφαρμογή των νόμων, του ιατρικού προσωπικού, των δημοσίων λειτουργών και των άλλων προσώπων που μπορεί να απασχοληθούν με την κράτηση, ανάκριση ή μεταχείριση κάθε ατόμου που υπόκειται σε κάθε είδους σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση.

2. Κάθε Κράτος Μέρος περιλαμβάνει αυτήν την απαγόρευση στους κανόνες ή τις οδηγίες που εκδίδει σχετικά με τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες αυτών των προσώπων.

Άρθρο 11.- Κάθε Κράτος Μέρος ασκεί συστηματική εποπτεία επί των κανόνων, οδηγιών, μεθόδων και πρακτικών ανάκρισης και των διατάξεων που αφορούν την κράτηση και τη μεταχείριση προσώπων που συλλαμβάνονται, κρατούνται ή φυλακίζονται με οποιοδήποτε τρόπο, σε όλες τις εδαφικές περιοχές της δικαιοδοσίας του, με σκοπό την παρεμπόδιση κάθε περίπτωσης βασανιστηρίων.

Άρθρο 12.- Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε οι αρμόδιες αρχές του να προβαίνουν σε ταχεία και αμερόληπτη έρευνα, οποιαδήποτε υπάρχει εύλογη αιτία να πιστευτεί ότι έχει διαπραχθεί μια πράξη βασανιστηρίων σε οποιαδήποτε εδαφική περιοχή της δικαιοδοσίας του.

Άρθρο 13.- Κάθε Κράτος Μέρος εξασφαλίζει, ώστε κάθε άτομο, που ισχυρίζεται ότι έχει υποστεί βασανιστήρια σε οποιαδήποτε εδαφική περιοχή της δικαιοδοσίας του, να έχει το δικαίωμα να προσφεύγει και να ζητά την εξέταση της περίπτωσης του γρήγορα και αμερόληπτα από τις αρμόδιες αρχές του. Θα ληφθούν μέτρα που θα εξασφαλίζουν την προστασία του προσφεύγοντος και των μαρτύρων από κάθε κακή μεταχείριση ή εκφοβισμό ως συνέπεια της προσφυγής τους ή οποιασδήποτε κατάθεσης που δόθηκε.

Άρθρο 14.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος στα πλαίσια του νομικού του συστήματος εγγυάται στο θύμα μιας πράξης βασανιστηρίων το δικαίωμα να επιτύχει αποκατάσταση και να αποζημιωθεί δίκαια και πλήρως, όπου περιλαμβάνονται και τα απαραίτητα μέσα για την κατά το δυνατό πληρέστερη ικανοποίηση. Σε περίπτωση θανάτου του θύματος που προήλθε από μία πράξη βασανιστηρίων οι εκδοχείς του έχουν το δικαίωμα για αποζημίωση.

2. Το άρθρο αυτό δεν αποκλείει τα δικαιώματα του θύματος ή άλλων προσώπων για αποζημίωση που μπορεί να υφίστανται σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 15.- Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά, ώστε κάθε κατάθεση η οποία αποδεικνύεται ότι είναι αποτέλεσμα βασανιστηρίων να μη μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο σε καμία διαδικασία, παρά μόνον εναντίον του προσώπου που κατηγορείται για βασανιστήρια, ως αποδεικτικό στοιχείο ότι έχει γίνει η κατάθεση αυτή.

Άρθρο 16.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει την υποχρέωση να εμποδίζει σε οποιαδήποτε εδαφική περιοχή της δικαιοδοσίας του άλλες πράξεις σκληρές, απάνθρωπες ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας που δεν συνιστούν βασανιστήρια, όπως καθορίζεται στο άρθρο 1, όταν αυτές οι πράξεις γίνονται ή υποκινούνται ή διαπράττονται με τη συναίνεση ή ανοχή ενός δημόσιου υπάλληλου ή άλλου προσώπου που ενεργεί με επίσημη ιδιότητα. Ιδιαίτερα, οι υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στα άρθρα 10, 11, 12 και 13 εφαρμόζονται με την αντικατάσταση της αναφοράς στα βασανιστήρια με την αναφορά στους άλλους τρόπους σκληρές, απάνθρωπες ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας.

2. Οι διατάξεις αυτής της Σύμβασης δε θίγουν τις διατάξεις οποιασδήποτε άλλης διεθνούς συμφωνίας ή εσωτερικού νόμου που απαγορεύει τη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία που έχει σχέση με την έκδοση ή την απέλαση.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Άρθρο 17.- 1. Δημιουργείται μια Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων (στο εξής θα αποκαλείται Επιτροπή) που έχει τις αρμοδιότητες που προ-

βλέπονται παρακάτω. Η Επιτροπή αποτελείται από δέκα εμπειρογνώμονες υψηλού ήθους και αναγνωρισμένης ειδικείας στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που θα μετέχουν με την προσωπική τους ιδιότητα. Οι εμπειρογνώμονες εκλέγονται από τα Κράτη Μέρη, αφού ληφθεί υπόψη η δίκαιη γεωγραφική κατανομή και ότι είναι συμφέρον να συμμετέχουν στις εργασίες της Επιτροπής μερικά πρόσωπα που έχουν νομική εμπειρία.

2. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία από έναν κατάλογο υποψηφίων που ορίζονται από τα Κράτη Μέρη. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να ορίσει έναν υποψήφιο μεταξύ των υπηκόων του. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν υπόψη ότι είναι συμφέρον να υποδεικνύουν ως υποψηφίους πρόσωπα που είναι επίσης μέλη της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που ιδρύθηκε σύμφωνα με το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και που επιθυμούν να μετάσχουν στην Επιτροπή κατά των Βασανιστηρίων.

3. Οι εκλογές των μελών της Επιτροπής γίνονται κάθε δύο χρόνια σε συνόδου των Κρατών Μερών που συγκαλούνται από το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Σ' αυτές τις συνόδους, για τις οποίες τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών αποτελούν απαρτία, οι υποψήφιοι που εκλέγονται στην Επιτροπή είναι εκείνοι που λαμβάνουν το μεγαλύτερο αριθμό των ψήφων και την απόλυτη πλειοψηφία των ψήφων των αντιπροσώπων των Κρατών Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν.

4. Η πρώτη εκλογή θα γίνει το αργότερο έξι μήνες μετά την ημερομηνία που αυτή η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει. Τουλάχιστον τέσσερις μήνες πριν την ημερομηνία κάθε εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών απευθύνει επιστολή στα Κράτη Μέρη προσκαλώντας τα να ορίσουν τους υποψηφίους τους, μέσα σε προθεσμία των τριών μηνών. Ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει, με αλφαβητική σειρά, κατάλογο όλων των υποψηφίων που ορίζονται μ' αυτόν τον τρόπο, αναφέροντας τα Κράτη Μέρη που τους έχουν ορίσει και τον κοινοποιεί στα Κράτη Μέρη.

5. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται για μια περίοδο τεσσάρων ετών. Μπορούν να επανεκλεγούν αν προταθούν εκ νέου. Εν τούτοις, η θητεία πέντε μελών εκλεγμένων κατά την πρώτη εκλογή θα λήξει στο τέλος των δύο ετών, αμέσως μετά την πρώτη εκλογή τα ονόματα αυτών των πέντε μελών θα επιλεγούν με κλήρωση από τον πρόεδρο της συνόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 3 αυτού του άρθρου.

6. Αν ένα μέλος της Επιτροπής αποβιώσει, αποχωρήσει ή για κάποιο άλλο λόγο δεν μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά του στην Επιτροπή, το Κράτος Μέρος που το όρισε ορίζει έναν άλλον εμπειρογνώμονα από τους υπηκόους του για να υπηρετήσει στην Επιτροπή το υπόλοιπο της θητείας του, εφ' όσον το εγκρίνει η πλειοψηφία των Κρατών Μερών. Η έγκριση θεωρείται ότι δόθηκε, εκτός αν τα μισά ή περισσότερα από τα Κράτη Μέρη απαντήσουν αρνητικά μέσα σε έξι εβδομάδες αφότου τους γνωστοποιηθεί ο προτεινόμενος διορισμός από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

7. Οι δαπάνες των μελών της Επιτροπής για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο εκτελούν τα καθήκοντά τους βαρύνουν τα Κράτη Μέρη.

Άρθρο 18.- 1. Η Επιτροπή εκλέγει τα μέλη του γραφείου της για μια περίοδο δύο ετών. Τα μέλη αυτά μπορούν να επανεκλεγούν.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό ο οποίος πάντως περιέχει, κυρίως, τις εξής διατάξεις :

α. έξι μέλη συνιστούν απάρτεια,

β. οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων μελών.

3. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών παρέχει στην Επιτροπή το απαραίτητο προσωπικό και εγκαταστάσεις για την αποτελεσματική εκτέλεση των λειτουργιών που της έχουν ανατεθεί, σύμφωνα μ' αυτήν τη Σύμβαση.

4. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί την πρώτη σύνοδο της Επιτροπής. Μετά την πρώτη σύνοδο, η Επιτροπή συνέρχεται κατά τα χρονικά διαστήματα που προβλέπονται από τον κανονισμό λειτουργίας της.

5. Τα Κράτη Μέρη είναι υπεύθυνα για τις δαπάνες που γίνονται σε σχέση με τις συνόδους των Κρατών Μερών και της Επιτροπής, στις οποίες περιλαμβάνεται απόδοση χρημάτων προς τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών για όλες τις δαπάνες, όπως τα έξοδα του προσωπικού και των εγκαταστάσεων, που θα έχουν αναληφθεί από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, σύμφωνα με την παράγραφο 3 αυτού του άρθρου.

Άρθρο 19.- 1. Τα Κράτη Μέρη υποβάλλουν στην Επιτροπή, μέσω του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, εκθέσεις για τα μέτρα που έχουν λάβει για να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει μ' αυτήν τη Σύμβαση, μέσα σε ένα χρόνο μετά την έναρξη ισχύος της, ως προς το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος. Κατόπιν τα Κράτη Μέρη υποβάλλουν συμπληρωματικές εκθέσεις κάθε τέσσερα χρόνια για κάθε νέο μέτρο που λαμβάνεται, καθώς και οποιεσδήποτε άλλες εκθέσεις που ζητά η Επιτροπή.

2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών διαβιβάζει τις εκθέσεις σε όλα τα Κράτη Μέρη.

3. Κάθε έκθεση εξετάζεται από την Επιτροπή η οποία μπορεί να κάνει στην έκθεση τα γενικά σχόλια που θεωρεί αναγκαία και τα διαβιβάζει στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος. Αυτό το Κράτος Μέρος μπορεί σε απάντηση να ανακοινώσει στην Επιτροπή κάθε παρατήρηση που κρίνει χρήσιμη.

4. Η Επιτροπή μπορεί, κατά την κρίση της, να αποφασίσει να περιλάβει στην ετήσια έκθεσή της που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 24 κάθε σχόλιο που έγινε απ' αυτή, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, μαζί με τις σχετικές παρατηρήσεις που έχουν ληφθεί από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος. Αν ζητηθεί από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, η Επιτροπή μπορεί επίσης να περιλάβει ένα αντίγραφο της έκθεσης που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 20.- 1. Αν η Επιτροπή λάβει αξιόπιστες πληροφορίες που θεωρεί ότι περιλαμβάνουν θεμελιωμένες ενδείξεις ότι πραγματοποιούνται βασανιστήρια συστηματικά, στην εδαφική περιοχή ενός Κρατους Μέρους καλεί αυτό το Κράτος Μέρος να συνεργασθεί στην εξέταση των πληροφοριών και, για το σκοπό αυτό, να υποβάλει τις παρατηρήσεις του ως προς αυτό το θέμα.

2. Λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που τυχόν έχουν υποβληθεί από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος καθώς επίσης και κάθε άλλης σχετικής πληροφορίας διαθέσιμης σ' αυτή, η Επιτροπή μπορεί, αν κρίνει ότι αυτό είναι δικαιολογημένο, να αναθέσει σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη της να διεξαγάγουν μια εμπιστευτική έρευνα και να συντάξουν επείγοντως έκθεση προς την Επιτροπή.

3. Όταν γίνει έρευνα σύμφωνα με την παράγραφο 2 αυτού του άρθρου, η Επιτροπή ζητά τη συνεργασία του ενδιαφερόμενου Κρατους Μέρους. Σε συμφωνία με αυτό το Κράτος Μέρος, αυτή η έρευνα μπορεί να περιλαμβάνει επίσκεψη στην εδαφική περιοχή του.

4. Μετά την εξέταση των πορισμάτων που υποβλήθηκαν από το μέλος ή τα μέλη της, σύμφωνα με την παράγραφο 2 αυτού του άρθρου, η Επιτροπή διαβιβάζει αυτά τα πορίσματα στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, μαζί με κάθε σχόλιο ή υποδείξεις που κρίνει αναγκαίες εν όψει της συγκεκριμένης περίπτωσης.

5. Όλες οι διαδικασίες της Επιτροπής που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 4 αυτού του άρθρου είναι εμπιστευτικές και, σε όλα τα στάδια των διαδικασιών, επιζητείται η συνεργασία του Κρατους Μέρους. Αφού ολοκληρωθούν αυτές οι διαδικασίες σχετικά με μια έρευνα που γίνεται σύμφωνα με την παρ. 2, η Επιτροπή μπορεί, μετά από διαβουλεύσεις με το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, να αποφασίσει να περιλάβει μια συνοπτική έκθεση των αποτελεσμάτων των διαδικασιών στην ετήσια έκθεση της, που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 24.

Άρθρο 21.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος αυτής της Σύμβασης μπορεί σύμφωνα με αυτό το άρθρο να δηλώνει, οποτεδήποτε, ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής, να λαμβάνει και να εξετάζει τις ανακοινώσεις με τις οποίες ένα Κράτος Μέρος ισχυρίζεται ότι ένα άλλο Κράτος Μέρος δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από αυτή τη Σύμβαση. Αυτές οι ανακοινώσεις μπορεί να λαμβάνονται και να εξετάζονται σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο, μόνον αν υποβάλλονται από ένα Κράτος Μέρος, που έχει κάνει τη δήλωση ότι αναγνωρίζει καθ' όσον αφορά αυτό το Κράτος, την αρμοδιότητα της Επιτροπής. Η Επιτροπή δεν θα ασχολείται με καμία ανακοίνωση που αφορά ένα Κράτος Μέρος που δεν έχει κάνει μια τέτοια δήλωση. Οι ανακοινώσεις που λαμβάνονται σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο εξετάζονται σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία :

α. αν ένα Κράτος Μέρος αυτής της Σύμβασης εκτιμά ότι ένα άλλο Κράτος επίσης Μέρος της Σύμβασης δεν εφαρμόζει τις διατάξεις της, μπορεί, με γραπτή ανακοίνωση, να θέσει το θέμα υπόψη αυτού του Κρατους Μέρους. Μέσα σε τρεις μήνες από τη λήψη της ανακοίνωσης, το Κράτος που τη λαμβάνει θα παρέχει στο Κράτος που την έστειλε εξηγήσεις ή οποιεσδήποτε άλλες γραπτές διευκρινίσεις, που θα πρέπει να περιλαμβάνουν, στην δυνατή και κατάλληλη έκταση πληροφορίες για τους δικούς της δικονομικούς κανόνες και για τα ένδικα μέσα, που έχουν χρησιμοποιηθεί ή εκκρεμούν ή προσφέρονται για το θέμα αυτό.

β. αν το θέμα δεν ρυθμιστεί ικανοποιητικά για τα δύο ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη, μέσα σε έξι μήνες μετά τη λήψη, από το Κράτος αποδέκτη, της πρώτης ανακοίνωσης, καθένα από τα Κράτη θα έχει το δικαίωμα να α-

ναφέρει το θέμα στην Επιτροπή, με γνωστοποίηση που δίδεται στην Επιτροπή και στο άλλο Κράτος.

γ. η Επιτροπή μπορεί να ασχοληθεί με το θέμα που της αναφέρθηκε σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο, μόνον αφού βεβαιωθεί ότι όλα τα διαθέσιμα εσωτερικά ένδικα μέσα έχουν χρησιμοποιηθεί και εξαντληθεί ως προς το θέμα, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές του διεθνούς δικαίου. Αυτός ο κανόνας δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου οι διαδικασίες των ένδικων μέσων επιμηκύνονται υπέρμετρα ή όταν υπάρχει μικρή πιθανότητα ότι οι διαδικασίες των ένδικων μέσων θα φέρουν αποτελεσματική ικανοποίηση στο πρόσωπο που είναι το θύμα της παραβίασης αυτής της Σύμβασης.

δ. η Επιτροπή συνεδριάζει κεκλεισμένων των θυρών όταν εξετάζει τις ανακοινώσεις που προβλέπονται απ' αυτό το άρθρο.

ε. με την επιφύλαξη των διατάξεων της υποπαραγράφου γ' η Επιτροπή παρέχει τις καλές της υπηρεσίες στα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη για μια φιλική επίλυση του ζητήματος, με βάση το σεβασμό στις υποχρεώσεις που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Γι' αυτόν το σκοπό, η Επιτροπή μπορεί, όπου ενδεικνύεται, να συνιστά μια ad hoc επιτροπή συμφιλίωσης.

στ. σε κάθε θέμα που υποβάλλεται σ' αυτή σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη, που αναφέρονται στην υποπαραγραφο β' να παρέχουν κάθε σχετική πληροφορία.

ζ. τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη, που αναφέρονται στην υποπαραγραφο β', έχουν το δικαίωμα να εκπροσωπούνται όταν το θέμα εξετάζεται από την Επιτροπή και να υποβάλλουν παρατηρήσεις προφορικά ή εγγράφως ή και με τη μία ή την άλλη μορφή.

η. η Επιτροπή, μέσα σε δώδεκα μήνες από την ημερομηνία της λήψης της γνωστοποίησης που προβλέπεται στην υποπαραγραφο β' υποβάλλει μία έκθεση :

ι) αν δίδεται μία λύση, σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου ε', η Επιτροπή περιορίζει την έκθεσή της σε μια περιληπτική αναφορά των γεγονότων και της λύσης που δόθηκε,

ii) αν δεν δίδεται λύση σύμφωνα με τις διατάξεις της υποπαραγράφου ε', η Επιτροπή περιορίζει την έκθεσή της σε μια περιληπτική αναφορά των γεγονότων : τα κείμενα των εγγράφων αναφορών και η καταχώρηση των προφορικών που γίνονται από τα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη επισυνάπτονται στην έκθεση.

Σε κάθε υπόθεση, η έκθεση κοινοποιείται στα ενδιαφερόμενα Κράτη Μέρη.

2. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου θα αρχίσουν να ισχύουν όταν πέντε Κράτη Μέρη αυτής της Σύμβασης θα έχουν κάνει τη δήλωση που προβλέπεται από την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου. Αυτή η δήλωση κατατίθεται από το Κράτος Μέρος στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που κοινοποιεί αντίγραφα αυτής στα άλλα Κράτη Μέρη. Μια δήλωση μπορεί να αποσυρθεί οποτεδήποτε με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα. Αυτή η ανάκληση δεν παρεμποδίζει την εξέταση κάθε θέματος που είναι το αντικείμενο μιας κοινοποίησης που ήδη έχει διαβιβασθεί σύμφωνα με αυτό το άρθρο : καμμία περαιτέρω κοινοποίηση από κάθε Κρά-

τος Μέρος δεν θα λαμβάνεται, σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο, μετά τη λήψη από το Γενικό Γραμματέα της γνωστοποίησης ότι η δήλωση έχει ανακληθεί, εκτός αν το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος έχει κάνει μια νέα δήλωση.

Άρθρο 22.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος αυτής της Σύμβασης μπορεί, σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο, να δηλώσει οποτεδήποτε ότι αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής να λαμβάνει και να εξετάζει τις ανακοινώσεις από ή προς όφελος ατόμων που υπάγονται στην δικαιοδοσία της και ισχυρίζονται ότι είναι θύματα μιας παραβίασης από ένα Κράτος Μέρος των διατάξεων της Σύμβασης. Καμμία ανακοίνωση δεν λαμβάνεται από την Επιτροπή αν αφορά ένα Κράτος Μέρος που δεν έχει κάνει μια τέτοια δήλωση.

2. Η Επιτροπή θεωρεί απαράδεκτη κάθε ανακοίνωση που υποβάλλεται σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο, που είναι ανώνυμη ή που θεωρεί ότι αποτελεί κατάχρηση του δικαιώματος υποβολής τέτοιων ανακοινώσεων, ή που είναι ασυμβίβαστη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, η Επιτροπή θέτει κάθε ανακοίνωση που υποβλήθηκε σ' αυτήν σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο υπόψη του Κράτους Μέρους αυτής της Σύμβασης, που έχει κάνει μια δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 1 και για το οποίο διατυπώνεται ισχυρισμός ότι παραβιάζει μια οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης. Μέσα σε έξι μήνες, το Κράτος αποδέκτης υποβάλλει στην Επιτροπή έγγραφες εξηγήσεις ή αναφορές που διευκρινίζουν την υπόθεση και κάνουν γνωστά, ενδεχομένως, τα μέτρα αποκατάστασης, που μπορεί να έχουν ληφθεί απ' αυτό το Κράτος.

4. Η Επιτροπή εξετάζει τις ανακοινώσεις που λαμβάνονται σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο, παίρνοντας υπόψη της όλες τις πληροφορίες που διατέθηκαν σ' αυτήν από ή προς όφελος του ατόμου και από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος.

5. Η Επιτροπή δε θα εξετάζει καμμία ατομική ανακοίνωση που γίνεται βάσει του άρθρου αυτού, χωρίς να βεβαιωθεί ότι :

α. το ίδιο θέμα δεν έχει εξετασθεί και δεν εξετάζεται σύμφωνα με κάποια άλλη διαδικασία διεθνούς έρευνας ή διευθέτησης,

β. το άτομο έχει εξαντλήσει όλα τα διαθέσιμα εσωτερικά ένδικα μέσα. Αυτός ο κανόνας δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που οι διαδικασίες των ένδικων μέσων επιμηκύνονται υπέρμετρα ή όταν υπάρχει μικρή πιθανότητα ότι θα φέρουν αποτελεσματική ικανοποίηση στο πρόσωπο που είναι το θύμα της παραβίασης αυτής της Σύμβασης.

6. Η Επιτροπή συνεδριάζει κεκλεισμένων των θυρών όταν εξετάζει τις ανακοινώσεις που προβλέπονται απ' αυτό το άρθρο.

7. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις απόψεις της στο ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος και στο άτομο.

8. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου θα αρχίσουν να ισχύουν όταν πέντε Κράτη Μέρη αυτής της Σύμβασης θα έχουν κάνει τη δήλωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου. Αυτή η δήλωση κατατίθεται από το Κράτος Μέρος στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που θα κοινοποιήσει αντίγραφο της στα άλλα Κράτη Μέρη. Μια δήλωση μπορεί να αποσυρθεί οποτεδήποτε με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα. Αυτή η ανάκληση δεν εμποδίζει την εξέταση κάθε θέματος που είναι το αντικείμενο μιας ανακοίνωσης που ήδη έχει διαβιβασθεί, σύμφωνα μ' αυτό το άρθρο : καμμία άλλη ανακοίνωση από ή προς όφελος του ατόμου

δεν θα λαμβάνεται σύμφωνα με αυτό το άρθρο μετά τη λήψη από το Γενικό Γραμματέα της γνωστοποίησης ότι η δήλωση ανακαλείται, εκτός αν το Κράτος Μέρος έχει κάνει μια νέα δήλωση.

Άρθρο 23.- Τα μέλη της Επιτροπής και των ad hoc Επιτροπών Συμφιλίωσης, που μπορεί να διορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1ε', θα απολαμβάνουν των διευκολύνσεων, των προνομίων και ασυλιών που αναγνωρίζονται στους εμπειρογνώμονες που βρίσκονται σε αποστολή στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, όπως καθορίζεται στα σχετικά Μέρη της Σύμβασης για τα Προνόμια και τις Ασυλίες των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 24.- Η Επιτροπή υποβάλλει μια ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητές της σε εφαρμογή αυτής της Σύμβασης, προς τα Κράτη Μέλη και τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Άρθρο 25.- 1. Αυτή η Σύμβαση είναι ανοιχτή για υπογραφή από όλα τα Κράτη.

2. Αυτή η Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση. Τα έγγραφα της επικύρωσης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 26.- Αυτή η Σύμβαση είναι ανοιχτή για προσχώρηση από όλα τα Κράτη. Η προσχώρηση θα πραγματοποιηθεί με την κατάθεση ενός εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 27.- 1. Αυτή η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία της κατάθεσης στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος, που θα επικυρώσει αυτή τη Σύμβαση ή που θα προσχωρήσει μετά την κατάθεση του εικοστού εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία της κατάθεσης απ' αυτό το Κράτος του εγγράφου της επικύρωσης ή προσχώρησης.

Άρθρο 28.- 1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της επικύρωσης αυτής της Σύμβασης ή της προσχώρησης, να δηλώσει ότι δεν αναγνωρίζει την αρμοδιότητα της Επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 20.

2. Κάθε Κράτος Μέρος, που θα έχει διατυπώσει μια επιφύλαξη σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, θα μπορεί, οποτεδήποτε, να αποσύρει αυτή την επιφύλαξη με γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 29.- 1. Κάθε Κράτος Μέρος αυτής της Σύμβασης θα μπορεί να προτείνει μια τροποποίηση και να την καταθέσει στον Γενικό Γραμματέα

του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Ο Γενικός Γραμματέας θα ανακοινώσει την προτεινόμενη τροποποίηση στα Κράτη Μέλη αυτής της Σύμβασης με το αίτημα να του γνωστοποιήσουν αν είναι υπέρ της διοργάνωσης μιας διάσκεψης των Κρατών Μερών με σκοπό την εξέταση και ψήφιση επί της προτάσεως. Αν στην περίπτωση που μέσα σε τέσσερις μήνες από την ημερομηνία αυτής της ανακοίνωσης τουλάχιστον το ένα τρίτο των Κρατών Μερών είναι υπέρ της διοργάνωσης αυτής της διάσκεψης, ο Γενικός Γραμματέας θα συγκαλέσει τη διάσκεψη υπό την αιγίδα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Κάθε τροποποίηση που υιοθετείται από την πλειοψηφία των Κρατών Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη διάσκεψη θα υποβάλλεται από το Γενικό Γραμματέα σε όλα τα Κράτη Μέλη για αποδοχή.

2. Μια τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου θα αρχίσει να ισχύει όταν τα δύο τρίτα των Κρατών Μερών αυτής της Σύμβασης θα έχουν κάνει γνωστό στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών ότι την έχουν αποδεχθεί σύμφωνα με τις σχετικές συνταγματικές τους διαδικασίες.

3. Όταν οι τροποποιήσεις αρχίσουν να ισχύουν, θα είναι δεσμευτικές για εκείνα τα Κράτη Μέλη που τις έχουν αποδεχθεί, ενώ τα άλλα Κράτη Μέλη θα παραμείνουν δεσμευμένα από τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης και από κάθε προηγούμενη τροποποίηση που έχουν αποδεχθεί.

Άρθρο 30.- 1. Κάθε αμφισβήτηση μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών Μερών που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης, που δεν μπορεί να διακανονισθεί μέσω διαπραγματεύσεων, με αίτηση ενός απ' αυτά, υποβάλλεται σε διαιτησία. Αν, μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία της αίτησης για διαιτησία, τα Κράτη δεν μπορούσαν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, καθένα από αυτά τα Μέρη μπορεί να ζητήσει την υπαγωγή της διαφοράς στο Διεθνές Δικαστήριο, σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

2. Κάθε Κράτος μπορεί κατά τον χρόνο της υπογραφής ή της επικύρωσης της Σύμβασης ή της προσχώρησης σ' αυτήν, να δηλώσει ότι δεν δεσμεύεται από την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου. Τα άλλα Κράτη Μέλη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου στις σχέσεις τους με το Κράτος Μέρος που έχει προβεί στην παραπάνω δήλωση.

3. Κάθε Κράτος Μέρος που θα έχει διατυπώσει μια επιφύλαξη σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αυτού του άρθρου, θα μπορεί οποτεδήποτε να την αποσύρει με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 31.- 1. Ένα Κράτος Μέρος θα μπορεί να καταγγείλει αυτή τη Σύμβαση με έγγραφη γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία θα αρχίσει να ισχύει ένα χρόνο μετά την ημερομηνία της λήψης της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

2. Μια τέτοια καταγγελία δεν θα έχει ως αποτέλεσμα την απαλλαγή του Κράτους Μέρους από τις υποχρεώσεις του που απορρέουν απ' αυτή τη Σύμβαση σχετικά με κάθε πράξη ή παράλειψη που συνέβη πριν από την ημερομηνία κατά την οποία θα αρχίσει να ισχύει η καταγγελία, ούτε η καταγγελία θα θίγει κατά κανένα τρόπο τη συνέχιση της εξέτασης κάθε θέματος για

το οποίο έχει ήδη επιληφθεί η Επιτροπή πριν από την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η καταγγελία.

3. Μετά την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία ενός Κράτους Μέρους αρχίζει να ισχύει, η Επιτροπή δεν αναλαμβάνει την εξέταση κανενός νέου θέματος που αναφέρεται σ' αυτό το Κράτος.

Άρθρο 32.- Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών θα γνωστοποιεί σε όλα τα Κράτη μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και όλα τα Κράτη που θα έχουν υπογράψει αυτή τη Σύμβαση ή θα έχουν προσχωρήσει σ' αυτή τα εξής :

α. τις υπογραφές, τις επικυρώσεις και τις προσχωρήσεις που λαμβάνονται σε εφαρμογή των άρθρων 25 και 26,

β. την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής της Σύμβασης σε εφαρμογή του άρθρου 27 και την ημερομηνία έναρξης ισχύος κάθε τροποποίησης σε εφαρμογή του άρθρου 29,

γ. τις καταγγελίες που λαμβάνονται σε εφαρμογή του άρθρου 31.

Άρθρο 33.- 1. Αυτή η Σύμβαση, της οποίας το αραβικό, κινεζικό, αγγλικό, γαλλικό, ρώσικο και ισπανικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικά, θα κατατεθεί στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

2. Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών θα διαβιάσει κυρωμένα αντίγραφα αυτής της Σύμβασης σε όλα τα Κράτη.

Άρθρο δεύτερο.- Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς για κάθε έγκλημα που προβλέπεται στο άρθρο 4 της Σύμβασης με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 8 αυτής.

Άρθρο τρίτο.- Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 27 αυτής.

**ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟ,
ΣΥΛΛΗΨΗ, ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ
ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΝΟΧΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ**

Υιοθετήθηκε με την από 3 Δεκεμβρίου 1979 απόφαση 3074 (XXVIII) της Γενικής Συνέλευσης
Κείμενο : Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης 3074 (XXVIII)

Η Γενική Συνέλευση,

Υπενθυμίζοντας τις αποφάσεις της 2583 (XXIV) της 15ης Δεκεμβρίου 1969, 2712 (XXV) της 15ης Δεκεμβρίου 1970, 2840 (XXVI) της 18ης Δεκεμβρίου 1971 και 3020 (XXVII) της 18ης Δεκεμβρίου 1972,

Λαμβάνοντας υπόψη την ειδική ανάγκη για διεθνή δράση προκειμένου να εξασφαλιστεί η καταδίκη και η τιμωρία των προσώπων που είναι ένοχα εγκλημάτων πολέμου και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας,

Έχοντας εξετάσει το σχέδιο αρχών για την διεθνή συνεργασία στον εντοπισμό, στην σύλληψη, στην έκδοση και στην τιμωρία των προσώπων που είναι ένοχα εγκλημάτων πολέμου και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας,

Διακηρύσσει ότι τα Ηνωμένα Έθνη, σύμφωνα με τις αρχές και στους σκοπούς που περιλαμβάνονται στο Χάρτη και που αφορούν την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των λαών και την διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, υιοθετούν τις παρακάτω αρχές διεθνούς συνεργασίας για τον εντοπισμό, την σύλληψη, την έκδοση και την τιμωρία προσώπων που είναι ένοχα εγκλημάτων πολέμου και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας :

1. Για τα εγκλήματα πολέμου και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, όταν διαπράττονται, διεξάγεται έρευνα και τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων υπάρχουν αποδείξεις για την διάπραξη των εγκλημάτων αυτών πρέπει να εντοπίζονται, να συλλαμβάνονται, να δικάζονται, και αν κρίνονται ένοχα να καταδικάζονται και να τιμωρούνται.

2. Κάθε Κράτος έχει το δικαίωμα να δικάζει τους υπηκόους του για εγκλήματα πολέμου κατά της ανθρωπότητας.

3. Τα Κράτη συνεργάζονται μεταξύ τους σε διμερή ή πολυμερή βάση προκειμένου να σταματούν ή να πρόλαμβάνουν τα εγκλήματα πολέμου και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, και πρέπει να υιοθετούν για το σκοπό αυτό όλα τα αναγκαία εθνικά και διεθνή μέτρα.

4. Τα Κράτη αλληλοσυνδράμονται για τον εντοπισμό, την σύλληψη και την παραπομπή στην δικαιοσύνη των προσώπων που κρίνονται ως ύποπτα για την διάπραξη των εγκλημάτων πολέμου και των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και τα καταδικάζουν εφόσον κρίνονται ένοχα των εγκλημάτων αυτών.

5. Τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων υπάρχουν αποδείξεις ότι διαπράξαν εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας πρέπει να παραπέμπονται σε δίκη, και εφόσον ανακηρυχθούν ένοχα να καταδικάζονται, κατά γενική αρχή, στην χώρα όπου διαπράχθηκαν τα εγκλήματα αυτά.

ΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ ΜΑΪΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 83
---------------------	--------------	----------------------

φικίου σφάλλματος διορθώνεται ο αριθμός του Π.Δ/τος που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 77 τ.Α/22.5.91 από το εσφαλμένο «284» στο αρθρ «199α».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων - Κέντρο Μουσικολογίας 1

Σύμβασης για την πρόληψη των βασανιστηρίων και θανάτου ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1948

Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων - Κέντρο Εθνομουσικολογίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Επισημαίνουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1

Σύσταση

1. Η Ελληνική Δημοκρατία, με την επωνυμία Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων - Κέντρο Εθνομουσικολογίας (Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε.), που εδρεύει στην Αθήνα και υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού.

2. Ο Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε. περιέρχεται η συλλογή ελληνικών λαϊκών μουσικών οργάνων και η μουσικολογική βιβλιοθήκη που έχει δωρίσει για λογαριασμό του Υπουργείου Πολιτισμού ο Φοίβος Α. Λαζαράκης. Η δωρεά αυτή έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του α.ν. 2039/1939 (ΦΕΚ 455 Α') με την υπ' αριθμ. 2/1599/29-6-1978 πράξη του Υπουργού Οικονομικών Παράρτημα/15-7-1978).

3. Η λειτουργία και η στέγαση του Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε. γίνεται σε αυτό κατά χρήση και χωρίς αντάλλαγμα το ακίνητο στην οδό Διογένους 1, Πλάκα, στην Αθήνα, γνωστό με το παρατσούκλι Λαζαράκης, όπου θα εκτεθεί η παραπάνω συλλογή με την ονομασία Ελληνικών Λαϊκών Μουσικών Οργάνων Φοίβου Α. Λαζαράκη.

Άρθρο 2

Σκοπός

Ο Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε. είναι:

α. Η συλλογή, συντήρηση και έκθεση λαϊκών μουσικών οργάνων και μουσικών υλικού χρήσιμου για την έρευνα, μελέτη και προβολή της λαϊκής μουσικής παράδοσης.

β. Η έρευνα και η μελέτη σε θέματα εθνομουσικολογίας και η τεκμηρίωση και η διάδοση της λαϊκής και παραδοσιακής μουσικής.

γ. Η διάσωση, μελέτη, προβολή και διάδοση, με κάθε πρόσφορο μέσο, της ελληνικής λαϊκής και βυζαντινής μουσικής παράδοσης, τόσο στον ελληνικό όσο και στο διεθνές χώρο.

δ. Η δημιουργία και λειτουργία ειδικής εθνομουσικολογικής βιβλιοθήκης και οπτικοακουστικού αρχείου.

ε. Η συνεργασία με Α.Ε.Ι. και άλλα ερευνητικά κέντρα.

Άρθρο 3

Περιουσία - Πόροι

1. Η περιουσία του Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε. αποτελείται από τη συλλογή ελληνικών λαϊκών μουσικών οργάνων και τη μουσικολογική βιβλιοθήκη όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παρ. 2 του παρόντος νόμου, καθώς και από οιοδήποτε άλλο περιουσιακό στοιχείο αποκτηθεί.
2. Πόροι του Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε. είναι:
 - α. Η τακτική επιχορήγηση που εγγράφεται, κατ' έτος, στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πολιτισμού, για την κάλυψη των πάγιων λειτουργικών δαπανών του Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε., της μισθοδοσίας του προσωπικού, των πρόσθετων αμοιβών του και κάθε άλλης δραστηριότητας, που έχει σχέση με την εκπλήρωση των σκοπών του.
 - β. Πρόσθετες κατ' έτος επιχορηγήσεις από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του Υπουργείου Πολιτισμού ή άλλου φορέα.
 - γ. Πόροι προερχόμενοι από διεθνείς οργανισμούς (UNESCO, ΕΟΚ κ.λπ.).
 - δ. Κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές και κάθε άλλου είδους επιχορηγήσεις προς αυτό.
 - ε. Έσοδα προερχόμενα από τα εισιτήρια εισόδου στο Μουσείο και από τα πωλούμενα είδη (καταλόγους, εκδόσεις, διαφάνειες, φωτογραφίες και γενικά κάθε είδους αντικείμενα που εκδίδει, κατασκευάζει ή πωλεί το Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε., καθώς και από τη λειτουργία κυλικείου).
 - στ. Έσοδα από τη διοργάνωση εκδηλώσεων (συναυλιών, σεμιναρίων, προβολών κ.λπ.).
 - ζ. Έσοδα προερχόμενα από την παροχή υπηρεσιών στο Δημόσιο, σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και ιδιώτες.
 - η. Πρόσοδοι από την κινητή και την ακίνητη περιουσία του.
 - θ. Έσοδα από οποιαδήποτε άλλη πηγή.

Άρθρο 4

Όργανα Διοίκησης

Όργανα διοίκησης του Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε. είναι:

α. το διοικητικό συμβούλιο, β. ο διευθυντής.

Άρθρο 5

Διοικητικό συμβούλιο

1. Το διοικητικό συμβούλιο του Μ.Ε.Λ.Μ.Ο.Κ.Ε. είναι πενταμελές, διορίζεται μετά των αναπληρωτών με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού με τριετή θητεία και απαρτίζεται:
 - α. Από έναν καθηγητή Τμήματος Μουσικών Σπουδών Ελληνικού Α.Ε.Ι.

ο πρόσωπα με προσφορά στους τομείς της μουσικής, της τέχνης, που χαίρουν γενικής αναγνώρισης. Προϊστάμενο της αρμόδιας διεύθυνσης του Υπουργείου ή το νόμιμο αναπληρωτή του.

να νομικό. Η αναπληρωτική απόφαση ορίζονται ο πρόεδρος και αντιπρόεδρος διοικητικού συμβουλίου.

Ο γραμματέας του διοικητικού συμβουλίου εκτελεί υπάλληλος Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε., που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από το συμβούλιο.

Άρθρο 6

Λειτουργία διοικητικού συμβουλίου

Το διοικητικό συμβούλιο συνεδριάζει τακτικά μία φορά κάθε δύο μήνες, αλλά όταν το ζητήσουν τρία μέλη του διοικητικού συμβουλίου μπορεί να συνεδριάσει και με λιγότερα μέλη.

Σε απαρτία, όταν παρίσταται τουλάχιστον τρία μέλη. Ο διευθυντής ασκεί ο διευθυντής του Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε., που με τη συνεδρίαση χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 7

Διευθυντής

Ο διευθυντής του Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε. ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και μετά από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου. Ο διευθυντής με ειδικές πανεπιστημιακές σπουδές στην εθνομουσικολογία και προτίμηση διδακτορικό δίπλωμα, με συγγραφικό έργο στην έρευνα στον τομέα των λαϊκών μουσικών οργάνων και τουλάχιστον έρευνα στην εθνομουσικολογία. Ο διευθυντής διορίζεται με τριετή θητεία και λαμβάνει τις αποδοχές του ελάττωου ειδικών θέσεων Α' βαθμού.

Άρθρο 8

Διαχείριση

Η διαχείριση των πόρων του Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε. γίνεται κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του ν.δ. 496/1974 «περί λογιστικού των ν.π.δ.δ.». Ο διευθυντής διαχειρίζεται, κατ' έτος, από τριμελή επιτροπή, που διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και από από αρμόδιους κρατικούς λειτουργούς.

Άρθρο 9

Προσωπικό

Το προσωπικό του Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε. υπάγεται στις διατάξεις των διατάξεων δημοσίων υπαλλήλων, έχει όλα τα δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων και υπόκειται στις υποχρεώσεις αυτών.

Άρθρο 10

Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού δύναται να ανατίθεται η εκτέλεση κατασκευής αντικειμένων, που αναφέρονται στο εδάφιο ε' της παρ. 2 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, στο Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων, εφ' όσον δεν λειτουργεί ανάλογη υπηρεσία στο Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε.

Η σχετική δαπάνη έκδοσης ή κατασκευής των ανωτέρω αντικειμένων ανήκει στο Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε.

Άρθρο 11

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των οργάνων Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Πολιτισμού, ορίζονται οι θέσεις του προσωπικού, η οργάνωση και γενικά η λειτουργία του Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε., οι αρμοδιότητες των οργάνων διοίκησης και η διαδικασία πραγματοποίησης των εσόδων και οι τρόποι διαχείρισής τους.

Για την προσωρινή λειτουργία του Μ.Ε.Α.Μ.Ο.Κ.Ε., μέχρι την έναρξη του προεδρικού διατάγματος, επιτρέπεται η απόσπαση προσωπικού από το Υπουργείο Πολιτισμού ή εποπτευόμενους οργανισμούς ή η αλληλεπίληψη από το διοικητικό συμβούλιο υπαλλήλων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή ημερομισθίων.

Άρθρο 12

Στο άρθρο 2 του ν. 736/1977 (ΦΕΚ 316 Α') η πρώτη παράγραφος αντικαθίσταται με την ακόλουθη: «1. Στο άρθρο 2 του ν. 736/1977 (ΦΕΚ 316 Α') η πρώτη παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων (Τ.Α.Π.) αναλαμβάνει την είσπραξη, διαχείριση και διάθεση των πόρων του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης (Μ.Ε.Α.Τ.), που ορίζονται στην περίπτωση ι' του άρθρου Β, προκειμένου να συμβάλλει στην εκπλήρωση των σκοπών του».

2. Στο άρθρο 8 του ν. 736/1977 προστίθεται εδάφιο ι' ως εξής:

«ι) Στο Τ.Α.Π. περιέχονται οι εξής πόροι του Μ.Ε.Α.Τ.:

α) Τα έσοδα από τα εισιτήρια εισόδου στο Μουσείο.

β) Τα έσοδα από την πώληση αναπαραγωγών λαογραφικών ειδών (κεραμικά, κεντήματα, κοσμήματα, ζωγραφικοί πίνακες, ξυλόγλυπτα κ.λπ.), διαφανειών, διακοσμητικών και άλλων εκδόσεων, καθώς και κάθε άλλου αντικειμένου, το οποίο παράγεται ή εκδίδεται από το Τ.Α.Π. ή με εντολή του.

γ) Τα έσοδα από την επιβολή τέλους κινηματογράφησης ή λήψης φωτογραφιών μέσα στο Μουσείο.

Ο καθορισμός των εσόδων γίνεται σύμφωνα με τις διαδικασίες του άρθρου 9 του ν. 736/1977, μετά από γνώμη της Επιτροπής του Μ.Ε.Α.Τ. (άρθρο 2 του από 18/22-11-1939 β.δ/τος). 3. Στο άρθρο 10 του ν. 736/1977 η πρώτη παράγραφος αριθμείται 1 και μετά το ιγ εδάφιο προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Το Τ.Α.Π. προβαίνει στις εξής δαπάνες, προκειμένου να συνεισφέρει στην εκπλήρωση των σκοπών του Μ.Ε.Α.Τ.:

α) Στην καταβολή της ειδικής αποζημίωσης στο φυλακτικό προσωπικό του Μουσείου (μόνιμο, με σύμβαση ορισμένου ή αορίστου χρόνου ή έργου), της οποίας το ύψος καθορίζεται από τις ισχύουσες διατάξεις, για κάθε ημέρα απασχόλησης πλέον του πενήτηρου την εβδομάδα.

β) Στα έξοδα υπηρεσιακής ένδυσης του φυλακτικού προσωπικού του Μουσείου.

γ) Στην εκτύπωση των εισιτηρίων.

δ) Στην καταβολή των εξόδων παραγωγής των εις το άρθρο 2 εδ. β του παρόντος νόμου αναφερόμενων αντικειμένων.

ε) Στην κατασκευή, οργάνωση και συντήρηση εκθετηρίων πωλήσεως των ειδών, που παράγονται ή πωλούνται από το Τ.Α.Π.»

Άρθρο 13

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 26 του ν. 1646/1986 (ΦΕΚ 138 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 1904/1990 (ΦΕΚ 143 Α'), τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

«4. Οι ακαθάριστες εισπράξεις του αριθμολαχείου (ΛΟΤΤΟ) και του ΠΡΟ-ΤΟ, αφού αφαιρεθεί το ποσοστό προμήθειας των πρακτόρων, διατίθενται κατ' ελάχιστο, ως εξής:

- 45% στους νικητές, - 29% στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για την εκπλήρωση των σκοπών της, - 15% στο Υπουργείο Πολιτισμού για την ενίσχυση του προγράμματος πολιτιστικής ανάπτυξης και - 11% για τα έξοδα λειτουργίας του Οργανισμού Πρωτογενών Αγώνων Ποδοσφαίρου (Ο.Π.Α.Π.).

Από το αναλογούν κατά τα ανωτέρω στο Υπουργείο Πολιτισμού ποσοστό μπορεί να επιχορηγούνται, μέχρι να δημιουργηθεί ειδικός διαχειριστικός φορέας, από τον Ο.Π.Α.Π., με αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού ή Αναπληρωτή Υπουργού Πολιτισμού, φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, δημόσιες υπηρεσίες ή οργανισμοί για εκδηλώσεις ή έργα, που συμβάλλουν στην πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας, κατ' εξαίρεση από τις κείμενες διατάξεις. Η απόφαση μπορεί να καθορίζει επίσης τους όρους, με τους οποίους γίνεται η χρηματοδότηση.

Οι ανωτέρω διατάξεις ισχύουν από της δημοσίευσής του ν. 1904/1990».

Άρθρο 14

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά σε άλλη διάταξη.

με τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της
και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 30 Μαΐου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΖ. ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
1. ΕΒΕΡΤ
2. ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
3. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩ. ΠΑΛΛΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
Η ΑΝΑΠΗΡΟΤΗΤΗ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΑΝ. ΨΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ

η και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 31 Μαΐου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1949

αμβασης για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της
θρωπής ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

αξιόμο τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συ-
η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την πρόληψη των βασανιστη-
της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας,
άρηκε στο Λονδίνο στις 26.11.1987, της οποίας το
πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελ-
ει ως εξής:

ats membres du Conseil de l' Europe, signataires de la pre-
vention. Vu les dispositions de la Convention de sauvegarde
s de l' Homme et des Libertes fondamentales;

lant qu' aux termes de l' article 3 de la même Convention,
eut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements
is ou dégradants;

tant que les personnes qui se prétendent victimes de viola-
l' article 3 peuvent se prévaloir du mécanisme prévu par
vention;

aucun que la protection des personnes privées de liberté
a torture et les peines ou traitements inhumains ou dégradants
être renforcée par un mécanisme non judiciaire, à caractère
if, fondé sur des visites. Sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE I

Article 1er

est institué un Comité européen pour la prévention de la torture
peines ou traitements inhumains ou dégradants (ci-après dé-
é: «le Comité»). Par le moyen de visites, le Comité examine le
ment des personnes privées de liberté en vue de renforcer, le
héant, leur protection contre la torture et les peines ou traite-
inhumains ou dégradants.

Article 2

aque Partie autorise la visite, conformément à la présente
ention, de tout lieu relevant de sa juridiction où des personnes
privées de liberté par une autorité publique.

Article 3

Le Comité et les autorités nationales compétentes de la Partie
concernée coopèrent en vue de l' application de la présente Con-
vention.

CHAPITRE II

Article 4

1. Le Comité se compose d' un nombre de membres égal à celui
des Parties.
2. Les membres du Comité sont choisis parmi des personnalités de
haute moralité, connues pour leur compétence en matière de droits
de l' homme ou ayant une expérience professionnelle dans les domai-
nes dont traite la présente Convention.
3. Le Comité ne peut comprendre plus d' un national du même
Etat.
4. Les membres siègent à titre individuel, sont indépendants et im-
partiaux dans l' exercice de leurs mandats et se rendent disponibles
pour remplir leurs fonctions de manière effective.

Article 5

1. Les membres du Comité sont élus par le Comité des Ministres
du Conseil de l' Europe à la majorité absolue des voix, sur une liste de
noms dressée par le Bureau de l' Assemblée Consultative du Conseil
de l' Europe; la délégation nationale à l' Assemblée Consultative de
chaque Partie présente trois candidats dont deux au moins sont de sa
nationalité.
2. La même procédure est suivie pour pourvoir les sièges déneus
vacantes.
3. Les membres du Comité sont élus pour une durée de quatre ans.
Ils ne sont rééligibles qu' une fois. Toutefois, en ce qui concerne les
membres désignés à la première élection, les fonctions de trois mem-
bres prendront fin à l' issue d' une période de deux ans. Les membres
dont les fonctions prendront fin au terme de la période initiale de
deux ans sont désignés par tirage au sort effectué par le Secrétaire
Général du Conseil de l' Europe immédiatement après qu' il aura été
procédé à la première élection.

Article 6

1. Le Comité siège a huis clos. Le quorum est constitué par la ma-
jorité de ses membres. Les décisions du Comité sont prises à la majo-
rité des membres présents, sous réserve des dispositions de l' article
10, paragraphe 2.
2. Le Comité établit son règlement intérieur.
3. Le Secrétariat du Comité est assuré par le Secrétaire Général du
Conseil de l' Europe.

CHAPITRE III

Article 7

1. Le Comité organise la visite des lieux visés à l' article 2. Outre
des visites périodiques, le Comité peut organiser toute autre visite lui
paraissant exigée par les circonstances.
2. Les visites sont effectuées en règle générale par au moins deux
membres du Comité. Ce dernier peut, s' il l' estime nécessaire, être
assisté par des experts et des interprètes.

Article 8

1. Le Comité notifie au gouvernement de la Partie concernée son
intention d' effectuer une visite. A la suite d' une telle notification, le
Comité est habilité à visiter, à tout moment, les lieux visés à l' article
2.
2. Une Partie doit fournir au Comité les facilités suivantes pour l'
accomplissement de sa tâche:
 - a. l' accès à son territoire et le droit de s' y déplacer sans restric-
tions;
 - b. tous renseignements sur les lieux où se trouvent des personnes
privées de liberté;
 - c. la possibilité de se rendre à son gré dans tout lieu où se trouvent

privées de liberté, y compris le droit de se déplacer à l'intérieur de ces lieux;

autre information dont dispose la Partie et qui est nécessaire pour l'accomplissement de sa tâche. En recherchant l'information, le Comité tient compte des règles de droit et de procédures applicables au niveau national.

Le Comité peut s'entretenir sans témoin avec les personnes privées de liberté.

Le Comité peut entrer en contact librement avec toute personne dont il a besoin qu'elle lui fournisse des informations utiles.

Sur le terrain, le Comité communique sur-le-champ des observations aux autorités compétentes de la Partie concernée.

Article 9

En certaines circonstances exceptionnelles, les autorités compétentes de la Partie concernée peuvent faire connaître au Comité leurs motifs à la visite au moment envisagé par le Comité ou au lieu de la destination de ce Comité à l'intention de visiter. De telles objections ne sont valables que pour des motifs de défense nationale ou des raisons de sécurité ou en raison de troubles graves dans les lieux où des personnes sont privées de liberté, de l'état de santé d'une personne ou de l'urgence d'un interrogatoire urgent, dans une enquête en cours, en relation avec une infraction pénale grave.

En cas de telles objections, le Comité et la Partie se consultent librement afin de clarifier la situation et pour parvenir à un accord sur des dispositions permettant au Comité d'exercer ses fonctions le plus rapidement que possible. Ces dispositions peuvent comprendre le transfert dans un autre endroit de toute personne que le Comité a l'intention de visiter. En attendant que la visite puisse avoir lieu, la Partie fournit au Comité des informations sur toute personne concernée.

Article 10

Après chaque visite, le Comité établit un rapport sur les faits observés à l'occasion de celle-ci en tenant compte de toutes les observations éventuellement présentées par la Partie concernée. Il transmet à la Partie la dernière version de son rapport qui contient les recommandations nécessaires. Le Comité peut entrer en consultation avec la Partie à la vue de suggérer, s'il y a lieu, des améliorations dans la protection des personnes privées de liberté.

Si la Partie ne coopère pas ou refuse d'améliorer la situation à la lumière des recommandations du Comité, celui-ci peut décider, à la majorité des deux tiers de ses membres, après que la Partie aura eu l'opportunité de s'expliquer, de faire une déclaration publique à ce sujet.

Article 11

Les informations recueillies par le Comité à l'occasion d'une visite, son rapport et ses consultations avec la Partie concernée sont confidentiels.

Le Comité publie son rapport ainsi que tout commentaire de la Partie concernée, lorsque celle-ci le demande.

Toutefois, aucune donnée à caractère personnel ne doit être divulguée publiquement sans le consentement explicite de la personne concernée.

Article 12

Chaque année, le Comité soumet au Comité des Ministres, en tenant compte des règles de confidentialité prévues à l'article 11, un rapport général sur ses activités, qui est transmis à l'Assemblée parlementaire et rendu public.

Article 13

Les membres du Comité, les experts et les autres personnes qui leur sont soumis, durant leur mandat et après son expiration, ont l'obligation de garder secrets les faits ou informations dont ils ont connaissance dans l'accomplissement de leurs fonctions.

Article 14

Les noms des personnes qui assistent le Comité sont indiqués dans la notification faite en vertu de l'article 8, paragraphe 1.

Les experts agissent sur les instructions et sous la responsabilité du Comité. Ils doivent posséder une compétence et une expérience

propres aux matières relevant de la présente Convention et sont liés par les mêmes obligations d'indépendance, d'impartialité et de disponibilité que les membres du Comité.

3. Exceptionnellement, une Partie peut déclarer qu'un expert ou une autre personne qui assiste le Comité ne peut pas être admis à participer à la visite d'un lieu relevant de sa juridiction.

CHAPITRE IV

Article 15

Chaque Partie communique au Comité le nom et l'adresse de l'autorité compétente pour recevoir les notifications adressées à son gouvernement et ceux de tout agent de liaison qu'elle peut avoir désigné.

Article 16

Le Comité, ses membres et les experts mentionnés à l'article 7, paragraphe 2, jouissent des privilèges et immunités prévus par l'annexe à la présente Convention.

Article 17

1. La présente Convention ne porte pas atteinte aux dispositions de droit interne ou des accords internationaux qui assurent une plus grande protection aux personnes privées de liberté.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme une limite ou une dérogation aux compétences des organes de la Convention européenne des Droits de l'Homme ou aux obligations assumées par les Parties en vertu de cette Convention.

3. Le Comité ne visitera pas les lieux que des représentants ou délégués de puissances protectrices ou du Comité international de la Croix-Rouge visitent effectivement et régulièrement en vertu des Conventions de Genève du 12 août 1949 et de leurs Protocoles additionnels du 8 juin 1977.

CHAPITRE V

Article 18

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe. Elle sera soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 19

1. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle sept Etats membres du Conseil de l'Europe auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention conformément aux dispositions de l'article 18.

2. Pour tout Etat membre qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, celle-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 20

1. Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2. Tout Etat peut, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de la présente Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.

3. Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration

période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 21

réserve n'est admise aux dispositions de la présente

Article 22

Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de

l'annonce prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de douze mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 23

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe:

1. l'original de tout instrument de ratification, d'acceptation ou d'adhésion;

2. la date d'entrée en vigueur de la présente Convention conformément à ses articles 19 et 20;

3. tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la présente Convention, à l'exception des mesures prévues aux articles 8

ANNEXE

Privilèges et immunités
(articles 16)

Les membres de la présente annexe, les références aux membres du Comité et les experts mentionnés à l'article 7, paragraphe 2,

les membres du Comité jouissent, pendant l'exercice de leurs fonctions, ainsi qu'au cours des voyages accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, des privilèges et immunités suivants:

1. Immunités d'arrestation ou de détention et de saisie de leurs bagages personnels et, en ce qui concerne les actes accomplis par eux dans l'exercice de leurs fonctions officielles, y compris leurs paroles et écrits, immunités de juridiction;

2. Immunités à l'égard de toutes mesures restrictives relatives à l'entrée et de mouvement: sortie de et rentrée dans leur pays de résidence, l'entrée dans le et sortie du pays dans lequel ils exercent leurs fonctions, ainsi qu'à l'égard de toutes formalités d'enregistrement des passeports, dans les pays visités ou traversés par eux dans l'exercice de leurs fonctions.

3. Au cours des voyages accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, les membres du Comité se voient accorder, en matière de douane et de contrôle des changes:

a) leur propre gouvernement, les mêmes facilités que celles reconnues aux hauts-fonctionnaires se rendant à l'étranger en mission officielle temporaire;

b) les gouvernements des autres Parties, les mêmes facilités que celles reconnues aux représentants de gouvernements étrangers en mission officielle temporaire.

4. Les documents et papiers du Comité sont inviolables, pour autant qu'ils concernent l'activité du Comité.

5. La correspondance officielle et autres communications officielles du Comité ne peuvent être retenues ou censurées.

6. Le Comité a le droit de vue d'assurer aux membres du Comité une complète liberté de conscience et une complète indépendance dans l'accomplissement de leurs fonctions, l'immunité de juridiction en ce qui concerne les paroles et les écrits ou les actes émanant d'eux dans l'accomplissement de leurs fonctions continuera à leur être accordée même après l'expiration du mandat de ces personnes aura pris fin.

7. Les privilèges et immunités sont accordés aux membres du Comité pour leur bénéfice personnel, mais dans le but d'assurer en toute indépendance l'exercice de leurs fonctions. Le Comité a seul le droit de prononcer la levée des immunités: il a non seulement le droit mais le devoir de lever l'immunité d'un de ses membres dans les cas où, à son avis, l'immunité empêcherait que justice ne soit

faite et où l'immunité peut être levée sans nuire au but pour lequel elle est accordée.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΔΗΜΙΟΝ
ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΑΝΘΡΩΠΗΣ
Ή ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Ή ΤΙΜΩΡΙΑΣ

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφουν αυτήν τη Σύμβαση,

Έχοντας υπόψη τις διατάξεις της Σύμβασης για την προστασία των Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και των Βασικών Ελευθεριών

Υπενθυμίζοντας ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 της ίδιας Σύμβασης ουδείς επιτρέπεται να υποβληθεί σε βασανιστήρια ούτε σε ποινές ή μεταχείριση απάνθρωπη ή εξευτελιστική

Διαπιστώνοντας ότι τα πρόσωπα που ισχυρίζονται ότι είναι θύματα παραβιάσεων του άρθρου 3 μπορούν να επικαλεσθούν το μηχανισμό που προβλέπεται στη Σύμβαση αυτή

Με την πεποίθηση ότι η προστασία από τα βασανιστήρια και την απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία των προσώπων που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους θα μπορούσε να ενισχυθεί με ένα μη δικαστικό μηχανισμό προληπτικού χαρακτήρα ο οποίος θα στηρίζεται σε επισκέψεις,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Άρθρο 1

Συνιστάται Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (στο εξής θα αποκαλείται «Επιτροπή»).

Η Επιτροπή μέσω επισκέψεων, εξετάζει τη μεταχείριση προσώπων που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους, με σκοπό την ενίσχυση, αν υπάρχει ανάγκη, της προστασίας τους από βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.

Άρθρο 2

Κάθε Μέρος επιτρέπει επισκέψεις σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή σε κάθε περίοδο της δικαιοδοσίας του, όπου κρατούνται πρόσωπα, τα οποία με εντολή δημόσιας αρχής, έχουν στερηθεί την ελευθερία τους.

Άρθρο 3

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες εθνικές αρχές του ενδιαφερόμενου Μέρους συνεργάζονται για την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Άρθρο 4

1. Η Επιτροπή απαρτίζεται από μέλη, ο αριθμός των οποίων είναι ίσος με τον αριθμό των Μερών.
2. Τα μέλη της Επιτροπής επιλέγονται μεταξύ προσωπικοτήτων υψηλού ήθους, αναγνωρισμένων για την ειδικεισή τους στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ή για την επαγγελματική τους εμπειρία σε τομείς, οι οποίοι καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.
3. Η Επιτροπή δεν μπορεί να έχει ως μέλη της, περισσότερους από έναν υπηκόους του ίδιου Κράτους.
4. Τα μέλη μετέχουν με την προσωπική τους ιδιότητα, είναι ανεξάρτητα και αμερόληπτα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και διαθέσιμα για να εκπληρώσουν κατά τρόπο αποτελεσματικό τα καθήκοντά τους.

Άρθρο 5

1. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται από την Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης με απόλυτη πλειοψηφία, από κατάλογο ονομάτων που έχει καταρτίσει το Γραφείο της Συμβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η εθνική αντιπροσωπεία κάθε Μέρους στη Συμβουλευτική Συνέλευση προτείνει τρεις υποψηφίους από τους οποίους δύο τουλάχιστον είναι υπηκόοι της.
2. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται για την συμπλήρωση των θέσεων που θα κενωθούν.
3. Τα μέλη της Επιτροπής εκλέγονται για χρονικό διάστημα τεσσάρων ετών, δεν επανεκλέγονται παρά μόνο μία φορά. Η θητεία όμως τριών από τα μέλη που εκλέγονται κατά την πρώτη εκλογή λήγει μετά παρέλευση δύο ετών. Τα μέλη των οποίων η θητεία λήγει στο τέλος της

δου των δύο ετών, ορίζονται με κλήρωση, που πραγματοποιείται στο Γενικό Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης ευθύς αμέσως μετά την κλήρωση της πρώτης εκλογής.

Άρθρο 6

Οι αποφάσεις της Επιτροπής είναι μυστικές. Η πλειοψηφία των μελών είναι απαραίτητη. Οι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων μελών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Ο Γενικός Γραμματεία της Επιτροπής ορίζεται από το Γενικό Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Άρθρο 7

Η Επιτροπή οργανώνει επισκέψεις στις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 2. Εκτός από περιοδικές επισκέψεις, η Επιτροπή μπορεί να οργανώσει και άλλες επισκέψεις που, κατά τη γνώμη της, απαιτείται να πραγματοποιηθούν.

Ο Γενικός Κανόνας οι επισκέψεις πραγματοποιούνται από δύο ή περισσότερα μέλη της Επιτροπής. Η Επιτροπή μπορεί, αν το κρίνει απαραίτητο, να βοηθηθεί από εμπειρογνώμονες και διερμηνείς.

Άρθρο 8

Η Επιτροπή θα γνωστοποιεί στην κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου κράτους την πρόθεσή της να πραγματοποιήσει επίσκεψη. Μετά τη γνωστοποίηση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να επισκεπτεί, οποτεδήποτε, τις περιοχές που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Ο Γενικός Κανόνας οφείλει να παρέχει στην Επιτροπή τις ακόλουθες διευκολύνσεις:

α. Η είσοδος στο έδαφός του και το δικαίωμα να μετακινείται σ' αυτό χωρίς οποιονδήποτε β. πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τους τόπους που επισκέπτεται, τα οποία έχουν στερηθεί την ελευθερία τους και η πρόσβαση σε κάθε χώρο όπου κρατούνται πρόσωπα τα οποία έχουν στερηθεί την ελευθερία τους, συμπεριλαμβανομένου του δικαίου να μετακινείται στο εσωτερικό των χωρών αυτών χωρίς περσοδία. δ. κάθε άλλη πληροφορία, την οποία διαθέτει το Μέρος, και να αναγκαία στην Επιτροπή για την εκπλήρωση του σκοπού της. ε. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τους κανόνες δικαίου και δεοντολογίας που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο.

Η Επιτροπή μπορεί να συνομιλεί ιδιαιτέρως με τα πρόσωπα που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους.

Η Επιτροπή μπορεί να επικοινωνεί ελεύθερα με κάθε πρόσωπο, το οποίο μπορεί να της δώσει χρήσιμες πληροφορίες.

Εάν συντρέχει περίπτωση η Επιτροπή μπορεί να ανακοινώνει αμεσηώς τις παρατηρήσεις της στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου Μέρους.

Άρθρο 9

Εάν εξαιρετικές περιπτώσεις, οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου Μέρους να γνωστοποιούν στην Επιτροπή αντιρρήσεις τους ως προς την επίσκεψη, όσον αφορά το χρόνο πραγματοποίησής της, ή το έδαφος, τον οποίο η Επιτροπή προτίθεται να επισκεφθεί. Οι αντιρρήσεις δεν μπορούν να προβάλλονται παρά μόνο για λόγους ασφαλείας ή δημόσιας ασφάλειας ή λόγω σοβαρών παραχρήσεων ή άλλων λόγων που κινδυνεύουν την υγεία ή τη ζωή του προσώπου, ή σε περίπτωση που βρίσκεται σε εξέλιξη επείγουσα εξέταση σε διενεργούμενη διαδικασία, για σοβαρή ποινική παράβαση.

Εάν από τις αντιρρήσεις αυτές, η Επιτροπή και το Μέρος συνέρχονται σε διαβουλεύσεις, προκειμένου να διευκρινιστεί η κατάσταση και να καταληφθούν σε συμφωνία όσον αφορά τις διευθετήσεις που πρέπει να ληφθούν στην Επιτροπή να ασκήσει τα καθήκοντά της το ταχύτερο δυνατό. Οι διευθετήσεις αυτές, μπορεί να περιλαμβάνουν τη μεταφορά του προσώπου, το οποίο η Επιτροπή προτίθεται να επισκεφθεί, σε χώρο κάθε προσώπου, το οποίο η Επιτροπή προτίθεται να επισκεφθεί, για σοβαρή ποινική παράβαση.

Μέχρις ότου πραγματοποιηθεί η επίσκεψη, το Μέρος παρέχει

στην Επιτροπή πληροφορίες για κάθε πρόσωπο για το οποίο ενδιαφέρεται.

Άρθρο 10

1. Μετά από κάθε επίσκεψη, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση για τα γεγονότα που διεκρίστωσε κατά τη διάρκεια της, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις παρατηρήσεις, οι οποίες ενδεχομένως έχουν διατυπωθεί από το ενδιαφερόμενο Μέρος. Διαβιβάζει σ' αυτό την έκθεσή της, που περιέχει τις συστάσεις, τις οποίες κρίνει απαραίτητες.

Η Επιτροπή μπορεί να αρχίσει διαβουλεύσεις με το Μέρος για να υποδείξει, εάν υπάρχει ανάγκη, βελτιώσεις στην προστασία των προσώπων, που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους.

2. Εάν το Μέρος δεν συνεργάζεται ή αρνείται να βελτιώσει την κατάσταση σύμφωνα με τις συστάσεις της Επιτροπής, η τελευταία μπορεί, με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών της και αφού δώσει τη δυνατότητα στο Μέρος να εκθέσει τις απόψεις του, να αποφασίσει να κάνει δημόσια δήλωση σχετικά με το θέμα αυτό.

Άρθρο 11

1. Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται από την Επιτροπή με την ευκαιρία μιας επίσκεψης, η έκθεσή της και οι διαβουλεύσεις της με το ενδιαφερόμενο Μέρος είναι απόρρητες.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει την έκθεσή της καθώς και κάθε σχόλιο του ενδιαφερόμενου Μέρους, εάν αυτό το ζητήσει.

3. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να δημοσιευθούν προσωπικά στοιχεία χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του προσώπου, το οποίο αφορούν.

Άρθρο 12

Κάθε χρόνο, η Επιτροπή υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών, τηρώντας τους κανόνες απορρήτου, που προβλέπονται στο άρθρο 11, μια γενική έκθεση για τις δραστηριότητές της, η οποία διαβιβάζεται στη Συμβουλευτική Συνέλευση και δημοσιεύεται.

Άρθρο 13

Τα μέλη της Επιτροπής, οι εμπειρογνώμονες και τα άλλα πρόσωπα που τη βοηθούν, έχουν υποχρέωση κατά τη διάρκεια της θητείας τους και μετά τη λήξη της, να τηρούν εχεμύθεια για τα γεγονότα ή τις πληροφορίες που περιήλθαν σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 14

1. Τα ονόματα των προσώπων που βοηθούν την Επιτροπή πρέπει να αναφέρονται στη γνωστοποίηση που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1.

2. Οι εμπειρογνώμονες ενεργούν σύμφωνα με τις οδηγίες και με ευθύνη της Επιτροπής. Πρέπει να έχουν ειδικές γνώσεις και εμπειρία στα θέματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, δεσμεύονται με τις ίδιες υποχρεώσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας και είναι διαθέσιμοι για να εκπληρώσουν τα καθήκοντά τους όπως και τα μέλη της Επιτροπής.

3. Κατ' εξαίρεση, ένα Μέρος μπορεί να δηλώσει ότι ένας εμπειρογνώμονας ή άλλο πρόσωπο που βοηθά την Επιτροπή, δεν θα λάβει μέρος στην επίσκεψη μιας περιοχής που ανήκει στη δικαιοδοσία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Άρθρο 15

Κάθε Μέρος ανακοινώνει στην Επιτροπή το όνομα και τη διεύθυνση της αρχής, που είναι αρμόδια να δέχεται τις κοινοποιήσεις εγγράφων που απευθύνονται στην κυβέρνησή του, καθώς και κάθε άλλου συνδεδεμένου που μπορεί να έχει ορίσει για το σκοπό αυτόν.

Άρθρο 16

Η Επιτροπή, τα μέλη της και οι εμπειρογνώμονες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, απολαμβάνουν των προνομίων και ασυλίων, που προβλέπονται στο παράρτημα αυτής της Σύμβασης.

Άρθρο 17

1. Η Σύμβαση αυτή δεν θίγει τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας ή τις διεθνείς συμφωνίες, που εξασφαλίζουν μεγαλύτερη προστασία στα πρόσωπα που έχουν στερηθεί την ελευθερία τους.

2. Καμιά διάταξη αυτής της Σύμβασης δεν μπορεί να ερμηνευθεί

ών τις αρμοδιότητες των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή τις υποχρεώσεις που έχουν και Μέρη σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

ή δεν θα επισκέπτεται τις περιοχές τις οποίες αντιπρόσωποι προστατευτικών δυνάμεων ή της Διεθνούς Επιτροπής Σταυρού επισκέπτονται αποτελεσματικά και σε τακτά διαστήματα των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου και των πρόσθετων Πρωτοκόλλων της 8ης Ιουνίου

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Άρθρο 18

αυτή είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη μέλη της Ευρώπης. Υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή επικύρωση, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν αμμομέτρως του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 19

αυτή θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της Σύμβασης, η οποία επτά Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης θα υπογράψουν ή επικύρωσαν από τη Σύμβαση, τις διατάξεις του άρθρου 18.

Κάθε Κράτος μέλος που θα εκφράσει μεταγενέστερα τη συγκατάθεση του από τη Σύμβαση, αυτή θα αρχίσει να ισχύει την επόμενη ημέρα μετά τη λήξη μιας περιόδου 3 μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Άρθρο 20

Κάθε Κράτος μπορεί κατά τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, να ορίσει την ημερομηνία κατά την οποία θα εφαρμόζεται η Σύμβαση αυτή.

Κάθε Κράτος μπορεί, οποιαδήποτε μεταγενέστερα, με δήλωση του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την ημερομηνία κατάθεσης αυτής, σε κάθε άλλη περιοχή που θα οριστεί.

αυτή θα αρχίσει να ισχύει, ως προς την περιοχή αυτή, την επόμενη ημέρα μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία λήψης από το Γενικό Γραμματέα της δήλωσης.

Η δήλωση που γίνεται σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους μπορεί να αποσπαστεί, ως προς κάθε περιοχή που καθορίζεται, με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση αυτής της δήλωσης θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία λήψης από το Γενικό Γραμματέα της γνωστοποίησης αυτής.

Άρθρο 21

Η επικύρωση δε γίνεται δεκτή στις διατάξεις της Σύμβασης αυ-

Άρθρο 22

Κάθε Μέρος μπορεί, οποιαδήποτε, να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση απευθυνόμενος μια γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Η καταγγελία θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα μετά τη λήξη μιας περιόδου δώδεκα μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της γνωστοποίησης αυτής.

Άρθρο 23

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα γνωστοποιήσει στα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης:

α) την υπογραφή β. την κατάθεση κάθε οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης γ. κάθε ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20 δ. κάθε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή ανακοίνωση που σχετίζεται με την παρούσα Σύμβαση, από τα μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 10.

Η παρούσα Σύμβαση να πιστοποιηθούν τα ανωτέρω, οι υπογράφοντες, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι για το σκοπό αυτόν, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση, στην Αθήνα, στις 26 Νοεμβρίου 1987 στα γαλλικά και στα ελληνικά, δύο κείμενα που είναι εξ ίσου αυθεντικά, σε ένα μόνο αντίτυπο

που θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα σε καθένα από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προνόμια και ασυλίες (άρθρο 16)

1. Για τους σκοπούς αυτού του παραρτήματος, οι αναφορές στα μέλη της Επιτροπής, περιλαμβάνουν και τους εμπειρογνώμονες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2.

2. Τα μέλη της Επιτροπής απολαμβάνουν των ακόλουθων προνομίων και ασυλιών κατά τη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων τους, καθώς επίσης και κατά τη διάρκεια των ταξιδιών που πραγματοποιούν για την άσκηση των καθηκόντων τους:

α) ασυλίες έναντι σύλληψης ή κράτησης και κατάσχεσης των προσωπικών τους αποσκευών και ασυλίες έναντι οποιαδήποτε δικαιοδοσίας σε σχέση με ενέργειες που έκαναν με την επίσημη ιδιότητά τους, συμπεριλαμβανομένων των λόγων και των γραπτών κειμένων β) απαλλαγή από κάθε περιοριστικό μέτρο σχετικό με την ελευθερία κινήσεώς τους: στην έξοδο από και στην επιστροφή στη χώρα διαμονής τους και στην είσοδο και έξοδο από τη χώρα στην οποία ασκούν τα καθήκοντά τους, καθώς επίσης και ως προς οποιαδήποτε διατυπώσεις δήλωσης αλλοδαπών στις χώρες τις οποίες επισκέπτονται ή από τις οποίες διέρχονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

3. Κατά τη διάρκεια των ταξιδιών που πραγματοποιούν για την άσκηση των καθηκόντων τους, παρέχονται στα μέλη της Επιτροπής, σε θέματα δασμών και ελέγχου συναλλάγματος:

α. από την κυβέρνηση της χώρας, οι ίδιες διευκολύνσεις με αυτές που αναγνωρίζονται στους ανώτατους υπαλλήλους που μεταβαίνουν στο εξωτερικό σε επίσημη προσωρινή αποστολή β. από τις κυβερνήσεις των άλλων Μερών, οι ίδιες διευκολύνσεις με αυτές που αναγνωρίζονται σε εκπροσώπους ξένων κυβερνήσεων σε επίσημη προσωρινή αποστολή.

4. Τα έγγραφα και οι σημειώσεις της Επιτροπής, εφ' όσον αφορούν τη δραστηριότητά της, είναι απαραβίαστα:

α) Η επίσημη αλληλογραφία και άλλες επίσημες κοινοποιήσεις της Επιτροπής δεν μπορούν να παρακρατούνται ή να λογοκρίνονται.

5. Προκειμένου να εξασφαλισθεί στα μέλη της Επιτροπής πλήρης ελευθερία λόγου και πλήρης ανεξαρτησία στην άσκηση των καθηκόντων τους, ασυλία έναντι δικαιοδοσίας, θα συνεχίσει να τους παρέχεται ακόμη και μετά τη λήξη της θητείας τους όσον αφορά λόγους, γραπτά κείμενα ή ενέργειες που έκαναν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

6. Τα προνόμια και οι ασυλίες των μελών της Επιτροπής έχουν σκοπό όχι το προσωπικό τους όφελος, αλλά να τους διασφαλίσουν ανεξαρτησία στην άσκηση των καθηκόντων τους. Η Επιτροπή είναι μόνη αρμόδια να απαγγέλλει την άρση των ασυλιών. Έχει επίσης όχι μόνο το δικαίωμα αλλά το καθήκον να άρει την ασυλία ενός των μελών της σε περίπτωση που, κατά τη γνώμη της, η ασυλία θα εμπόδιζε την απρομηνία της δικαιοσύνης και όταν η άρση δεν θα προξενήσει βλάβη στο σκοπό για τον οποίο παραχωρήθηκε η ασυλία.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρωμένης Σύμβασης, από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων που καθορίζονται στο άρθρο 19 αυτής.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευσή του ως νόμου του Κράτους. Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 30 Μαΐου 1991

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ**

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝ. ΣΑΜΑΡΑΣ
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΜΑΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΙΩ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.
Αθήνα, 31 Μαΐου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

διατάξεις.

β) Το άρθρο επιχειρεί να διατηρήσει ισορροπία μεταξύ αφενός της ανάγκης για εσωτερική υπηρεσιακή πειθαρχία, απαραίτητης για την εξασφάλιση της δημόσιας ασφάλειας και αφετέρου της ανάγκης αντιμετώπισης των παραβιάσεων των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα αρμόδια για την εφαρμογή του νόμου όργανα πρέπει να αναφέρουν ιεραρχικά στην υπηρεσία τους τις παραβιάσεις ή να προβαίνουν σε άλλες νόμιμες εξουσιοθεσιακές ενέργειες εφόσον δεν έχουν στη διάθεσή τους άλλα αποτελεσματικά μέσα. Εννοείται ότι στα αρμόδια για την εφαρμογή του νόμου όργανα δεν πρέπει να επιβάλλονται διοικητικές ή άλλες ποινές επειδή ανέφεραν παραβίαση ή πιθανή παραβίαση των διατάξεων του παρόντος Κώδικα.

ΙΙΧ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

1979

(από την Απόφαση Νο 690 της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, 1979)

1. Ο αστυνομικός οφείλει να εκπληρώνει τα καθήκοντα που του επιβάλλει ο νόμος προστατεύοντας τους συμπολίτες του και την πολιτεία από βίαιες, ληστρικές και άλλες επιβλαβείς πράξεις, όπως αυτές ορίζονται από το νόμο.
2. Ο αστυνομικός οφείλει να ενεργεί με ακεραιότητα, αμεροληψία και αξιοπρέπεια. Ειδικότερα, πρέπει να αντιδρά σθεναρά σε κάθε προσπάθεια δωροδοκίας ή διαφθοράς.
3. Εκτελέσεις με συνοπτική διαδικασία, βασανιστήρια και άλλες μορφές απάνθρωπης και ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας απαγορεύονται σε κάθε περίπτωση. Ο αστυνομικός έχει υποχρέωση να παραβλέπει εντολές ή οδηγίες που συνεπάγονται τέτοιες ενέργειες και να μην πειθαρχεί σ' αυτές.
4. Ο αστυνομικός οφείλει να εκτελεί τις εντολές που παίρνει από τους ιεραρχικά ανωτέρους του, αλλά δεν πρέπει να δεχτεί να εκτελέσει διαταγές που γνωρίζει ή θα έπρεπε να γνωρίζει ότι είναι παράνομες.
5. Ο αστυνομικός οφείλει να αντιδρά σε κάθε παραβίαση του νόμου. Αν, από παραβίαση του νόμου θα προέκυπτε άμεση ή ανεπανόρθωτη σοβαρή βλάβη, οφείλει να ενεργήσει αμέσως με όλα τα δυνατά μέσα που διαθέτει για να παρεμποδίσει τη διάπραξη της.
6. Αν πάλι από παραβίαση του νόμου δεν απειλείται άμεση ή ανεπανόρθωτη σοβαρή βλάβη, ο αστυνομικός οφείλει να προσπαθήσει να αποτρέψει τις πιθανές συνέπειες της παραβίασης αυτής ή την επανάληψή της, αναφέροντας την περίπτωση στους προϊσταμένους του. Εάν δεν επιτευχθεί αποτέλεσμα μ' αυτόν τον τρόπο, οφείλει να απευθυνθεί σε ανώτερη ιεραρχικά αρχή.
7. Δεν πρέπει να επιβάλλεται ποινική ή πειθαρχική τιμωρία σε αστυνομικό που αρνήθηκε να εκτελέσει παράνομη διαταγή.
8. Ο αστυνομικός δεν είναι υποχρεωμένος να συνεργαστεί στην αναζήτηση, στη σύλληψη, τη φρούρηση ή την μεταφορά προσώπων τα οποία παρόλο ότι δεν υπάρχει υποψία ότι διέπραξαν παράνομη πράξη, καταζητούνται, κρατούνται ή κα-

9. Ο αστυνομικός είναι προσωπικά υπεύθυνος για τις πράξεις του και για παρανομίες πράξεις που τihρέ εντολή να εκτελέσει ή να παραλείψει.

10. Πρέπει να υπάρχει σαφής σειρά υπευθύνων για τις εκδιδόμενες διαταγές. Θα έπρεπε ανά πάσα στιγμή να μπορεί να προσδιοριστεί ο ανώτερος που μπορεί τελικά να είναι υπεύθυνος για κάθε πράξη ή παράλειψη του αστυνομικού.

11. Η νομοθεσία πρέπει να προβλέπει σύστημα νομικών εγγυήσεων και αποκατάστασης οποιασδήποτε ζημιάς που προέρχεται από αστυνομικές δραστηριότητες.

12. Ο αστυνομικός κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του οφείλει να χρησιμοποιεί όλα τα αναγκαία μέσα για την επίτευξη του νόμιμα επιδιωκόμενου ή επιτρεπόμενου σκοπού, δεν μπορεί όμως να κάνει κατάχρηση της εξουσίας του.

13. Οι αστυνομικοί πρέπει να παίρνουν σαφείς και ακριβείς οδηγίες για τον τρόπο και τις συνθήκες υπό τις οποίες μπορούν να κάνουν χρήση όπλων.

14. Ο αστυνομικός που είναι υπεύθυνος για την κράτηση ατόμου που έχει ανάγκη ιατρικής φροντίδας είναι υποχρεωμένος να εξασφαλίσει ιατρική περίθαλψη στο πρόσωπο αυτό και σε περίπτωση ανάγκης να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της ζωής και της υγείας του. Επίσης οφείλει να ακολουθεί τις οδηγίες των γιατρών όταν ο κρατούμενος τεθεί υπό ιατρική παρακολούθηση.

15. Ο αστυνομικός οφείλει να τηρεί εχεμύθεια για όλα τα εμπιστευτικά θέματα που γνωρίζει, εκτός εάν η εκτέλεση των καθηκόντων του ή οι προβλεπόμενες διατάξεις τον υποχρεώνουν να ενεργήσει διαφορετικά.

16. Ο αστυνομικός που συμμορφώνεται με τους κανόνες αυτής της Διακήρυξης δικαιούται να έχει την ηθική και υλική υποστήριξη της πολιτείας που υπηρετεί.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΣΚΛΗΡΗΣ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΗΣ Η ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Η ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΥΠΟ ΚΡΑΤΗΣΗ Η ΦΥΛΑΚΙΣΗ

(Διακήρυξη του Τόκιο)

1975

(υιοθετήθηκε ομόφωνα από την 29η Παγκόσμια Ιατρική Συνέλευση στο Τόκιο στις 10 Οκτωβρίου 1975).

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Αποτελεί προνόμιο των γιατρών το χρέος τους να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην ανθρωπότητα, να προστατεύουν και να αποκαθιστούν την σωματική και διανοητική υγεία όλων των ανθρώπων, χωρίς διακρίσεις και να ανακουφίζουν τον πόνο των συνανθρώπων τους. Ο σεβασμός στην ανθρώπινη ζωή, επιβάλλει στους γιατρούς την υποχρέωση να προστατεύουν τη ζωή ακόμη και όταν βρίσκονται κάτω από συνθήκες απειλής και να μην χρησιμοποιούν τις ιατρικές γνώσεις τους για παράνομες ενέργειες.

Για τους σκοπούς της διακήρυξης αυτής τα βασανιστήρια ορίζονται ως εσκεμμένη συστηματική ή αυθαίρετη επιβολή σωματικού ή ψυχικού πόνου από ένα ή περισσότερα άτομα που ενεργούν με δική τους πρωτοβουλία ή κατόπιν εντολής κάποιας αρχής, με σκοπό να εξαναγκάσουν ένα άλλο άτομο να αποκαλύψει μυστικά, να προβεί σε ομολογία ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο.

Διακήρυξη Κανόνων

1. Σε καμιά περίπτωση ο γιατρός δεν πρέπει να υποστηρίζει, να δικαιολογεί ή να συμμετέχει σε βασανιστήρια ή άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, οποιαδήποτε και αν είναι η κατηγορία που αποδίδεται στο θύμα, οποιοσδήποτε και αν είναι οι πεποιθήσεις ή τα κίνητρα του θύματος και υπό οποιοσδήποτε συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης και της ένοπλης σύγκρουσης ή πολιτικής διαμάχης.

2. Ο γιατρός απαγορεύεται να παρέχει τα μέσα που έχει στη διάθεσή του ως για-

ση.
3. Ο γιατρός απαγορεύεται να παρευρίσκεται σε οποιαδήποτε διαδικασία στην οποία γίνονται ή απειλούνται να γίνουν βασανιστήρια ή άλλες μορφές σκληρής απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης.

4. Ο γιατρός πρέπει να είναι ελεύθερος να αποφασίζει το είδος της θεραπείας που θα συστήσει στο άτομο του οποίου έχει αναλάβει την ιατρική φροντίδα. Ο βασικός ρόλος του γιατρού είναι να ανακουφίζει τους συνανθρώπους του χωρίς να εμποδίζεται στην άσκηση των καθηκόντων του από προσωπικά, συλλογικά ή πολιτικά αίτια.

5. Όταν ο κρατούμενος αρνείται να λάβει τροφή και ο γιατρός θεωρεί ότι ο κρατούμενος αυτός είναι σε θέση να κρίνει ολοκληρωτικά και ορθολογικά τις συνέπειες της ηθελημένης στέρησης τροφής, δεν πρέπει να υποβάλλεται σε υποχρεωτική σίτιση. Για την ικανότητα του κρατουμένου να σχηματίσει τέτοια κρίση πρέπει να αποφανθεί τουλάχιστον και ένας ακόμη ανεξάρτητος γιατρός. Επίσης ο κρατούμενος πρέπει να ενημερωθεί από το γιατρό για τις συνέπειες της άρνησης τροφής.

6. Ο Παγκόσμιος Ιατρικός Σύλλογος πρέπει να ενθαρρύνει τη διεθνή κοινότητα, τους εθνικούς ιατρικούς συλλόγους και τον κάθε γιατρό χωριστά να συμπαρίστανται στους γιατρούς ή στις οικογένειές τους που αντιμετωπίζουν απειλές ή αντίποινα γιατί αρνήθηκαν να υποστηρίξουν τη χρήση βασανιστηρίων ή άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης.

X

ΑΡΧΕΣ

ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΥΓΙΕΙΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΣΚΛΗΡΗ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ Η ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ Η ΤΙΜΩΡΙΑ.

1982

(υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 18 Δεκεμβρίου 1982)

1η Αρχή

Το υγειονομικό προσωπικό και ιδιαίτερα οι γιατροί, που είναι επιφορτισμένοι με την ιατρική περίθαλψη φυλακισμένων και κρατουμένων, έχουν καθήκον να προστατεύουν τη σωματική και ψυχική υγεία των προσώπων αυτών και να τους παρέχουν περίθαλψη στον ίδιο βαθμό και με την ίδια ποιότητα όπως και στα άτομα που δεν είναι υπό κράτηση ή φυλάκιση.

2η Αρχή

Αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της ιατρικής δεοντολογίας καθώς επίσης και αδικημα σύμφωνα με τις ισχύουσες συμβάσεις των διεθνών οργανισμών, η ενεργητική ή παθητική ανάμιξη του υγειονομικού προσωπικού και ιδιαίτερα των γιατρών σε πράξεις που συνιστούν συμμετοχή συνέργεια, υποκίνηση ή απόπειρα διάπραξης βασανιστηρίων ή άλλης μορφής σκληρής απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας.

3η Αρχή

Αποτελεί παραβίαση της ιατρικής δεοντολογίας η οποιαδήποτε επαγγελματική ανάμιξη του υγειονομικού προσωπικού και ιδιαίτερα των γιατρών σε θέματα κρατουμένων ή φυλακισμένων εφόσον σκοπός αυτής της ανάμιξης δεν είναι η διάγνωση, προστασία ή βελτίωση της σωματικής ή διανοητικής τους υγείας.

4η Αρχή

Αποτελεί παραβίαση της ιατρικής δεοντολογίας για το υγειονομικό προσωπικό και ιδιαίτερα τους γιατρούς,

α) η χρησιμοποίηση των γνώσεών τους και των ικανοτήτων τους για συνδρομή σε ανάκριση των φυλακισμένων και κρατουμένων κατά τρόπο που θα μπορούσε να βλάψει την σωματική ή ψυχική τους υγεία ή κατάσταση και που δεν είναι σύμφωνος προς τα διεθνείς κανόνες.

βλαπεί τη σωματική ή ψυχική του υγεία και η οποία δεν είναι σύμφωνη με τους διεθνείς κανόνες καθώς και η καθ' οιονδήποτε τρόπο συμμετοχή στην επιβολή τέτοιας μεταχείρισης ή τιμωρίας.

5η Αρχή

Αποτελεί παραβίαση της ιατρικής δεοντολογίας η συμμετοχή του υγιεινομικού προσωπικού και ιδιαίτερα των γιατρών σε οποιαδήποτε διαδικασία που αποσκοπεί στον περιορισμό φυλακισμένων ή κρατούμενων εκτός εάν αυτή η διαδικασία είναι αναγκαία με κριτήρια αποκλειστικά ιατρικά για την προστασία της σωματικής ή ψυχικής υγείας ή την ασφάλεια του ίδιου του φυλακισμένου ή των συγκρατούμενων του ή των φρουρών, και εφόσον η διαδικασία αυτή δεν εγκυμονεί κινδύνους για τη σωματική ή ψυχική του υγεία.

6η Αρχή

Δεν επιτρέπεται παρέκλιση από τις παραπάνω αρχές ακόμη και σε περιπτώσεις εκτάκτου ανάγκης.

XI

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ

1981

(υιοθετήθηκε από την 34η Διεθνή Ιατρική Συνέλευση του Παγκόσμιου Ιατρικού Συλλόγου στη Λισαβόνα της Πορτογαλίας, την 29 Σεπτεμβρίου 1981).

Αποφασίζεται ότι η Συνέλευση του Παγκόσμιου Ιατρικού Συλλόγου υποστηρίζει την πρωτοβουλία του Γενικού Γραμματέα να εκδώσει εκ μέρους του Παγκόσμιου Ιατρικού Συλλόγου, τη συνημμένη ανακοίνωση τύπου, που καταδικάζει τη συμμετοχή των γιατρών στην εκτέλεση της θανατικής ποινής.

Επίσης αποφασίζεται ότι είναι παραβίαση της ιατρικής δεοντολογίας η συμμετοχή γιατρών στην εκτέλεση της θανατικής ποινής και ότι ο ρόλος του γιατρού σ' αυτή περιορίζεται μόνο στην πιστοποίηση του θανάτου.

Επίσης αποφασίζεται ότιως η Επιτροπή Ιατρικής Δεοντολογίας τηρεί το θέμα αυτό υπό συνεχή παρακολούθηση.

XII

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

1975

(υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο των Εθνικών Αντιπροσώπων του Διεθνούς Συμβουλίου Νοσοκόμων (ΙΣΝ) στη Σιγκαπούρη, τον Αύγουστο του 1975)

Επειδή ο Κώδικας του Διεθνούς Συμβουλίου Νοσοκόμων (ICN) για το ρόλο των νοσοκόμων συγκεκριμένα αναφέρει ότι

1. Η θεμελιώδης υποχρέωση του ή της νοσοκόμας είναι τετραπλή: να παράγει την υγεία, να προλαμβάνει την αρρώστια, να αποκαθιστά την υγεία και να ανακουφίζει αυτούς που υποφέρουν.
2. Η κύρια ευθύνη του ή της νοσοκόμου είναι η παροχή νοσοκομιακής περίθαλψης στα άτομα που έχουν ανάγκη τέτοιας φροντίδας.
3. Οι νοσοκόμοι κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους είναι υποχρεωμένοι να τηρούν κανόνες προσωπικής συμπεριφοράς που να εμπνέουν σεβασμό προς το επάγγελμα.
4. Οι νοσοκόμοι πρέπει να παίρνουν τα απαραίτητα μέτρα για να προστατεύουν τα άτομα όταν η περίθαλψη τους απειλείται από συνάδελφο ή άλλο πρόσωπο.

Επειδή το 1973 το Διεθνές Συμβούλιο Νοσοκόμων (ICN) διακήρυξε την υποστήριξή του για τα δικαιώματα του Ερυθρού Σταυρού και τα καθήκοντα των Νοσοκόμων στα πλαίσια των Συμβάσεων της Γενεύης το 1949, τα οποία συγκεκριμένα αναφέρουν ότι σε περίπτωση ένοπλης σύγκρουσης, διεθνούς ή εθνικού χαρακτήρα (π.χ. εσωτερικές ταραχές, εμφύλιοι πόλεμοι, ένοπλες εξεγέρσεις):

1. Μέλη των ενόπλων δυνάμεων, φυλακισμένοι και άτομα που δεν παίρνουν μέρος στις εχθροπραξίες
 - α) έχουν δικαίωμα προστασίας και περίθαλψης αν πληγωθούν ή αρρωστήσουν
 - β) πρέπει να τυγχάνουν ανθρώπινης μεταχείρισης, δηλαδή
 - δεν πρέπει να υποβάλλονται σε ακρωτηριασμό ή σε ιατρικούς ή σε οποιοδήποτε είδος επιστημονικούς πειραματισμούς, που δεν δικαιολογούνται από την ιατρική, οδοντιατρική ή νοσοκομιακή αγωγή που παρέχεται στον φυλακισμένο.
 - δεν πρέπει εσκεμμένα να μένουν χωρίς ιατρική βοήθεια και περίθαλψη ή να εκτίθενται εσκεμμένα σε κινδύνους μεταδοτικών νοσημάτων και μολύνσεων.
 - πρέπει να τυγχάνουν ανθρώπινης μεταχείρισης και φροντίδας από την αντίπαλη παράταξη, στην εξουσία της οποίας βρίσκονται χωρίς καμιά απολύτως διάκριση ως προς τη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τις πολιτικές πεποι-

πο οι εξής πράξεις που έχουν σχέση με τα παραπάνω αναφερόμενα πρόσωπα:
α) θία εις βάρος της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας. Ειδικότερα κάθε είδους δολοφονία, ακρωτηριασμός, σκληρή μεταχείριση και βασανιστήρια
β) βιαιοπραγίες εις βάρος της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και ειδικότερα ταπεινωτική και απάνθρωπη μεταχείριση

Επειδή το 1971, 'το Διεθνές Συμβούλιο Νοσοκόμων υποστήριξε την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών και τοιούτοτρόπως δέχθηκε ότι:

1. Κάθε άνθρωπος δικαιούται να επικαλείται όλα τα δικαιώματα και όλες τις ελευθερίες που διακηρύσσει η παρούσα Διακήρυξη χωρίς καμιά απολύτως διάκριση ειδικότερα ως προς την φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, την περιουσία, τη γέννηση ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση (Άρθρο 2).

2. Κανείς δεν επιτρέπεται να υποβάλλεται σε βασανιστήρια ούτε σε σκληρή απάνθρωπη ή ταπεινωτική ποινή ή μεταχείριση (Άρθρο 5) και

Επειδή, σχετικά με τους κρατούμενους ή φυλακισμένους συνείδησης, οι διαδικασίες ανάκρισης που χρησιμοποιούνται έχουν συχνά χρόνιες επιβλαβείς επιπτώσεις, στη διανοητική και σωματική υγεία του ατόμου.

Γι' αυτούς τους λόγους αποφασίζεται το Διεθνές Συμβούλιο Νοσοκόμων καταδικάζει την χρησιμοποίηση όλων αυτών των διαδικασιών που προκαλούν βλάβες στη φυσική και πνευματική υγεία των φυλακισμένων και των κρατουμένων και

Επίσης αποφασίζεται ότι οι νοσοκόμοι που λαμβάνουν γνώση σωματικής ή πνευματικής κακομεταχείρισης των κρατουμένων και φυλακισμένων πρέπει να ενεργούν κατάλληλα για τη ματαίωσή της, συμπεριλαμβανομένης και της αναφοράς του θέματος στους αρμόδιους εθνικούς ή και διεθνείς φορείς και

Επίσης αποφασίζεται οι νοσοκόμοι να συμμετέχουν στην κλινική έρευνα που γίνεται στους κρατουμένους μόνο αν ο ασθενής έχει δώσει ελεύθερα τη συγκατάθεσή του και έχει πλήρως κατανοήσει το είδος της έρευνας και τους κινδύνους που αυτή συνεπάγεται.

Τέλος, αποφασίζεται ότι το πρωταρχικό χρέος των νοσοκόμων είναι να εκτελούν τα καθήκοντα τους χωρίς να επηρεάζονται από λόγους εθνικής ασφάλειας και συμφερόντων.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 12 ΣΗΜΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ

Τα βασανιστήρια είναι μια θεμελιώδης παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που έχει καταδικαστεί από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών ως προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και έχει απαγορευτεί από εθνικούς και διεθνείς νόμους.

Εντούτοις, τα βασανιστήρια εξακολουθούν να γίνονται καθημερινά, σε παγκόσμια κλίμακα. Η εμπειρία της Δ.Α. είναι ότι η νομοθετική απαγόρευση δεν είναι αρκετή. Χρειάζονται άμεσα μέτρα για να αντιμετωπιστούν τα βασανιστήρια και η σκληρή, απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία, οπουδήποτε και αν γίνονται, και να ξεριζωθούν ολοκληρωτικά.

Η Δ.Α. καλεί όλες τις κυβερνήσεις να εφαρμόσουν το Πρόγραμμα 12 Σημείων για την Πρόληψη των βασανιστηρίων. Προσκαλεί τα ενδιαφερόμενα άτομα και τις οργανώσεις να λάβουν μέρος στην προώθηση του προγράμματος. Η Δ.Α. πιστεύει ότι η εφαρμογή των μέτρων αυτών θα είναι για τις κυβερνήσεις μια θετική ένδειξη ότι έχουν τάξει σαν χρέος τους να καταργήσουν τα βασανιστήρια και να εργαστούν για την κατάργησή τους σε όλο τον κόσμο.

1. ΕΠΙΣΗΜΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ.

Οι ανώτατες αρχές κάθε χώρας πρέπει να εκδηλώσουν την καθολική αντίθεσή τους στα βασανιστήρια. Πρέπει να γνωστοποιήσουν κατηγορηματικά σε όλες τις αρχές αρμόδιες για την εφαρμογή του νόμου ότι τα βασανιστήρια δεν είναι ανεκτά σε καμιά περίπτωση.

2. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΗΣΗ ΣΕ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

Τα βασανιστήρια γίνονται συνήθως ενόσω τα θύματα κρατούνται σε απομόνωση, χωρίς τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με ανθρώπους απ' έξω που θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν ή ν' ανακαλύψουν τι τους συμβαίνει. Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να εξασφαλίσουν εγγυήσεις ότι η κράτηση σε απομόνωση δεν γίνεται μια ευκαιρία για βασανιστήρια. Έχει πρωταρχική σημασία οι φυλακισμένοι να προσάγονται όλοι ενώπιον δικαστικής αρχής αμέσως μόλις συλλαμβάνονται και οι συγγενείς, δικηγόροι και γιατροί να μπορούν να έχουν άμεση και τακτική επικοινωνία μαζί τους.

3. ΟΧΙ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

Σε μερικές χώρες τα βασανιστήρια γίνονται σε μυστικά κέντρα, συνήθως αφού τα θύματα έχουν «εξαφανιστεί». Οι κυβερνήσεις πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι φυλακισμένοι κρατούνται σε δημόσια αναγνωρισμένους χώρους και ότι οι πληροφορίες για την τύχη τους είναι διαθέσιμες στους συγγενείς και δικηγόρους.

4. ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΑΤΗΣΗ

Οι κυβερνήσεις πρέπει να ελέγχουν τακτικά τις διαδικασίες κράτησης και ανάκρισης. Οι φυλακισμένοι πρέπει να πληροφορούνται αμέσως τα δικαιώματά τους, και

προστασίας από τα βασανιστήρια θα ήταν ο διαχωρισμός ανάμεσα στις αρχές που είναι υπεύθυνες για την κράτηση και σε εκείνες που είναι επιφορτισμένες με την ανάκριση.

5. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΓΙΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι όλες οι καταγγελίες και αναφορές για βασανιστήρια εξετάζονται αμερόληπτα και αποτελεσματικά. Οι μέθοδοι και τα πρόσημα αυτών των εξετάσεων να γνωστοποιούνται στο κοινό. Οι μάρτυρες και οι καταγγέλλοντες να προστατεύονται από εκφοβισμούς.

6. ΑΡΝΗΣΗ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

Οι κυβερνήσεις πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι δηλώσεις και οι μαρτυρίες που έγιναν κάτω από βασανιστήρια δεν θα χρησιμοποιηθούν ποτέ σε δικαστικές διαδικασίες.

7. ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΜΕ ΝΟΜΟ

Οι κυβερνήσεις πρέπει να εξασφαλίσουν ότι πράξεις βασανιστηρίων είναι αξιόποινά αδικήματα του ποινικού νόμου. Σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η απαγόρευση των βασανιστηρίων δεν πρέπει να αναστέλλεται σε καμμία περίπτωση, ούτε ακόμα σε περιόδους πολέμου ή άλλες καταστάσεις ανάγκης.

8. ΔΙΩΣΗ ΥΠΟΠΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΩΝ

Εκείνοι που ευθύνονται για πράξεις βασανιστηρίων πρέπει να δικάζονται. Η αρχή αυτή πρέπει να εφαρμόζεται οπουδήποτε κι αν βρίσκονται οι δράστες, όποτε κι αν έγινε το αδίκημα, οποιαδήποτε κι αν είναι η εθνικότητα των δραστών ή των θυμάτων. Δεν θα πρέπει να υπάρξει «ασφαλές λιμάνι» για τους βασανιστές.

9. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κατά την εκπαίδευση όλων των αξιωματούχων που είναι υπεύθυνοι για την κράτηση, την ανάκριση και τη μεταχείριση των κρατουμένων, θα πρέπει να τους γίνει σαφές ότι τα βασανιστήρια είναι μια πράξη εγκληματική και ότι είναι υποχρεωμένοι να αρνηθούν να υπακούσουν σε οποιαδήποτε διαταγή που θα τους υποχρέωνε να χρησιμοποιήσουν βασανιστήρια.

10. ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Τα θύματα των βασανιστηρίων και οι οικογένειές τους πρέπει να έχουν δικαίωμα να ζητήσουν οικονομική αποζημίωση, κατάλληλη ιατρική περίθαλψη και αποκατάσταση της υγείας τους.

11. ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ

Οι κυβερνήσεις πρέπει να χρησιμοποιήσουν κάθε δυνατό μέσο για να μεσολαβήσουν στις χώρες που κατηγορούνται για βασανιστήρια, εγκαθιστώντας διακυβερνητικούς μηχανισμούς που θα ερευνούν επείγοντως κάθε καταγγελία βασανιστηρίων και θα παίρνουν αποτελεσματικά μέτρα. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουν ότι καμιά διαδικασία ή εκπαίδευση που διευκολύνει την πρακτική των βασανιστηρίων δεν είναι δυνατή μέσα στις τάξεις του στρατού, της αστυνομίας ή των δυνάμεων ασφαλείας.

12. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Όλες οι κυβερνήσεις πρέπει να επικυρώσουν τις διεθνείς συνθήκες που εξασφαλίζουν τρόπους προστασίας εναντίον των βασανιστηρίων όπως η Συνθήκη για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και το Προαιρετικό της Πρωτόκολλο που προβλέπει τις ατομικές προσφυγές.

ΣΧΕΔΙΟ ΑΡΧΩΝ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥΣ, ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΣΚΛΗΡΗ, ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ Η ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ Η ΤΙΜΩΡΙΑ

(Καταρτημένο από τη Διεθνή Αμνηστία μετά από διαβουλεύσεις με την Διεθνή Επιτροπή Νομικών)

Τα βασανιστήρια κρατουμένων έχουν ξαπλωθεί ραγδαία σ' όλο τον κόσμο, παρά το γεγονός ότι αποτελούν ποινικό αδίκημα σχεδόν σε κάθε χώρα. Η τακτική παραμένει κυρίως ανεξέλεγκτη διότι τα θύματα δεν έχουν τα μέσα ή παρεμποδίζονται να διεκδικήσουν τα εκ του νόμου δικαιώματά τους. Οι δικηγόροι συχνά γίνονται θύματα και τιμωρούνται για το ότι θίγουν το θέμα των βασανιστηρίων για λογαριασμό των πελατών τους, ή ακόμη για το ότι απλώς τους υπερασπίζονται, για το ότι διευρύνουν κατηγορίες ή μαρτυρίες βασανιστηρίων με την ιδιότητά τους σαν εισαγγελείς και δικαστές, ή για το ότι διαμαρτύρονται για τη χρήση τέτοιων μεθόδων ως εκπρόσωποι κυβερνητικών υπηρεσιών.

Όταν τα βασανιστήρια αποτελούν πράξη θεσμοποιημένη, οι δικηγόροι μπορεί σε μεγάλο βαθμό να βοηθηθούν με τη συμπαράσταση άλλων δικηγόρων στην άσκηση των καθηκόντων τους για την προστασία των ατομικών δικαιωμάτων. Για το λόγο αυτό, οι επαγγελματικοί δικηγορικοί σύλλογοι θα πρέπει να υιοθετήσουν και να κυκλοφορήσουν ένα κώδικα αρχών δεοντολογίας που να καθορίζει τις υποχρεώσεις των δικηγόρων αναφορικά με βασανιστήρια και άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία κρατουμένων. Οι σύλλογοι θα πρέπει να καταστήσουν γνωστό στα μέλη τους και σε παρεμφερείς οργανώσεις ότι θα παρέχουν πλήρη υποστήριξη σε κάθε δικηγόρο που προσχωρεί στον κώδικα.

1. α) Ο συνήγορος υπεράσπισης που εκπροσωπεί ένα άτομο που ισχυρίζεται ότι έχει υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία κατά τη διάρκεια κράτησής του από οποιαδήποτε αρχή και για οποιαδήποτε αιτία, θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος να προβάλει τέτοιες κατηγορίες ενώπιον των αρμοδίων αρχών, εκτός εάν έχει διαφορετικές οδηγίες από τον πελάτη του.

β) Εάν ο πελάτης επιθυμεί να εγείρει ενώπιον δικαστικής αρχής τέτοιες κατηγορίες, ο δικηγόρος πρέπει να το κάνει πλήρως και χωρίς φόβο. Θα πρέπει να πάρει μια λεπτομερή κατάθεση από τον πελάτη του και να παρουσιάσει στο δικαστήριο ή στην αρμόδια αρχή όλες τις διαθέσιμες μαρτυρίες και πληροφορίες για την τεκμηρίωση των κατηγοριών και να κάνει χρήση όλων των διαδικασιών που μπορεί, για να επιτύχει προστασία και αρμόζουσα αποκατάσταση για τον πελάτη του.

2. Ο συνήγορος κατηγορίας έχει καθήκον προσωπικό, σε οποιαδήποτε νομική διαδικασία, να παρουσιάζει επίσημα σαν αποδεικτικά στοιχεία εκείνες μόνο τις καταθέσεις που ειλικρινά πιστεύει ότι έγιναν ελεύθερα και πλήρως χωρίς τη χρήση βασανιστηρίων ή άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας. Σε περίπτωση οποιασδήποτε αμφιβολίας, ο κατήγορος πρέπει να απορρίψει την κατάθεση.

θεση έγινε ελεύθερα και πάροηκε χωρίς τη χρήση βασανιστηρίων ή άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας.

β) Ο δικαστής, ή άλλη δικαστική αρχή, δεν πρέπει να απορρίπτει, με συνοπτική διαδικασία, κατηγορίες ότι ένα κατηγορούμενο άτομο ή μάρτυρας έχει υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία. Έχει καθήκον να διευρευνά εξονυχιστικά τέτοιες κατηγορίες και να παρέχει στον ενάγοντα πλήρεις διευκολύνσεις για την υποβολή αποδεικτικών στοιχείων για τη στήριξη των κατηγοριών.

4. Δικηγόροι επιφορτισμένοι με κυβερνητικό έργο πρέπει να κάνουν ότι μπορούν υπό την υπηρεσιακή τους ιδιότητα για να προωθήσουν την ενσωμάτωση των Στοιχειωδών Κανόνων για τη Μεταχείριση Φυλακισμένων στην οικεία νομοθεσία και να διασφαλίζουν ότι οι κανονισμοί και όλα τα τμήματα που σχετίζονται με τη μεταχείριση κρατουμένων προσώπων τηρούνται και εφαρμόζονται και ότι η παραβίασή τους υπόκειται σε πειθαρχική ή ποινική δίωξη.

5. α) Όλοι οι δικηγόροι, μεμονωμένα ή συλλογικά, πρέπει να παρέχουν πλήρη υποστήριξη σε δικηγόρους που εκτελούν τις υποχρεώσεις του κώδικα αυτού.

β) Πρέπει να συνιστούν επίμονοι στις αρμόδιες αρχές και ιδιαίτερα στην ανώτερη βαθμίδα των επαγγελματικών τους οργανώσεων, το σεβασμό και την τήρηση των αρχών του Κώδικα, καθώς επίσης συμπάρασταση σε κάθε δικηγόρο ο οποίος καθίσταται θύμα ή δέχεται ποινές για την εμμονή του στις αρχές αυτού του Κώδικα.

γ) Όσοι καλύπτονται από τον Κώδικα έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν τα αρμόδια εθνικά και διεθνή όργανα για τις ενέργειες που βρίσκονται σε άμεση αντίφαση προς τις αρχές και τις διατάξεις του Κώδικα αυτού και αποτελούν κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως περιγράφονται στη Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την Προστασία Όλων των Ατόμων από τα Βασανιστήρια και Άλλη Σκληρή, Απάνθρωπη ή Εξευτελιστική Μεταχείριση ή Τιμωρία. Σε έσοχη ανάγκη, θα πρέπει να καθιστούν τέτοιες πληροφορίες γνωστές δημόσια.

δ) Κάθε οργάνωση, εθνική ή διεθνής, που υιοθετεί, προτείνει ή διαδίδει τον Κώδικα θα πρέπει να διατηρεί κάποιον μηχανισμό για την προσταγή εκείνων που καλύπτονται από τον Κώδικα και διατείνονται ότι κάποιες από τις διατάξεις του έχουν παραβιαστεί.

Παράρτημα II

Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ 1951 ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

(τέθηκε σε ισχύ 22 Απριλίου 1954)

[όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 3989 της 19/26 Σ/βρίου 1959: Περί κυρώσεως της πολυμερούς Συμβάσεως περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων (ΦΕΚ Α' 201)]:

Άρθρον μόνον. — Κυρούται και έχει πλήρη ισχύ Νόμου ή εν Γενεύη συναφθείσα τη 28η Ιουλίου 1951 και υπό της Ελλάδος τη 10η Απριλίου 1952 υπογραφείσα πολυμερής Σύμβασις περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, όμοι μετά των παραρτημάτων αυτής και των προσηρητημένων αυτή επιφυλάξεων, ως έπεται τό κείμενον εν Άγγλικῷ πρωτοτύπῳ και εν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Έν τη Ἑλλ. Β. Πρεσβείᾳ Ρώμης τη 17η Σεπτεμβρίου 1959

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Έν Ἀθήναις τη 19η Σεπτεμβρίου 1959

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Τά Ὑψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, έχοντα ὑπ' ὄψιν ότι ὁ Χάρτης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν και ή Παγκόσμιος Διακήρυξις τῶν Δικαιωμάτων του Ἀνθρώπου εγκριθείσα υπό της Γενικῆς Συνελεύσεως τήν 10ην Δεκεμβρίου 1948, ἐπεβεβαίωσαν τήν ἀρχήν ότι δέον ὅπως οἱ ἄνθρωποι ἀπολαύουν τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων και ἐλευθεριῶν ἀνευ διακρίσεως τινος. —

Ἐχοντα ὑπ' ὄψιν ότι ὁ Ὀργανισμός Ἠνωμένων Ἐθνῶν έχει ἐπανελημμένως ἐκδηλώσει τό ζῶηρόν αὐτοῦ ἐνδιαφέρον διά τούς πρόσφυγας και προσεπάθησεν ὅπως τοῖς ἐξασφαλίση τήν εὐρυτέραν δυνατήν ἀσκήσιν τῶν θεμελιωδῶν τούτων δικαιωμάτων και ἐλευθεριῶν. —

Ἐχοντα ὑπ' ὄψιν ότι εἶναι εὐκταία τόσον ή ἀναθεώρησις και κωδικοποίησις τῶν προὔπαρχουσῶν διεθνῶν συμφωνιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τό καθεστῶς τῶν προσφύγων ὅσον και ή ἐπέκτασις της ἐφαρμο-

Εχοντα ὑπ' ὄψιν ότι ή παροχή αὐτοῦ δυνατόν να συνεπαγεται ἐξαιρετικῶς μεγάλην ἐπιβάρυνσιν εἰς ὠρισμένας χώρας και ότι ή ικανοποιητική λύσις προβλήματος, οὐτινος ή διεθνῆς ἔκτασις και φύσις έχουν ἀναγνωρισθῆι υπό τοῦ Ο.Η.Ε.; δέν δύναται κατά συνέπειαν να ἐπιτευχθῆι ἀνευ τῆς διεθνούς συνεργασίας. —

Ἐκφράζοντα τήν εὐχὴν ὅπως ἅπαντα τά Κράτη, ἀναγνωρίζοντα τόν κοινωνικόν και ἀνθρωπιστικόν χαρακτήρα του προβλήματος τῶν προσφύγων, πράξουν πᾶν ὅ,τι τοῖς εἶναι δυνατόν ἵνα τό πρόβλημα τούτο μή ἀποβῆι αἰτία ἐντάσεων τῶν διεθνῶν σχέσεων. —

Λαμβάνουσα ὑπό σημείωσιν ότι ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διά τούς πρόσφυγας καθήκον έχει να ἐπιτηρῆ τά της ἐφαρμογῆς τῶν ἐξασφαλιζουσῶν τήν προστασίαν τῶν προσφύγων διεθνῶν συμβάσεων και ἀναγνωρίζοντα ότι ὁ ἀποτελεσματικός συντονισμός τῶν διά τήν λύσιν του προβλήματος τούτου ληφθέντων μέτρων θέλει ἐξαρτηθῆι ἐκ της συνεργασίας τῶν Κρατῶν μετά του Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ.

Συνεφώνησαν τά κάτωθι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

«Καθορισμός του όρου πρόσφυξ»

Άρθρον 1. — Α. Έν τῇ έννοία τῆς παρούσης συμβάσεως ὁ ὅρος «πρόσφυξ» ἐφαρμόζεται ἐπί:

1. Παντός προσώπου ὅπερ ἔχει θεωρηθῆ πρόσφυξ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν Συμφωνιῶν τῆς 12ης Μαΐου 1926 καὶ 30ῆς Ἰουνίου 1928, ἢ τῶν Συμβάσεων τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1933 καὶ 10ης Φεβρουαρίου 1938, τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1939 ἢ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Προσφύγων. — Ἀποφάσεις περί μὴ ἀναγνώρισεως τῆς ἰδιότητος τοῦ πρόσφυγος ληφθεῖσαι ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Προσφύγων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας αὐτῆς δέν ἐμποδίζουν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰδιότητος ταύτης εἰς πρόσωπα πληροῦντα τοὺς ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου διαλαμβανομένους ὅρους.

2. — Παντός προσώπου ὅπερ συνεπεία γεγονότων ἐπελθόντων πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 καὶ δεδικαιολογημένου* φόβου διώξεως λόγω φυλῆς, θρησκείας, ἐθνικότητος, κοινωνικῆς τάξεως ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων εὐρίσκεται ἐκτός τῆς χώρας τῆς ὁποίας ἔχει τὴν ὑπηκοότητα καὶ δέν δύναται ἢ, λόγω τοῦ φόβου τούτου, δέν ἐπιθυμεῖ νά ἀπολαύῃ τῆς προστασίας τῆς χώρας ταύτης, ἢ ἐάν μὴ ἔχον ὑπηκοότητα τινά καὶ εὐρισκόμενον συνεπεία τοιούτων γεγονότων ἐκτός τῆς χώρας τῆς προηγουμένης συνήθους αὐτοῦ διαμονῆς, δέν δύναται ἢ, λόγω τοῦ φόβου τούτου, δέν ἐπιθυμεῖ νά ἐπιστρέψῃ εἰς ταύτην. Ἐν ἡ περιπτώσει πρόσωπόν τι εἶναι ὑπήκοος πλειόνων χωρῶν, ὁ ὅρος «ἢς ἔχει τὴν ὑπηκοότητα» ἀναφέρεται εἰς μίαν ἐκάστην τῶν χωρῶν ὧν τό πρόσωπον τοῦτο εἶναι ὑπήκοος. Δέν θεωρεῖται στερούμενον τῆς ὑπὸ τῆς χώρας ἢς ἔχει τὴν ὑπηκοότητα παρεχομένης προστασίας, πρόσωπον ὅπερ ἄνευ αἰτίας βασιζομένης ἐπὶ δεδικαιολογημένου φόβου δέν ἔκαμε χρῆσιν τῆς ὑφ' ἐτέρας τῶν χωρῶν ὧν κέκτηται τὴν ὑπηκοότητα παρεχομένης προστασίας.

«γεγονότα ἐπελθόντα πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 ἐν Εὐρώπῃ» εἴτε β) «γεγονότα ἐπελθόντα πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἀλλαχοῦ», ἕκαστον δέ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θέλει προβῆ, κατὰ τὴν ὑπογραφήν, ἐπικύρωσιν ἢ προσχώρησιν, εἰς δήλωσιν καθορίζον ποίαν ἐκ τῶν ὡς ἄνω δύο έννοιῶν θεωρεῖ ἐφαρμοστέαν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

2. Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος ἀποδεχθὲν τὴν ἐκδοχὴν (α) δύναται ἀνά πᾶσαν στιγμὴν νά ἐπεκτείνῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ἀποδεχόμενον τὴν ἐκδοχὴν (β) δι' ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικόν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Γ. Ἡ παρούσα Σύμβασις παύει ἐφαρμοζομένη ἐπὶ προσώπων ἐμιπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τῆς ὡς ἄνω παραγρ. Α εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις:

1. Ἐάν ἕκαμον ἐκ νέου οἰκειοθελῶς χρῆσιν τῆς προστασίας τῆς χώρας ἢς ἔχουν τὴν ὑπηκοότητα, ἢ

2. ἐάν μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὑπηκοότητος αὐτῶν, οἰκειοθελῶς ἐπανέκτησαν ταύτην, ἢ

3. ἐάν ἀπέκτησαν νέαν ὑπηκοότητα καὶ ἀπολαύουν τῆς ὑπὸ τῆς χώρας τῆς νέας αὐτῶν ὑπηκοότητος παρεχομένης προστασίας, ἢ

4. ἐάν ἐπέστρεψαν οἰκειοθελῶς πρὸς ἐγκατάστασιν εἰς τὴν χώραν ἣν εἶχον ἐγκαταλείψει ἢ ἐκτός τῶν συνόρων τῆς ὁποίας παρέμενον φοβούμενοι διωγμόν, ἢ

5. ἐάν δέν δύναται πλέον νά ἐξακολουθοῦν ἀποποιούμενα τὴν ὑπὸ τῆς χώρας τῆς ὑπηκοότητος αὐτῶν παρεχομένην προστασίαν, δεδομένου ὅτι ἔχουν παύσει ὑφιστάμεναι αἱ προϋποθέσεις συνεπεία τῶν ὁποίων ἀνεγνώρισθησαν. — Σημειωτέον πάντως ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δέν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν περίπτωσιν πρόσφυγος ἐμιπτόντος εἰς τὴν παράγραφον Α τοῦ άρθρου τούτου καὶ δυναμένου νά ἐπικαλεσθῆ ἐπιτακτικούς, λόγους ἀναφερομένους εἰς προγενεστέρας διώξεις, ἵνα ἀρνηθῆ νά ἀπολαύσῃ τῆς ὑπὸ τῆς χώρας τῆς ὑπηκοότητος αὐτοῦ παρεχομένης προστασίας.

6. Ἐάν προκειμένου περί προσώπων μὴ κερτημένων ὑπηκοότητα τινά δύναται ταῦτα νά ἐπιστρέψουν εἰς τὴν χώραν ἐνθα εἶχον τὴν συνήθη αὐτῶν διαμονήν, δεδομένου ὅτι αἱ προϋποθέσεις συνεπεία τῶν ὁποίων ἀνεγνώρισθησαν ὡς πρόσφυγες, ἔχουν παύσει ὑφιστάμεναι. Σημειωτέον πάντως ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δέν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν περίπτωσιν πρόσφυγος ἐμιπτόντος εἰς τὴν παράγραφον Α τοῦ άρθρου τούτου καὶ δυναμένου νά ἐπικαλεσθῆ ἐπιτακτικούς λόγους

* Σημ. Μετ.: Στο κείμενο του ν.δ. 3989/59, ὅπως δημοσιεύθηκε στὴν Ε.Κ. ἐκ παραδρομῆς ἀναγράφεται ὡς «δικαιολογημένου».

Α. Η Σύμβασις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπων ἀτινα ἀπολαύουν σήμερον προστασίας ἢ συνδρομῆς παρεχομένης οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπάρχοντος Ἀρμοστού τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. — Ὅταν ἡ ὥς ἄνω προστασία ἢ συνδρομή παύσῃ παρεχομένη δι' οἰανδήποτε αἰτίαν χωρὶς συγχρόνως νὰ ἔχη ὀριστικῶς ρυθμισθῇ ἡ τύχη τῶν προσώπων τούτων, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ληφθείσας σχετικὰς ἀποφάσεις, τὰ πρόσωπα ταῦτα θὰ ἀπολαύουν αὐτομάτως τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως ταύτης ἀπορρεόντων εὐεργετημάτων.

Ε. Ἡ Σύμβασις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ προσώπου ὅπερ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῆς χώρας ἐνθα ἔχει ἐγκατασταθῆ ὡς ἔχον τὰ συναφῆ πρὸς τὴν κτήσιν τῆς ὑπηκοότητος τῆς χώρας ταύτης δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

ΣΤ. Αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσώπων διὰ τὰ ὅποια ὑπάρχουν σοβαροὶ λόγοι νὰ πιστεύῃ τις ὅτι: α) ἔχουν διαπράξει ἔγκλημα κατὰ τῆς εἰρήνης, ἔγκλημα πολέμου ἢ ἔγκλημα κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν διεθνῶν συμφωνιῶν αἵτινες συνήφθησαν ἐπὶ σκοπῷ ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀδικημάτων τούτων. — β) ἔχουν διαπράξει σοβαρὸν ἀδίκημα τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου εὐρισκόμενα ἐκτὸς τῆς χώρας τῆς εἰσδοχῆς πρὶν ἢ γίνουσι ταῦτα δεκτὰ ὡς πρόσφυγες ὑπὸ τῆς χώρας ταύτης. — γ) εἶναι ἐνοχα ἐνεργειῶν ἀντιθέτων πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Γενικαὶ ὑποχρεώσεις

Ἄρθρον 2. — Πᾶς πρόσφυξ ὑπέχει ἐναντι τῆς χώρας ἐνθα εὐρίσκεται ὑποχρεώσεις ἀπαιτούσας ἰδίως ὅπως οὗτος συμμορφοῦται πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς χώρας ταύτης ὡς καὶ πρὸς τὰ διὰ διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως λαμβανόμενα μέτρα.

Ἰσότης μεταχειρίσεως

Ἄρθρον 3. — Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ἐφαρμόζουσι τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως ταύτης ἐπὶ τῶν προσφύγων ἄνευ διακρίσεως ὡς πρὸς τὴν φυλὴν, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν χώραν τῆς καταγωγῆς αὐτῶν.

Θρησκεία

Ἄρθρον 4. — Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ἐπιφυλάσσουσι εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ ἑδάφους τῶν εὐρισκόμενους πρόσφυγας μεταχειρίσιν τουλάχιστον

Δικαιώματα χορηγηθέντα ὑπὸ διατάξεων ἐκτὸς τῆς Συμβάσεως ταύτης

Ἄρθρον 5. — Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν θίγουσι δικαιώματα καὶ εὐεργετήματα χορηγηθέντα εἰς τοὺς πρόσφυγας συμφώνως πρὸς ἐτέρας διατάξεις ἐκτὸς τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Ἐννοια τοῦ ὅρου «ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας»

Ἄρθρον 6. — Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὁ ὅρος «ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας» συνεπάγεται ὅτι δέον ὅπως πληροῦνται ἅπασαι αἱ προϋποθέσεις (καὶ ἰδίως αἱ εἰς τὴν διάρκειαν καὶ τὰς συνθήκας τῆς προσκαίρου ἢ συνήθους διαμονῆς ἀναφερόμεναι) ἅς ὁ ἐνδιαφερόμενος θὰ ὤφειλε νὰ πληροῖ, ἐάν δὲν ἦτο πρόσφυξ, ἵνα ἀπολαύσῃ τοῦ περι οὗ ὁ λόγος δικαιώματος, πλὴν τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων αἵτινες ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ πληρωθοῦν ὑπὸ πρόσφυγος.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς ἀμοιβαιότητος

Ἄρθρον 7. — 1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν πλεον εὐνοϊκῶν διατάξεων περιεχομένων ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει ἕκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θέλει χορηγεῖ εἰς τοὺς πρόσφυγας καθεστῶς οἷον καὶ εἰς τοὺς ἄλλοδαπούς ἐν γένει.

2. Μετὰ τριετῆ διαμονὴν οἱ εἰς τὸ ἔδαφος τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν εὐρισκόμενοι πρόσφυγες θὰ ἀπολαύουσι ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν διατάξεων περὶ νομοθετικῆς ἀμοιβαιότητος.

3. Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θέλει ἐξακολουθήσει χορηγοῦν εἰς τοὺς πρόσφυγας δικαιώματα καὶ εὐεργετήματα κεκτημένα ἐν ἐλλείψει ἀμοιβαιότητος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης συμβάσεως ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Κράτους.

4. Αἱ Συμβαλλόμενα Χῶραι θὰ ἐξετάσουσι εὐμενῶς τὴν δυνατότητα χορηγήσεως εἰς τοὺς πρόσφυγας, ἐν ἐλλείψει ἀμοιβαιότητος, δικαιωμάτων καὶ εὐεργετημάτων ἐπὶ πλεον ἐκείνων ὧν οὗτοι δικαιούνται δυνάμει τῶν ὡς ἄνω ἐδαφίων 2 καὶ 3, ὡς καὶ τὴν δυνατότητα ἐπεκτάσεως τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ἀμοιβαιότητος εἰς πρόσφυγας οἵτινες δὲν πληροῦν τὰς ἐν τοῖς ἄνω ἐδαφίοις 2 καὶ 3 διαλαμβανόμενας προϋποθέσεις.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ὡς ἄνω ἐδαφίων 2 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ εὐεργετημάτων τόσον τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 13, 18, 19, 21 καὶ 22 τῆς παρούσης Συμβάσεως ὅσον καὶ τῶν μὴ προβλεπομένων ἐν αὐτῇ.

προσώπου, τῆς παρουσίας ἢ τῶν συμφερόντων ὑπηκόου ὠρισμένης χώρας δὲν θά ἐφαρμοζόνται ὑπὸ τῶν Συμβαλλομένων Χωρῶν ἐπὶ προσφύγων, οἵτινες τυπικῶς εἶναι ὑπήκοοι τῆς εἰρημένης χώρας, ἐκ μόνου τοῦ λόγου τῆς τοιαύτης αὐτῶν ὑπηκοότητος. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι, αἵτινες, ὡς ἐκ τῆς νομοθεσίας των, κωλύονται νά ἐφαρμοζοῦν τήν εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο διατυπωμένην γενικὴν ἀρχήν, θά χορηγοῦν εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις εἰς τοιοῦτους πρόσφυγας ἀπαλλαγὰς ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω μέτρων.

Προσωρινά μέτρα

Ἄρθρον 9. — Οὐδεμία διάταξις τῆς παρουσίας Συμβάσεως κωλύει τὰς Συμβαλλομένας Χῶρας ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἄλλως σοβαρῶν καὶ ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, νά λαμβάνουν, ἐν σχέσει πρὸς συγκεκριμένον πρόσωπον, προσωρινά μέτρα ἅτινα θεωροῦν ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀσφάλειαν, ἕως ὅτου αἱ Χῶραι αὐταὶ ἀποφανθοῦν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον εἶναι πράγματι πρόσφυξ καὶ ὅτι ἡ διατήρησις τῶν ὡς ἄνω μέτρων, ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, εἶναι ἀπαραίτητος χάριν τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ἀσφαλείας.

Χρονικός ὑπολογισμός συνήθους διαμονῆς

Ἄρθρον 10. — 1. Διὰ πρόσφυγας, οἵτινες, ἐκτοπισθέντες κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, μετεφέρθησαν εἰς τὸ ἔδαφος ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ διαμένουν ἐν αὐτῷ, ἢ ἀναγκαστικὴ αὐτῆ πρόσκαιρος διαμονὴ θεωρεῖται, ἀπὸ ἀπόψεως χρονικοῦ ὑπολογισμοῦ, ὡς συνήθους διαμονῆς αὐτῶν εἰς τὸ ὡς ἄνω ἔδαφος. —

2. Διὰ πρόσφυγας οἵτινες, ἐκτοπισθέντες ἐκ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, ἐπέστρεψαν εἰς τοῦτο μὲ πρόθεσιν ἐγκαταστάσεως, πρὶν ἢ ἡ παροῦσα Σύμβασις τεθῆ ἐν ἰσχύϊ, ἢ χρονικὴ διάρκεια τῆς διαμονῆς αὐτῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτόπισιν θεωρεῖται ὡς μὴ διακοπεῖσα, εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις αἵτινες προϋποθέτουν ἀδιάκοπον διαμονήν.

Πρόσφυγες ἐργάται θαλάσσης

Ἄρθρον 11. — Εἰς τὴν περίπτωσιν προσφύγων τακτικῶς ὑπηρετούντων ὡς μέλη πληρώματος πλοίου φέροντος τὴν σημαίαν ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τὸ κράτος τοῦτο θέλει εὐμενῶς ἐξετάσει τὴν δυνατότητα χορηγήσεως αὐτοῖς ἀδείας ἐγκαταστάσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου καὶ ἐκδόσεως αὐτοῖς ταξιδιωτικῶν ἐγγράφων ἢ καὶ προσωρινῆς ἀδείας παραμονῆς αὐτῶν ἵνα εἰδικώτερον διευκολύνη τὴν ἐγκατάστασιν τούτων εἰς ἑτέραν χώραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΙΣ

Προσωπικὴ κατάσταση

Ἄρθρον 12. — 1. Ἡ προσωπικὴ κατάσταση τῶν προσφύγων διέπεται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς χώρας τῆς κατοικίας ἢ, ἐν ἐλλείψει κατοικίας, ὑπὸ τῶν νόμων τῆς χώρας τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

2. Τὰ πρὸς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τοῦ πρόσφυγος συναφῆ κεκτημένα δικαιώματα, ἰδίως δὲ τὰ συναφῆ πρὸς τὸν γάμον, θά εἶναι σεβαστά ὑπὸ παντός Συμβαλλομένου Κράτους, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐκπληρώσεως, ἐν ἣ περιπτώσει τυγχάνει τοῦτο ἀπαραίτητον τῶν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ εἰρημένου κράτους προβλεπομένων διατυπώσεων, ἐφ' ὅσον πάντως τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα θά ἀνεγνωρίζοντο ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τούτου, ἐάν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον δὲν εἶχε καταστῆ πρόσφυξ.

Κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία

Ἄρθρον 13. — Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θά ἐπιφυλάσσουν εἰς πάντα πρόσφυγα μεταχείρισιν ὅσον ἐνεστὶ εὐνοϊκὴν, πάντως δὲ οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴν τῆς, ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας, ἐπιφυλασσομένης εἰς τοὺς ἄλλοδαπούς ἐν γένει, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κτήσιν κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας ὡς καὶ ἑτέρων σχετικῶν δικαιωμάτων, τὰς μισθώσεις καὶ ἑτέρας εἰς τὴν κτήσιν τοιαύτης περιουσίας ἀναφερομένης δικαιοπραξίας.

Πνευματικὴ ἰδιοκτησία καὶ εὐρεσιτεχνία

Ἄρθρον 14. — Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τόσοσιν τῆς εὐρεσιτεχνίας, ἰδίᾳ δὲ ἐφευρέσεων, σχεδίων, προτύπων, ἐμπορικῶν σημάτων, ἐμπορικῶν τίτλων, ὅσον καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐπὶ καλλιτεχνικῶν, φιλολογικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἔργων, πᾶς πρόσφυξ θά ἀπολαύη εἰς τὴν χώραν ἐνθα ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν, τῆς εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς χώρας ταύτης παρεχομένης προστασίας. Εἰς τὸ ἔδαφος παντός ἑτέρου Συμβαλλομένου Κράτους θά ἀπολαύη τῆς προστασίας ἣτις παρέχεται εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου εὐρισκομένους ὑπηκόους τῆς χώρας ἐνθα οὗτος ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν.

πολιτικού χαρακτήρος ως και ἐπαγγελματικά συνδικάτα, τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ἐπιφυλάσσουν εἰς τοὺς νομίμως διαμένοντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν πρόσφυγας τὴν μᾶλλον εὐμενῆ μεταχείρισιν, ἥτις χορηγεῖται ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας εἰς τοὺς ὑπηκόους ἄλλοδαποῦ Κράτους.

Δικαίωμα προσφυγῆς ἐνώπιον δικαστηρίου

Ἄρθρον 16. — 1. Πᾶς πρόσφυξ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἔχη ἐλευθέρως δικαίωμα προσφυγῆς ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

2. Πᾶς πρόσφυξ, ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ Συμβαλλομένου Κράτους ἐνθα ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν, θὰ ἀπολαύῃ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ ὁ ὑπῆκοος τοῦ Κράτους τούτου μεταχειρίσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς ἐνώπιον δικαστηρίων, τὴν δικαστικὴν συνδρομὴν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ ἐγγυοδοσίας ἄλλοδαποῦ.

3. Πᾶς πρόσφυξ, ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκτός δὲ τοῦ κράτους ἐνθα ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν, ἀπολαύει ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 2 διαλαμβανόμενα ζητήματα τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ὡς καὶ ὁ ὑπῆκοος τῆς χώρας, ἐνθα ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ διαμονήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠ' ΑΜΟΙΒΗ

Μισθωτά ἐπαγγέλματα

Ἄρθρον 17. — 1. Τὰ Συμβαλλόμενα Κράτη θὰ ἐπιφυλάσσουν εἰς πάντα πρόσφυγα, νομίμως διαμένοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν, τὴν εὐνοϊκωτέραν, ὑπὸ τὰς αὐτάς συνθήκας, ἐπιφυλασσομένην εἰς ὑπηκόους ἄλλοδαποῦ Κράτους μεταχείρισιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν μισθωτῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως.

2. Ὅπωςδὴποτε, τὰ εἰς τοὺς ἄλλοδαπούς ἢ εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλοδαπῶν, χάριν τῆς προστασίας τῶν ἡμεδαπῶν ἐργαζομένων, ἐπιβαλλόμενα περιοριστικά μέτρα δέν θὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ προσφύγων οἵτινες εἶχον ἤδη, καθ' ἣν στιγμὴν ἢ Σύμβασιν αὐτῆ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ, ἐξαιρεθῆ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Χώρας, ἢ οἵτινες ἐκπληροῦν ἓνα ἐκ τῶν κατωτέρω ὄρων: α) Ἐάν ἔχουν συμπληρώσει τριετὴ διαμονήν ἐντὸς τῆς χώρας. — β) Ἐάν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων εἶναι

Ἐάν ἔχουν ἐν ἡ πλείονα τέκνα κεκτημένα τὴν ἐθνικότητα τῆς χώρας τῆς διαμονῆς.

3. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θὰ ἐξετάσουν εὐμενῶς τὴν υἰοθέτησιν μέτρων πρὸς ἐξομοίωσιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἄσκησιν μισθωτῶν ἐπαγγελμάτων δικαιωμάτων τῶν προσφύγων πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων αὐτῶν καὶ εἰδικώτερον τῶν προσφύγων οἵτινες ἔχουν εἰσελθεῖ εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῶν κατ' ἐφαρμογὴν προγράμματος μεταναστεύσεως ἢ προσελκύσεως ἐργατικῶν χειρῶν.

Μὴ μισθωτά ἐπαγγέλματα

Ἄρθρον 18. — Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θὰ ἐπιφυλάσσουν, εἰς τοὺς νομίμως ἐπὶ αὐτῶν εὐρισκομένους πρόσφυγας, μεταχείρισιν ὅσον ἐνεστί εὐνοϊκὴν, ὅπωςδὴποτε δὲ οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴν τῆς ὑπὸ τὰς αὐτάς συνθήκας εἰς τοὺς ἄλλοδαπούς ἐν γένει ἐπιφυλασσομένης, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν μὴ μισθωτοῦ ἀγροτικοῦ, βιομηχανικοῦ, χειροτεχνικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ ἐπαγγέλματος, ὡς καὶ τὴν σύστασιν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐταιρειῶν.

Ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα

Ἄρθρον 19. — 1. Πᾶσα Συμβαλλομένη Χώρα θὰ ἐπιφυλάσσει εἰς τοὺς νομίμως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῆς διαμένοντας πρόσφυγας, οἵτινες κέκηνται διπλώματα ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῆς εἰρημένης χώρας καὶ προτίθενται ὅπως ἄσκησιν ἐλεύθερον ἐπάγγελμα, μεταχείρισιν ὅσον ἐνεστί εὐνοϊκὴν, ὅπωςδὴποτε δὲ οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴν τῆς ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας εἰς τοὺς ἄλλοδαπούς ἐν γένει ἐπιφυλασσομένης.

2. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θὰ πράξουν ὅ,τι εἶναι δυνατόν, συμφῶνως πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους αὐτῶν, ἵνα ἐξασφαλίσουν τὴν ἐγκατάστασιν τοιούτων προσφύγων ἐπὶ τῶν ἐκτός τοῦ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους περιοχῶν, ὧν διαχειρίζονται τὰς διεθνεῖς σχέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Σύστημα δελτίου

Ἄρθρον 20. — Ἐν ἡ περιπτώσει ἰσχύει τὸ σύστημα δελτίου, διέπον τὸν ἐφοδιασμόν τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῷ συνόλω αὐτοῦ, καὶ ρυθμίζον τὴν

Στέγασις

Ἄρθρον 21. — Ὅσον ἀφορᾷ τὴν στέγασιν, αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι, ἐν ᾧ μέτρῳ τὸ πρόβλημα τοῦτο διέπεται ὑπὸ νόμων ἢ κανονισμῶν ἢ ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δημοσίων ἀρχῶν, θά ἐπιφυλάσσουν εἰς τοὺς νομίμως διαμένοντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν πρόσφυγας μεταχειρίσιν ὅσον ἔνεστι εὐνοϊκὴν, ὅπωςδὴποτε οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴν τῆς ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐν γένει ἐπιφυλασσομένης.

Δημοσία ἐκπαίδευσις

Ἄρθρον 22. — I. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θά ἐπιφυλάσσουν εἰς τοὺς πρόσφυγας οἷαν καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν μεταχειρίσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν.

2. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θά ἐπιφυλάσσουν εἰς τοὺς πρόσφυγας μεταχειρίσιν ὅσον ἔνεστι εὐνοϊκὴν, ὅπωςδὴποτε δὲ οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴν τῆς ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐν γένει ἐπιφυλασσομένης, ὅσον ἀφορᾷ τὴν λοιπὴν ἐκπαίδευσιν καὶ εἰδικώτερον τὴν εἰσδοχὴν εἰς ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, τὴν ἀναγνώρισιν ἀλλοδαπῶν σχολικῶν πιστοποιητικῶν, διπλωμάτων καὶ πανεπιστημιακῶν τίτλων, τὴν καταβολὴν ἡλαττωμένων διδάκτρων καὶ τελῶν καὶ τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν.

Συνδρομὴ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου

Ἄρθρον 23. — Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θά ἐπιφυλάσσουν εἰς τοὺς νομίμως διαμένοντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν πρόσφυγας μεταχειρίσιν οἷαν καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρεχομένην πρόνοιαν καὶ συνδρομὴν.

Ἐργατικὴ Νομοθεσία καὶ Κοινωνικὴ Ἀσφάλις

Ἄρθρον 24. — I. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θά ἐπιφυλάσσουν εἰς τοὺς νομίμως διαμένοντας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν πρόσφυγας μεταχειρίσιν, οἷαν καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς κάτωθι περιπτώσεις. — α) Ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ ζητήματα ταῦτα ρυθμίζονται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἢ ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἀμοιβαί, συμπεριλαμβανομένων τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ὅταν ταῦτα ἀποτελοῦν μέρος τῆς ἀμοιβῆς, διάρκεια ἐργασίας, ὑπερωρία, ἀδεια μετ' ἀποδοχῶν, περιοριστικὰ μέτρα εἰς τὴν κατ' οἶκον ἐργασίαν, κατώτατον ὄριον ἡλικίας ἐργαζομένων, μαθητεία καὶ ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις, ἐργασία

διατάξεις ἀναφερομένης εἰς ἐργατικὰ ατυχήματα, ἐπαγγελματικὰ ἀσθενείας, μητρότητα, ἀσθενείας ἐν γένει, ἀναπηρίαν, γῆρας, θάνατον, ἀνεργίαν, οἰκογενειακὰ βάρη ὡς καὶ πάντα κίνδυνον καλυπτόμενον, κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας, ὑπὸ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως) ὑπὸ τὰς ἐξῆς ἐπιφυλάξεις:

I. Ὑπάρξεως εἰδικῶν συμφωνιῶν πρὸς διατήρησιν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων ὡς καὶ τῶν ὑπὸ κτῆσιν τοιούτων,

II. Ὑπάρξεως εἰδικῶν διατάξεων θεσπιζομένων ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τῆς διαμονῆς τῶν ἀναφερομένων εἰς ὀλικὰς ἢ μερικὰς παροχὰς πληρωτέας ἀποκλειστικῶς ἐκ δημοσίων κονδυλίων ὡς καὶ εἰς ἐπιδόματα χορηγούμενα εἰς πρόσωπα μὴ πληροῦντα τοὺς ὄρους συνεισφορᾶς οἷτινες ἀπαιτοῦνται διὰ παροχὴν κανονικῆς συνταξιοδοτήσεως.

2. Τὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐκ θανάτου πρόσφυγος, ἐπελθόντος ἐξ ἐργατικῆς ατυχίας ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, παραμένει ἀθικτον ἔστω καὶ ἂν ὁ δικαιούχος ἔχει τὴν διαμονὴν ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τῆς Συμβαλλομένης Χώρας.

3. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θά ἐφαρμόσουν κατ' ἐπέκτασιν καὶ διὰ τοὺς πρόσφυγας τὰ εὐεργετήματα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῶν μεταξύ τούτων συναφθεισῶν ἢ συναφθησομένων συμβάσεων, αἷτινες ἀφοροῦν τὴν διατήρησιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειν κεκτημένων δικαιωμάτων ἢ τῶν ὑπὸ κτῆσιν τοιούτων, ἐφ' ὅσον οἱ πρόσφυγες πληροῦν ἅπαντας τοὺς ὄρους, οἷτινες προβλέπονται διὰ τοὺς ὑπηκόους τῶν ὑπογραφασῶν τὰς ἐν λόγῳ συμφωνίας Χωρῶν.

4. Αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι θά ἐξετάσουν εὐμενῶς τὴν δυνατότητα ὅπως ἐφαρμόσουν κατ' ἐπέκτασιν καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας ὅσον ἔνεστι τὰ εὐεργετήματα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ παρεμφερῶν συμφωνιῶν, αἷτινες ἰσχύουν ἢ πρόκειται νὰ ἰσχύουν μεταξύ αὐτῶν καὶ χωρῶν μὴ συμβαλλομένων εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Συνδρομὴ ὑπο Διοικητικῶν Ἀρχῶν

Ἄρθρον 25. — I. Ὅσάκις ἢ ὑπὸ πρόσφυγος ἄσκησις δικαιώματος κανονικῶς ἀπαιτεῖ τὴν συνδρομὴν ἀλλοδαπῶν ἀρχῶν εἰς ἅς δὲν δύναται οὗτος νὰ προσφύγῃ, αἱ Συμβαλλόμεναι Χῶραι, εἰς τὸ ἔδαφος τῶν ὁποίων

2. Αί εις το έδαφίον αναφερόμεναι άρχαι θά χορηγηθούσιν ή θα μεριμήσουσιν ίνα χορηγηθούσιν, υπό τόν έλεγχον αυτών, εις τούς πρόσφυγας έγγραφα ή πιστοποιητικά χορηγούμενα κανονικώς εις άλλοδαπούς υπό τών έθνικών των άρχών ή μέσωσ τούτων.

3. Τά κατ' αυτόν τόν τρόπον χορηγούμενα έγγραφα ή πιστοποιητικά θά υποκαθιστούσιν τά εις τούς άλλοδαπούς υπό τών έθνικών αυτών άρχών ή μέσωσ τούτων χορηγούμενα έπίσημα έγγραφα και θά ισχύουσιν μέχρϊς άποδείξεως του έναντίου.

4. Υπό τήν επιφύλαξιν ειδικής μεταχειρίσεως, τυχόν επιφυλασσομένης εις άπόρους, διά τās έν τῷ παρόντι άρθρω μνημονευόμενας ύπηρεσίας δύνανται νά επιβληθούσιν τέλη πλήν όμως ταυτα δέον νά είναι λογικά και ανάλογα πρός τά εις τούς ήμεδαπούς επιβαλλόμενα εις παρομοίας περιπτώσεις.

5. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου ούδόλως θίγουν τά έν άρθροις 27 και 28 διαλαμβανόμενα.

Έλευθέρα κυκλοφορία

Άρθρον 26. — Πάσα Συμβαλλομένη Χώρα θά επιφύλασση εις τούς νομίμως διαμένοντας επί του έδάφους αυτής πρόσφυγας, τό δικαίωμα τόσον εκλογής του τόπου διαμονής αυτών όσον και έλευθέρας κυκλοφορίας, υπό τήν επιφύλαξιν τυχόν ύπάρξεως κανόνων έφαρμοζομένων, υπό τās ίδίας συνθήκας, εις άλλοδαπούς έν γενει.

Δελτία Ταυτότητος

Άρθρον 27. — Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι θά χορηγούσιν δελτίον ταυτότητος εις πάντα πρόσφυγα εύρισκόμενον επί του έδάφους αυτών και μή όντα κάτοχον έν ισχύϊ ταξιδιωτικού έγγράφου.

Ταξιδιωτικά έγγραφα

Άρθρον 28. — 1. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι θά χορηγούσιν, εις τούς νομίμως διαμένοντας επί του έδάφους αυτών πρόσφυγας, ταξιδιωτικά έγγραφα δι' ών θά δικαιούσινται ούτοι νά ταξιδεύουσιν εκτός συνόρων των Χωρών αυτών, πλήν εάν άντιτίθενται εις τοϋτο έπιτακτικοί λόγοι έθνικής άσφαλείας ή δημοσίας τάξεως. Αί διατάξεις του Παραρτήματος τής παρούσης Συμβάσεως εφαρμόζονται επί των έγγράφων τούτων. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι δύνανται νά χορηγούσιν τοιούτου είδους ταξιδιωτικά έγγραφα εις πάντα άλλον πρόσφυγα εύρισκόμενον επί του έδάφους αυτών, θά εξετάζουσιν δέ μετά ιδιαιτέρας προσοχής τās περιπτώσεις προσφύγων εύρισκόμενων επί του έδάφους αυτών και μή δυναμένων ν'

2. Ταξιδιωτικά έγγραφα χορηγηθέντα υπό των Συμφωνιών πρός προγενεστέρας τής Συμβάσεως ταύτης διεθνείς Συμφωνίας, θά άναγνωρίζωνται και θά θεωρούσινται υπό των Συμβαλλομένων Χωρών ως εάν είχαν ταυτα εκδοθῆ κατά τούς όρους του παρόντος άρθρου.

Δημοσιονομικαί επιβαρύνσεις

Άρθρον 29. — 1. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι δέν θά επιβάλλουσιν επί των προσφύγων φόρους ή τέλη, οίασδήποτε φύσεως, πέραν εκείνων ούς, εις παρομοίας περιπτώσεις, επιβάλλουσιν εις τούς ύπηκόους αυτών.

2. Αί διατάξεις του προηγούμενου έδαφίου δέν άντιτίθενται εις τήν έφαρμογήν επί των προσφύγων των νόμων και κανονισμών σχετικών πρός τά τέλη άτινα απαιτούσινται διά τήν εις τούς άλλοδαπούς εκδοσιν διοικητικών έγγράφων, συμπεριλαμβανομένων και των δελτίων ταυτότητος.

Μεταφορά περιουσιακών στοιχείων

Άρθρον 30. — 1. Πάσα Συμβαλλομένη Χώρα, συμφώνως πρός τούς νόμους και κανονισμούς αυτής, θά έπιτρέπη εις τούς πρόσφυγας νά μεταφέρουσιν τά εις αυτήν εισαχθέντα περιουσιακά στοιχεία εις τό έδαφος έτέρας χώρας ένθα δίδεται αυτοίς άδεια έπανεγκαταστάσεως.

2. Πάσα Συμβαλλομένη Χώρα θά εξετάξη εύμενώς τās υπό των προσφύγων ύποβαλλόμενας αιτήσεις πρός λήσιν άδειας μεταφοράς άπάντων των λοιπών περιουσιακών στοιχείων, άτινα είναι άπαραίτητα πρός έπανεγκατάστασιν αυτών εις έτέραν χώραν ένθα τοίς δίδεται άδεια πρός τοϋτο.

Πρόσφυγες παρανόμως διαμένοντες επί του έδάφους τής χώρας τής εισδοχής

Άρθρον 31. — 1. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι δέν θά επιβάλλουσιν ποινικάς κυρώσεις εις πρόσφυγας λόγω παρανόμου εισόδου ή διαμονής, εάν ούτοι προερχόμενοι άπ' ευθείας εκ χώρας ένθα ή ζωή ή ή έλευθερία αυτών ήπειλείτο, έν τῇ έννοία του άρθρου 1, εισέρχωνται ή εύρίσκωνται ήδη επί του έδάφους αυτών άνευ άδειας, υπό τήν επιφύλαξιν πάντως ότι ούτοι άφ' ενός μέν θά παρουσιασθούσιν άμελλητί εις τās άρχάς άφ' έτέρου δέ θά δώσουν έπαρκείς εξηγήσεις περί τής παρανόμου αυτών εισόδου ή διαμονής.

2. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι θά εφαρμόζουσιν επί των κινήσεων των προσφύγων τούτων μόνον τά άπαραίτητα περιοριστικά μέτρα. Τά περιοριστικά μέτρα θά εφαρμόζωνται μόνον μέχρϊς ότου ρυθμισθῆ τό καλε-

τους πρόσφυγας λογίκασι προθεσμίας ως και άπασας τας άναγκαίαις διευκολύνσεις.

Άπέλασις

Άρθρον 32. — 1. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι δέν θά άπελαύνουν πρόσφυγας νομίμως διαμένοντας επί του έδάφους αυτών, είμή μόνον διά λόγους έθνικής άσφαλείας ή δημοσίας τάξεως.

2. Η άπέλασις τοιούτου πρόσφυγος δέν θά πραγματοποιείται είμή μόνον κατόπιν άποφάσεως λαμβανομένης συμφώνως πρός τήν υπό της νομοθεσίας προβλεπομένην διαδικασίαν. — Έφ' όσον έπιτακτικοί λόγοι έθνικής άσφαλείας δέν άντιτίθενται εις τοϋτο, οι πρόσφυγες θά δικαιούνται νά προσάγουν άποδείξεις περί της άθωότητος αυτών, νά προσφεύγουν και νά παρίστανται πρός τοϋτο ένώπιον άρμοδίων άρχών ή ένός ή πλειόνων προσώπων είδικώς έντεταλμένων υπό της άρμοδίας άρχής.

3. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι θά παράσχουν εις τούς άνωτέρω πρόσφυγας λογικάς προθεσμίας πρός επιδίωξιν άδειας κανονικής εισόδου εις έτέραν χώραν. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι δύνανται νά εφαρμόζουν, κατά τας προθεσμίας ταύτας, μέτρα έσωτερικής τάξεως οία ήθελον κριθή άναγκαία.

Άπαγόρευσις άπελάσεως ή έπαναπροωθήσεως

Άρθρον 33. — 1. Ούδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θά άπελαύνη ή θά έπαναπροωθή, καθ' οιονδήποτε τρόπον, πρόσφυγας, εις τά σύνορα έδαφών ένθα ή ζωή ή ή έλευθερία αυτών άπειλούνται διά λόγους φυλής, Ορησκείας, έθνικότητος, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων.

2. Τό εκ της παρούσης διατάξεως άπορρέον ευεργέτημα δέν δύναται πάντως νά έπικαλήται πρόσφυξ όστις, διά σοβαράς αίτίας, θεωρείται έπικίνδυνος εις τήν άσφάλειαν της χώρας ένθα εύρίσκεται ή όστις, έχων τελεσιδικώς καταδικασθή δι' ιδιαιτέρως σοβαρόν άδίκημα, άποτελεί κίνδυνον διά τήν Χώραν.

Πολιτογράφησις

Άρθρον 34. — Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι θά διευκολύνουν, έν τώ μέτρω του δυνατό, τήν άφομοίωσιν και πολιτογράφησιν των προσφύγων. Θά προσπαθήσουν, είδικώτερον, νά έπιταχύνουν τήν διαδικασίαν της πολιτογραφήσεως και νά έλαττώσουν, έν τώ μέτρω του δυνατό, τά δημοσιονομικά βάρη της τοιαύτης διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνεργασία των Έθνικων Άρχων μετά των Ηνωμένων Έθνων

Άρθρον 35. — 1. Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι άναλαμβάνουν νά συνεργάζωνται μετά του Υπάτου Άρμοστοϋ των Ηνωμένων Έθνων διά τούς Πρόσφυγας, ή παντός έτέρου όργάνου των Ηνωμένων Έθνων όπερ τυχόν θά διεδέχето τοϋτον εις τήν άσκησιν των λειτουργιών αυτου, και είδικώτερον θά διευκολύνουν τό έργον αυτου της έπιτηρήσεως της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

2. Επί σκοπώ όπως δυνηθή ή Υπάτη Άρμοστεία ή πάν έτερον όργανον των Ηνωμένων Έθνων όπερ θά διεδέχето ταϋτην, νά υποβάλλουν εκθέσεις εις τας άρμοδίας άρχάς των Ηνωμένων Έθνων, αι Συμβαλλόμεναι Χώραι άναλαμβάνουν νά παρέχουν εις ταϋτα καταλλήλως τας παρ' αυτών αίτουμένας πληροφορίας και στατιστικά δεδομένα σχετικώς πρός: α) τό καθεστώς των προσφύγων. — β) τήν εφαρμογήν της συμβάσεως ταϋτης. — γ) νόμους, κανονισμούς και διατάγματα άτινα ισχύουν ή πρόκειται νά ισχύσουν διά τούς πρόσφυγας.

Πληροφορία περί της Έθνικης Νομοθεσίας

Άρθρον 36. — Αί Συμβαλλόμεναι Χώραι θά άνακοινοϋν εις τόν Γενικόν Γραμματέα των Ηνωμένων Έθνων τά κείμενα νόμων και κανονισμών ους ήθελον υίοθετήσει πρός εξασφάλισιν της εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως.

Σχέσις πρός προγενεστέρας Συμβάσεις

Άρθρον 37. — Η παρούσα Σύμβασις άντικαθιστά, διά τά Συμβαλλόμενα Μέρη, τας Συμφωνίας της 5ης Ιουλίου 1922, 31ης Μαΐου 1924, 12ης Μαΐου 1926, 30ης Ιουνίου 1928 και 30ης Ιουλίου 1935 ως έπίσης και τας Συμβάσεις της 28ης Οκτωβρίου 1933 και 10ης Φεβρουαρίου 1938, τό Πρωτόκολλον της 14ης Σεπτεμβρίου 1939 και τό Σύμφωνον της 15ης Οκτωβρίου 1946, χωρίς εκ τούτου νά θίγανται αι διατάξεις του έδαφίου 2 του Άρθρου 28.

Διευθέτησις διαφορῶν

Ἄρθρον 38. — Πᾶσα διαφορά μεταξύ τῶν Συμβαλλομένων εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν Μερῶν ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως θὰ ὑποβάλληται, τῇ αἰτήσῃ οἰουδήποτε ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, ἐφ' ὅσον δὲν καθίσταται δυνατόν νὰ ρυθμισθῇ δι' ἄλλων μέσων.

Ὑπογραφή, ἐπικύρωσις καὶ προσχώρησις

Ἄρθρον 39. — 1. Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ὑπογραφῆ ἔν Γενεῦθ τὴν 28ην Ἰουλίου 1951 καὶ θέλει ἐν συνεχείᾳ κατατεθῆ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματέᾳ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Γραφεῖον τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀπὸ τῆς 28ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1951. Θὰ εἶναι καὶ πάλιν ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἔδραν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀπὸ τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1951, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1952.

2. Τὴν παροῦσαν σύμβασιν δύνανται νὰ ὑπογράψουν πάντα τὰ κράτη-μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς καὶ πᾶν κράτος κληθὲν ὡς συμμετάσχη εἰς τὴν Διάσκεψιν τῶν Πληρεξουσίων ἐπὶ τοῦ καθεστῶτος τῶν Προσφύγων καὶ τῶν Ἀπατρίδων ἢ πᾶν κράτος ὅπερ ἤθελε κληθῆ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως νὰ ὑπογράψῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν. Θέλει ἐπικυρωθῆ καὶ τὰ ὄργανα ἐπικύρωσεως θέλουν κατατεθῆ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματέᾳ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

3. Εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν δύνανται νὰ προσχωρήσουν ἀπὸ τῆς 28ης Ἰουλίου 1951 αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ 2 ἀναφερόμεναι χῶραι. Ἡ προσχώρησις θὰ γίνεταί διὰ τῆς καταθέσεως ὄργανου προσχωρήσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματέᾳ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ρήτρα Ἐδαφικῆς Ἐφαρμογῆς

Ἄρθρον 40. — 1. Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἐπικύρωσιν ἢ προσχώρησιν πᾶν κράτος δύναται νὰ δηλώσῃ ὅτι θέλει ἐφαρμόσει τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς ὅλα ἢ μέρος τῶν ἐδαφῶν ὧν διαχειρίζεται τὰς διεθνεῖς σχέσεις. Ἡ τοιαύτη δήλωσις θὰ ἰσχύσῃ, ἀφ' ἧς ἰσχύει καὶ ἡ σύμβασις διὰ τὸ ἐν λόγῳ κράτος.

2. Πᾶσα τοιαύτη ἐπέκτασις τῆς ἐφαρμογῆς δύναται νὰ γίνῃ καὶ μεταγενεστέρως ὅποτεδήποτε δι' ἀνακοινώσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, θὰ ἀρχίσῃ δὲ ἰσχύουσα εἴτε μετὰ ἐνενη-

ἐν ἰσχύι ἢ ἐπιφύλαξις διὰ τὸ ἐν λόγῳ κράτος, ἀν ἡ ἡμερομηνία αὕτη εἶναι μεταγενεστέρα.

3. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδάφη ἐφ' ὧν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἐπικύρωσιν ἢ προσχώρησιν δὲν ἐπεκτείνεται ἢ παροῦσα σύμβασις, τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη θέλουν ἐξετάσει τὴν δυνατότητα λήψεως τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἵνα ἐπιτευχθῇ ἢ ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τούτων ἐπέκτασις τῆς συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἐν λόγῳ ἐδαφῶν, ὅπου αὕτη εἶναι ἀναγκαία διὰ συνταγματικούς λόγους.

Ρήτρα περὶ Ὁμοσπονδιακῶν Κρατῶν

Ἄρθρον 41. — Εἰς τὰς περιπτώσεις Ὁμοσπονδιακῶν ἢ μὴ ἐνιαίων Κρατῶν θὰ τυγχάνουν ἐφαρμογῆς αἱ κάτωθι διατάξεις: α) Ὡς πρὸς τὰ ἄρθρα τῆς παρούσης συμβάσεως τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἐμπίπτει εἰς τὴν νομοθετικὴ ἀρμοδιότητα τῆς ὁμοσπονδιακῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως θὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν ἐκτασιν οἷαν καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν μὴ Ὁμοσπονδιακῶν Κρατῶν τῶν συμβαλλομένων διὰ τῆς παρούσης. — β) Ὡς πρὸς τὰ ἄρθρα τῆς παρούσης συμβάσεως ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἐμπίπτει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπὶ μέρους πολιτειῶν, ἐπαρχιῶν ἢ καντονίων μὴ ὑποχρεωμένων ἐκ τοῦ Συντάγματος τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ λάβουν νομοθετικά μέτρα, ἢ Ὁμοσπονδιακῆ Κυβέρνησις θέλει φέροι τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα, τὸ ταχύτερον, ὁμοῦ μετὰ εὐνοϊκῆς συστάσεως, εἰς γνῶσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν πολιτειῶν, ἐπαρχιῶν ἢ καντονίων. — γ) Τῇ αἰτήσῃ οἰουδήποτε ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ὑποβαλλομένη διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, πᾶν Συμβαλλόμενον Ὁμοσπονδιακὸν Κράτος θὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα περὶ τῆς Νομοθεσίας καὶ νομολογίας τῆς ὁμοσπονδίας καὶ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν κρατικῶν μονάδων ἐπὶ οἰασδήποτε εἰδικῆς διατάξεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἵνα καταδειχθῇ κατὰ πόσον διὰ νομοθετικῶν ἄλλων μέτρων ἐφαρμόζεται ἢ ἐν λόγῳ διατάξις.

Ἐπιφυλάξεις

Ἄρθρον 42. — 1. Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἐπικύρωσιν ἢ προσχώρησιν δύναται πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος νὰ διατυπώσῃ ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῶν ἄρθρων τῆς συμβάσεως πλὴν τῶν ἄρθρων 1, 3, 4, 16 (1), 33 καὶ 36 μέχρι 46 συμπεριλαμβανομένου. —

2. Ἐπιφυλάξεις γενόμεναι συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφειον α τοῦ παρόντος δύνανται νὰ ἀρθοῦν ὅποτεδήποτε διὰ σχετικῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Κράτους πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

έκτον ὄργανον ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

2. Δι' ἕκαστον Κράτος ὅπερ ἐπικυροῖ τὴν σύμβασιν ἢ προσχωρεῖ εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἔκτου ὄργανου ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, ἢ σύμβασις θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ τὴν ἐνενηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ ἐν λόγῳ Κράτος κατέθεσε τὸ ὄργανον ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως αὐτοῦ.

Καταγγελία

"Ἀρθρον 44. — Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται ὁποτεδήποτε νά καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν δι' ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ τοιαύτη καταγγελία θὰ ἔχῃ ἰσχύϊν μετὰ ἕν ἔτος ἀφ' ἧς περιῆλθεν ἢ σχετικῆ ἀνακοίνωσις εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

3. Πᾶν Κράτος ὅπερ ἔχει προβῆ εἰς δὴλῶσιν ἢ ἀνακοίνωσιν συμφώνως πρὸς τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 40, δύναται ὁποτεδήποτε μεταγενεστέρως δι' ἀνακοινώσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν νά δηλώσῃ ὅτι ἡ σύμβασις θέλει παύσει ἰσχύουσα ὡς πρὸς τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἔδαφος μετὰ ἕν ἔτος ἀφ' ἧς περιέλθῃ ἢ σχετικῆ ἀνακοίνωσις εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα.

Ἀναθεώρησις

"Ἀρθρον 45. — 1. Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται ὁποτεδήποτε νά καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν δι' ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν θέλει προβαίνει εἰς συστάσεις διὰ τὰ τυχόν ληπτέα ἐπὶ τῆς παρουσίας αἰτήσεως μέτρα.

Ἀνακοινώσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν

"Ἀρθρον 46. — Ὁ Γενικός Γραμματεὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν θὰ ἀνακοινοῖ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη-μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς καὶ τὰ μὴ μέλη τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 39. — α) τὰς δηλώσεις καὶ ἀνακοινώσεις συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον Β τοῦ ἄρθρου 1. — β) τὰς ὑπογραφάς, ἐπικυρώσεις καὶ προσχωρήσεις συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39. — γ) τὰς δηλώσεις καὶ ἀνακοινώσεις συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 40. — δ) τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ ἄρσεις ἐπιφυλάξεων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 42. — ε) τὴν ἡμερομηνίαν τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρουσίας συμβάσεως

Εἰς πίστῳσι τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐξ ὀνόματος τῶν Κυβερνήσεων τῶν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1951 εἰς ἕν πρωτότυπον οὐτινος τὸ Ἀγγλικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν κείμενον εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά καὶ ὅπερ θέλει παραμείνῃ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Κεκυρωμένα ἀντίγραφα ταύτης θὰ ἀποσταλοῦν εἰς πάντα τὰ Κράτη-μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 39.

[Ἀκολουθοῦν διάφορες ἐπιφυλάξεις συμβληθέντων Κρατῶν]

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἰπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας ἐπιφυλάξεις: α) οἱ ἐν ἄρθροις 6, 7 (2), 8, 17, (1 καὶ 2), 23 καὶ 25 διαλαμβανόμενοι ὅροι θεωροῦνται ὡς ἀπλάϊ συστάσεις οὐχὶ δὲ ὡς νομικαὶ ὑποχρεώσεις. β) οἱ ἐν ἄρθρῳ 22 (1 καὶ 2) διαλαμβανόμενοι ὅροι γίνονται ἀποδεκτοὶ μόνον ἐν ᾧ μέτρῳ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. γ) οἱ ἐν ἄρθρῳ 31 (1) διαλαμβανόμενοι ὅροι γίνονται ἀποδεκτοὶ μόνον ὅσον ἀφορᾷ πρόσφυγας δι' οὓς δὲν ἔχει εἰς τὸ παρελθόν ἐκδοθῆ ὑπὸ ἀρμοδίας Αὐστριακῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπόφασις ἀπελάσεως (Ausweisung ἢ Abschaffung) ἢ ἀπαγορεύουσα εἰς τοῦτο τὴν πρόσκαιρον διαμονὴν (Aufenthaltverbot). δ) οἱ ἐν ἄρθρῳ 32 διαλαμβανόμενοι ὅροι γίνονται ἀποδεκτοὶ μόνον ὅσον ἀφορᾷ πρόσφυγας οἵτινες δὲν θὰ ἐγένοντο ἀντικείμενον ἀπελάσεως εἴτε διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἢ δημοσίας τάξεως, συννεπεία μέτρου ἐδραζομένου ἐπὶ τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου εἴτε διὰ λόγους ἀναγομένους εἰς τὴν προστασίαν τοῦ δημοσίου συμφέροντος.

Δηλοῦται ὡσαύτως ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας δυνάμει τῆς παρουσίας συμβάσεως ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις, ἢ ἐν ἄρθρῳ I παράγραφος Α διαλαμβανομένη διατύπωσις «γεγονότα ἐπελθόντα πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951» θεωρεῖται ὡς ἀναφερομένη εἰς γεγονότα ἐπελθόντα πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951 ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἄλλοι.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Ἰπὸ τὴν ἀκόλουθον ἐπιφύλαξιν: Ὅπου ἡ Σύμβασις ἐπιφυλάσσει εἰς τοὺς πρόσφυγας τὴν μᾶλλον εὐνοϊκὴν μεταχείρισιν τὴν ἐπιφυλασσομένην εἰς ἄλλοδαπούς, ἢ Βελγικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐρμηνεύῃ τὴν σχετικὴν διάταξιν ὡς μὴ θίγουσαν τὸ καθεστῶς τὸ ἰσχύον διὰ τοὺς ὑπηκόους χωρῶν μεθ' ὧν αὐτὴ ἔχει συνάψει περιφερειακάς, τελωνειακάς, οἰκονομικὰς ἢ πολιτικὰς συμφωνίας.

Παράρτημα III

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ 1967 ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

(τέθηκε σε ισχύ 4 Οκτωβρίου 1967)

[όπως κυρώθηκε με τον Α.Ν. 389 της 26-4/4-6-1968: Περί κυρώσεως του Πρωτοκόλλου της Ν. Υόρκης της 31-1-67 εν σχέσει προς την Νομικήν Κατάστασιν των Προσφύγων (ΦΕΚ Α' 125)].

Άρθρον μόνον. — Κυροῦται καί ἔχει πλήρη ἰσχύν νόμου τό ἐν Ν. Ὑόρκη ὑπογραφέν τήν 31.1.1967 πρωτόκολλον ἐν σχέσει πρός τήν Νομικήν Κατάστασιν τῶν Προσφύγων, οὗτινος τό κείμενον ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τήν γαλλικήν καί ἐν μεταφράσει εἰς τήν ἑλληνικήν ἔπεται.

Ὁ παρῶν νόμος θέλει ἰσχύσει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἀπριλίου 1968.

Ἐθεωρήθη καί ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1968

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Τά Κράτη-μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου,

— Ἐχοντα ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Σύμβασις ἡ ἀφορῶσα εἰς τό καθεστῶς τῶν προσφύγων, ἡ ὁποία ὑπεγράφη ἐν Γενεύῃ τήν 28ην Ἰουλίου 1951 (ἐφεξῆς καλουμένη ἡ Σύμβασις) δέν ἐφαρμόζεται εἰμή μόνον εἰς τά πρόσωπα τά ὁποία κατέστησαν πρόσφυγες συνεπεῖα γεγονότων ἐπελθόντων πρό τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951.

Ἐχοντα ὑπ' ὄψιν ὅτι νέαι κατηγορίαι προσφύγων ἀνεφάνησαν ἀφ' ἧς ἡ Σύμβασις υἱοθετήθη καί ὡς ἐκ τούτου οἱ εἰρημένοι πρόσφυγες ἐνδέχεται νά μή συμπεριληφθοῦν εἰς τό εὐεργέτημα τῆς Συμβάσεως. — Κρίνοντα ὅτι εἶναι ἐπιθυμητόν ὅπως τό αὐτό καθεστῶς ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντας τοὺς πρόσφυγας, οἱ ὁποιοὶ καλύπτονται ὑπό τοῦ ὀρισμοῦ, ὅστις ἐδόθη εἰς τήν Σύμβασιν, μή ὑπολογιζομένης τῆς περιοριστικῆς ἡμερομηνίας τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951.

Συμφώνησαν τά ἑξῆς:

Γενικαί διατάξεις

Άρθρον I. — 1. Τά Κράτη-μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὑποχρεοῦνται νά ἐφαρμόσουν εἰς τοὺς πρόσφυγας, ὡς οὗτοι ὀρίζονται κατωτέρω, τὰ ἄρθρα 2 μέχρι 34 συμπεριλαμβανομένου τῆς Συμβάσεως.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ὁ ὅρος «πρόσφυξ» —πλὴν τοῦ ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου— ἐννοεῖ πᾶν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν ὀρισμὸν, ὁ ὁποῖος ἐδόθη ὑπὸ τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς Συμβάσεως ὡσάν αἱ λέξεις «συνεπεία γεγονότων ἐπελθόντων πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1951» καὶ αἱ λέξεις «... κατόπιν τοιούτων γεγονότων» νά μὴ ὑφίσταντο εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ Τμήματος Α τοῦ πρώτου ἄρθρου.

3. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θά ἐφαρμοσθῇ ὑπὸ τῶν Κρατῶν Μερῶν ἄνευ οὐδενὸς γεωγραφικοῦ περιορισμοῦ. Οὐχ ἦττον, αἱ ἤδη γενόμεναι δηλώσεις, δυνάμει τοῦ ἐδαφίου «α» τῆς παραγράφου 1 τοῦ τμήματος Β τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς Συμβάσεως ὑπὸ τῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἤδη Μέρη αὐτῆς, θά ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἐκτὸς ἐάν αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ δηλώσαντος Κράτους ἔχουν ἐπεκταθῇ συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ τμήματος Β τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς Συμβάσεως.

Συνεργασία τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν μετὰ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν

Άρθρον II. — 1. Τά Κράτη-μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὑποχρεοῦνται νά συνεργασθοῦν μετὰ τῆς Ἀνωτάτης Ἀρμοσθείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τοὺς πρόσφυγας ἢ μεθ' οἰουδήποτε ἄλλου Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον ἤθελε διαδεχθῇ αὐτὴν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς, καὶ ἰδιαιτέρως νά διευκολύνουν τὸ ἔργον τῆς, συνιστάμενον εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

2. Διὰ νά ἐπιτρέψουν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἀρμοστείαν ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλον Ὄργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὁ ὁποῖος ἤθελε διαδεχθῇ αὐτὴν, νά παρουσιάσῃ ἐκθέσεις εἰς τὰ ἀρμόδια ὅργανα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὰ Κράτη Μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὑποχρεοῦνται νά προμηθεύουν εἰς αὐτά, κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, τὰς ζητούμενας πληροφορίας καὶ τὰ στατιστικά στοιχεῖα σχετικῶς πρὸς: α) Τὸ καθεστῶς τῶν προσφύγων. β) Τὴν θέσιν ἐν λειτουργίᾳ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου. γ) Τοὺς Νόμους, Κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐν ἰσχύϊ ἢ θά τεθοῦν ἐν ἰσχύϊ, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πρόσφυγας.

Πληροφορία ἀναφερομένη εἰς τοὺς ἐθνικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς

Άρθρον III. — Τά Κράτη-μέρη τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θά κοινοποιήσουν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τὰ κείμενα τῶν Νόμων καὶ τῶν Κανονισμῶν, τοὺς ὁποῖους

ἤθελον ἐκδώσει πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.

Διακανονισμός τῶν διαφορῶν

Ἄρθρον IV. — Πᾶσα διαφορά μεταξύ τῶν Μερῶν τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐρμηνείαν ἢ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Πρωτοκόλλου τούτου, ἢ ὅποια δὲν ἤθελε διευθετηθῆ δι' ἄλλων μέσων, θὰ ὑποβάλληται εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν ἐν τῇ διαφορᾷ μερῶν.

Προσχώρησις

Ἄρθρον V. — Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὸν δι' ὅλα τὰ Κράτη Μέρη τῆς Συμβάσεως, ὡς καὶ διὰ πᾶν ἄλλο Κράτος Μέλος τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἢ μέλος ἐνὸς τῶν Εἰδικευμένων Ὄργανώσεων, ἢ διὰ πᾶν Κράτος, πρὸς τὸ ὅποιον ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἤθελεν ἀπευθύνει πρόσκλησιν προσχωρήσεως εἰς τὸ Πρωτόκολλον. Ἡ προσχώρησις θὰ γίνῃ διὰ καταθέσεως τῆς πράξεως προσχωρήσεως εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ὄμοσπονδιακὴ ρήτρα

Ἄρθρον VI. — Εἰς περιπτώσιν Κράτους Ὄμοσπόνδου ἢ Κράτους μὴ ἐνιαίου, θὰ ἐφαρμοζῶνται αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις: α) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄρθρα τῆς Συμβάσεως, τὰ ὅποια θὰ ἐφαρμοσθοῦν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον I τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ τῶν ὁποίων ἡ θέσις ἐν λειτουργίᾳ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν νομοθετικὴν ἐνέργειαν τῆς ὀμοσπονδιακῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ὄμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι, ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ, αἱ αὐταὶ μετὰ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Κρατῶν Μερῶν, τὰ ὅποια δὲν εἶναι Κράτη Ὄμοσπονδιακά.

β) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄρθρα τῆς Συμβάσεως, τὰ ὅποια θὰ ἐφαρμοσθοῦν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον I τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν νομοθετικὴν ἐνέργειαν ἐνὸς ἐκάστου τῶν Κρατῶν, Ἐπαρχιῶν ἢ συνιστῶντων αὐτὰ καντονίων, τὰ ὅποια συμφώνως πρὸς τὸ συνταγματικὸν σύστημα τῆς Ὄμοσπονδίας δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ λάβουν μέτρα νομοθετικά, ἢ Ὄμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις θὰ φέρῃ τὸ ταχύτερον, μετὰ τῆς εὐνοϊκῆς αὐτῆς γνωματεύσεως, τὰ ἐν λόγῳ ἄρθρα εἰς γνώσιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τῶν Κρατῶν, Ἐπαρχιῶν ἢ Καντονίων.

γ) Ὄμοσπονδον Κράτος-μέρος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου θὰ κοινοποιῇ τῇ αἰτήσῃ παντός ἄλλου Κράτους-μέρους τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἥτις ἤθελε διαβιβασθῆ εἰς αὐτὸ μέσῳ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ

Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἐκθεσιν περὶ τῆς νομοθεσίας καὶ περὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ συνηθειῶν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ εἰς τὰ Κράτη-μέλη αὐτῆς ὡς πρὸς οἰανδήποτε διατάξιν τῆς Συμβάσεως τῆς ἐφαρμοζομένης συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἐμφαίνουσιν τὸ μέτρον καθ' ὃ ἐδόθη ἀποτέλεσμα εἰς αὐτὴν διὰ τῆς νομοθετικῆς ἢ ἐτέρας δράσεως.

Ἐπιφυλάξεις καὶ δηλώσεις

Ἄρθρον VII. — 1. Κατὰ τὴν προσχώρησίν του, πᾶν Κράτος δύναται νὰ διατυπώσῃ ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τοῦ ἄρθρου IV τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν, δυνάμει τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ὅλων τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως ἐκτὸς ἐκείνων τῶν ἄρθρων 1, 3, 4, 16 (1) καὶ 33, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως εἰς περίπτωσιν Κράτους τὸ ὁποῖον εἶναι μέρος τῆς Συμβάσεως, αἱ ἐπιφυλάξεις, αἵτινες θὰ γίνουσι δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, δέν θὰ ἐπεκτείνωνται εἰς τοὺς πρόσφυγας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ Σύμβασις.

2. Αἱ ἐπιφυλάξεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ Κρατῶν-μερῶν τῆς Συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 42 τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των, αἵτινες ἀπορρέουσι ἐκ τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐκτὸς ἐὰν ἀποσυρθοῦν.

3. Πᾶν Κράτος, τὸ ὁποῖον διατυπώνει μίαν ἐπιφύλαξιν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ τὴν ἀποσύρῃ εἰς πᾶσαν στιγμὴν διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τοῦτο πρὸς τὸν Γενικόν Γραμματέα τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

4. Αἱ δηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο δυνάμει τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 40 τῆς Συμβάσεως, ὑφ' ἑνός Κράτους-μέρους αὐτῆς, τὸ ὁποῖον προσχωρεῖ εἰς τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, θὰ θεωροῦνται ὡς ἐφαρμοζόμεναι ὑπὸ τὸ καθεστῶς τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, ἐκτὸς ἐὰν, κατὰ τὴν προσχώρησιν, τὸ ἐνδιαφερόμενον Μέρος ἀπέστειλῃν εἰδοποίησιν περὶ τοῦ ἀντιθέτου εἰς τὸν Γενικόν Γραμματέα τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν. — Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 40 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 44 τῆς Συμβάσεως θὰ θεωροῦνται ὡς ἐφαρμοζόμεναι *mutatis mutandis* εἰς τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

Ἐναρξίς ἰσχύος

Ἄρθρον VIII. — 1. Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως τῆς ἑκτῆς πράξεως προσχωρήσεως.

2. Δι' ἕνα ἕκαστον τῶν προσχωρούντων εἰς τὸ Πρωτόκολλον Κρατῶν μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἑκτῆς πράξεως προσχωρήσεως, ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ Πρωτοκόλλου θὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν τὸ ἐν λόγῳ Κράτος θὰ καταθέσῃ τὴν πράξιν τῆς προσχωρήσεώς του.

Καταγγελία

Ἄρθρον ΙΧ. — Πᾶν Κράτος Μέρος τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου δύναται νά καταγγείλῃ τοῦτο ἀνά πᾶσαν στιγμὴν διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἡ καταγγελία θά ἔχῃ ἰσχύν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐνδιαφερόμενον Κράτος, μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Κοινοποιήσεις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν

Ἄρθρον Χ. — Συναφῶς πρὸς τὸ Πρωτόκολλον ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν θά γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλα τὰ Κράτη τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου V τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος, προσχωρήσεως, καταθέσεως καὶ ἀνακλήσεως τῶν ἐπιφυλάξεων, καταγγελίας καὶ τῶν σχετικῶν περὶ αὐτάς δηλώσεων καὶ κοινοποιήσεων.

Καταθέσεις τοῦ Πρωτοκόλλου εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν

Ἄρθρον ΧΙ. — Ἐν ἀντίτυπον τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου, τοῦ ὁποίου τὰ κείμενα συντεταγμένα εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Κινεζικὴν, Ἰσπανικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ρωσικὴν, παρέχουν τὴν ἰδίαν πίστιν, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, θά κατατεθῇ εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τοῦ Ὄργανισμοῦ. Ὁ Γενικός Γραμματεὺς θά διαβιβάσῃ κεκυρωμένον ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ Κράτη Μέλη τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὡς καὶ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη, τὰ ὁποία προβλέπονται εἰς τὸ ἄρθρον V.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
184

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1975. Είσοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις. 1
1976. Αντικατάσταση και συμπλήρωση διατάξεων της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης και άλλες διατάξεις. 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1975

(1)

Είσοδος-έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδωμε τον ακόλουθο νόμο που φέρθηκε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΕΝΝΟΙΑ ΟΡΩΝ - ΕΚΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Έννοια όρων

Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

α) Αλλοδαπός είναι κάθε πρόσωπο που δεν έχει την ελληνική ιθαγένεια ή πρόσωπο που δεν έχει ιθαγένεια (αποιθητής).

β) Πρόσωπα, που διαμένουν στην Ελλάδα και έχουν περισσότερες από μία ιθαγένειες, από τις οποίες η μία είναι ελληνική, λογίζονται ως ημεδαποί και έχουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του Έλληνα πολίτη.

γ) Πρόσωπα, που επικαλούνται περισσότερες ιθαγένειες, υποχρεούνται να δηλώσουν στην αρμόδια αστυνομική αρχή την ιθαγένεια της προτίμησής τους και να επιδείξουν κανονικό ταξιδιωτικό έγγραφο της χώρας, της οποίας την ιθαγένεια επικαλούνται.

Άρθρο 2

Εκτάση εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν έχουν εφαρμογή επί προσώπων, των οποίων η είσοδος και έξοδος, καθώς και η αγωγή κίνησης, διαμονής, εγκατάστασης και απασχόλησης επί του ελληνικού εδάφους ρυθμίζονται από κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΕΘΩΡΙΑΚΩΝ ΔΙΑΒΑΣΕΩΝ

Άρθρο 3

Σημεία εισόδου - εξόδου

1. Η είσοδος στο ελληνικό έδαφος και η έξοδος από αυτό γίνεται μόνο από τις ελεγχόμενες μεθοριακές διαβάσεις.
2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται οι αερολιμένες, οι λιμένες και τα σημεία στα σύνορα της Χώρας, δια των οποίων επιτρέπεται η είσοδος και η έξοδος προσώπων.
3. Η είσοδος και η έξοδος εκτός των μεθοριακών διαβάσεων της προηγούμενης παραγράφου απαγορεύεται, εκτός αν τούτο επιτραπεί, κατά περίπτωση, για εξαιρετικούς λόγους, με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, που καθορίζει και τον τρόπο διενέργειας του ελέγχου.

Άρθρο 4

Αστυνομικός Έλεγχος

1. Κάθε άτομο, που με οποιοδήποτε τρόπο εισέρχεται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχεται από αυτό, υποβάλλεται σε αστυνομικό έλεγχο, κατά την άφιξη και την αναχώρησή του, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που προβλέπονται από ειδικές διεθνείς συμβάσεις.
2. Ο Έλεγχος των προσώπων, που με οποιοδήποτε τρόπο εισέρχονται στο ελληνικό έδαφος ή εξέρχονται από αυτό, ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και ενεργείται από τις κατά τόπους αστυνομικές υπηρεσίες.
3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πολυμερούς συμβάσεως «Περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων», που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201Α) και του πρωτοκόλλου του σχετικού προς το καθεστώς των προσφύγων, που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125Α), τηρείται με κοινή φυλάκιση καυλάχιων τριών μηνών όποιος επιχειρεί να εξέλθει από το ελληνικό έδαφος ή όποιος εισέρχεται σ' αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις.

4. Στην περίπτωση εισόδου αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος ή εξόδου του από αυτό χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, στον οποίο αναφέρει σχετικώς χωρίς χρονοτριβή, μπορεί να απόσχει από την κοινή δίωξη για την πράξη αυτήν, σφόδρα γνωστοποιεί αμέσως την απόφασή του αυτή στη διοικητική της δημόσιας δύναμης που διαπιστώσει την παράνομη είσοδο ή έξοδο, προκειμένου αυτός με απόφασή του να επαναπροσδιορίσει τον αλλοδαπό αμέσως στη χώρα προέλευσής ή κατάγωγής του. Η έγκριση του εισαγγελέα εφετών μπορεί να δοθεί και με τηλεφωνικό σήμα. Αν δεν καταστεί δυνατή η άμεση επαναπροσώθηση του αλλοδαπού, ο διοικητής της δημόσιας δύναμης, αφού συντάξει σχετική έκθεση, παραπέμπει τον αλλοδαπό αυτόν στην αρμόδια διοικητική αρχή για απέλαση, σύμφωνα με το άρθρο 27 του παρόντος. Η αρχή αυτή, αν η απέλαση δεν πραγματοποιηθεί εντός τριών (3) μηνών, γνωστοποιεί τούτο στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ανακαλέσει την απόφασή του για αποχή από την κοινή δίωξη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, εφ' όσον δεν έχει παρέλθει ένα (1) έτος από την ημέρα της παρόντης εισόδου του αλλοδαπού στη Χώρα.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται το ενταξιακό του αστυνομικού ελέγχου και η διαδικασία εκτέλεσης των διαδικασιών και διοικητικών πράξεων, που έχουν σχέση με τη συνοριακή κυκλοφορία προσώπων.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας μπορεί να καθορίζεται και εξαίρεση άλλος κατάλληλος τόπος και χρόνος διεκπεραίωσης ελέγχου, όταν παρατηρείται αυξημένη συνοριακή κίνηση.

7. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται τα έγγραφα, με τα οποία κρίνεται να εφοδιάζονται οι Έλληνες πολίτες για να εξέλθουν από τη χώρα, καθώς και οι αλλοδαποί που σπειροειδώς ταξιδεύουν, εγγράφων και δεν καθίσταται δυνατός ο έγκυρος εφοδιασμός τους από τις διπλωματικές αρχές της χώρας τους.

8. Όποιος κατόνομα κατέχει ή χρησιμοποιεί γνήσιο ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος κατακρατεί ταξιδιωτικό έγγραφο άλλου προσώπου ή αρνείται να παραδώσει τούτο στην αρμόδια υπηρεσία. Επίσης με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατέχει ή χρησιμοποιεί πλαστό ταξιδιωτικό έγγραφο.

9. Ο υπεύθυνος γραφείου ταξιδίων ή μεταναστευσης ή οποιοσδήποτε άλλος υποβάλει για λογαριασμό τρίτου στην αρμόδια αρχή δικαιολογητικά έκδοσης ταξιδιωτικού εγγράφου, με στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην ταυτότητα του προσώπου αυτού, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και εκείνος, για λογαριασμό του οποίου υποβάλλονται τα ανωτέρω δικαιολογητικά. Εκτός από τις ανωτέρω ποινές, με απόφαση του νομάρχη επιβάλλεται η οριστική αφαίρεση της άδειας λειτουργίας του γραφείου.

Άρθρο 5.

Ομάδες διεθνής λαθρομετανάστευσης.

1. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης συγκαθοούνται ειδικές αστυνομικές ομάδες με αποστολή την καταπολέμηση της λαθρομεταναστευσης κατά μήκος των χερσαίων συνόρων της χώρας.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας συγκαθοούνται μικτές ομάδες επιτήρησης των παράκτιων περιοχών και θαλάσσιων συνόρων της χώρας, για την καταπολέμηση της λαθρομεταναστευσης και άλλων παράνομων δραστηριοτήτων.

3. Με όμοιες αποφάσεις, οι οποίες προσυπογράφονται και από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται, κατά περίπτωση, τα θέματα σύνθεσης, στελέχωσης, διοίκησης, ίδρας, διοικητικής υπαγωγής και μέριμνας, τοπικής και επιχειρησιακής αρμοδιότητας και κάθε θέμα συναφές με την αποστολή και τη λειτουργία των ανωτέρω ομάδων.

4. Για τη στελέχωση, τον έλεγχο και το συντονισμό της δράσης των ανωτέρω ομάδων αυξάνεται η οργανική δύναμη της Ελληνικής Αστυνομίας κατά έναν (1) αστυνομικό διευθυντή, έναν (1) αστυνομικό υποδιευθυντή, δύο (2) αστυνόμους Α', τρεις (4) αστυνόμους Β', δέκα (10) υπαστυνόμους Α' και Β', είκοσι δύο (22) ανθυπαστυνόμους - αρχιφύλακες και εκατόν δέκα (110) αστυφύλακες.

Για τον αυτόν ως άνω λόγο, αυξάνεται η οργανική δύναμη του λιμενικού σώματος κατά έναν (1) πλοίαρχο, έναν (1) αντιπλοίαρχο, δύο (2) κλυτέρχες, τρεις (3) υποπλοίαρχους, τρεις (4) ανθυποπλοίαρχους - σμιαφορούς, πέντε (5) ανθυπασπιστές, έξι (6) αρχικλευστές, οκτώ (8) επικελευστές, δέκα (10) κλευστές και εξήντα (60) λιμενοφύλακες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 6

Θεωρήσεις εισόδου

1. Κάθε αλλοδαπός δύναται να εισέλθει στο ελληνικό έδαφος όταν κατέχει κανονικό και ισχύον διαβατήριο ή άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο, αναγνωριζόμενο από διεθνείς συμβάσεις και φέρει, εφ' όσον απαιτείται, έγκυρη και ισχύουσα θεώρηση εισόδου (VISA).

2. Αρμόδιες υπηρεσίες για τη χορήγηση θεωρήσεων εισόδου (VISA) είναι οι καθοριζόμενες με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι είδος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης θεωρήσεων εισόδου, καθώς και το κατά περίπτωση επιβαλλόμενο τέλος χαρτοσήμου.

4. Σε ιδιαίτερα εξαιρετικές περιπτώσεις, θεώρηση εισόδου δύναται να χορηγηθεί από τις υπηρεσίες ελέγχου διαβατηρίων, κατά την άφιξη του αλλοδαπού στο σημείο εισόδου, σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

5. Απαγορεύεται η είσοδος αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος αν:

α) Πάσχει από ασθένεια, η οποία με απόφαση του αρμόδιου για θέματα υγείας υπουργού έχει κριθεί σύμφωνα με τα διεθνή δεδομένα και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, ότι δύναται να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

β) Δεν διαθέτει ελ' ιδίων τα αναγκαία μέσα συντήρησης αυτού και των μελών της οικογένειάς του, σύμφωνα με τα οριζόμενα με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης.

γ) Διερχόμενος (TRANSIT) δεν έχει θεώρηση εισόδου, εφ' όσον απαιτείται, και εισιτήριο για τη συντήρηση του ταξιδιού του, τόσο για τη χώρα προορισμού, όσο και τις ενδιάμεσες χώρες, από το έδαφος των οποίων και' αυτή δεν θα διέλθει.

δ) Περιλαμβάνεται στον κατάλογο των αλλοδακών για τους οποίους υπάρχει απαγόρευση εισόδου, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 1 του παρόντος.

ε) Έρχεται με σκοπό να αναλάβει εργασία ή να ασκήσει επιχειρηματική δραστηριότητα ή αυτοτελώς ιατρείου και δεν κατέχει βεβαίωση του προέξουσού που χορηγήσει τη θεώρηση εισόδου, στην οποία να μνημονώνονται όλα τα στοιχεία της σχετικής προέγκρισης.

στ) Εκ των περιστάσεων συνάγεται βέβαια ότι αποσκοπεί να παραμείνει στη χώρα ως μετανάστης, χωρίς ειδική προς τούτο έγκριση ή ότι δύναται να αποτελέσει κίνδυνο για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της χώρας.

ζ) Το χρησιμοποιούμενο ταξιδιωτικό έγγραφο δεν εξασφαλίζει την επάνοδό του στη χώρα προέλευσης ή καταγωγής του.

η) Αλλοδαπός, ο οποίος είχε εισέλθει στην Ελλάδα διερχόμενος και διέφυγε του ελεγκτή ή εισόδου στη χώρα προορισμού, εφ' όσον μεσοκύβητος εισόδου του σε τρίτη ενδιάμεση χώρα, δεν γίνεται δεκτός για επανείσοδο, αν διαπληροί εκ νέου τις προϋποθέσεις εισόδου.

θ) Η θεώρηση εισόδου δεν καθιστά υποχρεωτική την είσοδο του αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος, αν οι αρμόδιες ελληνικές αρχές ελέγχου βεβαιώνουν ότι στο πρόσωπο αυτό συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις που απαγορεύονται την είσοδό του στην Ελλάδα.

ι) Δεν δύναται να ακατορευθεί η είσοδος στην Ελλάδα προσώπου, που αποδεικνύεται ότι έχει, βάσει επίσημων εγγράφων, την ελληνική υπηκοότητα, και αν ακόμη σπείρεται ταξιδιωτικού εγγράφου, από τα οριζόμενα στην παρ. 7 του άρθρου 4 του παρόντος.

Άρθρο 7

Προσωρινή διαμονή

1. Αλλοδαπός που εισέρχεται στη χώρα, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, δύναται να διαμείνει προσωρινά σ' αυτή, χωρίς πρόσθετη άδεια των αρμοδίων αρχών.

2. Η διάρκεια της κατά την προηγούμενη παράγραφο προσωρινής διαμονής καθορίζεται από τον πρόξενο κατά τη χορήγηση της θεώρησης, αναγράφεται σ' αυτήν και δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες.

3. Σε αλλοδαπούς, στους οποίους επιτρέπεται η είσοδος χωρίς προέγκριση θεώρησης, παρέχεται η δυνατότητα προσωρινής διαμονής μέχρι τρεις (3) μήνες, με την επιφύλαξη τυχόν περιορισμών, που επιβάλλονται για λόγους αμοιβαιότητας.

4. Παράταση του χρόνου της προσωρινής διαμονής, ακόμη μέχρι τρεις (3) μήνες, μπορεί να χορηγηθεί ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, η οποία υποβάλλεται τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη λήξη της και σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Για την παραταση αυτή γίνεται σχετική πράξη επί του διαβατηρίου ή άλλου ταξιδιωτικού εγγράφου από την αρμόδια προς τούτο αρχή.

5. Σε περίπτωση καταχρηστικής εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να διατάξει τη μη χορήγηση ή την ανάκληση της τυχόν χορηγηθείσας παρατάσεως και την άμεση αναχώρηση του αλλοδαπού, καθώς επίσης και την απαγόρευση επανείσοδου του για χρονικό διάστημα δύο (2) έως πέντε (5) ετών, εφ' όσον συντρέχει κάποιος από τους λόγους που αναφέρονται στην περίπτωση στ' της παραγράφου 5 του άρθρου 6 του παρόντος.

Άρθρο 8

Δίελευση αλλοδακών (TRANSIT)

1. Δεν συνιστά, για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, είσοδος στο ελληνικό έδαφος η παραμονή αλλοδαπού στη ζώνη διερχομένων (TRANSIT) αερολιμένος ή λιμένος της χώρας με σκοπό να συνεχίσει το ταξίδι του στην αλλοδαπή, με το ίδιο ή άλλο αεροσκάφος ή πλοίο.

2. Για την παραμονή στη ζώνη διερχομένων δεν απαιτείται θεώρηση.

εκτός αν για λόγους ασφαλείας ή γενικότερου συμφέροντος ο Υπουργός Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης αποφασίσουν την καθέρωση αυτής για διαρχόμενους ειδικούς ορισμένων πτησίων ή θρωαλογίων πλοίων.

3. Ο αλλοδαπός που παραμένει στη ζώνη διαρχομένων υποχρεούται να αναχωρήσει σε κρούση ειδικά, διαφορετικά απομακρύνεται, επιβιβάζομενος απευθείας ή πλοίου, με φροντίδα της οικείας αστυνομικής αρχής, αλγχο διαβατηρίων, η οποία δικαιούται να ζητήσει τη συνδρομή των αρμόδιων στελεχών ή λιμενικών αρχών. Δίνεται επίσης να εφαρμόσουν και οι διατάξεις του άρθρου 10 του παρόντος.

4. Κάθε πρόσωπο που παραμένει στη ζώνη διαρχομένων δεν απαλλάσσεται από οποιονδήποτε άλλο λόγο, που κρίνεται αναγκαίος από τις αρμόδιες αστυνομικές, τελωνειακές ή λιμενικές αρχές και τυχόν διακτιοζόμενες αξιόποινες πράξεις εκδικάζονται κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 9

Ειδικές περιπτώσεις εισόδου αλλοδαπών

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Οικονομικών και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών ή Εμπορικής Ναυτιλίας, δύναται, αφού ληφθούν υπόψη και οι ανάγκες ασφαλείας της Χώρας, να καθορίζονται:

α. Η απλούστερη διαδικασία του ελγχο προσώπων, που μετγχουν περιηγητικού πλου (κρουαζιέρας) ή επιβαίνων πλοίων αναφυγής ή αεροσκαφών, ιδιώς ναυλωμένων.

β. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εισόδου-εξόδου των υπό ναυτολόγηση ή απόλυση αλλοδαπών ναυτικών.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται να επιτρέπει την είσοδο αλλοδαπού, παρά την ύπαρξη απαγορευτικού λόγου, από τους αναφερόμενους στο άρθρο 6 του παρόντος, εφ' όσον τούτο επιβάλλεται για σπουδαίους λόγους δημόσιου συμφέροντος ή ανωτέρας βίας ή διευκόλυνσης της κίνησης ελληνικού πλοίου, η οποία δεν μπορεί να εξηγητηθεί με άλλο τρόπο.

Άρθρο 10

Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί - Ευθύνες μεταφορέων.

Αλλοδαπός, στον οποίο δεν επιτρέπεται η είσοδος στη Χώρα, οφείλει να αναχωρήσει αμελλητί. Άλλως επαναπροωθείται αμέσως στη χώρα προέλευσής ή σε τρίτη χώρα, όπου μπορεί να επιτραπεί η είσοδος, με ευθύνη και δαπάνες του ιδίου ή του μεταφορέα, οι οποίοι υποχρεούνται και στην καταβολή κάθε άλλης αναγκαίας δαπάνης που απαιτείται μέχρι την αναχώρησή του. Στους ανωτέρω μεταφορείς, όταν αρνούνται την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, επιβάλλεται, με απόφαση του οικείου νομάρχη, πρόστιμο εκατό χιλιάδων (100.000) έως ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών, για κάθε μεταφερόμενο άτομο. Με την ίδια απόφαση τα χρησιμοποιηθέντα μεταφορικά μέσα κρατούνται και αποδίδονται σε αυτούς μετά την εκπλήρωση των ανωτέρω υποχρεώσεων και την καταβολή του επιβληθέντος προστίμου ή την προσκόμιση εγγρηγικές επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας που καλύπτει το ποσό των ανωτέρω υποχρεώσεων τους και του επιβληθέντος προστίμου.

Άρθρο 11

Κατάλογος ανεπιθύμητων αλλοδαπών

Η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης καταρτίζει και τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

2. Αλλοδαπός τυρισχόμενος στο ελληνικό έδαφος, αφότου εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθύμητων, υποχρεούται να εγκαταλείψει τη Χώρα, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται κάθε φορά από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσής του ο αλλοδαπός απειλώνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΑΛΛΟΔΑΠΟΝ

Άρθρο 12

Άδειες παραμονής βραχέιας διάρκειας

1. Αλλοδαπός άνω των δεκαοκτώ (18) ετών, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα για τουρισμό ή για λόγους διάφορους από εκείνους που αναφέρονται στα άρθρα 13 έως 16 του παρόντος και προτίθεται να παραμείνει τη διαμονή του για σύντομο χρόνο στο ελληνικό έδαφος, υποχρεούται να υποβάλει τυποκτυπωπών σχετική αίτηση στην αρμόδια αστυνομική υπηρεσία του τόπου διαμονής του, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη λήξη του χρόνου προσωρινής διαμονής του, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος.

2. Επί της ανωτέρω αίτησης απορρίπτεται ειδικά εξουσιοδοτημένη από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αστυνομική υπηρεσία, η οποία δύναται να χορηγήσει άδεια παραμονής βραχέιας διάρκειας μέχρι τρεις (3) μήνες. Για τη χορήγηση ή μη της άδειας αυτής λαμβάνονται υπόψη, ιδιώς, ο σκοπός της παραμονής, η άκαρξη ή μη επαρκών μέσων συντήρησης, η εγκριότητα και η διάρκεια ισχύος του κατεχόμενου ταξιδιωτικού εγγράφου, η ύπαρξη ή μη εγγυητικής επανεισόδου στη χώρα προέλευσής ή ιθαγένειάς, η πρόθεση μακράς παραμονής και η συνδρομή άλλων λόγων, αποφράντων στην δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, στη δημόσια υγεία και στο κοινωνικό ή δημόσιο συμφέρον γενικότερα.

3. Παράταση της άδειας αυτής μέχρι τριάντα (30) ημέρες δύναται, μόνο για εξαιρετικούς και απρόβλεπτους λόγους, να χορηγηθεί από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 13

Άδεια παραμονής για εργασία

1. Στον αλλοδαπό, ο οποίος εισήλθε στην Ελλάδα κατόπιν προεγγραπής για εργασία ή άσκηση επαγγέλματος ή άλλης οικονομικής δραστηριότητας, χορηγείται άδεια παραμονής ετήσιας διάρκειας, που δύναται να ανανεώνεται κατ' έτος και μέχρι πέντε (5) έτη, εφ' όσον δεν υπάρχει με υκασιότητα του αλλοδαπού μεταβολή των λόγων της αρχικής εγγραφής εισόδου ή άλλη εύλογη αιτία.

2. Μετά τη συμπλήρωση του 5ου έτους παραμονής από την ημερομηνία της αρχικής εισόδου, εφ' όσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 3 και 4 του παρόντος, ο αλλοδαπός υποχρεούται να εγκαταλείψει εντός μηνός το ελληνικό έδαφος, διαφορετικά απειλώνται.

3. Αλλοδαπός, που προτίθεται να συνεχίσει, υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του παρόντος, την παραμονή και εργασία στην Ελλάδα και κέραν της 5ετίας από την αρχική του είσοδο, υποχρεούται να υποβάλει σχετική αίτηση στην αρμόδια αστυνομική αρχή δύο (2) τουλάχιστο μήνες πριν από τη συμπλήρωση του 5ου έτους. Για την παραταση της παραμονής αποφασίζει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, μετά από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Εργασίας, η οποία δίδεται εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 21 του παρόντος.

4. Η τυχόν χορηγούμενη άδεια παραμονής κέραν της 5ετίας είναι 2ετούς διάρκειας και ανανεώνεται με τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του παρόντος. Μετά 15ετή συνολική νόμιμη παραμονή και κοινωνική ασφάλιση σε φορέα κύριας ασφάλισης, επί εκατόν είκοσι (120) μήνες, δύναται να χορηγηθεί στον αλλοδαπό από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης άδεια παραμονής αόριστης διάρκειας. Για τη χορήγηση άδειας αόριστης διάρκειας, δεν υπολογίζεται ο διανυθείς χρόνος σπουδών σε οποιαδήποτε σχολή της ημεδαπής και ο τυχόν χρόνος εκτίμιας ποινής στερητικής της ελευθερίας.

Άρθρο 14

Άδεια παραμονής μελών οικογένειας

1. Αλλοδαπός, του οποίου έχει εγκριθεί άδεια παραμονής σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 13 του παρόντος, δύναται να ζητήσει, στα πλαίσια της οικογενειακής συνένωσης, την άεση και εγκατάσταση κλησίων του των μελών της οικογένειάς του, εφ' όσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

2. Ως μέλη οικογένειας θεωρούνται ο σύζυγος και τα κάτω του 18ου έτους της ηλικίας άγαμια τέκνα του και οι γονείς του, εφ' όσον προ της εγγραφής του αλλοδαπού συνοικουσαν και συντηρούνταν από τον ίδιο.

3. Στους ανωτέρω χορηγείται ειδική άδεια παραμονής, η οποία ακολουθεί, όσον αφορά την ισχύ και την ανανέωση ή ανάκληση, την τύχη της άδειας παραμονής του προσώπου, από το οποίο και προσκλήθηκαν.

4. Μέλος της οικογένειας αλλοδαπού δύναται να τύχει, από της ενηλικίωσής του, αυτοτελούς δικαιώματος παραμονής, κατόπιν απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εφ' όσον διαθέτει επαρκείς πόρους, προς κάλυψη των αναγκών στήγασής και συντήρησής αυτού, με την επιφύλαξη της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 15

Άδεια παραμονής για σπουδές.

1. Σε αλλοδαπό, ο οποίος έχει σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις επιλεγεί για φοίτηση σε σχολή της ημεδαπής, παρέχεται ειδική θεώρηση εισόδου και άδεια παραμονής ετήσιας ισχύος, η οποία ανανεώνεται κατ' έτος και μέχρις αποφοίτησής του.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δημόσιας Τάξης, που θα εκδοθεί εντός έτους από της ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι προϋποθέσεις παραμονής αλλοδαπών που φοιτούν σε ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα, το ανώτατο χρονικό όριο φοίτησής αυτών σε κάθε έτος σπουδών, καθώς και ο συνολικός χρόνος παραμονής τους για σπουδές.

3. Άδεια παραμονής, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, χορηγείται και πρακτικώς περί αλλοδαπού, του οποίου έχει εγκριθεί η είσοδος για μεταπτυχιακές σπουδές σε ελληνικό ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα. Η διάρκεια παραμονής στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί να υπερβεί τον προβλεπόμενο χρόνο σπουδών, αυξανόμενο κατά το ήμισυ.

4. Για τη χορήγηση ή ανανέωση της άδειας παραμονής λόγω σπουδών, λαμβάνεται υπόψη ιδιαίτερα η επιμέλεια και κρόδος, ο χρόνος φοίτησης σε κάθε έτος σπουδών, η εξ ιδίων επαρκής κάλυψη των διακανόν διαβίωσης, φοίτησης και ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής και η μη ύπαρξη σοβαρών λόγων, αφορώντων τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και τη δημόσια υγεία.

5. Αλλοδαπός, που παρακολουθεί μαθήματα σε σχολή της ημεδαπής, χωρίς να έχει τύχει της κατά την παρ. 1 του παρόντος άδειας παραμονής για σπουδές, υποχρεούται σε άμισθη αναχώρηση, εκτός αν εντός μηνός από την ισχύ του παρόντος παρουσιασθεί στην αρμόδια αρχή καταγραφής αλλοδαπών και υποβάλει σχετική αίτηση σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 16

Προσφυγές

1. Κατά της απόφασης, που αρνείται τη χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής ή ανακαλεί τυχόν χορηγηθείσα, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να προσφύγει, εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από της κοινοποίησης, ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει σχετικά εντός τριάντα (30) ημερών.

2. Η προθεσμία προς άσκηση προσφυγής και η προσφυγή επιτρέπουν την παραμονή στη χώρα, εκτός αν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κρίνει αντιθέτως, για σοβαρούς λόγους δημόσιου ή κοινωνικού συμφέροντος.

3. Η διαμονή εν όψει άσκησης προσφυγής και εξέταση αυτής, καθώς και η διαμονή εν όψει εξέτασης αίτησης, για χορήγηση ή ανανέωση άδειας παραμονής, στις περιπτώσεις των άρθρων 12 και 15, θεωρείται προσωρινή και ο ενδιαφερόμενος δεν αποκτά κανένα επί πλέον δικαίωμα από αυτήν.

4. Σε περίπτωση αποδοχής του αιτήματος παραμονής, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν ανατρέχουν στο χρόνο υποβολής της αίτησης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης τάσσεται στον αλλοδαπό προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις δεκαπέντε (15) ημέρες.

Άρθρο 17

Άδεια παραμονής ομογενών

1. Αλλοδαπός, που επικαλείται την ιδιότητα του ομογενούς, υποχρεούται να δηλώσει τούτο κατά την παρουσίασή του στην αρμόδια προς καταγραφή αστυνομική αρχή, προσκομίζοντας και τα επίσημα έγγραφα, που αποδεικνύουν τον ισχυρισμό του.

2. Σε οποιαδήποτε περίπτωση αμφισβήτησης ή αμφιβολίας ως προς την ιδιότητα του αλλοδαπού ως ομογενή, κατά περίπτωση, αποφασίζει ο Υπουργός Εσωτερικών μετά γνώμη του Υπουργού Δημόσιας Τάξης απεπάρτητα ή ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, αφού εξετάσει τα σχετικά στοιχεία.

3. Κατά τη διάρκεια της ανωτέρω εξέτασης ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, εφ' όσον κρίνει τούτο ως επιβαλλόμενο χάριν του δημόσιου συμφέροντος, να διατάξει την άμισθη αναχώρηση του αλλοδαπού, ο οποίος δεν δικαιούται να επανέλθει μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Οικονομικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διάρκεια και η διαδικασία παροχής δικαιώματος εισόδου, διαμονής και εργασίας των ομογενών.

Άρθρο 18

Υποχρεώσεις κατόχου άδειας παραμονής

1. Αλλοδαπός, κάτοχος άδειας παραμονής από τις αναφερόμενες στα άρθρα 13-15, που εξίρχεται προσωρινά από το ελληνικό έδαφος, δικαιούται επανεισόδου, εφ' όσον από την έξοδό του δεν έχει παρθεί διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών και η άδεια του εξακολουθεί να ισχύει. Μετά την πάροδο των δύο (2) μηνών η επανεισόδος του αλλοδαπού υπόκειται στη διαδικασία της αρχικής προίγχισης.

2. Η κατά το άρθρο 12 άδεια παραμονής βραχείας διάρκειας παύει να ισχύει, αν ο κάτοχος εξέλθει από το ελληνικό έδαφος και παραδέχεται αυτήν κατά την αναχώρησή του στην υπηρεσία που ενεργεί τον έλεγχο εξέδου. Η διαμονή εν όψει εξέτασης αιτήματος και η προθεσμία προς αναχώρηση, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 16 του παρόντος, δεν δημιουργεί δικαίωμα επανεισόδου για τον αλλοδαπό, που εξίρχεται από το ελληνικό έδαφος.

3. Αλλοδαπός, κάτοχος οποιασδήποτε άδειας παραμονής, πλην της περίπτωσης της παρ. 3 του άρθρου 13 του παρόντος, οφείλει να αναχωρήσει χωρίς άλλη ειδοποίηση μέχρι την ημερομηνία λήξης της ισχύος ή της διάρκειας παράτασης αυτής, εκτός αν δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πρὶν της εκπνοῆς της άδειας υποβάλει αίτηση για παράταση αυτής.

4. Αίτηση παράτασης άδειας παραμονής βραχείας διάρκειας για χρόνο μεγαλύτερο από τον καθοριζόμενο στο άρθρο 12 παρ. 3 είναι απαράδεκτη.

5. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν εγκρίθηκε παραμονή ή ανανέωση άδειας παραμονής του, υποχρεούται να εγκαταλείψει αμέσως το ελληνικό έδαφος, χωρίς άλλες διατυπώσεις.

Άρθρο 19

Σκοπός αδειών παραμονής

Η άδεια παραμονής αλλοδαπού παρέχεται, σύμφωνα με το αίτημα ενδιαφερομένου για την εξυπηρέτηση συγκεκριμένου σκοπού, ο οποίος περιγράφεται σε αυτή. Η επίκληση ενώπιον οποιασδήποτε αρχής κατεχόμενης άδειας παραμονής, για εκτετατή σκοπού διάφορου εκείνου, για τον οποίο ρηγήθηκε, είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 20 Προϋποθέσεις και διαδικασία παραμονής. Με απόφαση Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζονται η διαδικασία και κάθε άλλη λεπτομέρεια, για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση των αδειών παραμονής, επιφυλασσόμενης της διατάξης της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΑΔΕΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Άρθρο 21

Προϋποθέσεις χορήγησης άδειας εργασίας

1. Για την έγκριση άδειας αλλοδαπού, προς κάλυψη κενής θέσης εργασίας ή την έγκριση αλλαγής εργοδότη, λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα κάλυψης αυτής από ανήγγους και άλλων γεωγραφικών διαμερισμάτων χώρας, προτιμωμένων των ημεδαπών και κοινοτικών υπηκόων, των γενών και των αλλοδαπών, που έχουν χαρακτηριστεί από τις ελληνικές αρχές ως πρόσφυγες και διαμένουν νόμιμα στο ελληνικό έδαφος.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δημόσιας Τάξης, Εργασίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται όροι και η διαδικασία για τη χορήγηση, ανανέωση και ανάκληση αδειών εργασίας σε αλλοδαπούς, η επιβολή χρηματικής εγγύησης και καλύπτει τα έξοδα τυχόν επαναπατρισμού, σε βάρος των καλούντων παροχών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος δεν εφαρμόζονται όταν διηθήσεται σύμβαση μεταξύ Ελλάδος και της χώρας ιθαγενείας του αλλοδαπού προβλέπει διαφορετικά.

4. Η κατά τον παρόντα νόμο άδεια εργασίας δεν απαλλάσσει τον κάτοχό της τυχόν άλλων υποχρεώσεων, που απορρέουν από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 22

Προίγχιση εισόδου αλλοδαπού για εργασία

1. Αλλοδαπός, ο οποίος έρχεται στην Ελλάδα για εργασία, υποχρεούται να επιδείξει κατά τον έλεγχο της εισόδου τα έγγραφα εκείνα που αποδεικνύουν ότι έχει τύχει της σχετικής προίγχισης των αρμόδιων αρχών.

2. Η προίγχιση παρέχεται από τον Υπουργό Εργασίας ή άλλην εξουσιοδοτημένη απ' αυτόν αρχή, υπό τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία, που καθορίζονται σύμφωνα με την παρ. 2 του προηγούμενου άρθρου.

3. Από τη διαδικασία της προϊγχισης εξαφινούνται:

α. Το αλλοδαπό προσωπικό που ανήκει σε εταιρείες των α.ν. 89/1' (ΦΕΚ 132/Α') και 378/1968 (ΦΕΚ 82/Α'), καθώς και σε επιχειρήσεις του αναπτυξιακού ν.δ. 2687/1953 (ΦΕΚ 317/Α') και απασχολείται κλειστικά σ' αυτές.

β. Αλλοδαποί τεχνικοί απασχολούμενοι σε βιομηχανίες ή μεταλλείες τους όρους του α.ν. 448/1968 (ΦΕΚ 130 Α').

γ. Αλλοδαποί αθλητές, που προλαμβάνονται από αθλητικά σωματεία συλλόγους στα πλαίσια δικαιώματος πρόσληψης ξένων αθλητών, που βλίζει ρητά νόμος και μέχρι συμπλήρωσης του καθορισμένου σ' αυτόν χρόνου αθλητών.

δ. Οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις χαρακτηριζόμενοι ως πρόσφυγες.

4. Δύνανται, για λόγους δημόσιας τάξης, ασφάλειας ή δημόσιας υγείας, προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, να ανασταλεί ή να ανακληθεί οριστικά ή τυχόν προσωρινά κατά την παρ. 2 του παρόντος προϊγχιση. Την αναστολή ή την ανάκληση αποφασίζει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης.

5. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται σε κάθε περίπτωση, για σοβαρούς λόγους δημόσιας τάξης ή ασφάλειας, να μην επιτρέψει την είσοδο ανάκληση τυχόν χορηγηθείσα άδεια παραμονής για εργασία του αλλοδαπού.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται και άλλες κατηγορίες ατόμων που εξαιρούνται από την υποχρέωση τήρησης της διαδικασίας προκήρυξης ή απαλλάσσονται από την υποχρέωση εφθασμού με άδεια εργασίας.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο ανώτατος αριθμός αδειών παροχής εξαρτημένης εργασίας που χορηγούνται κάθε έτος σε αλλοδαπούς, κατά υπηκοότητα, εκπαιδευτικά και χρονική διάρκεια στις διάφορες περιοχές της Χώρας. Κατά το στάδιο της κατάρτισης της ανωτέρω απόφασης ο Υπουργός Εργασίας ζητά τις έγγραφες προτάσεις του Ο.Α.Ε.Δ., του συνδικαλιστικού οργάνου των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Άρθρο 23

Χορήγηση άδειας εργασίας

1. Η άσκηση οποιαδήποτε επαγγέλματος ή η ανάλυση οποιασδήποτε εργασίας από αλλοδαπό στο ελληνικό έδαφος απαγορεύεται, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος έχει εφθασθεί με σχετική άδεια από τον Υπουργό Εργασίας ή άλλη εξουσιοδοτημένη απ' αυτόν αρχή. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας δύνανται να εξουσιοδοτούνται υπηρέσιες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης να χορηγούν άδειες εργασίας, για ορισμένες κατηγορίες επαγγελματιών.

2. Αλλοδαπός εισερχόμενος στα ελληνικά έδαφος, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, υποχρεούται όπως εντός μηνός από την είσοδό του παρουσιάσει στην αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του, τμήμα με τον εργοδότη του, και υποβάλει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την έκδοση άδειας εργασίας.

3. Η άδεια εργασίας ισχύει για ορισμένη χρονική περίοδο και χορηγείται για συγκεκριμένο εργοδότη, τόπος απασχόλησης και τόπο εργασίας. Μετάληψή της από τους ανωτέρω όρους, χωρίς την προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Εργασίας ή εξουσιοδοτημένης απ' αυτόν αρχής, συνεπάγεται την ανάκληση της άδειας εργασίας. Η έγκριση χορηγείται με τις προϋποθέσεις του άρθρου 21 του παρόντος.

4. Η άδεια εργασίας δύνανται να ανανεώνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου και του εργοδότη, εφ' όσον κληρονομήν οι προϋποθέσεις της αρχικής έγκρισης.

5. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της παρέχεται, εφ' όσον προηγηθεί χορήγηση άδειας παραμονής για εργασία κατά το άρθρο 13 του παρόντος, με την οποία συμπίπτει από κλειυράς χρονικής ισχύος. Η άδεια εργασίας ή η ανανέωσή της δεν επιτρέπεται να λήξει σε μεταγενέστερο χρόνο από το χρόνο λήξης της άδειας παραμονής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Άρθρο 24

Αναγνώριση και περιβαλλή προσφύγων

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης, καθορίζονται:

α. Η διαδικασία εξέτασης αίτησης αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα και ανέκλιση της αναγνώρισης, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης της 28-7-1951, που κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 209 Α), και του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31-1-1967, που κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125 Α).

β. Ο τρόπος συνεργασίας και ενημέρωσης της Υπατης Αρχής Προσφύγων του ΟΗΕ, στα πλαίσια των υποχρεώσεων που καθορίζονται από την ανωτέρω Σύμβαση και Πρωτόκολλο.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται:

α. Η ίδρυση, διοικητική υπαγωγή και λειτουργία κέντρων περιβαλλής προσφύγων.

β. Οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής ιατροφαρμακευτικής και οικονομικής περιβαλλής ή οποιασδήποτε άλλης κοινωνικής συνδρομής, που έχουν αναγνωριθεί από την αρμόδια ελληνική αρχή ως πρόσφυγες ή έχουν υποβάλει αίτηση για την αναγνώριση, για την αντιμετώπιση επειγουσών και σοβαρών καταστάσεων ανάγκης.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Εργασίας, καθορίζονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία παροχής άδειας εργασίας ή άλλης βοήθειας για την επαγγελματική εγκατάσταση των προσφύγων.

4. Οι διατάξεις, που απαιτούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, βεβαιώνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 25

Διαδικασία αναγνώρισης προσφύγων

1. Αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώριση του ως πρόσφυγα είναι απαράδεκτη, αν:

α. Δεν υποβληθεί αιμίσως κατά την άφιξη του στο μεθοριακό σημείο ελλη-χου ή σε περίπτωση παραμονής υοδου στην πλησιέστερη δημόσια αρχή στην οποία παρουσιάζεται ή από την οποία αποκαλύπτεται.

β. Δεν προέρχεται απευθείας από χώρα όπου απειλείται η ζωή ή η ελευθερία του, κατά την έννοια του άρθρου 1 της Σύμβασης της Γενεύης.

2. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η υποβολή αίτησης αναγνώρισης της προσφυγικής ιδιότητας και σε αλλοδαπούς που διαμένουν ή σκοπεύουν να επισκεπτούν στο ελληνικό έδαφος, αν ο κίνδυνος που απειλεί τη ζωή ή την ελευθερία τους ανακύβει σε χρόνο μεταγενέστερο της εισόδου και η αίτηση υποβάλλεται αιμίσως μόλις τα σχετικά γεγονότα γίνουν γνωστά στον αιτούντα, με οποιονδήποτε τρόπο.

3. Αίτηση αλλοδαπού, που υποβάλλεται κατά τρόπο έκδηλα καταχρηστικό, ιδιαίτερα προς εξυπηρέτηση σκοπών μεταναστευτικής ή μεταλωσης νόμιμη διαταγθείσης απομάκρυνσής του από το ελληνικό έδαφος, απορρίπτεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, δυναμένου να διατάξει και την άμεση απέλαση του αιτούντος. Κατά της απόφασης αυτής δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Αλλοδαπός, στον οποίο δεν αναγνωρίζεται η ιδιότητα του πρόσφυγα ή του οποίου η αναγνώριση ανακαλείται, υπαίεται, ως προς την περαιτέρω παραμονή του στο ελληνικό έδαφος, στις διατάξεις που ισχύουν για τους λοιπούς αλλοδαπούς.

5. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

6. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύνανται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να επιτρέψει, για ανθρωπιστικούς ιδιαίτερα λόγους, την παραμονή υπό ανοχή αλλοδαπού, του οποίου έχει απορριφθεί τελεσίδικα αίτημα αναγνώρισής του ως πρόσφυγα, μέχρις ότου καταστεί δυνατή η αναχώρησή του από τη χώρα.

7. Η διαμονή εν όψει εξέτασης αίτησης για την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα και η τυχόν κατά την προηγούμενη παράγραφο προσωρινή θεωρούμενη προσωρινής και ο ενδιαφερόμενος δεν αποκτά κανένα επιπλέον δικαίωμα από αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ - ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

Άρθρο 26

Περιορισμοί

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εξωτερικών, Εθνικής Αμυνας και Δημόσιας Τάξης, δύνανται να απαγορευτεί η διαμονή ή η εγκατάσταση αλλοδαπών αλλοεθνικών σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές της χώρας.

2. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύνανται να επιβάλει σε συγκεκριμένο αλλοδαπό, για λόγους δημόσιας συμφέροντος, περιορισμούς που αναφέρονται ιδίως στην εγκατάσταση, διαμονή, μετάβαση σε ορισμένους τόπους, άσκηση ορισμένου επαγγέλματος ή υποχρέωση εμφάνισής του στις αστυνομικές αρχές.

Άρθρο 27

Διοικητική απέλαση

1. Η διοικητική απέλαση αλλοδαπού με την επιφύλαξη των διεθνών υποχρεώσεων της Χώρας μας είναι δυνατή, αν:

α. Καταδικαστεί σε κάθειρξη ή φυλάκιση και εφ' όσον η απέλασή του δεν διατάχθηκε από το αρμόδιο δικαστήριο.

β. Παραβεί τις διατάξεις του παρόντος.

γ. Η παρουσία στο ελληνικό έδαφος κρίνεται επικίνδυνη για τη δημόσια τάξη ή ασφάλεια της Χώρας ή τη δημόσια υγεία.

δ. Εμφανίζεται ενόπιον των ελληνικών αρχών με διαφορετική κάθε φορά ιδιότητα.

2. Η διατασόμενη διοικητική απέλαση εκτελείται αιμίσως μετά την έκδοση της κοινής ή την υπό όρους απόλυση των καταδικασθέντος.

3. Η απέλαση διατάσσεται με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, υποχρεωμένου να δώσει προηγουμένως στον υπό απέλαση προσεχμία τουλάχιστον 24 ωρών, για να προβάλει τις αντρορήσεις του. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και ο χρόνος, μετά την πάροδο του οποίου δύ-

ση μέρη... και...

ναται να επιτραπεί η εκ νέου είσοδος στον απελασθέντα, ως και εν η τυχόν άκτηση προσφυγής συνεπάγεται αναστολή εκτέλεσης αυτής.

4. Κατά της απόφασης του Αρχηγού δικαιοσύνη ο αλλοδαπός να προσφύγει εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 3 ημερών από της κοινοποίησης της ενόρκιας του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος αποφασίζει εντός 20 ημερών από την άκτηση της προσφυγής.

5. Προκειμένου για απελασθέν αλλοδαπού κατόχου άδειας παραμονής 2ετούς τουλάχιστον ισχύος ή αλλοδαπού μέλους οικογένειας ημεδαπού, ο Υπουργός αποφασίζει, ύστερα από γνώμη επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ως πρόεδρο και ως μέλη ένα δικλασματικό υπάλληλο του Υπουργείου Εξωτερικών και έναν ανώτερο αξιωματικό της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, οι οποίοι ορίζονται με τους ανακληρωτές τους από τους οικίους υπουργούς. Η συγκρότηση της ανωτέρω επιτροπής γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ενόρκια της επιτροπής καλείται να εκθέσει τις απόψεις του και ο ενδιαφερόμενος, αυτοπροσώπως.

6. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης δίνεται, για λόγους δημόσιου συμφέροντος και εφ' όσον ο υπό απελαση εκ των εν γένει περιστάσεων κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη, να διαταχθεί η κράτησή του μέχρις ότου καταστεί δυνατή η απομάκρυνσή του από το ελληνικό έδαφος.

7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εκτέλεση των αποφάσεων απελασης, που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, καθώς και εκείνων που διατάσσονται με αποφάσεις κοινών δικαστηρίων, σύμφωνα με το άρθρο 74 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 28

Απαγορεύσεις απελάσεων

Απαγορεύεται η απελαση, εφ' όσον ο αλλοδαπός:

- Α. Είναι ανήλικος και η γονική του οικογένεια διαμένει στην Ελλάδα.
- Β. Είναι μητέρα ημεδαπού ανήλικου με τον οποίο συγκατοικεί και διατρέφει ή γονιάς ημεδαπού ανήλικου, ο οποίος έχει τη γονική μέριμνα.
- Γ. Έχει υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας του και δεν συντρέχει λόγος που να αφορά την εθνική ασφάλεια της χώρας.

Άρθρο 29

Δαπάνες απελάσεως

1. Η δαπάνη απελάσεως καλύπτεται εξ ιδίων χρημάτων του απελασθέντος, εφ' όσον διαθέτει το απαιτούμενο ποσό, άλλως βαρύνει το Δημόσιο εξ' ολοκλήρου ή κατά το μέρος που ελλείπει.

2. Σε περίπτωση που η είσοδος ή η παραμονή του αλλοδαπού έχει επιτραπεί κατόπιν εγγυήσεως τρίτου προσώπου, τα έξοδα απελάσεως, συμπεριλαμβανομένης και της δαπάνης διατροφής, βαρύνουν εις ολόκληρον τόσο τον απελασθέντα, όσο και τον εγγυητή.

3. Εργοδότης, ο οποίος απασχολεί αλλοδαπό χωρίς άδεια εργασίας, βαρύνεται με τα έξοδα της απελάσεώς του.

4. Οι ανωτέρω δαπάνες καταβάλλονται αμέσως ή εισπράττονται ως δημόσιο έσοδο, σύμφωνα με τις διατάξεις που δίδουν την εισπραξη δημοσίων εσόδων. Στην περίπτωση αυτή οι δαπάνες επιστρέφονται στον προϋπολογισμό του φορέα από τον οποίο καταβλήθηκαν. Τίτλο για την εισπραξη αποτελεί η δήλωση εγγυήσεως ή η πράξη βεβαίωσης της παράβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΤΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Άρθρο 30

Υποχρεώσεις παρεχόντων διαμονή

Οι διευθυντές ξενοδοχείων, παραθεριστικών κέντρων, κλινικών και θεραπευτηρίων, οι εκμισθωτές ακινήτων, καθώς και αυτοί που παρίχουν με σκοινωδήποτε τρόπο διαμονή σε αλλοδαπό, υποχρεούνται να ενημερώσουν αμέσως την αρμόδια αστυνομική αρχή, τόσο για την άφιξη όσο και για την αναχώρησή του, υποβάλλοντας και σχετικό δελτίο, σύμφωνα με τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ο αλλοδαπός υποχρεούται να παρήξει στα ανωτέρω πρόσωπα κάθε πληροφορία απαραίτητη για τη συμπλήρωση του δελτίου άφιξης ή αναχώρησεως.

Άρθρο 31

Υποχρεώσεις υπηρεσιών και υπαλλήλων

1. Οι διευθυντές φυλακών και κρατητηρίων υποχρεούνται να: α. Παραλαμβάνουν και φυλάσσουν τα διαβατήρια ή λοιπά αποδεικτικά

της ταυτότητας των κρατούμενων αλλοδαπών έγγραφα, τα οποία παραδίδουν σ' αυτούς κατά την απόλυσή τους.

β. Ειδοποιούν αμέσως, σε περίπτωση εισόδου αλλοδαπού που στρείται ταξιδιωτικού εγγράφου, την αρμόδια αστυνομική αρχή και παρήχουν σ' αυτήν κάθε αναγκαία συνδρομή για τον εφοδιασμό του με σχετικό ταξιδιωτικό έγγραφο.

γ. Ειδοποιούν προ πάντε (5) τουλάχιστον ημερών την αρμόδια αστυνομική αρχή για επικείμενη απόλυση ή μεταγωγή από τις φυλακές αλλοδαπού κρατούμενου.

Δ. Οι υπηρέσιες του δημόσιου τομέα, καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, υποχρεούνται να μη δίδονται για εξίτητη υπηρεσία αλλοδαπού που βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος, αν δεν είναι κάτοχος άδειας παραμονής ή δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι παραμένει νόμιμος στην Ελλάδα.

Από την ανωτέρω υποχρέωση εξαιρούνται τα θεραπευτήρια και οι κλινικές, προκειμένου περί αλλοδαπών που εισάγονται έκτακτα για νοσηλεία.

Άρθρο 32

Υποχρεώσεις αλλοδαπών

1. Ο αλλοδαπός, κατά τη διάρκεια της διαμονής του στην Ελλάδα, υποχρεούται να δηλώσει εντός μέρους στην αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου διαμονής του:

- α. Την αλλαγή κατοικίας του.
- β. Κάθε μεταβολή της αστικής του κατάστασης, ιδίως δε την αλλαγή υπηκοότητας, τη σύναψη ή διάλυση γάμου ή τη γέννηση τέκνου.
- γ. Την αλλαγή του διαβατηρίου του και την απώλεια αυτού ή της άδειας παραμονής του.

2. Αλλοδαποί, κάτω του 18ου έτους της ηλικίας τους, δηλώνονται στη αρμόδια αστυνομική αρχή καταγραφής αλλοδαπών από αυτόν που ζει με τη γονική μέριμνα ή τον κηδεμόνα τους και σε περίπτωση ελλείψεως αυτού από εκείνον που τους παρέχει διαμονή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 33

1. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, κλωτού μέσου ή περοπλάνου και γενικά οδηγού κάθε είδους μεταφορικού μέσου, που μεταφέρουν από το εξωτερικό στην Ελλάδα αλλοδαπούς, οι οποίοι σύμφωνα με τις διατάξεις της χείμενης νομοθεσίας δεν έχουν δικαίωμα εισόδου στο ελληνικό έδαφος ή στους οποίους έχει απαγορευθεί η είσοδος για οποιαδήποτε αιτία καθώς και αυτοί που τους προωθούν στο ταξιδιωτικό της χώρας ή διευκολύνουν τη μεταφορά ή προώθησή τους ή εξασφαλίζουν σ' αυτούς καταλύμα για απόκρυψη, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή εκατό (100.000) χιλιάδων έως ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών για κάθε μεταφερόμενο αλλοδαπό. Με τις ίδιες ποινές τιμωρούνται και οι συμμετέχοντες στις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) έως ενός εκατομμυρίου (5.000.000) δραχμών, αν η μεταφορά ενεργείται και εκάγγελμα ή με σκοπό το παράνομο κέρδος ή αν ο υπαίτιος είναι υπότροπος ή δημόσιος υπάλληλος ή ασκεί το εκάγγελμα του τουριστικού ή ναυτιλιακού ή ταξιδιωτικού πράκτορα. Μεταφορικά μέσα, που χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταφορά προσώπων, κατάσχονται και δημεύονται με απόφαση του δικαστηρίου, εκτός εάν ο ιδιοκτήτης δεν ήταν αντουργός ή συμμετέχων τις ανωτέρω πράξεις.

2. Τα ανωτέρω πρόσωπα, καθώς και οι ιδιοκτήτες των μεταφορικών μέσων, υποχρεούνται, ανεξάρτητα από την κοινή ευθύνη, εις ολόκληρον, σε έξοδα συντήρησεως και επανόδου των ανωτέρω προσώπων στο εξωτερικό. Στην περίπτωση αυτήν εφαρμόζονται, αναλόγως, οι διατάξεις των άρθρων β' και γ' του άρθρου 10 και της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του παρόντος. Την ίδια υποχρέωση έχουν και όσοι εγγυήθηκαν τον επαναπαρισμένο αλλοδαπό, σε περίπτωση παραβίασεως των όρων εισόδου ή παραμονής του στη χώρα.

3. Αυτοί που διευκολύνουν την είσοδο στο ελληνικό έδαφος αλλοδαπού χωρίς να υποβληθεί στον έλεγχο του άρθρου 4 του παρόντος, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

4. Πλοίαρχοι ή κυβερνήτες οποιουδήποτε πλοίου, κλωτού μέσου ή περοπλάνου και γενικά οδηγού κάθε είδους μεταφορικού μέσου υποχρεούνται να μη δίδονται για μεταφορά και να λαμβάνουν κάθε μέτρο, που να επακρίτη τη μεταφορά στο εξωτερικό προσώπων, που δεν είναι εφοδιασμένα με απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα ή που δεν έχουν υποστεί τον κοινω αστυνομικό έλεγχο. Οι παραβάτες τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. Η ανωτέρω αξιόποινη πράξη θεωρείται

ρείται τελεσίδικη, προκειμένου μν για θαλάσσια και αερίαι μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο που επιβαρύνεται λάβρα βρίσκεται μέσα ε' αυτά κατά την έναρξη του προ του ατελείου ή της απογευώσεως ελέγχου από τα αρμόδια κρατικά όργανα ή μετά την άκρση του κλοίου ή την ακατάσταση του αεροπλάνου, προκειμένου δε για άλλα μεταφορικά μέσα, εφ' όσον το πρόσωπο που αναχωρεί λάβρα βρίσκεται μέσα σ' αυτά κατά τον τελευταίο έλεγχο εόδου ή κλήρου των συνόρων. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και στην προκειμένη περίπτωση.

5. Το πρόσωπο, το οποίο επιχειρεί, κατά τα ανωτέρω, να εξέλθει του ελληνικού εδάφους χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις, τιμωρείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 4 του παρόντος. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και επιβάλλονται οι ποινές του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, αν το πρόσωπο που επιχειρεί να αναχωρήσει λάβρα καταζητείται από τις δικαστικές ή αστυνομικές αρχές ή υπήχου στρατολογικής ή φορολογικής ή συνυλλαγματικής ή πάσης φύσεως άλλης υποχρέωσης προς το Δημόσιο.

6. Τα πρόσωπα του εδαφίου α' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή οι αντιπρόσωποι αυτών στην Ελλάδα υποχρύνονται όπως, αμέσως με τον κλείσιμο του κλωίου ή την άφιξη του αεροπλάνου ή του άλλου μεταφορικού μέσου, παραδίδουν στις υπηρεσίες του αστυνομικού ελέγχου διαβατηρίων δελτία άφιξης ή καταστάσεις των μεταφερόμενων από αυτά επιβατών εξωτερικού που προορίζονται για την Ελλάδα και αντίστροφα. Με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης καθορίζεται ο τρόπος σύνταξης των ανωτέρω δελτίων ή καταστάσεων, καθώς και τα στοιχεία που αναφέρονται σ' αυτά.

7. Αυτός που απασχολεί αλλοδαπό, με οικονομική τρόπο, χωρίς άδεια νόμιμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

Σε περίπτωση υποτροπής, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.

Με ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή τιμωρείται και ο αλλοδαπός, ο οποίος χωρίς άδεια εργασίας κατέχει εξαρτημένη εργασία ή ασκεί επάγγελμα ή οποιαδήποτε άλλο επάγγελμα.

Στους εργοδότες που απασχολούν αλλοδαπούς χωρίς άδεια δύναται να επιβάλλεται και διοικητική πρόστιμο, από τριάντα χιλιάδες (30.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμής. Τα αρμόδια όργανα επιβολής, ο τρόπος εισπράξης και διαχείρισης αυτού, η αναπροσαρμογή του και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Δημόσιας Τάξης.

Για την επιβολή του προστίμου αυτού ο εργοδότης έχει δικαίωμα να ποζησει ανακοπή στο εισηροδικείο του τόπου της εργασίας κατά της απόφασης. Το εισηροδικείο δικάζει με τη διαδικασία του άρθρου 663 και εκ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

8. Σε περίπτωση κατάθεσης του υπαιτίου, για παραβίαση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται, εκτιμώντας και τις εν γένει περιστάσεις, να διατάζει το κλείσιμο του καταστήματος ή επιχείρησης για χρονικό διάστημα από ένα (1) μέχρι έξι (6) μήνες.

9. Αυτός που διευκολύνει την παράνομη παραμονή αλλοδαπού ή δυσχεμαίνει τις έρευνες των αστυνομικών αρχών για τον εντοπισμό, σύλληψη και αοή του τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών.

(10) Αλλοδαπός, που παραμένει στο ελληνικό έδαφος για χρονικό διάστημα μέχρι τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της άδειας παραμονής ή τουκπα το άρθρο 7 του παρόντος δικαιούμενου χρόνου επιτρεπόμενης διαμονής, υποχρύνεται κατά την αναχώρησή σε καταβολή τέλους διπλάσιου του αντιστοιχούντος για τη χορήγηση άδειας παραμονής.

Εάν ο χρόνος της παρανομής παραμονής είναι μεγαλύτερος των τριάντα (30) ημερών, επιβάλλεται πρόστιμο από πνήντα χιλιάδες (50.000) μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμής.

Ο τρόπος καταβολής και διαχείρισης του ανωτέρω τέλους ή προστίμου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

11. Οι παραβάτες των διατάξεων του παρόντος νόμου και των προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων, που εκδίδονται σε εκτέλεση αυτού, τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα, αν δεν τιμωρούνται βαρύτερα με άλλη διάταξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Τέλη και ένσημα

1. Το τέλος χαρτοσήμου επί των χρησιμοποιούμενων αδειών παραμονής και

εργασίας, αν για λόγους αμοιβαιότητας δεν προβλέπεται διαφορετικά, ορίζεται ως ακολούθως:

- α. Για τις άδειες βραχίας διάρκειας σε 5.000 δραχμής.
β. Για τις άδειες ετήσιας διάρκειας σε 10.000 δραχμής.
γ. Για τις άδειες διάρκειας 2 ετών και άνω σε 15.000 δραχμής.

Το τέλος χαρτοσήμου σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο του αντιστοίχου σε δραχμής ποσού, που καταβάλλεται από τους Έλληνες υπηκόους στη χώρα του αλλοδαπού.

Στις περιπτώσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του παρόντος, το τίλος χαρτοσήμου είναι ίσο με το καταβληθέν για την αρχική χορήγηση της προδικηκής θεωρήσης.

2. Στις ανωτέρω άδειες επικαλύπτεται ένσημο Ελληνικής Αστυνομίας, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 38 του ν. 1884/1990 (ΦΕΚ 81 Α).

3. Τα πρόστιμα, που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο, αναπροσαρμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 35

Ρύθμιση λεπτομερειών

Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, εφ' όσον δεν προβλέπεται ρύθμιση κατ' άλλο τρόπο, ρυθμίζονται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού.

Άρθρο 36

Καταργούμενες και διατηρούμενες διατάξεις

Από της ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται ο ν. 4310/1929 (ΦΕΚ 287 Α) «Περί ιγκαστασέως και κινήσεως αλλοδαπών εν Ελλάδι, αστυνομικού ελέγχου, διαβατηρίων, αδειάσεων και εκποσίσεων», όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα και κάθε άλλη διάταξη, γενική ή ειδική, που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει θέματα που αποτελούν αντικείμενο αυτού. Η διάταξη του άρθρου 11 του από 8/12 Μαρτίου 1931 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 58 Α) διατηρείται σε ισχύ.

Μέχρι να εκδοθούν τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι αντίστοιχες σχετικές διατάξεις που ρυθμίζουν τα συναφή θέματα, εφ' όσον δεν αντίκεινται στον παρόντα νόμο.

Άρθρο 37

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του ν. 1586/1986 (ΦΕΚ 37 Α) «Βαθμολογική διάρθρωση των θέσεων του Δημοσίου, κ.λ.δ. και των ο.τ.α. και άλλες διατάξεις», προστίθεται παράγραφος β' ως ακολούθως:

β. Ειδικά στα παραρτησιακά τμήματα που προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας (Τ.Δ.Α.Χ., Τ.Α.Ο.Χ., Ε.Τ.Ε.Χ., Ε.Τ.Κ.Α.Π., Τ.Α.Τ.Α.Π., Κ.Υ.Τ.Α.Π.) μέχρι μπόρι να ταποθετούνται ως προϊστάμενοι και ανώτεροι αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας, ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 38

1. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 του ν. 1797/1988 (ΦΕΚ 164 Α) «Προμήθειες του δημοσίου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων», προστίθεται παράγραφος γ' ως εξής:

γ. Προμήθειες ή επιστρώσεις που προορίζονται για τις ανάγκες της Ελληνικής Αστυνομίας και αφορούν οπλισμό, πυρομαχικά, ειδικότερα, τεθωρακισμένα οπτικά και λοιπά όπλα, δίφυλλα, φορτιστή Η/Τ, τηλεοπτικομασκό υλικό, διαστημολογικά και ιατρικά όργανα, εξοπλισμό εργαστηρίων ύπηρεσιών εγκληματολογικών ερευνών, είδη ένδυσης, εξάρτησης και υπόδησης και κάθε είδους εξαρτήματα και ανταλλακτικά των παραπάνω, καθώς και τα εργαλεία συντήρησης, επισκευής και λειτουργίας τους.

2. Οι προμήθειες των παραπάνω ειδών εξασθενούν από την έναρξη τους στο ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών, καθώς και την τελική ιγκρήση που προβλέπονται από τα άρθρα 2 και 5 του ν. 1797/1988, αντίστοιχως.

3. Η εκτέλεση των παραπάνω προμηθειών γίνεται σύμφωνα με τον Μηχανισμό Προμηθειών Δημοσίου (Κ.Π.Δ.) και οι προβλεπόμενες απ' αυτόν αρμοδιότητες ασκούνται από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

4. Η ισχύς των παραπάνω διατάξεων αρχίζει την 1-1-1992.

Άρθρο 39

Οι διατάξεις του άρθρου 27 του ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α) τίθενται σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης.

Άρθρο 40

1. Η παράγραφος 11 του άρθρου 89 του από 9.12.1948/21.1.1949 βασιλικού διατάγματος «Περί Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας Πυροσβεστικού Σώματος» (ΦΕΚ 21 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Μετά την κύρωση και δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως των πινάκων επιτυχόντων, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, ανάλογα με τις παρουσιαζόμενες κάθε φορά ανάγκες, κατατάσσει με απόφασή του, η οποία δημοσιεύεται περιληπτικά στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ονομαστικά τον απαιτούμενο για κατάταξη αριθμό υποψηφίων κατά τη σειρά επιτυχίας τους στον οικείο πίνακα. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δύναται σταθμίζοντας εκ νέου τις υπάρχουσες ανάγκες και για άλλους λόγους, που αφορούν στο συμφέρον της υπηρεσίας να μην προβαίνει στην κατάταξη των επιτυχόντων εκτός και αν έχει ολοκληρωθεί η προγενέστερη της κατάταξης νόμιμη διαδικασία.» 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναδρομικά από 1.1.1989.

Άρθρο 41

Διαγράμματα που συνοδεύουν αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ή των νομαρχών ή των δημοτικών ή κοινοτικών συμβουλίων και δεν έχουν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σύμφωνα με τις διατάξεις της Γ45/15883/1988 (ΦΕΚ 142 Β') κοινής υπουργικής απόφασης, αποστέλλονται για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με τα κείμενα των πιο πάνω αποφάσεων και οι αποφάσεις αυτές έχουν αναδρομική ισχύ, που ανατρέχει στο χρόνο της δημοσίευσης το πρώτο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 42

Αναγνώριση Δήμου Παραποτάμου

1. Οι κοινότητες Δράμης και Παραποτάμου της Επαρχίας Θυάμιδος του Νομού Θεσπρωτίας ενώνονται και αναγνωρίζονται σε δήμο με το όνομα «Δήμος Παραποτάμου» και έδρα το συνοικισμό «Παραποτάμος, ο» της συνενομούμενης κοινότητας Παραποτάμου.

2. Οι εκλογές για την ανάδειξη των αρχών στο συσταμένο δήμο γίνονται σε δύο μήνες από την αναγνώρισή της. Η εγκατάσταση των αρχών του νέου δήμου γίνεται μέσα σε τρεις μήνες από τη διενέργεια των εκλογών και σε ημέρα που ορίζεται από το νομάρχη.

3. Στο Δήμο Παραποτάμου εντάσσεται το προσωπικό των συνενομούμενων δύο κοινοτήτων, ως και το προσωπικό που προσλήφθηκε στο συσταθέντα με το π.δ. 66/1990, που ακυρώθηκε από το Συμβούλιο Επικρατείας με την 2124/1991 απόφασή του.

4. Όλες οι εκτελεστικές πράξεις των οργάνων του συσταθέντος με το π.δ. 66/1990 Δήμου, οι οποίες εκδόθηκαν μέχρι της κοινοποίησης της δικαστικής απόφασης θεωρούνται εκδοθείσες υπό νομίμου οργάνου.

Άρθρο 43

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει μετά έξι (6) μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επί μέρους διατάξεις, πλην των άρθρων 37, 39 και επόμενα, των οποίων η ισχύς αρχίζει από τη δημοσίευσή τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως Νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
Γ. ΣΟΥΡΑΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΣ
ΑΡ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΑΧ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ
ΕΙΣΟΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΙΚ. ΚΛΕΙΤΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
Α. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Παράρτημα ΙΧ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 83 της 16/19-3-1993

Διαδικασία εξέτασης αιτήσεως αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, ανάκληση της αναγνώρισης και τρόπος συνεργασίας και ενημέρωσης του Εκπροσώπου της Υπάτης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα (ΦΕΚ Α' 36).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 του Ν. 1975/1991 «Είσοδος, έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων κ.λπ.» (Α' -184).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985, όπως προσετέθη με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992.

3. Τις διατάξεις της υπ' αριθμ. Π.31 15853/ΑΣ 8177 από 4.9.1991 απόφασης Πρωθυπουργού και Υπουργού Εξωτερικών «Καθορισμός αρμοδιοτήτων της Υφυπουργού Εξωτερικών Τσουδερού Βιργινίας» (Β' -728).

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτού του Διατάγματος προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού ύψους ένδεκα εκατομμυρίων (11.000.000) δραχμών περίπου για το έτος 1993 και για καθένα από τα επόμενα έτη. Η δαπάνη έτους 1993 έχει προβλεφθεί στον Κρατικό Προϋπολογισμό εξόδων έτους 1993, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4310/1929 και θα καλυφθεί από τις πιστώσεις των Κ.Α.Ε. 0721, 0822, 0873 και η δαπάνη για καθένα από τα επόμενα έτη θα προβλεφθεί και θα καλυφθεί από τις πιστώσεις των αντιστοίχων προϋπολογισμών εξόδων του Ε.Φ. 43-210 Ελληνικής Αστυνομίας.

5. Την υπ' αριθμ. 584/1992 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και της Υφυπουργού Εξωτερικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1:

1. Η αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, εφ' όσον συντρέχουν οι προς τούτο νόμιμες προϋποθέσεις, υποβάλλεται, με την επιφύλαξη των ορισμών της παρ. 2 του άρθρου 25 του Ν. 1975/1991, είτε στο μεθοριακό σημείο ελέγχου, κατά την άφιξή του στη χώρα, είτε, σε περίπτωση παράνομης εισόδου, στην πλησιέστερη δημόσια αρχή στην ο-

ποία παρουσιάζεται η από την οποία αποκαλύπτεται. Σε περίπτωση που η αίτηση υποβάλλεται σε άλλη, εκτός των υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης (Υ.Δ.Τ.) αρχή, αυτή οφείλει να διαβιβάσει αμέσως την σχετική αλληλογραφία στην κατά τόπο αρμόδια αστυνομική υπηρεσία ασφαλείας. Αν το αίτημα υποβληθεί στην άλλη αυτή αρχή προφορικά, ειδοποιείται η τοπική αστυνομική αρχή με τον προσφορότερο τρόπο. Η κατά τα ανωτέρω αρμόδια αστυνομική αρχή προβαίνει σε εξέταση του αιτούντος προκειμένου να διαπιστωθεί το παραδεκτό της αιτήσεως, κατά το άρθρο 25 του Νόμου 1975/1991, με την επιφύλαξη εφαρμογής των ορισμών της παρ. 3 του άρθρου αυτού, αν συντρέχει νόμιμη περίπτωση.

2. Αν συντρέχει λόγος απαραδέκτου η αίτηση για την αναγνώριση του ενδιαφερομένου ως πρόσφυγα απορρίπτεται με απόφαση του οικείου αστυνομικού διευθυντή ή προκειμένου για τους νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης με απόφαση του προϊσταμένου της Υποδιεύθυνσης Αλλοδαπών της αντιστοιχίας Διεύθυνσης Ασφαλείας. Στο απόσπασμα της αποφάσεως το οποίο κοινοποιείται αυθημερόν στον ενδιαφερόμενο μνημονεύονται και η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής καθώς και οι συνέπειες της άπρακτης παρόδου της προθεσμίας. Κατά της απορριπτικής απόφασης ο αλλοδαπός δικαιούται να προσφύγει εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δύο (2) ημερών από της κοινοποίησής της, ενώπιον του Προϊσταμένου του Κλάδου Αστυνομίας Ασφαλείας και Τάξης του Υ.Δ.Τ. ο οποίος αποφαινεται εντός πενθημέρου από της ασκήσεως της προσφυγής. Αν η αίτηση απορριφθεί οριστικά εφαρμόζονται για τον αλλοδαπό οι ισχύουσες διατάξεις.

3. Κατά το χρόνο που διαρκούν οι ανωτέρω διαδικασίες ο αλλοδαπός παραμένει στη διάθεση των Αρχών.

4. Η αίτηση του αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα περιλαμβάνει και τα προστατευόμενα μέλη της οικογενείας του, εφόσον εισέρχονται ταυτόχρονα στο Ελληνικό έδαφος. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, ως μέλη οικογενείας θεωρούνται μόνο ο/η σύζυγος του αιτούντος, τα κάτω των 18 ετών άγαμα τέκνα του και οι γονείς του εφόσον αποδεικνύεται ότι συνοικούσαν και συντηρούντο από αυτόν, ή σε περίπτωση που ο αιτών είναι άγαμος κάτω των 18 ετών, ο πατέρας και η μητέρα του.

Άρθρο 2.

Αν η κατά το προηγούμενο άρθρο αίτηση του αλλοδαπού κριθεί και' αρχήν παραδεκτή παρουσιάζεται ο ίδιος ενώπιον του διοικητού της Υπηρεσίας ή άλλου αρμοδίου βαθμοφόρου για συνέντευξη. Ειδικότερα καλείται και με τη συνδρομή διερμηνέα, να εκθέσει προφορικά το αίτημά του και να καταθέσει, όλα τα έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία που κατέχει, ώστε να δικαιολογηθεί, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, η αναγνώρισή του ως πρόσφυγα.

ξης ύστερα από γνώμη 3μελούς Επιτροπής αξιωματικών εκ των υπηρετούντων στη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ., η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

2. Η επιτροπή εκτός από την εξέταση των στοιχείων του φακέλλου συλλέγει κάθε χρήσιμη πληροφορία που έχει σχέση με την υπόθεση. Επίσης δύναται να ζητεί τις απόψεις άλλων δημοσίων αρχών και να καλεί τον ενδιαφερόμενο να παρουσιασθεί αυτοπροσώπως για παροχή διευκρινίσεων ή να καταθέσει συμπληρωματικά στοιχεία και με τη συνδρομή διερμηνέα αν απαιτείται.

3. Ο αλλοδαπός υποχρεούται να παραμένει, καθ' όλη τη διάρκεια της ανωτέρω διαδικασίας, στον τόπο διαμονής που δήλωσε ή του καθορίστηκε. Σε περίπτωση που ο αλλοδαπός απομακρυνθεί αυθαίρετα από τον ανωτέρω τόπο διακόπτεται αμέσως η διαδικασία αναγνώρισής του ως πρόσφυγα και δεν δικαιολογείται η συνέχιση αυτής με την επανεμφάνισή του, εκτός αν αποδείξει ότι η απουσία του οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας.

Άρθρο 4.

1. Η κατά το προηγούμενο άρθρο απόφαση του Γενικού Γραμματέα επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο από την κατά τόπο αρμόδια αστυνομική αρχή.

2. Αν αποφασισθεί η αναγνώριση του αλλοδαπού ως πρόσφυγα εφοδιάζεται ο ίδιος, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 της Σύμβασης της Γενεύης με ειδική ταυτότητα, με την προσκόμιση της οποίας στις αρμόδιες αρχές, επιτρέπεται η χορήγηση στον ενδιαφερόμενο, ατελώς, ετήσιας άδειας παραμονής με δυνατότητα ανανέωσης.

3. Στην περίπτωση που απορριφθεί το αίτημα για την αναγνώριση του αλλοδαπού ως πρόσφυγα ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να προσφύγει εντός ανατρεπτικής προθεσμίας πέντε (5) ημερών από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Στο απόσπασμα της αποφάσεως που κοινοποιείται στον αλλοδαπό μνημονεύονται η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής καθώς και οι συνέπειες της παράδοσης άπρακτης της προθεσμίας. Επί της προσφυγής αποφαινεται, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης εντός εξήντα (60) ημερών από της ασκήσεώς της, ύστερα από γνώμη 4μελούς επιτροπής, αποτελούμενης από τον νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ως προέδρου, ενός ανωτέρου υπαλλήλου του διπλωματικού κλάδου της Διεύθυνσης Διοικητικών και Δικαστικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, ενός ανώτερου μέλους του επιστημονικού προσωπικού της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του ίδιου Υπουργείου και ενός ανώτερου αξιωματικού της Ελληνικής Αστυνομίας, ως μελών, οι οποίοι ορίζονται με τους νόμιμους αναπληρωτές τους από τους οικείους Υπουργούς. Σε περίπτωση ισοψηφίας κατά τη λήψη αποφάσεως της ανωτέρω επιτροπής υπερισχύει η ψήφος του προέδρου.

μακρηφωματικών στοιχείων και με τη συνδρομή διερμηνέα. Κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής δύναται να παρίσταται με την ιδιότητα του παρατηρητού ο εκπρόσωπος της Υπάτης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα ή εξουσιοδοτημένος νομίμως απ' αυτόν υπάλληλος.

5. Από την έναρξη εφαρμογής του παρόντος Διατάγματος ο αλλοδαπός, του οποίου το αίτημα για αναγνώρισή του ως πρόσφυγα απορρίπτεται αλλά του έχει εγκριθεί η υπό ανοχή παραμονή του στη χώρα μας σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 25 του Ν. 1975/1991, εφοδιάζεται με ειδικό δελτίο 6μηνης διάρκειας η ισχύς του οποίου δύναται ν' ανανεώνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υ.Δ.Τ. μέχρι να καταστεί δυνατή η αναχώρησή του στο εξωτερικό. Το ανωτέρω δελτίο σε καμία περίπτωση δεν επέχει θέση άδειας παραμονής και ο κάτοχός του δεν αποκτά κανένα επιπλέον δικαίωμα.

Άρθρο 5.

Ο Γενικός Γραμματέας του Υ.Δ.Τ. δύναται κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου να διατάξει την εξυπαρχής εξέταση της υπόθεσης αν προσκομίζονται απ' αυτόν νέα κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία αν ήταν γνωστά κατά το χρόνο της διαδικασίας που προβλέπεται από το προηγούμενο άρθρο θα επέβαλαν την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα.

Άρθρο 6.

Η διαδικασία που καθορίζεται από τα άρθρα 3 και 4 του παρόντος Διατάγματος εφαρμόζεται ανάλογα και στην περίπτωση ανάκλησης της απόφασης αναγνώρισης του αλλοδαπού ως πρόσφυγα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου Ι παρ. Γ εδάφ. 1 έως 5 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951.

Άρθρο 7.

1. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ενημερώνουν τον εκπρόσωπο της Υπάτης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. στη χώρα μας, αναφορικά με τις αιτήσεις που υποβάλλουν οι αλλοδαποί για την αναγνώρισή τους ως προσφύγων. Επίσης ενημερώνεται εγγράφως για την αναγνώριση των αιτούντων ως προσφύγων και του παρέχονται τα στοιχεία που ορίζονται από το άρθρο 35 παρ. 2 της Σύμβασης της Γενεύης.

2. Ο ανωτέρω εκπρόσωπος δύναται να επισκέπτεται, αυτοπροσώπως ή δια νομίμως εξουσιοδοτημένου προς τούτο αντιπροσώπου, τον αλλοδαπό που ζητεί την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα για σχετικές με το αίτημά του πληροφορίες.

Άρθρο 8.

1. Λεπτομέρειες που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή του παρόντος Διατάγματος ρυθμίζονται με διαταγή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρο 9.

Η ισχύς του Διατάγματος αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Διατάγματος.

Αθήνα, 16 Μαρτίου 1993
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Παράρτημα Χ

ΣΥΣΤΑΣΗ αρ. R(81)16 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ-ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ
ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ
ΜΕ ΤΟ ΑΣΥΛΟ

(339η συνεδρίαση της 5ης Νοεμβρίου 1981)

Η Επιτροπή Υπουργών, κατά τους όρους του άρθρου 15β του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης,

Θεωρώντας ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του,

Λαμβάνοντας υπόψη τη Σύμβαση του 1951 και το Πρωτόκολλο του 1967 σχετικά με το καθεστώς των Προσφύγων,

Υπενθυμίζοντας τη φιλελεύθερη και ανθρωπιστική στάση των Κρατών-μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης προς τους αιτούντες άσυλο και ιδιαίτερα την προσήλωσή τους στην αρχή της μη επαναπροώθησης, όπως συνάγεται από την Απόφαση (67)14 περί ασύλου σε πρόσωπα κινδυνεύοντα να διωχθούν και τη Διακήρυξη για το Εδαφικό Άσυλο του 1977,

Λαμβάνοντας υπόψη τη Σύσταση 787(1976) της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης για εναρμόνιση των διαδικασιών αναγνώρισης,

Λαμβάνοντας υπόψη τις βασικές προϋποθέσεις που προκρίθηκαν για αυτό το θέμα από την Εκτελεστική Επιτροπή του Προγράμματος του Υπατού Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες,

Λαμβάνοντας επίσης υπόψη τους γενικούς κανόνες για την προστασία του ατόμου από ενέργειες των διοικητικών αρχών, που περιλαμβάνονται στην Απόφαση (77)31,

Επιθυμώντας να καθορισθούν οι εγγυήσεις, τις οποίες οι εθνικές διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων ασύλου πρέπει να προσφέρουν στους αιτούντες, και τη θέσπιση για το σκοπό αυτό κοινών κανόνων,

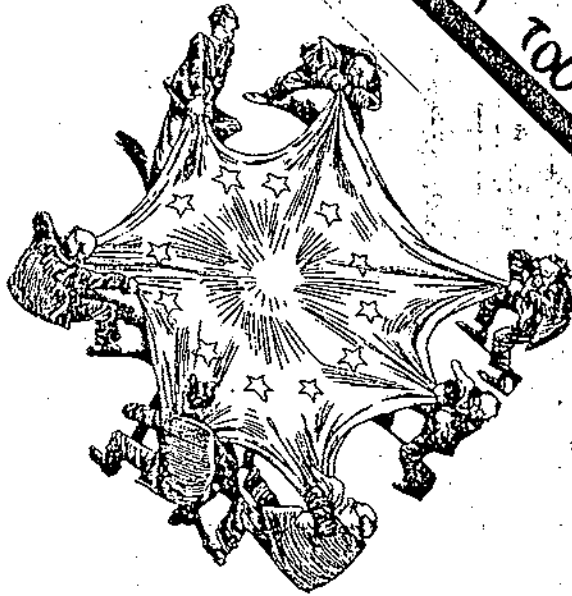
Συνιστά στις κυβερνήσεις των Κρατών-μελών να εφαρμόζουν τους ακόλουθους κανόνες στη νομοθετική και διοικητική πρακτική τους:

1. Όλες οι αιτήσεις ασύλου πρέπει να εξετάζονται με αντικειμενικότητα και αμεροληψία.

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ SCHENGEN ΤΗΣ 14ης
ΙΟΥΝΙΟΥ 1985 ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ
ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΕΝΕΛΥΧ,
ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ
ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ ΣΤΑ ΚΟΙΝΑ
ΣΥΝΟΡΑ

Η Συμφωνία του Σένγκεν

Το Βασίλειο του Βελγίου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, στο εξής καλούμενα «τα συμβαλλόμενα μέρη»,

- βασιζόμενα στη συμφωνία του Schengen της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα,
 - έχοντας αποφασίσει να εκπληρώσουν την εκφρασμένη σ' αυτή τη συμφωνία θέληση να επιτύχουν την κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα κατά την κυκλοφορία των προσώπων και να διευκολύνουν τη μεταφορά και την κυκλοφορία των εμπορευμάτων,
 - εκτιμώντας ότι η συνθήκη για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως συμπληρώθηκε με την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη, προβλέπει ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα,
 - θεωρώντας ότι ο στόχος που επιδιώκουν τα συμβαλλόμενα μέρη συμπίπτει με αυτόν τον αντικειμενικό σκοπό, χωρίς να προδικάζουν τα μέτρα που θα ληφθούν κατ' εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης,
 - θεωρώντας ότι η εκπλήρωση της θέλησης αυτής απαιτεί τη λήψη μίας σειράς κατάλληλων μέτρων και τη στενή συνεργασία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών,
- συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Ορισμοί

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσης Συμβάσεως, νοούνται ως:

Εσωτερικά σύνορα: τα κοινά χερσαία σύνορα των συμβαλλομένων μερών, καθώς επίσης και τα αεροδρόμια προκειμένου περί των εσωτερικών πτήσεων και τα θαλάσσια λιμάνια προκειμένου περί των κανονικών συνδέσεων πλοίων μεταφόρτωσης, που προέρχονται ή κατευθύνονται αποκλειστικώς σε άλλο λιμάνι στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών, χωρίς να προσεγγίσουν λιμάνια εκτός των εδαφών αυτών.

Εξωτερικά σύνορα: τα χερσαία και θαλάσσια σύνορα καθώς επίσης και τα αεροδρόμια και τα θαλάσσια λιμάνια των συμβαλλομένων μερών, εφόσον δεν αποτελούν εσωτερικά σύνορα.

Πτήση εσωτερικού: κάθε πτήση προερχόμενη ή κατευθυνόμενη αποκλειστικώς στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών χωρίς προσγείωση στην επικράτεια τρίτου κράτους.

Τρίτο κράτος: κάθε κράτος άλλο από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Αλλοδαπός: κάθε πρόσωπο που δεν είναι υπήκοος των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αλλοδαπός που έχει καταχωρηθεί ως ανεπιθύμητο άτομο: κάθε αλλοδαπός που έχει καταχωρηθεί ως ανεπιθύμητος στο σύστημα πληροφοριών Schengen, συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 96.

Σημείο συνοριακής διέλευσης: κάθε επιτρεπόμενο σημείο διέλευσης από αρμόδιες αρχές για την διέλευση των εξωτερικών συνόρων.

Μεταφορέας:

Τίτλος διαμονής:

Αίτηση παροχής ασύλου:

Αιτών άσυλο:

Εξέταση μιας αίτησης ασύλου:

τα από κάθε άλλο αίτιο, στηρίζεται μόνο στην πρόθεση διέλευσης των συνόρων.

κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εκτελεί κατ' επάγγελμα, τη μεταφορά ατόμων διά εναέριας, θαλάσσιας ή χερσαίας οδού. κάθε άδεια οιασδήποτε μορφής, εκδιδόμενη από ένα συμβαλλόμενο μέρος που παρέχει το δικαίωμα διαμονής στο έδαφός του. Δεν περιλαμβάνεται σε αυτό τον ορισμό η προσωρινή άδεια διαμονής στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέρους, που αποβλέπει στην εξέταση μιας αιτήσεως παροχής ασύλου ή μιας αιτήσεως εκδόσεως τίτλου διαμονής.

κάθε αίτηση, έγγραφη, προφορική, ή κατ' άλλο τρόπο, αλλοδαπού, στα εξωτερικά σύνορα ή στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέρους, προκειμένου να επιτύχει την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951, σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 και να τύχει, υπό αυτή την ιδιότητά του, δικαιώματος διαμονής.

κάθε αλλοδαπός ο οποίος υπέβαλε αίτηση ασύλου κατά το πνεύμα της παρούσας Συνθήκης και η οποία δεν έχει κριθεί ακόμη οριστικά.

το σύνολο των διαδικασιών εξέτασης της λήψης αποφάσεων και των μέτρων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή των οριστικών αποφάσεων σχετικά με μία αίτηση ασύλου, με εξαίρεση τον καθορισμό του υπεύθυνου συμβαλλόμενου μέρους για την εξέταση της αίτησης ασύλου, δυνάμει των διατάξεων της παρούσας Συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ II

Κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα
και κυκλοφορία των προσώπων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Διέλευση των εσωτερικών συνόρων

Άρθρο 2

1. Η διέλευση των εσωτερικών συνόρων μπορεί να γίνει σε οποιοδήποτε σημείο, χωρίς να πραγματοποιηθεί έλεγχος προσώπων.
2. Ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, εντούτοις, μετά από σύμφωνη γνώμη και των άλλων συμβαλλομένων μερών, όταν το επιβάλλει η δημόσια τάξη ή η εθνική ασφάλεια, να αποφασίσει ότι για μία περιορισμένη χρονική περίοδο θα πραγματοποιηθούν στα εσωτερικά του σύνορα εθνικοί συνοριακοί έλεγχοι, προσαρμοσμένοι στην κατάσταση. Εάν η δημόσια τάξη ή η εθνική ασφάλεια απαιτούν μια άμεση δράση, το ενδιαφερόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα και πληροφορεί το ταχύτερο δυνατό τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη.
3. Η εξάλειψη του ελέγχου προσώπων στα εσωτερικά σύνορα δεν θίγει ούτε τις διατάξεις του άρθρου 22, ούτε την άσκηση των αστυνομικών αρμοδιοτήτων εκ μέρους των αρμοδίων αρχών στο σύνολο της επικράτειας κάθε συμβαλλόμενου μέρους δυνάμει της νομοθεσίας του, ούτε τις υποχρεώσεις κατοχής, μεταφοράς και εμφάνισης τίτλων και εγγράφων, που προβλέπονται από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου μέρους.
4. Οι έλεγχοι εμπορευμάτων διενεργούνται σύμφωνα με τις αντίστοιχες διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Διέλευση των εξωτερικών συνόρων

Άρθρο 3

1. Κατά κανόνα, η διέλευση των εξωτερικών συνόρων μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο στα σημεία συνοριακής διέλευσης και κατά τη διάρκεια των καθορισμένων ωρών λειτουργίας. Οι αναλυτικότερες διατάξεις και οι εξαιρέσεις, ο τρόπος διεξαγωγής της μικρής διασυνοριακής κυκλοφορίας, καθώς επίσης και οι εφαρμοζόμενοι κανόνες σε ειδικές κατηγορίες της θαλάσσιας κυκλοφορίας όπως η ναυσιπλοΐα αναισχυής ή η παράκτια αλιεία, αποφασίζονται από την εκτελεστική επιτροπή.
2. Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να θεσπίσουν κυρώσεις για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων η οποία γίνεται χωρίς άδεια, εκτός των σημείων συνοριακής διέλευσης και των καθορισμένων ωρών λειτουργίας.

Άρθρο 4

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη εγγυώνται ότι από το 1993 οι ταξιδιώτες πτήσεως προερχόμενης από τρίτο κράτος, που επιβιβάζονται σε πτήσεις εσωτερικού θα υπόκεινται προηγουμένως κατά την είσοδο στο αεροδρόμιο αφίξεως της εξωτερικής πτήσεως σε έλεγχο προσώπων και έλεγχο χειραποσκευών. Οι ταξιδιώτες πτήσεως εσωτερικού που επιβιβάζονται σε πτήση με προορισμό τρίτο κράτος θα υπόκεινται προηγουμένως, κατά την έξοδο, σε έλεγχο προσώπων και σε έλεγχο χειραποσκευών στο αεροδρόμιο αναχωρήσεως της εξωτερικής πτήσεως.
2. Τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα, ώστε οι έλεγχοι να μπορούν να πραγματοποιηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1.
3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν επηρεάζουν τον έλεγχο των καταγεγραμμένων αποσκευών· ο έλεγχος αυτός διεξάγεται στο αεροδρόμιο τελικού προορισμού ή, αντιστοίχως, στο αεροδρόμιο της αρχικής αναχωρήσεως.
4. Μέχρι την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 ημερομηνία τα αεροδρόμια θεωρούνται, κατά παρέκκλιση από τον ορισμό των εσωτερικών συνόρων, ως εξωτερικά σύνορα προκειμένου για πτήσεις εσωτερικού.

1. Μπορεί να επιτραπεί η είσοδος στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών, για διαμονή που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, σε αλλοδαπούς που αντιμετωπίζονται στις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α. Είναι κάτοχοι εγκύριου εγγράφου ή εγγράφων, επιτρεπόντων τη διέλευση των συνόρων, καθοριζομένων από την εκτελεστική επιτροπή.

β. Είναι κάτοχοι μιας έγκυρης θεωρήσεως, εάν αυτή απαιτείται.

γ. Προσκομίζουν, αν παραστεί ανάγκη, έγγραφα που δικαιολογούν το σκοπό και καθορίζουν τις συνθήκες της προβλεπόμενης παραμονής τους, διαθέτουν δε τα αναγκαία μέσα διαβίωσης, τόσο για την προβλεπόμενη παραμονή τους όσο και για την επιτροπή στη χώρα προοιμιούσας τους ή τη διέλευση προς τρίτο κράτος στο οποίο είναι εξασφαλισμένη η είσοδος τους ή είναι σε θέση να εξασφαλίσουν νομίμως τα μέσα διαβίωσής τους.

δ. Δεν είναι καταχωρημένοι στους καταλόγους ανεπιθυμητών.

ε. Δεν θεωρούνται ικανοί να διαταράξουν τη δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια ή τις διεθνείς σχέσεις ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη.

2. Πρέπει να απαγορευτεί η είσοδος στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών στους ξένους που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές στο σύνολό τους, εκτός εάν ένα από τα μέρη κρίνει απαραίτητο να παρακάλει από την αρχή αυτή για λόγους ανθρωπιστικούς ή εθνικού συμφέροντος ή λόγω διεθνών υποχρεώσεων. Στην περίπτωση αυτή, η είσοδος θα περιορίζεται στο έδαφος του ενδιαφερόμενου συμβαλλόμενου μέρους, το οποίο θα πρέπει να ειδοποιηθεί τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη.

• Οι κανόνες αυτοί δεν εμποδίζουν την εφαρμογή των ιδιαίτερων διατάξεων περί δικαιώματος ασύλου ούτε και των διατάξεων του άρθρου 18.

3. Επιτρέπεται η διέλευση ξένων που είναι κάτοχοι άδειας διαμονής ή θεωρήσεως επιστροφής που έχει χορηγηθεί ένα από τα μέρη ή, εάν αυτό είναι απαραίτητο, και των δύο αυτών εγγράφων, εκτός και αν έχουν καταχωρηθεί στον εθνικό πίνακα ανεπιθυμητών του συμβαλλόμενου μέρους στα εξωτερικά σύνορα του οποίου παρουσιάζονται.

Άρθρο 6

1. Η διασυνοριακή κυκλοφορία στα εξωτερικά σύνορα υπόκειται

στον έλεγχο των αρμοδίων αρχών. Ο έλεγχος διεξάγεται σύμφωνα με ομοιόμορφες αρχές, από τις αρμόδιες εθνικές αρχές και μέσα στα πλαίσια της εθνικής νομοθεσίας, λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον όλων των μερών και για το έδαφος των συμβαλλομένων μερών.

2. Ο ομοιόμορφος αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι οι ακόλουθες:

α. Ο έλεγχος προσώπων περιλαμβάνει όχι μόνο την εξακρίβωση των ταξιδιωτικών εγγράφων και των άλλων προϋποθέσεων εισόδου, διαμονής, εργασίας και εξόδου, αλλά επίσης και την έρευνα και την πρόληψη των απειλών κατά της εθνικής ασφαλείας και της δημόσιας τάξεως των μερών. Ο έλεγχος αυτός αφορά επίσης τα οχήματα και τα αντικείμενα που βρίσκονται στην κατοχή των προσώπων που διασχίζουν τα σύνορα. Διεξάγεται από κάθε συμβαλλόμενο μέρος σύμφωνα με τη νομοθεσία του, ιδίως όσον αφορά την έρευνα.

β. Όλα τα πρόσωπα πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο ενός τουλάχιστον ελέγχου, ο οποίος θα επιτρέπει την επιβεβαίωση της ταυτότητάς τους δια της προσκομίσεως ή της επιδείξεως των ταξιδιωτικών τους εγγράφων.

γ. Κατά την είσοδο, οι αλλοδαποί πρέπει να υποβάλλονται σε ενδελεχή έλεγχο, σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου α.

δ. Κατά την έξοδο, ο απαιτούμενος έλεγχος διεξάγεται με γνώμονα το συμφέρον όλων των συμβαλλομένων μερών δύναμει της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και για τις ανάγκες της έρευνας και της πρόληψης των απειλών κατά της εθνικής ασφαλείας και της δημόσιας τάξεως των μερών. Ο έλεγχος αυτός διενεργείται εν πάση περιπτώσει έναντι των αλλοδαπών.

ε. Εάν, λόγω υπάφξης ειδικών συνθηκών, δεν μπορούν να διεξαχθούν αυτοί οι έλεγχοι, πρέπει να καθορίζονται προτεραιότητες. Στη συνάρτηση αυτή, ο έλεγχος της κυκλοφορίας κατά την είσοδο έχει κατ' αρχήν προτεραιότητα έναντι του ελέγχου κατά την έξοδο.

3. Οι αρμόδιες αρχές επιτηρούν με κινητές μονάδες τα ενδιάμεσα διαστήματα των εξωτερικών συνόρων μεταξύ των συνοριακών σημείων διελύσεως. Το ίδιο ισχύει και για τα σημεία διελύσεως των συνόρων, εκτός των κανονικών ωρών λειτουργίας. Ο έλεγχος αυτός γίνεται κατά τρόπο ώστε να μην οθεί τα άτομα στην αποφυγή των ελέγχων στα σημεία διελύσεως. Οι όροι της επιτηρήσεως καθορίζονται, κατά περίπτωση, από την εκτελεστική επιτροπή.

κατάλληλο και επαρκές σε αριθμό για την άσκηση του ελέγχου και της επιβλέψεως των εξωτερικών συνόρων.

5. Στα εξωτερικά σύνορα ασκείται έλεγχος αντιιστοίχου επιπέδου.

Άρθρο 7

Τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή και συνεργάζονται στενά, προκειμένου να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική διεξαγωγή των ελέγχων και της επιβλέψεως. Θα προβούν κυρίως στην ανταλλαγή κάθε είδους κατάλληλων και σημαντικών πληροφοριών, με εξαιρεση τα ονομαστικά στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα, πλην αντιθέτων διατάξεων της παρούσας Συμβάσεως, σε μία - κατά το μέτρο του δυνατού - αναμείνιση των οδηγιών προς τις υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με τους ελέγχους και στην παροχή ομοίμορφης εκπαίδεσεως και ανακλώσεως του προσωπικού που υπηρετεί στην υπηρεσία ελέγχων. Η συνεργασία αυτή μπορεί να πάρει τη μορφή ανταλλαγής υπαλλήλων - συνδέσμων.

Άρθρο 8

Η εκτελεστική επιτροπή λαμβάνει όλες τις αναγκαίες αποφάσεις σχετικά με τους πρακτικούς όρους εφαρμογής των ελέγχων και της επιτήρησης των συνόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Θεωρήσεις

ΤΜΗΜΑ Ι

Θεωρήσεις σύντομης διάρκειας

Άρθρο 9

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ακολουθήσουν κοινή πολιτική, όσον αφορά την κυκλοφορία των προσώπων και ειδικά το καθεστώς θεωρήσεων. Προς το σκοπό

λαμβάνουν την υποχρέωση να επιδιώξουν από κοινού την εναρμόνιση της πολιτικής τους ως προς τις θεωρήσεις.

2. Προκειμένου περί υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι υπόκεινται, κατά την υπογραφή της παρούσας Συμβάσεως ή κατόπιν αυτής, σε καθεστώς θεωρήσεως κοινής για όλα τα συμβαλλόμενα μέρη, το καθεστώς αυτό μπορεί να μεταβληθεί μόνο με κοινή συμφωνία όλων των συμβαλλομένων μερών. Ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, σε εξαιρετική περίπτωση, να παρεκκλίνει από το κοινό καθεστώς θεωρήσεων έναντι τρίτου κράτους για σημαντικούς λόγους εθνικής πολιτικής οι οποίοι επιβάλλουν να ληφθεί επείγουσα απόφαση. Οφείλει προηγουμένως να συμβουλευθεί τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη και, κατά την απόφασή του, να λάβει υπόψη τα συμφέροντά τους καθώς και τις επιπτώσεις αυτής της απόφασης.

Άρθρο 10

1. Θεσπίζεται μία ομοιόμορφη θεώρηση, ισχύουσα στο σύνολο του εδάφους των συμβαλλομένων μερών. Η θεώρηση αυτή, η διάρκεια ισχύος της οποίας διέπεται από το άρθρο 11, μπορεί να εκδοθεί για τριμηνιαία διαμονή κατ' ανώτατο όριο.

2. Μέχρι την υλοποίηση της θεωρήσεως αυτής, τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν τις αντίστοιχες εθνικές τους θεωρήσεις, εφόσον η χορήγηση τους πραγματοποιείται βάσει των κοινών όρων και κριτηρίων που καθορίζουν οι σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

3. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, κάθε συμβαλλόμενο μέρος διατηρεί το δικαίωμα να περιορίσει την εδαφική ισχύ της θεωρήσεως, σύμφωνα με τους κοινούς κανόνες που ορίζονται στα πλαίσια των σχετικών διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 11

1. Η θεώρηση που θεσπίζεται από το άρθρο 10 μπορεί να είναι:
α. Θεώρηση ταξιδιού ισχύουσα για μία ή περισσότερες εισόδους, χωρίς ούτε η διάρκεια συνεχούς διαμονής, ούτε η συνολική διάρκεια των αλληλεπλληλών διαμονών να δύνανται να υπερβούν τους τρεις μήνες ανά εξήμηνο, από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου.

μήτ. δυο η - σε εξαιρέτικές περιπτώσεις - περισσότερες φορές από το έδαφος των συμβαλλομένων μερών, προκειμένου να μεταβεί σε ένα τρίτο κράτος, χωρίς η διάρκεια της διελεύσεως να δύναται να υπερβεί τις πέντε ημέρες.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εμποδίζουν ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη να χορηγήσει, σε περίπτωση ανάγκης, μία νέα θεωρία κατά τη διάρκεια του υπό εξέταση εξαμήνου, η ισχύς της οποίας θα περιορίζεται στο έδαφός του.

Άρθρο 12

1. Η ομοίμορφη θεωρία που θεσπίζεται με το άρθρο 10 παραγράφου 1, χορηγείται από τις διπλωματικές και προξενικές αρχές των συμβαλλομένων μερών και, σε ορισμένες περιπτώσεις, από τις αρχές των συμβαλλομένων μερών που ορίζονται στα πλαίσια του άρθρου 17.

2. Αρκούντο συμβαλλόμενο μέρος για τη χορήγηση αυτής της θεωρίας είναι, κατά κανόνα, αυτό του κύριου προορισμού. Εάν ο προορισμός αυτός δεν μπορεί να καθορισθεί επακριβώς, η χορήγηση της θεωρίας ανήκει, κατά κανόνα, στο διπλωματικό ή προξενικό γραφείο του συμβαλλόμενου μέρους της πρώτης εισόδου.

3. Η εκτελεστική επιτροπή ορίζει τον τρόπο εφαρμογής και ιδίως τα κριτήρια καθορισμού του κύριου προορισμού.

Άρθρο 13

1. Δεν μπορεί να καταχωρηθεί θεωρία σε ταξιδιωτικό έγγραφο, του οποίου η ισχύς έχει λήξει.

2. Η διάρκεια ισχύος του ταξιδιωτικού εγγράφου πρέπει να υπερβαίνει τη διάρκεια ισχύος της θεωρίας, λαμβάνοντας υπόψη την προθεσμία χρησιμοποίησής της. Πρέπει να επιτρέψει την επιστροφή του αλλοδαπού στη χώρα καταγωγής του ή την είσοδό του σε τρίτη χώρα.

Άρθρο 14

1. Δεν μπορεί να καταχωρηθεί θεωρία σε ταξιδιωτικό έγγραφο το οποίο δεν ισχύει για κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη. Αν το ταξιδιωτικό έγγραφο ισχύει μόνο για ένα ή περισσότερα μέρη, η

λόμενα μέρη.

2. Σε περίπτωση που η ισχύς του ταξιδιωτικού εγγράφου δεν αναγνωρίζεται από ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη, η θεωρία μπορεί να εκδοθεί υπό μορφήν αδείας, η οποία επέχει θέση θεωρίας.

Άρθρο 15

Οι θεωρίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 εκδίδονται, κατά κανόνα, μόνο αν ο αλλοδαπός ανταποκρίνεται στους όρους εισόδου που ορίζει το άρθρο 5 παράγραφος 1, σημεία α, γ, δ και ε.

Άρθρο 16

Εάν ένα συμβαλλόμενο μέρος κρίνει αναγκαίο να παρεκκλίνει, για μία από τις αιτίες που απαριθμούνται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, από την αρχή που ορίζει το άρθρο 15, εκδίδοντας θεωρία σε αλλοδαπό που δεν πληροί το σύνολο των προϋποθέσεων εισόδου του άρθρου 5 παράγραφος 1, η ισχύς αυτής της θεωρίας περιορίζεται στο έδαφος του συμβαλλόμενου αυτού μέρους, το οποίο οφείλει να ενημερώσει τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 17

1. Η εκτελεστική επιτροπή εκδίδει κοινούς κανόνες για την εξέταση των αιτήσεων θεωρίας, φροντίζει για την ορθή εφαρμογή τους και τους προσαρμόζει στις νέες καταστάσεις και περιστάσεις.

2. Επιπλέον, η εκτελεστική επιτροπή ορίζει τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η χορήγηση θεωρίας υπόκειται σε διαβουλεύσεις με τις κεντρικές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους, στο οποίο εκφραστεί η αίτηση καθώς και, κατά περίπτωση, με τις κεντρικές αρχές των άλλων συμβαλλομένων μερών.

3. Η εκτελεστική επιτροπή λαμβάνει, επιπλέον, τις απαραίτητες αποφάσεις σχετικά με τα ακόλουθα σημεία:

α. Τα ταξιδιωτικά έγγραφα, στα οποία μπορεί να καταχωρούνται θεωρίες.

β. Τις αρχές που είναι επιφορτισμένες με την χορήγηση των θεωρήσεων.

γ. τους όρους χορήγησης των θεωρήσεων ύα συνόζα.
δ. Τη μορφή, το περιεχόμενο, τη διάφκεια ισχύος των θεωρήσεων και τα τέλη που εισπράττονται για τη χορήγηση τους.
ε. Τους όρους παράτασης και άφνησης των θεωρήσεων που αναφέρονται στα σημεία γ και δ, προκειμένου να προστατευθούν τα συμφέροντα του συνόλου των συμβαλλομένων μερών.
στ. Τον τρόπο περιορισμού της εδαφικής ισχύος των θεωρήσεων.
ζ. Τις σχέσεις που διέπουν την κατάρτιση ενός κοινού καταλόγου ανεπιθυμητών αλλοδαπών, με την επιφύλαξη του άρθρου 96.

ΤΜΗΜΑ 2

Θεωρήσεις για διαμονή μακράς διαρκείας

Άρθρο 18

Οι θεωρήσεις για διαμονή άνω των τριών μηνών είναι εθνικές θεωρήσεις που εκδίδονται από ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του. Παρόμοια θέωση επιτρέπει στον κάτοχό της να διέλθει από το έδαφος των άλλων συμβαλλομένων μερών προκειμένου να εισέλθει στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους που χορήγησε τη θεωρηση, εκτός αν δεν πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου που προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 1, σημεία α, δ, και ε ή αν αναγράφεται στον εθνικό κατάλογο ανεπιθυμητών του συμβαλλόμενου μέρους, από το έδαφος του οποίου επιθυμεί να διέλθει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Όροι κυκλοφορίας των αλλοδαπών

Άρθρο 19

1. Αλλοδαποί κάτοχοι ομοίμορφης θεωρήσεως, οι οποίοι εισέρχονται κανονικά στο έδαφος ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη, μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στο έδαφος του συνόλου των συμβαλλομένων μερών κατά τη διάρκεια ισχύος της θεωρήσεώς τους, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου που προβλέπει

το άρθρο 5 παράγραφος 1, σημεία α, γ, δ και ε.

2. Μέχρι την υλοποίηση της ομοίμορφης θεωρήσεως, οι αλλοδαποί κάτοχοι θεωρήσεως που έχει χορηγηθεί από ένα συμβαλλόμενο μέρος, οι οποίοι έχουν εισέλθει κανονικά στο έδαφος ενός από αυτά, μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στο έδαφος του συνόλου των συμβαλλομένων μερών κατά τη διάρκεια ισχύος της θεωρήσεως και κατ' ανώτατο όριο επί τρεις μήνες από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου, εφόσον πληρούν τους όρους εισόδου όπως προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, σημεία α, γ, δ και ε.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή προκειμένου για θεωρήσεις των οποίων η ισχύς αποτελεί το αντικείμενο εδαφικού περιορισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3 του παρόντος τίτλου.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 22.

Άρθρο 20

1. Αλλοδαποί μη υποκείμενοι στην υποχρέωση θεωρήσεως μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών επί τρεις μήνες κατ' ανώτατο όριο, εντός περιόδου έξι μηνών από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου, εφόσον πληρούν τους όρους εισόδου που προβλέπονται από το άρθρο 5, παράγραφος 1, σημεία α, γ, δ και ε.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν παρακαλύουν το δικαίωμα κάθε συμβαλλόμενου μέρους να παρατείνει την παρεμονή αλλοδαπού στο έδαφος του πέραν των τριών μηνών, κάτω από ειδικές συνθήκες ή κατ' εφαρμογή των διατάξεων διμερούς συμφωνίας η οποία έχει συναφθεί πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμβάσεως.

3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 22.

Άρθρο 21

1. Αλλοδαποί κάτοχοι θεωρήσεως που έχει χορηγηθεί από ένα εκ των συμβαλλομένων μερών, μπορούν με την κάλυψη του τίτλου αυτού καθώς και ενός ταξιδιωτικού εγγράφου, η ισχύς των οποίων δεν έχει λήξει, να κυκλοφορούν ελεύθερα επί τρεις μήνες κατ'

προϋποθέσεις εισόδου που προβλέπονται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, σημεία α, γ και ε και δεν περιλαμβάνονται στους εθνικούς πίνακες ανεπιθυμητών του οικείου συμβαλλομένου μέρους.

2. Η παράγραφος 1 έχει επίσης εφαρμογή σε αλλοδαπούς κατόχους προσωρινής αδείας διαμονής που έχει χορηγηθεί από ένα συμβαλλόμενο μέρος και ενός ταξιδιωτικού εγγράφου που έχει εκδοθεί από ένα συμβαλλόμενο μέρος.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη ανακοινώνουν στην εκτελεστική επιτροπή τον κατάλογο των εγγράφων που εκδίδουν και τα οποία επέχουν θέση τίτλου διαμονής ή αδείας προσωρινής διαμονής και ταξιδιωτικού εγγράφου κατά την έννοια του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 22.

Άρθρο 22

1. Αλλοδαποί εισερχόμενοι κανονικά στο έδαφος ενός εκ των συμβαλλομένων μερών οφείλουν να δηλώνουν την παρουσία τους στις αρμόδιες αρχές του συμβαλλομένου μέρους, στο έδαφος του οποίου εισέρχονται υπό τους όρους που καθορίζει κάθε συμβαλλόμενο μέρος. Η δήλωση αυτή μπορεί να πραγματοποιείται, κατ' επιλογή κάθε συμβαλλόμενου μέρους, κατά την είσοδο ή εντός προθεσμίας τριών ημερών από της εισόδου στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους.

2. Αλλοδαποί οι οποίοι κατοικούν στο έδαφος ενός εκ των συμβαλλομένων μερών και εισέρχονται στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου μέρους υπόκεινται στην υποχρέωση δηλώσεως που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος αποφασίζει τις εξαιρέσεις από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 και τις ανακοινώνει στην εκτελεστική επιτροπή.

Άρθρο 23

1. Αλλοδαπός ο οποίος δεν πληροί ή δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις σύντομης παραμονής που ισχύουν στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέρους, πρέπει κατά κανόνα να εγκαταλείψει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τα εδάφη των συμβαλλόμενων μερών.

αδεία διαμονής που έχει εκδοθεί από ένα συμβαλλόμενο μέρος, η ισχύς της οποίας δεν έχει σιγή λήξει, πρέπει να κατευθυνθεί χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο έδαφος του συμβαλλόμενου αυτού μέρους.

3. Όταν η αναχώρηση αλλοδαπού ο οποίος εμπίπτει στις ανωτέρω περιπτώσεις δεν πραγματοποιείται εθελοντικά ή όταν μπορεί να εκληφθεί ότι η αναχώρηση αυτή δεν θα πραγματοποιηθεί ή εάν η αναχώρηση του αλλοδαπού επιβάλλεται για λόγους εθνικής ασφαλείας ή δημόσιας τάξεως, ο αλλοδαπός πρέπει να απομακρύνεται από το έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους στο οποίο συλλαμβάνεται υπό τους όρους που προβλέπει η εθνική νομοθεσία του συμβαλλόμενου μέρους. Εάν η εφαρμογή της νομοθεσίας αυτής δεν επιτρέπει την απομάκρυνση, τότε το οικείο συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να επιτρέψει στον αλλοδαπό τη διαμονή στο έδαφός του.

4. Η απομάκρυνση του προσώπου αυτού από το έδαφος του οικείου κράτους μπορεί να γίνει προς τη χώρα προέλευσής του ή προς κάθε άλλο κράτος στο οποίο είναι δυνατή η είσοδός του, κατ' εφαρμογή κυρίως των σχετικών διατάξεων των συμφωνιών επανεισδοχής που έχουν συναφθεί μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 δεν παρακωλύουν την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων περί ασύλου, ούτε την εφαρμογή της Συμβάσεως της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, ούτε την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και του άρθρου 33, παράγραφος 1 της παρούσας Συμβάσεως.

Άρθρο 24

Υπό την επιφύλαξη εκ μέρους της εκτελεστικής επιτροπής του ορισμού, των κριτηρίων και της κατάλληλης πρακτικής διαδικασίας, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφηρίζουν μεταξύ τους τις οικονομικές ανισορροπίες που μπορούν να προκύψουν από την υποχρέωση απομακρύνσεως που προβλέπεται στο άρθρο 23, όταν η απομάκρυνση αυτή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με έξοδα του αλλοδαπού.

Τίτλοι διαμονής και χαρακτηρισμός προσώπων ως ανεπιθυμητών

Άρθρο 25

1. Όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος πρόκειται να χορηγήσει τίτλο διαμονής σε αλλοδαπό που έχει καταχωρηθεί ως ανεπιθυμητός, συμβουλευεται προηγουμένως το καταχωρούν συμβαλλόμενο μέρος και λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντά του. Ο τίτλος διαμονής θα εκδοθεί μόνο για σοβαρούς λόγους, κυρίως ανθρωπιστικούς ή λόγους που απορρέουν από διεθνείς υποχρεώσεις.

• Εάν ο τίτλος διαμονής χορηγηθεί, το συμβαλλόμενο μέρος που καταχώρησε τον αλλοδαπό προβαίνει στην ανάκληση της καταχώρησής, αλλά ωστόσο μπορεί να εγγράψει τον αλλοδαπό στον εθνικό του πίνακα ανεπιθυμητών.

2. Όταν προκύπτει ότι αλλοδαπός, κάτοχος ενός ισχύοντος τίτλου διαμονής που έχει χορηγηθεί από ένα εκ των συμβαλλόμενων μερών, έχει καταχωρηθεί ως ανεπιθυμητός, το συμβαλλόμενο μέρος που τον έχει καταχωρήσει συνεννοείται με το μέρος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής, προκειμένου να αποφασισθεί αν υφίστανται επαρκείς λόγοι για να ανακληθεί ο τίτλος διαμονής.

• Εάν ο τίτλος διαμονής δεν ανακληθεί, το καταχωρούν συμβαλλόμενο μέρος προβαίνει στην ανάκληση της καταχώρησής, αλλά μπορεί να εγγράψει τον αλλοδαπό στον εθνικό του κατάλογο ανεπιθυμητών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Συνοδευτικά μέτρα

Άρθρο 26

1. Υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την προσχώρησή τους στη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς προστασίας των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υπο-

χρέωση να εισάγουν στην εθνική τους νομοθεσία τους ακόλουθους κανόνες:

α. Αν απαγορευθεί η είσοδος στο έδαφος ενός εκ των συμβαλλόμενων μερών σε αλλοδαπό, ο μεταφορέας που τον έφερε με εναέριο, θαλάσσιο ή οδική συγκοινωνία στα εξωτερικά σύνορα υποχρεούται να τον αναλάβει και πάλι χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Κατόπιν αιτήσεως των αρχών επιτηρήσεως των συνόρων οφείλει να επαναφέρει τον αλλοδαπό στο τρίτο κράτος από το οποίο τον μετέφερε στο τρίτο κράτος που εξέδωσε το ταξιδιωτικό έγγραφο με το οποίο ταξίδευσε ή σε κάθε άλλο τρίτο κράτος στο οποίο είναι εξασφαλισμένη η είσοδός του.

β. Ο μεταφορέας οφείλει να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να βεβαιωθεί ότι ο αλλοδαπός που μεταφέρεται με εναέριο ή θαλάσσια συγκοινωνία είναι κάτοχος των ταξιδιωτικών εγγράφων που απαιτούνται για την είσοδό του στην επικράτεια των συμβαλλόμενων μερών.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη υποχρεούνται, υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την προσχώρησή τους στη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951, τη σχετική με το καθεστώς προστασίας των προσφύγων, όπως έχει τροποποιηθεί από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 και τηρώντας την συνταγματική νομοθεσία τους, να θεσπίσουν κυρώσεις κατά των μεταφορέων που διοχετεύουν από ένα τρίτο κράτος προς το έδαφός τους με εναέριες ή θαλάσσιες συγκοινωνίες αλλοδαπούς που δεν κατέχουν τα απαιτούμενα ταξιδιωτικά έγγραφα.

3. Ο διατάξεις της παραγράφου 1, σημείο β και της παραγράφου 2 εφαρμόζονται στους μεταφορείς ομάδων που εξασφαλίζουν διεθνείς οδικές συνδέσεις με τουριστικά λεωφορεία, με εξαίρεση την συνοριακή κυκλοφορία.

Άρθρο 27

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να θεσμοθετήσουν τις αρμόζουσες κυρώσεις κατά οιοδήποτε ο οποίος για κερδοσκοπικούς λόγους βοηθά ή επιχειρεί να βοηθήσει αλλοδαπό να εισέλθει ή να διαμείνει στο έδαφος ενός εκ των συμβαλλόμενων μερών, κατά παράβαση της νομοθεσίας του συμβαλλόμενου αυτού μέρους της σχετικής με την είσοδο και διαμονή αλλοδαπών.

2. Αν ένα συμβαλλόμενο μέρος ενημερωθεί για πράξεις αναφερό-

μοθεσίας ενός άλλου συμβαλλομένου μέρους, ενημερώνει σχετικά το τελευταίο αυτό μέρος.

3. Το συμβαλλόμενο μέρος που ζητεί από άλλο συμβαλλόμενο μέρος να ασκήσει δίωξη λόγω παραβάσεως της νομοθεσίας του, για πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οφείλει να αιτιολογήσει διά επισήμου καταγγελίας ή βεβαιώσεως των αρμοδίων αρχών τις διατάξεις νόμου οι οποίες παραβιάστηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ευθύνη για την εξέταση των αιτήσεων παροχής ασύλου

Άρθρο 28

Τα συμβαλλόμενα μέρη επαναβεβαιώνουν τις υποχρεώσεις τους εκ της Συμβάσεως της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951, περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, χωρίς κανένα γεωγραφικό περιορισμό του πεδίου εφαρμογής των κειμένων αυτών, καθώς και την υποχρέωσή τους να συνεργαστούν με τις υπηρεσίες του Υπατού Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες, για την εφαρμογή των εν λόγω πράξεων.

Άρθρο 29

1) Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν την εξέταση κάθε αιτήσεως παροχής ασύλου που κατατίθεται από έναν αλλοδαπό στο έδαφος ενός εξ αυτών.

2) Η υποχρέωση αυτή δεν συνεπάγεται ότι ένα συμβαλλόμενο μέρος επιτρέπει πάντοτε στον αιτούντα άσυλο την είσοδο ή τη διαμονή στο έδαφός του.

3) Κάθε συμβαλλόμενο μέρος, βάσει των εθνικών του διατάξεων και σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις του, διατηρεί το δικαίωμα να επαναπροσβιθήσει ή να απομακρύνει τον αιτούντα άσυλο προς ένα τρίτο κράτος.

3. Όποιο κι αν είναι το συμβαλλόμενο μέρος στο οποίο ο αλλοδαπός απευθύνει την αίτηση παροχής ασύλου, ένα μόνο συμβαλ-

λομένο μέρος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς του. Το συμβαλλόμενο αυτό μέρος καθορίζεται σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 30.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, κάθε συμβαλλόμενο μέρος διατηρεί το δικαίωμα – για ιδιαίτερους λόγους που ανάγονται ιδίως στην εθνική νομοθεσία του – να εξετάσει μία αίτηση παροχής ασύλου έστω και αν η ευθύνη, κατά την έννοια της παρούσας Συμβάσεως, ανήκει σε άλλο συμβαλλόμενο μέρος.

Άρθρο 30

1. Το συμβαλλόμενο μέρος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως παροχής ασύλου ορίζεται ως εξής:

α. Αν ένα συμβαλλόμενο μέρος χορήγησε στον αιτούντα άσυλο οποιασδήποτε μορφής θεώρηση ή τίτλο διαμονής, έχει και την ευθύνη εξετάσεως της αιτήσεως. Αν η θεώρηση χορηγήθηκε ύστερα από εξουσιοδότηση άλλου συμβαλλομένου μέρους, υπεύθυνο είναι το συμβαλλόμενο μέρος που έδωσε την εξουσιοδότηση.

β. Αν περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη χορήγησαν στον αιτούντα άσυλο οποιασδήποτε μορφής θεώρηση ή ένα τίτλο διαμονής, το συμβαλλόμενο μέρος που είναι υπεύθυνο είναι αυτό που χορήγησε την άδεια διαμονής ή τον τίτλο διαμονής με την πλέον μακρά λήξη.

γ. Εφόσον ο αιτών άσυλο δεν εγκατέλειψε το έδαφος των συμβαλλομένων μερών, η κατά τα σημεία α και β ευθύνη παραμένει, έστω και αν έχει λήξει η διάρκεια ισχύος της οποιασδήποτε μορφής θεωρήσεως ή του τίτλου διαμονής. Αν ο αιτών άσυλο εγκατέλειψε το έδαφος των συμβαλλομένων μερών μετά τη χορήγηση της θεωρήσεως ή του τίτλου διαμονής, τα έγγραφα αυτά θεμελιώνουν την ευθύνη σύμφωνα με τα σημεία α και β, εκτός αν στο μεταξύ έληξε η ισχύς τους δυνάμει εθνικών διατάξεων.

δ. Αν ο αιτών άσυλο έχει απαλλαγεί από την υποχρέωση χορήγησης θεωρήσεως από τα συμβαλλόμενα μέρη, υπεύθυνο είναι το συμβαλλόμενο μέρος από τα εξωτερικά σύνορα του οποίου εισήλθε ο αιτών άσυλο στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών.

• Εφ' όσον χρόνο δεν θα έχει ολοκληρωθεί η εναρμόνιση των αδειών διαμονής και αν ο αιτών το άσυλο έχει απαλλαγεί από την υποχρέωση θεωρήσεως από ορισμένα μόνο συμβαλλόμενα μέρη, υπεύθυνο, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των σημείων α, β και γ, είναι το συμβαλλόμενο μέρος από τα εξωτερικά σύνορα του οποίου εισήλθε ο αιτών άσυλο στα εδάφη των συμβαλλο-

ση χορηγήσεως θεωρήσεως.

• Αν η αίτηση παροχής ασύλου υποβληθεί σε ένα συμβαλλόμενο μέρος το οποίο έχει χορηγήσει στον αιτούντα θεώρηση διελεύσεως – ασχέτως του αν ο αιτών πέρασε ή όχι από τον έλεγχο διαβατηρίων – και αν η θεώρηση διελεύσεως χορηγήθηκε αφού η χώρα διελεύσεως βεβαιώθηκε από τις προξενικές ή διπλωματικές αρχές του συμβαλλόμενου μέρους προορισμού ότι ο αιτών άσυλο ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις εισόδου στο έδαφός της, υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως είναι το συμβαλλόμενο μέρος προορισμού.

ε. Αν ο αιτών άσυλο εισήλθε στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών χωρίς να διαθέτει ένα ή περισσότερα έγγραφα επιτρέποντα τη διέλευση των συνόρων, όπως τα έχει καθορίσει η εκτελεστική επιτροπή, υπεύθυνο είναι το συμβαλλόμενο μέρος από τα εξωτερικά σύνορα του οποίου εισήλθε ο αιτών άσυλο στο έδαφος των συμβαλλομένων μερών.

στ. Αν ένας αλλοδαπός, η αίτηση παροχής ασύλου του οποίου εξετάζεται ήδη από ένα εκ των συμβαλλομένων μερών, καταθέσει νέα αίτηση, υπεύθυνο είναι το συμβαλλόμενο μέρος που ήδη εξετάζει την αίτησή του.

ζ. Αν ένας αλλοδαπός, του οποίου μια προηγούμενη αίτηση παροχής ασύλου αποτέλεσε αντικείμενο οριστικής αποφάσεως από ένα εκ των συμβαλλομένων μερών, καταθέσει νέα αίτηση, υπεύθυνο είναι το συμβαλλόμενο μέρος που εξέτασε την προηγούμενη αίτηση, εφόσον ο αλλοδαπός δεν εγκατέλειψε το έδαφος των συμβαλλομένων μερών.

2. Αν ένα συμβαλλόμενο μέρος ανέλαβε την εξέταση αιτήσεως παροχής ασύλου κατ' εφαρμογή του άρθρου 29, παράγραφος 4, το υπεύθυνο συμβαλλόμενο μέρος δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου απαλλάσσεται των υποχρεώσεών του.

3. Αν το υπεύθυνο συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να οριστεί βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, υπεύθυνο είναι το συμβαλλόμενο μέρος ενώπιον του οποίου κατατέθηκε η αίτηση παροχής ασύλου.

Άρθρο 31

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη θα προσπαθήσουν να καθορίσουν το ταχύτερο δυνατόν ποιο μεταξύ αυτών είναι υπεύθυνο για την εξέταση μιας αιτήσεως παροχής ασύλου.

2. Αν αίτηση παροχής ασύλου απευθύνεται προς μη υπεύθυνο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 30, συμβαλλόμενο μέρος από αλλοδαπό που διαμένει στο έδαφός του, το συμβαλλόμενο αυτό μέρος μπορεί να ζητήσει από το υπεύθυνο συμβαλλόμενο μέρος να αναλάβει τον αιτούντα άσυλο, προκειμένου να διεκπεραιώσει την εξέταση της αιτήσεώς του για την παροχή ασύλου.

3. Το υπεύθυνο συμβαλλόμενο μέρος υποχρεούται να αναλάβει τον αιτούντα το άσυλο που αναφέρεται στην παράγραφο 2, αν το σχετικό αίτημα προβληθεί εντός έξι μηνών από την ημερομηνία καταθέσεως της αιτήσεως παροχής ασύλου. Αν το αίτημα δεν προβληθεί εντός αυτής της προθεσμίας, υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως παροχής ασύλου είναι το συμβαλλόμενο μέρος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση αυτή.

Άρθρο 32

Η εξέταση της αιτήσεως παροχής ασύλου γίνεται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του υπεύθυνου συμβαλλόμενου μέρους.

Άρθρο 33

1. Όταν ο αιτών το άσυλο, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παροχής ασύλου, βρίσκεται παρανόμως στο έδαφος ενός άλλου συμβαλλόμενου μέρους, το υπεύθυνο μέρος υποχρεούται να τον αναλάβει εκ νέου.

2. Η παράγραφος 1 δεν έχει εφαρμογή, όταν το άλλο συμβαλλόμενο μέρος έχει χορηγήσει προς τον αιτούντα το άσυλο τίτλο διαμονής με ισχύ μεγαλύτερη ή ίση του ενός έτους. Στην περίπτωση αυτή η ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως μεταφέρεται στο άλλο συμβαλλόμενο μέρος.

Άρθρο 34

1. Το υπεύθυνο συμβαλλόμενο μέρος υποχρεούται να αναλάβει εκ νέου τον αλλοδαπό του οποίου η αίτηση παροχής ασύλου απορρίφθηκε οριστικώς και ο οποίος μετέβη στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου μέρους, χωρίς να έχει άδεια διαμονής.

2. Εν τούτοις η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται όταν το υπεύθυνο συμβαλλόμενο μέρος είχε απομακρύνει τον αλλοδαπό εκτός του εδάφους των συμβαλλομένων μερών.

1. Το συμβαλλόμενο μέρος που αναγνώρισε σε ένα αλλοδαπό το καθεστώς του πρόσφυγα και του χορήγησε δικαίωμα διαμονής υποχρεούται, με την προϋπόθεση ότι συμφωνούν οι ενδιαφερόμενοι, να αναλάβει την ευθύνη της εξετάσεως της αιτήσεως παροχής ασύλου ενός μέλους της οικογένειάς του.
2. Το αναφερόμενο στην παράγραφο 1 μέλος της οικογένειας είναι ο σύζυγος ή το άγαμο τέκνο του πρόσφυγα, ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών ή, αν ο πρόσφυγας είναι άγαμο τέκνο μικρότερο των δεκαοκτώ ετών, ο πατέρας ή η μητέρα του.

Άρθρο 36

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως παροχής ασύλου μπορεί, για ανθρωπιστικούς λόγους που στηρίζονται ιδίως σε οικογενειακούς ή πολιτιστικούς λόγους, να ζητήσει από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος να αναλάβει την ευθύνη αυτή, εφόσον το επιθυμεί ο ενδιαφερόμενος. Το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο υποβάλλεται το σχετικό αίτημα εκτιμά κατά πόσον να ανταποκριθεί σε αυτό.

Άρθρο 37

1. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών ανακοινώνουν αμοιβαίως, το ταχύτερο δυνατόν, πληροφορίες στα εξής θέματα:
 - α. Κανονισμούς ή νέα μέτρα που λαμβάνονται στον τομέα του δικαιώματος ασύλου ή τη μεταχείριση των αιτούντων άσυλο το αργότερο κατά την έναρξη ισχύος τους.
 - β. Στατιστικά δεδομένα που αφορούν τις μηνιαίες αφίξεις των αιτούντων άσυλο, σημειώνοντας τις κυριότερες χώρες προελεύσεως, καθώς και τις συνακόλουθες αποφάσεις επί των αιτήσεων παροχής ασύλου, στο μέτρο που είναι διαθέσιμες.
 - γ. Εμφάνιση ή σημαντική αύξηση ορισμένων ομάδων που ζητούν άσυλο καθώς και τις υφιστάμενες πληροφορίες σε αυτό το θέμα.
 - δ. Θεμελιώδεις αποφάσεις στον τομέα του δικαιώματος ασύλου.
2. Τα συμβαλλόμενα μέρη εξασφαλίζουν, επιπλέον, στενή συνεργασία όσον αφορά τη συγκέντρωση πληροφοριών, ως προς την κατάσταση στις χώρες προελεύσεως των αιτούντων άσυλο, προκειμένου να καταλήξουν σε κοινή εκτίμηση.

3. Κάθε επιθυμία που εκφράζεται από ένα συμβαλλόμενο μέρος σχετικά με την εμπιστευτική επεξεργασία των πληροφοριών που ανακοινώνει πρέπει να γίνεται σεβαστή από τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 38

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος διαβιβάζει σε κάθε άλλο μέρος που το ζητεί τα στοιχεία που διαθέτει σχετικά με ένα αιτούντα άσυλο, τα οποία είναι απαραίτητα για
 - τον καθορισμό του συμβαλλόμενου μέρους που είναι υπεύθυνο για την επεξεργασία της αιτήσεως παροχής ασύλου,
 - την εξέταση της αιτήσεως παροχής ασύλου,
 - την υλοποίηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το παρόν κεφάλαιο.
2. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να αφορούν αποκλειστικά:
 - α. Την ταυτότητα (όνομα και επώνυμο, ενδεχομένως προηγούμενα ονόματα, προσωνυμίες ή ψευδώνυμο, χρόνο και τόπο γεννήσεως, παρούσα και προηγούμενη ιθαγένεια του αιτούντος άσυλο και, κατά περίπτωση, των μελών της οικογένειάς του).
 - β. Τα έγγραφα ταυτότητας και ταξιδιού (αριθμό, διάρκεια ισχύος, ημερομηνία έκδοσης, εκδούσα αρχή, τόπο έκδοσης κ.λπ.).
 - γ. Τα λοιπά στοιχεία που είναι αναγκαία για την διαπίστωση της ταυτότητας του αιτούντος.
 - δ. Τους τόπους διαμονής και τα δρομολόγια των ταξιδιών.
 - ε. Τους τίτλους διαμονής ή τις θεωρήσεις που έχουν χορηγηθεί από ένα συμβαλλόμενο μέρος.
 - στ. Τον τόπο καταθέσεως της αιτήσεως παροχής ασύλου.
 - ζ. Κατά περίπτωση, την ημερομηνία καταθέσεως μιας προηγουμένης αιτήσεως παροχής ασύλου, την ημερομηνία καταθέσεως της παρούσας αιτήσεως, την κατάσταση προόδου της διαδικασίας, το κείμενο της αποφάσεως.
3. Ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, επιπλέον, να ζητήσει από άλλο συμβαλλόμενο μέρος να του κοινοποιήσει τους λόγους που επικαλέστηκε ο αιτών άσυλο, προκειμένου να θεμελιώσει την αίτησή του και, ενδεχομένως, την αιτιολογία της ληφθείσας αποφάσεως που τον αφορά. Το συμβαλλόμενο μέρος στο οποίο υποβλήθηκε το σχετικό αίτημα εκτιμά κατά πόσον μπορεί να δώσει συνέχεια στο αίτημα αυτό. Η ανακοίνωση αυτών των πληροφοριών υπόκειται, σε κάθε περίπτωση, στην συναίνεση του αιτούντος το άσυλο.

αίτημα ενός συμβαλλόμενου μέρους και μόνο μεταξύ των αρχών που κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει ανακοινώσει προς την εκτελεστική επιτροπή.

5. Τα ανταλλάσσόμενα στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τους προβλεπόμενους στην παράγραφο 1 σκοπούς. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να ανακοινωθούν μόνο προς διοικητικές και δικαστικές αρχές οι οποίες είναι αρμόδιες

- για τον καθορισμό του συμβαλλόμενου μέρους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως παροχής ασύλου,
- για την εξέταση της αιτήσεως παροχής ασύλου,
- την υλοποίηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το παρόν κεφάλαιο.

6. Το συμβαλλόμενο μέρος που διαβιβάζει τα στοιχεία μερμνά ώστε τα στοιχεία αυτά να είναι ενημερωμένα και ακριβή:

- Αν προκύψει ότι αυτό το συμβαλλόμενο μέρος χορήγησε ανακριβή στοιχεία ή στοιχεία που δεν έπρεπε να διαβιβαστούν, τα συμβαλλόμενα μέρη προς τα οποία απευθύνονται ειδοποιούνται αμέσως. Υποχρεούνται να διορθώσουν αυτές τις πληροφορίες ή να τις καταστρέψουν.

7. Ο αιτών άσυλο έχει το δικαίωμα να ζητήσει με αίτησή του, να του ανακοινωθούν οι ανταλλαγίσεις πληροφοριών που τον αφορούν, εφ' όσον χρόνο είναι διαθέσιμες.

- Αν διαπιστώσει ότι οι πληροφορίες αυτές είναι ανακριβείς ή ότι δεν έπρεπε να διαβιβαστούν, έχει το δικαίωμα να απαιτήσει την διόρθωση ή την καταστροφή τους. Οι διορθώσεις πραγματοποιούνται υπό τις συνθήκες της παραγράφου 6.

8. Σε κάθε ενδιαφερόμενο μέρος, η διαβίβαση και η αποδοχή των πληροφοριών που ανταλλάσσονται καταχωρούνται.

9. Τα διαβιβασθέντα στοιχεία φυλάσσονται για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει το απαραίτητο για τους σκοπούς για τους οποίους έχουν ανταλλαγεί. Η ανάγκη διατηρήσεώς τους πρέπει να εξεταστεί την κατάλληλη στιγμή από το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος.

10. Τα διαβιβαζόμενα στοιχεία τυχάνουν, σε κάθε περίπτωση, της ίδιας τουλάχιστον προστασίας με αυτήν που προβλέπεται από το δίκαιο του παραλαμβάνοντος συμβαλλόμενου μέρους για πληροφορίες παρομοίας φύσεως.

11. Αν η επεξεργασία των στοιχείων δεν γίνει αυτομάτως, αλλά κατ' άλλο τρόπο, κάθε συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να λάβει τα

αρμοζόντα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος άρθρου με αποτελεσματικά μέσα ελέγχου. Αν ένα συμβαλλόμενο μέρος διαθέτει μία υπηρεσία του ιδίου τύπου προς αυτόν που αναφέρεται στην παράγραφο 12, μπορεί να αναθέσει σε αυτήν την υπηρεσία τα καθήκοντα ελέγχου.

12. Αν ένα ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη επιθυμούν να διεξάγουν την επεξεργασία όλων ή μέρους των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και 3 μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, η ηλεκτρονική επεξεργασία επιτρέπεται μόνον αν τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν θεσπίσει νομοθεσία σχετική με την επεξεργασία αυτή, η οποία θέτει σε εφαρμογή τις αρχές της Συμβάσεως του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981, για την προστασία των ατόμων έναντι της αυτόματης επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και αν ανέθεσαν σε αρμόδια εθνική αρχή τον ανεξάρτητο έλεγχο της επεξεργασίας και αξιοποίησης των δεδομένων που διαβιβάζονται σύμφωνα προς την παρούσα Σύμβαση.

4. Σύμφωνα με το πνεύμα της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις της 20ής Απριλίου 1959, ως Υπουργείο Δικαιοσύνης σχετικά με τη Γερμανία εννοούμε τον Ομοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης και τους Υπουργούς ή Γερουσιαστές Δικαιοσύνης των Ομοσπόνδων Κρατιδίων.

5. Μηνύσεις ή καταγγελίες επί σκοπώ ποινικής δίωξης, σύμφωνα με το άρθρο 21 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις της 20ής Απριλίου 1959 ή σύμφωνα με το άρθρο 42 της Συνθήκης Βενελux για έκδοση και δικαστική συνδρομή σε ποινικά θέματα της 27ης Ιουνίου 1962 όπως διατυπώθηκε στο Πρωτόκολλο της 11ης Μαΐου 1974 λόγω παραβάσεως των διατάξεων περί οδηγήσεως και αναπαύσεως, δύνανται να διαβιβάζονται απευθείας από τις δικαστικές αρχές του εκζητούντος στις δικαστικές αρχές του εκζητούμενου κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εφαρμογή της αρχής Ne bis in idem

Άρθρο 54

Όποιος καταδικάσθηκε αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος δεν μπορεί να διωχθεί από ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος για τα ίδια πραγματικά περιστατικά, υπό τον όρο όμως ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η ποινή έχει ήδη εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με τους νόμους του συμβαλλόμενου μέρους που επέβαλε την καταδίκη.

Άρθρο 55

1. Ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της κυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως της παρούσας Συμβάσεως, να δηλώσει ότι δεν δεσμεύεται από το άρθρο 54 σε μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. Όταν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία έλαβε υπόψη της η αλλοδαπή δικαστική απόφαση έλαβαν χώρα είτε εν όλω είτε εν μέρει στο έδαφός του, στην τελευταία όμως αυτή περίπτωση η εξαίρεση

ρίαν χώρα εν μέρει στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους όπου εκδόθηκε η δικαστική απόφαση.

β. Όταν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία είχε λάβει υπόψη η αλλοδαπή δικαστική απόφαση συνιστούν αξιόποινη πράξη κατά της αιφραλείας του κράτους ή εναντίον άλλων εξίσου ουσιαστικών συμφερόντων αυτού του συμβαλλόμενου μέρους.

γ. Όταν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία είχε λάβει υπόψη η αλλοδαπή δικαστική απόφαση διεπράχθησαν από δημόσιο υπάλληλο αυτού του συμβαλλόμενου μέρους, κατά παράβαση των καθηκόντων της θέσεώς του.

2. Συμβαλλόμενο μέρος που προέβη στη δήλωση εξαίρεσεως που προβλέπεται στην παράγραφο 1 εδάφιο β. προσδιορίζει τις κατηγορίες των αξιοποιώνων πράξεων στις οποίες μπορεί να εφαρμοσθεί αυτή η εξαίρεση.

3. Συμβαλλόμενο μέρος έχει τη δυνατότητα ανά πάσα στιγμή να ανακαλεί μια τέτοια δήλωση σχετική με μία ή περισσότερες από τις εξαίρεσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

4. Οι εξαίρεσεις, που αποτελούν αντικείμενο μιας δηλώσεως κατά την παράγραφο 1 δεν εφαρμόζονται όταν το ενδιαφερόμενο συμβαλλόμενο μέρος έχει ζητήσει από το άλλο συμβαλλόμενο μέρος την ποινική δίωξη για τα ίδια πραγματικά περιστατικά ή συναίνεσε στην έκδοση του εν λόγω προσώπου.

Άρθρο 56

Εάν ασκήθηκε νέα ποινική δίωξη από ένα συμβαλλόμενο μέρος εναντίον προσώπου, το οποίο καταδικάσθηκε αμετάκλητα για τα ίδια πραγματικά περιστατικά από ένα συμβαλλόμενο μέρος, ο χρόνος στέρησης της ελευθερίας που εκτίθηκε στο έδαφος του τελευταίου τούτου συμβαλλόμενου μέρους εξ αιτίας αυτών των πραγματικών περιστατικών πρέπει να εκπίπτει από την κύρωση που ενδεχομένως θα επιβληθεί. Θα λαμβάνονται επίσης υπόψη, στο μέτρο που οι εθνικές νομοθεσίες το επιτρέπουν, οι οποιοσδήποτε άλλες κυρώσεις πέθαναν των στρεπτικών της ελευθερίας ποινών.

Άρθρο 57

1. Όταν κάποιος κατηγορείται για μία αξιόποινη πράξη από ένα συμβαλλόμενο μέρος και οι αρμόδιες αρχές αυτού του μέρους έχουν

ριστάτικά, για τα οποία δικάσθηκε ήδη αμετάκλητα από ένα συμβαλλόμενο μέρος. Οι αρχές αυτές θα ζητήσουν, εάν το θεωρούν αναγκαίο, τις κατάλληλες πληροφορίες από τις αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους, στο έδαφος του οποίου έχει ήδη εκδοθεί μια απόφαση.

2. Οι ζητούμενες πληροφορίες θα χορηγούνται όσο το δυνατόν συντομότερα και λαμβάνονται υπόψη περαιτέρω κατά την εκκρεμή διαδικασία.

3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος υποδεικνύει κατά το χρόνο της κυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως της παρούσας Συμβάσεως τις αρχές που είναι αρμόδιες να ζητούν και να δέχονται τις πληροφορίες που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 58

Οι προηγούμενες διατάξεις δεν εμποδίζουν την εφαρμογή ευρύτερων εθνικών διατάξεων που αφορούν την εφαρμογή της αρχής «Ne bis in idem», η οποία συνδέεται με τις δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί στο εξωτερικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Έκδοση

Άρθρο 59

1. Οι διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου αποσκοπούν στη συμπλήρωση της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Εκδόσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 1957 καθώς και το Κεφάλαιο I στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, τα οποία είναι μέλη της Οικονομικής Ενώσεως Benelux, της Συνθήκης Benelux για την έκδοση και τη δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων της 27ης Ιουνίου 1962, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της 11ης Μαΐου 1974. Ακόμη, οι εν λόγω διατάξεις αποβλέπουν στη διευκόλυνση της εφαρμογής αυτών των συμφωνιών.

2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει την εφαρμογή ευρύτερων διατάξεων που ισχύουν με βάση διμερείς συμφωνίες μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών.

Στις σχέσεις μεταξύ δύο συμβαλλόμενων μερών, από τα οποία το ένα δεν είναι μέρος της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Εκδόσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 1957, εφαρμόζονται οι διατάξεις της Συμβάσεως αυτής, λαμβανομένων υπόψη των επιφυλάξεων και των δηλώσεων που κατατέθηκαν είτε κατά την επικύρωση της εν λόγω Συμβάσεως είτε - για τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν είναι μέρη της Συμβάσεως - κατά την επικύρωση, την κύρωση ή την εφαρμογή της παρούσας Συμβάσεως.

Άρθρο 61

Η Γαλλική Δημοκρατία υποχρεούται, κατόπιν αιτήσεως ενός άλλου συμβαλλόμενου μέρους, να εκδώσει τα πρόσωπα που διώκονται ποινικώς για αξιόποινες πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται από τη γαλλική νομοθεσία με ποινή ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας τουλάχιστον δύο ετών καθώς και από το δίκαιο του εκζητούμενου συμβαλλόμενου μέρους με ποινή ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους.

Άρθρο 62

1. Ως προς τη διακοπή της παραγραφής εφαρμόζονται αποκλειστικά οι διατάξεις του εκζητούμενου συμβαλλόμενου μέρους.
2. Αρνησία χορηγούμενη από το εκζητούμενο συμβαλλόμενο μέρος δεν εμποδίζει την έκδοση, εκτός εάν η αξιόποινη πράξη υπάγεται στη δικαιοδοσία του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους.
3. Η έλλειψη μηνύσεως ή επίσημης αδείας που επιτρέπει την ποινική δίωξη, οι οποίες είναι απαραίτητες μόνο με βάση τη νομοθεσία του εκζητούμενου συμβαλλόμενου μέρους, δεν θίγει την υποχρέωση προς έκδοση.

Άρθρο 63

Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση, σύμφωνα με τη Σύμβαση και τη Συνθήκη που μνημονεύθηκαν στο άρθρο 59, να εκδίδουν μεταξύ τους τα πρόσωπα που διώκονται ποινικώς από τις δικαστικές αρχές του εκζητούμενου συμβαλλόμενου μέρους για μία από τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 50 παράγραφος 1 ή εκζητούνται για τις τελευταίες με σκοπό την εκτέλεση

Ένα σήμα στο Σύστημα Πληροφοριών Schengen, διαβιβαζόμενο σύμφωνα με το άρθρο 95, έχει το ίδιο αποτέλεσμα με μία αίτηση προσωρινής συλλήψεως υπό την έννοια του άρθρου 16 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Εκδόσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 1957 ή του άρθρου 15 της Συνθήκης Βενελux για την έκδοση και τη δικαστική συνδρομή για ποινικές υποθέσεις της 27ης Ιουνίου 1962, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της 11ης Μαΐου 1974.

Άρθρο 65

1. Επιφυλασσομένης της δυνατότητας προσφυγής μέσω της διπλωματικής οδού οι αιτήσεις εκδόσεως και διαμεταγωγής απευθύνονται από το αρμόδιο Υπουργείο του εκζητούντος συμβαλλομένου μέρους στο αρμόδιο Υπουργείο του εκζητούμενου συμβαλλομένου μέρους.

2. Αρμόδια Υπουργεία είναι:

- Για το Βασίλειο του Βελγίου: το Υπουργείο Δικαιοσύνης.
- Για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης και οι Υπουργοί ή οι Γερουσιαστές Δικαιοσύνης των Ομόσπονδων κρατών.
- Για τη Γαλλική Δημοκρατία: το Υπουργείο Εξωτερικών.
- Για το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: το Υπουργείο Δικαιοσύνης.
- Για το Βασίλειο των Κάτω Χωρών: το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Άρθρο 66

1. Αν η έκδοση ενός εκζητούμενου προσώπου δεν απαγορεύεται ρητώς βάσει του δικαίου του εκζητούμενου συμβαλλομένου μέρους, το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να επιτρέψει την έκδοση χωρίς την τήρηση της τυπικής διαδικασίας εκδόσεως, υπό τον όρο ότι το εκζητούμενο πρόσωπο συναινεί με έκθεση που συντάσσεται ενώπιον δικαστή και μετά από ακρόαση από τον τελευταίο, ώστε να τον πληροφορήσει για το δικαίωμά του σε τυπική διαδικασία εκδόσεως. Το εκζητούμενο πρόσωπο μπορεί να παρίσταται με δικηγόρο κατά τη διάρκεια της ακροασείας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Μεταβίβαση εκτελέσεως ποινικών αποφάσεων

Άρθρο 67

Για τα συμβαλλόμενα μέρη που προσχώρησαν στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 21ης Μαρτίου 1983 για τη μεταφορά καταδίκων ισχύουν συμπληρωματικά οι ακόλουθες διατάξεις.

Άρθρο 68

1. Ένα συμβαλλόμενο μέρος, στο έδαφος του οποίου υπήκοος ενός άλλου συμβαλλομένου μέρους καταδικάσθηκε αμετάκλητα σε ποινή περιοριστική της ελευθερίας ή σε μέτρο ασφαλείας, μπορεί εάν ο περὶ ου ο λόγος προσπαθήσει να αποφύγει την έναρξη ή τη συνέχιση εκτελέσεως της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας καταφεύγοντας στην πατρίδα του, να απευθύνει αίτηση προς το κράτος, στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται ο φυγάδικος, να αναλάβει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας.

2. Εν αναμονή των εγγράφων που θεμελιώνουν την αίτηση αναλήψεως της εκτελέσεως της ποινής ή των μέτρων ασφαλείας ή του μέρους της ποινής που δεν έχει εκτιθεί ακόμη και της εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως, το εκζητούμενο συμβαλλόμενο μέρος δύναται, μετά από αίτηση του εκζητούντος μέρους, να διατάξει την προσωρινή κράτηση του καταδίκου ή να λάβει άλλα μέτρα που θα διασφαλίζουν την διαμονή του στο έδαφος του εκζητούμενου κράτους.

Άρθρο 69

Η μεταβίβαση της εκτελέσεως της ποινής κατά το άρθρο 68 δεν προϋποθέτει τη συναίνεση του προσώπου που καταδικάσθηκε σε ποινή ή μέτρο ασφαλείας. Οι άλλες διατάξεις της Συμβάσεως του Συμβουλίου της Ευρώπης της 21ης Μαρτίου 1983 σχετικά με τη μεταφορά των καταδίκων εφαρμόζονται ανάλογα.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Σύστημα πληροφοριών Schengen

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Δημιουργία του συστήματος πληροφοριών Schengen

Άρθρο 92

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη δημιουργούν και συντηρούν ένα κοινό σύστημα πληροφοριών ονομαζόμενο στο εξής σύστημα πληροφοριών Schengen, αποτελούμενο από ένα εθνικό τμήμα σε καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη και από ένα τμήμα τεχνικής υποστηρίξεως. Το σύστημα πληροφοριών Schengen παρέχει τη δυνατότητα στις αρχές που ορίστηκαν από τα συμβαλλόμενα μέρη, χάρη σε μία αυτόματη διαδικασία υποβολής ερωτήσεων, να έχουν στη διάθεσή τους τους πίνακες καταχώρησης προσώπων και αντικειμένων, κατά τη διενέργεια συνοριακών ελέγχων και διαπιστώσεων καθώς και άλλων αστυνομικών και τελωνειακών ελέγχων πραγματοποιούμενων στο εσωτερικό της χώρας σύμφωνα με την εθνική της νομοθεσία καθώς και, μόνο για την κατηγορία των πινάκων καταχώρησης που αναφέρονται στο άρθρο 96 προς το σκοπό της διαδικασίας χορηγήσεως θεωρήσεων και τίτλων διαμονής και της διοικητικής παρακολουθήσεως των αλλοδαπών, μέσα στα πλαίσια της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας Συμβάσεως για την κυκλοφορία των προσώπων.

2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος δημιουργεί και συντηρεί, για ίδιο λογαριασμό και με δική του ευθύνη, το εθνικό του τμήμα του συστήματος πληροφοριών Schengen, του οποίου το αρχείο δεδομένων καθίσταται ουσιαστικά όμοιο με τα αρχεία δεδομένων των εθνικών τμημάτων όλων των άλλων συμβαλλομένων μερών δια της προσφυγής στο τμήμα τεχνικής υποστηρίξεως. Προκειμένου να γίνει δυνατή η ταχεία και αποτελεσματική διαβίβαση των δεδομένων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3, κάθε συμβαλλόμενο μέρος συμμορφώνεται, κατά τη σύσταση του εθνικού του τμήματος, με τα πρωτόκολλα και τις διαδικασίες που θεσπίστηκαν από κοινού από τα συμβαλλόμενα μέρη για την υπηρεσία τεχνικής υποστηρίξεως. Το αρχείο

ζητηση στοιχείων στην επικράτεια καθενός από τα συμβαλλόμενα μέρη. Η εξέταση των αρχείων δεδομένων των εθνικών τμημάτων των άλλων συμβαλλόμενων μερών δεν θα είναι δυνατή.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη δημιουργούν και συντηρούν, για λογαριασμό όλων των μερών και αναλαμβάνοντας από κοινού τους κινδύνους, την υπηρεσία τεχνικής υποστηρίξεως του συστήματος πληροφοριών Schengen, για την οποία είναι υπεύθυνη η Γαλλική Δημοκρατία. Η εν λόγω υπηρεσία τεχνικής υποστηρίξεως εγκαθίσταται στο Στρασβούργο. Η υπηρεσία τεχνικής υποστηρίξεως περιλαμβάνει ένα αρχείο δεδομένων με τη βοήθεια του οποίου εξασφαλίζεται η ομοιότητα των αρχείων δεδομένων των εθνικών μερών μέσω της άμεσης διαβίβασης πληροφοριών. Στο αρχείο δεδομένων της υπηρεσίας τεχνικής υποστηρίξεως θα περιλαμβάνονται οι πίνακες σημανσεως προσώπων και αντικειμένων, εφόσον αυτά αφορούν όλα τα συμβαλλόμενα μέρη. Το αρχείο της υπηρεσίας τεχνικής υποστηρίξεως δεν περιέχει άλλα στοιχεία εκτός από αυτά που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και στην παράγραφο 2 του άρθρου 113.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Λειτουργία και χρησιμοποίηση του συστήματος πληροφοριών Schengen

Άρθρο 93

Το σύστημα πληροφοριών Schengen έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμβάσεως, την προστασία της δημοσίας τάξεως και ασφαλείας, περιλαμβανομένης και της κρατικής ασφαλείας, και την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Συμβάσεως για την κυκλοφορία των προσώπων στην επικράτεια των συμβαλλόμενων μερών, χρησιμοποιώντας πληροφορίες που διαβιβάζονται μέσω του εν λόγω συστήματος.

Άρθρο 94

1. Το σύστημα πληροφοριών Schengen περιλαμβάνει αποκλειστικά τις κατηγορίες δεδομένων που παρέχονται από τα συμβαλλόμενα μέρη και είναι απαραίτητα για τους σκοπούς που προβλέπονται στα

φορίες ελέγχει αν η παρουσιάζονται της συγκεκριμένης περιπτώσεως αιτιολογεί την εισαγωγή τους στο σύστημα πληροφοριών Schengen.

2. Οι κατηγορίες των δεδομένων είναι οι ακόλουθες:

α. Καταχωρούμενα πρόσωπα.

β. Αντικείμενα που αναφέρονται στο άρθρο 100 και τα οχήματα που αναφέρονται στο άρθρο 99.

3. Για τα πρόσωπα, μπορούν να εισάγονται κατ' ανώτατο όριο τα ακόλουθα στοιχεία:

α. Το επώνυμο και το όνομα· ενδεχόμενα συναφή στοιχεία καταγράφονται ξεχωριστά.

β. Τα ιδιαίτερα, αντικειμενικά και αναλλοίωτα φυσικά χαρακτηριστικά.

γ. Το πρώτο γράμμα του δευτέρου ονόματος.

δ. Η ημερομηνία και ο τόπος γεννήσεως.

ε. Το φύλο.

στ. Η ιθαγένεια.

ζ. Η ένδειξη ότι τα υπόψη πρόσωπα είναι οπλισμένα.

η. Η ένδειξη ότι τα υπόψη πρόσωπα είναι βίαια.

θ. Ο λόγος της σημανσεως.

ι. Η στάση που ενδείκνυται να τηρηθεί.

• Άλλες αναφορές και ειδικότερα τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 6, πρώτο εδάφιο της Συμβάσεως του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία των προσώπων έναντι της αυτόματης επεξεργασίας στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα, δεν επιτρέπονται.

4. Στο μέτρο που ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη εκτιμά ότι μία καταχώρηση σύμφωνα με τα άρθρα 95, 97 ή 99 είναι ασύμβατη με την εθνική του νομοθεσία, τις διεθνείς υποχρεώσεις του ή τα ζωτικά του εθνικά συμφέροντα, μπορεί, εκ των υστέρων, να συνοδεύσει την καταχώρηση αυτή στο αρχείο του εθνικού τμήματος του συστήματος πληροφοριών Schengen, με μια ένδειξη στην οποία να αναφέρεται ότι η τήρηση της ενδεδειγμένης στάσεως δεν αιτιολογείται στο έδαφος του εξαιτίας της καταχώρησεως. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να γίνονται σχετικές διαβουλεύσεις με τα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη. Αν το συμβαλλόμενο μέρος που προέβη στην καταχώρηση δεν την απροσέρει, τότε αυτή διατηρείται σε πλήρη εφαρμογή για τα λοιπά συμβαλλόμενα μέρη.

ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

Κατά την υπογραφή της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Schengen της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της οικονομικής Ενώσεως του Βελιούχ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με την σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, τα συμβαλλόμενα μέρη υιοθέτησαν τις ακόλουθες δηλώσεις:

1. Κοινή δήλωση σχετικά με το άρθρο 139.

- Τα υπογράφοντα κράτη ενημερώνονται αμοιβαίως, πριν αιόμη από την έναρξη ισχύος της Συμβάσεως, για όλες τις περιστάσεις που είναι σημαντικές για τα θέματα που καλύπει η παρούσα Σύμβαση καθώς και για την έναρξη ισχύος της.

- Η Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει μόνο όταν θα έχουν πληρωθεί στα υπογράφοντα κράτη οι όροι που προαπαιτούνται για την εφαρμογή της Συμβάσεως, οι δε έλεγχοι στα εξωτερικά σύνορα θα είναι αποτελεσματικοί.

2. Κοινή δήλωση σχετικά με το άρθρο 4.

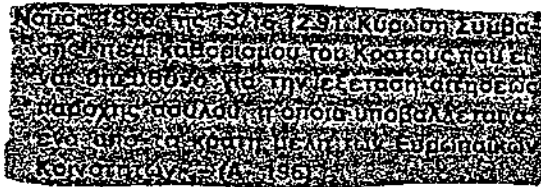
- Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να πράξουν ό,τι είναι δυνατόν προκειμένου να τηρηθεί ταυτόχρονα αυτή η προθεσμία και να προληφθεί κάθε ανεπάρκεια όσον αφορά την ασφάλεια. Η Εκτελεστική Επιτροπή θα εξετάσει πριν την 31η Δεκεμβρίου 1992 την πραγματοποιηθείσα πρόοδο. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υπογραμμίζει ότι δεν πρέπει να αποκλεισθούν δυσχέρειες προθεσμίας σε ένα συγκεκριμένο αεροδρόμιο, χωρίς όμως να προκαλέσουν κενά στην ασφάλεια. Τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη θα λάβουν υπόψη τους την κατάσταση αυτή, χωρίς να μπορούν εξ αυτού να προκύψουν δυσχέρειες για την εσωτερική αγορά.

- Σε περίπτωση δυσχερειών, η Εκτελεστική Επιτροπή θα εξετάσει τις καλύτερες δυνατές συνθήκες ταυτόχρονης εφαρμογής των μέτρων αυτών στα αεροδρόμια.

3. Κοινή δήλωση σχετικά με το άρθρο 71 παράγραφος 2.

- Εφόσον ένα συμβαλλόμενο μέρος παρεκκλίνει από την αρχή του άρθρου 71 παράγραφος 2, στα πλαίσια της εθνικής πολιτικής του πρόβλεψης και θεραπείας της εξάρτησης από τα ναρκωτικά και τις ψυχοτρόπες ουσίες, όλα τα συμβαλλόμενα μέρη παίρνουν τα απα-

και καταστείλουν την παράνομη εισαγωγή και εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων και ουσιών, κυρίως προς το έδαφος των άλλων συμβαλλόμενων μερών.

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση «περί καθορισμού του Κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως παροχής ασύλου, η οποία υποβάλλεται σ' ένα από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων», η οποία υπογράφηκε στο Δουβλίνο στις 15 Ιουνίου 1990 και της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

Σύμβαση

Περί καθορισμού του Κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως παροχής ασύλου η οποία υποβάλλεται σε ένα από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η Αυτού Μεγαλειότης ο Βασιλεύς των Βέλγων,
Η Αυτής Μεγαλειότης η Βασίλισσα της Δανίας,
Ο Πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας,
Η Αυτού Μεγαλειότης ο Βασιλεύς της Ισπανίας,

Ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας,
Ο Πρόεδρος της Ιρλανδίας,
Ο Πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Η Αυτού Βασιλική Υψηλότης ο Μεγάλος Δούκας του Λουξεμβούργου,
Η Αυτής Μεγαλειότης η Βασίλισσα των Κάτω Χωρών

Ο Πρόεδρος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας,
Η Αυτής Μεγαλειότης η Βασίλισσα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το στόχο που καθόρισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Στρασβούργου της 8ης και 9ης Δεκεμβρίου 1989 για την εναρμόνιση των εθνικών πολιτικών επί της παροχής ασύλου.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ, με πίστη στην κοινή ανθρωπιστική τους παράδοση, να εξασφαλίσουν στους πρόσφυγες την πρέπουσα προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί της εννόμου καταστάσεως των προσφύγων, ονομαζομένων του λοιπού «Σύμβαση της Γενεύης» και «Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης».

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τον κοινό στόχο της δημιουργίας ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα,

εντός του οποίου θα διασφαλίζεται μεταξύ άλλων η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, σύμφωνα με τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ενιαία Πράξη.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ της ανάγκης να ληφθούν μέτρα ώστε η υλοποίηση του στόχου αυτού να μην αφήνει τον αιτούντα άσυλο σε παρατεταμένη αβεβαιότητα ως προς την τύχη της αιτήσεώς του, και μεριμνώντας ώστε ο αιτών να είναι βέβαιος ότι η αίτησή του θα εξεταστεί από ένα κράτος μέλος αποφεύγοντας έτσι τη διαδοχική παραπομπή του από ένα κράτος μέλος σε άλλο, χωρίς κανένα να αναγνωρίζει ότι είναι αρμόδιο να εξετάσει την αίτηση παροχής ασύλου.

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να συνεχίσουν το διάλογο που έχει ήδη αρχίσει με τον Υπατο Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες ώστε να επιτευχθούν οι προαναφερόμενοι στόχοι.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ, για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, να συνεργαστούν στενά, με διάφορα μέσα, συμπεριλαμβανομένης και της ανταλλαγής πληροφοριών.

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 1

1. Κατά την έννοια της παρούσα σύμβασης νοείται ως:

α) αλλοδαπός: κάθε πρόσωπο που δεν είναι υπήκοος κράτους μέλους,

β) αίτηση παροχής ασύλου: αίτηση με την οποία ένας αλλοδαπός ζητά από ένα κράτος μέλος την προστασία της Σύμβασης της Γενεύης, επικαλούμενος την ιδιότητα του πρόσφυγα κατά την έννοια του άρθρου 1 της ανωτέρω σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης,

γ) αιτών άσυλο: αλλοδαπός που έχει υποβάλλει αίτηση παροχής ασύλου, η οποία ακόμη εκκρεμεί,

δ) εξέταση της αίτησης παροχής ασύλου: δέσμη των μέτρων εξέτασης και των αποφάσεων των αρμόδιων αρχών σχετικά με μια αίτηση παροχής ασύλου, πλην διαδικασιών για τον καθορισμό του κράτους μέλους του αρμοδίου προς εξέταση της αίτησης δυνάμει της παρούσας σύμβασης.

ε) άδεια διαμονής: κάθε άδεια εκδιδόμενη από τις αρχές κράτους μέλους, με την οποία επιτρέπεται η διανομή αλλοδαπού στην επικράτειά του, εκτός των θεωρήσεων και των αδειών διαμονής που χορηγούνται κατά τη διάρκεια της εξέτασης μιας αίτησης για άδεια διαμονής ή άσυλο,

στ) θεώρηση εισόδου: άδεια ή απόφαση κράτους μέλους με την οποία επιτρέπεται η είσοδος αλλοδαπού στην επικράτειά του, υπό την επιφύλαξη ότι πληρούνται οι άλλες προϋποθέσεις εισόδου,

ζ) θεώρηση διέλευσης: άδεια ή απόφαση κράτους μέλους η οποία επιτρέπει τη διέλευση αλλοδαπού από την επικράτειά του ή την προσωρινή

παραμονή του στο τμήμα διερχομένων λιμένος ή αερολιμένος, υπό την επιφύλαξη ότι πληρούνται και λοιπές, προϋποθέσεις διέλευσης.

2. Η φύση της θεωρήσεως εκτιμάται βάσει των ορισμών της παραγράφου 1, σημεία στ) και ζ).

ΑΡΘΡΟ 2

Τα κράτη μέλη επιβεβαιώνουν τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει δυνάμει της Σύμβασης της Γενεύης όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης για την έννομη κατάσταση των προσφύγων χωρίς κανένα γεωγραφικό περιορισμό της εφαρμογής αυτών των πράξεων, καθώς και τη δέσμευσή τους να συνεργαστούν με τις υπηρεσίες της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες με στόχο την εφαρμογή αυτών των κειμένων.

ΑΡΘΡΟ 3

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την εκ μέρους των αρμοδίων υπηρεσιών τους εξέταση της αιτήσεως παροχής ασύλου οποιουδήποτε αλλοδαπού, η οποία υποβάλλεται στα σύνορα ή εντός της επικράτειάς τους.

2. Την αίτηση εξετάζει ένα μόνο κράτος μέλος, το οποίο ορίζεται βάσει των κριτηρίων που ορίζει η παρούσα Σύμβαση. Τα κριτήρια, που απαριθμούνται στα άρθρα 4 έως 8, εφαρμόζονται με τη σειρά με την οποία περιλαμβάνονται στη σύμβαση.

3. Το ως άνω κράτος εξετάζει την αίτηση σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία και τις διεθνείς του υποχρεώσεις.

4. Κάθε κράτος μέλος δικαιούται να εξετάσει αίτηση παροχής ασύλου ενός αλλοδαπού, έστω και εάν δεν είναι αρμόδιο βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται από την παρούσα σύμβαση, εφ' όσον συμφωνεί και ο αιτών.

Στην περίπτωση αυτήν το βάσει των προαναφερομένων κριτηρίων υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεών του, οι οποίες και μεταβιβάζονται πλέον στο κράτος που επιθυμεί να εξετάσει την αίτηση. Το κράτος αυτό ενημερώνει το βάσει των προαναφερομένων κριτηρίων υπεύθυνο κράτος μέλος, εφ' όσον η αίτηση είχε υποβληθεί στο κράτος αυτό.

5. Κάθε κράτος μέλος διατηρεί τη δυνατότητα, εφαρμόζοντας το εθνικό του δικαίο, να αποστείλει έναν αιτούντα άσυλο σε τρίτο κράτος, πλημμένης πάντοτε της σύμβασης της Γενεύης, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης.

6. Η διαδικασία καθορισμού του κράτους μέλους που, βάσει της παρούσας σύμβασης, είναι αρμόδιο να εξετάσει την αίτηση παροχής ασύλου, κινείται μόλις η αίτηση υποβληθεί για πρώτη φορά σε ένα κράτος μέλος.

7. Το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση παροχής ασύλου οφείλει υπό τους όρους

του άρθρου 13 και προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία καθορισμού του υπεύθυνου για την εξέτασή της κράτους, να δεχθεί εκ νέου τον αιτούντα άσυλο ο οποίος βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος όπου και υπέβαλε αίτηση παροχής ασύλου αφού απέσυρε την αίτησή του διαρκούσης της διαδικασίας καθορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους.

Η υποχρέωση αυτή αίρεται εάν ο αιτών άσυλο εξήλθε, στο μεταξύ, από την επικράτεια των κρατών μελών επί περιοδο τριών τουλάχιστον μηνών ή εάν του χορηγήθηκε από άλλο κράτος μέλος άδεια διαμονής άνω των τριών μηνών.

ΑΡΘΡΟ 4

Το κράτος μέλος που έχει αναγνωρίσει σε μέλος της οικογενείας του αιτούντος την ιδιότητα του πρόσφυγα, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης, και του έχει επιτρέψει τη διαμονή είναι υπεύθυνο να εξετάσει την αίτηση παροχής ασύλου, εφ' όσον συμφωνούν και οι ενδιαφερόμενοι.

Ως μέλη της οικογενείας νοούνται ανωτέρω μόνο ο/ή σύζυγος του αιτούντος άσυλο, τα άγαμα τέκνα κάτω των 18 ετών ή, όταν ο ίδιος ο αιτών άσυλο είναι άγαμο τέκνο κάτω των 18 ετών, ο πατέρας ή η μητέρα του.

ΑΡΘΡΟ 5

1. Όταν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος εν ισχύ άδειας διαμονής, υπεύθυνο προς εξέταση της αιτήσεως είναι το κράτος μέλος που εξέδωσε την άδεια.

2. Εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος εν ισχύ θεώρησης, υπεύθυνο προς εξέταση της αιτήσεως είναι το κράτος μέλος το οποίο την εξέδωσε, εκτός από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) αν η θεώρηση εκδόθηκε μετά από γραπτή εξουσιοδότηση άλλου κράτους μέλους, υπεύθυνο είναι το κράτος αυτό. Εάν, ιδίως για λόγους ασφαλείας, ένα κράτος μέλος διαβουλευεται προηγουμένως με τις κεντρικές αρχές άλλου κράτους μέλους, η συμφωνία του κράτους αυτού δεν συνιστά γραπτή εξουσιοδότηση κατά την έννοια της παρούσας διάταξης.

β) αν ο αιτών άσυλο, κάτοχος θεώρησης διέλευσης, υποβάλλει την αίτησή του σε άλλο κράτος μέλος που δεν απαιτεί θεώρηση, το τελευταίο κράτος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

γ) αν ο αιτών, κάτοχος θεώρησης διέλευσης υποβάλλει την αίτησή του στο κράτος που εξέδωσε τη θεώρηση, το οποίο είχε λάβει γραπτή επιβεβαίωση από τις διπλωματικές ή τις προξενικές αρχές του κράτους μέλους προορισμού ότι μη υπέχων υποχρέωση θεώρησης εισόδου αλλά δαπός πληρούσε τις προϋποθέσεις εισόδου στη

χώρα αυτήν, υπεύθυνο είναι το κράτος προορισμού.

3. Εάν ο αιτών διαθέτει πλείονες ισχύουσες άδειες διαμονής ή θεωρήσεις που έχουν εκδοθεί από διαφορετικά κράτη μέλη, υπεύθυνα για την εξέταση της αίτησης ασύλου είναι κατά σειρά:

α) το κράτος μέλος που εξέδωσε την άδεια διαμονής που επιτρέπει διαμονή μεγαλύτερης διάρκειας, ή, όταν η διάρκεια είναι η ίδια, την άδεια διαμονής με την μεταγενέστερη ημερομηνία λήξεως,

β) το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεταγενέστερη ημερομηνία λήξεως, εφ' όσον οι διάφορες θεωρήσεις είναι του ίδιου τύπου,

γ) το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεγαλύτερη διάρκεια, εφ' όσον πρόκειται για θεωρήσεις διαφορετικού τύπου, ή, όταν η διάρκεια είναι η ίδια, τη θεώρηση με τη μεταγενέστερη ημερομηνία λήξεως. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση που ο αιτών ασύλου διαθέτει μία ή περισσότερες θεωρήσεις διέλευσης, τις οποίες απέκτησε επιδεικνύοντας τη θεώρηση εισόδου σε άλλο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτήν, υπεύθυνο είναι αυτό το κράτος μέλος.

4. Εάν ο αιτών διαθέτει μόνο μία ή και περισσότερες άδειες διαμονής που έχουν λήξει πριν από διάστημα μικρότερο των δύο ετών ή μία ή περισσότερες θεωρήσεις που έχουν λήξει πριν από διάστημα μικρότερο των έξι μηνών, αλλά που του επέτρεψαν να εισέλθει σε κράτος μέλος, αλλά που του επέτρεψαν να εισέλθει σε κράτος μέλος, τότε, εφ' όσον ο αλλοδαπός δεν έχει εξέλθει των κρατών μελών, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3.

Εφ' όσον ο αιτών είναι κάτοχος μιας ή περισσότερων αδειών διαμονής που έχουν λήξει πριν από διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει πριν από διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών αλλά που του επέτρεψαν να εισέλθει σε κράτος μέλος και εφ' όσον ο αλλοδαπός δεν έχει εγκαταλείψει το κοινό έδαφος, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 6

Όταν ο αιτών ασύλου, ο οποίος προέρχεται από τρίτη χώρα, έχει διαβεί παράνομα δια ξηράς, δια θαλάσσης ή αεροπορικώς τα σύνορα κρατους μέλους, το κράτος μέλος, από το οποίο μπορεί να αποδειχθεί ότι εισήλθε, είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Το κράτος εισόδου παύει να είναι αρμόδιο για την εξέταση της αίτησης ασύλου σύμφωνα με τις παρούσες διατάξεις εάν αποδειχθεί ότι ο ενδιαφερόμενος παρέμεινε τουλάχιστον έξι μήνες στο κράτος μέλος όπου υπέβαλε αίτηση παροχής ασύλου, πριν την υποβάλει. Στην περίπτωση αυ-

τήν υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το τελευταίο αυτό κράτος.

ΑΡΘΡΟ 7

1. Υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου είναι μέλος που είναι υπεύθυνο για τον έλεγχο της εισόδου του αλλοδαπού στην επικράτεια των κρατών μελών, εκτός εάν, αφού εισήλθε νομίμως σε κράτος μέλος που δεν απαιτεί θεώρηση, ο αλλοδαπός ζητεί ασύλο σε άλλο κράτος μέλος που επίσης δεν απαιτεί θεώρηση εισόδου. Στην περίπτωση αυτήν η αίτηση εξετάζεται από το τελευταίο αυτό κράτος.

2. Μέχρις ότου αρχίσει να ισχύει η συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τον τρόπο διελεύσεως των εξωτερικών συνόρων, το κράτος μέλος που επιτρέπει τη διέλευση χωρίς θεώρηση από τη ζώνη διερχομένων των αεροδρομίων του δεν θεωρείται υπεύθυνο για τον έλεγχο εισόδου όσον αφορά τους ταξιδιώτες που δεν εξέρχονται από τη ζώνη διερχομένων.

3. Αν η αίτηση υποβληθεί στη ζώνη διερχομένων του αεροδρομίου ενός κράτους μέλος, υπεύθυνο για την εξέτασή της είναι το κράτος αυτό.

ΑΡΘΡΟ 8

Εάν το κράτος μέλος το υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου δεν μπορεί να οριστεί βάσει των άλλων κριτηρίων που απαριθμούνται στην παρούσα σύμβαση, υπεύθυνο για την εξέταση είναι το πρώτο κράτος μέλος όπου υποβλήθηκε η αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 9

Κάθε κράτος μέλος, ακόμα και αν δεν είναι υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση, μπορεί να εξετάσει μια αίτηση παροχής ασύλου για λόγους ανθρωπιστικούς, και ιδίως οικογενειακούς ή πολιτιστικούς, εάν του το ζητήσει άλλο κράτος μέλος και εφ' όσον το επιθυμεί και ο αιτών.

Αν το κράτος μέλος από το οποίο ζητείται να εξετάσει την αίτησή δεχθεί, η σχετική ευθύνη μεταβιβάζεται πλέον σε αυτό.

ΑΡΘΡΟ 10

1. Το κράτος μέλος που, βάσει των κριτηρίων που ορίζεται στην παρούσα σύμβαση, είναι αρμόδιο προς εξέταση της αίτησης ασύλου υποχρεούται:

α) να αναλάβει τον αλλοδαπό που έχει ζητήσει ασύλο σε άλλο κράτος μέλος, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 11,

β) να περατώσει την εξέταση της αίτησης,

γ) να δεχθεί εκ νέου, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 13, τον αιτούντα ασύλο, του οποίου η αίτηση εξετάζεται και ο οποίος ευρίσκεται παράνομα σε άλλο κράτος μέλος.

δ) να δεχθεί εκ νέου, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 13, τον αιτούντα άσυλο που απέσυρε την εξεταζόμενη αίτηση του και υπέβαλε αίτηση παροχής ασύλου σε άλλο κράτος μέλος.

ε) να δεχθεί εκ νέου, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 13, τον αλλοδαπό, του οποίου την αίτηση απέρριψε και ο οποίος ευρίσκεται παράνομα σε άλλο κράτος μέλος.

2. Εάν ένα άλλο κράτος μέλος χορηγήσει στον αιτούντα άσυλο άδεια διαμονής διάρκειας άνω των τριών μηνών, οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 σημεία α) έως ε) μεταβιβάζονται στο κράτος αυτό.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 σημεία α) έως δ) αίρονται εφ' όσον ο εν λόγω αλλοδαπός εγκατέλειψε την επικράτεια των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί τρεις τουλάχιστον μήνες.

4. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 σημεία δ) και ε) αίρονται αν το αρμόδιο προς εξέταση της αίτησης ασύλου κράτος μέλος έλαβε και εφαρμόσε πραγματικά, μετά την απόσυρση ή την απόρριψη της αίτησης, τα αναγκαία μέτρα για την επάνοδο του αλλοδαπού στη χώρα καταγωγής του ή σε άλλη χώρα στην οποία μπορεί να εισέλθει νομίμως.

ΑΡΘΡΟ 11

1. Το κράτος μέλος, στο οποίο υποβάλλεται αίτηση παροχής ασύλου, μπορεί, αν θεωρεί ότι υπεύθυνο προς εξέτασή της είναι άλλο μέλος, να καλέσει το κράτος αυτό να αναλάβει τον αιτούντα το συντομότερο δυνατό και οπωσδήποτε εντός εξαμήνου από την υποβολή της αίτησης παροχής ασύλου.

Αν το αίτημα αναλήψεως δεν υποβληθεί εντός του εξαμήνου, υπεύθυνο προς εξέταση της αίτησης παροχής ασύλου καθίσταται πλέον το κράτος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση αυτή.

2. Το αίτημα αναλήψεως πρέπει να περιέχει τα στοιχεία εκείνα που θα επιτρέψουν στο κράτος αποδέκτη του αιτήματος να διαπιστώσει αν, βάσει των κριτηρίων της παρούσας σύμβασης, είναι αρμόδιο προς εξέταση της αίτησης παροχής ασύλου.

3. Ο καθορισμός του αρμοδίου κράτους μέλους βάσει των κριτηρίων αυτών γίνεται λαμβανομένης υπόψη της υφισταμένης κατάστασης τη στιγμή που ο αλλοδαπός υπέβαλε για πρώτη φορά αίτηση παροχής ασύλου σε κράτος μέλος.

4. Το οικείο κράτος μέλος αποφαινεται επί του αιτήματος αναλήψεως εντός τριμήνου από την υποβολή του. Αν δεν αποφανθεί εμπροθέσμως, τεκμαίρεται ότι αποδέχεται το αίτημα αναλήψεως.

5. Η μεταγωγή του αιτούντος από το κράτος όπου ζήτησε άσυλο στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο προς εξέταση της αίτησης του γίνεται εντός τριμήνου από τη στιγμή που το δεύτερο

κράτος δέχθηκε να αναλάβει τον αιτούντα ή εντός τριμήνου μετά την περάτωση της διαδικασίας ένστασης την οποία ο αλλοδαπός έχει ενδεχομένως κινήσει κατά της απόφασης μεταγωγής του, εάν η διαδικασία αυτή έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

6. Ο συγκεκριμένος τρόπος με τον οποίο διενεργείται η ανάληψη του αιτούντος μπορεί να καθορισθεί αργότερα με διατάξεις εγκρινόμενες βάσει του άρθρου 18.

ΑΡΘΡΟ 12

Όταν μία αίτηση παροχής ασύλου υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους από αιτούντα που ευρίσκεται στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται ο αιτών καθορίζει το κράτος μέλος το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου. Το εν λόγω κράτος ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση από το κράτος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση και θεωρείται στο εξής, για την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, ως το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση παροχής ασύλου.

ΑΡΘΡΟ 13

1. Η εκ νέου ανάληψη του αιτούντος ασύλου, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 7 και στο άρθρο 10, διενεργείται ως εξής:

α) η αίτηση με την οποία ζητείται από το κράτος μέλος να αναλάβει εκ νέου τον ενδιαφερόμενο πρέπει να περιέχει στοιχεία που θα του επιτρέψουν να διαπιστώσει ότι είναι υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 7 και το άρθρο 10,

β) το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να απαντήσει εντός οκτώ ημερών από την ημερομηνία που του υπεβλήθη η σχετική αίτηση. Οφείλει δε να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα το συντομότερο και το αργότερο εντός μηνός από τη στιγμή που αποδέχθηκε την ευθύνη.

2. Ο συγκεκριμένος τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται η ανάληψη μπορεί να ορισθεί μεταγενέστερα με διατάξεις στα πλαίσια του άρθρου 18.

ΑΡΘΡΟ 14

1. Τα κράτη μέλη ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικές με:

- τις νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις ή την εθνική πρακτική που ισχύει στον τομέα του ασύλου·

- στατιστικά στοιχεία όσον αφορά τις μηνιαίες αφίξεις των αιτούντων άσυλο και την κατανομή τους ανά εθνικότητα. Τα στοιχεία αυτά διαβιβάζονται ανά τρίμηνο μέσω της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο φροντίζει για τη διανομή τους στα

χώρα αυτήν, υπεύθυνο είναι το κράτος προορισμού.

3. Εάν ο αιτών διαθέτει πλείονες ισχύουσες άδειες διαμονής ή θεωρήσεις που έχουν εκδοθεί από διαφορετικά κράτη μέλη, υπεύθυνα για την εξέταση της αίτησης ασύλου είναι κατά σειρά:

α) το κράτος μέλος που εξέδωσε την άδεια διαμονής που επιτρέπει διαμονή μεγαλύτερης διάρκειας, ή, όταν η διάρκεια είναι η ίδια, την άδεια διαμονής με την μεταγενέστερη ημερομηνία λήξεως,

β) το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεταγενέστερη ημερομηνία λήξεως, εφ' όσον οι διάφορες θεωρήσεις είναι του ίδιου τύπου,

γ) το κράτος μέλος που εξέδωσε τη θεώρηση με τη μεγαλύτερη διάρκεια, εφ' όσον πρόκειται για θεωρήσεις διαφορετικού τύπου, ή, όταν η διάρκεια είναι η ίδια, τη θεώρηση με τη μεταγενέστερη ημερομηνία λήξεως. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση που ο αιτών άσυλο διαθέτει μία ή περισσότερες θεωρήσεις διέλευσης, τις οποίες απέκτησε επιδεικνύοντας τη θεώρηση εισόδου σε άλλο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτήν, υπεύθυνο είναι αυτό το κράτος μέλος.

4. Εάν ο αιτών διαθέτει μόνο μία ή και περισσότερες άδειες διαμονής που έχουν λήξει πριν από διάστημα μικρότερο των δύο ετών ή μία ή περισσότερες θεωρήσεις που έχουν λήξει πριν από διάστημα μικρότερο των έξι μηνών, αλλά που του επέτρεψαν να εισέλθει σε κράτος μέλος, αλλά που του επέτρεψαν να εισέλθει σε κράτος μέλος, τότε, εφ' όσον ο αλλοδαπός δεν έχει εξέλθει των κρατών μελών, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3.

Εφ' όσον ο αιτών είναι κάτοχος μιας ή περισσότερων αδειών διαμονής που έχουν λήξει πριν από διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει πριν από διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών αλλά που του επέτρεψαν να εισέλθει σε κράτος μέλος και εφ' όσον ο αλλοδαπός δεν έχει εγκαταλείψει το κοινό έδαφος, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος στο οποίο υπερβλήθη η αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 6

Όταν ο αιτών άσυλο, ο οποίος προέρχεται από τρίτη χώρα, έχει διαβεί παράνομα δια ξηράς, δια θαλάσσης ή αεροπορικώς τα σύνορα κράτους μέλους, το κράτος μέλος, από το οποίο μπορεί να αποδειχθεί ότι εισήλθε, είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Το κράτος εισόδου παύει να είναι αρμόδιο για την εξέταση της αίτησης ασύλου σύμφωνα με τις παρούσες διατάξεις εάν αποδειχθεί ότι ο ενδιαφερόμενος παρέμεινε τουλάχιστον έξι μήνες στο κράτος μέλος όπου υπέβαλε αίτηση παροχής ασύλου, πριν την υποβάλει. Στην περίπτωση αυ-

τήν υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης είναι το τελευταίο αυτό κράτος.

ΑΡΘΡΟ 7

1. Υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου είναι μέλος που είναι υπεύθυνο για τον έλεγχο της εισόδου του αλλοδαπού στην επικράτεια των κρατών μελών, εκτός εάν, αφού εισήλθε νομίμως σε κράτος μέλος που δεν απαιτεί θεώρηση, ο αλλοδαπός ζητεί άσυλο σε άλλο κράτος μέλος που επίσης δεν απαιτεί θεώρηση εισόδου. Στην περίπτωση αυτήν η αίτηση εξετάζεται από το τελευταίο αυτό κράτος.

2. Μέχρις ότου αρχίζει να ισχύει η συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τον τρόπο διελεύσεως των εξωτερικών συνόρων, το κράτος μέλος που επιτρέπει τη διέλευση χωρίς θεώρηση από τη ζώνη διερχομένων των αεροδρομίων του δεν θεωρείται υπεύθυνο για τον έλεγχο εισόδου όσον αφορά τους ταξιδιώτες που δεν εξέρχονται από τη ζώνη διερχομένων.

3. Αν η αίτηση υποβληθεί στη ζώνη διερχομένων του αεροδρομίου ενός κράτους μέλος, υπεύθυνο για την εξέτασή της είναι το κράτος αυτό.

ΑΡΘΡΟ 8

Εάν το κράτος μέλος το υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου δεν μπορεί να οριστεί βάσει των άλλων κριτηρίων που απαριθμούνται στην παρούσα σύμβαση, υπεύθυνο για την εξέταση είναι το πρώτο κράτος μέλος όπου υποβλήθηκε η αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 9

Κάθε κράτος μέλος, ακόμα και αν δεν είναι υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση, μπορεί να εξετάσει μια αίτηση παροχής ασύλου για λόγους ανθρωπιστικούς, και ιδίως οικογενειακούς ή πολιτιστικούς, εάν του το ζητήσει άλλο κράτος μέλος και εφ' όσον το επιθυμεί και ο αιτών.

Αν το κράτος μέλος από το οποίο ζητείται να εξετάσει την αίτηση δεχθεί, η σχετική ευθύνη μεταβιβάζεται πλέον σε αυτό.

ΑΡΘΡΟ 10

1. Το κράτος μέλος που, βάσει των κριτηρίων που ορίζεται στην παρούσα σύμβαση, είναι αρμόδιο προς εξέταση της αίτησης ασύλου υποχρεούται:

α) να αναλάβει τον αλλοδαπό που έχει ζητήσει άσυλο σε άλλο κράτος μέλος, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 11,

β) να περατώσει την εξέταση της αίτησης,

γ) να δεχθεί εκ νέου, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 13, τον αιτούντα άσυλο, του οποίου η αίτηση εξετάζεται και ο οποίος ευρίσκεται παράνομα σε άλλο κράτος μέλος.

είναι δυνατή μόνον εφ' όσον οι οικείες χώρες διαθέτουν νομοθεσία εφαρμοζόμενη στην επεξεργασία αυτήν και η οποία υλοποιεί τις αρχές της συμβάσεως του Στρασβούργου της 28ης Φεβρουαρίου 1981 για την προστασία των προσώπων από την ηλεκτρονική επεξεργασία στοιχείων προσωπικού χαρακτήρα, έχουν δε αναθέσει σε κατάλληλο εθνικό όργανο τον ανεξάρτητο έλεγχο της επεξεργασίας και εκμεταλλεύσεως των στοιχείων, που διαβιβάζονται βάσει της παρούσας σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 16

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει στην επιτροπή του άρθρου 18 σχέδια για την αναθεώρηση της παρούσας σύμβασης προκειμένου να παραμερισθούν οι δυσχέρειες που παρουσιάζονται κατά τη θέση σε εφαρμογή της.

2. Εάν αποδειχθεί αναγκαία η αναθεώρηση ή η τροποποίηση της παρούσας σύμβασης εξαιτίας της υλοποίησης των στόχων του άρθρου 8 Α της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, υλοποίησης που συνδέεται κυρίως με τη διαμόρφωση μιας εναρμονισμένης πολιτικής για την παροχή ασύλου και μιας κοινής πολιτικής για τις θεωρήσεις, το κράτος μέλος που ασκεί την προεδρία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων οργανώνει συνεδρίαση της επιτροπής του άρθρου 18.

3. Οι αναθεωρήσεις ή τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης θεσπίζονται από την επιτροπή του άρθρου 18. Αρχίζουν να ισχύουν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22.

ΑΡΘΡΟ 17

1. Εάν ένα κράτος μέλος συναντά μείζονες δυσκολίες λόγω σημαντικής μεταβολής των συνθηκών που ίσχυαν κατά τη σύναψη της παρούσας σύμβασης, το κράτος αυτό μπορεί να φέρει το θέμα στην επιτροπή του άρθρου 18, προκειμένου αυτή να προτείνει στα κράτη μέλη μέτρα για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης ή να προβεί στις αναγκαίες αναθεωρήσεις ή τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης, οι οποίες τίθενται σε ισχύ υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 16 παράγραφος 3.

2. Εάν μετά την παρέλευση εξαμήνου η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συνεχίζεται, η επιτροπή, απόφασιζοντας σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2, μπορεί να επιτρέψει στο κράτος μέλος που θίγεται απ' αυτήν την αλλαγή να αναστείλει προσωρινά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης, χωρίς αυτή η αναστολή να εμποδίζει την επίτευξη των στόχων, που αναφέρονται στο άρθρο 8 Α της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ή να αντιβαίνει σ' άλλες διενεχθείς υποχρεώσεις των κρατών μελών.

3. Κατά τη διάρκεια της αναστολής, που αναφέ-

ρεται στην παράγραφο 2, η επιτροπή, αν δεν έχει καταλήξει προηγουμένως σε συμφωνία, συνεχίζει τις εργασίες της με σκοπό την αναθεώρηση των διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 18

1. Συνιστάται επιτροπή, που αποτελείται από έναν αντιπρόσωπο της κυβέρνησης κάθε κράτους μέλους.

Η προεδρία της επιτροπής αυτής ασκείται από το κράτος μέλος, που ασκεί και την προεδρία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Επιτροπή/των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορεί να παρευρίσκεται στις εργασίες της επιτροπής αυτής και των ομάδων εργασίας, που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

2. Η επιτροπή εξετάζει, μετά από αίτηση ενός ή περισσότερων κρατών μελών, οποιοδήποτε θέμα γενικού χαρακτήρα σχετικό με την εφαρμογή και την ερμηνεία της παρούσας σύμβασης.

Η επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 6 και στο άρθρο 13 παράγραφος 2 και χορηγεί την άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

Η επιτροπή θεσπίζει βάσει των άρθρων 16 και 17 τις αναθεωρήσεις ή τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης.

3. Η επιτροπή αποφασίζει με ομοφωνία, εκτός αν λαμβάνει απόφαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 17 παράγραφος 2 στην περίπτωση αυτή αποφασίζει με την πλειοψηφία των 2/3 των ψήφων των μελών της.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τους διαδικαστικούς κανόνες της και μπορεί να συστήσει ομάδες εργασίας.

Τα καθήκοντα γραμματείας της επιτροπής και των ομάδων εργασίας ασκούνται από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΑΡΘΡΟ-19

Όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας, οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν εφαρμόζονται στις Φερόες Νήσους ούτε στη Γροιλανδία, πλην αντιθέτου δηλώσεως εκ μέρους του Βασιλείου της Δανίας. Παρόμοια δήλωση μπορεί να γίνει οποτεδήποτε, με ανακοίνωση προς την κυβέρνηση της Ιρλανδίας, η οποία ενημερώνει τις κυβερνήσεις των άλλων κρατών μελών.

Όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία, οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης εφαρμόζονται μόνο στο ευρωπαϊκό έδαφος της χώρας.

Όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης εφαρμόζονται μόνο στην επικράτεια του Βασιλείου στην Ευρώπη.

Όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης εφαρμόζονται μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετα-

νίας και Βορείου Ιρλανδίας. Δεν εφαρμόζονται στα ευρωπαϊκά εδάφη, για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων το Ηνωμένο Βασίλειο είναι υπεύθυνο, εκτός αντίθετης δήλωσης εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου. Αυτή η δήλωση μπορεί να γίνει οποτεδήποτε με ανακοίνωση προς την κυβέρνηση της Ιρλανδίας, η οποία ενημερώνει σχετικά τις κυβερνήσεις των άλλων κρατών μελών.

ΑΡΘΡΟ 20

Καμία επιφύλαξη δεν μπορεί να γίνει στην παρούσα σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 21

1. Στην παρούσα σύμβαση μπορεί να προσχωρήσει κάθε κράτος που γίνεται μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Τα έγγραφα προσχώρησης θα κατατεθούν στην κυβέρνηση της Ιρλανδίας.

2. Έναντι κάθε προσχωρούντος κράτους και η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα, που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης εκ μέρους του προσχωρούντος αυτού κράτους.

ΑΡΘΡΟ 22

1. Η παρούσα σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στην κυβέρνηση της Ιρλανδίας.

2. Η κυβέρνηση της Ιρλανδίας κοινοποιεί στις κυβερνήσεις των άλλων κρατών μελών την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

3. Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης εκ μέρους του συμβαλλόμενου κράτους, που θα προβεί τελευταίο στη διατύπωση αυτή.

Το κράτος, στο οποίο κατατίθενται τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά με την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι κάτωθι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στο Δουβλίνο στις δέκα πέντε Ιουνίου χίλια εννιακόσια ενενήντα, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική και πορτογαλική γλώσσα. Τα κείμενα στις γλώσσες αυτές είναι εξίσου αυθεντικά και είναι κατατεθειμένα στα αρχεία της κυβέρνησης της Ιρλανδίας η οποία θα διαβιβάσει επικυρωμένο αντίγραφο σε κάθε κράτος μέλος.

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά, που συντάσσονται από την Επιτροπή του άρθρου 18 σε εκτέλεση της Σύμβασης αυτής, εγκρίνονται, με κοινή πράξη των καθ' ύλη αρμόδιων υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Σύμβασης από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 22 αυτής.

Νόμος 1997 της 13/16.12.91. Κύρωση Συμφωνίας περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας και του Παραρτήματος αυτής. - (Α' 197).

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που προβλέπει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας μετά του Παραρτήματος αυτής, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 23 Μαΐου 1989, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπα στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Συμφωνία περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας, στο εξής καλούμενες «τα Συμβαλλόμενα Μέρη», οι οποίες είναι Μέρη της Σύμβασης για τη Διεθνή-Πολιτική-Αεροπορία που ανοίχτηκε για υπογραφή στο Σικάγο, στις 7 Δεκεμβρίου 1944, επιθυμούσες να συνάψουν μια Συμφωνία περί Αεροπορικών Μεταφορών μεταξύ και πέραν των αντίστοιχων εδαφών τους, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

(1) Για τους σκοπούς της Συμφωνίας αυτής, εκτός εάν το κείμενο απαιτεί διαφορετικά:

(α) «αεροπορικές αρχές» σημαίνει, στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, το διοικητή της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και στην περίπτωση της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Σαουδικής Αραβίας τον Πρόεδρο της Πολιτικής Αεροπορίας, ή και στις δύο περιπτώσεις, οποιαδήποτε άλλη αρχή ή πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να ασκεί τις αρμοδιότητες που ασκούνται τώρα από τις προαναφερόμενες αρχές.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΟΥ

139

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- 1. Περὶ κολασμοῦ πράξεων ἢ ἐνεργειῶν ἀποσκοπούσων εἰς φυλετικές διακρίσεις.
- 2. Περὶ κώδεώς τῆς εἰς Ἀθήνας τὴν 27ην Ἰουλίου 1976 υπογραφείσης, μετὰξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωγραφικῆς Ἰατρικῆς Στρατοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐθνικοῦ Γεωγραφικοῦ Ἰνστιτούτου Συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας, ὡς καὶ ἀνταλλαγῆς πληροφοριῶν καὶ χαρτογραφικοῦ ὕλικου.
- 3. Γὰρ τὴν κώδεω τῆς Συμφωνίας Μορφωτικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς Συνεργασίας μετὰξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν καὶ υπογράφηκε στὴ Μόσχα στίς 6 Σεπτεμβρίου 1978.

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 927

Περὶ κολασμοῦ πράξεων ἢ ἐνεργειῶν ἀποσκοπούσων εἰς φυλετικές διακρίσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐπὶ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσθη:

Ἄρθρον 1.

1. Ὅστις δημοσίως, εἴτε προφορικῶς εἴτε διὰ τοῦ τύπου διὰ γραπτῶν κειμένων ἢ εἰκονογραφησέων ἢ παντὸς ἑτέρου ἔργου ἐκ προθέσεως προτρέπει εἰς πράξεις ἢ ἐνεργείας ἀποσκοπύσων νὰ προκαλέσων διακρίσεις, μίσος ἢ βίαν κατὰ πρόσωπον ἢ ὁμάδα προσώπων ἐκ μόνου τοῦ λόγου τῆς φυλετικῆς ἢ ἐθνικῆς καταγωγῆς αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκιον μέχρι ὅσων ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Διὰ τῶν ἐν παρ. 1 ποινῶν τιμωρεῖται καὶ ὅστις συνιστᾷ συμπλοκὴν εἰς ἀρπαγῆς, αἱ ὁποῖαι ἐπιτελοῦνται ὀργανωθῆναι προπαγάνδην ἢ ὀργανωτικὴν κινήσιν μετὰ τῆς ἐπιβολῆς φυλετικῆς διακρίσεως.

Ἄρθρον 2.

Ὅστις δημοσίως, εἴτε προφορικῶς εἴτε διὰ τοῦ τύπου ἢ διὰ γραπτῶν κειμένων ἢ εἰκονογραφησέων ἢ παντὸς ἑτέρου ἔργου, ἐκπορεύει ἰδέας προκλητικὰς κατὰ πρόσωπον ἢ ὁμάδα προσώπων λόγῳ τῆς φυλετικῆς ἢ ἐθνικῆς καταγωγῆς αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκιον μέχρι ἑνὸς ἔτους ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 3.

Διὰ φυλακίσεως μέχρι ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται ὅστις κατ' ἐπάγγελμα προμηθεύων ἀγαθὰ ἢ προσφέρων υπηρεσίας ἀρνεῖται εἰς τινα τὴν παρεχθῆναι τούτων μόνον λόγῳ τῆς φυλετικῆς ἢ ἐθνικῆς καταγωγῆς αὐτοῦ ἢ ἕκαστῆ τὴν παρεχθῆναι ἀπὸ ὅσων ἀναγκάσων εἰς τὴν φυλετικὴν ἢ ἐθνικὴν καταγωγὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγκλημάτων ἡ δίωξις γινώσκει μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρῶν νόμος δημοσιεύθηκε διὰ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κωδικοποιήθηκε διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1978

Ο ΠΡΟΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΖΑΤΣΟΣ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἐδωροῦθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους ἀφασίς:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 928

Περὶ κώδεώς τῆς εἰς Ἀθήνας τὴν 27ην Ἰουλίου 1976 υπογραφείσης, μετὰξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωγραφικῆς Ἰατρικῆς Στρατοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐθνικοῦ Γεωγραφικοῦ Ἰνστιτούτου Συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας, ὡς καὶ ἀνταλλαγῆς πληροφοριῶν καὶ χαρτογραφικοῦ ὕλικου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐπὶ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσθη:

Ἄρθρον Πρῶτον.

Κορυφαῖα καὶ ἔχει ἰσχὺν Νόμου ἡ εἰς Ἀθήνας τὴν 27ην Ἰουλίου 1976 υπογραφείσα, μετὰξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωγραφικῆς Ἰατρικῆς Στρατοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Ἐθνικοῦ Γεωγραφικοῦ Ἰνστιτούτου Συμφωνία, περὶ ἀμοιβαίας ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας, ὡς καὶ ἀνταλλαγῆς πληροφοριῶν καὶ χαρτογραφικοῦ ὕλικου, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὡς ἀπολοθῶσα:

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 36

19 Μαρτίου 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- 1. Προϋποθέσεις, όροι και διαδικασία καθιέρωσης ονομασιών προέλευσης γεωργικών προϊόντων. Περιορισμός συναρμοδιότητας κατά την έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων και αποφάσεων σε θέματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης. ... 2
- 2. Διαδικασία εξέτασης αιτήσεως αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα, ανάκληση της αναγνώρισης και τρόπος συνεργασίας κα ενημέρωσης του Εκπροσώπου της Υπάτης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα. ... 3

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- 3. Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α' - Κοινοβουλευτικό)». ... 4
- 4. Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής «Για τη σύσταση Λογαριασμού αλληλοβοήθειας υπαλλήλων της Βουλής». ... 5

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 81 (1)

Προϋποθέσεις, όροι και διαδικασία καθιέρωσης ονομασιών προέλευσης γεωργικών προϊόντων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

- 1. Τις διατάξεις της παρ. 15 του άρθρου 11 του Ν. 40/1992 «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Αγρίας και νομικών προσώπων εποχρείας του και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 70).
- 2. Τις διατάξεις του άρθρου 27 του Ν. 2081/1992 «Ρύθμιση του θεσμού των Επιμελητηρίων, τροποποίηση των διατάξεων του Ν. 1712/1987 για τον εκσυγχρονισμό των αγγελματικών οργανώσεων των εμπόρων, βιοτεχνών και λοιπών επαγγελματιών και άλλες διατάξεις» (Α' 154).
- 3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού οϋπολογισμού.

4. Την 95/1993 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Ορισμοί - Πεδίο εφαρμογής

1. Για την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος οι ακόλουθοι όροι έχουν την απέναντι από τον καθένα προσδιοριζόμενη έννοια:

α) Ονομασία προέλευσης: η γεωγραφική ονομασία (τοπωνύμιο) μιας περιοχής ή ενός συγκεκριμένου τόπου που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος που προέρχεται από την περιοχή αυτή ή από το συγκεκριμένο τόπο και του οποίου η ποιότητα ή τα τυπικά χαρακτηριστικά οφείλονται σε παράγοντες της περιοχής (φυσικοί ή τεχνητές φύσης συντελεστές).

β) Γεωγραφικό όνομα περιοχής: το επίσημο όνομα της περιοχής ή του συγκεκριμένου τόπου που χρησιμοποιείται για την περιγραφή ενός γεωργικού προϊόντος, καθώς και το παραδοσιακά χρησιμοποιούμενο όνομα μιας περιοχής ή ενός συγκεκριμένου τόπου. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ως περιοχή μπορεί να νοείται και το σύνολο της Ελληνικής επικράτειας.

γ) Ομάδα: κάθε οργάνωση παραγωγών ή μεταποιητών ή τυποποιητών - συσκευαστών γεωργικού προϊόντος, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή ή σύνθεσή της.

2. Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος εφαρμόζονται για τα σε φυσική κατάσταση ή μεταποιημένα προϊόντα φυτικής, ζωικής, δασικής και αλιευτικής παραγωγής.

3. Τα γεωργικά προϊόντα που δικαιούνται ονομασίας προέλευσης κατατάσσονται στις εξής κατηγορίες:

α) Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης (Π.Ο.Π.).

β) Προστατευόμενη Γεωγραφική Ένδειξη (Π.Γ.Ε.).

Τα γεωργικά προϊόντα μιας περιοχής ή ενός συγκεκριμένου τόπου δικαιούνται, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος διατάγματος, καθώς και αυτές που καθορίζονται κατά περίπτωση, να φέρουν μια των ανωτέρω ενδείξεων, καθώς και το τοπωνύμιο της περιοχής ή του συγκεκριμένου τόπου.

4. Το τοπωνύμιο, το οποίο αναγνωρίζεται ως «προστατευόμενη ονομασία προέλευσης», απαγορεύεται να χρησιμοποιείται συγχρόνως και ως «προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη» για ομοειδή προϊόντα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (Τεύχος Πρώτο)

Υπουργείου Γεωργίας, σύμφωνα με τις οδηγίες του Υπουργείου Γεωργίας.

επιτρέπεται η χρησιμοποίηση του γεωγραφικού ονόματος μιας περιοχής ή τόπου, που αναγνωρίζεται ως προέλευσης γεωργικών προϊόντων, για ομοειδή ή άλλη προέλευσης, έστω και αν του τοπωνυμίου αυτού ή έπονται εκφράσεις όπως «γένος», «τύπος», «μέθοδος», «τρόπος» και άλλες αναλογές εκφρα-

κατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν εφαρμόζονται αμπελοοινικά προϊόντα, για τα οποία οι διατάξεις Ν.Δ. 243/1969 «περί βελτίωσης και προστασίας βιολογικής παραγωγής» (Α' 144).

πένταξη γεωργικού προϊόντος από την κατηγορία Π. ή Π.Γ.Ε. μπορεί να γίνει μόνο στο στάδιο της ετικέτας και σε εξαιρετικές περιπτώσεις στο στάδιο της αλλοίωσης χαρακτηριστικών και ούστασης, επόμενες επεξεργασίες, κ.λπ.).

των γεωργικών προϊόντων με «προστατευόμενη προέλευση» ή με «προστατευόμενη γεωγραφική» έχουν παράλληλη εφαρμογή οι γενικές και κατ'εξοχήν της ισχύουσας νομοθεσίας, για θέματα ρυθμίζονται με το παρόν διατάγμα.

Αιτιολογία και η εποπτεία εφαρμογής του παρόντος διατάγματος διενεργούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες Υπουργείου Γεωργίας.

Άρθρο 6

Λήξη ισχύος

Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος παύουν να ισχύουν από την έναρξη ισχύος του Κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 14ης Ιουλίου 1992 «για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονοματεπώνυμων των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων» (8).

Ο Υπουργός Γεωργίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και την εφαρμογή του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣΟ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΣΚΙΝΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 82 (2)
Περί των συναρμοδιοτήτων κατά την έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων και αποφάσεων σε θέματα αρμοσίων των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

παρ. 2 και 6 του άρθρου 7 του Ν. 1943/1991 «Περί ορισμού της οργάνωσης και λειτουργίας της δημοτικής αρχής...» (Α'-50).

Π.Δ. 137/1988 «Συγκρότηση της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης σε Υπουργείο Δημόσιας Τάξης»

του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Οργανικά Όργανα» (Α'-137), το οποίο προστέθηκε με

το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Α'-154).

2. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

3. Την 05/1993 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Πρωθυπουργού και των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δημόσιας Τάξης, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Για την έκδοση των κανονιστικών διαταγμάτων και αποφάσεων, που προβλέπονται από το άρθρο 11 του Ν. 1481/1984, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 1590/1988, και ρυθμίζουν θέματα που αφορούν τον οργανωτική δομή και λειτουργία των Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας και το αστυνομικό προσωπικό αυτής, δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 19 παρ. 2 του Ν. 1735/1987 σύμπραξη του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Διατάγματος.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 83 (3)

Διαδικασία εξέτασης αιτήσεων αλλοδαπού για την αναγνώριση του ως πρόσφυγα, ανάκληση της αναγνώρισης και τρόπος συνεργασίας κα ενημέρωσης του Εκπροσώπου της Υπάτης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 1 του Ν. 1976/1991 «Είσοδος, έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισης αλλοδαπών προσφύγων κ.λ.π.» (Α'-184).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985, όπως προσετέθη με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992.

3. Τις διατάξεις της υπ' αριθ. Π.31 15853/ΑΣ 8177 από 4.9.1991 απόφασης Πρωθυπουργού και Υπουργού Εξωτερικών «Καθορισμός αρμοδιοτήτων της Υφυπουργού Εξωτερικών Τσουδερού Βιργινίας» (Β'-728).

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτού του Διατάγματος προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού ύψους ένδεκα εκατομμυρίων (11.000.000) δραχμών περίπου για το έτος 1993 και για καθένα από τα επόμενα έτη. Η δαπάνη έτους 1993 έχει προβλεφθεί στον Κρατικό Προϋπολογισμό εξόδων έτους 1993, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 4310/1929 και θα καλυφθεί από τις πιστώσεις των Κ.Α.Ε. 0721, 0822, 0873 και η δαπάνη για καθένα από τα επόμενα έτη θα προβλεφθεί και θα καλυφθεί από τις πιστώσεις των αντιστοίχων προϋπολογισ-

υ εξόδων του Ε.Φ. 43 - 210 Ελληνικής Αστυνομίας. Την υπ' αριθ. 584/1992 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δίπλωματίας Τάξης και της Υφυπουργού Εξωτερικών, απο-
 ζουμε:

Άρθρο 1.

Η αίτηση αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως πρό-
 γα, επ' όσον συντρέχουν οι προς τούτο νόμιμες προϋ-
 θέσεις, υποβάλλεται, με την επιφύλαξη των ορισμών
 παρ. 2 του άρθρου 25 του Ν. 1978/1991, είτε στα με-
 ακό σημείο ελέγχου, κατά την άφιξή του στη χώρα,
 σε περίπτωση παράνομης εισόδου, στην πλησιέ-
 η δημόσια αρχή στην οποία παρουσιάζεται ή από την
 α αποκαλύπτεται. Σε περίπτωση που η αίτηση υπο-
 βάζεται σε άλλη, εκτός των υπηρεσιών του Υπουργείου
 Δίπλωματίας Τάξης (Υ.Δ.Τ.) αρχή, αυτή οφείλει να διαβιβάσει
 προς την σχετική αλληλογραφία στην κατά τόπο αρμό-
 διαστυνομική υπηρεσία ασφαλείας. Αν το αίτημα υπο-
 βεί στην άλλη αυτή αρχή προφορικά, ειδοποιείται η το-
 αστυνομική αρχή με τον προσφορότερο τρόπο. Η
 τα ανωτέρω αρμόδια αστυνομική αρχή προβαίνει σε
 αση του αιτούντος προκειμένου να διαπιστωθεί το
 δεκτό της αιτήσεως, κατά το άρθρο 25 του Νόμου
 1978/1991, με την επιφύλαξη εφαρμογής των ορισμών
 παρ. 3 του άρθρου αυτού, αν συντρέχει νόμιμη περι-
 η.

Αν συντρέχει λόγος απαραδέκτου η αίτηση για την
 γνώριση του ενδιαφερομένου ως πρόσφυγα απορρί-
 νται με απόφαση του οικείου αστυνομικού διευθυντή ή
 κριμένου για τους νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης
 απόφαση του προϊσταμένου της Υποδιεύθυνσης Αλλο-
 νια της αντίστοιχης Διεύθυνσης Ασφαλείας. Στο από-
 νμα της αποφάσεως το οποίο κοινοποιείται αυθημε-
 τον ενδιαφερόμενο μνημονεύονται και η προθεσμία
 ην άσκηση προσφυγής καθώς και οι συνέπειες της
 κτικής παρόδου της προθεσμίας. Κατά της απορριπτι-
 απόφασης ο αλλοδαπός δικαιούται να προσφύγει
 ανατρεπτικής προθεσμίας δύο (2) ημερών από της
 ποιήσεώς της, ενώπιον του Προϊσταμένου του Κλά-
 αστυνομίας Ασφάλειας και Τάξης του Υ.Δ.Τ. ο οποίος
 αίνεται εντός πενήνθήμερου από της ασκήσεως της
 φυγής. Αν η αίτηση απορριφθεί οριστικά εφαρμόζο-
 να τον αλλοδαπό οι ισχύουσες διατάξεις.

Κατά το χρόνο που διαρκούν οι ανωτέρω διαδικασίες
 ο αλλοδαπός παραμένει στη διάθεση των Αρχών.

Η αίτηση του αλλοδαπού για την αναγνώρισή του ως
 φυγα περιλαμβάνει και τα προστατευόμενα μέλη της
 ενείας του, εφόσον εισέρχονται ταυτόχρονα στο Ελ-
 ο έδαφος. Για την εφαρμογή των διατάξεων του πα-
 ρος, ως μέλη οικογενείας θεωρούνται μόνο ο/η σύζυ-
 ου αιτούντος, τα κάτω των 18 ετών άγαμα τέκνα του
 γονείς του εφόσον αποδεικνύεται ότι συνοικούσαν
 ντηρούντο από αυτόν, ή σε περίπτωση που ο αιτών
 άγαμος κάτω των 18 ετών, ο πατέρας και η μητέρα

Άρθρο 2.

Η κατά το προηγούμενο άρθρο αίτηση του αλλοδα-
 κριθεί κατ' αρχήν παραδεκτή παρουσιάζεται ο ίδιος
 τον του διοικητού της Υπηρεσίας ή άλλου αρμοδίου
 οφόρου για συνέντευξη. Ειδικότερα καλείται και με
 νδρομή διερμηνέα, να εκθέσει προφορικά το αίτημά

του και να καταθέσει, όλα τα έγγραφα αποδεικτικά στοι-
 χελα που κατέχει, ώστε να δικαιολογηθεί, σύμφωνα με τις
 διεθνείς συμβάσεις, η αναγνώρισή του ως πρόσφυγα.

Άρθρο 3.

1. Ο αλλοδαπός που υπέβαλε σχετική αίτηση αναγνωρί-
 ζεται ως πρόσφυγας με απόφαση του Γενικού Γραμματέα
 του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ύστερα από γνώμη 3με-
 λούς Επιτροπής αξιωματικών εκ των υπηρετούντων στη
 Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ., η οποία συγκρο-
 τείται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

2. Η επιτροπή εκτός από την εξέταση των στοιχείων του
 φακέλλου συλλέγει κάθε χρήσιμη πληροφορία που έχει
 σχέση με την υπόθεση. Επίσης δύναται να ζητεί τις από-
 ψεις άλλων δημοσίων αρχών και να καλεί τον ενδιαφερό-
 μενο να παρουσιασθεί αυτοπροσώπως για παροχή διευ-
 κρινίσεων ή να καταθέσει συμπληρωματικά στοιχεία και με
 τη συνδρομή διερμηνέα αν απαιτείται.

3. Ο αλλοδαπός υποχρεούται να παραμένει, καθ' όλη τη
 διάρκεια της ανωτέρω διαδικασίας, στον τόπο διαμονής
 που δήλωσε ή του καθορίσθηκε. Σε περίπτωση που ο αλ-
 λοδαπός απομακρυνθεί αυθαίρετα από τον ανωτέρω τόπο
 διακόπτεται αμέσως η διαδικασία αναγνώρισής του ως
 πρόσφυγα και δεν δικαιολογείται η συνέχιση αυτής με την
 επανεμφάνισή του, εκτός αν αποδείξει ότι η απουσία του
 οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας.

Άρθρο 4.

1. Η κατά το προηγούμενο άρθρο απόφαση του Γενικού
 Γραμματέα επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο από την κατά
 τόπο αρμόδια αστυνομική αρχή.

2. Αν αποφασισθεί η αναγνώριση του αλλοδαπού ως
 πρόσφυγα εφοδιάζεται ο ίδιος, κατά τα οριζόμενα στο άρ-
 θρο 27 της Σύμβασης της Γενεύης με ειδική ταυτότητα,
 με την προκόμισή της οποίας στις αρμόδιες αρχές, επι-
 τρέπει η χορήγηση στον ενδιαφερόμενο, ατελώς, επι-
 σίας άδειας παραμονής με δυνατότητα ανανέωσης.

3. Στην περίπτωση που απορριφθεί το αίτημα για την
 αναγνώριση του αλλοδαπού ως πρόσφυγα ο ενδιαφερόμε-
 νος δικαιούται να προσφύγει εντός ανατρεπτικής προθε-
 σμίας πέντε (5) ημερών από της κοινοποιήσεως της απο-
 φάσεως στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Στο απόσπασμα
 της αποφάσεως που κοινοποιείται στον αλλοδαπό μνημο-
 νεύονται η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής κα-
 θώς και οι συνέπειες της παρόδου άπρακτης της προθε-
 σμίας. Επί της προσφυγής αποφαιίνεται, ο Υπουργός Δη-
 μόσιας Τάξης εντός εξήντα (60) ημερών από της ασκή-
 σεώς της, ύστερα από γνώμη 4μελούς επιτροπής, αποτε-
 λουμένης από τον νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Δη-
 μόσιας Τάξης, ως πρόεδρου, ενός ανωτέρου υπαλλήλου
 του διπλωματικού κλάδου της Διεύθυνσης Διοικητικών και
 Δικαστικών Υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών,
 ενός ανώτερου μέλους του επιστημονικού προσωπικού
 της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του ίδιου Υπουργείου και
 ενός ανωτέρου αξιωματικού της Ελληνικής Αστυνομίας,
 ως μελών, οι οποίοι ορίζονται με τους νόμιμους αναπλη-
 ρωτές τους από τους οικείους Υπουργούς. Σε περίπτωση
 ισουψηφίας κατά τη λήψη αποφάσεως της ανωτέρω επι-
 τροπής υπερισχύει η ψήφος του πρόεδρου.

4. Η ως άνω επιτροπή δύναται να προσκαλεί τον ενδια-
 φερόμενο να παρουσιασθεί ενώπιόν της, για παροχή διευ-
 κρινίσεων ή υποβολή τυχόν συμπληρωματικών στοιχείων
 και με τη συνδρομή διερμηνέα. Κατά τη συνεδρίαση της

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ)

δύναται να παρίσταται με την ιδιότητα του εκπροσώπου ο εκπρόσωπος της Υπάτης Αρμοστείας του για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα ή εξουσιοδοτη νομίμως απ' αυτόν υπάλληλος.

Από την έναρξη εφαρμογής του παρόντος Διατάγματος-αλλοδαπός, του οποίου το αίτημα για αναγνώριση πρόσφυγα απορρίπτεται αλλά του έχει εγκριθεί η ανοχή παρομνή του στη χώρα μας σύμφωνα με την β του άρθρου 25 του Ν. 1975/1991, εφοδιάζεται με δελτίο θμηγής διάρκειας η ισχύς του οποίου δύνα- αναγώνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα .Δ.Τ. μέχρι να καταστεί δυνατή η αναχώρησή του στο ερικό. Το ανωτέρω δελτίο σε καμία περίπτωση δεν ει θέση αδειας παραμονής και ο κάτοχός του δεν τά-κανένα επιπλέον δικαίωμα.

Άρθρο 5.

Γενικός Γραμματέας του Υ.Δ.Τ. δύναται κατόπιν αιτή- του ενδιαφερομένου να διατάξει την εξουπαρχής εξέ- της υπόθεσης αν προσκομίζονται απ' αυτόν νέα κρι- αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία αν ήταν γνωστά κατά όνο της διαδικασίας που προβλέπεται από το προη- εννο άρθρο θα επέβαλλαν την αναγνώριση του ως πρό- γα.

Άρθρο 6.

Διαδικασία που καθορίζεται από τα άρθρα 3 και 4 του ντος Διατάγματος εφαρμόζεται ανάλογα και στην πώ- ωση ανάκλησης της απόφασης αναγνώρισης του α- απού ως πρόσφυγα σύμφωνα με τις διατάξεις του ά- 1 παρ. Γ εδάφ. 1 έως 5 της Σύμβασης της Γενεύης 1951.

Άρθρο 7.

Οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας ης ενημερώνουν τον εκπρόσωπο της Υπάτης Αρμ- ης του Ο.Η.Ε. στη χώρα μας, αναφορικά με τις αιτήσεις η υποβάλλουν οι αλλοδαποί για την αναγνώριση τους ως οσφύγων. Επίσης ενημερώνεται εγγράφως για την ανα- ριση των αιτούντων ως προσφύγων και του παρέχονται στοιχεία που ορίζονται από το άρθρο 35 παρ. 2 της Σύ- ης της Γενεύης.

2. Ο ανωτέρω εκπρόσωπος δύναται να επισκέπτεται, επροσώπως ή δια νομίμως εξουσιοδοτημένου προς οτο αντιπροσώπου, τον αλλοδαπό που ζητεί την ανα- ώριση του ως πρόσφυγα για σχετικές με το αίτημά του ηροφορίες.

Άρθρο 8.

1. Λεπτομέρειες που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή ο παρόντος Διατάγματος ρυθμίζονται με διαταγή του οχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

2. Από της έναρξης ισχύος του παρόντος καταργείται ηπ' αριθ. 5401/1-166958 της 10/28 Μαΐου 1977 από- αση των Υπουργών Εξωτερικών και Δημόσιας Τάξης (Β'- 00).

Άρθρο 9.

Η ισχύς του Διατάγματος αυτού αρχίζει από τη δημο- λησηση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημο- σίευση και εκτέλεση του παρόντος Διατάγματος.

Αθήνα, 18 Μαρτίου 1993

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΤΑΞΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 1412

(4)
Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής «Για την τροποποι- ηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α' - Κοινοβουλευτικό)».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 85 παρ. 1 του Συντάγματος και το άρθρο 118 παρ. 3 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α' - Κοι- νοβουλευτικό) σε συνδυασμό με το άρθρο 150 του Υπη- ρειακού Κανονισμού της Βουλής.

2. Την από 13 Φεβρουαρίου 1993 πρόταση του Προέ- δρου της Βουλής.

3. Την πρόταση αυτή όπως διαμορφώθηκε με το από 12 Μαρτίου 1993 πρακτικό - έκθεση της επί του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπής.

4. Την κατά την ΣΤ συνεδρίαση της 16ης Μαρτίου 1993 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων κατά την οποία ψηφίστηκε η από 13 Φεβρουαρίου 1993 πρό-ταση του Προέδρου της Βουλής «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α' - Κοινο- βουλευτικό)», όπως διαμορφώθηκε από την επί του Κανό- νισμού της Βουλής Επιτροπή.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης αυτής, που έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Α' - Κοινοβουλευτικό)

Άρθρο 1

Στο άρθρο 32 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:
«5. Κάθε διαρκής επιτροπή μπορεί να συνεχεται και να συζητεί και για θέματα συναφή με την αρμοδιότητά της, μετά από πρόταση του προέδρου της ή των δύο πέμπτων (2/5) των μελών της, γνώμη της επιτροπής και σύμφωνη γνώμη του Προέδρου της Βουλής. Η επιτροπή μετά τη συ- ζήτηση του θέματος υποβάλλει σχετική έκθεση στη Βουλή, επί της οποίας μπορεί να γίνει συζήτηση χωρίς τη διεξαγωγή ψηφοφορίας.

Για τις συνεδριάσεις αυτές των διαρκών επιτροπών δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 37 παρ. 2.»

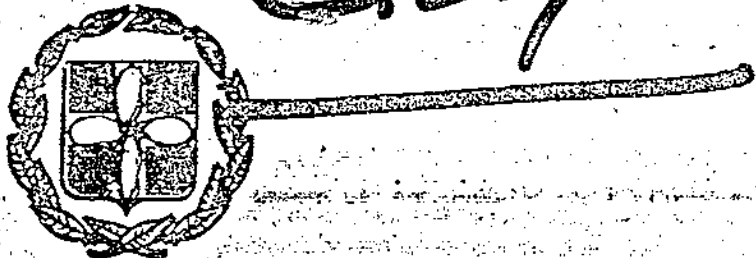
Άρθρο 2

Προστίθεται μετά το άρθρο 32 το ακόλουθο νέο άρθρο με αριθμό 32Α και τον τίτλο «Επιτροπή Ευρωπαϊκών Κοι- νοτικών Υποθέσεων»:

ΑΡΑΛΑΜΠΟΣ Α. ΓΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΔΙΑ 4346
ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 8 - ΑΘΗΝΑ 106 77
ΤΗΛ, 3618867 - 7249106

Ε.Σ.Υ

2349

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1992	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 123
--------------------------	--------------	----------------------

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2071

Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1

Το άρθρο 1 του ν. 1397/1983 (ΦΕΚ 143 Α') αντικαθίσταται ως εξής στα θέματα που αφορούν:

Μέλη του κράτους

1. Το κράτος μεριμνά για την ίδρυση, λειτουργία, οργάνωση και εποπτεία των κατάλληλων φορέων προς εξασφάλιση της υγείας όλων των πολιτών.
2. Το κράτος εξασφαλίζει το δικαίωμα και τη δυνατότητα στον πολίτη να επιλύσει προληπτικά ή θεραπευτικά το πρόβλημα της υγείας του, μέσα από διαδικασίες που θα διασφαλίζουν στο ακέραιο την ελεύθερη επιλογή και σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Άρθρο 2

Το άρθρο 2 του ν. 1397/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

Υγειονομικές περιφέρειες

1. Η Χώρα διαιρείται σε υγειονομικές περιφέρειες.
2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ορίζεται άσπαστο εν όψει των υγειονομικών αναγκών και των κοινωνικών συνθηκών της Χώρας, ο αριθμός των υγειονομικών περιφερειών που περιλαμβάνουν ορισμένους νομούς, η έδρα τους και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια που αφορά στην γένεση λειτουργία των υπηρεσιών τους.

Άρθρο 3

Περιφερειακές Υπηρεσίες Υγείας

1. Στην έδρα κάθε υγειονομικής περιφέρειας ιδρύεται Περιφερειακή Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας.
2. Η διεύθυνση αυτή ασκεί εποπτεία επί των φορέων περίθαλψης και συντονίζει το έργο τους, ενώ εισπράττει στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίσεις κατάλληλες για την πληρέστερη και αποδοτικότερη παροχή υπηρεσιών υγείας στους κατοίκους της περιφέρειας.
3. Ο διευθυντής της διεύθυνσης υπηρεσιών υγείας της περιφέρειας προεδρεύει του αντίστοιχου Περιφερειακού Συμβουλίου Υγείας (ΠΕ.Σ.Υ.) και συμμετέχει στο Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.), μόνο στα θέματα που αφορούν την περιφέρειά του.
4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εσωτερικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζεται η οργάνωση, οι αρμοδιότητες των διευθύνσεων της παρ. 1, καθώς και ο τρόπος άσκησης ελέγχου και εποπτείας στους φορείς υγείας της περιφέρειας.

Άρθρο 4

Σύσταση ειδικών γραμματειών

1. Στο Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συστάονται τρεις (3) ειδικές γραμματείες. Το έργο κάθε ειδικής γραμματείας συντονίζεται από τον υφιστάμενο.
2. Οι ειδικές γραμματείες είναι:
 - α) Γραμματεία διοικητικών, οργανωτικών και οικονομικών θεμάτων, που αποτελείται από δύο (2) υπαλλήλους της κατηγορίας του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα και τρεις (3) ειδικούς επιστήμονες με εμπειρία σε διοικητικά και οικονομικά θέματα του τομέα υγείας.
 - β) Γραμματεία επιστημονικών και υγειονομικών

του
/ιας
από-

IV από
υπογού

των νοσηλευτικών υπηρεσιών, οι οποίες εφόσον εφόσον τους ιατρούς και λοιπό προσωπικό που αβάζεται η νοσηλευτική υπηρεσία καθώς και οι επι- υγείας καθορίζονται με τον κώδικα νοσηλευτικής λογίας και τον κώδικα δεοντολογίας των επισκεπτών

Άρθρο 115

Νοσηλευτική επιτροπή

κάθε νοσηλευτικό ίδρυμα ν.π.δ.δ. ή ν.π.ι.δ. συνιστάται μυστική επιτροπή (ΝΟ.Ε.), η οποία είναι συμβουλευτικό της νοσηλευτικής υπηρεσίας σε θέματα που αφορούν διασμά και λήψη αποφάσεως για τα νοσηλευτικά

ΝΟ.Ε. αποτελείται από : α) Το Διευθυντή της μυστικής υπηρεσίας ως πρόεδρο, β) έναν (1) προϊστά- μνητός από κάθε νοσηλευτικό τομέα, γ) ένα (1) μυστική τμήματος από κάθε νοσηλευτικό τομέα.

Μέλη των παρ. β) και γ) της προηγούμενης παρα- εκλέγονται με μυστική ψηφοφορία. Δικαίωμα υπο- ψηφοφορίας έχει όλο το νοσηλευτικό προσωπικό και ΤΕ κατηγορίας σε αντίστοιχες με τη θέση που ν. θέσεις της ΝΟ.Ε.. Δικαίωμα ψήφου έχει όλο το μυστικό προσωπικό όλων των κατηγοριών, που υπηρετεί αδιάφορα σχέση εργασίας στο νοσηλευτικό ίδρυμα.

Η απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και κών Ασφαλίσεων και μετά γνώμη του ΚΕ.Σ.Υ., κα- τὰ τη διαδικασία εκλογής των μελών της ΝΟ.Ε., η τήρηση σε σώμα, η λειτουργία και κάθε άλλη σχετική ρεία, που αφορά εν γένει τη ΝΟ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Άλλες συναφείς διατάξεις για το Εθνικό Σύστημα Υγείας

Άρθρο 116

Κωδικοποίηση προσωπικού νοσηλευτικών ιδρυμάτων

Ολοκληρωμένη φύσεως προσωπικό των νοσοκομείων, που πουλήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1397/ ΕΚ 143 Α) "Εθνικό Σύστημα Υγείας" και το οποίο ρει στα νοσοκομεία αυτά με σχέση εργασίας ιδιωτικού έχει τα ίδια δικαιώματα για την κατάληψη θέσεων μένων με το προσωπικό, που υπηρετεί σε αυτά με δημόσιου δικαίου, εφαρμοζομένων αναλόγως των ν. του ν. 1586/1986.

Άρθρο 117

Επίσημη ιατρών Ε.Σ.Υ. σε πανεπιστημιακές κλινικές

Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 1579/1985, ομοιοποιήθηκε με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου ν. 1759/1988, ισχύει και έχει εφαρμογή μέχρι να ούν οι θέσεις Δ.Ε.Π. από πανεπιστημιακούς ιατρούς.

Άρθρο 118

Εθνική συλλογική σύμβαση ιατρών και οδοντάρων

Οι Υπουργοί Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και κών Ασφαλίσεων συνάπτουν με τον Πανελλήνιο Σύλλογο (Π.Ι.Σ.) και την Ελληνική Οδοντιατρική

Ομοσπονδία, εθνική συλλογική σύμβαση με την οποία κα- ορίζεται το πεδίο των ιατρικών και οδοντιατρικών πράξεων θεραπειών και εργαστηριακών εξετάσεων κατά ειδικότητα

2. Το περιεχόμενο της σύμβασης, ο χρόνος διάρκειας αυτής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια κυρώνεται με νόμο και η ισχύς της αναστρέφει από την ημερομηνία υπο- γραφής της σύμβασης.

Άρθρο 119

Υποχρεώσεις Μαιευτηρίου "ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ"

Από της 19ης Ιανουαρίου 1987 όλες οι υποχρεώσεις οιασδήποτε μορφής του Μαιευτηρίου Μαρικα Ηλιάδη (ν.π.ι.δ.) προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οργανισμούς, τραπεζές και φυσικά πρόσωπα, οι οποίες είχαν γεννηθεί και ήταν απαιτητές την πιο πάνω ημερομηνία ή γεννήθηκαν μέχρι σήμερα ή πρόκειται να γεννηθούν στο μέλλον από έννομες σχέσεις που υπήρχαν κατά την πιο πάνω ημερομηνία, θεωρούνται και είναι υπο- χρεώσεις του ν.π.δ.δ., που έχει συσταθεί με το π.δ. 321/1985 (115).

Άρθρο 120

Συμμετοχή προέδρων Ι.Σ. στις γενικές συνελεύσεις του Π.Ι.Σ.

Στο τέλος του άρθρου 3 του ν. 727/1977 "Περί τροπο- ποιήσεως ενίων διατάξεων της Περί Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου και Ιατρικών Συλλόγων κείμενης νομοθεσίας" (ΦΕΚ 308 Α), όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο πεμπτο του ν. 1425/1984 "Κύρωση της σύμβασης για την εκποίηση ευρωπαϊκής φαρμακοποιίας και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ 30 Α), προστίθεται εδάφιο, το οποίο έχει ως εξής:

"Στις γενικές συνελεύσεις του Πανελληνίου Ιατρικού Συλ- λόγου συμμετέχουν επίσης και οι πρόεδροι όλων των ιατρικών συλλόγων της Χώρας ή οι νόμιμοι αναπληρωτές τους, μετά ψήφου."

Άρθρο 121

Κωδικοποίηση ιατρικής νομοθεσίας

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να κωδικοποιείται η ισχύουσα ιατρική νομοθεσία σε ενιαίο κείμενο.

2. Κατά την κωδικοποίηση, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, επιτρέπεται η αλλαγή της σειράς των άρθρων, η θέση υπότιτλου σε κάθε άρθρο, η διαίρεση της ύλης σε τμήματα και κεφάλαια, η διατύπωση των κειμένων στη νεοελληνική γλώσσα και η φραστική βελτίωση χωρίς μετα- βολή της έννοιας του κειμένου.

Άρθρο 122

Ισοτιμία ιατρικών πιστοποιητικών

1. Ιατρικά πιστοποιητικά ή γνωματεύσεις, καθώς και ια- τρικές συνταγές, που εκδίδονται κατά τους νόμιμους τύπους, έχουν το ίδιο κύρος και την ίδια νομική ισχύ ως προς όλες τις νόμιμες χρήσεις και ενώπιον όλων των αρχών και υπηρεσιών, ανεξαρτήτως του αν εκδίδονται από ιατρούς που υπηρετούν σε ν.π.δ.δ. ή ν.π.ι.δ. ή ιδιώτες ιατρούς.

2. Σε κάθε περίπτωση τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά ή γνωματεύσεις, αφορούν στο περιεχόμενο της ειδικότητας

ατρού.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και
 νικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ενιαίος τύπος ιατρικών
 και γυναικείων και ενιαίος τύπος ιατρικών
 γολογίων για όλους τους ιατρούς.

Άρθρο 123

Ιατροδικαστικές πράξεις και θέσεις ιατροδικαστών

Τα άρθρα 4, 5 και 6 του ν.δ. 885/1971 (ΦΕΚ 165
 ως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 5 του ν. 1549/1986,
 ανιούνται σε παράγραφο 4, που αντικαθίσταται ως
 ύθως:

1) Η διενέργεια ιατροδικαστικών πράξεων μπορεί με
 γελία του αρμόδιου δικαστηρίου, εισαγγελέα, ανακριτή
 κριτικού υπαλλήλου να ανατίθεται και στα εργαστήρια
 δικαστικής των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων
 όπου υπάρχουν, ή των νοσηλευτικών ιδρυμάτων
 νοσημιακών (Α.Ε.Ι.) ή του Εθνικού Συστήματος Υγείας,
 δρεύουν στην περιφέρεια ή σε περιφέρεια με την
 συνδέονται με τον πιο εύκολο συνκοινωνιακό τρόπο
 ιατροδικαστικές πράξεις στα Α.Ε.Ι. ενεργούν μέλη του
 που έχουν την ειδικότητα του ιατροδικαστή και
 νται από τον αρμόδιο δευτεντή του εργαστηρίου,
 αν η σχετική παραγγελία του εισαγγελέα ή των άλλων
 των απευθύνεται σε συγκεκριμένο μέλος του Δ.Ε.Π.
 εκτελείται από αυτό.

2) Τα προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από
 ση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών,
 Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Παιδείας
 σνης και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, μπορεί
 σταδούν θέσεις ιατροδικαστών και στα νοσηλευτικά
 ια νομαρχιακά, περιφερειακά και πανεπιστημιακά Α.
 ητη: προϋποθέσει, σε κάθε πρόσληψη, είναι η ειδικό-
 της ιατροδικαστικής, κατ' εξαίρεση δε και για χρονικό
 μα τριών μόνο ετών από τη δημοσίευση του παρόντος
 μπορεί να διορίζονται και να εκτελούν ιατροδικαστικές
 ρες και ιατροί με την ειδικότητα της Παθ. Ανατομικής.
 Αν συντρέχει εξαιρετικός λόγος κατά την κρίση του
 και για την ανάκριση υπαλλήλου ή δικαστηρίου, μπορεί
 ατεθεί η διενέργεια ιατροδικαστικής πραγματογνωμο-
 και σε ιατρό άλλης ειδικότητας, εφόσον η ειδικότητα
 προσιδιάζει απολύτως με το ειδικό αντικείμενο της
 ιατογνωμοσύνης.

Άρθρο 124

Εξεταστικές επιτροπές ιατρικών ειδικοτήτων
 Ηρακλείου Κρήτης

Ταστικές επιτροπές ιατρικών ειδικοτήτων ορίζονται και
 Ηράκλειο Κρήτης, για εξέταση των εκπαιδευθέντων σε
 λευτικά ιδρύματα ή άλλους φορείς της Κρήτης, εφαρ-
 μένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του ν.δ. 3366/1955
 σκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος και ιατρικών
 ητητων και άλλων πνών διατάξεων (ΦΕΚ 258 Α), όπως
 τροποποιηθεί ή συμπληρωθεί μεταγενέστερα.

Άρθρο 125

Τροποποίηση αντικοινωνικών διατάξεων

Μετά την πρώτη περίοδο της παρ. 1 του άρθρου 8
 ν.δ. 96/1973, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

3) Σχετικώς, προκειμένου περί προϊόντων εισαγόμενων εκ

κρατών μελών της Ε.Ο.Κ., η ως άνω εδία χορηγείται στους
 υπεύθυνους κυκλοφορίας που διαμένουν μονίμως στις χώρες
 αυτές.

2. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν
 784/1978 αντικαθίσταται ως εξής:

...Τα ιδιοσκευάσματα που παρασκευάζονται σε κράτη μέλη
 της Ε.Ο.Κ. προπώνται υποχρεωτικώς στις προμήθειες από
 αυτά, που προέρχονται από τρίτες χώρες.

Άρθρο 126

Συγχώνευση του ανηφυματικού ιατρείου "Ο Καλός
 Σαμαρείτης" στο Αχιλλοπούλειο Γενικό
 Νοσοκομείο Βόλου

1. Το ανηφυματικό ιατρείο "Ο Καλός Σαμαρείτης", που
 λειτουργεί ως υπηρεσία του φιλανθρωπικού σωματείου με
 την επωνυμία "Ανηφυματική Αδελφότης Νομού Μαγνησίας
 ο Καλός Σαμαρείτης", που έχει αναγνωρισθεί με την υπ' αριθ.
 180/1972 απόφαση του Πρωτοδικείου Βόλου, συγχώνευεται
 στο Αχιλλοπούλειο Γενικό Νοσοκομείο Βόλου ν.π.δ.δ. του
 ν.δ. 2592/1953.

2. Ο επιστημονικός εξοπλισμός του ανηφυματικού ιατρείου
 περιέρχεται και ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, νομή και
 κατοχή στο Αχιλλοπούλειο Γενικό Νοσοκομείο Βόλου.

3. Για την υπηρεσιακή κατάσταση και τακτοποίηση του
 προσωπικού, που υπηρετεί κατά τη συγχώνευση, στο Αχιλ-
 λοπούλειο ανηφυματικό ιατρείο, εφαρμόζονται κατ' αναλογία
 οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 48 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 127

Ρύθμιση πρόσληψης προσωπικού στο Νομαρχιακό
 Γενικό Νοσοκομείο Σύρου

Υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ, που διορίστηκαν με αποφάσεις
 που δημοσιεύτηκαν στο 180/9-9-1988 Φ.Ε.Κ. ν.π.δ.δ. και
 στο 44/17-3-1988 Φ.Ε.Κ. ν.π.δ.δ., στο Νομαρχιακό Νοσο-
 κομείο Σύρου "Βαρδάκειο και Πρώιο", με τις ΤΥ 5490/
 23.8.88 (Φ.Ε.Κ. 180/9.9.88 Ζ' ν.π.δ.δ.) και ΤΥ/1219/3.3.88
 (Φ.Ε.Κ. 44/17.3.88 Ζ' ν.π.δ.δ.) αποφάσεις, ως νοσοκόμοι ή
 παρασκευάστριες, χωρίς να έχουν τα υπό του οργανισμού
 του εν λόγω νοσοκομείου προβλεπόμενα τυπικά προσόντα,
 θεωρούνται νομίμως διορισθέντες, εφ' ός ανέλαβαν υπηρεσία
 στο νοσοκομείο.

Άρθρο 128

Κατάργηση χορηγήσεως τίτλου προσωπικής
 ικανότητας οπτικού

Οι διατάξεις του ν. 971/1979 "Περί ασκήσεως του επαγ-
 γέλματος του οπτικού και καταστημάτων οπτικών ειδών"
 (ΦΕΚ 223 Α') τροποποιούνται ως εξής:

Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5 και 15,
 με εξαίρεση τους υποψήφιους οπτικούς, που έχουν υποβάλει
 σχετική αίτηση και δικαιούνται να προσέλθουν σε εξέταση
 ή επανεξέταση για την απόκτηση τίτλου προσωπικής ικα-
 νότητας οπτικού. Εξαφείται επίσης από την κατάργηση
 αυτήν η παρ. 4 του άρθρου 2, η οποία εξακολουθεί ισχύουσα
 ως έχει.

Άρθρο 129

Σύσταση επιτροπής επιλογής στις Μ.Τ.Ε.Ν.Σ.

1. Σε καθεμία Μέση Τεχνική Επαγγελματική Νοσηλευτική

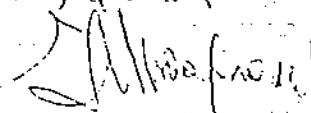

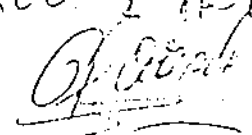

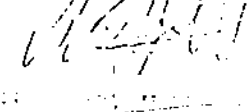
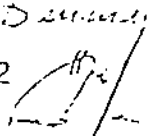
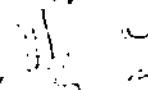
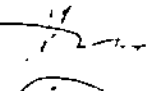
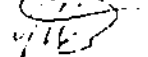
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

1. Καταστατικό του Ελληνικού Κέντρου Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων
2. Χάρτης του κέντρου της Αθήνας - Περιοχές όπου διαμένουν οι πρόσφυγες.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

της Αστικής Εταιρείας χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό
"Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων"

Στην Αθήνα σήμερα την ... 26 Σεπτεμβρίου 1989 οι υπογράφωντες:

1. Μαυκαρίνα Ήλιονα Αργυριώου 18, Αθήνα
2. Καράμπαχα Νίκα Αδωνίου 41, Ρωμ. - Κ. Λογιστική
3. Αρχαίου Γρηγόριος Γρηγορίου 17 Αθήνα, Κελύφ.
4. Τσουρού Βιργινία Σπυρίδωνος 1064 Αθήνα, Αθήνα
5. Χρηστάκης Παναγιώτης Καβού 30, Π. Φυλίας - Β. (Ε.Υ.)
6. Δοξιάδης Σπύργος Ν. Βαρυβά 3
7. Βερβετή Ηρώ Αλκυόνα 24 (Α. Βερβετή) Αθήνα
8. Μαρία Πήκου - Καζήνη Λιάνη 3 Λεωφόρος 26
Σαραντίδης Δημόκριτος Κωνσταντίνου 18
115 22 Αθήνα
9. Δουρούκου Θεοδώρα Διδότου 12 ~~10665 Αθήνα~~
~~10665 Αθήνα~~
10. Αβέρ - Τριβλιώτης Γεωργίου Πατριάρχου 2 Αθήνα
11. Μπαρτζάνη Γαρυφαλλίου 35 Πλάκα
12. Τάσση Μαρίνα Τυφλά 12 Α. Ξάνθη
13. Μελίττα Κωνσταντίνου 1 Διόσκου
14. Χρυσή Παπαδοπούλου Κωνσταντίνου 51 Αθήνα
15. Θεοδοσία Βασίλειος - Κωνσταντίνου Lindeborg 44
2900 Ηλιούπολη - Αθήνα
16. Χρηστάκης Παναγιώτης Σπυρίδωνος 43, Κηφισού 1782
17. ΠΑΡΟΥΧΗΣ ΜΗΝΑΣ
18. Βασιλειάδης Κωνσταντίνος
19. Βασιλειάδης Κωνσταντίνος

... 6-12 ...
... 6.8 ...

... 3 ...

... 21A ...

... 18534 ...

... 30 ... 75233

... 40-42 ...

... 11-N. ...

... 70 ...

... 48 ...

... 27, ...

... 96 ...

... 58, 10672 ...

... 6 ...

... 87 ...

... 51 ...

... 8-10 ...

... 42 ...

... 26 ...

... 26 ...

συναποφάσισαν και συμφώνησαν στα παρακάτω:

Να ιδρύσουν μια Αστική Εταιρεία χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό, υποκείμενη στους κανόνες δημοσιότητας του άρθρου 784 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με τους παρακάτω όρους.

Επωνυμία

Άρθρο 1.

Η επωνυμία της Εταιρείας θα είναι "Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων". Για τις σχέσεις της με το εξωτερικό η Εταιρεία θα χρησιμοποιεί πιστή μετάφραση της επωνυμίας στην αγγλική και γαλλική γλώσσα.

Έδρα

Άρθρο 2.

Η έδρα της Εταιρείας θα βρίσκεται στην Αθήνα, Λυκαβηττού 9, Κολωνάκι.
Η Εταιρεία θα μπορεί να ιδρύει παραρτήματα, υποκαταστήματα και γραφεία σε άλλες πόλεις της Ελλάδας καθώς και στο εξωτερικό με ομόφωνη απόφαση των εταίρων.

Σκοπός

Άρθρο 3.

Σκοπός της Εταιρείας είναι:
- να λειτουργήσει ως κέντρο αποκατάστασης προσώπων τα οποία έχουν υποστεί βασανιστήρια, και των οικογενειών τους
- να (μετ)εκπαιδεύει ελληνικό και ξένο θεραπευτικό προσωπικό με στόχο την εξέταση και τη θεραπεία προσώπων τα οποία έχουν υποστεί βασανιστήρια, και να συμβάλλει
- μέσω εκπαίδευσης ευρύτερων κύκλων στην μετάδοση γνώσεων για την ύπαρξη και τους διάφορους τύπους βασανιστηρίων και για τις υπάρχουσες δυνατότητες αποκατάστασης των θυμάτων βασανιστηρίων
- να διεξάγει επιστημονικές έρευνες και να δίνει κίνητρα για έρευνες γύρω από τα βασανιστήρια και τις συνέπειες (σε είδη

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page, including the name 'Ελεάνω Βασιλείου'.

και σε έκταση) των βασανιστηρίων

- να διατηρεί και να αναπτύσσει ένα κέντρο πληροφόρησης (DOCUMENTATION)
- και προωθώντας τους αναφερόμενους τέσσερις "μερικούς" σκοπούς να συμβάλει στην πρόληψη βασανιστηρίων.

Αρθρο 4.

Η Εταιρεία αναπτύσσει τις δραστηριότητές της σε συνεργασία με το INTERNATIONAL CENTER FOR TORTURE VICTIMS (ICTV), της Κοπεγχάγης, το οποίο έχει ως σκοπό σε διεθνή κλίμακα:

- να μεταδίδει γνώσεις για την ύπαρξη βασανιστηρίων, τις συνέπειες των βασανιστηρίων και τα (εφαρμοζόμενα) μέσα για αποκατάσταση προσώπων τα οποία έχουν υποστεί βασανιστήρια
- να υποστηρίζει ενέργειες για την αποκατάσταση θυμάτων
- να υποστηρίζει και να συμβάλλει στην (μετ)εκπαίδευση του προσωπικού του θεραπευτικού τομέα, με στόχο την εξέταση και τη θεραπεία προσώπων τα οποία έχουν υποστεί βασανιστήρια.

Διάρκεια

Αρθρο 5.

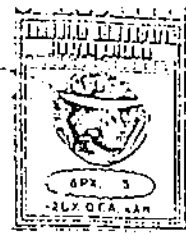
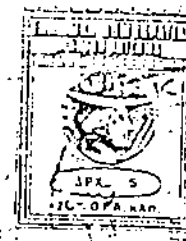
Η διάρκεια της Εταιρείας ορίζεται σε 10 χρόνια, αρχίζοντας από την ημερομηνία υπογραφής του καταστατικού και λήγοντας την 25 / 9 / 99... με δυνατότητα ανανέωσης, που θα αποφασίζεται από τη συνέλευση των εταίρων, με πλειοψηφία των 2/3 των παρόντων και ψηφιζόντων εταίρων.

Περιουσία

Αρθρο 6.

Η περιουσία της Εταιρείας αποτελείται από τις εισφορές των εταίρων, από επιχορηγήσεις, δωρεές, κληροδοτήματα και συνεισφορές από διεθνείς ή εθνικούς οργανισμούς και ταμεία, οργανώσεις, ιδρύματα, ιδιώτες κ.ά. Οι εταίροι κατέβαλαν ήδη τις παρακάτω εισφορές.

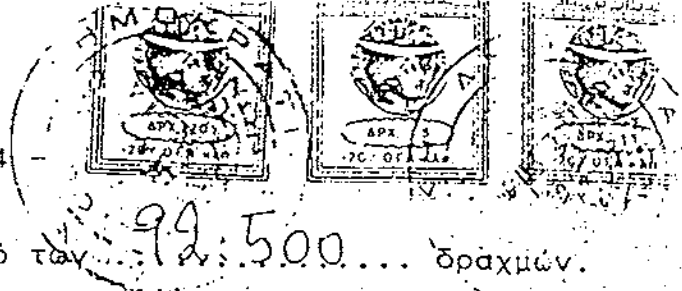
A collection of handwritten signatures and initials in black ink, scattered across the bottom of the page. Some are large and stylized, while others are smaller and more compact. They appear to be the signatures of the founders or members of the organization mentioned in the text above.

1. Μεταφραστικά Γραμμάτια	Δρχ.	5.000	✓
2. Καρξίωργα Νίσιμ	Δρχ.	3.000	✓
3) Τραπέζιων Ακτίς	Δρχ.	5.000	✓
4) Τραπέζι Βιβλίου	Δρχ.	5.000	✓
5 Μικρόν Ποση	Δρχ.	3.000	✓
6) Δοξιάς. Σπουρά	Δρχ.	5.000	✓
7) Βεργάρι Ηρώ	Δρχ.	3.000	
8 Μορική Νίσιμ - Κέρσι	Δρχ.	5.000	
Δημιόκειος Σαρανίδα	Δρχ.	5.000	
9. Δουροίκου Θεοδώρα	Δρχ.	4.000	
10. - Αγγερί Ηρήσο	Δρχ.	1.000	
11. Κλαροί Γωσιώη.	Δρχ.	3.000	
12. Τάσση Ηλαριάνα	Δρχ.	1.000	
13. Μισοίλου - Κίσιος	Δρχ.	1.000	
14. Λαροί Μαυροπίπυ	Δρχ.	3.000	
15. Ουδοσία Βοίμα - Κουμδελ	"	5.000	✓
16. Χρυσόμινια Παντελής	"	3.000	✓
17. Ζωγράφος - Γεωργίου	Δρχ.	2.500	✓
18. Ελευθέριος - Κίσιος	"	3.000	✓
19. Αλεξάνδρος - Κίσιος	"	5.000	
20. Κωστής - Βασιλείου	"	5.000	
21. Χ' Γεωργίου - Μισοί.	"	2.000	
22. Κωνσταντίνος - Κίσιος	"	2.000	

24.	Αδελφάνη - Αρμάς	2000	2000
25-	Αγγιν - Βαγγεζής	"	2000
26	Μετρω Κορδάκι	"	1000
	Κιττα - Ε/Κ/Μ	"	5000
28	Μανφάρικα Ζεζέ	"	2500
5	Μιζορ Αρναία	"	2500
0	Φιλιππίου Κωνσταντίνος	"	1000

και ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 99.500... δραχμών. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει υποχρέωση να φροντίζει ώστε η Εταιρεία, αποδεχόμενη, επιδοτήσεις, δωρεές ή συνεισφορές να μη δεσμεύεται από καμία σχέση εξάρτησης απέναντι σε χορηγούς ή τρίτους.

Το Διοικητικό Συμβούλιο οφείλει να αρνηθεί την αποδοχή παροχών οι οποίες, κατά την εκτίμησή του, ενδέχεται να συνεπάγονται μια σχέση εξάρτησης.

Άρθρο 7.

Το μέρος της περιουσίας της Εταιρείας που δεν δεσμεύεται σε ακίνητα ούτε είναι απαραίτητο για τη λειτουργία της τοποθετείται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου που αφορούν μη κερδοσκοπικά νομικά πρόσωπα.

Άρθρο 8.

Για τις υποχρεώσεις της Εταιρείας ευθύνεται αποκλειστικά η ίδια διά της περιουσίας της.

Διοικητικό Συμβούλιο

Άρθρο 9.

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από 9 μέλη. Ένα μέλος ορίζεται από το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών. Ένα μέλος ορίζεται από τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο. Ένα μέλος ορίζεται από το Διεθνές Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων, που εδρεύει στην Κοπεγχάγη, με στόχο την καλύτερη σύνδεση και προσφορά εμπειρίας και μεθόδων εργασίας. Αυτό ισχύει για την πρώτη θητεία του Διοικητικού Συμβουλίου με δυνατότητα ανανέωσης αν κριθεί σκόπιμο. Ένα μέλος ορίζεται από το προσωπικό (μονίμους επ'αμοιβή συνεργάτες).

Τα υπόλοιπα μέλη διορίζονται από την ιδρυτική συνέλευση πριν τεθεί σε ισχύ το παρόν καταστατικό. Εάν λήξει η ιδιότητα μέλους

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page.

των εκπροσώπων αυτών, το Δ.Σ. διορίζει το καινούργιο μέλος.

Η σύνθεση του Δ.Σ. πρέπει να είναι τέτοια που να περιλαμβάνει ιατρούς, που έχουν εμπειρία στη διάγνωση και τη θεραπεία των συνεπειών από βασανιστήρια.

Η θητεία των μελών του Δ.Σ. είναι τριετής. Επανεκλογή/επαναδιορισμός επιτρέπεται.

Αν λήξει η θητεία συμβούλου πριν συμπληρωθεί η τριετία (παραίτηση, ανάκληση κ.λπ.), εκλέγεται αναπληρωματικός σύμβουλος για την υπόλοιπη περίοδο από το σχετικό φορέα.

Άρθρο 10.

Ως μέλος του Δ.Σ. μπορεί να εκλεγεί όποιος είναι ενήλικος και ικανός προς δικαιοπραξία.

Η θητεία των συμβούλων είναι άμισθη. Οι σύμβουλοι υπόκεινται στις γενικές διατάξεις περί αποζημιώσεως μελών Δ.Σ. νομικών προσώπων. Τα μέλη του Δ.Σ. δεν ευθύνονται ατομικά για τα χρέη της Εταιρείας, ούτε δικαιούνται να λαμβάνουν κανενός είδους αμοιβή από τους πόρους της Εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων και ενδεχομένων κερδών της. Τα μέλη του Δ.Σ. δεν μπορούν να λαμβάνουν οικονομική υποστήριξη από την Εταιρεία, εκτός από την κάλυψη δαπανών που αφορούν δραστηριότητες μέσα στα πλαίσια των σκοπών του καταστατικού της Εταιρείας, εκτός αν άλλως ορίζει το Καταστατικό.

Η Εταιρεία λειτουργεί σε βάση ανθρωπιστική και δεν επιδιώκει κανενός είδους οικονομικό κέρδος.

Άρθρο 11.

Μετά την διεξαγωγή των αρχαιρεσιών το Δ.Σ. συγκροτείται σε σώμα και από τα μέλη του εκλέγει έναν Πρόεδρο, έναν Αντιπρόεδρο, ένα Γραμματέα και ένα Ταμία.

Το Δ.Σ. συνεδριάζει όποτε κρίνεται αναγκαίο, οπωσδήποτε πάντως κάθε τρίμηνο.

Ο Πρόεδρος συγκαλεί το Δ.Σ. Η κανονική προθεσμία συγκλήσεως είναι τουλάχιστο δύο εβδομάδες προ της συνεδριάσεως.

Για να υπάρχει απαρτία πρέπει να παρευρίσκονται τουλάχιστον 5 σύμβουλοι.

A collection of handwritten signatures and initials in black ink, located at the bottom of the page. The signatures are of various styles, some appearing to be initials or short names, and are scattered across the bottom third of the page.

Οι αποφάσεις λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία. Σε περίπτωση ισοψηφίας επικρατεί η ψήφος του Προέδρου.

Αρθρο 12.

Ο διευθύνων ιατρός ορίζεται από το Δ.Σ. Το Δ.Σ. προσδιορίζει τα καθήκοντά του καθώς και τον τρόπο λειτουργίας και διοίκησης του Κέντρου με εσωτερικό κανονισμό που θα εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση των εταίρων. Ο διευθύνων ιατρός μπορεί να είναι μέλος του Δ.Σ. Το Δ.Σ. μπορεί να συνεδριάσει με συμμετοχή μόνο των μελών του.

Αρθρο 13.

Το Δ.Σ. μπορεί να συστήσει επιτροπή η οποία θα το συμβουλεύει σχετικά με τις επιστημονικές δραστηριότητες της Εταιρείας. Η επιτροπή θα παρακολουθεί επίσης και τις ερευνητικές δραστηριότητες της Εταιρείας, είτε γίνονται στην Εταιρεία είτε αλλού σε συνεργασία με άλλους φορείς.

Το Δ.Σ. μπορεί να συστήσει και άλλες επιτροπές.

Αρθρο 14.

Η Εταιρεία εκπροσωπείται από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. - σε περίπτωση κωλύματος από τον Αντιπρόεδρο και έναν άλλο σύμβουλο από κοινού. Η Εταιρεία μπορεί να αναθέτει στους συνεργάτες της να την εκπροσωπήσουν για συγκεκριμένο θέμα βάσει ειδικής εντολής του Δ.Σ.

Γενική Συνέλευση

Αρθρο 15.

1. Υπέρτατη αρχή της Εταιρείας είναι η Συνέλευση των εταίρων, που συγκαλείται από το Δ.Σ. στην έδρα της Εταιρείας με προσωπική γραπτή πρόσκληση. Η πρόσκληση αυτή αποστέλλεται με συστημένη επιστολή στους εταίρους τουλάχιστον 3 εβδομάδες πριν από την ημερομηνία της Συνέλευσης.

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page, including names like 'Παναγιώτης' and various initials.

Η πρόσκληση περιέχει την ημερομηνία και την ώρα της Συνέλευσης, όπως επίσης και την ημερήσια διάταξη. Η Συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία σε περίπτωση παρουσίας του ημίσεως πλέον ενός των εταίρων και αποφασίζει έγκυρα για κάθε θέμα με απλή πλειοψηφία.

2. Η σύγκληση της Συνέλευσης των εταίρων αποφασίζεται κατά την κρίση του Δ.Σ. ανά πάσα στιγμή, εκτός της ετήσιας τακτικής Συνέλευσης, που συγκαλείται μέσα στους 4 πρώτους μήνες του έτους.

3. Στη Συνέλευση παρίστανται όλοι οι εταίροι αυτοπροσώπως ή μέσω αντιπροσώπου που έχει απαραίτητα γραπτή εξουσιοδότηση.

4. Η Συνέλευση εκλέγει το Δ.Σ., εγκρίνει τον Ισολογισμό και την Έκθεση Πεπραγμένων της Εταιρείας, απαλλάσσει τα μέλη του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη, τροποποιεί το παρόν καταστατικό και γενικά είναι αρμόδια να πάρει οποιαδήποτε απόφαση.

5. Αν δεν επιτευχθεί απαρτία, η Συνέλευση συγκαλείται εκ νέου μέσα σε ένα μήνα από την ημερομηνία της Συνεδρίασης που αναβλήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, παρ.1. Η επαναλαμβανόμενη Συνέλευση κατ'αυτόν τον τρόπο βρίσκεται σε απαρτία ανεξάρτητα από τον αριθμό των παρόντων εταίρων.

6. Το 1/4 του αριθμού των εταίρων μπορεί να ζητήσει τη σύγκληση έκτακτης Συνέλευσης γραπτώς και εκθέτοντας τους λόγους. Σε τέτοια περίπτωση το Συμβούλιο οφείλει να συγκαλέσει τη Συνέλευση το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από τη λήψη του αιτήματος αυτού.

Είσοδος νέων εταίρων

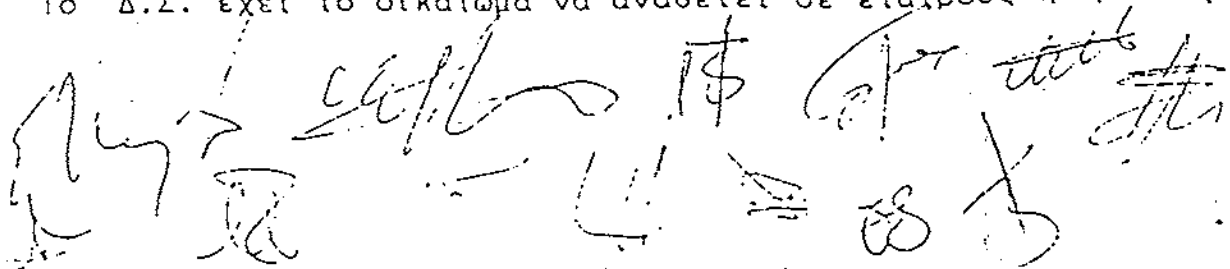
Άρθρο 16.

Η είσοδος νέων εταίρων στην Εταιρεία γίνεται με απόφαση της Συνέλευσης ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. Η αναγκαία πλειοψηφία στη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση πρέπει να φτάσει το ήμισυ πλέον ενός του συνόλου των εταίρων.

Έρευνα και μελέτες

Άρθρο 17.

1. Το Δ.Σ. έχει το δικαίωμα να αναθέτει σε εταίρους ή τρίτους

τη διεξαγωγή ερευνών και εργασιών και την κατάρτιση μελετών έναντι αμοιβής.

2. Η ανάληψη μελετών κ.λπ. σχετικών με τους στόχους της Εταιρείας από εταίρους, όπως επίσης και η συμμετοχή τους σε συναφείς οργανισμούς με ή χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό και γενικά, κάθε επιστημονική ή επαγγελματική ενασχόληση που αφορά την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, χρηματοδοτικούς οργανισμούς, διεθνείς οργανώσεις κ.λπ. δεν θεωρείται ότι αντίκειται στα συμφέροντα της Εταιρείας.

Άρθρο 18.

Εταίροι, μέλη της Εταιρείας, είναι δυνατό, βάσει σχετικής απόφασης του Δ.Σ. να προσληφθούν με σχέση εργασίας βάσει σχετικής σύμβασης, εφ' όσον ο αριθμός τους δεν ξεπερνά το ένα τρίτο του συνολικού αριθμού των εταίρων. Κατά τη διάρκεια της συμβατικής αυτής σχέσης οι εταίροι που απασχολούνται κατ' αυτό τον τρόπο διατηρούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από το καταστατικό, εκτός του δικαιώματος ψήφου στη Συνέλευση σε περίπτωση που το θέμα που τίθεται σε ψηφοφορία αφορά την εργασία που εκτελούν έναντι αμοιβής.

Άρθρο 19.

1. Η εταιρεία δεν έχει κερδοσκοπικό σκοπό και, κατά συνέπεια, δεν τίθεται θέμα διανομής κερδών κατά τη διάλυσή της ανάμεσα στα μέλη της. Η τύχη των περιουσιακών στοιχείων της Εταιρείας και η διάθεσή τους σε περίπτωση διάλυσης του νομικού προσώπου καθορίζεται με απόφαση της Συνέλευσης των εταίρων, υπό τον όρο ότι θα μεταβιβαστούν σε νομικό πρόσωπο που έχει τους ίδιους ή παρόμοιους ή συγγενείς στόχους - μη κερδοσκοπικούς - με την Εταιρεία.

2. Τα κεφάλαια που ενδεχόμενα ανήκουν στην Εταιρεία πέρα από τις εισφορές των εταίρων δεν είναι δυνατόν να διανεμηθούν στα μέλη της Εταιρείας.

3. Οι εξερχόμενοι εταίροι έχουν το δικαίωμα ανάληψης της

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page, including a large signature on the left and several smaller ones on the right.

εισφοράς τους σε περίπτωση που δεν έχει δαπανηθεί για κάλυψη ζημιών της Εταιρείας.

Άρθρο 20.

1. Η Εταιρεία, μετά το τέλος της διάρκειάς της, βρίσκεται σε κατάσταση εκκαθάρισης αυτοδικαίως. Το Δ.Σ. ασκεί καθήκοντα εκκαθαριστή, πλην αντίθετης απόφασης της Συνέλευσης.

2. Η σύσταση, η διάρκεια, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις και, γενικά, η λειτουργία του Δ.Σ. σαν εκκαθαριστή της Εταιρείας καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος καταστατικού που αναφέρονται στο Δ.Σ.

Άρθρο 21.

Σε περίπτωση αποθίωσης, δικαστικής απαγόρευσης, αποκλεισμού ή αποχώρησης εταίρου η Εταιρεία συνεχίζεται με τα άλλα μέλη.

Άρθρο 22.

Οι εταίροι έχουν το δικαίωμα αποχώρησης από την Εταιρεία η οποία συνεχίζεται με τα άλλα μέλη. Σε τέτοια περίπτωση η Συνέλευση έχει το δικαίωμα να διαγράψει από τον κατάλογο το μέλος αυτό.

Αρχεία της Εταιρείας

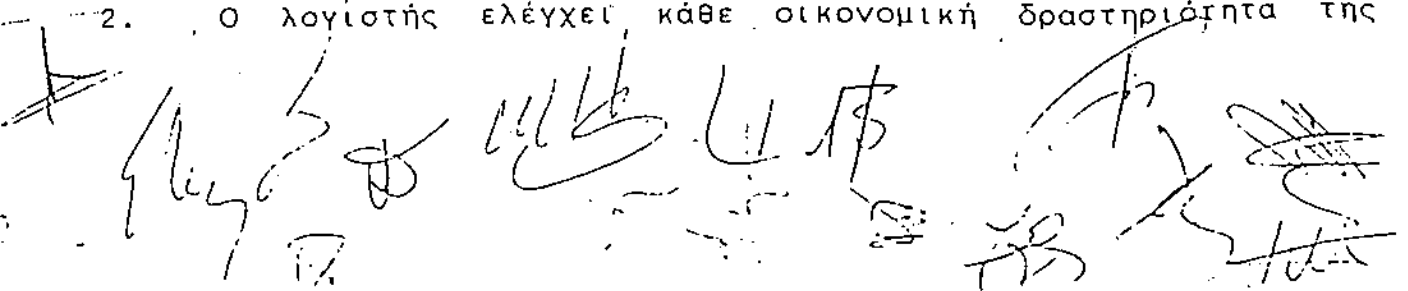
Άρθρο 23.

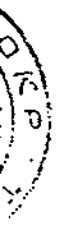
Σε περίπτωση διάλυσης της Εταιρείας, το Δ.Σ. πρέπει να φροντίσει ώστε τα αρχεία της Εταιρείας να περιέλθουν στα Αρχεία του Κράτους έτσι που τα στοιχεία των αρχείων να μην είναι προσιτά παρά μόνο για ειδικούς ερευνητικούς σκοπούς, οι οποίοι θα προσδιοριστούν από το Δ.Σ.

Άρθρο 24.

1. Κάθε οικονομική δραστηριότητα της Εταιρείας κατά τη διάρκεια της λειτουργίας και της εκκαθάρισής της ελέγχεται από λογιστή που διορίζεται κάθε χρόνο από το Δ.Σ. το οποίο καθορίζει την αμοιβή του.

2. Ο λογιστής ελέγχει κάθε οικονομική δραστηριότητα της

The bottom of the page contains several handwritten signatures and initials in black ink. There are approximately six distinct marks, some appearing to be full names and others as initials or abbreviations. The handwriting is cursive and somewhat stylized.

Εταιρείας και τα σχετικά έγγραφα και συντάσσει έκθεση, που κοινοποιείται στο Δ.Σ. και σε όλους τους εταίρους.

3. Ο λογιστής απαγορεύεται να είναι εταίρος ή υπάλληλος της Εταιρείας.

4. Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και τελειώνει την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Το πρώτο οικονομικό έτος θα λήξει την 31η Δεκεμβρίου 1980.

Το παρόν συντάσσεται σε 42 αντίγραφα, εκ των οποίων κάθε εταίρος έλαβε ένα, το δε τελευταίο θα δημοσιευθεί στα αρμόδια βιβλία του Πρωτοδικείου Αθηνών.

Οι συμβαλλόμενοι εταίροι

Handwritten signatures on the left side of the page.

Handwritten signatures of the contributing partners, including names like 'Ανδρέας', 'Χρήστος', and others.

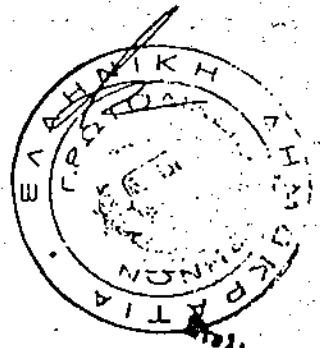
[Handwritten signature]

Ακριβές αντίγραφο από το πρωτότυπο νόμισμα θεσπισμένο
και καταχωρημένο στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου
Αθηνών με αυθ. αριθμό 18569
Αθήνα **28 Σεπ. 1939**
Ο ΔΙΚ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση και την
κατά σειρά της παραγγελίας
έκδοσή του.

Αθήνα 28 Σεπ. 1939
Προϊστάμενος του Τμήματος

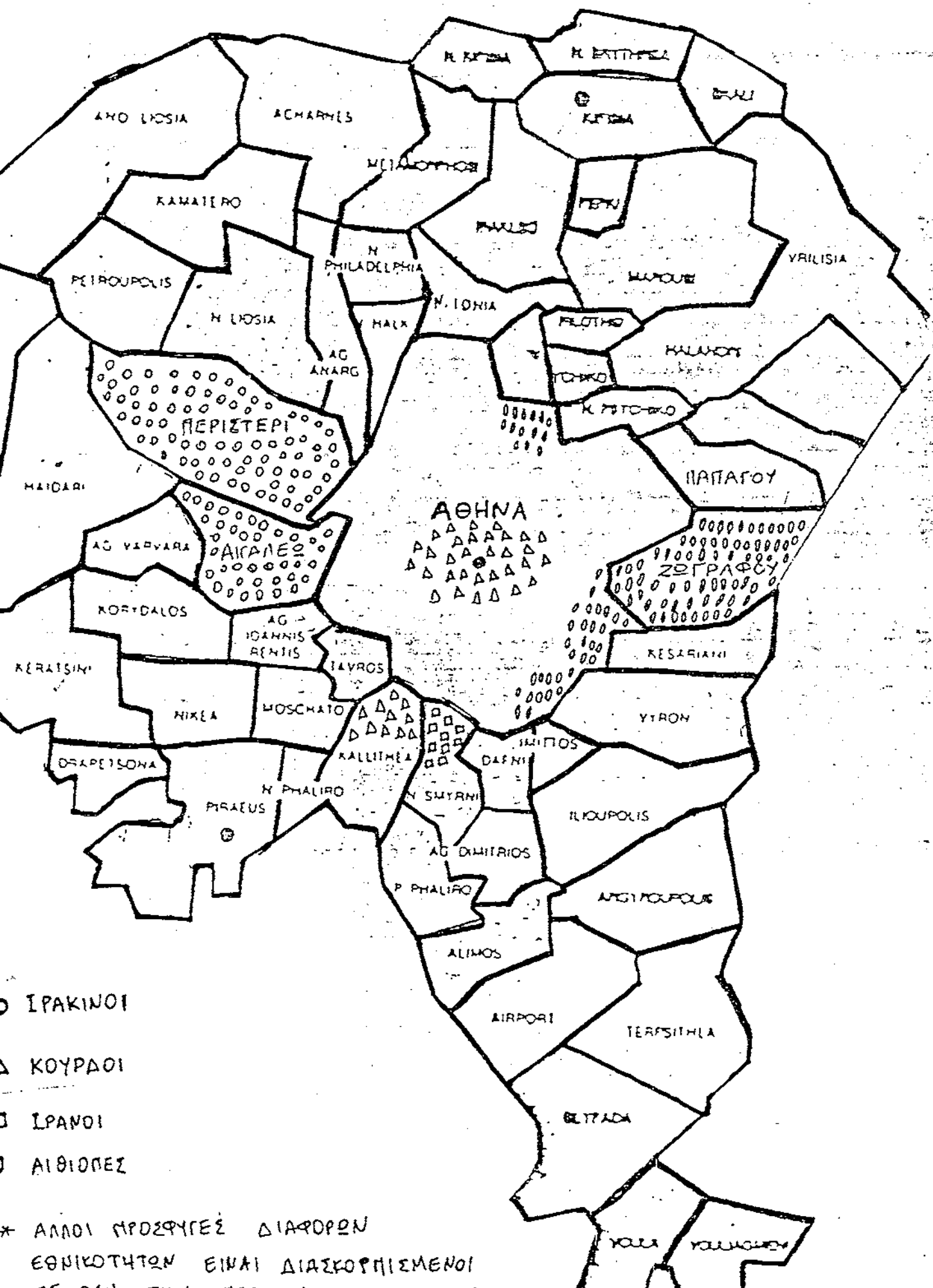
Πολιτική Τετάρτος

Πολιτική Τετάρτος

2. ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ.

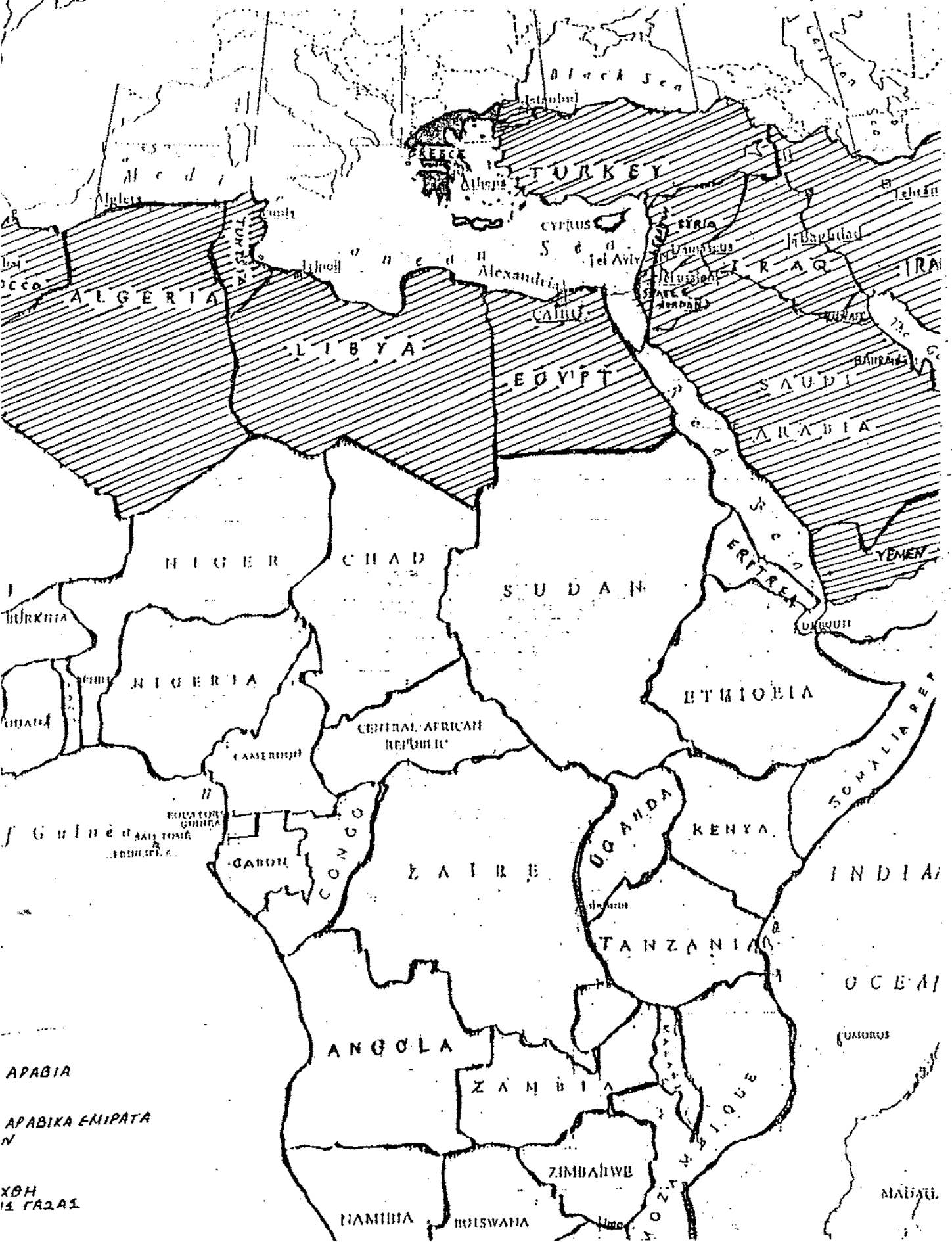
- ΙΡΑΚΙΝΟΙ
- △ ΚΟΥΡΔΟΙ
- ΙΡΑΝΟΙ
- ◇ ΑΙΘΙΟΠΕΣ

* ΑΛΛΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΣΚΟΡΗΜΕΝΟΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε

1. Άρθρα σχετικά με την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τα βασανιστήρια
2. Η ποικιλία του τρόμου : είδη βασανιστηρίων εικονογραφημένα
3. Βασανιστήρια και κακομεταχείριση στην Ελλάδα - Μαρτυρίες

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ ΕΠΙ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

XΘΗ
12 ΓΑ2Α1

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

"100 χλμ. βόρεια της Τύνιδας, σ' ένα μικρό χωριό που ονομάζεται Gaafour, υπάρχει ένα απλό κοιμητήριο. ... Στις 8 Μαΐου κάθε χρόνο μαζεύονται εδώ άνδρες και γυναίκες σ' αυτόν το λόφο κάτω απ' τον ήλιο - κάτω από την επιτήρηση όλων των σωμάτων αστυνομίας - για να θυμηθούν και να καταθέσουν λουλούδια στον σεμνό τάφο του Nabil Barakati - που πέθανε από βασανιστήρια. Πέθανε για ιδέες που πάντα μένουν νέες, δικαιώματα, ελευθερία, δικαιοσύνη. Ο Nabil Barakati είναι ένα σύμβολο όλων αυτών που είτε νεκροί είτε επιβιώσαντες έζησαν την έσχατη θυσία ... Είναι εξαιτίας αυτής της ακραίας απανθρωπιάς, απέναντι στον Nabil και απέναντι σε όλους τους άλλους που μαζεύομαστε στην Αθήνα ..."

Σε μια ανοικτή επιστολή στην ολομέλεια απευθύνθηκε ο Moncef Marzouki, πρώην διευθυντής της Tunisian Human Rights League, σ' αυτούς που μαζεύτηκαν στην Αθήνα για το Διεθνές Συμπόσιο "Βασανιστήρια στη Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική: Στρατηγικές Πρόληψης και Θεραπείας". Ο Δρ. Marzouki ήταν ένας από τους τρεις εξέχοντες αγωνιστές Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που είχαν προσκληθεί να μιλήσουν, αλλά οι κυβερνήσεις τους τους εμπόδισαν να συμμετάσχουν. Του ίδιου και του συναδέλφου του, Frej Fennich, αφαιρέθηκαν τα διαβατήρια λίγο πριν την έναρξη του Συμποσίου. (Το διαβατήριο του κου Fennich του επιστράφηκε πριν από δύο ημέρες). Ο τρίτος, Δρ. Eyad El Saggaj, από το Πρόγραμμα Ψυχικής Υγιεινής της Γάλλας Υπатыς Αρμοστικής για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα στη Γάζα, και ένας από τους οργανωτές του Συμποσίου που συνελήφθη από τις Παλαιστινιακές Αρχές αρκετές ημέρες πριν το Συμπόσιό μας και αφέθηκε ελεύθερος πριν από 2 ημέρες.

Περισσότερα από 70 άτομα και από 15 και πλέον χώρες συναντήθηκαν στην Αθήνα στις 21-23 Ιουνίου 1996 για να ξεκινήσουν μια εκστρατεία ενάντια στα βασανιστήρια στη Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική. Οι συμμετέχοντες αντιπροσώπευαν οργανώσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων από όλη την περιοχή, διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κυβερνήσεις και οργανώσεις που ασχολούνται με τη θεραπεία και αποκατάσταση θυμάτων βασανιστηρίων.

Το Συμπόσιο συνδιοργανώθηκε από το Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων και τη Διευθύντριά του Δρ. Μαρία Πίνιου-Καλλή και από την Civil Society Group του Search for Common Ground. Τις εργασίες του Συμποσίου άνοιξε η Πρόεδρός του Μαρία Πίνιου-Καλλή με την ανάγνωση ποιήματος του Αλέκου Παναγούλη που το έγραψε κατά τη διάρκεια της κράτησης του με το αίμα του. Τα περιγραφόμενα βασανιστήρια είναι τα ίδια μ' αυτά που υφίστανται τα θύματα που περιθάλπτει το Κέντρο μας τώρα. Έτσι αφιερώσαμε το Συμπόσιο στον Αλέκο Παναγούλη που φέτος κλείνουν 20 χρόνια από το θάνατό του αλλά και σε όλα τα ανώνυμα θύματα που συνεχίζουν και υπάρχουν στις μέρες μας. Ιδιαίτερη τιμή αποδόθηκε στη χήρα του Σπύρου Μουστακλή και αναφορά στη μνήμη του, γιατί δεν ξεχνάμε ...

Η διάσκεψη συμφώνησε να ξεκινήσει μία Εκστρατεία ενάντια στα βασανιστήρια στη Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική με δραστηριότητες

διάρκειας τριών μηνών στην εν λόγω περιοχή αρχίζοντας στις 10 Δεκεμβρίου 1996 που είναι η δωδέκατη επέτειος της αρχής ισχύος της Διεθνούς Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών Ενάντια στα Βασανιστήρια. Η Εκστρατεία θα υιοθετήσει σαν κείμενο πυρήνα το κομμάτι *Ελευθερία από τα Βασανιστήρια* του Τελικού Κειμένου της Παγκόσμιας Διάσκεψης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που διεξήχθη στη Βιέννη τον Ιούνιο του 1993. Αυτό το Κείμενο υιοθετήθηκε ομόφωνα από 183 κυβερνήσεις, μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Αποφασίστηκε επίσης η δημιουργία Δικτύου για τη Μέση Ανατολή που θα αποτελείται από μια Οργανωτική Επιτροπή με μέλη από τη Συντονιστική Επιτροπή του Συμποσίου καθώς και από νέα μέλη.

Πολλές προτάσεις για από κοινού προσπάθειες μεταξύ τοπικών και διεθνών μη κυβερνητικών οργανώσεων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ετέθησαν σε κινητοποίηση στη διάρκεια της συνάντησης. Αυτές θα κάνουν αυξημένες προσπάθειες για την υπεράσπιση αγωνιστών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που κρατούνται και πολλές φορές βασανίζονται σε πολλές χώρες της περιοχής για τις δραστηριότητές τους που αποσκοπούν να προστατεύουν τους συμπολίτες τους από παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η διάσκεψη αναγνώρισε την επείγουσα ανάγκη να εκπαιδευτεί το κοινό για τους υπάρχοντες διεθνείς και τοπικούς μηχανισμούς για την πρόληψη των βασανιστηρίων.

Εδώθη έμφαση στο πρόβλημα της ατιμώρησίας - στην αποτυχία να παραπεμφθούν στη δικαιοσύνη οι υπεύθυνοι των βασανιστηρίων. Η συνάντηση αποφάσισε να συνταχθούν φάκελοι με υλικό για γνωστά μέρη βασανιστηρίων, για κυβερνητικές οργανώσεις υπεύθυνες για βασανιστήρια και όπου είναι δυνατόν η ταυτότητα βασανιστών.

Η Εκστρατεία θα συμπεριλάβει διπλωματικές πρωτοβουλίες που θα απευθύνονται στις τοπικές κυβερνήσεις από κυβερνήσεις που υποστηρίζουν την επικύρωση διεθνών νομικών συμβάσεων που απαγορεύουν τα βασανιστήρια.

Τα βασανιστήρια αποτελούν όχι μόνο ένα βαρύ πολιτικό και νομικό θέμα αλλά ένα πρόβλημα δημόσιας υγείας που επηρεάζει βαθύτατα την υγεία ατόμων, οικογενειών και κοινοτήτων στις πατρίδες τους όπως και στις χώρες που μεταναστεύουν. Γι' αυτό το λόγο μια από τις ομάδες εργασίας εστίασε την προσοχή στην ανάπτυξη υπηρεσιών αποκατάστασης για επιβιώσαντες βασανιστηρίων στην περιοχή. Διαφορετικές κοινότητες μπορούν να χρησιμοποιήσουν διαφορετικές προσεγγίσεις ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες αλλά συμφωνήθηκε ότι η πιο αποτελεσματική προσέγγιση είναι εκείνη που θεμελιώνεται στην κοινότητα και ενώνει πολλές επαγγελματικές ειδικότητες.

Ιδανικά, οι θεραπευτικές υπηρεσίες θα έπρεπε να συνοδεύονται από εκπαίδευση στην κοινότητα όσον αφορά τα επακόλουθα των βασανιστηρίων αλλά σημειώθηκε επίσης ότι ακόμα δεν επικρατεί αρκετή ασφάλεια στην περιοχή για την εγκατάσταση υπηρεσιών αποκατάστασης σε μερικές χώρες.

Η διάσκεψη παροτρύνει όλες τις τοπικές κυβερνήσεις να επικυρώσουν τις διεθνείς συμβάσεις που απαγορεύουν τα βασανιστήρια και ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ να κάνουν πρακτικά βήματα να εφαρμόσουν δικλείδες ασφαλείας ενάντια στα βασανιστήρια. Κάθε προσπάθεια για την καθιέρωση νομοθετήματος που "νομιμοποιεί τα βασανιστήρια" είναι απορριπτέα. Τα βασανιστήρια είναι απαράδεκτα σε όλες και κάτω από όλες τις συνθήκες, χωρίς εξαίρεση.

Ρ. ΠΩΣ ΠΑΣΤΗΣ.

22/2/1991

ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΦΑΝΤΑΣΙΑ!

Το Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων, καταγγέλλει με φωτογραφικά ντοκουμέντα το βασανισμό μέχρι θανάτου του Τούρκου Σουλεϊμάν Ακιάρ, από αστυνομικούς της Δίωξης Μαρκετικών

Φωτογραφίες, ναυπηγικής του μορφή της βασανιστηρία που υπέστη ο Τούρκος Σουλεϊμάν Ακιάρ από αστυνομικούς της Δίωξης Μαρκετικών — έκτακτη του οποίων έδωκε τεύχος — έδωσε για να έρθει φως στη δημοσίευση το Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων. Φωτογραφίες, ντοκουμέντα, που βρέθηκαν όλα και πιο λεπτομερώς τα ερωτήματα που από την αρχή εκφραστήκαν με την υπεύθυνη της υφείας στις 22 Γενάρη. Γιατί οι αστυνομικοί βασάνισαν μέχρι θανάτου τον Σουλεϊμάν Ακιάρ; Γιατί επιτηρήθηκε η κάλυψη της υφείας; Γιατί η ιατροδικαστική έκθεση αναφέρεται ως αιτία θανάτου την πνευμονία...

Τις φωτογραφίες που αποτελούν δημοσίευση κυρίως προς την κοινή γνώμη και όλους τους Έλληνες πολίτες, παρουσιάσαν σε συνέλευση Τυ Ιατρικού Κέντρου Φώτης Κουφέλης και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου Μαρία Πίνου - Κωλή και Ιωάννα Παπασικά, υπογραμμίζοντας πως το βασανιστήριο που υπέστη ο Σουλεϊμάν Ακιάρ είναι πέρα από κάθε φαντασία. Για την υπόθεση άλλωστε, και με πρωτοβουλία του Κέντρου έχουν ληφεί γνώση και διεθνείς οργανώσεις.

«Η κυβέρνηση έχει την υποχρέωση να λογοδοτήσει γιατί τα όργανα της τάξης ή μάλλον της ατιμίας, βασάνισαν αυτόν τον Τούρκο πολίτη», επεσήμανε ο Φώτης Κουφέλης, τονί-

Στη φωτογραφία ίσως δεν φαίνεται καθαρά, αλλά το σώμα του Ακιάρ είναι καλυμμένο με εκχιμώσεις από όργανο που μοιάζει με γκλομπ

ζοντας ότι κανείς δεν μπορεί να υποβληθεί σε βασανιστήρια ανώμαλα από το λόγο της κριτικής του, ανεξάρτητα αν δίδεται για ποινικό αδίκημα ή για πολιτικούς λόγους.

Ο Σουλεϊμάν Ακιάρ, όπως είναι γνωστό, είχε συλληφθεί μαζί με έναν Τούρκο στις 21 Γενάρη, κατηγορούμενος για εμπόριο ναρκωτικών. Στη συντήρηση παρουσιάστη, όμως, που γίνεται στην Ασφάλεια, ήταν απάν. Ο λόγος αποκλειστικά μερικές μέρες αργότερα από τις εφημερίδες. Βρισκόταν οι καμπατόδη κατάσταση στη μο-νάδα εντατικής θεραπείας του ΚΑΤ. Εκεί είχε πεταφραθεί από το νοσοκο-

γιατρού του νοσοκομείου.
«Ο συνάδελφός μας Ν. Μπενιφής πρέπει να απολογηθεί για τους λόγους που οδήγησαν ένα γιατρό να εκδώσει ένα τέτοιο πιστοποιητικό», τόνισε η Μ Πίνου - Κωλή. Λέγοντας πως στη χώρα μας δεν έχουμε δικτατορία ώστε να χρησιμοποιούνται τέτοιες πρακτικές.

Οι φωτογραφίες, όπως είπε η Μ. Πίνου - Κωλή, είναι προϊόν της ειλικρίκειας ορισμένων γιατρών που έζη-μέρισαν το Κέντρο για το περσιτικό και έβγαλαν τα πιστοποιητικά βασανισμών λίγο πριν ο Ακιάρ οδηγηθεί στο χειρουργείο.

Από τις φωτογραφίες φαίνεται ότι το σώμα είναι καλυμμένο με εκχιμώσεις από όργανο που μοιάζει με γκλομπ, φαινόταν καθαρά. ενώ μαρτυρίες υπάρχουν για κακώσεις των εξωγεννητικών οργάνων έως και ρήξη του προκτικού δακτυλίου.

Το Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων, ενημέρωσε για τις σοβαρές βλάβες του Ακιάρ την Επιτροπή για την παρακολούθηση της τήρησης της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για την πρόληψη των βασανιστηρίων, τη Διεθνή Αμνηστία και το αντίστοιχο Ιατρικό Κέντρο της Κοπεγχάγης. Η υπόθεση απασχολεί επίσης ομάδα γιατρών που ερευνά υποθέσεις βασανιστηρίων στις οποίες ενόχοντα γιατροί, καθώς και υποθέσεις γιατρών που εκδίδουν ψευδή πιστοποιητικά.

ΚΑΙ ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ...

Οι εκθέσεις για την τήρηση ή μέλλουσα μη τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πέρνουν σαν το χαλάκι από τους διεθνείς οργανισμούς. Και μαζί με όλες τις ελλειψόμενες χώρες για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων συντίθενται να είναι (αν είναι δυνατόν) και η Ελλάδα!

ΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ της Διεθνούς Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που είναι γνωστές με τη σχετική έκθεσή της, η οποία είδε το φως της δημοσιότητας στα τέλη του Ιουνίου, αποσολάζουν και τον ΟΗΕ, ο οποίος ζητάει από την ελληνική κυβέρνηση ικανοποιητικές εξηγήσεις.

ΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ του στις 21 Αυγούστου ο Peter Koussimias, ειδικός εισηγητής σε θέματα βασανισμών της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ (εδρεύει στη Γενεύη), ζητάει από την ελληνική κυβέρνηση κληρή ανασφορά για τους βασανισμούς που είχε καταγγείλει η Διεθνής Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στις δημοσιοευτές ολόκληρη στο «Π», στις 25 Ιουνίου. Οι καταγγελλίες εκείνες είχαν προκαλέσει αίσθηση γιατί:

• Ήταν η πρώτη φορά από το 1974 που η Διεθνής Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είχε ασχοληθεί με την Ελλάδα.

• Έγινε σε μια στιγμή που η χώρα μας δεχόταν από παντού διάφορες επικρίσεις για άλλα θέματα (σχέσεις με την ΕΟΚ, οικονομική πολιτική και δημοσίου ελλείμματα, θέμα Σκοπίων και άλλα).

ΟΛΑ ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ που ανέφερε η Διεθνής Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συγγενών των θυμάτων ή των ιδίων των θυμάτων.

• Η ελληνική κυβέρνηση είχε τότε ακατήχησι ότι σχεδόν κανένα από τα περιστατικά δεν ήταν αληθινό ή δεν είχε γίνει έτσι ακριβώς όπως αναφερόταν στην έκθεση.

• Ο υπουργός Δημ. Τάξης είχε διατάξει και Ένορκη Διοικητική Εξέταση για μερικές περιπτώσεις, τα αποτελέσματα δοθέντα στη δημοσιότητα τέλος Ιουλίου, οπότε και το θέμα για την κοινή γνώμη έκλεισε.

ΔΕΝ ΕΧΕΙ όμως, τελειώσει και για τον ΟΗΕ! Η επιστολή του Koussimias δόθηκε στον Έλληνα πρεσβευτή στον ΟΗΕ, τον Εμμανουήλ Γκιζα, και μέσω αυτού στην ελληνική κυβέρνηση (υπουργείο Εξωτερικών, Δικαιοσύνης και Δημ. Τάξης) και συνοδεύεται από μια περίληψη καταγγελλιών, στην οποία αναφέρονται συγκεκριμένες περιπτώσεις βασανισμών ή κακοποιήσεων και για τις οποίες ο ΟΗΕ ζητάει συγκεκριμένες απαντήσεις. Η απάντηση έπρεπε να είχε δοθεί μέχρι τις 31 Οκτωβρίου.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ κυβέρνηση ανέθεσε και

Ο ΟΗΕ ζητάει εξηγήσεις από την Ελλάδα

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

πάλι στον υπουργό Δημόσιας Τάξης να απαντήσει.
• Στάλθηκε μέχρι αυτή τη στιγμή κάποια απάντηση στον ΟΗΕ;
• Και... τι είδους απάντηση ήταν;
Η ΙΣΤΟΡΙΑ, όμως, δεν πρόκειται να σταματήσει εδώ.

Γο Μάριε ο θα επισκεφθεί τη χώρα μας ειδική επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης για να ελέγξει τις καταγγελλίες θα πάει σε φυλακές, κρατητήρια και αστυνομικά τμήματα, όπου έχει καταγγελλθεί ότι γίνονται κακοποιήσεις ή βασανισμοί — παντού!

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ ολόκληρο το κείμενο της εισηγητικής Κοινοβουλευτικής έκθεσης της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ που αναφέρονται στην Έκθεση της Διεθνούς Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Ιουνίου).

ΤΙ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

«Γραφείο Ηνωμένων Εθνών Γενεύης

Προς κ. Μανώλη Γκιζα
μόνο υπεύθυνο
της Ελλάδας στο γραφείο του
ΟΗΕ στη Γενεύη

Αγαπητέ κ. πρέσβη

ΕΧΩ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΩ στην απόφαση της επιτροπής των Ην. Εθνών 1992/32 με τον τίτλο "Βασανισμοί και άλλες σπάνθρωπες και ταπεινωτικές μεταχειρίσεις ή τιμωρίες". Με την απόφαση αυτή η επιτροπή ορίζει ότι ο εισηγητής για να διακρινάται την εντολή που έχει λάβει πρέπει να συζητήσει αναζητά και να λαμβάνει αξιόλογες και βάσιμες πληροφορίες από την κυβέρνηση και τα ενδιαφερόμενα γραφεία, καθώς και από τις εξουθενωτικές οργανώσεις.

• Καλεί τον ειδικό εισηγητή για να μπορεί να φέρει εις πέρας την εντολή που έχει λάβει να έχει υπόψη του ότι πρέπει να βρίσκεται σε πλήρη ειλικρίνεια, να μπορεί να ανταποκριθεί αποτελεσματικά σε κάθε αξιολόγηση και βάσιμη πληροφορία που του δίνεται και να ανταποκρίνεται με την κατάλληλη φρόνηση.

• Κάνει έκκληση προς όλες τις κυβερνήσεις να συνεργάζονται και να βοηθούν τον ειδικό εισηγητή στην άσκηση των καθηκόντων του και να του παρέχονται όλες οι πληροφορίες που τους ζητά.

ΕΠΙΣΗΣ, ΘΑ ΘΕΛΩ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΩ στην απόφαση 1992 της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην οποία: Ενθαρρύνει τις κυβερνήσεις να ανταποκρίνονται λεπτομερώς στα διαβήματα που τους γίνονται, ώστε ο ειδικός εισηγητής που στείλεται με το θέμα να μπορεί να χειριστεί την εντολή που έχει λάβει αποτελεσματικά. Επίσης, ενθαρρύνει τις κυβερνήσεις που συναντούν προβλήματα στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να συνεργάζονται πιο στενά με την επιτροπή διά μέσου των σχετικών με το θέμα διαδικασιών και ειδικότερα να ζητούν επίσημη εισηγητική επίκληση ουσίας.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΗΙ πρόσφατα και αφορούν συμβάντα βασανισμών, ή σκληρές μεταχειρίσεις στη χώρα σας (σας επισυνάπτω περίληψη αυτών των καταγγελλιών). Ζητώ λοιπόν, τη συνηγορία σας, σύμφωνα πάντα με τις αποφασίσεις που έλαβα ήδη αναφέρει, για να ξεκλειδωθούν η αλήθεια αυτών των καταγγελλιών. Για το λόγο αυτό ζητώ τις παρακάτω πληροφορίες:

1. Αν οι καταγγελλίες είναι πραγματικά ακριβείς.
2. Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία, η οποία θα πρέπει να συμπεριληφθεί για τον καθορισμό της ευθύνης των καταγγελλιών.
3. Το δικαστήριο, το γραφείο ή όποια άλλη αρμόδια αρχή

που έχει ανατεθεί η έρευνα των καταγγελλιών και αν έχουν παραλειφθεί οι υπεύθυνοι.

4. Τα αποτελέσματα των ιατρικών εξετάσεων και η ταυτότητα εκείνου που διενήργησε την εξέταση.
5. Την ταυτότητα ατόμου ή ατόμων της στρατιωτικής μονάδας υπεύθυνοι για το βασανισμό, αν είναι γνωστά τα στοιχεία. Καθώς επίσης και τα στοιχεία της στρατιωτικής αστυνομίας, παραστρατιωτικής ή άλλης οπλισμένης ομάδας ανεξέλεγκτης από το κράτος, στις οποίες ανήκουν τα άτομα που διέπραξαν τους βασανισμούς.
6. Την ποινική διαδικασία που έχει επιβληθεί στο βασανιστή.
7. Σε ποιο σημείο βρίσκεται η έρευνα ή κοινή διερεύνηση και δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί.
8. Η φύση και το ποσό οποιασδήποτε αμοιβής δόθηκε στο θέμα ή στους συγγενείς του.
9. Στην περίπτωση που η έρευνα δεν έχει ολοκληρωθεί, τα υπεύθυνα άτομα δεν έχουν εντοπισθεί ούτε εμφανιστεί στη δικαιοσύνη, η δε αποζημίωση δεν έχει καταβληθεί, να δοθούν οι πληροφορίες για ποιους λόγους επικρατεί αυτή η κατάσταση.
10. Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία που η κυβέρνηση θεωρεί αναγκαία για τα καταγγελλόμενα.

ΑΚΟΜΗ ΚΑΛΩ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ σας να λάβει ειλικρινώς οποιαδήποτε μέτρα που μπορεί να είναι απαραίτητα για να τρευνηθούν οι καταγγελλίες ώστε να παραδοθούν στη δικαιοσύνη και να τιμωρηθούν αναλόγα οι υπεύθυνοι.

• Να ληφθούν οποιαδήποτε μέτρα ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον παρόμοιες πράξεις.

• Να αποζημιώσει τα θύματα ή τους συγγενείς, όπως προβλέπει η απόφαση από το 1984.

• Να σημειωθεί ότι στην περίληψη που συμπεριλαμβάνεται στο γράμμα αυτό αναφέρεται ότι έχει γίνει έρευνα και ότι οι ποινικοί που ήταν αναμενόμενοι έχουν τιμωρηθεί σε διαφορετικούς βαθμούς. Παρ' όλα αυτά οποιαδήποτε άλλες πληροφορίες για αυτό το θέμα θα ήταν βοηθητικά εκτιμήσεις.

ΝΑ ΗΜΙΟΥΝ ΕΥΓΙΝΙΣΜΩΝ και τις απαντήσεις θα τις ελαμβύνα μέχρι 31 Οκτωβρίου για να προλάβω να ετοιμάσω το τελικό κείμενο για την 49η συνεδρίαση της Επιτροπής. Θέλω την καυτή μου στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε βελτίωση που μπορεί να σας χρειαστεί.

«Ειλικρινής δικός σας
Peter Koussimias
ειδικός εισηγητής της Επιτροπής
των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
σε θέματα βασανισμών».

ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ

Δεν δέχεται η ελληνική κυβέρνηση τη διαπίστωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Αποθράψης η Εξεστειλιστικής Μεταχείρισης η Τριμύρια ότι προκαλεί ανησυχία η μεταχείριση που επιφυλάσσει η Αστυνομία στους κρατούμενους και ότι υπάρχουν περιπτώσεις σοβαρής κακοποίησης και βασανιστηρίων.

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ Επιτροπή Πρόληψης κατηγορεί την Ελλάδα για κακοποιήσεις, αλλά τα υπουργεία Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης και τη διαψεύδουν

Υπό τις αποδοκιμασίες συγκαταρρωμένων, αλλά και κάτω από τις σφίγγες διαβεβαιών συγκρατούμενων τους, οι Μ. Δουρής και Π. Κακκαλός μεταγγόνι στις Φυλακές Τρίπολης

Στην απάντησή της ελληνικής κυβέρνησης χιβερόνησης στην εξέταση της επιτροπής που επιμερέθηκε την Ελλάδα από τις 14 μέχρι τις 26 Μαρτίου 1993, αν και δεν αποκλείεται η ύπαρξη μεμονωμένων κρούσεων κακομεταχείρισης - δεν γίνεται σε καμία περίπτωση άρνηση η διαπίστωση της. Αντίθετα, τονίζεται ότι η χώρα μας υπήρξε πρωτοπόρος στην προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

ΔΕΝ ΕΔΩΣΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η ελληνική πλευρά τονίζει ότι η θέση της επιτροπής στηρίζεται κυρίως αποκλειστικά σε ισχυρισμούς που είναι γενικόλογα και ασφύκτοι και ότι οι ελάχιστες λεπτομέρειες ενδείξεις που μνημονεύονται στην έκθεση αφορούν πολύ από το να αποδείξουν την αλήθεια των ισχυρισμών αυτών. Αναφέρεται μάλιστα ότι αν και ζητήθηκε από την επιτροπή να δοθεί τηρηχάρμη στα στοιχεία, εκεί-

νη δεν ανταποκρίθηκε και έτσι δεν κατέστη δυνατό να εξεγνωστούν οι περιπτώσεις αυτές.

Στην έκθεσή της η επιτροπή κατέγραψε καταγγελίες για κακομεταχειριστή κρατούμενων, τόσο στις φυλακές ύπυ και στην Αστυνομία, που σε πολλές περιπτώσεις μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως βασανιστήρια, ενώ ανέφερε ότι στη Γέφυρα Ασφάλειας Αθηνών και Θεσσαλονίκης υπάρχουν ακόμη ειδικά οργάνω, εκτός από τα κλωβιά, που χρησιμοποιούνται για χτυπήματα σε κρατούμενους, αλλά και εργαλεία για ηλεκτροσόκ.

Με μέλανα χρωμάτα περιέγραψε και τις συνθήκες διαβίωσης των κρατούμενων στις φυλακές, αλλά και την κατάσταση των θεραπευτικών καταστημάτων.

Πρέπει να τονιστεί, πάντως, ότι πολλές από τις συστάσεις της επιτροπής προς τα αρμόδια υπουργεία έγιναν δεκτές και έτσι πολλά κριτήρια

του κριτήριου ασφαλιστικά καταφυγήσαν η υπολειπόμενων, ενώ καταβλάεται κάθε προσπάθεια ώστε ο χρόνος διαμονής των κρατούμενων σε αυτά να περιορίζεται στο ελάχιστο δυνατό.

Μαθήματα στις σχολές

Αποστητική ανακοίνωση εξέδωσε και το υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Και από αντικριστόν οι τις θέσεις της επιτροπής σχετικά με τις περιπτώσεις κακομεταχειρισμένων.

Το υπουργείο κάνει ιδιαίτερη μνεία στα μαθήματα που διδάσκονται στις αστυνομικές σχολές της Χοφίας και τα οποία, όπως η έκθεση, σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αναφέρεται ότι στις περιγραφές αστυνομικών σχολών και συγκεκριμένα στις σχολές αστυνομικών, αρχιφυλάκων και αξιωματικών, κερδώς και στο πλαίσιο μετακαταδύσης τελεθαιμνωμένων, διδάσκεται αν

επινοητολογία έστωση το αναταμένο «αναστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων» και «ανταρτική» από δικαστικό λειτουργό και από ανώτατο απόκριτο «επινοητολογία».

Η επιλογή των περιουσιών, όπως λέει το υπουργείο, γίνεται πάντα με γνώμονα την ζήτηση στην αρχή της προσαρμογής των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Όσον αφορά το ζήτημα κούνησης για τον οποίο η επιτροπή λέει ότι παρατηρούνται αρθροί για τις αστυνομικές αρχές, το υπουργείο απαντά λέγοντας ότι αυτός περιορίζεται στον ασφαλιστικό ασφαλιστικό και περιφύλαξη του περιεχόμενου στις περιπτώσεις παραδύσεων που δεν έχουν τελεθαιμνωμένα εργαζομένων, με αποτέλεσμα να καθιστούν οι διδιδικαστικές επιλογές, «κατά για το οποίο δεν ελήθηται η Απινωχίση».

individual — sometimes an older woman — whom everyone sees as good, who is uncomplaining, helpful to her neighbours, friendly with her neighbours, friendly with the village of village disputes, a village of peace. In the quarrelsome village of the European Union, that village is filled by Denmark, the nearest thing we have to a sane, well-balanced, consistently good-natured European neighbour. If all of the 15 members of the EU were like Denmark, there would be few European wars left. This goodness has been nurtured since after the German invasion of 1940, and through the Holocaust, the Danes probably did more to protect their Jewish population than any other European country. Now the Danes have a cause of conscience, and it is important that we should all listen.

Torture is a horrible subject. As a realist one has to deal with subjects in which there is strong psychological denial: they are matters one does not wish to write about, because they are so painful; one's readers would often prefer not to be told about them. Aids is one such subject. When now it is hard to persuade people to face the reality of the Aids epidemic in Africa, which each year is killing ten times as many people as all the world's wars put together. Torture is another subject that people do not wish to think about, yet international exposure is probably the strongest weapon there is against it. International, government-sponsored torture

in 1973. Amnesty International appealed to the medical profession to join its campaign against torture. A group of Danish doctors responded; they started with an examination of Chilean and Greek refugees who were living in Denmark. "The objective was to find forensic medical evidence about the after-effects of torture." That project has grown into

the present organisations: the Rehabilitation and Research Centre for Torture Victims, and the International Rehabilitation Council for Torture Victims (IRCT). The headquarters are in Copenhagen.

The work is both privately and publicly funded. The IRCT has 70 units around the world. The staff includes doctors, nurses, psychologists, social workers, psychotherapists and interpreters. It also has a reference library. Copenhagen can now be regarded as the world centre for the study of the torture epidemic. I was fascinated by my visit last week; there is growing British interest, including a visit by the Princess of Wales last May.

The scale of the torture epidemic is broader than I had realised. Amnesty, the United Nations and the IRCT all monitor the spread of torture. The IRCT view is that government-approved torture occurs in 78 countries; about a third of the members of the United Nations. As the 78 countries seem to include the two largest populations on earth, China and India (particularly in Kashmir), the proportion of the world's people living in the potential torture zone must be at least half. The Middle East, including Turkey, Iran and Iraq, is a particularly bad part of the world.

I had mistakenly thought of torture as a sort of cottage industry, locally organised in different ways in different countries. The IRCT has established that institutionalised torture is far more organised than that. Torturers are selected and trained; new methods of torture spread rapidly inside the torture profession; the objectives are governmental, and not

merely local or accidental. Torture is more like an international business than a cottage industry.

The medical director of the IRCT, Dr Inge Genefke, has been involved in this work for 20 years, and is totally dedicated to it. She has reached several conclusions as a result of her experience. The first, which the Danish doctors established in the 1970s, is that the medical consequences of torture persist long after the torture itself has stopped, particularly the psychological conse-

William Rees-Mogg

quences. These long-term psychological effects damage the families of those tortured, as well as the direct victims. One of the main research programmes of the centre covers the symptoms, behaviour and rehabilitation of children from families subjected to torture.

The second conclusion is that the aim of torture is not to discover information, but to destroy the personalities of the potential opponents of the torturing regime. In 1940, when Stalin invaded the Baltic countries, Latvia, Lithuania and Estonia, his troops were ordered to round up all the potential opposition leaders and kill them. The Katyn massacre was an example of this Soviet policy applied to Poland. Torture has the same objective, although only a minority of victims are usually

killed. The target group generally includes politicians, journalists, teachers, trade union leaders and student leaders, as well as human rights activists and other protest leaders.

The one welcome discovery is that rehabilitation can be surprisingly successful, not only in the case of physical damage, which may or may not prove long-lasting, but of psychological damage as well. The human personality can be helped to recover, and even people who have been reduced to a vegetable condition can be brought back to normal functioning. Most difficult are adolescents, who can be damaged psychologically at a vital stage in their natural development.

Dr Genefke believes that anyone can be broken by the combination of physical and psychological torture; those who have been tortured report that the psychological is the worst. The aim is to destroy personality. The methods include not only physical techniques, electricity, water, beatings, crucifixions, damage to sensitive organs — particularly sexual attacks — and so on, but the torture of family members in front of the main victims, who can do nothing to protect them. As in Bosnia, the rape of a man's wife in front of her husband and children is a particularly powerful way of destroying the man's self-confidence and scarring the children for life.

Rape is reported in government-sponsored torture in 45 United Nations countries. People can often be tortured more excruciatingly by seeing those they love humiliated and hurt than by being half-drowned in excrement, or having cigarette stubs

is to destroy the ability of potential dissidents to function.

In 1989, the centre carried out a study of the coping strategies of the children of torture victims. These children all suffered from symptoms of anxiety, depression or destructive behaviour. They adopted one of four strategies: isolation and withdrawal, mental flight, eagerness to acclimatise, or strength of will in fighting. One 10-year-old boy who followed the withdrawal pattern was described by his father as "a withering flower". Given the right support, these children can be helped, but the long-term damage to them may be greater than that to adults who are actually tortured. Without help, their lives could be destroyed by the post-traumatic psychological shock.

How does Britain come out of this? Britain has a relatively good record of avoiding the use of torture, with the possible exception of Northern Ireland in the 1970s. We do not have a good record in the admission and rehabilitation of torture victims, despite some good work. The limit on the number of victims from Bosnia, where torture has been wholesale, is very low, and refugees have been forced to return to Bosnia by remarkably ungenerous Home Office policies.

There is nothing for us to be complacent about. Victims of torture need four things: they need to be allowed into countries where they can be helped, they need moral support and if possible redress, they need money, whether in compensation or assistance, and they need medical care.

The world is divided into three groups, the torturers, the helpers and those who are blindly indifferent. I am afraid that Britain, as a nation, has to be put into the blindly indifferent category.

Διεθνή

ΝΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΜΝΗΣΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

χρονών χώρες κρατούμενοι υ-
ανιστήρια ή κακομεταχείριση
αστυνομικά τμήματα ή μυστικά
σης και ο αριθμός των γνω-
υπολογίζεται σε 3.000, ενώ
ήλιοι άνθρωποι βασανίστηκαν
σε 34 χώρες. Εξάλλου χιλιά-
κρατούμενοι φυλακίστηκαν
ες που δεν πληρούν τις διε-
λέσεις σε 33 χώρες.

αυτά και πολλά άλλα περι-
στην επίσης έκθεση για το
νούς ανθρωπιστικής οργάνω-
Αμνηστία που εδρεύει στο
διάρκεια του περασμένου
ηπικά στελέχη προέβησαν σε
εκτελέσεις σε 54 χώρες,
πολίτες ύποπτους για αντικυ-
ση, καθώς και μέλη διωκό-
ομάδων ή μειονοτήτων, ενώ
δδες πολιτικοί κρατούμενοι

βρίσκονται φυλακισμένοι χωρίς δίκη σε 70
χώρες.

Στο στόχαστρο της έκθεσης της Διεθνούς
Αμνηστίας βρίσκεται και η Τουρκία, όπου
εκατοντάδες πολίτες ύποπτοι για υποστήρι-
ξη του κουρδικού αυτονομιστικού κινήμα-
τος συνελήφθησαν, πολλοί κρατήθηκαν χω-
ρίς δίκη και δεκάδες καταδικάστηκαν σε
ποινές φυλάκισης, 29 θάνατοι δηλώθηκαν
μετά από βασανιστήρια σε τουρκικές φυλα-
κές, ενώ 55 άτομα αγνοούνται. Οι διαπι-
νώσεις αυτές δεν θα διευκολύνουν την
τουρκική προπαγάνδα.

Στην Αλγερία άοπλοι πολίτες βρέθηκαν
μεταξύ δύο πυρών, με αποτέλεσμα να ση-
μειωθούν χιλιάδες θάνατοι και τραυματι-
σμοί, καθώς και εκατοντάδες εξωδικαστι-
κές εκτελέσεις και δολοφονίες. Στην Κίνα
χιλιάδες πολιτικοί κρατούμενοι και κρατού-
μενοι συνείδησης βρίσκονται στις φυλακές,
ενώ στην Αίγυπτο δεκάδες δικηγόροι και

δημοσιογράφοι είναι επίσης φυλακισμένοι
για λόγους συνείδησης. Η έκθεση καταγγέ-
λει τις ΗΠΑ για τις εκτελέσεις καταδίκων.
Στην Ευρώπη η Γαλλία και η Ελλάδα είχαν
τους μεγαλύτερους αριθμούς ανηρρησιών
συνείδησης χωρίς αναγνώριση των δικαιω-
μάτων τους.

Περί τα 400 άτομα φυλακίστηκαν στην
Ελλάδα διότι αρνήθηκαν τη στρατιωτική υ-
πηρεσία ως ανηρρησίες συνείδησης. Για
την Ελλάδα αναφέρονται επίσης ορισμένες
περιπτώσεις κακοποίησης κρατούμενων σε
αστυνομικά τμήματα και δικαστικές διώ-
ξεις μειονοτικών.

Η Διεθνής Αμνηστία δεν περιορίζεται στη
συλλογή και ανακοίνωση στοιχείων, αλλά
εργάζεται και για την κατάργηση των βασα-
νιστηρίων και της θανατικής ποινής, για την
παραπομπή σε δίκη των πολιτικών κρατου-
μένων και για την απελευθέρωση των κρα-
τούμενων συνείδησης.

ΤΟΥΡΚΙΑ

στρατός - Δεξιά: «όχι» τον εκδημοκρατισμό

τίθεται οι στρατηγοί στην άρση νόμου
υ περιορίζει την ελευθερία έκφρασης

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ στρατός
σε δύο μηνύματα
Ευρώπη οργάνωσε
(όπως υποστηρίχθηκε
της διάρκειας) εισβολή
Κουρδιστάν
τάχθηκε δημοσίως ε-
πίτιον του (πολύ σχετι-
) εκδημοκρατισμού
υποσχέθηκε στους
ωπαίους συμμάχους
η πρωθυπουργός
του Τσιλέρ. Στη
αρκεία μιας σπάνιας
έντευξης τύπου, ο
αριθμὸν 2 του τουρ-
κού επιτελείου στρατη-
Τσορεκτί δήλωσε
αντιπθεταί στην άρ-
της διάταξης νόμου
χρησιμοποιείται συ-
ως για τον περιορισμό της ελευθερίας έκφρασης. «Πιστεύ-
με ότι η κατάργηση του σχετικού άρθρου 8 δεν είναι κα-
λή», δήλωσε. Και εξήγησε ότι οι ανθρωπιστικές δικαιο-
ρίες που προβάλλονταν αποτελούν φραγμό στη μάχη των
ουρκικών ενόπλων δυνάμεων κατά των κούρδων μελών του
μματος Εργαζομένων του Κουρδιστάν (ΡΚΚ). Για την ακρί-
α, ο στρατηγός διευκρίνισε ότι το επιτελείο είναι αντίθετο
κάθε συμβιβασμό που αφορά τις πολιτιστικές διεκδικήσεις
κουρδικής μειονότητας, δηλαδή «στην τακτική του σαλα-
νί», όπως είπε.

θα καθυστερήσει πολύ ο εκδημο-
κρατισμός που υποσχεται η κ. Τσι-
λέρ

είναι χαρακτηριστικό ότι στον στρατηγό απάντησε ο γνω-
στός σχολιογράφος Χασάν Τζεμάλ, ο οποίος έγραψε ότι «ο
νόμος συζητάται στη δημοκρατία και στα δικαιώματα του
πληθους. Ο κανόνας είναι η στρατιωτική αρχή να υπάγεται

στην πολιτική αρχή». Η πιο ζωηρή αντίδραση ήταν του Τζεμ
Μποϊνέρ, αρχηγού του Κινήματος για τη Νέα Δημοκρατία, που
δήλωσε ότι, αν το κόμμα του βρισκόταν στην εξουσία, ο στρα-
τηγός θα είχε πάραυτα αποστρατευθεί. Πιο ήπια ήταν η αντί-
δραση του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, που είχε θέσει την
άρση της σχετικής διάταξης νόμου ως προϋπόθεση για την πα-
ραμονή του στην κυβέρνηση συνασπισμού της Τσιλέρ. Δήλωσε
απλώς ότι «η απόφαση ανήκει στο κοινοβούλιο».

Το οποίο φρόντισε, προχθές, να καταψηφίσει το δικαίωμα
των δημοσίων υπαλλήλων να συνδικαλιζονται, πράγμα που α-
νάγκασε την κ. Τσιλέρ να «αναστείλει» τις διαδικασίες συζήτη-
σης της συνταγματικής μεταρρύθμισης. Σχόλιο πολλών: για
μία ακόμη φορά νίκησαν οι πιο ακραίοι της τουρκικής Δεξιάς.

Αν ο Ατατούρκ ήταν Ατακούρντ...

Αρθρογράφος της «Μιλιέτ» διώκεται δικαστικά
επειδή τάχθηκε στο πλευρό των Κούρδων

ΣΤΑ ΤΕΛΗ του περασμένου Απριλίου η τουρκική εφημερίδα
«Μιλιέτ» δημοσίευσε με τον τίτλο «Ατακούρντ» ένα αντισημιτικό
άρθρο για την ιστορία της χώρας. Το άρθρο, που έφερε την υ-
πογραφή του Αχμέτ Αλιάν, έθετε υποθετικά ερωτήματα όπως:
Τι θα είχε συμβεί αν ο Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ είχε γεννη-
θεί από κούρδους γονείς στη Μοσούλη του Ιράκ και όχι από
τούρκους γονείς στη Θεσσαλονίκη της Ελλάδας, και αν είχε ο-
νομαστεί Ατακούρντ (πατέρας των Κούρδων) αντί για Ατα-
τούρκ (πατέρας των Τούρκων);

Ο Αχμέτ Αλιάν υποστηρίζει μεταξύ άλλων στο άρθρο του ότι
εφόσον οι Κούρδοι αγωνίστηκαν στο πλευρό των Τούρκων για
την ανεξάρτηση του νέου κράτους, θα μπορούσε αυτό να ονο-
μαστεί Κουρδία και όχι Τουρκία. «Τι θα συνέβαινε», συνεχίζει ο
Αλιάν, «αν εμείς οι Τούρκοι ήμασταν αναγκασμένοι να γράφου-
με και να τραγουδάμε στα κουρδικά; Αν στο σχολείο μας υποχρέ-
ωναν να μαθαίνουμε κουρδικά; Αν ήμασταν αναγκασμένοι να κυ-
κλοφορούμε εφημερίδες μόνο στη γλώσσα αυτή; Μετά τη δημο-
σίευση του άρθρου, ο Αχμέτ Αλιάν απολύθηκε επειδή οι αναγνώ-
στες της εφημερίδας εγγαίωθηκαν με τις απόψεις του. Ο αρ-
θρογράφος Καν Ντουντάρ, ο αρχισυντάκτης Ουκρούκ Γκούλ-
νιζμίρ και ο διευθυντής συντάξης Αλεβέρ παραιτήθηκαν υπο-
στηρίζοντας τον συνάδελφό τους. Η τουρκική δικαιοσύνη, ωστό-
σο, άσκησε δίωξη εναντίον του θορακάλου δημοσιογράφου.

© Ρεπόρτερ χωρίς σύνορα

Αποψη

Δολοφόνοι στο όνομα του Αλλάχ

Του ΠΙΧ. ΣΩΜΕΡΙΤΗ

ΜΟΛΙΣ κυριεύσαν την Καμπούλ έστησαν τις αγχόνες: ο τελευταίος κομμουνιστής πρόεδρος Νατζιμπούλάχ και μερικοί άλλοι έπρεπε να πεθάνουν. Και έπρεπε οι συμπολίτες τους να διαπιστώσουν τον θάνατό τους: άφησαν τα πτώματα των θυμάτων τους να αιωρούνται ώρες σε κοινή θέα.

Οι Ταλιμπάν, αυτοί οι σκοτεινοί και απάνθρωποι «σπουδαστές ισλαμικής θεολογίας» που κατέχουν ήδη το μεγαλύτερο μέρος του Αφγανιστάν, δεν έφεραν μαζί τους μόνο τον φανατισμό και τον θάνατο. Επέβαλαν από την πρώτη στιγμή και τις πιο ακραίες εκδοχές του πιο ακραίου ισλαμικού νόμου. Δεν «περιορίζονται» στο να διώκουν, να χτυπούν, να βασανίζουν, να σκοτώνουν κάθε αντιφρονούντα. Προσθέτουν και τη συλλογική καθυπόταξη όλων των ανθρώπων.

Των γυναικών: απαγόρευσαν αμέσως τη συμμετοχή τους στη ζωή, στα σχολεία, στην εξωτερική εργασία, τις έκλεισαν στα σπίτια τους, τις υποχρέωσαν να φορούν μαύρους φερετζέδες και να καλύπτονται με μαύρα ράσα. Και των ανδρών: τους δόθηκε μικρή προθεσμία για να αποκτήσουν όλοι γένια...

Η Διεθνής Αμνηστία καταγγέλλει ήδη τη νέα τραγωδία που συμπληρώνει όλες τις προηγούμενες της δύστυχης αυτής χώρας. Όλοι όσοι θα μπορούσαν να θεωρηθούν οπαδοί του νόμιμου προέδρου της χώρας Μπουχανουρντίν Ραμπανί, που ανατράπηκε, βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο.

Οι Ταλιμπάν (που τόσο Αμερικανοί, με πρώτο τον κ. Ντόουαλ, πρόλαβαν να χαιρετίσουν τη νίκη τους) μπήκαν στη Καμπούλ όπως παλαιότερα οι Ερυθροί Χμερ είχαν μπει στην Πνομ Πενχ, την πρωτεύουσα της Καμπότζης: για να εξοντώσουν και να καθυποτάξουν. Όλες οι μεγάλες δυνάμεις «έπαιξαν» με το Αφγανιστάν, με πρώτη την ΕΣΣΔ και τη στρατιωτική επέμβασή της καθώς και με την αμερικανική «απάντηση» στήριξης των ισλαμιστών πατριωτών. Τώρα φαίνονται τα αποτελέσματα: δύστυχο Αφγανιστάν.

Αυτό που άρχισε εκεί δεν συγκρίνεται καν με τα όσα έγιναν στο Ιράν: οι αγιατολάχ του Χομείνι ήταν, σε σύγκριση με τους Ταλιμπάν, απλώς «αυστηροί». Και βεβαίως δεν συγκρίνεται η σημερινή Καμπούλ με τη σημερινή Τεχεράνη, έστω και αν χωρίς το ιρανικό «πρότυπο» δεν θα είχαμε τη νέα αφγανική τραγωδία.

Και τι μπορεί να συμβεί τώρα, ποιες μπορεί να είναι οι συγκεκριμένες διεθνείς παρεμβάσεις για τη διάσωση των Αφγανών; Προφανώς πολλοί θα θεωρήσουν ότι το Αφγανιστάν είναι πολύ μακριά, ότι η στρατηγική του θέσης είναι όμως σημαντική, ότι ο διαρκής εμφύλιος που το κατέστρεφε κάπου έπρεπε να καταλήξει και, αν η σταθερότητα ονομάζεται Ταλιμπάν, «ας την δοκιμάσουμε». Θα υπάρξει ουσιαστικά αντίθετη άποψη που να υπερβαίνει τις λεκτικές καταδίκες; Όπως είναι γνωστό, οι ανακοινώσεις της Διεθνούς Αμνηστίας δεν συγκινούν τους διπλωμάτες.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΠΟΣΕΣ κυβερνήσεις έχει η Τουρκία; Θεωρητικώς μία, στην πραγματικότητα όμως τουλάχιστον τρεις: την κυβέρνηση Ερμπακάν, την εξουσία Τσιλέρ και την άλλη (ανώτατη αλλά έμμεση) εξουσία Ντεμιρέλ. Με επιπλέον μία τέταρτη που είναι ίσως και η πιο ισχυρή, τον στρατό.

Ετσι ο πρωθυπουργός Ερμπακάν πηγαίνει ταξίδι σε μουσουλμανικές αφρικανικές χώρες και, αν άρχισε από τη δυσκόστροφη Αίγυπτο, η συνέχεια - πρόκληση περιελάμβανε τη Λιβύη του απαγορευμένου από τη Δύση Καντάφι και τη Νιγηρία που οι Δυτικοί προσπαθούν να πιέσουν για να αποκαταστήσει έστω και λίγη δημοκρατία. Όμως η Τσιλέρ έβαλε δικούς της να δηλώνουν ότι το ταξίδι αυτό «γίνεται σε λάθος χρόνο και σε λάθος πρωτεύουσες», εφόσον δημιουργεί συμπληρωματικά προβλήματα στην απόπειρα της Αγκυρας για πιο στενή συνεργασία με την Ουάσινγκτον ενώ τόσες επικρίσεις δέχεται από την Ελλάδα. Επικρίσεις που δεν αποδέχεται ο υπερήφανος πρόεδρος Ντεμιρέλ, με σαφέστατες νύξεις εναντίον της Ελλάδος. Όσο για τον στρατό, πολλοί πιστεύουν ότι βρίσκεται σε θέση αναμονής ενώ οι Αμερικανοί σε αυτόν σπρίζουν την αισιοδοξία τους ότι τελικώς όλα θα πάνε καλά παρά τους επικίνδυνους ισλαμιστές του Ερμπακάν.

Ο οποίος όμως έχει πρόβλημα και με τους δικούς του ανθρώπους. Όπως το σημείωνε πριν από λίγες ημέρες η γαλλική «Λε Μοντ», το πρόσκρατο τοπικό συνέδριο του Κόμματος της Ευημερίας στην Αγκυρα απέδειξε ότι οι «σκληροί ισλαμιστές» κατακρίνουν τον πρώτο απολογισμό της κυβέρνησης που όντως δεν εμφανίζεται πλούσιος μίτη ικανοποιητικός για τα οικονομικά αιτήματα των οπαδών και την ιδεολογία της παράταξης κι ας ταξίδεψε ο Ερμπακάν στην Τεχεράνη.

Το πρόβλημα όμως για την Αγκυρα είναι και η νέα εκστρατεία της Διεθνούς Αμνηστίας που περιγράφει την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία χωρίς «οίκτο».

Διαπιστώνεται ότι από το 1990 πολλαπλασιάζονται με ρυθμούς γεωμετρικής πρόόδου οι εκτελέσεις άνευ δίκης στην Κωνσταντινούπολη και στην Αγκυρα αλλά και οι «εξαφανίσεις υπόπτων», κυρίως στις νοτιοανατολικές επαρχίες της Τουρκίας, που βράζουν καθώς συνεχίζεται η εξέγερση των Κούρδων. Ο γενικός γραμματέας της Διεθνούς Αμνηστίας Πιερ Σανέ δήλωσε ότι κατά κανόνα οι τούρκοι αστυνομικοί και χωροφύλακες ενεργούν ασύδοτα απολαμβάνοντας πλήρη απειθαρχία, ότι τα βασανιστήρια είναι μέθοδος ακόμη και σε βάρος παιδιών, ενώ ο σκληρός αντιπρομοκρατικός νόμος χρησιμοποιείται κατά κόρον ως έρεισμα για διώξεις συγγραφέων, πολιτικών και διανοουμένων.

Κυκλοφόρησε για πρώτη φορά πλήρης οδηγός

Δικαιώματα πίσω από τα κάγκελα

© ΤΟ ΒΗΜΑ

Le Monde

Της ANNE CHEMIN

ΤΗΡΗΣΗ του απορρήτου της αλληλογραφίας, συχνές επισκέψεις, πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες. Για πρώτη φορά στη Γαλλία ένας *Οδηγός του Φυλακισμένου*, που συντάχθηκε υπό την αιγίδα του Διεθνούς Παρατηρητηρίου Φυλακών (Observatoire International des Prisons - OIP) αναφέρει με ακρίβεια τα δικαιώματα που πρέπει να απολαμβάνουν όλοι οι κρατούμενοι. «*Η άποψη του Πολίτη για τον οποίο η αξιοπρέπεια δεν είναι πολυτέλεια αλλά θέμα σεβασμού, συνεπώς θέμα δικαίου*», υπογραμμίζει ο γενικός γραμματέας του OIP Μπερνάρ Μπόλτς.

Οι τέσσερις συγγραφείς του βιβλίου συγκέντρωσαν τα αναριθμητά κείμενα της γαλλικής νομοθεσίας που έχουν σχέση με τη ζωή των κρατούμενων. «*Η φυλακή είναι ένας απέραντος χώρος για την ανάπτυξη του δικαίου*», παρατηρεί ο υπεύθυνος του γαλλικού τμήματος του OIP Πατρίκ Μαρσέλ. «*Ορισμένοι κανόνες βρίσκονται στην Ποινική Δικονομία, άλλοι σε εσωτερικούς κανονισμούς ή σε εγκυκλίους. Όλα αυτά τα έγγραφα είναι μπερδεμένα και είναι δύσκολο να τα διαβάσεις. Θέλαμε λοιπόν να τα συγκεντρώσουμε και να τα απλοποιήσουμε*».

Από κεφάλαιο σε κεφάλαιο, ο οδηγός ακολουθεί βήμα βήμα τον κρατούμενο από την πρώτη του εμφάνιση ενώπιον του ανακριτή ως την έξοδό του από τη φυλακή. Ο οδηγός εξετάζει όλα τα στάδια του εγκλεισμού στη φυλακή, από τη δυνατότητα πραγματοποίησης τηλεφωνημάτων ως τον έλεγχο της αλληλογραφίας του κρατουμένου. Ο οδηγός, που έχει τη μορφή 550 απλών ερωταπαντήσεων, προσπαθεί να δώσει απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις που θέτουν οι κρατούμενοι, οι συγγενείς τους, οι δικαστικοί, οι δικηγόροι και γενικότερα όλος ο κόσμος.

Κάθε κείμενο αναφοράς συνοδεύεται από ένα πλαίσιο στο οποίο περιγράφεται με ωμό τρόπο η σκληρή πραγματικότητα. Υπάρχουν μαρτυρίες κρατουμένων αλλά και κείμενα ερευνητών, αποστάγματα από άρθρα εφημερίδων, δικαστικές αποφάσεις, επίσημες εκθέσεις της ευρωπαϊκής επιτροπής για την αποτροπή των βασανισμών και απόψεις δημοσίων προσώπων. Το OIP δημοσιεύει επίσης τη δήλωση ενός συμβούλου του σημερινού υπουργού Δικαιοσύνης Ζακ Τουμπόν, ο οποίος τάσσεται υπέρ της καθιέρωσης ειδικών επισκεπτηρίων, στα οποία οι κρατούμενοι θα μπορούν να βρίσκονται μόνοι με τους συντρόφους τους.

Πιστός στον σκοπό για τον οποίο γράφτηκε, ο οδηγός του OIP ασχολείται με μικρολεπτομέρειες της καθημερινής ζωής του κρατουμένου. Έτσι, λοιπόν, μαθαίνουμε ότι η «*κάντινα*», δηλαδή τα προϊόντα που παραγγέλλουν οι κρατούμενοι από τη διοίκηση της φυλακής, είναι πολλές φορές κατά 95% ακριβότερα από ό,τι στα καταστήματα και ότι ορισμένοι κρατούμενοι κοιμούνται σε απλά στρώματα, που την ημέρα τα βάζουν κάτω από τα κρεβάτια των συκρατούμενων τους λόγω ελλείψεως χώρου. «*Όταν ξεκινάς για ένα κελί και είσαι ο τρίτος ενώ υπάρχουν μόνο δύο θέσεις, τότε τι κάνεις;*», αναρωπιέται ένας κρατούμενος.

Πέρα από την πρακτική χρησιμότητά του, ο οδηγός αποτελεί και ένα περιεργό ταξίδι σε έναν κόσμο ελάχιστα γνωστό. Από μια έρευνα που διεξήγαγε την άνοιξη του 1995 μια φοιτητική οργάνωση που παραδίδει μαθήματα στις φυλακές, προκύπτει η μεγάλη άγνοια της πλειονότητας των Γάλλων για τον χώρο των φυλακών. Πάνω από το 70% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι οι κρατούμενοι έχουν την υποστήριξη ενός δικηγόρου κάθε φορά που παρουσιάζονται ενώπιον του πειθαρχικού οργάνου, πράγμα που δεν συμβαίνει, και ότι μόνο το 3,3% γνωρίζει ότι ένας ανήλικος μπορεί να καταδικαστεί από την ηλικία των 13 ετών, πράγμα που είναι δυνατό αν κάνει κάποια εγκληματική πράξη.

Η χρήση βασανιστηρίων παραμένει στα ίδια επίπεδα

Η χρήση βασανιστηρίων στον κόσμο παραμένει στα ίδια επίπεδα τα τελευταία τριάντα χρόνια, μολοντί το προφίλ των θυμάτων έχει αλλάξει, ήταν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν οι μετέχοντες στη Διεθνή Διάσκεψη ενάντια στα Βασανιστήρια που πραγματοποιείται στη Στοκχόλμη.

Από την έναρξή της Διάσκεψης —την οποία διοργανώνει η Διεθνής Αμνηστία και στην οποία μετέχουν αντιπρόσωποι περίπου πενήντα χωρών— οι εκπρόσωποι της Διεθνούς Αμνηστίας διέγνωσαν την αδυναμία της να καταργήσει τα βασανιστήρια.

"Δεν γνωρίζουμε τί είναι αυτό που πρέπει να κάνουμε για να θέσουμε ένα τέρμα στα βασανιστήρια. Η τελευταία μας εκστρατεία για την κατάργηση των βασανιστηρίων απέτυχε. Εχω αποθαρρυνθεί από την έλλειψη σεβασμού που δείχνουν οι κυβερνήσεις στις υποχρεώσεις τους", δήλωσε ο Ερίκ Προκός της διεθνούς γραμματείας της οργάνωσης.

Σύμφωνα με τον ίδιο, δεκάδες χώρες εξακολουθούν να χρησιμοποιούν βασανιστήρια, μολοντί η πλειοψηφία των χωρών αυτών βρισκείται μεταξύ των 96 κρατών που έχουν επικυρώσει τη Συνθήκη του ΟΗΕ ενάντια στα βασανιστήρια.

Η Αμνηστία παρατηρεί ότι μολοντί ο αριθμός των πολιτικών κρατουμένων που υποβάλλονται σε βασανιστήρια τείνει να σταθεροποιηθεί, ή ακόμη και να μειωθεί σε μερικές χώρες όπως η Νότια Αφρική ή η Λατινική Αμερική, συνεχώς όλο και περισσότεροι ύποπτοι για εγκλήματα κοινού ποινικού δικαίου πέφτουν θύματα βασανιστηρίων.

Οι περίπου 150 μετέχοντες στη Διάσκεψη θα εξετάσουν ξεχωριστά το νέο αυτό φαινόμενο στη διάρκεια των τριήμερων συζητήσεων που θα γίνουν κεκλεισμένων των θυρών —προκειμένου να προστατευθούν μερικοί προσκεκλημένοι και να είναι ασφαλείς όταν επιστρέψουν στην χώρα τους.

Η Διάσκεψη, η πιο σημαντική πάνω στο θέμα αυτό που έχει γίνει από τη

δεκαετία του '80, θα πρέπει να υιοθετήσει την Κυριακή ένα σχέδιο δράσης. Το κείμενο αυτό, το οποίο θα περιλαμβάνει τις συστάσεις της Διάσκεψης για νέα δράση, θα χρησιμεύσει ως βάση για την εξέταση της παγκόσμιας εκστρατείας ενάντια στα βασανιστήρια, την οποία θα ξεκινήσει η Αμνηστία το 1999, πρόσθεσε ο κ. Προκός.

"Υπάρχουν τα 'εργαλεία' για να δουλέψουμε υπέρ της κατάργησης των βασανιστηρίων. Αλλά πρέπει να εντείνουμε κι άλλο τις πιέσεις προς τα Κράτη και να είμαστε πιο δυνατοί, ακριβέστεροι και πιο συμπαγείς στη δράση μας", είπε η γενική γραμματέας του σουηδικού τομέα της Αμνηστίας, Ανίτα Κλουμ.

"Είναι πράγματι λυπηρό να συμπεραίνουμε ότι η σημερινή κατάσταση είναι η ίδια με αυτή που ισχύει εδώ κι τριάντο περίπου χρόνια", τόνισε.

Μολοντί οι διοργανωτές επέλεξαν να μην επικεντρωθούν στην κατάσταση που ισχύει σε μεμονωμένα κράτη, οι αντιπρόσωποι επέκριναν την εξασκούμενη χρήση βασανιστηρίων στις χώρες τους.

"Η συχνή συμπεριφορά απέναντι στους υπόπτους ως 'τρομοκράτες' έχει γίνει πρακτική η οποία είναι αναγνωρισμένη επίσημα από τις αρχές", δήλωσε ο Γιβέλ Γκινμπάρ, της **ισραηλινή οργάνωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα "B'Tselem"**.

Στην Τουρκία, "η κατάσταση δεν έχει δυστυχώς αλλάξει" στον τομέα αυτό μετά την πρόσφατη αναίτιση της εξουσίας από την κυβέρνηση των Ισλαμιστών του Ερμεκάν, παρατήρησε ο Κερίμ Γιλντιζ, διευθυντής του **κουρδικού Σχεδίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα**.

Τέλος, η Αμνηστία ανακοίνωσε ότι ένας **τεχνικός υπερχαμένος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ο Μουσερ Μαρζουκί**, προσπαθούσε να μεταβεί στη Στοκχόλμη για τη Διάσκεψη αλλά οι αρχές της χώρας του αρνήθηκαν να του επιστρέψουν το διαβατήριό του, το οποίο έχουν κατασχέσει εδώ κι αρκετούς μήνες.

Πολιτικό άσυλο στους 3 Τούρκους φυγάδες

ο αίσιο τέλος της βαδίζει η υπόθεση των Τούρκων, κουρδικής καταγωγής, που πέτον Εβρο τα ξημερώματα της περασμένης.

α τους χορηγήσει πολιτικό άσυλο και η α-ημμελαιοδικείου Αλεξανδρούπολης για τις δεν θα εφαρμοστεί.

οι δύο απ' αυτούς είναι στρατιώτες και ο άλλων - ζήτησαν πολιτικό άσυλο χθες. Η διαίτερα ο αρμόδιος υπουργός Δημόσιας Ρωμαιοί έδειξαν αμέσως το ενδιαφέρον

από το αίτημα των τριών πολιτικών φυγάδ-αυτό, επιβεβαίωσε και ο υπουργός Τύπου τας, που υπογράμμισε ότι: «Η υπόθεση ατα, τα οποία έχουν να κάνουν με τα αν-αματα και με τη στάση του πολιτισμού άλλων όταν τέτοια προβλήματα ανημε-α χώρα, όπως είναι η Ελλάδα».

α τριών Τούρκων ανημερωστικόν διαβι-ημερόν από την Αστυνομική Διεύθυνση ης στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Εκεί από την ειδική τριμελή επιτροπή και στη δούν στον υπουργό για υπογραφή.

Αν το αίτημα απορριφθεί - πράγμα απίθανο - τότε οι τρεις Τούρκοι έχουν δικαίωμα να προσφύγουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Πηγές του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης ανέφεραν, χθες, ότι η διαδικασία θα έχει ολοκληρωθεί το πολύ σε δύο μέρες και οι αρμόδιοι διακείνται θετικά για την αντιμετώπιση του όλου ζητήματος.

Μια ανάγλυφη εικόνα για την κατάσταση που επικρατεί στον τουρκικό στρατό δίνουν τα στοιχεία, που χθες δημοσιοποίησε το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο του Κουρδιστάν. «Ο τουρκικός στρατός, ο οποίος ηττάται στο Κουρδιστάν, διαλύεται εκ των έσω», υποστηρίζει.

• Ο πρόεδρος του ΡΚΚ Αμπντουλάχ Οτζαλάν έχει κάνει έκκληση στους Τούρκους και Κούρδους στρατιώτες για να λιποτακτήσουν.

• Οι λιποτάκτες, που πριν από λίγο καιρό αριθμούσαν 250.000, τώρα υπολογίζονται σε 400.000.

• Οι Κούρδοι, που βρίσκονται στον τουρκικό στρατό, στέλνονται τις περισσότερες φορές στα ελληνοτουρκικά σύνορα ή στην κατεχόμενη Κύπρο.

• Οι «μητέρες του Σαββάτου», δηλαδή οι μητέρες που τα παιδιά τους σκοτώθηκαν στον πόλεμο και που συγκεντρώνονται κάθε Σάββατο στο Λύκειο του Γαλατά Σεραί, οι σύλλογοι ανηρωσικών συνείδησης με τα χιλιάδες μέλη,

καθώς και άλλοι κοινωνικοί φορείς, καλούν τους νέους να μην πηγαίνουν στο στρατό.

Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο του Κουρδιστάν προειδοποιεί:

«Αν οι δύο Κούρδοι λιποτάκτες απελαθούν και παραδοθούν πίσω στις τουρκικές Αρχές η εκτέλεση ή η πολύχρονη φυλάκισή τους πρέπει να θεωρείται σίγουρη. Αυτό θα γινόταν ακόμα και αν οι δύο λιποτάκτες δεν ήταν Κούρδοι, αλλά Τούρκοι. Στο παρελθόν έγιναν πολλές φορές εκτελέσεις λιποτακτών».

Το Γραφείο της Διεθνούς Αμνηστίας στην Ελλάδα χαρακτηρίζει «θετική προσέγγιση» την εκφρασμένη πρόθεση της ελληνικής κυβέρνησης να δώσει πολιτικό άσυλο στους φυγάδες. Ο πρόεδρος του Κώστα Παπαϊωάννου δήλωσε στο «Εθνος»:

«Επειδή η κατάσταση στην Τουρκία είναι ανεξέλεγκτη, πολύ περισσότερο ελειδή πρόκειται για ανθρώπους του τουρκικού στρατού, δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι με την επιστροφή τους δεν θα πέσουν θύματα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

• Το ΚΚΕ τόνισε: «Δεν μπορεί η κυβέρνηση να προβάλει την ανάγκη για εκδημοκρατισμό στην Τουρκία και από την άλλη να στείλει στο στόμα του λύκου αυτούς που αγωνίζονται και ζητούν άσυλο στη χώρα μας».

Νεκρός και δεύτερος Κούρδος κρατούμενος

Και δεύτερος Κούρδος πολιτικός κρατούμενος πέθανε στο νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν κατά την της απόπειράς τον να αυτοποληθεί στα τέλη του περασμένου μήνα σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τους θανάτους 11 άλλων Κούρδων κρατουμένων στις τουρκικές φυλακές, ανακοίνωσε χθες ο εκπρόσωπος της Ένωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Τουρκίας, Χουσεΐν Αϊγκούλ. «Ο

Αμπντουλάχ Σενγκουλίε πέθανε χθες το βράδυ. Ο τρίτος κρατούμενος Γκουλ-μπιατίρ Γκόκτερ βρίσκεται επίσης σε κρίσιμη κατάσταση», πρόσθεσε ο Αϊγκούλ. Οι τρεις Κούρδοι, μέλη των «Εργατικού Κόμματος Κουρδιστάν» (ΡΚΚ), έριξαν νέφτι στο κορμί τους και αυτοτοπολήθηκαν σε κελί της φυλακής Μπαϊράμπασα στην Κωνσταντινούπολη, πριν από 11 ημέρες.

Δολοφονούν με «επαγγελματισμό»

ΑΝ ΧΡΕΙΑΖΕΣΤΕ αστυνομό καλέστε το τρίτο αστυνομικό τμήμα της Μπάνια Λούκα, όπου τις τελευταίες μέρες διεξάγεται μια μικρή έρευνα. Ο διοικητής Γιόβο Τόσιτς είναι ο άνθρωπός σας και θα τον βρείτε στο γραφείο 28 του δευτέρου ορόφου. Μόλις αναφέρετε το όνομά του στον αστυφύλακα της εισόδου θα σας κοιτάξει με ένα σκληρό βλέμμα - αλλά όχι τόσο σκληρό όσο του κ. Τόσιτς. Πάνω από δύο μέτρα ψηλός, κάθεται κάτω από μια εικόνα του Αρχάγγελου Μιχαήλ και προτείνει ένα χέρι μέγασαν πιάτο. Τον περασμένο Ιούλιο ένας Μουσουλμάνος έχασε τη ζωή του λίγα μέτρα από το σημείο όπου σήμερα κάθεται ο κ. Τόσιτς, αλλά σήμερα είναι η ημέρα των καλών τρόπων.

«Σας καλωσορίζω στο γραφείο μου επειδή το γενικότερο πολιτιστικό μου επίπεδο και η γνώμη που έχω για την αξιότιμη εφημερίδα σας μου το επιβάλλει», αρχίζει. Σίγουρα δεν υποδέχτηκε με αυτόν τον τρόπο τον Χασάν Κοβάτσεβιτς στις 30 Ιουλίου. Δεν σας έχω όμως αναφέρει πώς σύρθηκε ο Κοβάτσεβιτς από εδώ ως το νοσοκομείο με 16 σπασμένα πλευρά. Πραγματικά, δεν έχω πει ακόμη στον κ. Τόσιτς τον λόγο που βρίσκομαι εδώ. Τον μαντεύει όμως *«Δυστυχώς»,* συνεχίζει, *«υπάρχουν ορισμένοι κανονισμοί και σύμφωνα με το θετικό [sic] δίκαιο και το Σύνταγμά μας, δεν έχω το δικαίωμα να δώσω οποιαδήποτε πληροφορία στα μέσα ενημέρωσης. Ηρθατε εδώ τυχαία ή για κάποιο συγκεκριμένο λόγο?»*

Λοιπόν, είπα ευγενικά, υπήρξε - μήπως δεν υπήρξε - ένα ατυχές περιστατικό τον περασμένο Ιούλιο στο τρίτο αστυνομικό τμήμα. Ο κ. Τόσιτς με κοίταξε για πέντε δευτερόλεπτα. Ήξερε τι εννοούσα και απάντησε πολύ σγα: *«Η αστυνομική έρευνα έχει ολοκληρωθεί. Αλλά και πάλι δεν μπορώ να μιλάω για πορίσματα. Πρέπει να είμαστε επαγγελματίες, σύμφωνα με τον νόμο και τις διαδικασίες»*. Ο κ. Τόσιτς δεν ήθελε να πει περισσότερα. Γιατί να μην πάω στο αρχείο της κρατικής ασφάλειας και να μιλήσω με τον Στόγιαν Νταβίντοβιτς, διοικητή όλων των αστυνομικών τμημάτων της Μπάνια Λούκα; Το έκανα. Ο κ. Νταβίντοβιτς ήταν απασχολημένος. Στη συνέχεια το πλέγμα του ήταν κατεστραμένο. Μια επίσκεψη από

Ο Κοβάτσεβιτς συνελήφθη από τη σερβική αστυνομία στις 30 Ιουλίου με την κατηγορία ότι μίλησε άσχημα σε μια Σέρβα κοντά στο σπίτι του. Οδηγήθηκε στο τρίτο αστυνομικό τμήμα και τα μεσάνυχτα, μετά την ανάκριση, στο κοντινότερο νοσοκομείο. Οι γιατροί βρήκαν ότι είχε σπασμένα 16 πλευρά και ότι αιμορραγούσε εσωτερικά. Τον έστειλαν αμέσως σπίτι του, αλλά οι αστυνομικοί τον οδήγησαν πάλι πίσω στο τμήμα, όπου στις 4 το πρωί της 31ης Ιουλίου βρέθηκε νεκρός στο κελί του γεμάτος αίματα. Δεν χρειάζεται να πούμε ότι από την έρευνα προκύπτει μια εντελώς διαφορετική εκδοχή. Ο Κοβάτσεβιτς έπαθε ό,τι έπαθε επειδή αντιστάθηκε στη σύλληψη του. Η αστυνομία δεν γνώριζε πόσο σοβαρά ήταν τα τραύματά του - προφανώς δεν μπορούσαν να διακρίνουν 16 σπασμένα πλευρά - και επειδή οι αστυνομικοί ίσως να μην ανέφεραν ότι ήταν άρρωστος, καμία ευθύνη δεν μπορεί να τους αποδοθεί.

Ακόμη και η αστυνομία του ΟΗΕ δεν μπόρεσε να πιστέψει αυτή την εκδοχή. Από τις έρευνές της προέκυψε ότι η γυναίκα εναντίον της οποίας είχε καταφερθεί ο Κοβάτσεβιτς ήταν η μητέρα ενός αστυνομικού. Προέκυψε επίσης ότι ο εν λόγω αστυνομικός βρισκόταν υπό τις διαταγές του κ. Τόσιτς και ότι ο ίδιος είχε υπηρεσία την επίμαχη βραδιά στο ίδιο αστυνομικό τμήμα. Ο ΟΗΕ υποστηρίζει ότι το μυστικό του τρίτου αστυνομικού τμήματος δεν κρύβει άλλη μια περίπτωση εθνικού καθαρμού. Θα ήταν ωραίο να πιστέψουμε ότι όλη αυτή η ιστορία αποτελεί μια σκιά από το παρελθόν, ένα μεμονωμένο περιστατικό που μπορεί να ξεχαστεί. Δεν είναι όμως έτσι.

Για παράδειγμα, στην Μποζάνσκα Γκράντσκα, 30 χιλιόμετρα από την Μπάνια Λούκα, η αστυνομία υποστηρίζει τις τοπικές σερβικές αρχές στο έργο της απομάκρυνσης των Μουσουλμάνων από τα σπίτια τους. Στο κοιμητήριο της Ντουμπράβα μπορείτε να δείτε τον τελευταίο τόπο κατοικίας του Ασίμ και της Σενίγια Μούγιτς. Ο Ασίμ ήταν 96 ετών και η γυναίκα του 73 ετών όταν σέρβοι πρόσφυγες τους εκδίωξαν από το σπίτι τους. Το ζευγάρι αναγκάστηκε να μείνει σε ένα παγωμένο γκαράζ ως τον περασμένο Φεβρουάριο, όταν άνθρωποι το Ερυθρό Σταυρό

τους οδήγησαν σε νοσοκομείο της Μπάνια Λούκα. Ο Ασίμ πέθανε πρώτος και η γυναίκα του δύο εβδομάδες αργότερα.

Η Μέιρα Γκάλιτς, 78 ετών, εκδιώχθηκε από το σπίτι της το 1995 και πέθανε σε ένα ίδρυμα τον περασμένο Μάιο. Τον περασμένο Απρίλιο ο 83χρονος πρόην αντάρτης Σαταϊφ Κοβάτσεβιτς έπαθε το ίδιο και πέθανε σχεδόν αμέσως. Τον ίδιο μήνα ο 75χρονος Μοχάμεντ Χάπιτς διατάχθηκε να εγκαταλείψει το σπίτι του μαζί με τον ανάπηρο γιο του που κινείται μόνο με αναπηρική πολυθρόνα. Ο Μοχάμεντ πέθανε τον Ιούλιο. Γι' αυτούς τους δύο οι συμφωνίες του Ντέπτον δεν προβλέπουν καμία προστασία.

Οι ηλικιωμένοι που εκδιώκονται από τα σπίτια τους πράξη που ισοδυναμεί με θανατική καταδίκη γι' αυτούς - είναι θύματα μιας ομάδας αστυνομικών, σύμφωνα με εμπιστευτική έκθεση των Ηνωμένων Εθνών, αποτελούμενης από 30 ως 40 Σέρβους, που αναγκάστηκαν να φύγουν από τα σπίτια τους κατά την περυσινή επίθεση των Κροατών και των Μουσουλμάνων. Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, οι αστυνομικοί αυτοί συνδέονται με μια «επιτροπή οικισμού» των Σέρβων που τρομοκρατεί Μουσουλμάνους και καίει τα σπίτια τους. Πριν από τον πόλεμο της Βοσνίας, περίπου 18.000 Μουσουλμάνοι ζούσαν στην Μποζάνσκα Γκράντσκα και στην Ντουμπράβα. Σήμερα έχουν μείνει μόνο 2.000.

θεσπιάς του Αφγανιστάν επιβάλλει στη χώρα την τρομοκρατία με πρόσχημα τον ισλαμικό νόμο

Πεσαιίωνας στο Κανταχάρ

Μόστιες εκτελέσεις με λιθοβολισμούς από τους Ταλιμπάν

ΤΟ ΒΗΜΑ
New York Times
J.H. F. BURNS

ΑΡ (ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ),
ος.

καυτό απόγευμα του
ισμένου Αυγούστου
οι Ταλιμπάν για τον
σμό ενός ζευγαριού
ηγορήθηκε για μοι-
ποπνικτική ζέση της
είχε σπρώξει το θερ-
πάνω από τους 37
Κελσίου, αλλά αυτό
δισε χιλιάδες ανθρω-
γίνουν μάρτυρες σε έ-
α που η Κανταχάρ εί-
α χρόνια. Πολύ πριν
άφιξη του αλυσοδε-
ευγαριού, το προαύ-
τζαμιού Ιντ Γκα είχε
κόσμο. Ωστόσο είχε
γος χώρος για τους
ς του καταδικασμέ-
γοριού, οι οποίοι έ-
καίωμα να παρακο-
νουν το μαρτύριο. σύμ-
ε τους περί δικαίου
που εφαρμόζουν οι

Ο νόμος των Ταλιμπάν επιβάλλει στις γυναίκες να καλύπτονται από την κορυφή ως τα νύχια. Οσες δεν τον ακολουθούν εκτελούνται διά λιθοβολισμού

που θα έπαιζε τον ρόλο του δικαστή.

Όσοι βρίσκονταν μπροστά άκουσαν τον κληρικό να αναφέρεται στα όσα προβλέπει για τον λιθοβολισμό των μοιχών η *Σαρία*, ο αρχαίος νόμος των Μουσουλμάνων που επέβαλαν οι Ταλιμπάν σε όσα τμήματα του Αφγανιστάν κατέχουν. Με βάση την παράδοση, την πρώτη πέτρα σήκωσε ο δικαστής και την έριξε πάνω στη Νουρμίμι. Αμέσως μετά μπήκαν στον χορό πολεμιστές των Ταλιμπάν και άρχισαν να ρίχνουν βροχή τις πέτρες πά-

νω στο καταδικασμένο ζευγάρι. Ο Τουριαλάι πέθανε ύστερα από δέκα λεπτά, αλλά το μαρτύριο της Νουρμίμι κράτησε λίγο περισσότερο, αφού πρώτα ένας από τους γιους της την πλησίασε για να δει αν είναι ζωντανή. Όταν διαπίστωσε ότι ανέπνεε ακόμη, πλησίασε κλαίγοντας τον δικαστή και του το είπε. Τότε ένας Ταλιμπάν σήκωσε μια μεγάλη πέτρα, πλησίασε τη Νουρμίμι και την αποτελείωσε.

Κανένας από τους παρευρεθέντες δεν εκδήλωσε τη δυσανεξία του. Αντίθετως οι

άνδρες και τα αγόρια που παρευρέθηκαν - για γυναίκες καλύτερα να μη γίνεται λόγος - μίλησαν με ενθουσιασμό για το θέαμα που είδαν. «Ήταν κάτι σωστό, ο μοναδικός τρόπος για να σταματήσει αυτή η αμαρτία», δήλωσε ένας εξηγτάχρονος δάσκαλος.

Οι εκτελέσεις διά λιθοβολισμού επανέλαβαν στο προσκήνιο μετά την επανάσταση στο Ιράν και την ανατροπή του σάχη, αλλά στο Αφγανιστάν είχαν να κάνουν την εμφάνισή τους από την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ωπου επικράτησαν οι Ταλιμπάν. Ο μουλάς που ανέλαβε την απόκριση στην υπόθεση της μοιχείας δηλώνει ότι επρόκειτο για τον τρίτο λιθοβολισμό στην περιοχή της Κανταχάρ μετά την ανάληψη της εξουσίας από τους Ταλιμπάν. Αρκετοί άλλοι έγιναν σε άλλες περιοχές.

Ο Μοχάμεντ Γουάλι, 35 ετών, είναι επικεφαλής της θρησκευτικής αστυνομίας των Ταλιμπάν. Όταν τον συναντήσαμε μας είπε ότι οι λιθοβολισμοί του προσέφεραν μεγάλη ικανοποίηση. «Όταν βλέπω τέτοια πράγματα, χαίρομαι ιδιαίτερα, επειδή σημαίνει ότι εφαρμόζεται ο νόμος του Ισλάμ», μας είπε. Οι Ταλιμπάν φροντίζουν να μην υπάρχουν ξένοι σε λιθοβολισμούς ή ακρωτηριασμούς, τους οποίους χαρακτηρίζουν θρησκευτικές τελετές όπου δεν έχουν θέση οι άπιστοι. Αλλά η εκτέλεση της Νουρμίμι και του Τουριαλάι έγινε θέμα συζητήσης με ξένους στο τζαμί και στο παζάρι, όπου ο Τουριαλάι προτού πεθάνει πωλούσε μοτοσικλέτες.

Παρεμποδίζουν ακόμη και την ανθρωπιστική βοήθεια

Συνέντευξη στον
NY CLIFTON

ΣΟΥ Εμοι ήταν η εκπρόσωπος της βρετανικής ανθρωπιστικής οργάνωσης *Oxfam* στο Αφγανιστάν. Λέμε «ήταν» με την κατάληψη της εξουσίας από Ταλιμπάν η κυρία Εμοι δεν μπορούσε πλέον να ασκεί τα καθήκοντά της ως εκπρόσωπος των γυναικών να δουλεύουν. Η κυρία Εμοι μίλησε στο περιοδικό «Newsweek» περιγράφει την τραγική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα.

Για ποιο λόγο σταματήσατε τα γραμμάτια σας στο Αφγανιστάν; Με βάση τους κανονισμούς μας πρέπει να υπηρετούμε όλους τους κλάδους κοινωνίας και αυτό βεβαίως σημαίνει και τις γυναίκες όπως επίσης και τους άνδρες. Όταν οι Ταλιμπάν εμπόδισαν τις γυναίκες της οργάνωσής μας να εργάζονται, μπορούσαμε πια να βοηθήσουμε γυναίκες, επειδή στην ισλαμική κοινωνία ένας άνδρας δεν μπορεί να εργάζεται δίπλα σε γυναίκα. Έτσι αποφασίσαμε ότι θα ήρθε καλύτερο να σταματήσουμε τα πάντα, ειδικά όλα τα προγράμματά μας βασίζονται στην ενεργή ανάμιξη των γυναικών».

— Ποιες είναι οι πιο τροπές γυναίκες στο Αφγανιστάν σήμερα;

«Οι χήρες του πολέμου και οι γυναίκες με ειδικές ανάγκες. Υπάρχουν χιλιάδες και οι περισσότερες έχουν παιδιά. Η απαγόρευση των Ταλιμπάν σημαίνει ότι δεν μπορούν πια να βοηθήσουν ούτε τον εαυτό τους. Βεβαίως όλες οι γυναίκες που εργάζονταν επλήγησαν από την απαγόρευση».

— Ποιες κατηγορίες γυναικών; «Γιατροί, δασκάλες, νοσοκόμες, υπάλληλοι γραφείου. Ειδικά η Καμπούλ

Η Σου Εμοι, εκπρόσωπος της βρετανικής οργάνωσης Oxfam, εξηγεί γιατί διακόπηκε η δραστηριότητά της στο Αφγανιστάν

είναι μια πόλη με πολλές γυναίκες εργαζόμενες και αν υπολογίσετε και τις γυναίκες που εργάζονταν στο σπίτι, τότε πάνω από τις μισές απασχολούνταν με κάποια εργασία πριν από τους Ταλιμπάν. Στο γραφείο μας μια από τις καλύτερες υπαλλήλους μας ήταν μια νέα γυναίκα, που είχε χάσει το χέρι και το πόδι της σε μια επίθεση πυραύλων, αλλά εργαζόταν σε μια σημαντική έρευνα που κάναμε για τις ανάγκες γυναικών. Τώρα πρέπει να μένει στο σπίτι και οι Ταλιμπάν επιμένουν να βγαίνει έξω με καλυμμένο ολό-

κληρο το σώμα της, πράγμα που την εμποδίζει να περπατάει με το τεχνητό πόδι της».

— Τι θα συμβεί λοιπόν αν οι γυναίκες δεν μπορούν να δουλεύουν;

«Πρέπει να καταλάβετε ότι στην Καμπούλ κανένας δεν διαθέτει χρήματα ύστερα από έναν τόσο μεγάλο πόλεμο και ότι ακόμη και η δεκάρα έχει μεγάλη σημασία για τον καθένα. Πηγαίνεις σε μεγάλα σπύρα της αστικής τάξης και δεν βλέπεις έπιπλα. Πούλησαν τα πάντα για να ζεσταθούν και να βρουν τροφή. Το ένα τέταρτο όλων των οικογενειών ζει μέσα στη φτώχεια. Έχουν χάσει την ελπίδα, την περιουσία και τις οικογένειές τους».

— Είστε η μοναδική γυναίκα ξένης οργάνωσης εδώ. Πώς άλλαξε η ζωή σας;

«Ξαφνικά ανακάλυψα ότι έπρεπε να σκεπαστώ ολόκληρη. Δεν μου επιτρέπουν να οδηγώ. Πρέπει να προσέχω να μη μιλάω σε άνδρες. Οι άνδρες συνάδελφοί μου δεν αντιμετωπίζουν κανένα τέτοιο πρόβλημα».

— Τι έχετε να απαντήσετε στο επιχείρημα ότι θα έπρεπε να συνεχίσετε τη δουλειά με τους όρους των Ταλιμπάν, επειδή θα ήταν καλύτερα να προσφέρετε κάποια βοήθεια, ακόμη και αν κατευθύνεται μόνο σε άνδρες και αγόρια, παρά σε κανένα;

«Αν το κάναμε αυτό θα ήταν σαν να λέγαμε ότι τελικά οι γυναίκες δεν έχουν τόση σημασία».

Παγκόσμιο σύστημα και δημοκρατία

Του ΝΙΚΟΥ ΔΕΜΕΡΤΖΗ

Ο ΣΟ πολλαπλασιάζονται τα διεθνή και υπερεθνικά όργανα, συμβόλια και οργανισμοί δίχως να στηρίζονται, ταυτόχρονα, σε ελεγκτικές διαδικασίες, η έννοια της δημοκρατικής εντολής χάνει το νόημά της όσο η πολιτική μετατοπίζεται από το εθνικό στο planetικό επίπεδο. Ο πολίτης του κόσμου τείνει να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά ενός παγκόσμιου «πολιτικού προλεταριάτου» με απαλοτισμένη να τα μέσα της πολιτικής του ικανότητας (efficacy). Είναι ένας πολίτης στις αξιώσεις του οποίου το παγκόσμιο πολιτικό σύστημα άλλοτε ανταποκρίνεται πλημμελώς και άλλοτε ουδόκως.

Θα ήταν υπερβολή να πει κανείς ότι ως τώρα η παγκοσμιοποίηση έχει διαμορφώσει μια παγκόσμια πολιτεία ως μια αναδιπλασιασμένη εικόνα του κλειστού χαρακτήρα του εθνικού κράτους. Δεν είναι όμως υπερβολή να υποστηρίξει πως, παρά την εκδήλωση συμπτωμάτων του «σιδερένιου νόμου της ολιγαρχίας» σε planetικό επίπεδο, αναδίδεται ένα είδος παγκόσμιας κοινωνίας πολιτών (global civil society), ένα παγκόσμιο κίνημα που αναρριπάζεται το περιεχόμενο της ιδιότητας του πολίτη (global citizenship) και που, σύμφωνα με τον Robertson, αποτελεί το πρόλογο για την οικοδόμηση μιας «παγκόσμιας πολιτικής κοινότητας».

Της τελευταίας δεκαετίας έχει αυξηθεί πάρα πολύ σε διεθνή κλίμακα ο αριθμός, το μέγεθος, η πυκνότητα και η επίδραση των κοινωνικών δικτύων, των εθελοντικών οργανισμών, των συνεταιρισμών, των μονοθεματικών κινήματων και γενικά των μη κυβερνητικών οργανώσεων, ώστε να γίνεται λόγος για την εμφάνιση μιας «παγκόσμιας κοινωνίας πολιτών». Λόγω χάρην περισσότερες από 1.400 μη κυβερνητικές οργανώσεις συμμετείχαν στη διάσκεψη για το περιβάλλον που έγινε στο Ρίο το 1992.

Ο κ. Νίκος Δεμερτζής είναι επικεφαλής καθηγητής στο Γμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το κείμενο του οποίου παραθέσαμε εκτενή αποσπάσματα περιλαμβάνεται στην υπό έκδοση εργασία του «Ο Λόγος του Εθνικισμού. Ανάφραση της Επιστολογικώς Πεδίο και Σχέσεις Τάσεις» Εκδόσεις Αντ. Σάνκουλας.

Επίσης, υψηλότερη συμμετοχή είχαν και στις διασκέψεις του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα (Βιέννη, 1993), την κοινωνική ανάπτυξη (Κοπεγχάγη, 1995), τις γυναίκες (Πεκίνο, 1995) κλπ. Δύο από τις γνωστότερες διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις, η Greenpeace και η Διεθνής Αμνηστία, αποτελούν πλέον παραγωγικές της παγκόσμιας πολιτικής σκηνής που επηρεάζουν τα μέγιστα τις εξελίξεις στο εσωτερικό της.

Το γεγονός ότι οι διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης δεν έχουν αφήσει ανεπηρέαστο το εθνικό κράτος δεν σημαίνει ότι αυτό έχει παραμεριστεί ή ότι η σημασία του έχει εξελιφθεί. Το αντίθετο μάλλον θα συνέβαινε, έτσι και το εθνικό κράτος θα συνέστρεφε για πολλές ακόμη δεκαετίες τους ιδεολογικούς και πολιτικούς πυλώνες του σύγχρονου κόσμου. Διπλά, μαζί, αλλά και σε αντίθεση προς τους νέους θεσμούς και ιδέες της παγκοσμιοποίησης το εθνικό κράτος, θα εξακολουθούσε να είναι ο οργανωτικός εκείνος φορέας πολιτικής κυριαρχίας που θα συνιστά πεδίο αντιπαράθεσης, ακρωτηρίων, όσο και υποχώρησης της δημοκρατίας.

από τη συμφωνία του Σένγκεν. Οι διεργασίες αυτές ωστόσο δεν θα πρέπει να οδηγούνται σε παρατάλαμπικά συμπεράσματα όσον αφορά τις προοπτικές του εθνικού κράτους στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Ορισμένοι, π.χ., ισχυρίζονται ότι το σύγχρονο κράτος είναι μια προοιμώδης του «πραγματικού» έθνους - κράτους, εφόσον πέρα από τον συμβολικό του εξουσιοδοτημένο (νόμοι, σημαία, εθνικός ύμνος, γλώσσα κλπ.) όλες οι βασικές παράμετροι που το όριζαν ως τόφρα ελέγχονται από υπερεθνικούς φορείς εξουσίας: ενέργεια, διπλωματία, εξοπλισμοί, χρηματοπιστώ κλπ. Ορισμένοι άλλοι, αναφερόμενοι κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις προοπτικές της, θεωρούν πως εφόσον ο τύπος της πολιτικής κυριαρχίας που εκφράζεται με το έθνος - κράτος διέρχεται σοβαρή διανοητική και νομιμοποιητική κρίση, οι προοπτικές του εθνικού κράτους Ευρώπης χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό απροοριστίας. Σε κάθε περίπτωση όμως δεν θα μείνει ως έχει στο απώτερο τουλάχιστον μέλλον. (...)

Παρ' όλη όμως τη μείωση των αρμοδιοτήτων του, το εθνικό κράτος εξακολουθεί να είναι, και θα είναι για πολύ καιρό ακόμη, ο σημαντικότερος πρωταγωνιστής της διεθνούς σκηνής. Ποσο μάλλον που, ως συμπλοκή και άνω διαδικασία, η παγκοσμιοποίηση δεν εκδηλώνεται ισομερώς σε όλα τα εθνικά κράτη, αλλά ούτε και επιδρά ομοιόμορφα στο εσωτερικό τους. Είναι, σε πολλές περιπτώσεις οι διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης δεν σηματοδοτούν μονομερώς τη διάβρωση του εθνικού κράτους, αλλά απεναντίας εννοούν τη διεύρυνσή του. (...)

Το γεγονός λοιπόν ότι οι διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης δεν έχουν αφήσει ανεπηρέαστο το εθνικό κράτος, δεν σημαίνει ότι αυτό έχει παραμεριστεί ή ότι η σημασία του έχει εξελιφθεί. Το αντίθετο μάλλον θα συνέβαινε, έτσι και το εθνικό κράτος θα συνέστρεφε για πολλές ακόμη δεκαετίες τους ιδεολογικούς και πολιτικούς πυλώνες του σύγχρονου κόσμου. Διπλά, μαζί, αλλά και σε αντίθεση προς τους νέους θεσμούς και ιδέες της παγκοσμιοποίησης το εθνικό κράτος, θα εξακολουθούσε να είναι ο οργανωτικός εκείνος φορέας πολιτικής κυριαρχίας που θα συνιστά πεδίο αντιπαράθεσης, ακρωτηρίων, όσο και υποχώρησης της δημοκρατίας.

Λατρά επίπεδα «citizenship», που υπερβαίνουν τα παραδοσιακά πλαίσια του εθνικού κράτους (βλ. λόγω χάρην το ευρωπαϊκό διαβατήριο κλπ.).

Η αναφορά εδώ στην ιδέα μιας «κοσμοπολιτικής δημοκρατίας», όπου τα δικαιώματα του πολίτη ουσιαστικά θα τίθενται σε ισχύ ταυτόχρονα σε διεθνές και εθνικό επίπεδο, είναι ενδεικτική. Ταυτόχρονα με τις εξελίξεις αυτές όμως παρατηρούνται και διαδικασίες κοινωνικού αποκλεισμού, όπως αυτές καθιερώνονται

δικό των εθνικών κρατών, ιδιαίτερα μάλιστα όταν παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η συχνή συνεργασία εθνικών και διεθνών κυβερνητικών οργανώσεων συμβάλλει στη διεύρυνση της πολυφωνίας και στην εμπέδωση της δημοκρατικής διαδικασίας. Συμβάλλει επίσης στην αναδιτύπωση του περιεχόμενου της ιδιότητας του πολίτη, η οποία δεν εξαντλείται πλέον στο κανονιστικό πλαίσιο του εθνικού κράτους. Όπως αναφέρει ο Turner, στον βαθμό όπου από τη μια μεριά ασκούνται πιέσεις

TAN. Οι μεγάλοι νικητές των εκλογών είναι οι ένοπλες δυνάμεις και οι γαιοκτήμονες

ΕΛΕΝΗΣ ΚΟΧΑΪΜΙΔΟΥ

Οι πρόσφατες εκλογές στο Πακιστάν κατέγραψαν μια πραγματικότητα που αν και γνωστή φαίνεται διαφέρει:

Ο λαός στην πλειονότητά του ζει σε συνθήκες έσοχης φτώχειας, σε ένα καθεστώς που κατ' ευφημισμόν αποκαλείται κοινοβουλευτική δικτατορία.

Ολοκλήρωσε το κυρίαρχο πρόσωπο τα τελευταία οκτώ χρόνια να εναλλάσσονται στην εξουσία, ένας λαός που δεν ασχολείται στις κάλπες - η ψηφοφορία ανήλθε στο 70% - και η παντοδύναμος στρατός αναμειγνύεται όλο και περισσότερο στη διακυβέρνηση της χώρας. Μια εκλογική αναμέτρηση ανάμεσα στους δύο βασικούς εκπροσώπους της πολιτικής τάξης Πακιστάν, της Μπενά-Μπούτο (Λαϊκό Κόμμα) του Ναβάζ Σαρίφ (Μουσουλμανικός Σύνδεσμος) και της Πανκράτσιας και αμφότεροι για διαδοχικά έληξε με τη συντριπτική νίκη του δεύτερου.

Ο πρόσωπο του Σαρίφ συμπόρευσε τόσο ο πρόεδρος της χώρας όσο και ο στρατός με τις πεντακάσιες οιονεί των μεγαλογαϊωνών. Ο τρίτος υποψήφιος ο αστέρας του κρίκετ Ιντζιμ Χαν, δεν μπόρεσε να εισπράξει τη δυσάρεστη των ψηφοφόρων.

Ποιότητες
σκάνδαλα

Η μεγάλη αστάθεια της πολιτικής ζωής του Πακιστάν εκδηλώθηκε αμέσως μετά το θάνατο του δικτάτορα Γουλ Χακ το 1988 ο οποίος κέρδη του λαϊκού ηγέτη Αλί Μπούτο, αζιρ, έγινε πρωθυπουργός και 20 μήνες αργότερα έλαβε από τη καθήκον της την κατηγορία διαφθοράς και της κατάληξης εξουσίας. Νέες εκλογές το 1990 έφεραν στην εξουσία τον Ναβάζ Σαρίφ για 18 μήνες. Αποπέμφθηκε αυτός με την κατηγορία της διαφθοράς και το 1993 εξελέγη εκ νέου η Μπούτο που αποπέμφθηκε στις 5 Νοεμβρίου του 1996 με τις ίδιες κατηγορίες. Η εκλογή του Σαρίφ έγινε με απόλυτη συνέπεια στην αρχή αυτή της εναλλαγής ελλείπει βεβαίως και μια σοβαρή τρίτης λύσης, την οποία δεν κατάφερε να ενσαρκώσει ο Ιντζιμ Χαν με το «Κίνημα της Δικαιοσύνης» που ίδρυσε πρόσφατα.

Ο νικητής των εκλογών, ο άνθρωπος που διακηρύσσει ότι θα κυβερνήσει καλύτερα από την Μπούτο, δεν έχει αποδείξει ακόμη την αθωότητά του σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες για διασπίδαση δημόσιου χρήματος. Αρχικά δεν ήταν καθόλου βέβαιο αν θα του επιτραπεί η κάθοδος στις εκλογές, καθώς η μεταβατική κυβέρνηση μετά την απομάκρυνση της Μπούτο είχε επωμισθεί την ευθύνη να αποκλείσει από τις εκλογές όσους πολιτικούς είχαν αποπεμφθεί με την κατηγορία της ανικανότητας και της διαφθοράς. Ήταν μια προσπάθεια χωρίς αποτέλεσμα, καθώς ο πρόεδρος της χώρας Φαρουκ Λεγκάρι φρόντισε με δραστήρια παρέμβαση υποβοηθούμενος από το στρατό να παραπεμφθούν στις καλένδες οι επαναστατικές για τις συνθήκες του Πακιστάν μεταρρυθμίσεις. Όπως όλα δείχνουν επετεύχθη μια συμφωνία κυρίως.

Ο Ναβάζ Σαρίφ έλαβε την άδεια συμμετοχής στις εκλογές και υποστηρίχθηκε για τη θέση του πρωθυπουργού με τη δέσμευση ότι θα συγκυβερνήσει με το νεοσύστατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας (πρόεδρος ο Λεγκάρι) που απαρτίζεται από εκπροσώπους του στρατού και της πολιτικής. Για πολλούς το γεγονός αυτό ισοδυναμεί με το τέλος της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας στο Πακιστάν, μια χώρα που έχει ούτως ή άλλως μια από τις πιο ασταθείς δημοκρατίες στον πλανήτη.

Η γοργή της διαφθοράς και της ανικανότητας και το 1993 εξελέγη εκ νέου η Μπούτο που αποπέμφθηκε στις 5 Νοεμβρίου του 1996 με τις ίδιες κατηγορίες. Η εκλογή του Σαρίφ έγινε με απόλυτη συνέπεια στην αρχή αυτή της εναλλαγής ελλείπει βεβαίως και μια σοβαρή τρίτης λύσης, την οποία δεν κατάφερε να ενσαρκώσει ο Ιντζιμ Χαν με το «Κίνημα της Δικαιοσύνης» που ίδρυσε πρόσφατα.

Ο νικητής των εκλογών, ο άνθρωπος που διακηρύσσει ότι θα κυβερνήσει καλύτερα από την Μπούτο, δεν έχει αποδείξει ακόμη την αθωότητά του σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες για διασπίδαση δημόσιου χρήματος. Αρχικά δεν ήταν καθόλου βέβαιο αν θα του επιτραπεί η κάθοδος στις εκλογές, καθώς η μεταβατική κυβέρνηση μετά την απομάκρυνση της Μπούτο είχε επωμισθεί την ευθύνη να αποκλείσει από τις εκλογές όσους πολιτικούς είχαν αποπεμφθεί με την κατηγορία της ανικανότητας και της διαφθοράς. Ήταν μια προσπάθεια χωρίς αποτέλεσμα, καθώς ο πρόεδρος της χώρας Φαρουκ Λεγκάρι φρόντισε με δραστήρια παρέμβαση υποβοηθούμενος από το στρατό να παραπεμφθούν στις καλένδες οι επαναστατικές για τις συνθήκες του Πακιστάν μεταρρυθμίσεις. Όπως όλα δείχνουν επετεύχθη μια συμφωνία κυρίως.

Ο Ναβάζ Σαρίφ έλαβε την άδεια συμμετοχής στις εκλογές και υποστηρίχθηκε για τη θέση του πρωθυπουργού με τη δέσμευση ότι θα συγκυβερνήσει με το νεοσύστατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας (πρόεδρος ο Λεγκάρι) που απαρτίζεται από εκπροσώπους του στρατού και της πολιτικής. Για πολλούς το γεγονός αυτό ισοδυναμεί με το τέλος της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας στο Πακιστάν, μια χώρα που έχει ούτως ή άλλως μια από τις πιο ασταθείς δημοκρατίες στον πλανήτη.

Η γοργή της διαφθοράς και της ανικανότητας και το 1993 εξελέγη εκ νέου η Μπούτο που αποπέμφθηκε στις 5 Νοεμβρίου του 1996 με τις ίδιες κατηγορίες. Η εκλογή του Σαρίφ έγινε με απόλυτη συνέπεια στην αρχή αυτή της εναλλαγής ελλείπει βεβαίως και μια σοβαρή τρίτης λύσης, την οποία δεν κατάφερε να ενσαρκώσει ο Ιντζιμ Χαν με το «Κίνημα της Δικαιοσύνης» που ίδρυσε πρόσφατα.

Ο νικητής των εκλογών, ο άνθρωπος που διακηρύσσει ότι θα κυβερνήσει καλύτερα από την Μπούτο, δεν έχει αποδείξει ακόμη την αθωότητά του σε ό,τι αφορά τις κατηγορίες για διασπίδαση δημόσιου χρήματος. Αρχικά δεν ήταν καθόλου βέβαιο αν θα του επιτραπεί η κάθοδος στις εκλογές, καθώς η μεταβατική κυβέρνηση μετά την απομάκρυνση της Μπούτο είχε επωμισθεί την ευθύνη να αποκλείσει από τις εκλογές όσους πολιτικούς είχαν αποπεμφθεί με την κατηγορία της ανικανότητας και της διαφθοράς. Ήταν μια προσπάθεια χωρίς αποτέλεσμα, καθώς ο πρόεδρος της χώρας Φαρουκ Λεγκάρι φρόντισε με δραστήρια παρέμβαση υποβοηθούμενος από το στρατό να παραπεμφθούν στις καλένδες οι επαναστατικές για τις συνθήκες του Πακιστάν μεταρρυθμίσεις. Όπως όλα δείχνουν επετεύχθη μια συμφωνία κυρίως.

Ο Ναβάζ Σαρίφ έλαβε την άδεια συμμετοχής στις εκλογές και υποστηρίχθηκε για τη θέση του πρωθυπουργού με τη δέσμευση ότι θα συγκυβερνήσει με το νεοσύστατο Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας (πρόεδρος ο Λεγκάρι) που απαρτίζεται από εκπροσώπους του στρατού και της πολιτικής. Για πολλούς το γεγονός αυτό ισοδυναμεί με το τέλος της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας στο Πακιστάν, μια χώρα που έχει ούτως ή άλλως μια από τις πιο ασταθείς δημοκρατίες στον πλανήτη.

Οι εκλεκτοί του στρατού

Στην πραγματικότητα το Πακιστάν είναι μια κοινωνία φεουδαρχική που κυβερνείται από τους εκλεκτούς των γαιοκτημόνων και του στρατού. Η ίδια η Μπενάζιρ Μπούτο είναι γόνη οικογένειας γαιοκτημόνων και ο νέος πρωθυπουργός μεγαλοβιομήχανος που εισήλθε στην πολιτική το 1981 ως σύμβουλος του δικτάτορα Ζια ουλ Χακ. Οι πλούσιου φεουδαρχες δημιουργούν τις λεγόμενες «τραπέζες ψήφων», που δεν είναι τίποτε άλλο από την εξαγορά των εξαθλιωμένων αγροτών υπέρ των εκάστοτε υποψηφίων. Και όπως υποστηρίζουν οι οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, το 90% των των ψηφοφόρων στις αγροτικές περιοχές δεν έχει καμία άλλη εναλλακτική λύση, καθώς οποιαδήποτε αντίσταση σπράινει

Ο στρατός πίσω από τις κάλπες

δουλειά τους ή ότι θα οδηγηθούν στη φυλακή με κάποια πλαστή κατηγορία. Με αυτά τα δεδομένα είναι άνευ σημασίας ποιο πρόσωπο θα βρεθεί στην εξουσία, αρκεί να δεχθεί την καθεμονία του πανίσχυρου στρατού και των γαιοκτημόνων και να υποπρεπήσει την πολιτική που θα οδηγήσει ένα βήμα πιο κοντά στη δημιουργία του μεγάλου Πακιστάν, παλιό όνειρο του Ισλαμπαντ που θα εκπληρωθεί με την προσαρτημένη του Κασμίρ και του Αφγανιστάν.

δουλειά τους ή ότι θα οδηγηθούν στη φυλακή με κάποια πλαστή κατηγορία. Με αυτά τα δεδομένα είναι άνευ σημασίας ποιο πρόσωπο θα βρεθεί στην εξουσία, αρκεί να δεχθεί την καθεμονία του πανίσχυρου στρατού και των γαιοκτημόνων και να υποπρεπήσει την πολιτική που θα οδηγήσει ένα βήμα πιο κοντά στη δημιουργία του μεγάλου Πακιστάν, παλιό όνειρο του Ισλαμπαντ που θα εκπληρωθεί με την προσαρτημένη του Κασμίρ και του Αφγανιστάν.

δουλειά τους ή ότι θα οδηγηθούν στη φυλακή με κάποια πλαστή κατηγορία. Με αυτά τα δεδομένα είναι άνευ σημασίας ποιο πρόσωπο θα βρεθεί στην εξουσία, αρκεί να δεχθεί την καθεμονία του πανίσχυρου στρατού και των γαιοκτημόνων και να υποπρεπήσει την πολιτική που θα οδηγήσει ένα βήμα πιο κοντά στη δημιουργία του μεγάλου Πακιστάν, παλιό όνειρο του Ισλαμπαντ που θα εκπληρωθεί με την προσαρτημένη του Κασμίρ και του Αφγανιστάν.

δουλειά τους ή ότι θα οδηγηθούν στη φυλακή με κάποια πλαστή κατηγορία. Με αυτά τα δεδομένα είναι άνευ σημασίας ποιο πρόσωπο θα βρεθεί στην εξουσία, αρκεί να δεχθεί την καθεμονία του πανίσχυρου στρατού και των γαιοκτημόνων και να υποπρεπήσει την πολιτική που θα οδηγήσει ένα βήμα πιο κοντά στη δημιουργία του μεγάλου Πακιστάν, παλιό όνειρο του Ισλαμπαντ που θα εκπληρωθεί με την προσαρτημένη του Κασμίρ και του Αφγανιστάν.

δουλειά τους ή ότι θα οδηγηθούν στη φυλακή με κάποια πλαστή κατηγορία. Με αυτά τα δεδομένα είναι άνευ σημασίας ποιο πρόσωπο θα βρεθεί στην εξουσία, αρκεί να δεχθεί την καθεμονία του πανίσχυρου στρατού και των γαιοκτημόνων και να υποπρεπήσει την πολιτική που θα οδηγήσει ένα βήμα πιο κοντά στη δημιουργία του μεγάλου Πακιστάν, παλιό όνειρο του Ισλαμπαντ που θα εκπληρωθεί με την προσαρτημένη του Κασμίρ και του Αφγανιστάν.

δουλειά τους ή ότι θα οδηγηθούν στη φυλακή με κάποια πλαστή κατηγορία. Με αυτά τα δεδομένα είναι άνευ σημασίας ποιο πρόσωπο θα βρεθεί στην εξουσία, αρκεί να δεχθεί την καθεμονία του πανίσχυρου στρατού και των γαιοκτημόνων και να υποπρεπήσει την πολιτική που θα οδηγήσει ένα βήμα πιο κοντά στη δημιουργία του μεγάλου Πακιστάν, παλιό όνειρο του Ισλαμπαντ που θα εκπληρωθεί με την προσαρτημένη του Κασμίρ και του Αφγανιστάν.

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ"

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Του ΑΡΗ ΑΜΠΑΤΖΗ

Η υπόθεση Μπαϊρπασίν έρχεται να προστεθεί στις άλλες που μιλούν για τις σχέσεις κράτους και μαφίας στην Τουρκία.

Τι είναι όμως αυτό που έχει κάνει τόσο σημαντικό και επίκαιρο τον Χουσεΐν Μπαϊρπασίν; Ο κουρδικής καταγωγής σαραντάχρονος έχει αναμειχθεί σε υποθέσεις διακίνησης ναρκωτικών. Αυτό άρχισε στις αρχές της δεκαετίας του '80. Αργότερα θα αποκαλύψει ότι είχε κάνει χρυσές δουλειές σε συνεργασία με

«Ειδικά στις ΗΠΑ τα ναρκωτικά πήγαιναν με πλοία του ΝΑΤΟ». Άλλος ένας ισχυρισμός του Μπαϊρπασίν που δεν έχει ερευνηθεί.

■ Ως προς την οικογένεια Τσιλέρ, ο Μπαϊρπασίν έχει υποστηρίξει ότι κάποια τουρκικά πλοία που χρησιμοποιήθηκαν στη διακίνηση ναρκωτικών, έχουν χρησιμοποιηθεί και σε υποθέσεις εξαγωγών «μαϊμού» του συζύγου της Τανσου Τσιλέρ, **Οζέρ Τσιλέρ**.

Η συνέντευξη αυτή όμως είχε και συνέχεια. Αμέσως μετά τη δημοσίευσή της, ο τότε υπουργός Εσωτερικών Μεχμέτ Αγάρ, με μήνυμα που έστειλε στον Μπαϊρπασίν, ζήτησε να άρει τα όσα είπε γι' αυτόν ούτως ώστε κι αυτός να άρει την απόφαση της τουρκικής κυβέρνησης για την έκδοση, αποκαλύπτει ο Μπαϊρπασίν. Όπως και τη συνέχεια. Όταν ο τελευταίος αρνήθηκε, ο Αγάρ προχώρησε στην επόμενη κίνηση του. Η συνέντευξη που δημοσιεύτηκε στις 18 Μαΐου του 1996 είχε συνέχεια που θα δημοσιευόταν στο επόμενο τεύχος της «Αϊντινλίκ». Με δικαστική απόφαση όμως απαγορεύτηκε η δημοσίευσή της. Η «Αϊντινλίκ» τότε έγραψε ότι η συνέχεια αφορούσε κατά βάση τις σχέσεις της οικογένειας Τσιλέρ με τον υπόκοσμο.

■ Η υπόθεση όμως δεν εξαντλείται εδώ. Ο δικηγόρος **Νετζντίε Κουτσούκτασκινερ**, ήταν συνήγορος υπεράσπισης του Μπαϊρπασίν. Κάποια στιγμή η σχέση αυτή διακόπηκε. Στη συνέχεια, ο Μπαϊρπασίν, κατά τη διάρκεια τηλεοπτικής εκπομπής σε τουρκικό κανάλι, κατηγορησε το δικηγόρο για το σκοτεινό του παρελθόν.

Η τουρκική εφημερίδα «Τζουμχουριέτ» την περασμένη Τετάρτη, αποκάλυψε ότι ο δικηγόρος υπήρξε στέλεχος της τουρκικής μουσικής υπηρεσίας (ΜΙΤ) και βασανιστής στα κρατητήρια μετά το πραξικόπημα του 1971. Το όνομα του δικηγόρου είχε ακουστεί και στη μεγάλη προδοκασία της Πρωτομαγιάς του 1977, όπου στην πλατεία Ταξίμ της Κωνσταντινούπολης είχαν σκοτωθεί 35 άτομα. Η «Τζουμχουριέτ», δημοσίευσε αποκλειστικές δηλώσεις του Μπαϊρπασίν σχετικά με το θέμα. Ο τελευταίος αποκάλυψε ότι ο δικηγόρος του είχε πάρει μέρος στην προδοκασία. Το ενδιαφέρον στην ιστορία αυτή είναι ότι ο δικηγόρος Κουτσούκτασκινερ τώρα είναι συνήγορος υπεράσπισης των έντεκα αστυνομικών οι οποίοι κατηγορούνται για τη δολοφονία μετά από ξυλοδαρμό του δημοσιογράφου **Μετιν Γκιότπε**.

Τα ερωτήματα όμως παραμένουν. Οι έρευνες που εξελίσσονται στην Τουρκία θα φέρουν αποτέλεσμα; Μήπως οι πολιτικές σκοπιμότητες και οι διεθνείς ισορροπίες θα έχουν ως αποτέλεσμα να κλείσει η υπόθεση με κερφόνο αποτέλεσμα;

ΤΟΥΡΚΙΑ

Τα ταμπλόιντ «πριονίζουν» το ζεύγος Τσιλέρ

τον **Μεχμέτ Αγάρ**, πρόην διοικητή της γενικής ασφάλειας και υπουργό Εσωτερικών. Οι αποκαλύψεις του όμως θα αγιγίζουν και την οικογένεια Τσιλέρ.

Ο Μπαϊρπασίν βρίσκεται στην Ολλανδία. Είχε κρατηθεί στις φυλακές από τις 24 Δεκεμβρίου του 1995 ως τις 24 Δεκεμβρίου του 1996. Η τουρκική κυβέρνηση ζήτησε στη συνέχεια την έκδοσή του, πράγμα όμως που δεν έκαναν οι ολλανδικές αρχές.

■ Πολλά στοιχεία σχετικά με την υπόθεση Μπαϊρπασίν είναι γνωστά από τη συνέντευξη του που δημοσιεύτηκε στις 18 Μαΐου του 1996 στην εβδομαδιαία τουρκική εφημερίδα «Αϊντινλίκ». Στη συνέντευξη αυτή ο Μπαϊρπασίν υποστήριξε ότι στις αρχές της δεκαετίας του '80 και μέχρι το 1984 ασχολήθηκε με τη διακίνηση ναρκωτικών προς την Ευρώπη. Δίκτυο στο οποίο, σύμφωνα με τον ίδιο, βρισκόταν και ο Μεχμέτ Αγάρ.

Προτού συλληφθεί στην Ολλανδία, ο Μπαϊρπασίν ήταν κρατούμενος στο Λονδίνο. Εκεί, όπως αποκάλυψε στη συνέντευξη στην «Αϊντινλίκ», αρκετές φορές τον είχαν επισκεφθεί στελέχη του τουρκικού γενικού προξενείου του Λονδίνου. Σύμφωνα πάντα με τον ίδιο, το προξενείο ήταν ένα από τα κέντρα διακίνησης ναρκωτικών. Κι όχι μόνο αυτό: ο Μπαϊρπασίν υποστήριξε ότι είχε έλθει σε επαφή και με στελέχη της τουρκικής αντιπροσωπείας στο ΝΑΤΟ, πάντα για το ίδιο θέμα, τη διακίνηση ναρκωτικών. Διακίνηση η οποία έχει

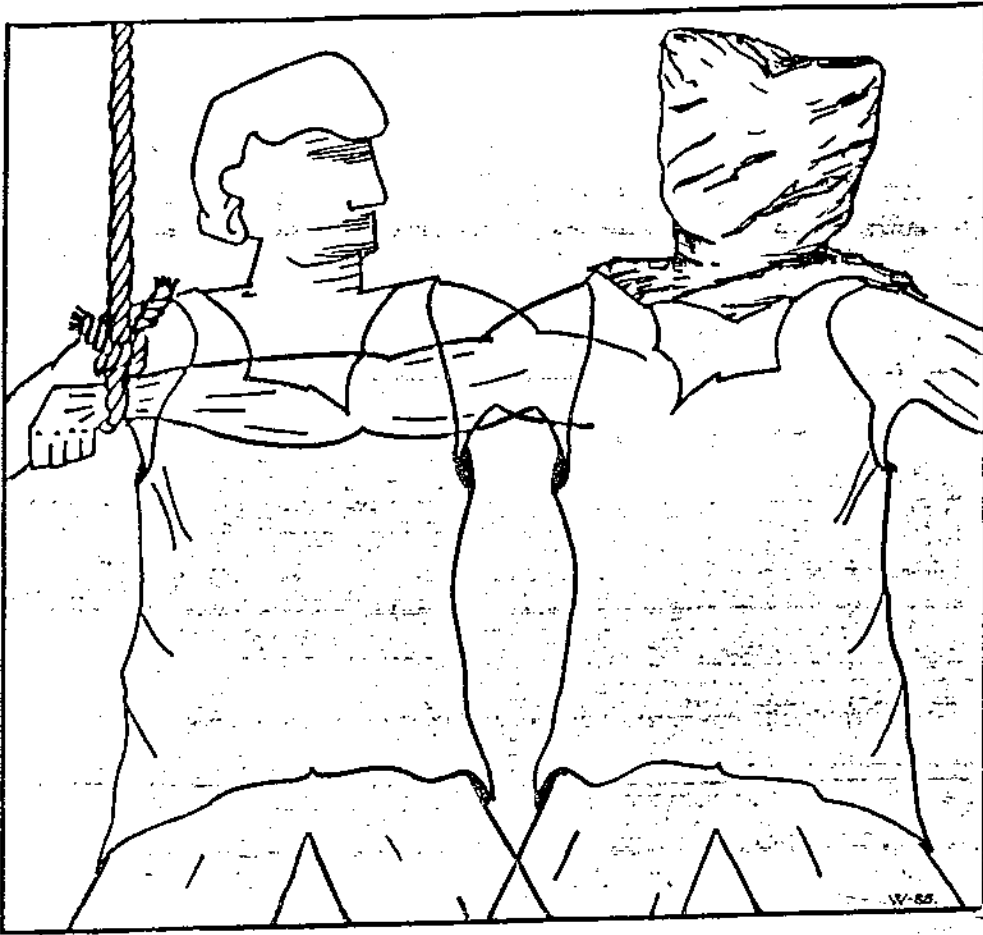

Illustration 3.1. *Dissociation.*

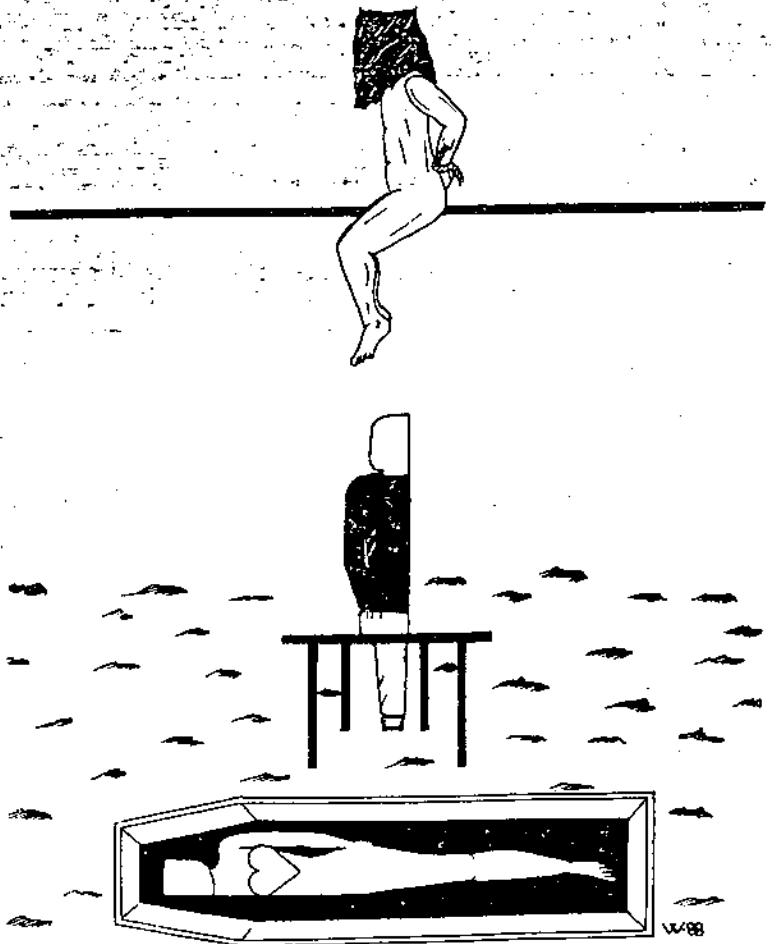

Illustration 3.2.

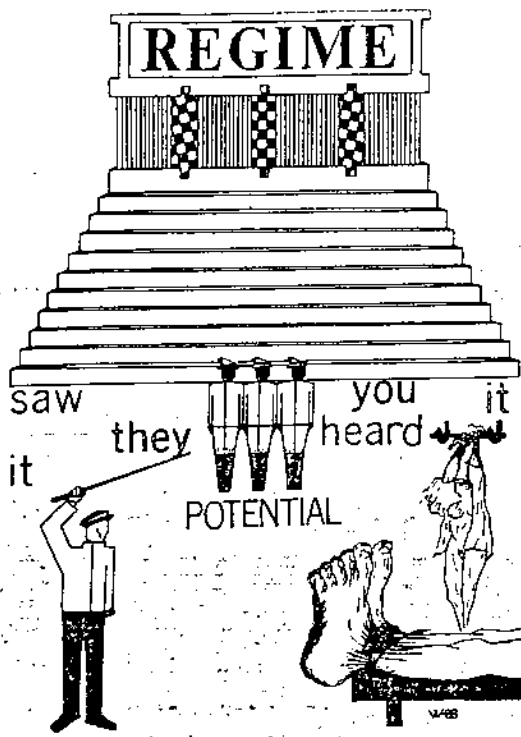

Illustration 4.1. The staircase of abstraction.

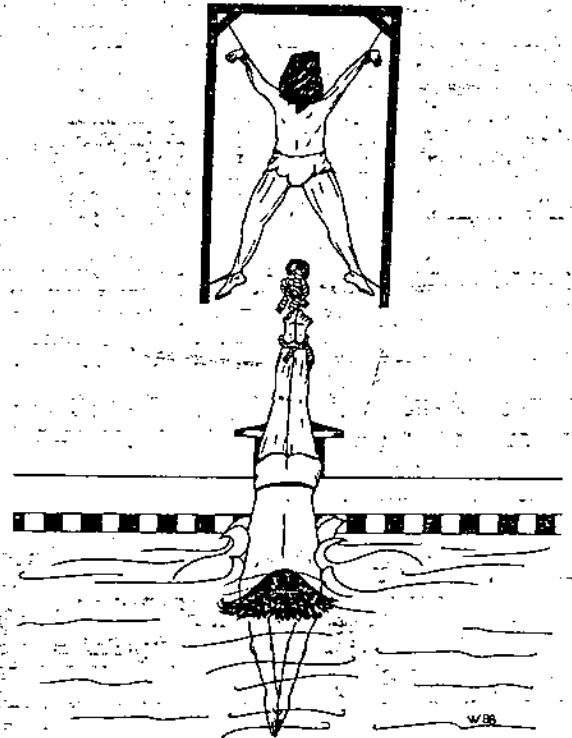

Illustration 4.4. Complete helplessness.

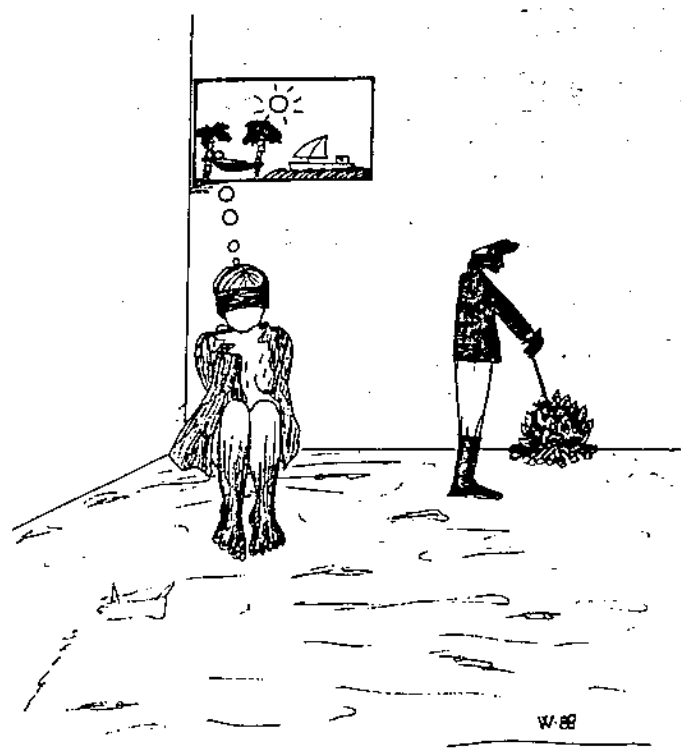

Fig. IV.2. "La moto". The motorcycle. Drawing by Mogens Nørgård.

Fig. IV.3. "El quirófano". The operating table. Drawing by Mogens Nørgård.

Fig. IV.1. "La barra". Drawing by Mogens Nørgård.

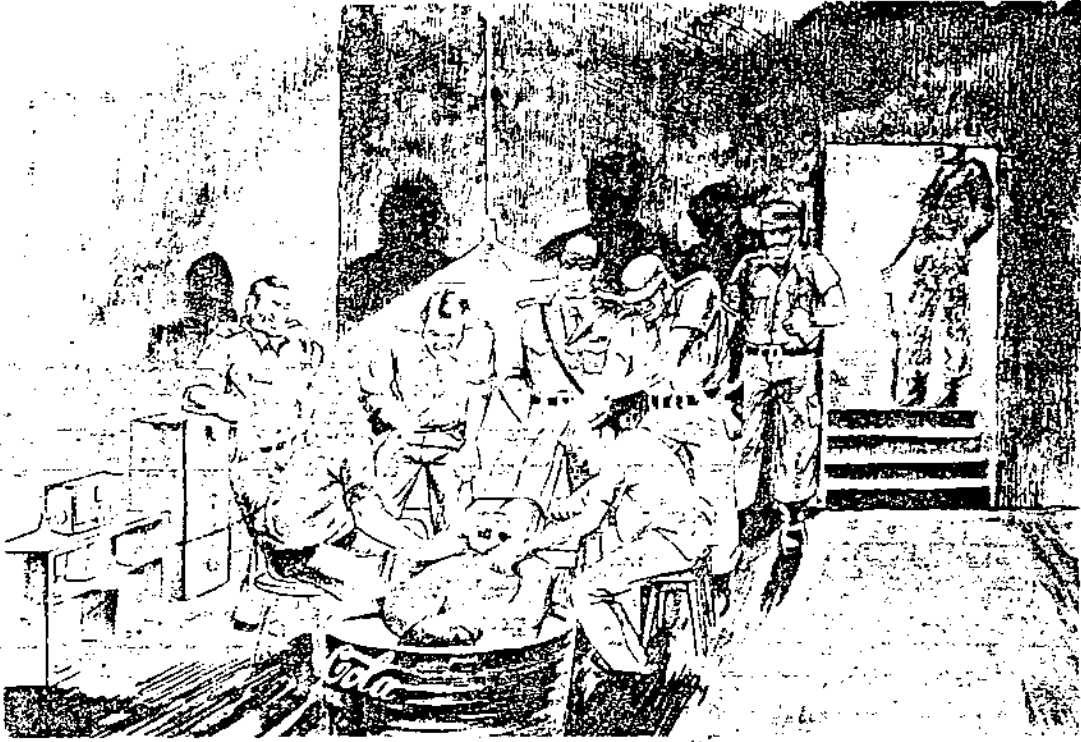

Illustration 5.1. "Submarino". Water colour by Latin American torture survivor.

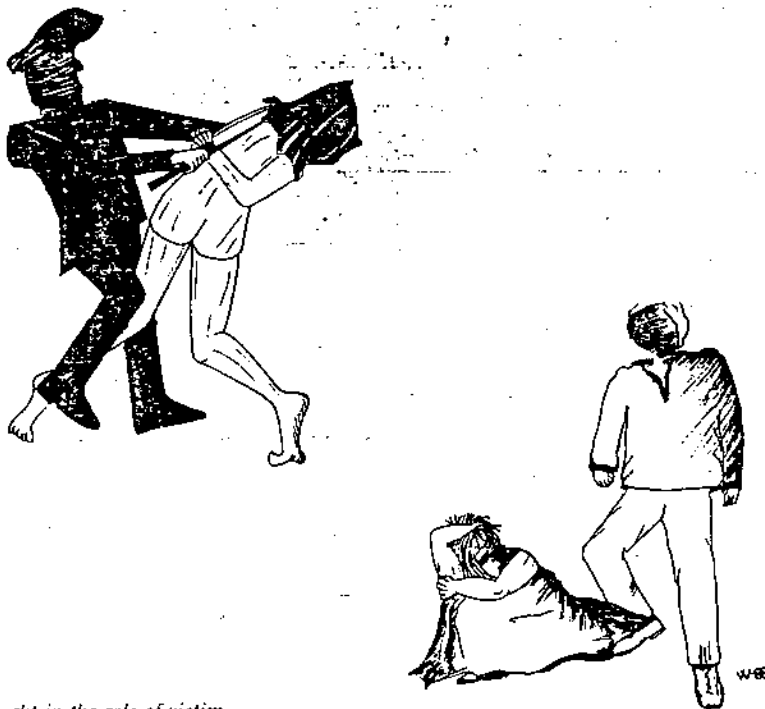

Illustration 4.3. Caught in the role of victim.

Fig. V:A.1. Scars on the dorsum of the hand, 4 weeks after burning with a cigarette. The scars have a depigmented circular centre surrounded by an ill-defined hyperpigmented periphery. (Kjærsgaard & Genefke 1977). Reproduced with the permission of the Journal of the Danish Medical Association, Ugeskr Læger.

Fig. V:A.3. A cluster of circular cicatrices with a diameter of 1 mm (arrow) 4 weeks after electrical torture with pointed electrodes (picana). The cicatrices are positioned close to each other but are distinctly separated (Kjærsgaard & Genefke 1977). Reproduced with the permission of the Journal of the Danish Medical Association, Ugeskr Læger.

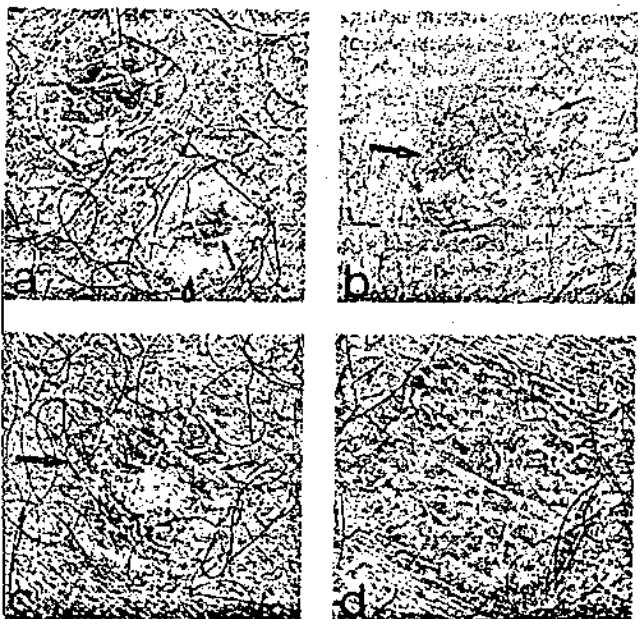

Fig. V:A.2. Cicatrices on the thigh one year after burning with an electrically heated cylindrical metal rod of the size of a cigarette. The lesions are circular or oval, or have a serpiginous border. Some of the lesions have an atrophic centre, surrounded by two narrow peripheral zones, an inner hypertrophic, distinctly demarcated zone (thin arrows) and an outer pigmented one (thick arrows). One small lesion lacks the atrophic centre (a), one large lesion lacks the hypertrophic zone (d). Some lesions are subdivided into small, confluent areas (c). (Danielsen & Berger 1981). Reproduced with the permission of the Journal Acta Dermatovener.

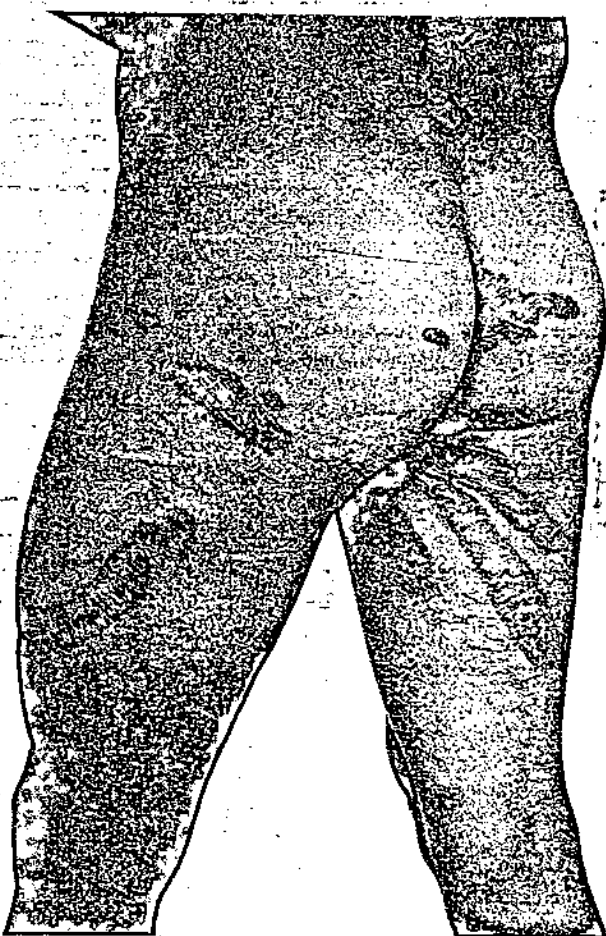

Fig. V:A.4. 30-year-old man, arrested in El Salvador 1982. He said he had been tortured and among other things acid was thrown against him. (Gordon & Mant 1984). Linear scars, a few cm wide and with well-defined borders, are seen on the thighs and buttocks. Their location and form are consistent with the history. The photograph has been reproduced by courtesy of the Medical Illustration Department, Charing Cross Hospital, London.

Fig. V:A.5. 56-year-old woman, arrested in Uganda 1982. She had her hands tied behind her back, and a rubber tire was set alight above her. The burning material fell on her scalp, face, arms and chest. (Amnesty International, 1985 (Uganda)). Keloid scars with well-defined borders and irregular outline are seen. Disfiguring keloid scars are characteristic for deep burns.

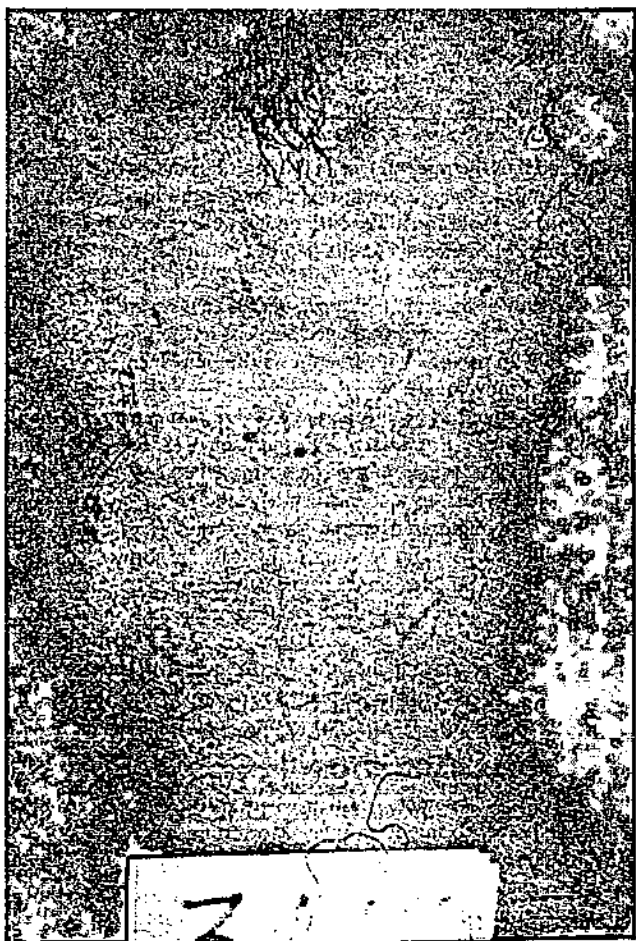

Fig. V:A.6. Male Chilean torture victim who alleged torture by picana. The photo was taken within 72 hours of the torture (Vicaria de la Solidaridad 1985). The skin of the abdomen shows many erythematous lines, some 2-5 mm wide. Scattered along them are dark red-brown spots consisting of a central crust surrounded by an erythematous zone, with an ill-defined and irregular border. The appearance of the lesions is consistent with the history of exposure to a pointed electrode, intermittently moved across the skin, intermittently left resting. They do not resemble any other known dermatological lesions, excoriations included.

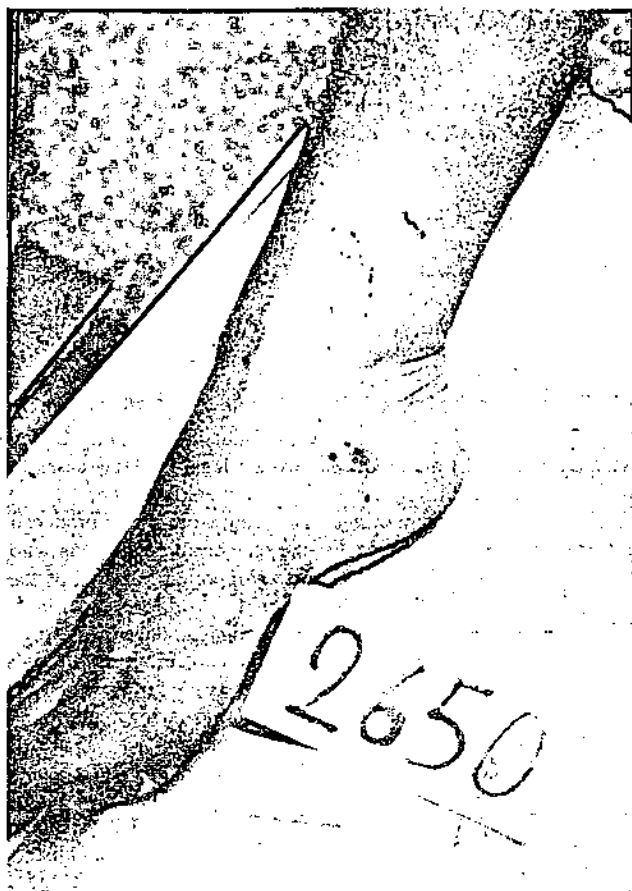

Fig. V:A.7. Male Chilean torture victim who alleged torture by picana. The photo was taken within 72 hours of the torture (Vicaria de la Solidaridad 1985). The inner side of the right ankle shows large numbers of circular lesions, some 2-5 mm across, in groups or lines. These dark red-brown crusts were not surrounded by a zone of erythema. The appearance of circular crusts in lines and groups is consistent with the history of picana. The rather unlikely differential diagnosis could be insect bites and herpes zoster.

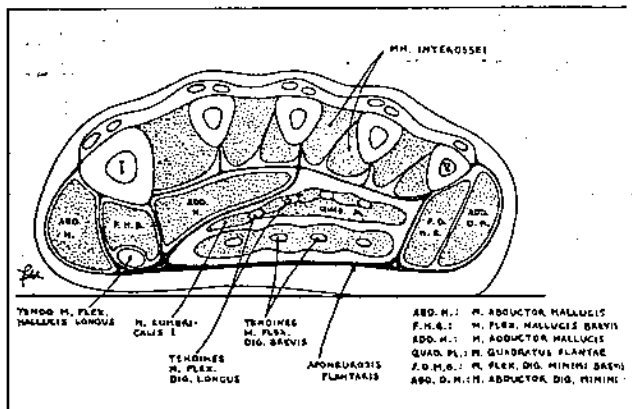

Fig. V:D.1. Cross section through the metatarsus. A: Medial muscle compartment. B: Lateral muscle compartment. C1 and C2: Central muscle compartments (drawing by Eldon F) (Bro-Rasmussen & Rasmussen 1978). Reproduced with the permission of the Journal of the Danish Medical Association, Ugeskr Læger.

F.1. *Painting by torture victim, see text.*

Fig. V:F.3. *Painting by torture victim, see text.*

F.2. *Painting by torture victim, see text.*

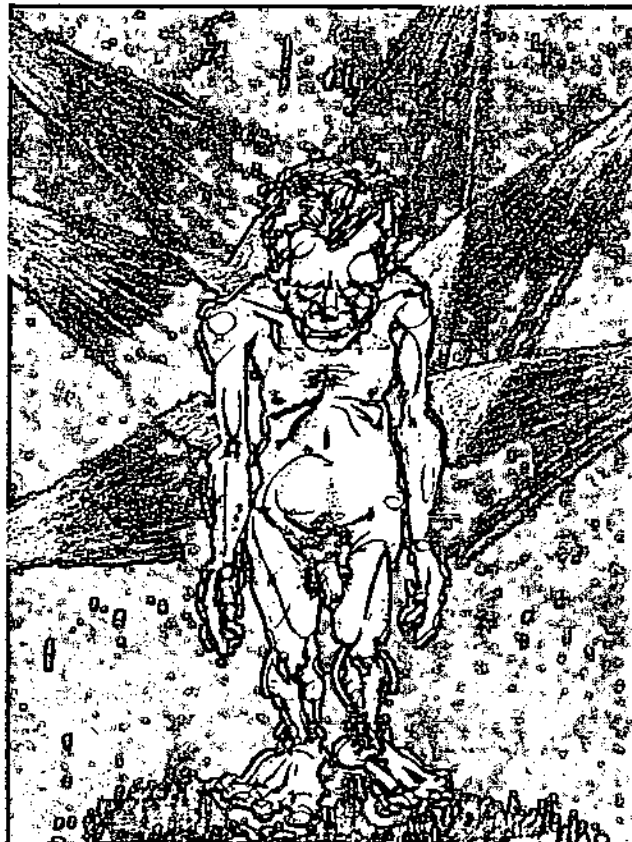

Fig. V:F.4. *Painting by torture victim, see text.*

Fig. App. V:A.1. A 24-year-old Spanish woman admitted to hospital after being beaten in prison. The photograph was taken on her fifth day in hospital.

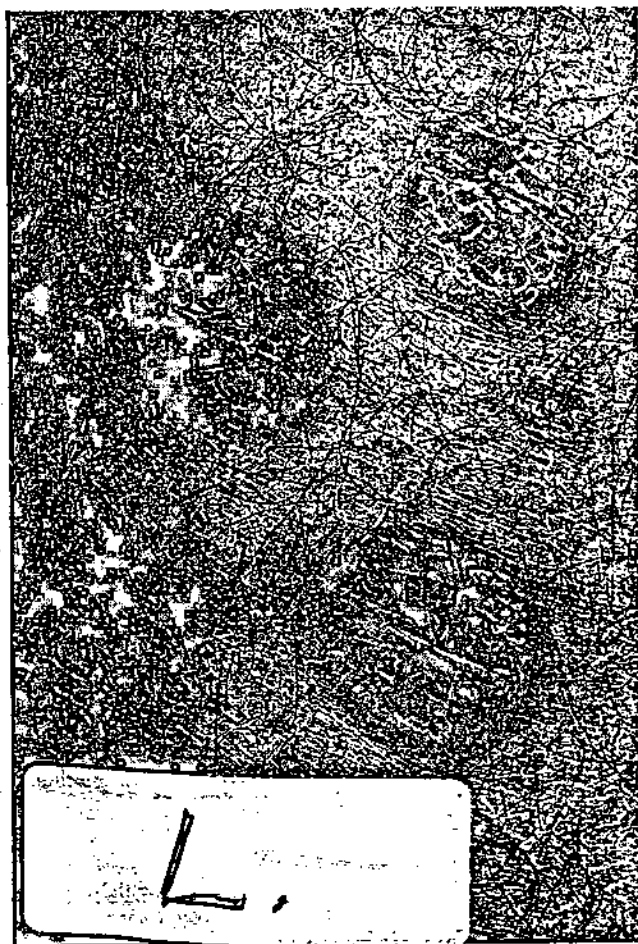

Fig. App V:A.3. Circular scars on Burhan Al Shawi's left leg following burning with an electrically heated instrument of the size and shape of a cigarette (Amnesty International 1981 (Iraq)). They show an atrophic centre and a demarcated hyperpigmented peripheral zone. Such scars are characteristic findings following burns produced by an electrically heated circular instrument.

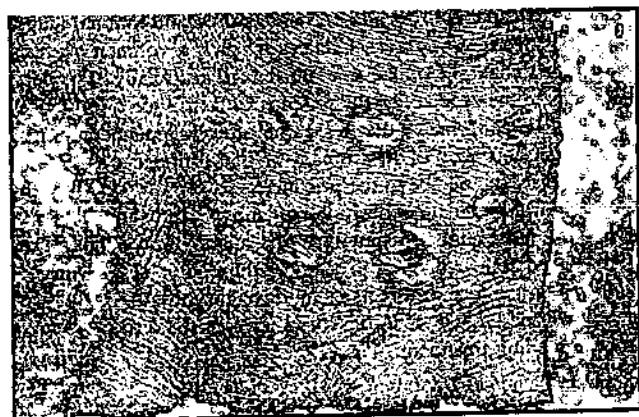
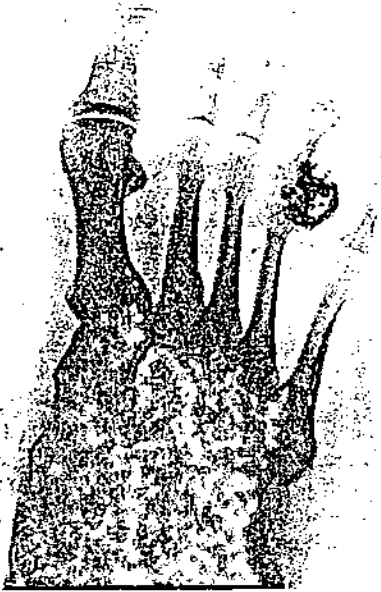
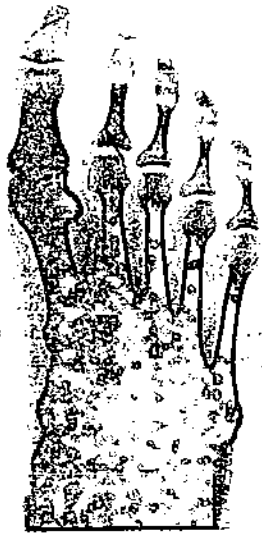

Fig. App. V:A.2. Circular scars on the dorsum of Burhan Al Shawi's left hand one year after burning with an electrically heated instrument of the size and shape of a cigarette (Amnesty International 1981 (Iraq)). They show an atrophic centre and a demarcated hyperpigmented peripheral zone. Such scars are characteristic findings following burns produced by an electrically heated circular instrument.

V:D.1. *Falanga torture victim with asymptomatic enchondral and plantar side of the fourth metatarsophalangeal joint (Bro-Rasmussen & Rasmussen 1978). Reproduced with the permission of the Journal of the Danish Medical Association, Ugeskr Læger.*

V:D.2. *Falanga torture victim with mild periosteal calcification, plantar, and proximal side of the second metatarsophalangeal joint (Bro-Rasmussen & Rasmussen 1978). Reproduced with the permission of the Journal of the Danish Medical Association, Ugeskr Læger.*

Figure App. V:D.3. *Microphotograph of resected specimen shows spongy bone with aseptic necrosis, centre and right, with slight lymphocytic infiltration in surrounding connective tissue. Orig. mag. ca. x300 (Bro-Rasmussen et al 1982). Reproduced with the permission of the Journal of the Danish Medical Association, Ugeskr Læger.*

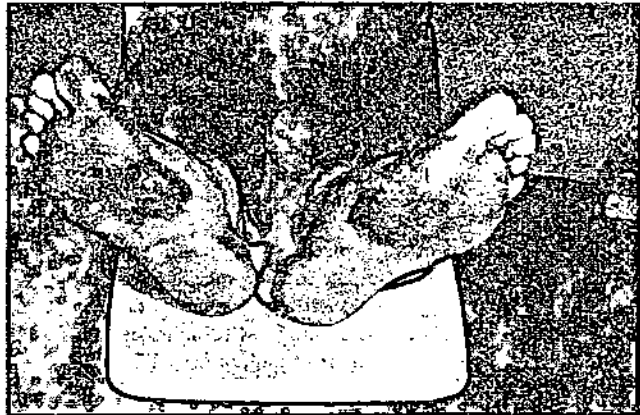

Figure App. V:D.4. *The feet of a young man (Spaniard) after falanga torture. Note that the swelling of the feet extends from the arch up to the medial aspects of the feet and ankles. Severe erythema of the skin in the arch is seen (Bro-Rasmussen & Rasmussen 1978). Reproduced with the permission of the Journal of the Danish Medical Association, Ugeskr Læger.*

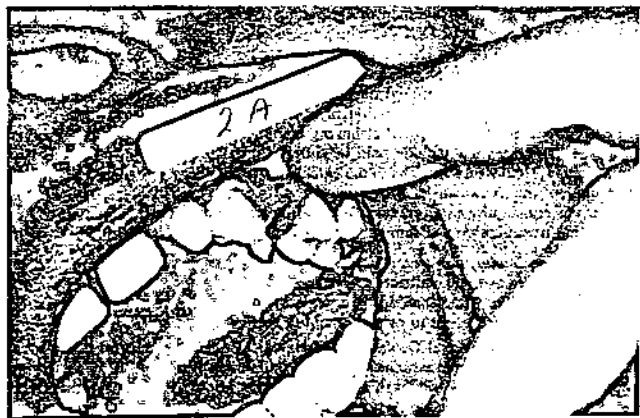
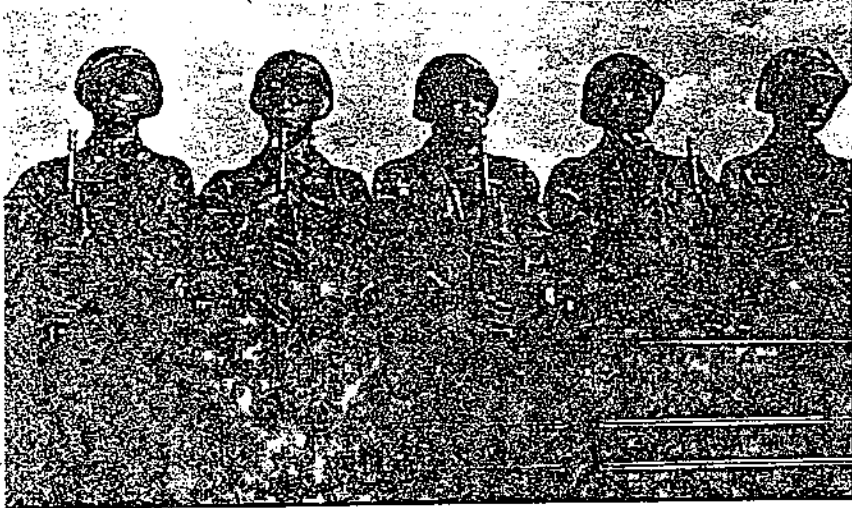

Fig. App. V:K.1. *The picture shows a large cavity in 44 from which the crown was almost completely missing. Allegedly a result of beating. (Al 1983 (Chile)).*

Τούρκοι στρατιώτες. Τα μέλη των δυνάμεων ασφαλείας περιφρονούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και είναι υπεύθυνα για κατάφωρες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. © Rex Features

Δεν υπάρχει ασφάλεια χωρίς ανθρώπινα δικαιώματα

Η εικόνα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία είναι ζοφερή. Τα βασανιστήρια και η κακομεταχείριση αποτελούν ρουτίνα εδώ και πολύ καιρό. Στη δεκαετία του '90 εμφανίστηκε το φαινόμενο των «εξοφανίσεων» και των εξωδικαστικών εκτελέσεων. Οι πολίτες της Τουρκίας δεν απολαμβάνουν αληθινή ελευθερία έκφρασης.

Οι δυνάμεις ασφαλείας είναι η πιο ισχυρή ομάδα της χώρας και περιφρονούν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η πολιτική βία υπήρξε σοβαρό πρόβλημα για περίπου τρεις δεκαετίες. Στη σύγχρονη ιστορία της Τουρκίας εκδηλώθηκαν τρία πραξικοπήματα και, από τη δεκαετία του '80, η ένοπλη διαμάχη ανάμεσα στις δυνάμεις ασφαλείας και τις αντιπολιτευόμενες ομάδες που έχουν τη βάση τους στα βουνά της νοτιοανατολικής Τουρκίας και στις πόλεις των δυτικών περιοχών. Οι ένοπλες αντιπολιτευτικές ομάδες έχουν επίσης παραβιάσει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η μεγαλύτερη ένοπλη αντιπολιτευτική ομάδα είναι το Κουρδικό Εργατικό Κόμμα (PKK).

Διαδοχικές κυβερνήσεις είτε αρνούνται ότι παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, είτε δικαιολογούν την παραβίασή τους ως αναπόφευκτη συνέπεια της υπεράσπισης της εθνικής ασφάλειας.

Το αποτέλεσμα είναι ότι κανείς στην Τουρκία δεν απολαμβάνει πραγματική προσω-

πική ασφάλεια. Παρά τις συνεχείς υποσχέσεις για μεταρρυθμίσεις, οι Τούρκοι πολίτες κινδυνεύουν ακόμη να συλληφθούν αυθαίρετα. Κατά την κράτησή τους είναι απροστάτετοι έναντι των βασανιστηρίων που εξακολουθούν να αποτελούν καθιερωμένη μέθοδο ανάκρισης. Από το 1980 έχουν αναφερθεί περισσότερες από 400 περιπτώσεις ανθρώπων που βασανίστηκαν μέχρι θανάτου κατά την κράτησή τους. Από το 1991 χιλιάδες άτομα υπήρξαν θύματα «εξοφανίσεων» και πολιτικών δολοφονιών.

Ακόμα και τα άτομα που μάχονται στο πλευρό των δυνάμεων ασφαλείας, κινδυνεύουν εξαιτίας των άνομων μεθόδων του κράτους. Τον Ιανουάριο του 1996 η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι το PKK είχε σφαιρίσει 11 άνδρες κοντά στο απομακρυσμένο χωριό Güçlükoçak. Επτά από τα θύματα ήταν μέλη της τοπικής φρουράς του χωριού. Ανεξάρτητες έρευνες έδειξαν πως η σφαγή ήταν έργο των δυνάμεων ασφαλείας.

Η διεθνής κοινότητα παραβλέπει την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία. Επαναλαμβάνει τον ισχυρισμό της τουρκικής κυβέρνησης ότι η απειλή κατά της εθνικής ασφάλειας πρέπει να παταχθεί με οποιοδήποτε κόστος για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Έχει βάλει τα εμπορικά συμφέροντα και την πολιτική υποταγή υπεράνω της ασφάλειας των Τούρκων πολιτών. □

Πληθυσμός: Περίπου 61 εκατομμύρια. Πάνω από το 99% είναι μουσουλμάνοι. Οι Κούρδοι αποτελούν τη μεγαλύτερη μειονότητα. Άλλες μειονότητες είναι οι Αλβάνοι, οι Άραβες, οι Ασσύριοι και οι Αρμένιοι. Υπάρχουν ακόμα πολλοί Αφρικανοί και Ιρανοί μετανάστες και πρόσφυγες.

Δύο εκατομμύρια άνθρωποι έχουν εκτοπιστεί από την νοτιοανατολική Τουρκία λόγω της σύγκρουσης μεταξύ του PKK και των κυβερνητικών δυνάμεων.

Οικονομία: Οι τομείς-κλειδιά είναι η γεωργία, η βιομηχανία, η βιοτεχνία και ο τουρισμός. Η Τουρκία εξαγει κυρίως υφάσματα, ενδύματα, σίδηρο και ατσάλι. Οι μεγαλύτερες εισαγωγές είναι σε μηχανήματα, αργό πετρέλαιο, σίδηρο και ατσάλι, οχήματα και χημικά προϊόντα. Περισσότεροι από 2 εκατομμύρια Τούρκοι είναι μετανάστες που ζουν και εργάζονται κυρίως στη δυτική Ευρώπη. Το 1994 τα εμβάσματά τους απέφεραν στην τουρκική οικονομία 2.644.000 δολάρια.

Δυνάμεις ασφαλείας: Ο συνολικός αριθμός των ανδρών του Πεζικού, του Ναυτικού, της Αεροπορίας και της Χωροφυλακής ανέρχεται σε 573.000 (συμπεριλαμβανομένων 412.000 κληρωτών). Η στρατιωτική θητεία είναι υποχρεωτική. Οι αμυντικές δαπάνες αντιστοιχούν στο 13% των ακαθάριστων κρατικών δαπανών.

Τα τελευταία 36 χρόνια ο τουρκικός στρατός ανέτρεψε τρεις κυβερνήσεις, έπαυσε τρία κοινοβούλια, απαγόνησε έναν πρωθυπουργό και φυλάκισε χιλιάδες πολίτες, από τους οποίους ορισμένοι βρίσκονται ακόμα στη φυλακή. Αξίωματικοί προεδρεύουν πάντα σε πολιτικές δίκες στα δικαστήρια κρατικής ασφαλείας.

Στη νοτιοανατολική Τουρκία οι δυνάμεις ασφαλείας δημιούργησαν την παραστρατιωτική δύναμη των φρουρών των χωριών, ώστε να επιτευχθεί η άμυνα των συνόρων απέναντι στο PKK. Οι φρουροί των χωριών, που συχνά στρατολογούνται με τη βία, υπήρξαν στόχος του PKK.

νάκριση με βασανιστήρια

Mensure Yüksel Erdoğan, δημοσιογράφος εφημερίδα κουρδικής ιδιοκτησίας, συζητήθηκε το Δεκέμβριο του 1995 από χωροφύλακες. Ανακρίθηκε από την αντιπροσωπική αστυνομία του Edirne και στη συνέχεια της Κωνσταντινούπολης.

αποσπείρεται τελικά σε δίκη με την κατηγορία ότι είναι μέλος παράνομης οργάνωσης. Με στο δικαστή ότι υποβλήθηκε σε βασανιστήρια, υποχρεώθηκε να είναι γυμνή, έλαβε σεξουαλικές κακοποιήσεις και της κέντησαν ηλεκτροσόκ.

Πηγή: ότι ο δικαστής σκόπημα εμπόδισε τη σωστή καταχώρηση της διαμαρτυρίας της στα πρακτικά της δίκης.

υπακίστηκε για «εξύβριση»

Απρίλιο του 1995 ο ταχυδρομικός παράλληλος Mahmut Kaşar έγινε κρατούμενος συνείδησης, εκτιόντας ποινή φυλάκισης τεσσαράμισι ετών για «εξύβριση» του εμίρη Ατατούρκ.

έκοψε τηλεοπτικό μνημόσυνο για τον Ατατούρκ, ιδρυτή της Τουρκικής Δημοκρατίας, απλώνοντας ψηλά ένα αντίστοιχο του εθνικού και λέγοντας «Σε καλώ να επιτρέψεις στο Θεό».

Προσπαθώντας να κινήσει τον όμοιο και οι πράξεις του ήταν ειρηνικές. «Ήθελα να μεταδώσω την αλήθεια μέσα από μια ζωντανή εκπομπή».

Η απόκρυψη της αλήθειας

Επίθεση κατά της ελευθερίας έκφρασης

Η τουρκική κοινωνία έχει κάνει αξιοσημείωτες προόδους στο θέμα της ελευθερίας έκφρασης από το 1984, οπότε έληξε η διακυβέρνηση της χώρας από το στρατό.

Όταν κυβερνούσαν οι στρατηγοί, όλα τα πολιτικά κόμματα και οι περισσότερες συνδικαλιστικές οργανώσεις είχαν τεθεί εκτός νόμου. Εκατοντάδες άτομα υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια και φυλακίστηκαν εξαιτίας των μη βίαιων πεποιθήσεών τους. Εφημερίδες έκλεισαν και δημοσιογράφοι φυλακίστηκαν. Ο στρατός απαγόρευσε τη χρήση της κουρδικής γλώσσας και φυλάκιζε όποιον την χρησιμοποιούσε.

Μετά το τέλος της διακυβέρνησης της χώρας από το στρατό μειώθηκε ο αριθμός των κρατούμενων συνείδησης. Οι περίφημοι νόμοι βάσει των οποίων είχαν φυλακιστεί, καταργήθηκαν. Οι περιορισμοί στη χρήση της κουρδικής γλώσσας έγιναν πιο χαλαροί, με αποτέλεσμα την έκδοση εφημερίδων και βιβλίων στα κουρδικά. Οι αριστερές ομάδες που δεν υποστηρίζουν τη βία,

αντιμετωπίζονται τώρα ως μικρότερη απειλή και είναι λιγότερα τα μέλη τους που οδηγούνται στα δικαστήρια ή φυλακίζονται. Το 1990 ορισμένες εφημερίδες και πολλά μέλη του κοινοβουλίου υποστήριξαν ανοιχτά πως μια υγιής κοινωνία έχει ανάγκη από

ελεύθερο και ανοιχτό πολιτικό διάλογο. Μετά την κατάργηση του κυβερνητικού μονοπωλίου στα μέσα μαζικής ενημέρωσης δημιουργήθηκαν σε όλη τη χώρα ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί. Πολιτικά και κοινωνικά θέματα ήρθαν στο προσκήνιο με μια ελευθερία που δεν θα

μπορούσε κανείς να φανταστεί μια δεκαετία πριν.

Μολονότι η εικόνα αυτή της ελευθερίας έκφρασης στην Τουρκία είναι αληθινή, δεν παύει να είναι και μερική. Το κράτος ακόμα περιορίζει σοβαρά τις αυτητησίες για θέματα που το ίδιο θεωρεί σημαντικά για την εθνική ακεραιότητα. Αυτό είναι η συμπεριφορά των δυνάμεων ασφαλείας, ο θεσμός της στρατιωτικής θητείας και ο στρατιωτικός στόχος της καταστολής των κουρδικών «διασποστικών τάσεων».

«Ντρέπομαι γι' αυτό το αίμα και ζητώ τη συγγνώμη σας. Υστερα από καιρό η κοινωνία θα ζητήσει τη συγγνώμη σας.»

Υπουργός Πολιτισμού κατά την επίσκεψή του σε δύο φυλακισμένους με βάση τον Αντιτρομοκρατικό Νόμο, το 1994.

Διαδήλωση συνδικαλιστικών οργανώσεων, Πρωτομαγιά 1996. Όλες οι διαδηλώσεις πρέπει να έχουν επίσημη άδεια. Άνθρωποι που οργανώνουν μη εγκεκομμένες διαδηλώσεις, κινδυνεύουν να φυλακιστούν. © Ş. Dayanan

Ο πρόεδρος της Ένωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα της Κωνσταντινούπολης (ζέντρο) συλλαμβάνεται επειδή διαμαρτυρήθηκε για τις συνθήκες στις φυλακές.
© Ş. Dayanan

Νέοι δρακόντειοι νόμοι ψηφίστηκαν για τη φυλάκιση όσων κρίνονται ένοχοι για «αποσχιστική προπαγάνδα», ανεξάρτητα από το αν έχουν χρησιμοποιήσει βία ή όχι.

Το άρθρο 8 του Αντιτρομοκρατικού Νόμου που ψηφίστηκε το 1991, περιλαμβάνει στο διευρυμένο ορισμό της «τρομοκρατίας» και τις μη βίαιες μορφές της πολιτικής διαφωνίας. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του νόμου πολλά άτομα έχουν καταδικαστεί σε φυλάκιση και τους έχουν επιβληθεί βαριά πρόστιμα. Ανάμεσά τους είναι εκδότες, συγγραφείς και πανεπιστημιακοί, καθώς και οι πολιτικοί ακτιβιστές. Η κυβέρνηση υπερασμύεται του Ανατρομο-

κρατικού Νόμου υποστηρίζοντας ότι το σοβαρό πρόβλημα ασφάλειας που αντιμετωπίζει η Τουρκία, καθιστά αναγκαία αυτά τα μέτρα. Η πολιτική βία αποτελεί σοβαρό πρόβλημα στην Τουρκία. Ωστόσο οι περισσότεροι άνθρωποι που έχουν φυλακιστεί με βάση το Άρθρο 8 του Αντιτρομοκρατικού Νόμου, δεν είχαν για όπλο τους παρά ένα στυλό ή ένα μικρόφωνο. Ορισμένοι από αυτούς είχαν καταγγείλει δημόσια τη βία. Ο δικηγόρος Ahmet Zeki Okçuoğlu εξέτισε

ποινή φυλάκισης 20 μηνών επειδή συμμετείχε σε συζήτηση για τα προβλήματα της νοτιοανατολικής Τουρκίας. Λίγο προτού αρχίσει να εκτίει την ποινή του είπε στους δημοσιογράφους: «Για χρόνια δηλώνω την αντίθεσή μου στην τρομοκρατία και ήμουν αντίθετος στη βία. Δεν χρησιμοποίησα ποτέ όπλο. Ήμουν αντίθετος με όσους έπαιρναν τα όπλα. Τώρα στιγματίζομαι σαν τρομοκράτης σε όλην τον κόσμο».

«Θα συντρίψουμε την τρομοκρατία, αλλά μας εμποδίζουν η δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα».

Ο Τούρκος υπαρχηγός του Επτελείου Στρατού στρατηγός Ahmet Çörekçi.
Ιούλιος 1995.

Για να τιμωρηθεί κανείς στην Τουρκία με βάση τον Αντιτρομοκρατικό Νόμο, δεν χρειάζεται καν να έχει διαπράξει το «έγκλημα της σκέψης» σε τουρκικό έδαφος. Το Μάιο του 1994 ο Mehdi Zana,

πρώην δήμαρχος του Ντιγιαρμακίρ, άρχισε να εκτίει ποινή φυλάκισης δυο ετών, επειδή σε συνέντευξη τύπου στις Βρυξέλλες είχε διαβάσει μαρτυρία που είχε καταθέσει ωριότερα στην Επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αργότερα αποφυλακίστηκε εν αναμονή της επανεξέτασης της ποινής του. Τώρα υπάρχουν λιγότεροι κρατούμενοι συνείδησης στην Τουρκία απ' ό,τι οποιαδήποτε στιγμή μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα του 1980. Παρ' όλα αυτά, ενώ

Θα τον στείρουν στη φυλακή;

Ο Esber Yağmurdereli είναι δικηγόρος και δηλωμένος υπερασπιστής των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Είναι τυφλός εκ γενετής.

Το Δεκέμβριο του 1991 έκανε μια ομιλία στην Κωνσταντινούπολη, στην οποία αναφέρθηκε στην κουρδική μειονότητα. Τώρα έχει υποβάλει έφεση κατά της δεκάμηνης φυλάκισης στην οποία έχει καταδικαστεί γι' αυτή την «προσβολή».

Αν χάσει στο εφετείο, θα πρέπει να εκτίσει την ποινή φυλάκισης που του έχει επιβληθεί καθώς και το υπόλοιπο μιας ποινής με αναστολή που του είχε επιβάλει ένα στρατοδικείο μετά από μια ανέντιμη δίκη στη δεκαετία του '80. Αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο να παραμείνει στη φυλακή μέχρι το 2018.

Επίθεση κατά της ελευθερίας της σκέψης

Ο συγγραφέας Yaşar Kemal είναι ένας από τους πλέον επιφανείς ποιητές της Τουρκίας. Πρώην πολιτικός κρατούμενος, έχει επανειλημμένα υψώσει τη φωνή του για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το 1995 δικάστηκε με βάση τον Αντιτρομοκρατικό Νόμο, κατηγορούμενος για «αυτονομιστική προπαγάνδα». Η κατηγορία προέκυψε εξαιτίας ενός άρθρου που είχε γράψει και στο οποίο περιέγραφε την κατάσταση στη νοτιοανατολική Τουρκία.

Ο Yaşar Kemal απηγάγη της κατηγορίας. Αλλά στις αρχές του 1996 προσήλθη και πάλι σε δίκη για τη συμμετοχή του σε ένα βιβλίο με τον τίτλο «Η Ελευθερία της Σκέψης στην Τουρκία». Καταδικάστηκε σε φυλάκιση 20 μηνών με αναστολή.

αιδιά και βασανιστήρια

Με έδεσαν και συνέδεσαν ένα καλώδιο στα δάκτυλά μου. Ένας από αυτούς άνοιξε τη γεννήτρια. Μου έκαναν ηλεκτροσόκ στο πρόσωπο. Ένας από αυτούς με τύπωσε στο κεφάλι με το γουόκι-τόκι του. Με γρονθοκόπησαν στο στομάχι».

Döne Talun, 12 χρονών, συνελήφθη και κλεισμένη θεωρήθηκε ύποπτη για κληρονομικό έγκλημα και κρατήθηκε πέντε ημέρες στο κελιά της αστυνομίας της Άγκυρας, χωρίς να μπορεί να επικοινωνήσει με την κογένειά της ή με κάποιο δικηγόρο.

Όταν αφέθηκε ελεύθερη, εξετάστηκε από γιατρό ο οποίος διέγνωσε τραύματα που στοιχειοθετούν τις καταγγελίες της για βασανιστήρια. Δεν απαγγέλθηκε κατηγορία εναντίον των υπεύθυνων αστυνομικών.

«Ξαφανισμένος»

Sevan Doğan ήταν 13 χρονών όταν «ξαφανίστηκε». Συγκρατείται μεταξύ των 100 ατόμων που συνελήφθησαν τον Σεπτέμβριο του 1995, όταν οι δυνάμεις ασφαλείας έκαναν έφοδο στο χωριό Darçit, της επαρχίας Mardin, στη νοτιοανατολική Τουρκία. Η έφοδος ακολούθησε μετά από επίθεση του PKK, κατά τη διάρκεια της οποίας σκοτώθηκαν τρία άτομα.

Στα επόμενα έξι από τους συλληφθέντες, ανάσφα τους και ο Sevan, δεν έδωσαν ονόματά τους.

«Ο σκοτωμός... εξετάστηκε από αντιπροσωπεία του υπουργείου των Προβλεπόμενων για εξοδικαστική επέκταση».

«Aysel Hacıoğlu ήταν μόλις 11 ετών όταν συνελήφθη και κρατήθηκε πέντε ημέρες στο κελιά της αστυνομίας της Άγκυρας. Μετά από έξι ημέρες κράτησης, η οικογένειά της έπαιξε σημαντικό ρόλο στην απελευθέρωσή της».

Συλλήψεις κατά τη διάρκεια μιας επιχείρησης εναντίον του PKK στη νοτιοανατολική Τουρκία. © Rex Features

υπάρχει μικρότερος κίνδυνος να φυλακιστεί κανείς επειδή άσκησε το δικαίωμά του της ελευθερίας της έκφρασης, ο κίνδυνος να σκοτωθεί είναι μεγαλύτερος από ποτέ άλλοτε.

Στη δεκαετία του '90 δημοσιογράφοι και υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων έγιναν στόχος του κράτους και δολοφονήθηκαν για να μην κάνουν έρευνες και να μην πραγματοποιήσουν εκστρατεία κατά των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις δυνάμεις ασφαλείας.

Περίπου 10 μέλη της Τουρκικής Οργάνωσης για Ανθρώπινα Δικαιώματα (HRA) έχουν σκοτωθεί από το 1991.

Η HRA έχει καταδικάσει απερίφραστα τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι αρχές επέλεξαν να ερμηνεύσουν την αντίθεση της HRA στα βασανιστήρια και στους σκοτωμούς των μελών των ενόπλιων ομάδων ως υποστήριξη προς αυτές τις ομάδες.

Από το 1992 δεκατέσσερις δημοσιογράφοι που κάλυπταν θέματα σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα στη νοτιοανατολική Τουρκία, πέθαναν κατά τη διάρκεια της κράτησής τους, «ξαφανίστηκαν» ή σκοτώθηκαν από τις δυνάμεις ασφαλείας. Οι περισσότεροι από αυτούς εργάζονταν σε εφη-

μερίδες κουρδικής ιδιοκτησίας. Αλλά και στη δυτική Τουρκία οι δημοσιογράφοι δεν είναι περισσότερο ασφαλείς. Τον Ιανουάριο του 1996 ο Metin Ökterpe, φωτογράφος μερπρίας εφημερίδας, ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου από την αστυνομία της Κωνσταντινούπολης. Υπήρξε ένα από τα εκατοντάδες άτομα που συνελήφθησαν για να μην παρυστούν στην κηδεία πολιτικών

κρυσταλλών οι οποίοι είχαν ξυλοκοπηθεί μέχρι θανάτου από τους χωροφύλακες λίγες ημέρες νωρίτερα.

Διαδηλώσεις δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς επίσημη άδεια και όσοι οργανώνουν μη εγκεκριμένες ειρηνικές διαμαρτυρίες, κινδυνεύουν να φυλακιστούν. Συγγενείς «εξα-

φανισμένων» που πραγματοποιούν κάθε εβδομάδα καθιστική διαμαρτυρία στο κέντρο της Κωνσταντινούπολης, ξυλοκοπήθηκαν, σύρθηκαν στο έδαφος και τέθηκαν υπό κράτηση για μια νύχτα. Συγγενείς του Hasan Ocak, ο οποίος βρέθηκε νεκρός μετά την «εξαφάνισή» του κατά τη διάρκεια της κράτησής του από την αστυνομία, ήταν ανάμεσα στα 42 άτομα που συνελήφθησαν σε διαδήλωση τον Ιούλιο του 1995. Η διαμαρτυρία διαλύθηκε με τη βία από την αστυνομία. «Το μόνο που έβλεπε κανείς ήταν τα κληρονομιά να ανεβοκατεβαίνουν και πόδια να κλωτσούν» είπε η Maside Ocak,

«Στις μέρες μας οι άνθρωποι δεν ανησυχούν τόσο πολύ για τα βασανιστήρια. Αν ο γιος σας ή η κόρη σας βγουν ζωντανοί μετά την κράτησή τους από την αστυνομία, αυτό είναι πηγή χαράς.»

Τούρκος δικηγόρος

αδελφή του Hasan:

Οι Τούρκοι συνδικαλιστές που αναλαμβάνουν δράση για την επίλυση εργατικών διαφορών, δέχονται επίσης τις επιθέσεις της αστυνομίας.

Το Δεκέμβριο του 1995, διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη Σμύρνη εναντίον της απόλυσης 43 μελών του σωματείου ερ-

γαζομένων στις μεταφορές ΤΥΜΤΙΣ, διαλύθηκε βίαια από τις δυνάμεις της τοπικής αστυνομίας.

Ο Halil Dinç, πρόεδρος του τοπικού σωματείου ΤΥΜΤΙΣ, χτυπήθηκε στο κεφάλι και χρειάστηκαν επτά ράμματα για την επούλωση του τραύματός του. □

Φύμα του ΡΚΚ

«Υπάρχουν πολλά πράγματα που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί του. Σύντομα ο γιος μου θα πρέπει ν' αλληλέσει σχολείο και θα ήθελα να το συζητήσω αυτό με τον Bektaş».

«Ακόμα και το μαγείρεμα είναι πολύ δύσκολο για μένα γιατί δεν έχει νόημα να μαγειρεύω τα αγαπημένα του φαγητά».

Η Selma Avcı δεν έχει νέα από το σύζυγό της Bektaş από τον Οκτώβριο του 1993, όταν απήχθη από μέλη του ΡΚΚ. Ο Bektaş Avcı ήταν καθηγητής.

Από το 1984 το ΡΚΚ έχει σκοτώσει 90 καθηγητές με το σκεπτικό ότι η κρατική διδασκαλία των μαθημάτων γίνεται στην τουρκική γλώσσα και ότι απαγορεύεται η διδασκαλία στα κουρδικά.

Πρόσφυγες που κινδυνεύουν

Δεκάδες Ιρανοί και Ιρακίνοί πρόσφυγες κινδυνεύουν να σταθούν δια της βίας στο Ιράν και το Ιράκ, όπου είναι πιθανό να φυλακιστούν, να υποβληθούν σε βασανιστήρια ή ακόμα και να εκτελεστούν.

Σε πολλές περιπτώσεις αυτοί οι πρόσφυγες υποχρεώνονται να επιστρέψουν στην πατρίδα τους επειδή δεν κατέθεσαν αίτηση ασύλου εντός πέντε ημερών από την άφιξή τους στην Τουρκία. Ωστόσο, η παράλειψη συμμόρφωσης με αυτή τη διαδικαστική απαίτηση δεν δικαιολογεί την απέλασή τους σε μια χώρα όπου κινδυνεύουν από παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Κίνδυνο κακομεταχείρισης, όμως, διατρέχουν και όσοι έχουν ζητήσει άσυλο τηρώντας τις τυπικές διαδικασίες. Το Μάρτιο του 1995 δυο πρόσφυγες από τη Γκάνα συνελήφθησαν επειδή δεν είχαν επάνω τους τα διαβατήριά τους. Σύμφωνα με αναφορές, φυλακίστηκαν επί δύο ώρες, τους κατάβρεξαν με κρύο νερό και ήρθαν αντιμέτωποι με έναν αστυνομικό ο οποίος κρατούσε ένα τσεκούρι και απειλούσε να τους κόψει τα γεννητικά όργανα.

Στο όνομα της ασφάλειας

Βασανιστήρια, «εξαφανίσεις» και εξωδικαστικές εκτελέσεις

Στην Τουρκία, οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελούν ποινικά αδικήματα. Τα βασανιστήρια, οι «εξαφανίσεις» και οι πολιτικές δολοφονίες από τις δυνάμεις ασφαλείας είναι παράνομες σύμφωνα με την τουρκική εθνική νομοθεσία και τις διεθνείς συνθήκες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις οποίες η Τουρκία υποχρεούται να τηρεί. Ωστόσο οι παραβιάσεις διαπράττονται σε τεράστια κλίμακα. Καμία κυβέρνηση δεν έκανε συστηματική προσπάθεια να τις εξαλείψει.

Το 1995 μόνο υπήρξαν 35 «εξαφανίσεις», αναφέρθηκαν 15 θάνατοι εξαπίας βασανιστηρίων κατά την κράτηση και περισσότερες από 80 πολιτικές δολοφονίες. Κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων το Μάρτιο στην Κωνσταντινούπολη 23 διαδηλωτές πυροβολήθηκαν και σκοτώθηκαν από την αστυνομία. Το Σεπτέμβριο τρεις κρατούμενοι φυλακισμένοι μέχρι θανάτου από τους χωροφύλακες που είχαν κληθεί να καταστείλουν εξέγερση σε φυλακή. Το 1996 δεν ξεκίνησε με καλύτερους αιώνους. Τις πρώτες 10 ημέρες του χρόνου τέσσερις κρατούμενοι φυλακισμένοι μέχρι θανάτου στη φυλακή της Κωνσταντινούπολης. Το ίδιο συνέβη και σ' ένα δημοσιογράφο που έκανε ρεπορτάζ για την κλοπή των κρατουμένων.

Σύμφωνα με στοιχεία της Διεθνούς Αμνηστίας, για περισσότερες από τρεις δεκαετίες τα βασανιστήρια έχουν ενδημικό χαρακτήρα στην Τουρκία. Τα βασανιστήρια είναι η συνήθης μέθοδος για την απόσπασση ομολογιών και πληροφοριών. Επίσης χρησιμοποιούνται ως μέσο τιμωρίας και εκφοβισμού.

Οι ηλικιωμένοι, τα παιδιά, οι γυναίκες, τα μέλη μειονοτικών ομάδων, δικηγόροι, γιατροί καθώς και τα μέλη του κοινοβουλίου διατρέχουν τον κίνδυνο να υποβληθούν σε βασανιστήρια κατά την κράτηση. Σε βασανιστήρια έχουν υποβληθεί ακόμα και άτομα που δεν είχαν τη δυνατότητα να επιδείξουν την αστυνομική τους ταυτότητα ή είχαν κάνει παράβαση του κώδικα οδικής κυκλοφορίας.

Το Μάρτιο του 1996 πέντε μαθητές από τη

Manisa συνελήφθησαν με την υποψία ότι ήταν αναμειγμένοι σε ένοπλη αντιπολιτευτική ομάδα. Κανένας από αυτούς δεν ήταν πάνω από 16 χρονών. Δήλωσαν πως κατά τη διάρκεια της κράτησής τους υποχρέωθηκαν να γυμνωθούν, κακοποιήθηκαν σεξουαλικά, υποβλήθηκαν σε ηλεκτροσόκ και τους κατάβρεξαν με κρύο νερό υπό πίεση. Οι ισχυρισμοί τους επιβεβαιώθηκαν από ιατρικές εξετάσεις.

Η αποτυχία του κράτους να εξαλείψει τα βασανιστήρια και να οδηγήσει τους υπεύθυνους στη δικαιοσύνη, είχε σαν αποτέλεσμα την εμφάνιση νέων παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τα πέντε τελευταία χρόνια παρουσιάστηκαν στην Τουρκία περιπτώσεις «εξαφανίσεων» και εξωδικαστικών εκτελέσεων.

Πριν δέκα χρόνια δεν «εξαφανίζονταν» άνθρωποι στην Τουρκία. Το 1994 αναφέρθηκαν στην Ομάδα Εργασίας των Ηνωμένων Εθνών για τις Αναγκαστικές και Ακούσιες Εξαφανίσεις 50 «εξαφανίσεις», αριθμός μεγαλύτερος από ό,τι σε οποιοδήποτε άλλη χώρα.

Οι περισσότεροι από τους «εξαφανισθέντες» είναι Κούρδοι χωρικοί που συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων των δυνάμεων ασφαλείας στη νοτιοανατολική Τουρκία. Ο Mehmet Şirin Maltı, αγρότης στη επαρχία του Batman, συνελήφθη τον Ιανουάριο του 1995. Έκτοτε η οικογένειά του δεν είχε νέα για την τύχη του και ο εισαγγελέας αρνήθηκε ότι είχε ποτέ συλληφθεί.

«Εξαφανίσεις» συμβαίνουν επίσης και στις μεγάλες πόλεις της δυτικής Τουρκίας, όπως η Κωνσταντινούπολη και η Άγκυρα. Τον Οκτώβριο του 1995 ο Fehmi Tosum, πρώην πολιτικός κρατούμενος, απήχθη στην Κωνσταντινούπολη από τρεις άνδρες που κρατούσαν γουόκι-τόκι. Από τότε η σύζυγός του και η κόρη του δεν είχαν νέα του.

Οι «εξαφανίσεις» είναι ένας τρόπος βασανισμού μιας ολόκληρης οικογένειας. Η άγνοια για το αν οι «εξαφανισμένοι» είναι ζωντανοί ή νεκροί, προκαλεί απεριόριστο πόνο στις οικογένειές τους. Και σαν να μην έφτανε αυτό, οι συγγενείς υφίστανται τη

ΩΤΑ Ο ΕΧΤΟΡΑΣ
ΕΙΣ ΜΕΣΑ /
ΤΙ ΕΤΑΞΕ ΑΠ' ΤΟ
/ ΚΑΙ ΣΕ
ΟΡΦΟ ΚΕΦΑΛΙ

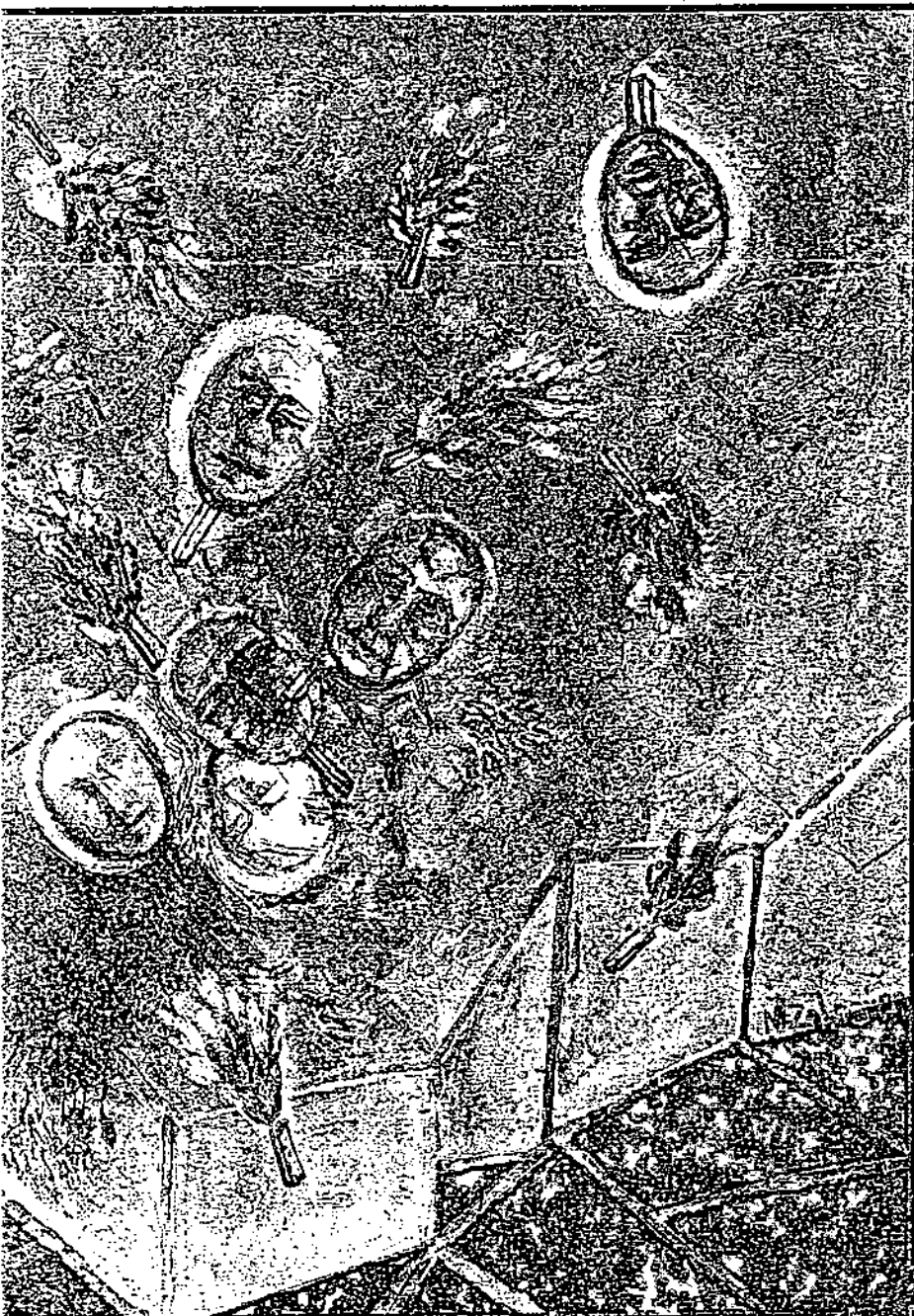
Μιάδα
7 μήνα Αλέξ. Παύλη

ο Ιός ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

4
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1996

Τρόπαια πολέμου

ΚΕΦΑΛΙΑ ΤΟΝ ΤΟΡΒΑ

ΑΝΑΤΡΙΧΙΛΑ

Εντολολοι κυνηγοί κεφαλών

Παρά τη διεθνή αντίδραση, η φωτογραφία των τούρκων στρατιωτών με τα κομμένα κεφάλια των Κούρδων δεν πρωτοτυπεί. Θα μπορούσε να είχε τραβηχτεί στο Βιετνάμ, τη Ρουάντα ή τη Βοσνία.

ΦΑΝΟΣΤΑΤΕΣ

Το κεφάλι του συμμοριτή

Η διαπόμπηση των κομμουνιστικών κεφαλιών στον εμφύλιο άντλησε τη νομιμοποίησή της από την ιστορία του λήσταρχου Γιαγκούλα.

ΕΞΑΙΡΕΣΗ

Αποκοπή με καλές προθέσεις

Το κεφάλι του Παύλου Μελά και η μυθιστορηματική φυγάδευσή του για να μην πέσει στα εχθρικά χέρια.

Μια φρικαλεότητα
με παρεθόν σε 1/2

Μια μακράιωνη παράδοση αναβιώνε

Η συλλογή και η επίδειξη των κομμένων κεφαλιών του εχθρού δεν είναι, δυστυχώς, ούτε νέα ούτε αποκλειστικά τουρκική συνήθεια.

Η έκφραση «βάζω το κεφάλι μου στον τορβά» προέρχεται

Όλοι κυνηγοί εφελών

Η είδηση έκανε πάταγο - όχι μόνο στη χώρα μας, συνθησιμένη ούτως ή άλλως στις πληροφορίες για τον τρόπο διεξαγωγής του «αντιαποσχιστικού πολέμου» στο γεγονικό μας τουρκικό Κουρδιστάν, αλλά σε ολόκληρη τη Δύση. Στην εβδομαδιαία Βρετανική εφημερίδα «The European» της 12ης Ιανουαρίου, μια διμοιρία των τουρκικών ειδικών δυνάμεων χαριεντίζεται στο χιονί με τα κεφάλια σκοτωμένων κούρδων ανταρτών. Σύμφωνα με την εφημερίδα, οι φωτογραφίες, «οι λιγότερο φρικιαστικές» της δωδεκάδας που η σύνταξη δηλώνει ότι έχει στη διάθεσή της, τραβήχτηκαν τον περασμένο Απρίλιο στην περιοχή του Χάκαρι. «Εάν οι φωτογραφίες είναι αληθινές, και η «European» δεν έχει κανένα λόγο να θεωρεί ότι δεν είναι», συνεχίζει το άρθρο, «αποτελούν ζωντανή απόδειξη προς υποστήριξη όσων στην Ευρώπη πιστεύουν πως οι επιδόσεις της Τουρκίας στον τομέα των

ανθρώπινων δικαιωμάτων την καθιστούν ακατάλληλη για συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα»...

Η αντίδραση της Αγκυρας σ' αυτή την άμεση ανάμειξη του (συνήθως, φιλικά διακείμενου προς αυτήν) δυτικού Τύπου στις «εσωτερικές της υποθέσεις» ήταν άμεση. Επίσημη ανακοίνωση του Γενικού Επιτελείου την ίδια μέρα υποστηρίζει ότι τα δημοσιευμένα ντακουμένα αποτελούν το προϊόν φωτομοντάζ και προέρχονται «από την Τρομοκρατική Οργάνωση [επίσημη ονομασία για το ΡΚΚ] που έχει δεχθεί σοβαρά πλήγματα κι έχει χάσει τη λαϊκή υποστήριξη, σε μια προσπάθειά της να αποκτήσει πολιτικά ερείσματα στο εξωτερικό». Τη θεωρία του φωτομοντάζ υιοθετεί, τρεις μέρες αργότερα, και ο εκπρόσωπος του τουρκικού υπουργείου Εξωτερικών, Νουρετίν Νουρκάν, ενώ το ημεπίσημο ειδησεογραφικό πρακτορείο Ανατόλια προτιμά να αμφισβητήσει όχι την ύπαρξη των φωτογραφιών αλλά το περιεχόμενό τους: «Οι φωτογραφίες αυτές δεν αποδεικνύουν ότι πρόκειται όντως για Τούρκους στρατιώτες. (...) Στο παρελθόν,

μαχητές του ΡΚΚ έχουν διαπράξει τέτοιες αγριότητες φορώντας στρατιωτικές στολές». Ως υπαίτιο της «πλαστογραφίας» καταγγέλλεται το ανεξάρτητο ειδησεογραφικό πρακτορείο DEM της Κολονίας, το οποίο, κατά την τουρκική προπαγάνδα, αποτελεί «παραφυάδα του ΡΚΚ»· πλαστές φωτογραφίες, ι-σχυρίζεται το Ανατόλια, έχουν χρησιμοποιηθεί ξανά «προκειμένου να πειστεί παραπλανητικά η κοινή γνώμη, στην Τουρκία και διεθνώς», ότι ο τουρκικός στρατός έκαψε κούρδικά χωριά στην περιοχή του Τούντζελι τον Οκτώβριο 1994. Για να μην τριτώσει μάλιστα το κακό, ο Νουρκάν ανακοινώνει πως «θα καταβληθούν προσπάθειες για δικαστικά μέτρα εναντίον εκείνων που, παρασυρμένοι από τρομοκρατικές οργανώσεις, διαδίδουν ψευδείς ειδήσεις δυσφημώντας την Τουρκία»...

Όπως συμβαίνει συνήθως σ' αυτού του είδους τις περιπτώσεις, τόσο η καταδικαστική φρασεολογία της Βρετανικής εφημερίδας ό-

ΕΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ.

ούτως ή άλλως νεκρών, ανθρώπων...

Αρκεί, άλλωστε, να ασχοληθεί κανείς με τη στοιχειωδώς λεπτομερή εξιστόρηση οποιωνδήποτε πολεμικών κατορθωμάτων της ανθρωπότητας για να διαπιστώσει ότι ούτε η πρώτη φορά είναι που διαπράττεται τέτοιου είδους βαναυσότητα ούτε, σίγουρα, η τελευταία. Η Βοσνία και η κροατική Κράινα αποτελούν δύο πρόσφατα και σχετικά γνωστά παραδείγματα: δίπλα στην πολυδιαφημισμένη εν Ελλάδι σκηνή των σερβικών κεφαλιών που επιδεικνύονται με πρωτοφανή βαναυσότητα από τους (φερόμενους ως «Αραβες») ισλαμιστές συμμάχους της βοσνιακής κυβέρνησης και τις ανακρινόμενες του ΟΗΕ για αποκεφαλισμό σέρβων αυτονομιστών από τους Κροάτες, έχουμε επίσης τις καταγγελίες της σερβικής «Μπόρμπα», το Νοέμβριο 1993, ότι τα αμάξοξά μας παλικάρια του φασίστα Σέσελι, οι σέρβοι «Τσέντικι», έπαιζαν κατά καιρούς ποδόσφαιρο με τα (κομμένα) κεφάλια των αντιπάλων τους...

Μη βιαστούμε, πάντως, να αποδώσουμε τις παραπάνω εκτροπές στην όποια βαλκανική ή ανατολίτικη «υπανάπτυξη» φίλων και εχθρών. Οι στρατοί των βιομηχανικών χωρών της Δύσης έχουν επανειλημμένα δώσει κι αυτοί δείγματα της ίδιας σταθιστικής λατρείας για τέτοιου είδους φετίχ - με πρώτους και καλύτερους τους αμερικανούς φαντάρους του Βιετνάμ. Η αντίδραση της στρατιωτικής ηγεσίας δεν ήταν σ' αυτή την περίπτωση ούτε πιο φιλελεύθερη ούτε πιο άνετη από αυτή των σημερινών τούρκων ομολόγων της. «Το Αρχηγείο δεν ήθελε να ακολουθούν οι δημοσιογράφοι τις λεγόμενες Ειδικές Δυνάμεις, δηλαδή τους Πρασινοσκούφηδες, που έκοβαν πρώτα τα κεφάλια των Βιετκόγκ κι ύστερα τους έχωναν στο

Τελευταυρία χωρίς σύνορα: Δημόσια εκθεση κεφαλής ληστή στην προσπαναστατική Κίνα (αριστερά), πολεμικά τρόπαια των Γιαπωνέζων στη Μαντζουρία (πάνω), των Αμερικανών στον Ειρηνικό (κέντρο) και στο Βιετνάμ (κάτω).

επιθέσεις» των ιθιφυφονίζουσαν μια αξιωνωδία που συνεπάγεται πράγματων στις Τουρκίας είναι τό-βέβαια, δεν προτιπία), που τα αιμο-οκουμεντά της «Ευ-ώνουσαν το αυτονό-λική Τουρκία» σφά-ιμένους να διαφυλα-κεκριμένοι εθνικού-αγώνες μιας πολυ-σ την εθνική της χει-ω της γραφής, όταν-υργείο Εσωτερικών 994 ότι μέσα σε τρία-οιά «εκκενώθηκαν»-nde diplomatique»-ο πιστεύουμε ότι «ε-θχει πολύ χειρότερα-εφαλισμό κάποιων.

στόμα τα γεννητικά τους όργανα», θυμάται η Οριάννα Φαλάτσι («Βιετνάμ», σ. 13). «Όλα αυτά τα γνωρίζουμε μόνο από φήμες. Αποδείξεις δεν είχαμε. Η απόδειξη έφτασε την ημέρα που δημοσιεύτηκε μια φωτογραφία όπου παζάρικον πέντε Πρασινοσκούφηδες, πέντε γεροδεμένοι Ξανθοί, κι έδειχναν χαμογελώντας τα φρεσκοκομμένα κεφάλια πέντε Βιετκόγκ με τα γεννητικά όργανά τους στο στόμα. Κάποιος από τις Ειδικές Δυνάμεις πληρώθηκε για να παραχωρήσει τη φωτογραφία: περίπου όπως εκείνος ο φωτογράφος, ο Χέμπερλε, που χρησιμοποίησε το Μι Λάι για ν' ανοίξει γερό λογαριασμό στην τράπεζά του». Λιγότερο σπάρ και περισσότερο προσιτός στους ίδιους τους στρατιώτες, ο αμερικανός συναδέλφος της Μάικλ Χερ καταθέτει τη δικιά του - λιγότερο πθικολόγα και πολύ πιο ενδιαφέρουσα, νομίζουμε - μαρτυρία για το ζήτημα («Κουρέλια», σσ. 190-191):

«Ένας πεζοναύτης ήρθε στον Λενγκλ και σ' εμένα και ρώτησε αν θέλαμε να δούμε μερικές από τις φωτογραφίες που 'χε τραβήσει. Οι φωτογραφίες ήταν μέσα σε μια μικρή θήκη από ψεύτικο δέρμα και μπορούσες να καταλάβεις απ' τον τρόπο που ο πεζοναύτης στεκόταν δίπλα μός, χαμογελώντας μ' ανυπομονησία καθώς γυρνούσαμε τις πλαστικές σελίδες, πως ήταν από τα πιο αγαπημένα του πράγματα. (Επίσης, είχε μαζέψει μερικά "πρώτα σουβενίρ", είπε, αφηνοντας τις λεπτομέρειες στις φαντασίες μας.) Υπήρχαν εκατοντάδες απ' αυτά τα άλμπουμ στο Βιετνάμ, χιλιάδες, κι όλα έμοιαζαν να 'χουν τις ίδιες φωτογραφίες: η υποχρεωτική φωτογραφία με τις φωτιές ("εντάξει, ας κάψουμε αυτές τις καλύβες κι ας φύγουμε") η φωτογραφία με το άσχημο τραύμα στο κεφάλι, το κεφάλι συχνά βρισκόταν πάνω στο στήθος του νεκρού ή το κρατούσε κάποιος χαμογελαστός πεζοναύτης, ή πολλά κεφάλια, βαλμένα στη σειρά, μ' ένα αναμμένο τσιγάρο στο στόμα του καθενός, τα μάτια ανοιχτά (σαν να κοιτάνε σε εμένα, άνθρωπε, είναι τρομαχτικό) η φωτογραφία ενός πεζοναύτη που κρατούσε ένα αυτί ή, ίσως, δυο αυτιά ή, όπως στην περίπτωση κάποιου που ήξερα κοντά στο Πλεϊκού, ένα ολόκληρο κολιέ φτιαγμένο από αυτιά, "τρελαινομαι για τις χάντρες" όπως τα 'χε πει ο ιδιοκτήτης τους: κι αυτή που κοπούσαμε τώρα, το νεκρό ΒΚ κορπίσι γυμνό, με τα πόδια σπικωμένα στον αέρα. (...) Γελούσαμε τώρα, τι άλλο μπορούσαμε να κάνουμε; Οι μισοί μάχημοι στο Βιετνάμ είχαν αυτά τα πράγματα στα σακιδιά τους, οι φωτογραφίες ήταν το πιό αθώο πράγμα απ' αυτά που 'παίρναν μετά τη μάχη, τουλάχιστον αυτές δε σπνίζουσαν. Είχα μιλήσει μ' έναν πεζοναύτη που 'χε πάρει ένα σωρό φωτογραφίες μετά από μια επιχείρηση στον ποταμό Κούα Βιέτ κι αργότερα είχε αισθανθεί άσχημα και τις είχε πάει σ' έναν παπά. Αλλά ο παπάς του 'πε πως ήταν συγχωρεμένος κι έτσι τις έβαλε στο στράγγι του και τις κράτησε»...

Από το κεφάλι του Γιαγκούλα στο κομ

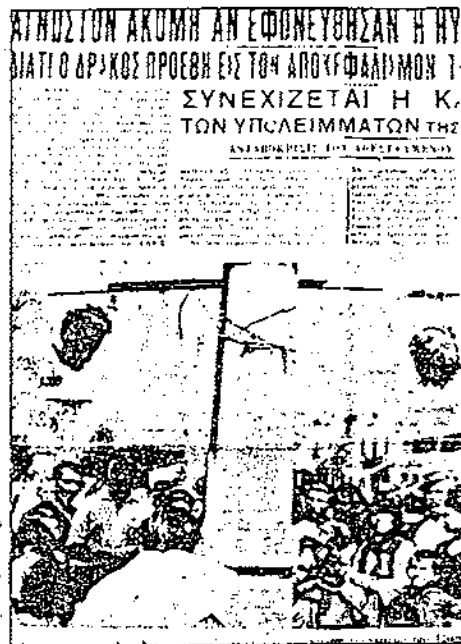
Η φωτογραφία που δημοσιεύτηκε στην αγγλική «Ντέιλι Μίρρορ» στις 11 Νοεμβρίου 1947 απεικόνιζε μια σκηνή όχι και τόσο πρωτότυπη για τα τότε δεδομένα: μερικοί καβαλάρηδες πόζαραν περήφανα στο φακό κρατώντας από τα μαλλιά τα κομμένα κεφάλια ανταρτιστών, στο δρόμο προς την είσπραξη της χρηματικής τους αμοιβής.

Κάτι η δύναμη της φρικτής εικόνας και το φύλο των κεφαλιών, κάτι οι πληροφορίες ότι οι Βρετανοί αποδεικνύονταν εσχάτως εξαιρετικά ανεκτικοί στο όργιο

ριλάμβανε εκείνη την εποχή όλους διακριτως όσους είχαν καθ' οιονδήποτε τρόπο εμπλακεί στο ΕΑΜικό κίνημα. «Ο συμμοριακός αγών προσέλαβε μορφήν ληστρικών επιχειρήσεων», δήλωνε τον Ιούνιο 1947 ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως Ναπολέον Ζέρβας κάνοντας ακόμη πιο σαφή την ιστορική παρομοίωση.

Τα κομμένα κεφάλια των κομμουνιστών που περικέρνονταν θριαμβικά από τις ασύδοτες ακροδεξιές συμμορίες έπρεπε λοιπόν να παραπέμπουν αυτόματα στο κομμένο κεφάλι του λήσταρχου Γιαγκούλα και όχι στην άγρια δολοφονία ατόμων που τιμωρήθηκαν για την πολιτική τους ένταξη. Ο συμβολισμός ξεκινούσε από την τελετουργική ομοιότητα -αποκεφαλισμός του πτώματος, μπήξιμο του κεφαλιού σε πάσσαλο, περικφορά ή έκθεσή του σε δημόσια θέα, είσπραξη επικήρυξης- για να καταλήξει στην ταύτιση δύο απολύτως διακριτών ιστορικών φαινομένων: του φαινομένου της ληστείας και εκείνου της «κομμουνιστικής ανταρσίας». Δεν υπήρχε άλλωστε διαφορετικός τρόπος δικαιολόγησης της αποτρόπαιης συμπεριφοράς: έπρεπε να ανασυρθούν επιλεκτικά κάποιες ξεχασμένες μνήμες, ώστε το συλλογικό ασυνείδητο να θεωρήσει τους κομμουνιστές κατευθείαν απόγονους των ληστωρχών εκείνων που έμειναν στην ιστορία χάρη στα κομμένα κεφάλια τους. Ποιον, όμως, έπειθε η θέση ότι οι κομμουνιστές του τέλους της δεκαετίας του '40 κατάγονταν είτε από τους ληστές Αρβαντάκηδες που αποκεφαλίστηκαν το 1870 μετά την περίφημη σφαγή στο Δήλεσι είτε από το Φώτη Γιαγκούλα και τον Πάντο Μπαμπάνη που με τις περιπέτειες των κομμένων τους κεφαλιών προσέφεραν το συναρπαστικότερο ανάγνωσμα της δεκαετίας του '20; Η παραφιλολογία της περιόδου του εμφυλίου περί «ληστοσυμμοριτών» έμελλε απλώς να αποτελέσει τον νομιμοποιητικό μύθο του ενός στρατοπέδου, της πλευράς δηλαδή των νικητών.

Αν και συχνά αποσιωπημένη από τις εφημερίδες της εποχής, η πρακτική της διαπόμπευσης των κομμένων κεφαλιών υπήρξε συχνή σε αρκετά μέρη της Ελλάδας. Από τις πάμπολλες μαρτυρίες επιζώντων, αναφέρουμε ενδεικτικά τις δύο σχετικές περιπτώσεις που περιέλαβε στις αναμνήσεις του ο Κοσμάς

Προβάλλοντας το τέλος του αρχικαπεταναίου, ο εθνικόφρων Τύπος δίνει το σύνθημα για την εξόντωση της «κομμουνιστικής Αερναίας Υδρας».

Σούφλας: Στην περιοχή της Φθιώτιδας, όπου μετά τον αφοπλισμό του ΕΛΑΣ δρούσε η συμμορία του Γ. Βουρλάκη, αποκεφαλίστηκαν με κλαδευτήρι τρεις ΕΑΜικοί νεολαίοι. «Πέρασαν τα κεφάλια σ' ένα παλούκι και τα κατεβάζουν στη Λαμία να είσπράξουν εύσημα από τ' αφεντικά τους», αφηγείται ο συγγραφέας. Το δεύτερο περιστατικό αναφέρεται στο τέλος του Βαίου Γόρδιου που κα-

Κεφάλι Συμμοριτή

της «λευκής τρομοκρατίας», το δημοσίευμα της «Ντέιλι Μίρρορ» υποχρέωσε το Φόρεϊν Οφίς να διατάξει έρευνα για το ζήτημα των κομμένων κεφαλιών. Σε λίγες ημέρες, ο Βρετανός πρεσβευτής στην Αθήνα Νόρτον ανέλαβε να «επαληθεύσει την ιστορία των θρυλούμενων ωμοτήτων» και ζήτησε να ενημερωθεί σχετικά από τον υπουργό Δημοσίας Τάξεως, Ρέντη. Η απάντηση του Ρέντη έπρόκειτο να επιβεβαιώσει την πληροφορία αλλά και να δικαιολογήσει την αντρυχιαστική πρακτική, προσφέροντάς της το ιστορικό βάθος που έλειπε από τα ανυποψίαστα ξένα δημοσιεύματα: «Ο αποκεφαλισμός των συμμοριτών που επικηρύσσονται από το κράτος και η έκθεσις των κεφαλιών των εις κοινήν θέαν συνιστά παλαιάν ελληνικήν συνήθειαν».

Δεν ήταν η πρώτη και, ασφαλώς, ούτε η τελευταία φορά που από τα πλέον επίσημα χείλη θα προτεινόταν ο συσχετισμός των ανταρτών με τους παραδοσιακούς ληστές της ελληνικής υπαίθρου. Η σύνδεση προέκυπτε ούτως ή άλλως στο επίπεδο του τρέχοντος πολιτικού και δημοσιογραφικού λόγου, καθώς η έκφραση «ληστοσυμμοριτές» πε-

Αν η ελληνική στρατιωτική αποστολή στο Ουατζίντ της Σομαλίας (1993-1994) είχε αρκετά καλές σχέσεις με τον πληθυσμό, αυτό εν μέρει οφείλεται στη σύγκριση με τη γαλλική Λεγεώνα των Ξένων που προηγήθηκε. Μπαίνοντας οι λεγεωνάριοι στο Ουατζίντ, το πρώτο πράγμα που είχαν κάνει ήταν να αποκεφαλίσουν τρεις ντόπιους και να κορφώσουν τα κεφάλια σε παλούκια στην κεντρική πλατεία προς γενικό παραδειγματισμό...

Αν απάντησε φυσικά ποτέ ο Αντώνης Δροσογιάννης, αξιωματικός των ΛΟΚ στον εμφύλιο και υπουργός Δημοσίας Τάξεως του ΠΑΣΟΚ το 1986-1987, στις κατηγορίες που τον έφεραν λάτρη ιδιόρρυθμων relics στους παλιούς καλούς καιρούς - όπως λ.χ. η ανασφορά του Γιώργου Βότση («Σχολιαστής», 7/1986) ότι «από τους συναδέλφους του του εθνικού στρατού του αποδίδεται ως ομολογημένη επιθυμία να φτιάξει κομπολόι "με γλώσσες κατασπλιδών"».

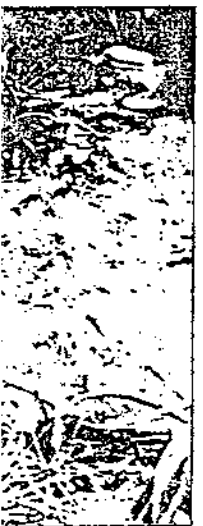
Εθνικό στερεότυπό μας για τη θναυσότητα του «από Βορράν κινδύνου» υπήρξε επί χρόνια η μορφή του μεσαιωνικού Βούλγαρου βασιλιά Κρούμου, που αξιολοπίσσε με μοναδικό τρόπο το κρανίο του σκοτωμένου (811 μ.Χ.) αντιπάλου του, Βυζαντινού αυτοκράτορα Νικηφόρου: το επαργύρωσε και το χρησιμοποίησε σαν κύπελλο!

Εξειδίκευση των αποκεφαλιστών προχώρησε σε τέτοιο βαθμό κατά τον πρώτο μεταπολεμικό εμφύλιο πόλεμο της Κολομβίας (1948-1957, 300.000 νεκροί), ώστε η τοπική ισπανική διάλεκτος απέκτησε και τους σχετικούς ιδιωτισμούς: «κόφιμο φανέλας» (corte de franela) για αποκεφαλισμό στη μέση του στέρκου, «γραβάτας» (de corbata) για κεφάλι με ολόκληρο λαιμό και «πιθκίνας» (de mica) για το σκέτο...

του Άρη.

Τά κλοπιμα από τὰ στρατῶν θανάτου

...ει από τους ανα...
...ρισιεί αργότερα...
...Μονάδων Ασφα...
...έκοψαν το κεφά...
...ένα κοντάρι και...
...ήλθαν στην έδρα...
...σπινίκια... Εδώ τέ...
...του τάγματος. Με το...
...στον τροβά του...
...της επιστροφής

για την έδρα τους την Καρδίτσα. Ο κόπος τους δεν πήγε χαμένος, πληρώθηκε. Για κείνη την εποχή - που ήμασταν τόσο λίγοι - ένα κεφάλι λάφυρο δεν ήταν μικρό πράγμα» («Άπ' το Διωγμό στον Εμφύλιο», Δρυμός, 1986). Αλλά και στην Κρήτη, η πρακτική δεν ήταν άγνωστη: Τον Ιούνιο του '47, το κεφάλι ενός ηγέτη των ανταρτών μεταφερόταν από χωριό σε χωριό, ενώ στη Σπείτα είναι ακόμη ζωντανή η ανάμνηση της πρωινής επιδείξεως ενός κομμένου κεφαλιού στα σπίτια προς φρονηματοισμό των πολιτών.

Το κεφάλι, ωστόσο, που επρόκειτο να μείνει στην ιστορία τροφοδοτώντας τις μυθολογίες και των δύο πλευρών ήταν το κεφάλι του Άρη Βελουχιώτη που, μαζί με το κεφάλι του συντρόφου του Τζαβέλλα, έμειναν κρεμασμένα στο φανοστάτη της πλατείας των Τρικάλων από τις 17 έως τις 19 Ιουνίου 1945. «Πυκνά πλήθη παρήλασαν από την πλατεία όπου ήταν ανηρτημένοι αι κεφαλαί διά σχαγιών από τον πάσσαλον», αναφέρει η ανταπόκριση της «Ακροπόλεως». «Το κρέμασμα των κεφαλιών ακολουθεί μια γιορτή ζούγκλας που διαρκεί ως το ξημέρωμα της άλλης μέρας με πίπιζες, νταούλια, ζουρνάδες, βασιλικά θούρια», θυμάται ο αυτόπτης Ρίζος Μπόκοτας.

Το κανιβαλικό γλέντι κράτησε τα τρία μερόνυχτα που τα κεφάλια παρέμειναν κρεμασμένα στο φανοστάτη. «Αι δύο κεφαλαί ενεταφιάσθησαν ήδη με εντολήν των αρχών», πληροφορεί η «Ακρόπολις» τους αναγνώστες της στις 21 Ιουνίου, ενώ η «Ελεύθερη Ελλάδα» από μέρες ζητούσε να ταφούν στο Γοργόποταμο. Οι φήμες που κυκλοφορούσαν ήδη έλεγαν ότι τα κεφάλια πετάχτηκαν σε βόθρο ή στα σκυλιά, «όπως τους ταίριαζε». Η εξαφάνιση του κεφαλιού του Άρη θα ερμηνευόταν στη συνέχεια με τους πιο διαφορετικούς τρόπους. Σύμφωνα με την εκδοχή του Ρίζου Μπόκοτα, πίσω από την υπόθεση κρυβόταν ο τότε υπουργός Δημόσιας Τάξης Ναπολέων Ζέρβας που επισκεψήθηκε τα Τρίκαλα αμέσως μετά τα γεγονότα προκειμένου να επιστατήσει στη συντήρηση και τη μεταφορά του κεφαλιού, το οποίο σήμερα πρέπει να βρίσκεται καταχωνιασμένο σε κάποια κρατική αποθήκη...

Αποκοπή με καλές προθέσεις

Η περίπτωση του πρωτεργάτη της ελληνικής στρατιωτικής εμπλοκής στο Μακεδονικό Αγώνα, υπολοχαγού του πυροβολικού Παύλου Μελά, αποτελεί αναμφισβήτητα μία από τις πιο ενδιαφέρουσες εξαιρέσεις της πολεμικής παράδοσης που θέλει τον αποκεφαλισμό των νεκρών να συνδέεται με εκδηλώσεις θριάμβου των αντιπάλων τους. Το κεφάλι του κόπηκε όχι από κάποιον εχθρό αλλά από τους δικούς του ανθρώπους, για λόγους που αναγράφονται στις λεπτές πολιτικές ιστορίες της συγκεκριμένης περιοχής και εποχής.

Αμέσως μετά το θάνατο του μακεδονομάχου αξιωματικού στο ολαβόφυνο χωριουδάκι Σιάτιστα (σημ. Μελάς) της Καστοριάς, στις 13 Οκτωβρίου 1904, το πτώμα του ενταφιάσθηκε επιτόπου από τους κατοίκους. Η ανακοίνωση, ωστόσο, του θανάτου από τις αθηναϊκές εφημερίδες τις επόμενες μέρες, οδήγησε σε έναν αγώνα δρόμου ανάμεσα στον ελληνικό μηχανισμό και τις οθωμανικές αρχές για την κατοχή της σορού. Απόσπασμα του τουρκικού στρατού ανακρίνει επιτόπου Βίβια τους προύχοντες του χωριού, ενώ ο μακεδονομάχος ντόπιος οπλαρχηγός Παύλος Κύρου στέλνει ένα νεαρό, ονόματι Ντίβι, να ξεθάψει το πτώμα και να το μεταφέρει στο -ελεγχόμενο απ' την ελληνική παράταξη- χωριό Ζέλοβο (σημ. Ανταρτικό Φλώρινας). Μπροστά

στην αδυναμία του να μεταφέρει μέσα από τα μπλόκα ολόκληρο σώμα, ο τελευταίος δεν διατάζει: κόβει το κεφάλι του νεκρού, το βάζει σ' έναν τροβά και το μεταφέρει στο Ζέλοβο. Στα χέρια του στρατού θα πέσει ένα πτώμα ακέφαλο - και, ως εκ τούτου, μη αναγνωρίσιμο. Το μεταφέρουν «επί κραββάτου» στην πόλη της Καστοριάς και, το βράδυ, το παραδίδουν στο μητροπολίτη Γερμανό Καραβαγγέλη για τα περαιτέρω. Τυπικά θαμμένα στον περιβόλο της μητρόπολης, τα οστά του Μελά θα παραμείνουν (σύμφωνα με το Γ. Μόδη) στο ιερό του ναού, περιμένοντας το κεφάλι που λείπει.

Η πορεία του τελευταίου δεν θα είναι λιγότερο επεισοδιακή. Από το Ζέλοβο μεταφέρεται - πάντα μέσα στον τροβά - από τον διπλωματικό υπάλληλο του προξενείου Μοναστηρίου Βασίλειο Αγοραστό στο Πισοδέρι και «ενταφιάζεται» προσωρινά μέσα σ' ένα ξύλινο κιβώτιο, τυλιγμένο με σάβανα από την Ιερουσαλήμ. Θα παραμείνει εκεί ως τον Απρίλιο του 1907 όταν, μεσοσύντος του Μακεδονικού Αγώνα, η χήρα του Μελά παίρνει την άδεια των οθωμανικών αρχών να μεταφέρει τα λείψανα του συζύγου της στην Αθήνα. Καμουφλαρισμένη μέσα σε μια επισκοπική μίτρα, η κεφαλή (ή μάλλον, ό,τι απέμεινε απ' αυτή) ταξιδεύει ξανά από το Πισοδέρι ως την Καστοριά για την επανασυγκόλλησή του λειψάνου...

Ο «ειδικός πόλεμος» της κυβέρνησης των Φιλιππίνων εναντίον των κομμουνιστών ανταρτών του «Νέου Λαϊκού Στρατού» (NPA) εγκαινιάστηκε τον Απρίλιο του 1987 με τη δημόσια επίδειξη ενός κομμένου κεφαλιού από τους παρακρατικούς της χριστιανικής σχέτας Sagrado Corazon Senor, γνωστότερους με το παρατσούκλι Tadtad («πετσόκοψε»). Το πολιτικό σκέλος των μαρξιστών μόλις είχε ανακρυχθεί από την Κοραόν Ακίνο ως το φιλιππινέζικο ισοδύναμο των «δικών μας» ΤΕΑ...

Πολιτικοί ή δοντολογικοί λόγοι επέβαλαν τη λογοκρισία φωτογραφιών του Χορστ Φάας από τις φρικαλεότητες του αμερικανικού στρατού στο Βιετνάμ; «Στους τοίχους των γραφείων του στη Σαϊγκόν, μας πληροφορεί ο Φίλιπ Νάπλι, «κρέμονταν όλες εκείνες οι φωτογραφίες που το Αρσσιέιεντ Πρες θεωρεί υπερβολικά σακαριστικές για να δημοσιευθούν - κάμποσα κεφάλια να επιπλέουν σε ένα ποτάμι, ένα πρόσωπο με βγαλμένα μάτια, ένα χέρι που κρεμόταν από μια χορδή, κ.ο.κ.» («The first casualty», σ. 408).

Επίγειο του Γιώργη Μανουσάκη, βασισμένοι στις εφημερίδες του μνήμες, από την εκτέλεση του χανιότη αντάρτη Γιόδια: «Πολλοί τεντώναν τους λαιμούς των / για να δουν. Εγώ / έβλεπα μόνο ουρανό. / «Θα τον κρεμάσουν, λεν, ανάποδα / από το στύλο του πλεχτρικού. / «Θα μπήξουν σ' έναν πάσσαλο / το κομμένο κεφάλι.» («1947», από τη συλλογή «Ανθρώποι και σκιές», 1995).

Ει απέγινε η σορός του Τσε Γκεβάρα ύστερα από τη δημόσια έκθεση της στο πλουσιότατο εκείνο του Νανκασούζου, τον Οκτώβριο του 1967; Λεπτομέρειες της αναζήτησης, από τη στήλη του Μ. Μητσού («Νέα», 28.11.1995): «Ο διευθυντής της βαλθιανής εφημερίδας "Corre del Sur" υποστήριξε ότι τον αποκεφάλισαν με εντολή των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών και έστειλαν το κεφάλι του στον Παναμά».

ανθρώπινα δικαιώματα
έδωκε καθεμιάς χώρας,

Αημ. Τσατσος, 16.11.1996

1 Δεκεμβρίου 1996

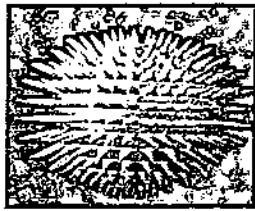
Ο ΙΟΣ της Κυριακής

σημένων» διαδηλώνουν κάθε Σάββατο στην Κωνσταντινούπολη.

Ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς σύνορα

υπεράσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου προβάλλεται όλο και περισσότερο για να στηρίξει την εξωτερική πολιτική κρατών, συμμαχιών και διεθνών οργανισμών. Τα όρια, όμως, της θεμιτής υπεράσπισης από την προσχηματική κατάχρηση μένουν ακόμα να προσδιοριστούν.

Ιός
της Κυριακής

Οι ηθικοί όροι της ευρωπαϊκής πολιτικής

Επειτα από χρόνια καταγγελιών πολιτικών οργανισμών, κινημάτων, Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (Μ.Κ.Ο.) και χιλιάδων ψηφισμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Ε.Κ.), τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφασίζουν να συνυπολογίσουν σοβαρά στις εξωτερικές σχέσεις τους το κεφάλαιο «ανθρώπινα δικαιώματα». Η τραγική αποτυχία των παρεμβάσεων της διεθνούς κοινότητας στους δεκάδες πολέμους που ξέσπασαν στο τέλος του διπολισμού και ιδίως τις ανθρωποσφαγές στη Σομαλία, τη Ρουάντα αλλά και την κοντινή μας πρώην Γιουγκοσλαβία, φέρνει το ζήτημα στην πρώτη γραμμή.

Η ίδια η τεχνοκρατική Κομισιόν στις 22.11.1995 (COM. 567) ζητεί από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο των «15» να ανασυνταχθούν και να συνεργαστούν με τους άλλους διεθνείς οργανισμούς (ΟΗΕ, ΟΑΣΕ, Συμβούλιο της Ευρώπης), αλλά και με τις Μ.Κ.Ο., ώστε η Ε.Ε. να «ενθέσει τις δημοκρατικές αρχές και τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλες τις συμφωνίες της με τις τρίτες χώρες». Πρέπει να είναι κάποιοι πολύ καχύποπτοι για να αγνοήσει το συμφανιστικό πνεύμα που διαπερνά τις 33 σελίδες του ντοκουμέντου και αποδέχεται ρητά όλες τις μοντέρνες ιδέες και τις πιο προωθημένες διεθνείς συμβάσεις για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Ωστόσο, η ευχή «να αλλάξουμε τον κόσμο των σφαγών, της πείνας, των κοινωνικών ανισοτήτων, του ολοκληρωτισμού και της δυστυχίας» δεν είναι πρωτότυπη. Δεν χρειάζεται κανείς να έχει ειδικές γνώσεις για να θυμίσει στους ηγέτες των «15» τα πάμπολλα παραδείγματα της υποκρισίας και της διγλωσσίας που πρυτανεύουν στις οικονομικές και διπλωματικές τους κινήσεις. Μπορεί να αλλάξει το τοπίο; Μπορεί η Ε.Ε. να ασκεί πολιτική με ηθικούς όρους; Όλα αυτά κουβεντιάστηκαν στην Αθήνα, το διήμερο 16 και 17 Νοεμβρίου. Επιτελείς της Κομισιόν και της ελληνικής κυβέρνησης, ευρωβουλευτές όλων των αποχρώσεων με πολύχρονη δράση και γνώση, νομικοί και διεθνολόγοι κατέθεσαν τις ποικίλες όψεις του ζητήματος. Το συμπέρασμα του ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ Γιάννη Ρουμπάτη, που είχε και την πρωτοβουλία της διοργάνωσης και πρόκειται να συντάξει τη σχετική έκθεση για λογαριασμό του Ε.Κ., ήταν πολυσήμαντο: «Δεν αρκεί να καταγράφουμε την σθλιότητα που κυριαρχεί σε διάφορες κοινωνίες του πλανήτη ή τους πολέμους των συμφερόντων των ισχυρών οικονομικά κρατών που τη συντηρούν. Έχουμε την υποχρέωση να πιέσουμε, να αλλάξουμε τους πολιτικούς συσχετισμούς στις ευρωπαϊκές χώρες, στο Ε.Κ., να δημιουργήσουμε νέους

κανόνες, να συγκροτήσουμε νέους μηχανισμούς και να εξασφαλίσουμε πόρους. Μπορούμε με ρεαλιστικούς όρους να καταλήξουμε σε αποδέκτα και ενιαία κριτήρια για το περιεχόμενο της Δημοκρατίας και των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Μ' αυτά τα κριτήρια, η Ε.Ε. οφείλει να οικοδομεί τις εξωτερικές της σχέσεις σε όλα τα επίπεδα».

Οι ομιλητές αναφέρθηκαν αναλυτικά στην υποκρισία και τις δομικές αδυναμίες της Ένωσης να ασκήσει αποτελεσματική και ενιαία εξωτερική πολιτική. Πράγματι, η διαδικασία των Διακυβερνητικών για το «Μάαστριχτ 2» δεν οδηγεί σε θεσμικά αποτελέσματα. Ομως, η ευρωβουλευτής Κατρίν Λαλιμιέρ, πρώην γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης, δεν μένει στους γνωστούς αφορισμούς, «διότι πολλοί, επικαλούμενοι το νομικό και θεσμικό χάος στην Ένωση, όπως και την ως τώρα εμπειρία την αναποτελεσματική φλυαρία, την υποκρισία, τα δύο μέτρα και δύο σταθμό ή την έτσι κι αλλιώς επικράτηση του δίκαιου του ισχυροτέρου» οδηγούνται στην απάθεια». Ίσως και να βολεύονται από αυτή την αντιφατική πραγματικότητα, ώστε να δικαιωνίζεται η ιδιοτέλεια με την οποία τις περισσότερες φορές οργανώνεται η ιδέα του κάθε μικρού ή μεγάλου «εθνικού συμφέροντος», εντός και εκτός της Ένωσης. Η κ. Λαλιμιέρ, για να δείξει τις πηγές της κακοδομίας, δεν έκρυψε την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην ίδια της τη χώρα. «Η συζήτηση για τα δικαιώματα των μειονοτήτων στη Γαλλία γίνεται κυρίως όταν αφορά τις άλλες μειονότητες. Οι γαλλικές κυβερνήσεις δεν θέλουν να δουν τους Κορσικανούς ως εθνικά διαφορετικούς από τους Γάλλους. Η εθνική ανασφάλεια, ο εθνικισμός και η ξενοφοβία που διαπερνά τις επιλογές των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων αποκαλύπτεται κυρίως από τη συμπεριφορά τους στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Αυτές οι κατηγορίες ανθρώπων δεν έχουν δικαιώματα».

Ένα άλλο ενδιαφέρον και για μας μέτωπο άνοιξαν οι ευρωβουλευτές Εντιτ Μίλερ των Πρασίνων, Μανουέλ Μεδίνα Ορτέγα και Γιάννης Σακελλαρίου α-

Η Κατρίν Λαλιμιέρ, πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ριζοσπαστικής Συμμαχίας, και ο ευρωβουλευτής του ΣΡΔ, Γιάννης Σακελλαρίου.

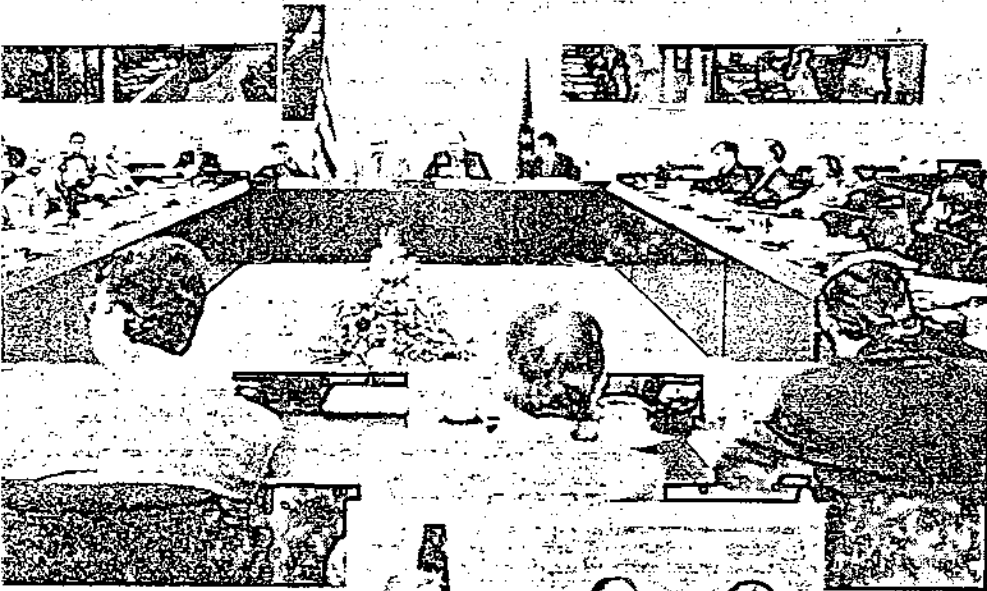
φωτ.: Β. Βαρδουλάκης-Π. Σαϊτάς

ΟΙ ΜΕΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕ

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, π.χ., εξέδωσε εγκαίρως 22 ψηφίσματα για την πρώην Γιουγκοσλαβία και 12 για την κρίση στο Ζαΐρ. Αμφιβάλλω αν τα διάβασε κανείς στην Κομισιόν ή το Συμβούλιο. Η Κομισιόν μιλά για τα ανθρώπινα δικαιώματα σαν να ανακαλύπτει τον τροχό» (σπό τις παρεμβάσεις του στο Συνέδριο των Αθηνών, 16.11.1996).

Δ ΜΑΡΤΙΝ ΣΟΥΛΤΣ, γερμανός σοσιαλιστής ευρωβουλευτής που έχει ασχοληθεί με το κουρδικό ζήτημα και τις εκτεταμένες παραβιάσεις των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων στην Τουρκία: «Η φρίκη μέσα στην οποία ζουν μεγάλα τμήματα της κουρδικής κοινότητας, αλλά και η εξόντωση των τούρκων αντιφρονούντων, έχουν ως βάση το κεμαλικό δόγμα. Στις δηλώσεις, στην Τουρκία ζουν μονάχα Τούρκοι. Δεν επιτρέπεται να ζουν τούρκοι πολίτες με άλλη εθνική ταυτότητα. Το χειρότερο, βεβαίως, είναι ότι η πλειοψηφία στην Τουρκία πιστεύει το ίδιο. (...) Επειτα από πολλές παλινδρομήσεις γύρω απ' το αν βοηθά τον εκδημοκρατισμό της Τουρκίας η ταχύτερη σύνδεσή της με την Ευρώπη, το Ευρωκοινοβούλιο στη συντριπτική του πλειοψηφία, τον περασμένο Σεπτέμβριο, αρνήθηκε τη χρηματοδότησή της». Το ότι όλες οι πολιτικές ομάδες καταδικάζουν το τουρκικό καθεστώς, οφείλεται και σε έναν άλλο παράγοντα, σύμφωνα με το Γ. Ρουμπάτη: «Το πάγωμα της χρηματοδότησης προς την Τουρκία ήρθε μετά την άρση του βέτο για την τελωνειακή ένωση Τουρκίας-Ε.Ε., από την ελληνική κυβέρνηση. Αυτό το γεγονός λειτουργήσε αποφασιστικά, τόσο στους ευρωπαϊκούς θεσμούς όσο και προς την κοινή γνώμη. Για πρώτη φορά το ζήτημα δεν θεωρείται μια ελληνική εμμονή, μια ακόμα κόντρα στο πλαίσιο του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού».

Δ ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΗΗΣΙΑ. Η καμπάνια της οργάνωσης για την

Από την πρώτη μέρα των εργασιών του Διεθνούς Συνεδρίου. Ταύτσας, Πάγκαλος και Ρουμπάτης στην εναρκτήρια ομιλία.

θέτουν πάνω απ' όλα ισχυρά κινήματα αλληλεγγύης», τόνισε η κ. Μίλερ.

Το πεδίο των ανθρώπινων δικαιωμάτων είναι η κατεχομένη περιοχή όπου ο μύθος της διάκρισης πολιτικής και επιστήμης καταρρέει πανηγυρικά. Το παραδέχτηκαν όλοι οι διακεκριμένοι νομικοί της συνάντησης. Ακριβώς γι' αυτό, ο Μιχάλης Παπαγιαννάκης του ΣΥΝ επιμένει ότι «πρέπει να γίνουμε συγκεκριμένοι αν θέλουμε να όρουμε έγκυρα και έγκαιρα. Να αναρωτηθούμε τι έκανε η Ευρώπη στον Τρίτο Κόσμο, πόσο ακόμα συμβάλλει στην καταστροφή και την υπανάπτυξή του. Να φροντίσουμε και για τις παραβιάσεις των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων μέσα στην ίδια την Ένωση. Μόνο τότε θα ξεπεραστεί η ανοξιοπιστία της ευρωπαϊκής πολιτικής ελίτ και στις διεθνείς σχέσεις».

Η επισκόπηση της μεταπολεμικής φάσης, κατά την οποία αναπτύχθηκε, εξειδικεύτηκε και οργανώθηκε νομικά στους διεθνείς οργανισμούς η έννοια των δικαιωμάτων του ανθρώπου, επιβεβαιώνει ότι για να προχωρήσει ο κόσμος δεν υπάρχει μια μαγική συνταγή ή η ανάγκη δημιουργίας μιας καλής νομικής βιβλιοθήκης. Ούτε η τιμωρία των κρατών από κόποιους διεθνείς θεματοφύλακες -ερήμην των καταπιεζόμενων λαών- μπορεί να αποδώσει, ούτε όμως και τα χόδια στο φασιστικό καθεστώς και τις άλλες ολοκληρωτικές κοινωνίες αλλάζουν τη μοίρα των ανθρώπων. «Η στρατηγική της διεθνούς προστασίας των δικαιωμάτων των πολιτών είναι μια ζωντανή, ενιαία και επίπονη διαδικασία, χωρίς σχετικοποιήσεις και προτιμήσεις. Αλλιώς μπορεί να διαλέγουμε το μαστίγιο και άλλοτε το καρότο. Σημασία έχει να εκλέγουμε τις καλύτερες πολιτικές ηγεσίες οι οποίες θα ελέγχονται συστηματικά από ευαίσθητους και πληροφόρητους κοινωνικούς και πολιτικούς οργανισμούς, έτσι ώστε πραγματικά να υπερασπιζόμαστε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Παντού και πάντοτε», συμπέρανε η Κατρίν Παλιμιέρ.

Ομάδα. Ήταν η ευθύτατη σύγκρουση της «μη ανάμειξης στα εσωτερικά» με την «μη ανάμειξη στα εξωτερικά» προκλητικά χρησιμοποιούν πολιτικά καθεστώτα (αλλά και οριστικές ομάδες), ώστε να μην τιμωρούνται τα καθεστώτα. «Είναι γελοίο να προτιμώμε την άμυνα της δήθεν πολιτισμικής ιδιαιτερότητας όπου βασιλεύει η Σαρία και αποκρουστικά ποινικά συστήματα του Χαμουραμπί υπήρχε η δικαιοσύνη, αλλά δεν μπορούμε να μιλάμε για λόγους παράδοσης», υποστήριξε ο Γιάννης Σακελλαρίου, επικεφαλής του SPD, μετέφερε την εναρκτήρια ομιλία των συμφωνιών της Ευρώπης. «Αποφασίσαμε να μην σεβασμό των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ιδιαίτερα μετά την περίπτωση Βαρκελώνης. Από τις επαφές με αφρικανικές χώρες, καταλάβαμε ότι συνεχώς διαλόγοι αλλά ιδίως με τις χώρες ακούσει από κυβερνητικούς στις οποίες συμβαίνουν παραβιάσεις των πιο βασικών πολιτικών τους τα θερμότερα δικαιώματα. Έτσι, χωρίς να μιλάμε για τη φιλοσοφική και ασπασαφές που να βελτιώσουμε παραβιάσεις συνεχίζονται, τότε». Ουσιαστικά ήταν και το ζήτημα της «ελευθερίας» και οικονομική στήριξη του πρώην «υπαρκτού», οι εθνικιστικές συγκρούσεις, οι εθνικιστικές συγκρούσεις, ο έλλειμμα και η φτώχεια που οδηγούν πολλά από την Ευρώπη φρούριο, τις στρατηγικών για το θεσπίζει πολιτικοστρατιωτικές επεμβάσεις βοήθεια στη Βοσνία, η οποία για τις εταιρείες που θα αρμόζουν. Για να υπερασπιστούν τα δικαιώματα χρειάζονται πολιτικοστρατιωτικές επεμβάσεις. Όμως, αυτά προϋπο-

ΙΟΣ

της Κυριακής

Τα χαμηλά «φώτα του πολιτισμού»

Τόσο στις μέρες μας όσο και στο ψυχροπολεμικό πρόσφατο παρελθόν, δύο διαφορετικά είδη επιφυλάξεων έχουν διατυπωθεί απέναντι στην προβολή μιας επεμβατικής πολιτικής για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων από τους εκφραστές της «διεθνούς νομιμότητας». Το πρώτο είναι κυρίως ηθικολογικό: με ποιο δικαίωμα ο ανεπτυγμένος Βορράς, υπεύθυνος τόσο για την αποικιοκρατία όσο και για τα περισσότερα από τα πρόσφατα λουτρά αίματος στον Τρίτο Κόσμο, παριστάνει τον προστάτη ελευθεριών που τόσο επιλεκτικά σέβεται; Στο κάτω κάτω της γραφής, η ίδια η κλασική αποικιοκρατία του περασμένου και του τρέχοντος αιώνα δεν στηρίχθηκε ιδεολογικά στο περιβόητο «φορτίο του λευκού ανθρώπου», του προορισμένου υποτίθεται να «φέρει τον πολιτισμό» στους «κατώτερους» λαούς;

Η δεύτερη επιφύλαξη είναι περισσότερο πολιτική και εστιάζει την προσοχή της όχι στο παρελθόν αλλά στις αντιφάσεις του παρόντος. Δέχεται πως τα δημοκρατικά στάνταρ του ανεπτυγμένου δυτικού κόσμου συνιστούν ιστορικό βήμα προς τα μπρός και ότι η μεταφύτευσή τους σε λιγότερο προνομιούχες περιοχές της ανθρωπότητας αποτελεί στοιχείο πρόοδου. Το πρόβλημα αρχίζει από και πέρα: πώς είναι δυνατόν να υπάρξει αποτελεσματική πίεση για σεβασμό των ανθρώπινων δικαιωμάτων όταν, την ίδια στιγμή, η κυρίαρχη πολιτική επιλογή της διεθνούς κοινότητας, η νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση της παραγωγής σε πλανητική κλίμακα, ωθεί τα πράγματα προς την αντίθετη κατεύθυνση; Με δεδομένα από τη μια την εμμονή των περισσότερων διεθνών χρηματοπιστωτικών οργανισμών στην περιστολή

των «αντιπαραγωγικών» κοινωνικών δαπανών κι από την άλλη το οριακό βιοτικό επίπεδο της μισής τουλάχιστον ανθρωπότητας, είναι δυνατόν να αποφευχθούν οι κοινωνικές εκρήξεις και η συνακόλουθη καστολή σε μαζική κλίμακα; Πώς είναι, τέλος, δυνατόν να παραβλέπεται η σχέση ανάμεσα στην (πάση θυσία επιζητούμενη) επιχειρηματική δραστηριότητα των δυτικών πολυεθνικών στον Τρίτο Κόσμο και τη βίαιη πειθάρχηση του εργατικού δυναμικού σ' αυτές τις χώρες; Σύμφωνα μ' αυτή την οπτική, κάθε προσπάθεια για έξωθεν επιβολή του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων στην τριτοκοσμική και ανατολικοευρωπαϊκή περιφέρεια, χωρίς ταυτόχρονη ανατροπή της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, κινδυνεύει είτε να παραμείνει ευσεβής πόθος καλοπροαίρετων ανθρώπων είτε να εκφυλιστεί σε στοιχείο του ανταγωνισμού ιμπεριαλιστικών κέντρων.

Η εκστρατεία του αμερικανού προέδρου Τζιμ Κάρτερ για τα ανθρώπινα δικαιώματα (1977-80) είναι, απ' αυτή την άποψη, αρκετά διδακτική - τόσο για τις σκοπιμότητες όσο και για τα όρια μιας πολιτικής που δεν απευθύνεται στις πραγματικές ρίζες της καταπίεσης. Σύμφωνα με τους επικριτές της, η πρωτοβουλία αυτή του αμερικανού προέδρου δεν ήταν τίποτα παραπάνω από προσπάθεια αντιπίεσης στο ιδεολογικό πεδίο και διασκέδασης των ανακλαστικών αμφισβήτησης που είχε δημιουργήσει ο πόλεμος του Βιετνάμ στην κοινή γνώμη των ΗΠΑ: «Μια από τις εντυπωσιακότερες προπαγανδιστικές εκστρατείες της σύγχρονης Ιστορίας εκτέλεσθηκε με μεγάλη μαεστρία, με την επιλογή αυστηρά καθορισμένων στόχων, τη στιγμή που όλοι ήξεραν χωρίς την παραμικρή αμφιβολία ότι οι ΗΠΑ είχαν

Το μάθημα του απαρχαίνι

Ο αγώνας για την κατάργηση του καθεστώτος του «απαρχαίνι» στη Νότια Αφρική συνοψίζει το κυριότερο χαρακτηριστικό των δυνατοτήτων αλλά και των αντιφάσεων που εμπεριέχει η διεθνής δραστηριότητα στον τομέα των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Ηδη από τις αποφάσεις του ΟΗΕ 2184 και 2201 (Δεκέμβριος 1966), το καθεστώς αυτό του φυλετικού διαχωρισμού χαρακτηρίστηκε «έγκλημα κατά της ανθρωπότητας». Πέρασαν, ωστόσο, τρεις δεκαετίες μέχρι να εξαλειφθεί το «έγκλημα». Σ' όλο αυτό το διάστη-

μα, η πάλη του λαού της Νότιας Αφρικής για απελευθέρωση υποστηρίχθηκε από ένα διεθνές κίνημα συμπαράστασης, το οποίο υποχρέωσε κυβερνήσεις και διεθνείς οργανισμούς να εγκαταλείψουν την απάθειά τους και να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα πίεσης κατά του ρατσιστικού καθεστώτος. Το πρώτο αίτημα για κυρώσεις του ΟΗΕ εις βάρος της Νότιας Αφρικής χρονολογείται από το 1952. Η πρώτη, όμως, απόφαση της Γενικής Συνέλευσης πάρθηκε το Νοέμβριο του 1962. Το Συμβούλιο Ασφαλείας ανήγγειλε, το 1963, ε-

ΟΙ ΜΕΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕ

Η σταυροφορία των Κάρτερ-Βανς (αριστερά) για τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν είχε πάντα ευτυχή αποτελέσματα. Αιματηρές εκκαθαρίσεις στο Σαλβαδόρ (κάτω), μαζικές συλλήψεις στη Γουατεμάλα (δίπλα).

εγκλήματα στην τη Χιλή και αλληπαδείχθηκε απο στο περισσότερο του πληθυσμού, εική δουλικότητα των στις δυτικές Chomsky, «From r», στο συλλογισ- collision, Λονδίνο τέλεια του εγχει- περισσότερο α- προνομιακή έμ- (ελάσσονες σχε- των ανθρώπινων Av. Ευρώπη, τη στην πίσω αυλή Αμερική, Ινδο- v, Ν. Κορέα) διε-

περίπτωση του Ελ Σαλβαδόρ είναι χαρακτηριστική. Υστερα από πίεση μιας ομάδας δημοκρατικών κληρικών και πανεπιστημιακών, η Ουάσιγκτον έκοψε - το 1977 - τη βοήθεια προς τη χούντα του στρατηγού Ρομέρο. «Τα παλιότερα στελέχη του Στέιτ Ντιπάρτμεντ ήθελαν να χρησιμοποιηθεί η βοήθεια ως μοχλός πίεσης για τον εκπολιτισμό του Ρομέρο και τη διατήρηση της σχέσης του με τις ΗΠΑ», διαβάζουμε στην εμπεριστατωμένη μελέτη του ιστορικού Ουόλτερ Λεφέμπερ (Inevitable revolutions, Ν. Υόρκη 1983, σ. 246). «Ιδιαίτερα ευνοούσαν την παροχή δανείων για το τεραστίο φράγμα του Σαν Λορέντσο. Οι αξιωματούχοι του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για τα ανθρώπινα δικαιώματα ήταν,

όμως, αντίθετοι τόσο στη βοήθεια όσο και στο δάνειο. Υστερα από έντονες συζητήσεις, οι υπέρμαχοι των ανθρώπινων δικαιωμάτων νίκησαν. Ο Ρομέρο όντως χαλάρωσε την καταπίεση κι επιτράπηκε στους φοιτητές να διαδήλωνουν. Όμως, τότε, η κυβέρνηση Κάρτερ άρχισε να ανησυχεί: οι δυνάμεις της αριστεράς άρχισαν να δυναμώνουν κι οι φιλικές προς τον Ρομέρο φωνές προειδοποιούσαν ότι, αν το φράγμα το χτίσουν οι Ευρωπαίοι, οι ΗΠΑ θα χάσουν την επιρροή τους. Ως εκ τούτου, οι προτεραιότητες άλλαξαν». Χάρη στην πλουσιοπάροχη αμερικανική βοήθεια προς τις διοδοκικές χούντες του Σαν Σαλβαδόρ, η τάξη τελικά αποκαταστάθηκε - με περίπου 75.000 ανθρώπινα θύματα τα επόμενα δεκαπέντε χρόνια...

το ολοκαύτωμα κάθε κοινωνι- τις φιλικές προς την Ουάσιγκτον ορίες. εν επιγόνων του αντιπολεμικού ίνουν και στη σφαίρα επιρροής ενδισφέρον για τα ανθρώπινα . παρ' όλα αυτά, ένα από τα πιο αια αυτής της ιστορίας. Επώ- ανώνυμοι αγωνιστές και κάθε ; και ριζοσπαστικές συλλογικό- ο την πρώτη στιγμή σε έναν πα- τη δημοκρατία, σε πλειάδα κω- ίως) Κόσμου. Το αποτέλεσμα ή- νση της κατάστασης, συνήθως ιχύβιο δημοκρατικό άνοιγμα. Η

όλων, αλ- εν είχε δε- . Η σφαγή σε το Συμ- αποφασίσει κρωτικό ε- ο του 1977. καθεστώτος τον Ιούλιο νητοποίηση βερνήσεων ν κυρώσεων εισμού της μέτρα-αγγί- ο του οικο- ελάιο, άν- ωτικές δο- και το κώ- ι του πολι-

τάργηση του απαρτχάιντ αναδεί- χθηκαν πρώτα πρώτα οι χώρες της περιοχής και, γενικότερα, της Αφρικής. Κοντά τους βρέθη- καν και το κίνημα των Αδε- σμεύτων αλλά και η Βρετανική Κοινοπολιτεία, με εξαίρεση τη Μεγάλη Βρετανία, και τέλος η Κομεκόμ. Από τις δυτικές χώρες, πρώτες κινητοποιήθηκαν οι σκαν- διναβικές. Οι ΗΠΑ δεν ψήφισαν ούτε μια φορά στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ κατά του ρα- τσοιστικού καθεστώτος. Η κινητο- ποίηση, όμως, των Αφροαμερι- κανών και ο σχηματισμός ενός σημαντικού λόμπι μέσα στις ΗΠΑ υποχρέωσε το Κογκρέσο να ψηφί- σει υπέρ των κυρώσεων. Χρειάστηκε, τελικά, το προεδρι- κό βέτο (του Κάρτερ και του Ρέιγκαν) για να μη διαταραχθούν

οι αγαθές σχέσεις της Ουά- σιγκτον με την Πρετόρια.

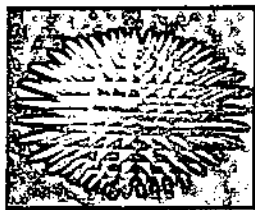
Ανάλογη «αμφιθυμία» εκδή- λώθηκε και στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Χαρακτηρι- στική είναι η στάση της ελλνι- κής κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, η ο- ποία κινήθηκε μεταξύ αποχής και άρνησης ψήφου στα σχετικά ψη- φίσματα του ΟΗΕ. Η επίσημη ερ- μηνεία αναφέρεται στην ανάγκη προστασίας της ελληνικής κοινό- τητας στη Νότια Αφρική, τμήμα- τος της άρχουσας λευκής μειο- ψηφίας. Ουδείς λόγος, βέβαια, για τα ελληνικά πλοία που έσα- γαν συνέχεια τον οικονομικό σ- ποκλεισμό, αποφέροντας υπερ- κέρδη στους πλοιοκτήτες τους, και αναδεικνύοντας τη χώρα μας στις πρώτες θέσεις του σχετικού μούρου καταλόγου.

δικαιώματα. Αυτό που συνέβη ήταν ένας αναπροσανατολισμός της αμερικανικής στρατηγικής, επί το ψυχροπολεμικότερον. Τα καινούρια κριτήρια είχαν εκτεθεί από την υπερσυντηρητική πανεπιστημιακό Τζιν Κιρκπάτρικ, μετέπειτα πρέσβειρα της κυβέρνησης Ρέιγκαν στον ΟΗΕ, σε άρθρο της στο περιοδικό Commentary, το Νοέμβριο του 1979. Σύμφωνα με τη θεωρία της, πρέπει να γίνει διάκριση των καθεστώτων σε «ολοκληρωτικά» και σε «αυταρχικό». Στην πρώτη κατηγορία συγκαταλέγονταν όσα καταστέλλουν την ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα (τα κράτη δηλαδή του «υπαρκτού σοσιαλισμού»), ενώ στη δεύτερη εκείνα που «απλώς» περιορίζονταν στη στέρση των πολιτικών ελευθεριών (οι δυτικοφιλικές χούντες, ανεξαρτήτως βαθμού αγριότητας).

Εξυπακούεται ότι, για την εισογήτρια της διάκρισης, οι «αυταρχικοί» θεωρούνταν αντικειμενικό σύμμαχοι, αν και κάπως προβληματικοί, στον αγώνα κατά του «ολοκληρωτισμού».

ΔΙΕΥΡΥΝΣΙΣ.

Ενδιαφέρον από κάθε άποψη δείγμα της ελαστικότητας των κριτηρίων για τον εντοπισμό της απειλής κατά των ανθρώπινων δικαιωμάτων αποτελεί η πρόσφατη μελέτη της Διεθνούς Ομοσπονδίας Ελσίνκι για τη μισαλλοδοξία στον βαλκανικό τύπο. Χρηματοδοτημένη από το κοινοτικό πρόγραμμα PHARE, το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Ίδρυμα Σόρος, η συνοπτική σχετική έκθεση (Hate speech in the Balkan media, Φεβρ. 1996) κρίνει σκόπιμο να συμπεριλάβει στα κλασικά στοιχεία του εθνικιστικού και ρατσιστικού λόγου (μισαλλοδοξία κατά των μειονοτήτων, των αλλοθρήσκων και των γειτονικών λαών) και ορισμένες συγκεκριμένες μορφές πολιτικού λόγου - όπως ο αντιαμερικανισμός ή η αντίθεση προς το ΝΑΤΟ..

Ο ΙΟΣ

της Κυριακής

Μειονότητες και αγορά

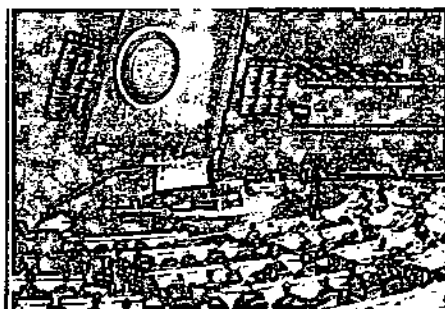
Αν η προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων γίνεται αποδεκτή, στο διακηρυκτικό τουλάχιστον επίπεδο, από όλες ανεξαιρέτως τις κυβερνήσεις της υδρογείου (ακόμα κι εκείνες που τα κατορθώματά τους γεμίζουν ατέλειωτες σελίδες στις σχετικές εκθέσεις των Μη Κυβερνητικών Οργανισμών), δεν συμβαίνει το ίδιο και με τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Μόλις τα τελευταία χρόνια η διεθνής έννομη τάξη έχει αρχίσει να σημειώνει κάποια δεκάια βήματα στην κατεύθυνση της απεξάρτησης της προστασίας των μειονοτικών ομάδων από το περιοριστικό πλαίσιο των διακρατικών σχέσεων.

Είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε την έκθεση των πιο προχωρημένων εκδόχων του σχετικού προβληματισμού, κατά τη διάρκεια της επιστημονικής διημερίδας που οργανώθηκε στους Δελφούς το πρώτο Σαββατοκύριακο του Νοεμβρίου από το νεοσύστατο Κέντρο Ερευνας Μειονοτικών Ομάδων (ΚΕΜΟ). Το πιο ενδιαφέρον τμήμα της συζήτησης αφορούσε τη δράση των διεθνών οργανισμών σε ζητήματα προστασίας των μειονοτήτων, τις τόμες που έχουν σημειωθεί τα τελευταία χρόνια και τις αντιστάσεις που αναπτύσσονται από μέρους οκ ολίγων εθνικών κρατών. Η Ελσα Σταματοπούλου, νομική σύμβουλος της Γραμματείας του ΟΗΕ, αναφέρθηκε εκτενώς στο πολυετές ιστορικό της σύνταξης της Διακήρυξης του Οργανισμού για τα δικαιώματα των προσώπων που ανήκουν σε εθνικές ή εθνοτικές, θρησκευτικές και γλωσσικές μειονότητες - κείμενο μη-δεσμευτικό για τα εθνικά κράτη και αρκετά αποδυναμωμένο, ύστερα από πολλαπλές πιέσεις, στην τελική του διατύπωση (1992). Στόχοι της αρμόδιας Ομάδας Εργασίας, συνέχισε, είναι η καταγραφή παραπόνων, η δημιουργία κλίματος διαλόγου ανάμεσα στις μειονότητες και τα κράτη στην κυριαρχία των οποίων αυτές υπάγονται και, τέλος, η πρόταση μέτρων. Το επιθυμητό, κατέληξε, είναι να αποφευχθεί οποιαδήποτε συζήτηση για αυτοδιάθεση/αυτονομία των μειονοτήτων και η προσπάθεια να εστιασθεί σε θετικές λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες. Ο Αλέξης Ηρακλείδης κατέθεσε τη δική του εμπειρία από τη ΔΑΣΕ/ΟΑΣΕ, τον διεθνή οργανισμό που πήρε τη σκυτάλη από τον ΟΗΕ όταν οι προσπάθειες του τελευταίου είχαν τελεματώσει στη διάρκεια της περασμένης δεκαετίας. Ιδιαίτερα στάθηκε στην αποδοχή του αυτοπροσδιορισμού ως καθοριστικού κριτηρίου για τη διάγνωση της μειονοτικής ταυτότητας (αυτοπροσδιορισμού που στο αρχικό κείμενο προβλεπόταν συλλογικός αλλά, ύστερα από τη σθεναρή αντίσταση της χώρας μας, υ-

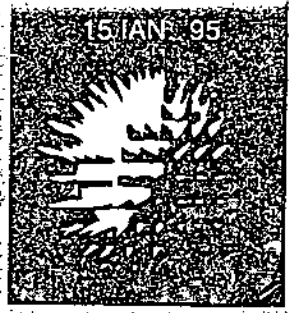
ποβιβάστηκε σε ατομικό). Σημαντική ήταν η ώθηση που δέχτηκε η όλη διαδικασία από τη συμμετοχή των Μη Κυβερνητικών Οργανισμών που ασχολούνται με τα ανθρώπινα δικαιώματα, παρά όλα τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν εξαιτίας της αξιοποίησης αυτού του βήματος τόσο από «ΜΚΟ-μαϊμούδες» όσο κι από οχήματα αποσχιστικών κινημάτων. Εκτός από την παρέμβαση στο κανονιστικό πεδίο, ο ΟΑΣΕ ασχολείται παράλληλα με την καταγραφή των μειονοτικών προβλημάτων - είτε μέσω της συγκέντρωσης παραπόνων από τον αρμόδιο Υπαστο Αρμοστή είτε με ειδικές ερευνητικές αποστολές σε «θερμές» ζώνες όπως η Υπερκασασία.

Μια περισσότερο πρακτική διάσταση της προστασίας των μειονοτικών δικαιωμάτων δόθηκε από το Χρήστο Γιακουμόπουλο, ασχολούμενο εδώ και 8 χρόνια με το ζήτημα στη Νομική Διεύθυνση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η προσπάθεια για θέσπιση από το Συμβούλιο ενός σχετικού νομικού πλαισίου που να καλύπτει όλο τον ευρωπαϊκό χώρο έχει τελεματωθεί (ούτε ο προτεινόμενος Χάρτης μειονοτικών γλωσσών ούτε η - έστω και αποδυναμωμένη - Σύμβαση-Πλαίσιο έχουν επικυρωθεί ως σήμερα), υπάρχει όμως ευρύτατη δυνατότητα νομικής προστασίας σε ατομική κλίμακα μέσω των προσφυγών στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ακόμα πιο συγκεκριμένα είναι το επίπεδο παρέμβασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που επικεντρώνει τις προσπάθειές της στη χρηματοδότηση προγραμμάτων για τη διάσωση των λιγότερο ομιλούμενων γλωσσών της Ε.Ε. Όπως μας ανέλυσε η Ολγα Προφίλη από την αρμόδια Γεν. Διεύθυνση 22 της Κομισιόν, το σχετικό κονδύλι χρονολογείται από το 1983, θεοπίστηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κι ανανεώνεται κάθε χρόνο, παρά την πάγια αντίθεση του Συμβουλίου Υπουργών. Το κυριότερο πρόβλημα εδώ αφορά κυρίως τις πιέσεις που ασκούνται στο εσωτερικό της Ένωσης για περιστολή των δαπανών και συρρίκνωση των «αντιπαραγωγικών» εξόδων. Με αποτέλεσμα, όπως το έθεσε ο γάλλος νομικός Αλέν Φενέ, να αναρωτιέται κανείς μήπως, ύστερα από τη σταδιακή αποδυνάμωση του

εθνικού κράτους ως πρωταρχικού φορέα καταπίεσης των μειονοτικών ομάδων, βρισκόμαστε όντως μπροστά σ' έναν εντελώς καινούριο κίνδυνο καταστροφής των επιμέρους συλλογικών ταυτοτήτων - προερχόμενο αυτή τη φορά από τον ολοκληρωτισμό της αγοράς, που περιθωριοποιεί και σποβάλλει ό,τι δεν διευκολύνει την απρόσκοπτη κυκλοφορία των εμπορευμάτων...

Ψηφοφορία στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ.

ΟΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΟΠΟΥ ΑΝΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ
Υ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ».

Στέλιος Παπαθεμελής, 1.12.1994
(υπουργός Δημόσιας Τάξης)

ΙΟΣΗ των «Ανθρωποφυλάκων»

έση δεν έχει μόνο ιστορική αξία.

καθρέφτη ενός εφιάλτη που

Είτε ευκαιριακά και άτυπα σε συνθήκες δημοκρατικής
νομιμότητας, είτε συστηματικά και σχεδόν
θεσμοποιημένα στο πλαίσιο ενός ανελεύθερου
καθεστώτος.

Ο Ιός
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Σ Α Ν Ι Σ Τ Η Ρ Ι Α 1 9 9 5

Εικονογράφηση της ΕΛΕΝΑΣ ΜΑΡΟΥΤΤΟΥ, ειδικά για τον «Ιό της Κυριακής».

Η «ΤΑΡΑΤΣΑ»
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ο Ιός

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Με τη γνωστή του επιμονή, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης αρνήθηκε στις 30 Νοεμβρίου ότι μπορεί να ευσταθούν οι καταγγελίες που περιέχονται στην έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Ανάνθρωπης και Υποτιμητικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (ΕΠΒ). «*Δεν γίνεται βασανιστήρια στα τμήματα και στις υπηρεσίες Ασφάλειας όπου ανακρίνονται τα άτομα που συλλαμβάνονται*».

Διέψευδε μ' αυτό τον τρόπο ο υπουργός όχι μόνο την επίσημη και τεκμηριωμένη έκθεση ο-

χών στην έκθεση της ΕΠΒ στηρίζεται στο ακριβώς αντίθετο επιχειρήματα, ότι δηλαδή δεν αναφέρονται συγκεκριμένα περιστατικά. Ετσι δεν θεωρεί υποχρέωσή της να απαντήσει στις κατηγορίες που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 17-25 και παρακάμπτε με ιδιαίτερη ευκολία τα στοιχεία των παραγράφων 21-23 που περιγράφουν με κάθε λεπτομέρεια περιπτώσεις χρήσης ηλεκτροσόκ εις βάρος κρατούμενων στις Αστυνομικές Διευθύνσεις Αθηνών και Θεσσαλονίκης και τις φυλακές Λάρισας. Απορρίπτει τις μαρτυρίες των θυμάτων αλλά και τα ευρήματα της Επιτροπής, όπως τα σημάδια του βασανισμού στο σώμα των κρατούμενων αλλά και τα ίδια τα όργανα του βασανισμού.

Για να αποδείξει η ελληνική κυβέρνηση το αβάσιμο των καταγγελιών, παραθέτει το ιστορικό 33 περιπτώσεων παικτικής δίωξης που ασκήθηκε εις βάρος αστυνομικών οργάνων. Όμως, το επιχείρημά της λειτουργεί αντίστροφα. Μόνο ένας (1) αστυνομικός κρίθηκε απ' αυτές τις διαδικασίες ένοχος. Άλλοι 12 συνάδελφοί του απηλλάγησαν και 20 οικογραφίες εκκρεμοούν ακόμα. Χαρακτηριστικότερο, το τραγικό παράδειγμα του Σουλεϊμάν Ακιάρ, ο οποίος πέθανε στις 29 Ιανουαρίου 1991 στα χέρια της Ασφάλειας, που τον είχε συλλάβει 8 μέρες νωρίτερα. Παρά το γεγονός ότι η νεκροψία απέδειξε ότι ο θάνατός του οφειλόταν σε τραύματα από χτυπήματα ο' όλο το σώμα (πολλαπλά κατάγματα, κακώσεις των γεννητικών οργάνων, ρήξη πρωκτικού δακτυλίου, βαριά κρανιοεγκεφαλική κάκωση), οι τρεις υπεύθυνα αστυνομικοί απηλλάγησαν, διότι τον χτυπούσαν «αμυνόμενοι».

Οι σύγχρονες δημοκρατίες δυτικού τύπου - κι ανάμεσα τους η Ελλάδα - δεν κάνουν βεβαίως χρήση του οργανωμένου και θεσμοποιημένου βασανιστηρίου, όπως τα ολοκληρωτικά ή αυταρχικά καθεστώτα τύπου Τουρκίας. Όμως οι μηχανισμοί δίωξης, ανάκρισης και «σωφρονισμού» δεν έχουν αφαιρεθεί απ' το τακτικό τους οπλοστάσιο τη συστηματική βία σε όλες τις βαθμίδες, μέχρι και τη φυσική εξόντωση. Αυτός είναι ο λόγος που η σημερινή ελληνική κυβέρνηση διά του κ. Παπαθεμελί αλλά και του κυβερνητικού εκπροσώπου αντέδρασε τόσο αρνητικά στα πορίσματα της έκθεσης, παρ' ότι αυτά αναφέρονταν στην περίοδο διακυβέρνησης της χώρας απ' τη Νέα Δημοκρατία. Θα μπορούσε η κυβέρνηση να εκμεταλλευτεί οπτικά τα πορίσματα και τις υποδείξεις της επιτροπής και να επιρρίψει άλλη μια ευθύνη στην πλάτη της επαράτου δεξιάς. Όμως, ο κ. Παπαθεμελής εμφανίζεται απολύτως αλληλέγγυος των νεοδημοκρατικών προκατόχων του. Αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά η συνέχεια των δικαίων μηχανισμών και η συνεννοχή των πολιτικών τους προϊσταμένων. Είναι η ίδια «συνέχεια» που επιβεβαιώθηκε με τον πιο πανηγυρικό τρόπο στις δίκες των βασανιστών της χούντας. Ενώ οι κατηγορούμενοι που προέρχονταν απ' το στρατό (ΕΑΤ - ΕΣΑ και Ελλη) καταδικάστηκαν σε βαθμό κακουργήματος, οι βασανιστές της Ασφάλειας έπεσαν στο «μαλακό» και αθωώθηκαν ή καταδικάστηκαν με αναστολή. Ήταν ένα σαφές πολιτικό μήνυμα ότι, ενώ οι στρατιωτικοί βασανιστές παρέξελιναν και παρανόμησαν, οι ασφαλίτες συνάδελφοί τους έκαναν απλώς τη δουλειά τους.

Υ Π Ε Ρ Β Α Σ Ε Ι Σ Ε Ξ Ο Υ Σ Ι Α Σ

Τα βασανιστήρια της δημοκρατίας

μάδας ειδικών επιστημόνων του Συμβουλίου της Ευρώπης αλλά και τους ίδιους τους συναδέλφους του. Τον κ. **Κουβελάκη** πρώτα πρώτα, ο οποίος είχε παραδεχθεί τα πορίσματα της έκθεσης όταν μιλούσε απ' το βήμα της Βουλής για την ανάγκη αποσυμφόρησης των φυλακών (30.3.1994). Και τον καθηγητή **Γεώργιο Αλέξανδρο Μαγκάκη**, ο οποίος είχε ήδη τον Αύγουστο του 1993 επισημάνει ότι «ο εγκλεισμός στα περισσότερα αστυνομικά τμήματα και σχεδόν σε όλα τα τμήματα μεταγωγών των μεγάλων πόλεων συνιστά αληθινό βασανιστήριο για τον κρατούμενο και καταρράκωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας».

Τα μέσα ενημέρωσης αντιμετώπισαν την Έκθεση ως ένα ακόμα κρούσμα ανθελληνικής προπαγάνδας και αποσιώπησαν - με ελάχιστες εξαιρέσεις - το περιεχόμενό της, αγνοώντας έτσι τις 110 πυκνοτυπωμένες σελίδες της, καθώς και τα 80 δακτυλόγραφα της εξέισου επίσημης ελληνικής απάντησης. Το φαινόμενο είχε επαναληφθεί τον Ιούνιο του 1992, όταν βγήκε στη δημοσιότητα σχετική έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας για τα βασανιστήρια και την κακομεταχείριση κρατούμενων στην Ελλάδα. Και πάλι διαβάσαμε για «υπόπιη έκθεση» («Ελεύθερος Τύπος», 24.6.1992), ενώ το αρμόδιο υπουργείο Δημόσιας Τάξης αναφέρθηκε σε «καταγγελίες σκοπιμότητας». Ο τότε εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών και ήδη δήμαρχος Αθηναίων **Δημήτρης Αβραμόπουλος** δήλωνε επίσημως ότι «η Διεθνής Αμνηστία δεν διασταύρωσε τις πληροφορίες της με τις ελληνικές αρχές, η έκθεσή της περιορίζεται σε καταγγελίες ορισμένων περιστατικών».

Η πρόσφατη απάντηση των ελληνικών αρ-

Φωτ.: PRESS KLIK

αρχές
ισματά
λάδα.

διώξη
χω
ως, τα
ήσεις
αι τα

of Greece on
ed out by the
the Prevention
or Degrading
(CPT)

of violation of the
of Article 3 of the

Council of Europe
Committee of Experts

CPT/Inf (94) 21

Response of the Government of Greece to the report of the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) on its visit to Greece from 14 to 16 March 1993

The Government of Greece has agreed to the publication of the CPT report of the visit to Greece made by it 12 March 1993 (see CPT/Inf (94) 21) and of its response, the Government's response to it and to the Committee's report of detention of its Civil Liberties of Justice and Political Rights, which forms an integral part of the response, see its annexes from the CPT's International Council of Human Rights, Strasbourg, October, 1993, pp. 12-13, 15-16, 18-19, 21-22, 24-25, 27-28, 30-31, 33-34, 36-37, 39-40, 42-43, 45-46, 48-49, 51-52, 54-55, 57-58, 60-61, 63-64, 66-67, 69-70, 72-73, 75-76, 78-79, 81-82, 84-85, 87-88, 90-91, 93-94, 96-97, 99-100, 102-103, 105-106, 108-109, 111-112, 114-115, 117-118, 120-121, 123-124, 126-127, 129-130, 132-133, 135-136, 138-139, 141-142, 144-145, 147-148, 150-151, 153-154, 156-157, 159-160, 162-163, 165-166, 168-169, 171-172, 174-175, 177-178, 180-181, 183-184, 186-187, 189-190, 192-193, 195-196, 198-199, 201-202, 204-205, 207-208, 210-211, 213-214, 216-217, 219-220, 222-223, 225-226, 228-229, 231-232, 234-235, 237-238, 240-241, 243-244, 246-247, 249-250, 252-253, 255-256, 258-259, 261-262, 264-265, 267-268, 270-271, 273-274, 276-277, 279-280, 282-283, 285-286, 288-289, 291-292, 294-295, 297-298, 300-301, 303-304, 306-307, 309-310, 312-313, 315-316, 318-319, 321-322, 324-325, 327-328, 330-331, 333-334, 336-337, 339-340, 342-343, 345-346, 348-349, 351-352, 354-355, 357-358, 360-361, 363-364, 366-367, 369-370, 372-373, 375-376, 378-379, 381-382, 384-385, 387-388, 390-391, 393-394, 396-397, 399-400, 402-403, 405-406, 408-409, 411-412, 414-415, 417-418, 420-421, 423-424, 426-427, 429-430, 432-433, 435-436, 438-439, 441-442, 444-445, 447-448, 450-451, 453-454, 456-457, 459-460, 462-463, 465-466, 468-469, 471-472, 474-475, 477-478, 480-481, 483-484, 486-487, 489-490, 492-493, 495-496, 498-499, 501-502, 504-505, 507-508, 510-511, 513-514, 516-517, 519-520, 522-523, 525-526, 528-529, 531-532, 534-535, 537-538, 540-541, 543-544, 546-547, 549-550, 552-553, 555-556, 558-559, 561-562, 564-565, 567-568, 570-571, 573-574, 576-577, 579-580, 582-583, 585-586, 588-589, 591-592, 594-595, 597-598, 600-601, 603-604, 606-607, 609-610, 612-613, 615-616, 618-619, 621-622, 624-625, 627-628, 630-631, 633-634, 636-637, 639-640, 642-643, 645-646, 648-649, 651-652, 654-655, 657-658, 660-661, 663-664, 666-667, 669-670, 672-673, 675-676, 678-679, 681-682, 684-685, 687-688, 690-691, 693-694, 696-697, 699-700, 702-703, 705-706, 708-709, 711-712, 714-715, 717-718, 720-721, 723-724, 726-727, 729-730, 732-733, 735-736, 738-739, 741-742, 744-745, 747-748, 750-751, 753-754, 756-757, 759-760, 762-763, 765-766, 768-769, 771-772, 774-775, 777-778, 780-781, 783-784, 786-787, 789-790, 792-793, 795-796, 798-799, 801-802, 804-805, 807-808, 810-811, 813-814, 816-817, 819-820, 822-823, 825-826, 828-829, 831-832, 834-835, 837-838, 840-841, 843-844, 846-847, 849-850, 852-853, 855-856, 858-859, 861-862, 864-865, 867-868, 870-871, 873-874, 876-877, 879-880, 882-883, 885-886, 888-889, 891-892, 894-895, 897-898, 900-901, 903-904, 906-907, 909-910, 912-913, 915-916, 918-919, 921-922, 924-925, 927-928, 930-931, 933-934, 936-937, 939-940, 942-943, 945-946, 948-949, 951-952, 954-955, 957-958, 960-961, 963-964, 966-967, 969-970, 972-973, 975-976, 978-979, 981-982, 984-985, 987-988, 990-991, 993-994, 996-997, 999-1000.

χαινε
σει
ος

δρες
ώ

ου -
ΔΒ,

ΦΩΤ.: ΦΩΤΟΚΙΝΗΣΗ

ΦΩΤ.: EUROKINISSI

άλτης ι τέλος»

ίου - Καλλή

ικό Κέντρο Αποκατά-
ανιστηρίων το 1989
η παροχή ιατρικής
βασανιστηρίων, που
μας με την ιδιότητα

χρόνου, όμως, αντι-
μοποιείσαι να μιλάς
βασανιστήρια και την
ίνονται σε άλλες χώ-
περιορισμένη κλιμα-
ραβιάσεις και στη δι-
ρα πρόβστα» αυτής
νία μας είναι οι ποινι-
χασθενείς, τα άτομα
αι οι λαθρομετανά-

υ γίνονται σε 16 χώ-
μψονα με τη Διεθνή
ν όπ και στις χώρες
Έσμαι Λειτουργούν
ς ανθρώπινων δικαι-
«καθ' υπέρβαση κα-
ή ελεγχό της πελτεί-
ν στα όργανα της τά-

νοι θεατές στα δελτία
ρασης κακοποίησης
ψη και η έκθεση ενό-
τική έρευνα στιγμπί-
ους οποίους σε περι-
πάρχει η αντίστροφη
αστε λοιπόν αποδέ-
ης» που προηγείται
αίας, άγριας, απάν-
που πολλές φορές
λινταρσίματος (υ-

εμπειρία του παρελ-
πολύ ευαίσθητη και
λι ανθελληνική προ-
ης επιροπής της Ευ-
ια την Πρόληψη των
αναφέρονται περι-
οίσης και βασανιστή-

ρίων (ηλεκτροσόκ, φάλαγγα) αλλά να προ-
χωρήσει σε πραγματική καταδίκη κάθε πε-
ριπτώσης παράβασης καθήκοντος που μας
εκθέτει.]

Τις τελευταίες μέρες είμαστε μάρτυρες
μιας αποκάλυψης που προέρχεται από το ι-
διο το υπουργείο Δικαιοσύνης και αφορά
κακομεταχείριση και βασανιστήρια που γί-
νονται στις φυλακές. Ελπίζουμε, η τομή που
επιχειρεί ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κου-
βελάκης και με τη συμπαράσταση όλων των
ευαίσθητων πολιτών να φθάσει μέχρι το κό-
καλο. Κακοποίηση των ήδη υπό καταστολή
πολιτών είναι εφιάλτης που πρέπει να πάρει
τέλος.

Και έρχομαι τώρα στο «μαύρο πρόβα-
το» που λέγεται λαθρομετανάστης, πρό-
σφυγας, νόμιμος ή παράνομος. Ο λαός μας
υπήρξε πάντα «λαός προσφυγιάς και με-
τανάστευσης». Η εμπειρία που συσσωρεύ-
τηκε, μας έκανε τον πιο φιλόξενο λαό της
Ευρώπης. Γι' αυτό προκαλεί έκπληξη και α-
ποστροφή η τελευταία ξενοφοβική και ρα-
τσιστική συμπεριφορά ορισμένων «Ελ-
λήνων» που δεν αφορά ευτυχώς το σύνολο
του ελληνικού λαού. Μας είπαν ότι η εγκλη-
ματικότητα αυξήθηκε από τους πενασμέ-
νους Αλβανούς. Μόνο 1,8%, σύμφωνα με
τις επίσημες στατιστικές, αποδίδεται σ' αυ-
τούς. Η παράνομη πράξη γίνεται έγκλημα
όταν προέρχεται από Αλβανό ή αλλοεθνή
και γίνεται είδηση στα μέσα μαζικής ενημέ-
ρωσης.]

Κλεισιμο λοιπόν της πόρτας, επιχείρηση
«σκαούπα» και κακομεταχείριση στα σύνο-
ρα είναι η συμπεριφορά των «Νεοελ-
λήνων» που τολμούν να ισχυρίζονται ότι α-
γαπούν τη χώρα και υπερασπίζονται τον
πολιτισμό.

Είναι άλλο θέμα η τήρηση των κανόνων
για την υποδοχή προσφύγων και άλλο θέμα
η κακομεταχείριση και η δολοφονία εν ψυ-
χρώ κινούμενων στόχων στα σύνορα, που
μπορεί να είναι και άνθρωποι.

ΦΩΤ.: ΑΝΑΤΟΛΟΤΟΠΟΛΟΙ

Ο υπερβάλλον
ζήλος οδηγεί
καμιά φορά στο
θάνατο του
κρατούμενου
(31.1.1991).
Συνηθώς, οι
κατηγορούμενοι
τη γλιτώνουν με
μια σπασμένη
μύτη (2.11.1990) ή
με ένα μουρισμένο
μάτι (21.12.1994).

Ε ΙΑΙΟΠΡΑΓΙΑ

Ξεχωριστή αναφορά σε
βιαιοπραγίες ελληνών
αστυνομικών σε βάρος
αλβανών, κυρίως
λαθρομεταναστών, κατά τη
διαδικασία της απέλασής
τους, κάνει η Διεθνής
Αμνηστία στην τελευταία
της έκθεση (6.7.1994).
Μεταξύ άλλων, καταγγέλλει
την «εξαφάνιση» δύο
Βορειοηπειρωτών από το
Μάρτιο του 1993: «Οι Θωμάς
και Ρομπέρτο Νάτσος
δεν έχουν δώσει
σημεία ζωής μετά τη
σύλληψή τους από
αστυνομικούς στα Ζαγόρια
της Ηπείρου».

Γ ΡΟΝΘΟΚΟΠΗΜΑ

Δεν είχε παρκάρι σωστά ο
δημοσιογράφος του
«Έθνους» Δημ. Καρανικόλας
και έπετα από φραστικό
διαπληκτισμό βρέθηκε στο
Α' αστυνομικό τμήμα
(26.4.1994), όπου και
γρονθοκοπήθηκε από τον
αρχιφύλακα της ομάδας
«Ζήτα» Χ. Γιανναρά,
παρουσία και αξιωματικού
υπηρεσίας.
Ευτυχώς, ο άνθρωπος δεν
έχασε το μάτι του και η
ηγεσία της ΕΛΑΣ
δεσμεύτηκε να διεξαγάγει
ΕΔΕ.

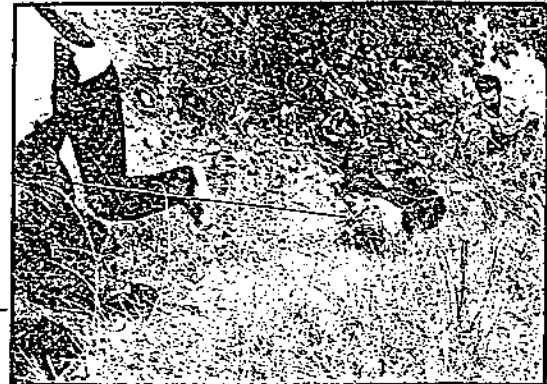
Δ ΙΜΟΙΡΙΑ

Κυκλοφοριακό πρόβλημα
κατά τη γνώμη του
τροχονόμου Φώτη Νιώρα,
δημιούργησε ο ταξίτζης
Γιάννης Αντωνιάδης που
περίμενε έναν τυφλό
τραπεζούπάλληλο στην οδό
Φιλελλήνων (13.4.1994).
Για να συνεισθεί ο άτακτος
ταξίτζης χρειάστηκε η
επέμβαση μιας διμοιρίας
ΜΑΤ και ένας γενναίος
Ξυλοδαρμός του μέσα στο
περιπολικό.
Αργότερα, οι γιατροί
του Ερυθρού
Σταυρού διαπίστωσαν
εγκεφαλικές κακώσεις και
κατάγματα στα πλευρά, ενώ
ο αττικάρχης υπόσχέθηκε
να ελέγξει τις καταγγελίες...

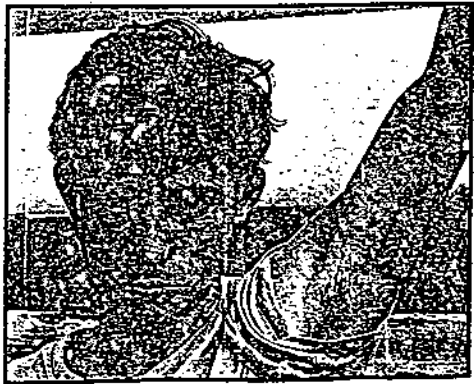
Ε ΚΛΟΓΕΣ

Σε ένα καφενείο της
Αγιάσου καθόταν ο
32άχρονος αγρότης Δημ.
Μακρής το βράδυ της 27ης
Σεπτεμβρίου 1993.
Δύο αστυνομικοί
τον κοίταζαν περίεργα:
«Κάτι μου είπαν κι εγώ τους
απάντησα λέγοντάς τους
"αν μπορούν αυτά να τα
κάνουν μετά από 15 μέρες"».

Εργα και ημέρες
των οργάνων: από
αριστερά, Α.Τ.
Χαλανδρίου
(2.5.1991), Γενική
Ασφάλεια
(6.2.1990), Ομάδα
«Ζήτα»
(16.7.1991), Γεν.
Ασφάλεια
(16.6.1993), Α.Τ.
Καλαμάτας
(6.9.1994).

ΦΩΤ.: ΑΦΟΙ ΑΝΑΤΟΛΟΤΟΠΟΛΟΙ

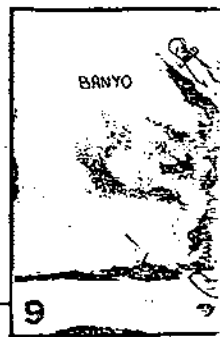
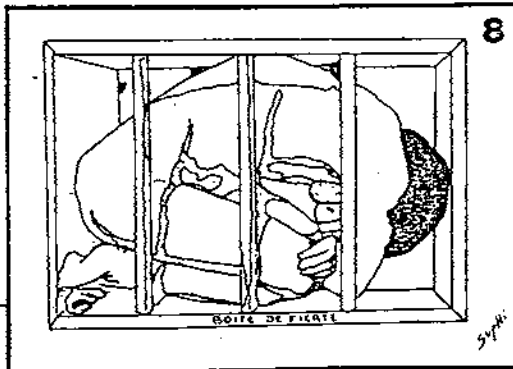
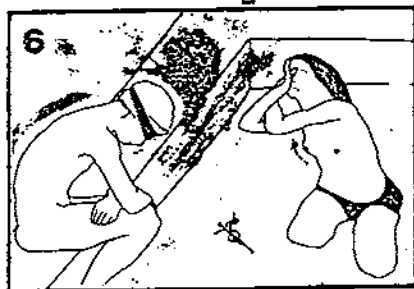
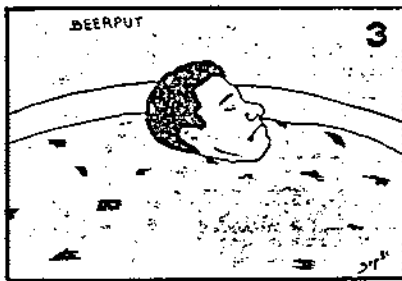
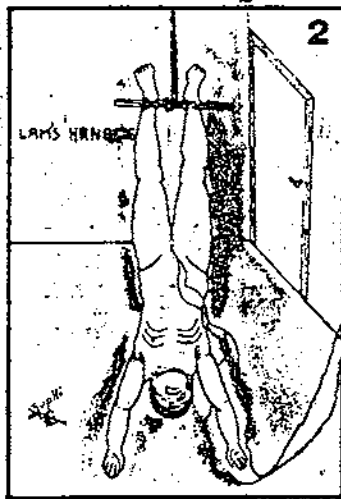
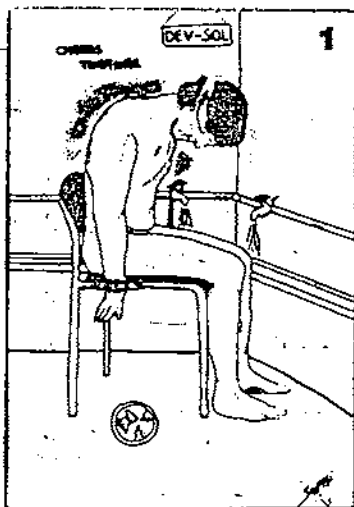

ιν και με
ισμικό
ησαν
αξαν
α μέχρι
ηκαν το
ιν στο
ογο
α, και
γιναν
πό τους
το Γκίκα
οι
ειλή
ριμένα,
ηλιο
ήλωση,
ηλιοι,
ινε στο
κιάλας,
αι λείει.
ς
υ έχει
ιαλε
ΕΛ
ΡΙΣΗ
υλακές
α
έλλουν
της
93) δύο
ο
Ερντάλ
από
τών
η την
Ε που
υλακή
ία

Ο Ιός

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

T O Y P K

Η ποικιλία

Τις ημέρες αυτές αναμένεται η απόφαση του δικαστηρίου της Αγκυρας για τους συγγραφείς ενός βιβλίου με πληροφορίες για τα βασανιστήρια στη σημερινή Τουρκία. Πρόκειται για τον **Γιαβούζ Ονέν**, πρόεδρο του Ιδρύματος Ανθρώπινων Δικαιωμάτων της Τουρκίας, και τον **Φεβζί Αργκούν**, μέλος του δικητικού συμβουλίου του ίδιου ιδρύματος.

Τα βασανιστήρια, ωστόσο, συνεχίζουν να αποτελούν καθημερινή πρακτική στην Τουρκία. Η ευρύτατη διάδοσή τους, αλλά και η διαστραμμένη ποικιλία τους, περιγράφεται σε αφήγημα του **Μικαέλ Σουφι** με τον τίτλο «Feras», που εκδόθηκε προ μηνών στο Βέλγιο. Γιος τούρκων μεταναστών, γεννημένος στις Βρυξέλλες, ο Σουφι βρέθηκε στην Τουρκία το 1987 για να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία. Εκεί κατέληξε μέλος της υπηρεσίας CDA, τμήματος της MIT (Εθνικής Οργάνωσης Πληροφοριών) και διδάχθηκε τις τεχνικές βασανισμού των κρατουμένων. Η λιποταξία ήταν το επόμενο βήμα του νεαρού Σουφι. Αποφασίζοντας να εκδώσει έπειτα από καιρό το βιβλίο με τις εμπειρίες του, ο Σουφι ξέρεε ότι κινδυνεύει.

Από τον - κατά πολύ πλουσιότερο - κατάλογο του Μ. Σουφι μεταφέρουμε εδώ τα σκίτσα και τις επεξηγήσεις του συγγραφέα για δεκαεπτά τύπους βασανισμού:

1. Μουχλιασμένο τυρί (Bayat Peynir)

Ο φυλακισμένος δένεται σε μια καρέκλα με τα μάτια κλειστά. Του γεμίζουν το στόμα με μουχλιασμένο τυρί και αφήνουν τη βρύση να τρέχει. Ο φυλακισμένος θέλει να πλύνει το στόμα του με νερό αλλά του είναι αδύνατον. Υπάρχουν παραλλαγές και με άλλες αηδιαστικές τροφές.

2. Η κρεμόλα του χασάπη (Kasar Asma)

Ο κρατούμενος κρεμιέται από τα πόδια. Συνδυασμός κτυπημάτων και ηλεκτροσόκ.

3. Βόθρος (Pislik Dibi)

Το θύμα βυθίζεται μέχρι το πηγούνι σε κάδο γεμάτο περιττώματα.

4. Το βασανιστήριο της κόκα κόλα (Coca Cola Iskence)

Δύο βασανιστές αναγκάζουν τον ύποπτο να κάτσει πάνω σε ένα μπουκάλι κόκα κόλα. Το μπουκάλι εισχωρεί στον πρωκτό. Έπειτα από ένα διάστημα, το μπουκάλι έχει γεμίσει με το αίμα του βασανιζόμενου.

5. Φάρμακα (Uyusturucu Madde)

Με ένεση χορηγούνται στον κρατούμενο ειδικά φάρμακα, ορισμένα από τα οποία προκαλούν φρικτούς πόνους. Στο τέλος της «θεραπείας», ο κρατούμενος έχει χάσει κάθε επικοινωνία με το περιβάλλον.

6. Απειλές κατά της οικογένειας (Ayleye Tehdit)

Ο φυλακισμένος υποχρεώνεται να συνεργαστεί κάτω από την απειλή: «Αν αρνηθείς, θα περιποιηθούμε την οικογένειά σου». Η απειλή πραγματοποιείται συχνά.

7. Εικονική εκτέλεση (Ölüm Oyunu)

Ο κρατούμενος οδηγείται σε μια έρημη τοποθεσία. Εκεί, του βάζουν την κάνη στον κρόταφο. Πιέζουν τη σκανδάλη αλλά το όπλο δεν

ική
ου
εφύγει
κλειό

μου

ές, ωστόσο, το όπλο
περίπτωση του δε-
νικ.

Gurur Odasi of Kō-
ος κλείνεται επί πολύ
όπου δεν μπορεί να

κ Dus) Το θύμα, γυ-
μμένου νερού. Μερι-
ματιστό. Άλλοτε, πά-
μμό σε έναν κάδο με
ο με κομμάτια γυαλί.
ται να μην κινείται κα-

ιστού (Carmiha Ge-
στον τοίχο με αλυσί-
), με τρόπο που θυμι-
ηκώνουν έτσι όλο το
μαρτύριο συμπληρω-

πέζι (Operation Ma-
ένεται πάνω σε ένα
ο βασανιστήριο αυτό
ρόσκ.

φίδα (Palestin Asi-
επώδυνο μαρτύριο.
ηλινή Μοσάντ και ση-
λά κράτη. Το κρέμα-
περισσότερο από 15
να πίσω από την πλά-

Από τον κόμπο των
λική μπάρα. Το θύμα
στη συνέχεια, η μπά-
νι. Η καρέκλα τραβιέ-
ται το θύμα κρέμεται
τόνος στο πλευρά και
προκαλούν λιποθυ-
μοθήσεις του με ηλε-
γωνα και σε άλλα ση-
οι έχουν «παύσει» με

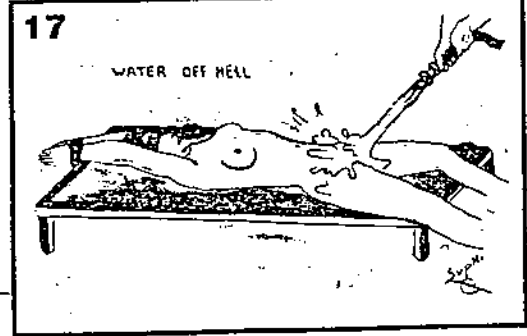
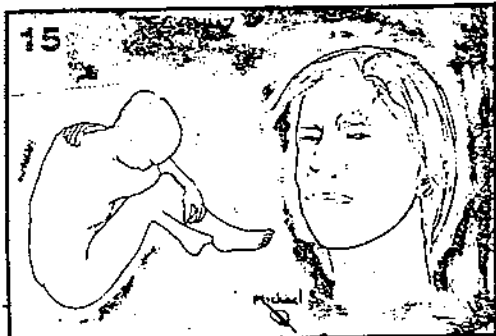
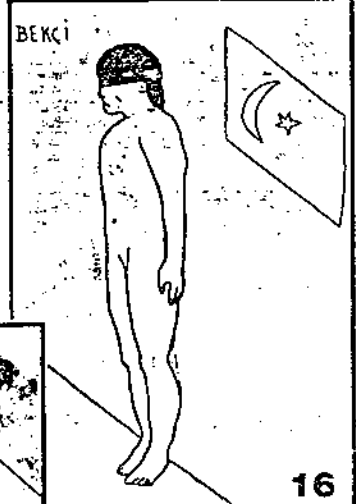
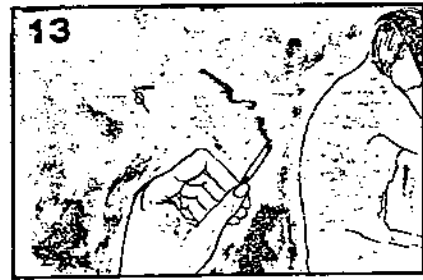
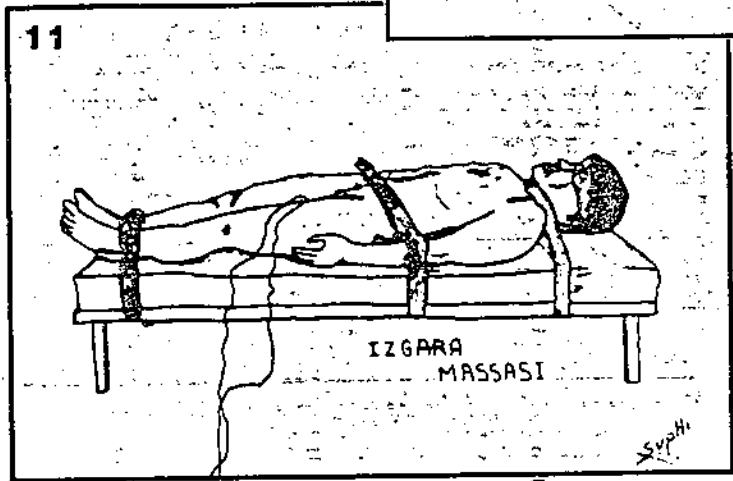
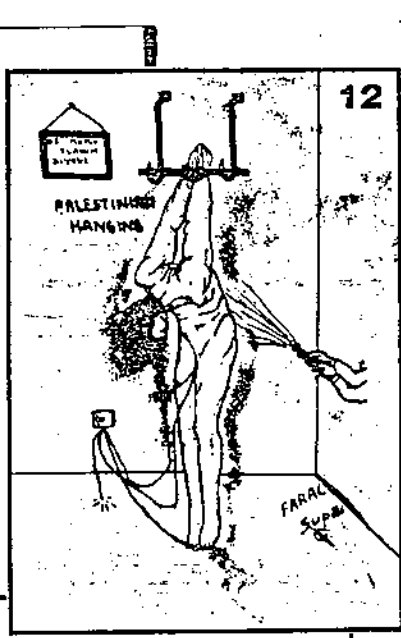
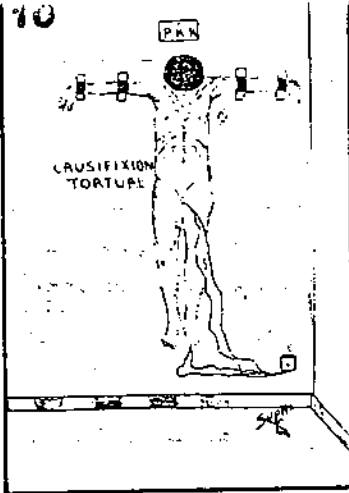
Ένα αναμμένο τσιγά-
μα.

a) Το θύμα ξαπλώνει
του ακινητοποιούνται
λας. Ακολουθούν κτυ-
ή συνέχεια, το θύμα υ-
σει σε αλατισμένο νε-
οκαλεί συχνά αιματου-
σε ακρωτηριασμό του

iz) Βιασμός ανδρών,
ρικές φορές οι γυναί-
αν συζύγων ή των παι-

ntci) Ο κρατούμενος
ώρες ακίνητος. Αν κι-

ύ (Su Tecavuz - Ce-
ενη δένεται ξαπλωμέ-
πέζι με κλειστά μάτια.
νερού κατευθύνεται

μήκε σ' ένα αυτοκίνητο
που οδηγούσε ο Ι. Ρίππης.
Δεν κατάφερε να ξεφύγει.
Οι αστυνομικοί τον
πυροβόλησαν στο πόδι και
για τις ανάγκες της
τηλεοπτικής κάμερας τον
έδειραν, όπως άλλωστε και
τον παντελώς άσχετο
Ρίππη, τον οποίο θεωρήσαν
συνοργό του.

ΕΙΘΑΡΧΕΙΟ

«Ζητούν να βγουν από την
απομόνωση και να τους δει
εισαγγελέας.
Οι τέσσερις Αλβανοί (Αρντίν
Βόγλερ, Σκελκίμ Τόσκα,
Γιώργος Ροβάνι και Τριάμ)
ήταν κρατούμενοι στις
φυλακές Κορυδαλλού, στη
β' ακτίνα, κελί 91.
Πριν από ένα μήνα
περίπου, τους έπιασαν
να ετοιμάζουν
απόδραση (;), τους
ξυλοφόρτωσαν κι έκτοτε
τους έκλεισαν στο
πειθαρχείο.
Ο τελευταίος νοσηλεύεται
στο νοσοκομείο
κρατούμενων.
Βασανιστήρια;
Ρατσισμός;
Δικαιοσύνη;
Διαλέγετε και
παίρνετε»
(«Ελευθεροτυπία»,
15.11.1994).

ΚΟΥΠΟΞΥΛΟ

Το μοτοποδήλατο του
ανθυποαστυνομίου Στέλιου
Τσαντέ περιεργαζόταν ένας
15χρονος μαθητής κοντά
στο 14ο Γυμνάσιο Λιοσίων.
Ο αστυνομικός νόμιζε ότι θα
το έκλεβε.
«Κατέβηκε κάτω με ένα
σκουπόξυλο - όπως
κατηγορείαν οι γείτονες -
ακινητοποίησε το παιδί με
λαβή και άρχισε να το χτυπά
στο πρόσωπο.
Του έσκιζε
τα χείλη και του μελάνιασε
το μάτι, την ώρα που το
παιδί προσπαθούσε να του
εξηγήσει ότι απλώς κοίταζε
το μοτοποδήλατο»
(«Ελευθεροτυπία»,
11.6.1994).

ΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟ

«Για κακοποίηση κατηγορεί
αστυνομικούς της
Ασφάλειας Αττικής, με
μήνυση που υπέβαλε
εναντίον τους, ο Δημήτρης
Κορίζης.
Ο μηνυτής είχε
θεωρηθεί ύποπτος κλοπής
αυτοκινήτου.
Συνελήφθη έξω
από το ΚΑΤ και
ευλοκοπήθηκε άγρια (...).
Οι αστυνομικοί
τον χτύπησαν
αδιαφορώντας για την
πρόσφατη χειρουργική
επέμβαση που τους είπε ότι
είχε υποβληθεί.
Το υποργείο Δημ. Τάξης
διέταξε ΕΔΕ...»
(«Απογευματινή»,
23.12.1994).

Ο Ιός

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Μ Ε Τ Α 2 5 Ε Τ Η

Ανθρωποφύλακες χωρίς όρια

ΜΑΚΑΡΙ Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ενός βιβλίου για τα βασανιστήρια επί δικτατορίας στην Ελλάδα να είχε αξία ως ιστορική αποκλειστικά υπενθύμιση. Όμως, οι «Ανθρωποφύλακες» του Περικλή Κοροβέση συνιστούν πάντοτε μια μαρτυρία με πολιτικό κυρίως ενδιαφέρον. Αν σήμερα - με εξαιρέση τους ισχυρισμούς των «ιστορικών» τύπου Πλεύρη ή Καψάλη - θεωρείται πλέον κοινός τόπος η ύπαρξη χώρων βασανισμού όπως η «Μπουμπουλίνα» ή το ΕΑΤ-ΕΣΑ, η ανάγνωση της κατάθεσης του Κοροβέση προσφέρει σε όποιον δεν έχει «ιδίαν εμπειρίαν» μια συστηματική ανάλυση του μηχανισμού των βασανιστηρίων και του ρόλου τους στην αστυνόμευση της ζωής μιας χώρας.

Γατί η απόδοση των χουντικών εγκλημάτων στην παθογένεια μιας ομάδας βασανιστών - τεράτων μπορεί να λειτουργεί καθησυχαστικά αλλά δεν ερμηνεύει τίποτε. Καθησυχασμένη έμοιαζε ε-

ξάλλου και η διεθνής κοινή γνώμη, όταν επικράτησε το πραξικόπημα των συνταγματαρχών. Εως τη στιγμή που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά η επώνυμη και ανατριχιαστική καταγγελία του Κοροβέση στο περιοδικό «Look» (Μάιος 1969), τα περί βασανιστηρίων αποδιδόταν σε ψίθυρο των ανθελλήνων και δάκτυλο των κομμουνιστών. Οι «σοβαροί» εκπρόσωποι της παγκόσμιας κοινότητας αρνήθηκαν μέχρι τέλους να αναγνωρίσουν την αλήθεια των καταγγελιών, καθώς κάτι τέτοιο θα απαιτούσε αλλαγές στην εξωτερική τους πολιτική. Όπως μας θυμίζει το υστερόγραφο του Κοροβέση, ο ερευνητής του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού Μαρτί δεν βρήκε την ταράτσα της Μπουμπουλίνας, ενώ ο αμερικανός γεροισιαστής Πουσίτσι «αφού συνομίλησε με εκατοντάδες καρατομμένους, κατέληξε εις το συμπέρασμα ότι οι καταγγελίες περί βασανιστηρίων επί απανθρωπιών ήταν τελείως αναληθείς και καθαρά μυθεύματα». Το ίδιο ίσχυσε και για τους εγγλέ-

ζους βουλευτές που συμμετείχαν στην αποστολή Φρέιζερ.

Δεν ήταν λοιπόν ούτε και τότε εύκολο να κινητοποιηθεί η κρυμμένη ευαισθησία των πολιτών σε όλο τον κόσμο. Πολύ περισσότερο που η δικτατορία είχε στα χέρια της τους συγγενείς και τους φίλους όσων διέφευγαν στο εξωτερικό και διανοούνταν να δώσουν δημοσιότητα στις εμπειρίες τους. Όπως διαβάζουμε σε σχόλιο του επίσημου οργάνου της δικτατορίας, «τα μυθεύματα περί βασανιστηρίων εις την Ελλάδα είναι επινοήσεις των κομμουνιστών. Η εξεύρεσις "αποδείξεων" δεν είναι και τόσον δυσχερής υπόθεσις. Εάν ένας κομμουνιστής φυλακισθή εις την Ελλάδα και κατόπιν αναχωρήσει εις το εξωτερικόν, δεν διατάζει να καταθέσει οπούδηποτε ενυπογράφως ότι εβασανίσθη και να περιγράψη μόλιστα με κάθε λεπτομέρεια τα "βασανιστήρια", αρκεί να του υποδειχθῆ από το κόμμα. Τα ψεύδη όμως αποκαλύπτονται, όπως συνέβη εις την περιπτώσιν κάποιου Π. Κοροβέση, ο οποίος διεδίδεν εις το εξωτερικόν ότι είχε βασανισθῆ από την "αστυνομίαν των συνταγματάρχων"» («Ελευθερος Κόσμος», 17.1.1970). Για να αποδείξει το «ψεύδος», η χουντική ασφάλεια είχε αποσπάσει σχετική επιστολή από τον πατέρα του Π. Κοροβέση...

Τη δύναμη της προσωπικής μαρτυρίας για τα βασανιστήρια δεν τη φοβήθηκε μόνο η δικτατορία. Λίγες ημέρες μετά τη Μεταπολίτευση, η εφημερίδα «Αθηναϊκή» ανήγγελε - χωρίς να το γνωρίζει ο συγγραφέας - τη δημοσίευση των «Ανθρωποφυλάκων» σε συνέχειες. Την επομένη, η εφημερίδα ανακοίνωσε την αναβολή της δημοσίευσης, καθώς «σήμερα, με την ορκωμοσία της δημοκρατικής κυβέρνησεως, το βιβλίο εξεπλήρωσε την αποστολή του», οπότε - «γιατί να χανόμμε πολύτιμο χώρο;». Τα αμύχανα επιχειρήματα με δυσκολία έκρυβαν την ανθεν παρέμβαση - απαγόρευση που έγινε, όπως αποκαλύπτει σήμερα ο Κοροβέσης, «διά στόματος του φίλατου μου κ. Π. Λαμπρία».

Βεβαίως, η απαγόρευση δεν πέρασε. Η πίεση των αναγνώστων επέβαλε τελικά τη δημοσίευση. Η συνέχιση όμως και επί δημοκρατίας των περιπετειών του βιβλίου επιβεβαιώνει ότι ακόμη και η απλή αναφορά, πολύ περισσότερο η πλήρης αποκάλυψη αυτών των μηχανισμών, δεν είναι επιθυμητή από κανένα καθεστώς.

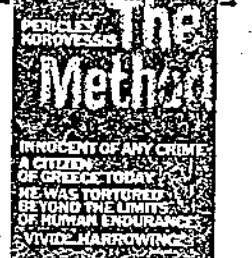
Δύο χρόνια μετά το πραξικόπημα άρχισε η διεθνής κοινή γνώμη να μαθαίνει για τα βασανιστήρια στην Ελλάδα, από μαρτυρίες όπως αυτή του Π. Κοροβέση. Οι Έλληνες έπρεπε να περιπονεύουν τη μεταπολίτευση και λίγο ακόμα.

Από την Δευτέρα στην ΑΘΗΝΑΪΚΗ
Τό βιβλίο ντοκουμέντο του κ. ΠΕΡΙΚΛΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ
ΑΝΘΡΩΠΟΦΥΛΑΚΕΣ
Τό μεροπεί της ερίσης
• Από την ιστορία της Απολλίας επί συνταρχοί και της ΕΣΑΑ.
• Όσο δέν είδαν οι άνθρωποι τό δικαστό «Ε. Μαρτί» Στανούκ. Όσο χρέτι να γυρίσαν όλοι οι Έλλητες.
• Έτσι φέροντες λία ιστορησόντες.
• Αντιπροσωπεί έκατοντάδες και έκατοντάδες οπτασόντες.
Τό ελεμμενικό πορτοφόι της βίας όσως τό γυρίσει οι μεροπεί της άπορροίσης.
Τό βιβλίο πού προκάλεσε πέταγο επί έξωτομμο επί έστρατιές την δένή κοινή γνώμη. Πρόσωπο επί πρόσωπο με τους έκατοντάδες. Στην άναλή και έλευση γλίσσα των άπορροίσιων, ή προσωπική μαρτυρία του κ. Περικλή Κοροβέση μαρτυρήνει άνάλετο τό καθεστώς των τυρόνων της έπταετίας.

GREEK TORTURE - THE TERRIBLE TRUTH

Monday THE INDEPENDENT NEWSPAPER

David Nathan talks in secret to the victims

Φορείς του «Ιού της Κυριακής» είναι οι ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΡΙΜΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΨΑΡΡΑ και ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΨΑΡΡΑΣ

ΕΛΛΑΔΑ

Βασανιστήρια και κακομεταχείριση

Εισαγωγή

Παρόλο που με τη πτώση της στρατιωτικής κυβέρνησης το 1974 σταμάτησαν τα συστηματικά βασανιστήρια πολιτικών κρατουμένων, τα βασανιστήρια και η κακοποίηση κρατουμένων από αξιωματούχους υπεύθυνους για την εφαρμογή του νόμου δεν έχουν εξαλειφθεί στην Ελλάδα. Μόνο το 1991 η Διεθνής Αμνηστία έλαβε πληροφορίες για 45 περίπου συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου Έλληνες αστυνομικοί και φύλακες φέρονται να έχουν βασανίσει ή κακοποιήσει άτομα ή ομάδες στην κράτησή τους. Η αναφερόμενη κακοποίηση κυμαίνονταν από χτυπήματα ή γροθιές μέχρι σκληρά βασανιστήρια διάρκειας πολλών ωρών. Ορισμένα θύματα ως αποτέλεσμα χρειάστηκαν ιατρική ή νοσοκομειακή περίθαλψη και υποστηρίζεται ότι ένας κρατούμενος της αστυνομίας πέθανε ως επακόλουθο βασανιστηρίων που υπέστη. Σε μία άλλη περίπτωση, ένας φυλακισμένος πέθανε κάτω από συνθήκες που είναι έως τώρα ανεξακριβώτες. Συγκρατούμενοί του υποστήριξαν ότι είχε ξυλοκοπηθεί πριν από τον θάνατό του· οι αρχές της φυλακής δήλωσαν ότι αυτοκτόνησε δι' απαγχονισμού.

Το Ελληνικό Σύνταγμα (1975) ορίζει σαφώς ότι, "οι βέβαιοι, οιαδήποτε σωματική κάκωσις, βλάβη υγείας ή άσκησις ψυχολογικής βίας, ως και πάσα ετέρα προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται ως ο νόμος ορίζει". Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, άτομο που κριθεί ένοχο βασανιστηρίων και άλλων επιθέσεων κατά της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας μπορεί να τιμωρηθεί με φυλάκιση μέχρι 20 ετών και ισόβεια φυλάκιση αν το θύμα πεθάνει. Η Ελλάδα έχει αποδεχθεί διεθνή σύμφωνα που απαγορεύουν τα βασανιστήρια και την κακομεταχείριση. Η Ελλάδα επικύρωσε την Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των Βασανιστηρίων και άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας το 1988 και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Τιμωρίας το 1991.

Ωστόσο, πολλοί αξιωματούχοι που υποστηρίζεται ότι τραυμάτισαν σοβαρά κάποια άτομα στην κράτησή τους φαίνεται να μην υπέστησαν κυρώσεις και συνέχισαν να ασκούν τα καθήκοντά τους. Η Διεθνής Αμνηστία επίσης ανησυχεί ότι ορισμένοι δικαστικοί λειτουργοί εμφανίζονται να μην διερευνούν επαρκώς τις καταγγελίες και να μην έχουν λάβει τα απαραίτητα μέτρα σε ορισμένες περιπτώσεις όπου καταγγέλιες για βασανιστήρια ή κακοποίηση έχουν τεθεί υπ' όψιν τους από τα θύματα ή τους συνήγορους τους.

Οι πληροφορίες για τις περιπτώσεις που αναφέρονται σε αυτήν την έκθεση προέρχονται από τα θύματα, το οικογενειακό ή φιλικό τους περιβάλλον, τους συνήγορους τους ή από δημοσιεύματα εφημερίδων. Σε ορισμένες από τις περιπτώσεις

αποτέλεσμα εκείνος να χάσει τις αισθήσεις του. Όταν η περίπτωση τους αναφέρθηκε στη Βουλή ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης διέταξε διοικητική εξέταση με αφορμή τις καταγγελίες τους. Οι τρεις άνδρες υποβλήθηκαν σε ιατρική εξέταση που επιβεβαίωσε τους τραυματισμούς. Στις 25 Νοεμβρίου 1991, οι ελληνικές αρχές απάντησαν στη σχετική έρευνα της Διεθνούς Αμνηστίας ότι "είχαν απαγγελλεί κατηγορίες εναντίον των αστυνομικών της Αστυνομικής Διοίκησης Θηβών που είναι υπεύθυνοι για αυτές τις πράξεις και διεξάγεται κυρία ανάκριση στην υπόθεση". Η Διεθνής Αμνηστία ζήτησε να πληροφορηθεί πότε αναμενόταν να ολοκληρωθεί η κυρία ανάκριση και να κρατηθεί ενήμερη γύρω από τις περαιτέρω εξελίξεις. Μέχρι τα τέλη Απριλίου 1992 η Διεθνής Αμνηστία δεν είχε λάβει καμία επιπλέον πληροφορία σχετικά με την πρόοδο της έρευνας.

Ενας άλλος ύπατος, ο εικοσιοκτάχρονος Αυγουστής Αναστασάκος, υποστηρίζει ότι βασανίστηκε από αστυνομικούς στην Πάτμο στις 12 Σεπτεμβρίου 1991. Όταν, μετά την ανάκρισή του από την αστυνομία, οδηγήθηκε στο Πρωτοδικείο της Κω για να απολογηθεί, αναφέρεται ότι είπε στο δικαστήριο:

"Μου έδεσαν τα χέρια πίσω από την πλάτη και με έδειραν. Στην αρχή με κλώτσαγαν στο λαιμό, στο πρόσωπο και στα γεννητικά όργανα. Πόνεσα τόσο πολύ ώστε ζήτησα να πάω στο αποχωρητήριο αλλά δεν με άφησαν να πάω. Όταν τελικά με πήγαν δεν μπορούσα να ουρησώ από τον πόνο. Μετά με χτύπησαν στην πλάτη με καλώδια που πήραν από ένα μαγνητόφωνο, με χτύπησαν με γροθιές στο πρόσωπο και μου έσπασαν ένα δόντι. Έβαλαν το καλώδιο γύρω από τον λαιμό μου και το έσφιξαν ώστε να μην μπορώ να αναπνεύσω."

Αναφέρεται ότι όταν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο ο Αυγουστής Αναστασάκος έφερε σημάδια βασανισμού. Ο συγκρατούμενός του Ελευθέριος Κούγιος επίσης υποστήριξε ότι είχε βασανιστεί.

Ως επακόλουθο των καταγγελιών του Αυγουστή Αναστασάκου, αναφέρεται ότι ο εισαγγελέας διέταξε την αστυνομία να μεταφέρει τους δύο άνδρες στο νοσοκομείο για ιατρική εξέταση πριν τους μεταφέρει στις Φυλακές Κω. Στα τέλη Απριλίου η δικαστική έρευνα συνεχίζονταν. Η Διεθνής Αμνηστία απευθύνθηκε στις ελληνικές αρχές εκφράζοντας την ανησυχία της για τις καταγγελίες του Αυγουστή Αναστασάκου και ζητώντας πληροφορίες για την πρόοδο της έρευνας. Τον Απρίλιο 1992 οι αρχές πληροφόρησαν την Διεθνή Αμνηστία ότι η αστυνομική ανάκριση είχε δείξει ότι τα τραύματα των τριών ανδρών είχαν καταφερθεί τουλάχιστον μία εβδομάδα πριν από τη σύλλησή τους.

η Διεθνής Αμνηστία έχει επίσης λάβει ιατρικές γνωματεύσεις που περιγράφουν τραυματισμούς που συμφωνούν με τις καταγγελίες, και σε άλλες περιπτώσεις εκπρόσωπος της Διεθνούς Αμνηστίας μπόρεσε να μιλήσει με άτομα που είδαν το θύμα λίγο μετά τον αναφερόμενο βασανισμό ή κακοποίηση. Η Διεθνής Αμνηστία δεν είναι πάντα σε θέση να επιβεβαιώσει, ή να απορρίψει, την εγκυρότητα των καταγγελιών που περιγράφονται σε αυτήν την έκθεση. Παρ' όλα αυτά, η συνοχή και συχνότητα των καταγγελιών δίδουν στην οργάνωση λόγους να πιστεύει ότι το εύρος του προβλήματος ξεπερνά μερικά μεμονωμένα επεισόδια.

Αυτή η έκθεση επικεντρώνεται στις περιπτώσεις φερόμενου βασανισμού ή κακομεταχείρισης που έχουν λάβει χώρα τα τελευταία δύο χρόνια. Μία περίληψη ορισμένων περιπτώσεων που η Διεθνής Αμνηστία έχει θέσει στις Ελληνικές αρχές από το 1986 περιέχεται στο παράρτημα.

1 Συνθήκες βασανιστηρίων και κακομεταχείρισης

Μέθοδοι

Οι πιο συχνά αναφερόμενοι τρόποι με τους οποίους αστυνομικοί και άλλοι αξιωματούχοι υπεύθυνοι για την εφαρμογή του νόμου φέρονται να έχουν εξασκήσει βία κατά κρατουμένων είναι οι γροθιές, οι κλωτσιές και τα χτυπήματα με ξύλα, ρόπαλα, ή γκλομπ. Μερικοί κρατούμενοι κατηγορούμενοι για ποινικά αδικήματα ανέφεραν ότι απειλήθηκαν με περίστροφο και υπέστησαν φάλαγγα (ξυλοδαρμό στα πέλματα των ποδιών). Ορισμένοι αστυνομικοί φέρονται να τοποθέτησαν μολύβια ανάμεσα στα δάκτυλα των κρατουμένων τα οποία μετά συνέθλιψαν. Μερικοί κρατούμενοι ισχυρίστηκαν ότι είχαν ξυλοκοπηθεί αφού τους ακινητοποίησαν αναγκάζοντάς τους να καθήσουν σε μία καρέκλα με τα χέρια ή και τα πόδια δεμένα ή αλλοίως δεμένοι σε έναν πάγκο. Σε μερικές περιπτώσεις άτομα υποστήριξαν ότι είχαν κρεμαστεί και χτυπηθεί. Υπήρχαν μεμονωμένες αναφορές για ηλεκτροσόκ και ένας άνδρας υποστήριξε ότι τον είχαν κάψει στα γεννητικά όργανα και στα πόδια. Σε μία περίπτωση, 12 γυναίκες κρατούμενες που είχαν συλληφθεί για αφισκοκόλληση ξυλοκοπήθηκαν και αναγκάστηκαν να σταθούν γυμνές ενώ περίμεναν να υποστούν σωματική έρευνα σε ένα δωμάτιο σε κοινή θέα των διερχόμενων αστυνομικών που τις χλεύαζαν με χυδαία εξευτελιστικά σχόλια.

Ανάκριση

Πολλές από τις περιπτώσεις βασανισμού ή κακοποίησης που αναφέρονται στην Διεθνή Αμνηστία συμβαίνουν κατά τη διάρκεια της ανάκρισης. Ο βασικός σκοπός των βασανιστηρίων ή της κακοποίησης φαίνεται να είναι ο εκφοβισμός του κρατούμενου με στόχο την απόσπαση ομολογίας. Την Διεθνή Αμνηστία ανησυχεί ότι καταθέσεις

που αποσπάστηκαν με βασανισμό κατά την αστυνομική κράτηση μπορεί να επικληθούν ως ενοχοποιητικά στοιχεία κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας. Η Διεθνής Αμνηστία προτρέπει τις αρχές να διασφαλίσουν ότι κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο επακόλουθο βασανισμού ή κακομεταχείρισης δεν γίνεται ποτέ δεκτό ως ενοχοποιητικό στοιχείο σε δικαστήριο, παρά μόνο εναντίον ατόμων που κατηγορούνται για βασανισμό ή κακομεταχείριση. Τις προτρέπει επίσης να λάβουν αυστηρά μέτρα προφύλαξης εναντίον αυτής της πρακτικής.⁽¹⁾ Τέτοιου είδους μέτρα θα βοηθούσαν στο να αποτρέψουν όποιον αστυνομικό θα έμπαινε στον πειρασμό να καταφύγει στην άσκηση σωματικής βίας για να αποσπάσει μία ομολογία ή πληροφορίες από κρατούμενο.

Ο βασανισμός ή η κακοποίηση υπόπτων για ποινικά αδικήματα λαμβάνει χώρα κατά την περίοδο αμέσως μετά τη σύλληψη από την αστυνομία. Αυτό μπορεί να συμβεί στον τόπο σύλληψης, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς στο αστυνομικό τμήμα ή στο ίδιο το αστυνομικό τμήμα. Μερικά φερόμενα θύματα υποστήριξαν ότι οδηγήθηκαν σε απομονωμένα μέρη όπως μία παραλία ή ένα ξέφωτο. Τα βασανιστήρια και η κακοποίηση συνήθως διαρκούν για αρκετές ώρες αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις που αναφέρθηκαν στη Διεθνή Αμνηστία τα φερόμενα θύματα υποστήριξαν ότι βασανίστηκαν για χρονικό διάστημα μέχρι και 36 ωρών. Σε όλη αυτή τη χρονική περίοδο δεν επιτρέπουν στον κρατούμενο να έρθει σε επαφή ούτε με δικηγόρο ούτε με την οικογένειά του.

Π ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Στις 29 Ιανουαρίου 1991, ο εικοσιεξάχρονος κρατούμενος Süleyman Akyar, πρόσφυγας από την Τουρκία, πέθανε στο Νοσοκομείο ΚΑΤ στην Αθήνα, οκτώ μέρες αφότου είχε οδηγηθεί από μέλη της Δίωξης Ναρκωτικών Αθηνών στην Κεντρική Ασφάλεια για ανάκριση μαζί με ένα άλλο άτομο, τον Haiit Yalcin, ως ύποπτοι για εμπόριο ναρκωτικών. Την επομένη της σύλληψής του, στις 22 Ιανουαρίου, ο Süleyman Akyar μεταφέρθηκε σε κωματώδη κατάσταση στο Νοσοκομείο Ερυθρός Σταυρός, και από εκεί στο ΚΑΤ. Σύμφωνα με το εξιτήριο που εξέδωσε το νοσοκομείο μετά το θάνατό του, υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση για ρήξη λεπτού εντέρου και σε διασωλήνωση και μηχανική υποστήριξη της αναπνοής. Στο εξιτήριο σημειώνεται ότι παρουσίαζε βαρεία αναπνευστική, νεφρική και ηπατική ανεπάρκεια και πολλαπλή οργανική έκπτωση που επέφεραν τον θάνατο. Η νεκροψία που έγινε στις 1 Φεβρουαρίου κατέληξε ότι ο Süleyman Akyar πέθανε από πνευμονία που εκδηλώθηκε ως επακόλουθο των κακώσεων σε όλο το σώμα που υπέστη από ξυλοδαρμό. Ένας ιατροδικαστής που μελέτησε εκ μέρους της Διεθνούς Αμνηστίας τη νεκροψία και τρεις φωτογραφίες γνωμάτευσε ότι ο Süleyman Akyar είχε υποστεί ξυλοδαρμό με ράβδο ή μαστίγιο και βαρεία χτυπήματα στην κοιλιακή χώρα και πέθανε, πιθανώς από νεφρική έκπτωση συνέπεια πολλαπλής βλάβης των μαλακών μορίων και μυών. Με βάση μία από τις φωτογραφίες σχολίασε τα ιδιαίτερος εκτεταμένα αιματώματα τα οποία πρέπει να δημιουργήθηκαν ενώ το δεξι χέρι ήταν σε αναρτημένη θέση. Επιπλέον παρατήρησε ότι η παρουσία αιματωμάτων στη περιοχή της μασχάλης μπορεί να υποδήλωνε ότι τα χέρια του θύματος βρίσκονταν σηκωμένα πάνω από το κεφάλι.

Ένας άλλος γιατρός εξέφρασε τη γνώμη ότι ο Süleyman Akgar είχε κρεμαστεί από τα χέρια και χτυπηθεί, και ένας τρίτος γιατρός εξέφρασε την άποψη ότι τα σημάδια στους καρπούς των χεριών ήταν σύμφωνα με αυτά που θα άφηναν σχοινιά και όχι χειροπέδες. Η ιατρική γνωμάτευση του νοσοκομείου διαπίστωσε κακώσεις στον εγκέφαλο και το κρανίο (που σημείωνε ότι βελτιώθηκαν κατά τη διάρκεια των επτά ημερών που ο Süleyman Akgar νοσηλεύτηκε στο νοσοκομείο) κακώσεις στα εξωτερικά γεννητικά όργανα και κατάγματα πλευρών, που δεν εμφανίζονται στη νεκροψία.

Σύμφωνα με την εφημερίδα Ελευθεροτυπία, την 1 Μαρτίου, ο τότε Υπουργός Δημόσιας Τάξης Ιωάννης Βασιλειάδης δήλωσε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που προκύπτουν από 38 ένορκες καταθέσεις, οι αστυνομικοί βρισκόταν σε αυτοάμυνα όταν ο Süleyman Akgar τους επιτέθηκε με ένα κατσαβίδι. Τον Μάρτιο 1991, η ελληνική κυβέρνηση πληροφόρησε τον Ειδικό Εισηγητή του ΟΗΕ για θέματα βασανισμού, ο οποίος είχε στείλει επείγουσα έκκληση σχετικά με την υπόθεση, ότι:

✓ "Ο Süleyman Akgar επιχείρησε να επιτεθεί σε αστυνομικό... και εξουδετερώθηκε από άλλους αστυνομικούς που του πέρασαν χειροπέδες. Έπαυσε τότε από και άρχισε να χτυπά το κεφάλι του στο πάτωμα. Τα μεσάνυχτα, όσο βρισκόταν σε κράτηση σε ένα γραφείο της Δίωξης Ναρκωτικών, ο Süleyman Akgar ξαφνικά αρρώστησε και πληροφόρησε σχετικά τον φύλακά του. Μετά έχασε τις αισθήσεις του. Μεταφέρθηκε τότε με ασθενοφόρο στο νοσοκομείο Ερυθρός Σταυρός όπου του παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες. Από εκεί μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο ΚΑΤ... όπου κρατήθηκε για περίθαλψη των τραυμάτων που υπέστη κατά τη σύγκρουσή του με τους αστυνομικούς. Στις 25 Ιανουαρίου 1991, η κατάστασή του καλλιτέρευσε και μπόρεσε να αποσυνοδευθεί από τη συσκευή τεχνητής αναπνοής. Παρόλο που η κατάστασή του βελτιωνόταν ικανοποιητικά, στις 28 Ιανουαρίου χειροτέρευσε σημαντικά και ο Süleyman Akgar πέθανε την επομένη ημέρα στις 3.00 μ.μ. Η νεκροψία πιστοποίησε ότι ο θάνατος προκλήθηκε από πνευμονία... Η Κυβέρνηση προσέθεσε ότι οι δικαστικές αρχές είχαν ήδη αναμειχθεί και διεξαγόταν προκαταρκτική ανάκριση."

Ως τα τέλη Απριλίου συνεχίζονταν οι έρευνες γύρω από τις συνθήκες θανάτου του Süleyman Akgar. Η Διεθνής Αμνηστία ζήτησε επανειλημμένα πληροφορίες από την ελληνική κυβέρνηση γύρω από τις συνθήκες κάτω από τις οποίες πέθανε ο Süleyman Akgar, καλώντας την να διασφαλίσει ότι διεξαγόταν σε βάθος και αμερόληπτη ανάκριση. Δεν είχε λάβει καμία απάντηση σε κανένα από αυτά τα σημεία ως τα τέλη Απριλίου 1992.

Η Διεθνής Αμνηστία έχει λάβει κι άλλες καταγγελίες ότι μέλη της Δίωξης Ναρκωτικών Αθηνών έχουν βασανίσει υπόπτους σε μία προσπάθεια να τους αποσπάσουν ομολογίες. Ένας από αυτούς, ο Şehmus Ukuş, Κούρδος με τουρκική υπηκοότητα, αναφέρεται ότι συνελήφθηκε από μέλη της Δίωξης Ναρκωτικών την ή γύρω στη νύκτα της 24 Ιουλίου 1990 καθώς επέστρεφε στο ξενοδοχείο όπου διέμενε στο κέντρο της Αθήνας. Υποστηρίζεται ότι αστυνομικοί τον οδήγησαν σε μία περιοχή

σε κάποιο υψόμετρο, τον έγδυσαν και τον κρέμασαν από ένα δένδρο για αρκετά λεπτά της ώρας. Μετά τον κατέβασαν, του έδεσαν τα χέρια πίσω από την πλάτη με χειροπέδες, τον έριξαν κάτω στο έδαφος και έδεσαν τα πόδια του. Αναφέρεται ότι οι αστυνομικοί τον έβρισαν και μετά έκαψαν τις πατούσες και τα γεννητικά του όργανα με αναπτήρα. Αυτό συνεχίστηκε για 30 λεπτά της ώρας. Καθόλο αυτό το διάστημα, οι αστυνομικοί φέρονται να μην ανέκριναν τον Şehmus Ukuş αλλά να τον χλεύαζαν. Αναφέρεται ότι μετά, οι αστυνομικοί τον έδειραν στην πλάτη, στα πόδια, στο στήρνο και στα χέρια με ξύλα. Ζήτησε από τους αστυνομικούς να σταματήσουν να τον χτυπούν ή αλλοιών να τον σκοτώσουν, στο οποίο του απάντησαν, "εσ πεδάνεις αργά". Τότε ο Şehmus Ukuş ταραχθηκε σε τέτοιο βαθμό ώστε άρχισε να χτυπά το κεφάλι του στο δένδρο. Τότε οι αστυνομικοί τρόμαξαν και τον μετέφεραν στα Κεντρικά Γραφεία της Δίωξης Ναρκωτικών στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας. Τον άφησαν μόνο του ως το πρωί και μετά τον πήγαν στο δεύτερο όροφο, όπου υποστηρίζεται ότι αστυνομικοί τον υπέβαλαν σε νέα βασανιστήρια, κλωτσώντας και γρονθοκοπώντας τον και τοποθετώντας μολύβια ανάμεσα στα δάκτυλά του που μετά συνέλιβαν. Ενώ βασανιζόταν, αναφέρεται ότι μπήκε στο δωμάτιο ένας ανώτερος αξιωματικός που είπε στους άλλους αστυνομικούς να σταματήσουν και τους ρώτησε αν είχαν ανακρίνει τον Şehmus Ukuş. Εκείνοι φέρονται να απάντησαν ότι δεν τον είχαν ανακρίνει. Όταν ο ανώτερος αξιωματικός τους ρώτησε γιατί τον έδερναν, απάντησαν "Είναι Τούρκος".

Όταν ο Şehmus Ukuş οδηγήθηκε στην τακτική ανακρίτρια της έδειξε τα σημάδια στο σώμα του από τα βασανιστήρια. Αυτόπτης μάρτυρας πληροφόρησε την Διεθνή Αμνηστία ότι ο Şehmus Ukuş είχε αιματώματα σε όλο το σώμα και σημάδια από κάψιμο στις πατούσες των ποδιών και στα γεννητικά όργανα. Η ανακρίτρια έδωσε τις καταγγελίες του για βασανιστήρια υπ' όψιν του εισαγγελέα αλλά, παρόλα αυτά, ο Şehmus Ukuş δεν κλήθηκε ποτέ σε εξέταση από ιατροδικαστή και ούτε ως τώρα έχει κληθεί να καταθέσει σε καμία δικαστική αρχή. Φαίνεται να μην έχει διεξαχθεί καμία έρευνα γύρω από αυτές τις καταγγελίες. Τον Νοέμβριο 1991 ο Şehmus Ukuş καταδικάστηκε σε φυλάκιση 30 μηνών για χρήση ναρκωτικών.

Η Διεθνής Αμνηστία αποτάθηκε στις ελληνικές αρχές εκφράζοντας την ανησυχία της για τα αναφερόμενα βασανιστήρια του Şehmus Ukuş και για το γεγονός ότι ενώ η υπόθεση είχε αναφερθεί από την ανακρίτρια στο γραφείο του εισαγγελέα, ο Şehmus Ukuş δεν είχε εξεταστεί από γιατρό ούτε είχε ως τώρα κληθεί να καταθέσει σε καμία δικαστική αρχή για τα αναφερόμενα βασανιστήρια. Η Διεθνής Αμνηστία ζήτησε να πληροφορηθεί αν είχε διεξαχθεί κάποια έρευνα από τις αρμόδιες αρχές και να ενημερωθεί για το αποτέλεσμα. Μέχρι τα τέλη Απριλίου 1992, δεν είχε λάβει καμία απάντηση.

Υποστηρίζεται ότι μέλη της Δίωξης Ναρκωτικών Αθηνών βασάνισαν τον Mehmet Hayrettin Arat, επίσης Κούρδο από την Τουρκία, για 17 περίπου ώρες όταν τον συνέλαβαν ως ύποπτο για αδικήματα σχετικά με ναρκωτικά στις 23 Ιουνίου 1991 σε ξενοδοχείο της Αθήνας. Όταν συνελήφθηκε, γρονθοκοπήθηκε στο πρόσωπο και

απειλήθηκε με περίστροφο στο στόμα. Μετά μεταφέρθηκε στην Κεντρική Ασφάλεια όπου τον έδεσαν με χειροπέδες μπρούμυτα σε έναν πάγκο. Ένας αστυνομικός κάθισε πάνω στην πλάτη του ενώ ένας άλλος τον υπέβαλλε σε φάλαγγα για μία ώρα. Όταν ο Mehmet Hayrettin Arat ζήτησε από τους αστυνομικούς να προσέξουν γιατί είχε υποβληθεί σε σειρά χειρουργικών επεμβάσεων, εκείνοι φέρονται να αντέδρασαν με διάφορες χυδαίες χειρονομίες. Μετά οι αστυνομικοί του αφείρεσαν τις χειροπέδες και τον ανάγκασαν να τρέξει με πρησμένα πόδια πάνω κάτω σε ένα διάδρομο. Ένας αστυνομικός φέρεται να έτρεχε δίπλα του λέγοντας "Γαμώ τη Τουρκία". Υστερα υποστηρίζεται ότι τον ανάγκασαν να σταθεί στο κέντρο μίας ομάδας εννέα αστυνομικών που τον χτύπαγαν και τον πέταγαν από την μία μεριά στην άλλη. Αφού αυτό συνεχίστηκε για αρκετή ώρα, ένας από τους αστυνομικούς φέρεται να έβγαλε τις σφαίρες από το όπλο του, να έδειξε μία από αυτές στον Mehmet Hayrettin Arat και μετά να την έβαλε πίσω στον κύλινδρο του περίστροφου. Μετά υποστηρίζεται ότι ο αστυνομικός περιέστρεψε τον κύλινδρο, έβαλε το περίστροφο στο στόμα του Mehmet Hayrettin Arat και τράβηξε τη σκανδάλη. Υποστηρίζεται ότι αυτό επαναλήφθηκε τέσσερις φορές, και ότι στη συνέχεια οι αστυνομικοί ξανάρχισαν να τον "παίζουν ποδόσφαιρο". Υστερα υποστηρίζεται ότι οι αστυνομικοί κάλυψαν το κεφάλι του Mehmet Hayrettin Arat με μία πλαστική σακούλα ώστε να μη μπορεί να αναπνεύσει. Όταν είχε σχεδόν χάσει τις αισθήσεις του, οι αστυνομικοί φέρονται να έριξαν πάνω οι αστυνομικοί έκοψαν το παντελόνι του Mehmet Hayrettin Arat με ψαλίδι και του αφείρεσαν τα εσώρουχα. Ένας από τους αστυνομικούς φόρεσε ένα γάντι και έβαλε το δάκτυλό του στον πρωκτό του Mehmet Hayrettin Arat λέγοντάς του "Θα σε κάνω πούστη".

Τα βασανιστήρια συνεχίστηκαν ως τις 5 π.μ. Αργότερα, το πρωί της 26 Ιουνίου, ο Mehmet Hayrettin Arat οδηγήθηκε σε έναν ανώτερο αστυνομικό ο οποίος φέρεται να είπε, "Αφού δεν μιλάς, θα πω ότι είχες ένα κιλό και θα φροντίσω να σου δώσουν 20 χρόνια". Στη συνέχεια οδηγήθηκε ενώπιον του εισαγγελέα και φυλακίστηκε στις φυλακές Κορυδαλλού όπου κρατείται προσωρινά κατηγορούμενος για εμπόριο ναρκωτικών.

Σε μία άλλη περίπτωση, τρία άτομα, ο Βασίλης Μακρινίτσας, ο Βασίλης Μακρικούλιας και ο Αργύρης Καβάτας, οι οποίοι κρατούνταν ως ύποπτοι ληστείας και άλλων αδικημάτων στην Αστυνομική Ασφάλεια Θηβών στις 7 Απριλίου 1991, δήλωσαν ότι τους είχαν βασανίσει αστυνομικοί για να τους αποσπάσουν ομολογίες. Είπαν ότι αστυνομικοί τους γρονθοκόπησαν επανειλημμένα και τους κλώτσησαν στη βουβωνική χώρα, στο στομάχι και στο πρόσωπο, με αποτέλεσμα ο ένας από αυτούς να χάσει τις αισθήσεις του, και απείλησαν να τους σκοτώσουν ενώ κρατούσαν περίστροφο στους κροτάφους τους. Οι αστυνομικοί έσβυσαν ένα τσιγάρο στο πρόσωπο του ενός από τους τρεις. Γιαόλο που ο Βασίλης Μακρινίτσας ζήτησε από τους αστυνομικούς να μην τον χτυπήσουν στο γόνατο όπου είχε πρόσφατα εγχειρισθεί, ένας από τους αστυνομικούς τον χτύπησε στο γόνατο με ρόπαλο με

αποτέλεσμα εκείνος να χάσει τις αισθήσεις του. Όταν η περίπτωση τους αναφέρθηκε στη Βουλή ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης διέταξε διοικητική εξέταση με αφορμή τις καταγγελίες τους. Οι τρεις άνδρες υποβλήθηκαν σε ιατρική εξέταση που επιβεβαίωσε τους τραυματισμούς. Στις 25 Νοεμβρίου 1991, οι ελληνικές αρχές απάντησαν στη σχετική έρευνα της Διεθνούς Αμνηστίας ότι "είχαν απαγγέλσει κατηγορίες εναντίον των αστυνομικών της Αστυνομικής Διοίκησης Θηβών που είναι υπεύθυνοι για αυτές τις πράξεις και... διεξάγεται κυρία ανάκριση στην υπόθεση". Η Διεθνής Αμνηστία ζήτησε να πληροφορηθεί πότε αναμενόταν να ολοκληρωθεί η κυρία ανάκριση και να κρατηθεί ενήμερη γύρω από τις περαιτέρω εξελίξεις. Μέχρι τα τέλη Απριλίου 1992 η Διεθνής Αμνηστία δεν είχε λάβει καμία επιπλέον πληροφορία σχετικά με την πρόοδο της έρευνας.

Ένας άλλος ύποπτος, ο εικοσιοκτάχρονος Αυγουστής Αναστασάκος, υποστηρίζει ότι βασανίστηκε από αστυνομικούς στην Πάτμο στις 12 Σεπτεμβρίου 1991. Όταν, μετά την ανάκρισή του από την αστυνομία, οδηγήθηκε στο Πρωτοδικείο της Κω για να απολογηθεί, αναφέρεται ότι είπε στο δικαστήριο:

"Μου έδεσαν τα χέρια πίσω από την πλάτη και με έδειραν. Στην αρχή με κλώτσαγαν στο λαιμό, στο πρόσωπο και στα γεννητικά όργανα. Πονούσα τόσο πολύ ώστε ζήτησα να πάω στο αποχωρητήριο αλλά δεν με άφηναν να πάω. Όταν τελικά με πήγαν δεν μπορούσα να ουρήσω από τον πόνο. Μετά με χτύπησαν στην πλάτη με καλώδια που πήραν από ένα μαγνητόφωνο, με χτύπησαν με γροθιές στο πρόσωπο και μου έσπασαν ένα δόντι. Έβαλαν το καλώδιο γύρω από τον λαιμό μου και το έσφιζαν ώστε να μην μπορώ να αναπνεύσω."

Αναφέρεται ότι όταν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο ο Αυγουστής Αναστασάκος έφερε σημάδια βασανισμού. Ο συγκρατούμενός του Ελευθέριος Κούγιος επίσης υποστήριξε ότι είχε βασανιστεί.

Ως επακόλουθο των καταγγελιών του Αυγουστή Αναστασάκου, αναφέρεται ότι ο εισαγγελέας διέταξε την αστυνομία να μεταφέρει τους δύο άνδρες στο νοσοκομείο για ιατρική εξέταση πριν τους μεταφέρει στις Φυλακές Κω. Στα τέλη Απριλίου η δικαστική έρευνα συνεχίζονταν. Η Διεθνής Αμνηστία απευθύνθηκε στις ελληνικές αρχές εκφράζοντας την ανησυχία της για τις καταγγελίες του Αυγουστή Αναστασάκου και ζητώντας πληροφορίες για την πρόοδο της έρευνας. Τον Απρίλιο 1992 οι αρχές πληροφόρησαν την Διεθνή Αμνηστία ότι η αστυνομική ανάκριση είχε δείξει ότι τα τραύματα των τριών ανδρών είχαν καταφερθεί τουλάχιστον μία εβδομάδα πριν από τη σύλληψή τους.

Βασανιστήρια ή κακομεταχείριση διαδηλωτών

Η Διεθνής Αμνηστία έχει λάβει μία σειρά αναφορών που αφορούν βασανιστήρια ή κακομεταχείριση ατόμων που κρατούνται σχετικά με διαδηλώσεις κατά τις οποίες διαδραματίστηκαν βίαια επεισόδια. Για παράδειγμα, η Διεθνής Αμνηστία έλαβε σχετικές καταγγελίες μετά από τις διαδηλώσεις που ακολούθησαν την πυρηνική καταστροφή του Τσερνομπίλ τον Ιούνιο 1986, τις διαδηλώσεις εναντίον της επίσκεψης του Προέδρου της Νότιας Αφρικής de Klerk τον Μάιο 1990, τις διαδηλώσεις εναντίον της κυβερνητικής πολιτικής στην παιδεία τον Ιανουάριο 1991 και τις διαδηλώσεις εναντίον της επίσκεψης του Αμερικανού Προέδρου George Bush τον Ιούλιο 1991.

Η δεκαεπτάχρονη Στέλλα Ευγενικού ήταν ένα από τα έξι άτομα που κατηγορήθηκαν σχετικά με τα βίαια επεισόδια που διαδραματίστηκαν στην Αθήνα στις 18 Ιουλίου 1991, κατά τη διαδήλωση διαμαρτυρίας εναντίον της επίσκεψης του Αμερικανού Προέδρου George Bush στην Ελλάδα και της αμερικανικής πολιτικής στην Κύπρο. Οι έξι ανακρίθηκαν στην Κεντρική Ασφάλεια στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας. Και οι έξι κρατούμενοι φέρονται να κακοποιήθηκαν αλλά μόνο η Στέλλα Ευγενικού κατέθεσε επίσημη καταγγελία.

Όπως αναφέρει η ίδια η Στέλλα Ευγενικού, η αστυνομία την συνέλαβε γύρω στις 10.30 μ.μ. Αναφέρει ότι χωρίστηκε από την αδελφή της και έναν φίλο καθώς εκείνοι ακολούθησαν ένα ρεύμα πανικόβλητων ανθρώπων που έτρεχαν να απομακρυνθούν από το σημείο όπου ακούγονταν πυροβολισμοί. Όταν συνειδητοποίησε ότι ήταν μόνη, πανικοβλήθηκε και εκείνη και άρχισε να τρέχει. Εκείνη τη στιγμή ένας αστυνομικός την άρπαξε από τον ώμο και την έσπρωξε προς τα πίσω με αποτέλεσμα να χάσει την ισορροπία της. Όσο βρισκόταν πεσμένη στο πεζοδρόμιο, υποστηρίζει ότι ο αστυνομικός άρχισε να την χτυπά και να την κλωτσά. Τότε δέκα περίπου άλλοι αστυνομικοί άρχισαν να την χτυπούν με ρόπαλα, να την κλωτσούν σε όλο το σώμα και να την βρίζουν χυδαία. Αντιλήφθηκε κάποιον να λέει στους αστυνομικούς να σταματήσουν αλλιώς θα την σκότωναν. Μετά από αυτό έχασε τις αισθήσεις της. Οδηγήθηκε στην κεντρική ασφάλεια σε περιπολικό της αστυνομίας ενώ λιποθυμούσε συνέχεια. Στο κτήριο της Ασφάλειας οι αστυνομικοί την συνέφεραν με χαστούκια και συνέχισαν να την χτυπούν στο πρόσωπο. Της είπαν ότι μόλις υπέγραφε μία κατάθεση μπορούσε να κάνει ότι ήθελε. Την άφησαν για λίγο και μετά την πήγαν σε ένα γραφείο. Οι αστυνομικοί εκεί της είπαν ότι δεν μπορούσαν να περιμένουν για εκείνην όλη τη νύκτα, και της είπαν να υπογράψει ένα κείμενο, το οποίο και έκανε.

Η Στέλλα Ευγενικού ζήτησε επανειλημμένα καθόλη τη νύκτα της 18 Ιουλίου να εξετασθεί από γιατρό. Στις 19 Ιουλίου οδηγήθηκε στον τακτικό ανακριτή για να λάβει προθεσμία για να απολογηθεί. Οι συνήγοροί της ζήτησαν την άμεση παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, αίτημα που έγινε δεκτό από τον ανακριτή ο οποίος

ζήτησε να οδηγηθεί άμέσως σε νοσοκομείο. Όμως, αντί να μεταφερθεί σε νοσοκομείο, οδηγήθηκε πίσω στην Κεντρική Ασφάλεια. Το απόγευμα εμφανίστηκε κάποιος που είπε ότι ήταν γιατρός και εξέτασε την ίδια και τους άλλους πέντε κρατούμενους. Της είπε ότι δεν είχε τίποτα. Αυτός ο γιατρός, που ήταν αστυνομικός γιατρός, πράγμα που η Στέλλα Ευγενικού δεν γνώριζε, κατέγραψε ότι είχε αιματώματα στο αριστερό μάγουλο.

Όταν την επισκέφθηκαν οι συνήγοροι και η οικογένειά της στις 21 Ιουλίου, είχε φοβερό πόνο στο σώμα, πόνο στο κεφάλι με έντονη τάση λιποθυμίας, τάση για εμετό, δυσκολία στο βάδισμα και στην αναπνοή. Οδηγήθηκε την ίδια μέρα στο νοσοκομείο Ευαγγελισμός όπου διαπιστώθηκε κάκωση θώρακος, κάταγμα δύο πλευρών και θλάση πνεύμονος και ο γιατρός συνέστησε δεκαπενθήμερη ανάπαυση.

Στις 23 Ιουλίου οι έξι κρατούμενοι οδηγήθηκαν στον 22ο Τακτικό Ανακριτή ο οποίος διέταξε την προσωρινή τους κράτηση στις Φυλακές Κορυδαλλού. Η εφημερίδα Ελευθεροτυπία ανέφερε ότι η Στέλλα Ευγενικού έφερε σαφή ίχνη κακομεταχείρισης όταν παρουσιάστηκε στον ανακριτή και ότι ο ανακριτής και ο εισαγγελέας διέταξαν να οδηγηθεί σε νοσοκομείο. Οι έξι κατηγορήθηκαν από τον Εισαγγελέα του Πρωτοδικείου Αθηνών για κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών βομβών με σκοπό να τις χρησιμοποιήσουν για να προξενήσουν κίνδυνο σε πράγματα και ανθρώπους αντίσταση κατά της αρχής, παρακώλυση συγκοινωνιών, απρόκλητη φθορά, σωματική βλάβη και πρόκληση έκρηξης. Κατά τη διάρκεια της εμφάνισής τους ενώπιον του ανακριτή οι κρατούμενοι δήλωσαν ότι είχαν χτυπηθεί από τους αστυνομικούς.

Την ίδια ημέρα η Στέλλα Ευγενικού οδηγήθηκε στο Γενικό Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών, στη σχετική γνωμάτευση του οποίου αναφέρεται ότι εκτός από κάκωση θώρακος, η Στέλλα Ευγενικού έφερε επίσης πιθανό κάταγμα στο έμπροσθεν τμήμα του κρανίου.

Οι συνήγοροι της Στέλλας Ευγενικού κατέθεσαν εκ μέρους της έγκληση εναντίον ενός επώνυμου αστυνομικού των ΜΑΤ, του Χαρίλαου Δέλβα, και εναντίον άγνωστων αστυνομικών με στολή και με πολιτική περιβολή που ήταν παρόντες κατά τη σύλληψη και την ανάκρισή της, για βαρεία σωματική βλάβη, άσκηση παράνομης βίας, ψευδορκία, απειλή, βασανιστήρια και άλλες προσβολές της ανδρώπινης αξιοπρέπειας, βλασφημία, και απρόκλητη εξύβριση.

Στις 29 Ιουλίου οι έξι κρατούμενοι αφέθηκαν ελεύθεροι με εγγύηση. Μέχρι τα τέλη Απριλίου 1992 είχε ολοκληρωθεί η έρευνα που διεξήγαγε ο εισαγγελέας στις καταγγελίες της Στέλλας Ευγενικού, και η υπόθεση εκρεμούσε στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών που αποφασίζει αν υπάρχουν αρκετά στοιχεία για να προσαχθεί κατηγορούμενος σε δίκη.

Μετά από διαδήλωση για την καταστροφή στον πυρηνικό αντιδραστήρα του Τσερνομπίλ, που έγινε τον Ιούνιο 1986, οκτώ φοιτητές υποστήριξαν ότι είχαν βασανιστεί στην Κεντρική Ασφάλεια Θεσσαλονίκης. Κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης στο χώρο του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης σημειώθηκαν συγκρούσεις μεταξύ αστυνομικών και φοιτητών και δύο αστυνομικοί τραυματίστηκαν σοβαρά όταν πυρπολήθηκε το αυτοκίνητό τους. Ορισμένοι φοιτητές κατέλαβαν το κτήριο της Φυσικομαθηματικής Σχολής όπου καταστράφηκε πανεπιστημιακή ιδιοκτησία.

Στις 9 και 10 Ιουνίου η αστυνομία ανέκρινε υπόπτους. Ο Κώστας Πέτρου, ο Θανάσης Σβέtkος, ο Μιχάλης Τάχος, ο Θανάσης Βαγγέλης, ο Αργύρης Μουρατίδης, η Άννα Τσαμπάση, ο Ιωακείμ Ταινίτσας και ο Νίκος Στεφανίδης, οι οποίοι ήταν μεταξύ αυτών που κρατήθηκαν, αργότερα ανέφεραν ότι βασανίστηκαν κατά την ανάκριση.

Κατά τη διάρκεια της 48ωρης αστυνομικής τους κράτησης, στερήθηκαν κάθε επαφή με τους συνήγορους ή τις οικογένειές τους. Στις 10 Ιουνίου οδηγήθηκαν στον εισαγγελέα και την άλλη μέρα στον τακτικό ανακριτή. Ούτε ο εισαγγελέας ούτε ο τακτικός ανακριτής τους επέτρεψαν να εξετασθούν από γιατρό. Στη φυλακή η αίτησή τους να εξετασθούν από γιατρό απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι δεν υπήρχε γιατρός στη φυλακή.

Η Άννα Τσαμπάση δήλωσε ότι για 24 ώρες αστυνομικοί την χτύπαγαν μεταξύ άλλων στα αυτιά και τα μάγουλα, τραβούσαν τα μαλλιά της, την έβριζαν και την πετούσαν σε έναν τοίχο σε μία προσπάθεια να την αναγκάσουν να τους δώσει πληροφορίες, που τελικά έδωσε από φόβο.

Ο Θανάσης Σβέtkος είπε στους αστυνομικούς ότι είχε υποστεί εγχείρηση στο στομάχι πριν από το περιστατικό, και τους ζήτησε να μην τον χτυπήσουν στο στομάχι. Εκείνοι φέρονται να αγνόησαν το αίτημά του.

Ο Νίκος Στεφανίδης δήλωσε ότι τον χτύπησαν σε όλο το σώμα, ιδιαίτερα στα πλευρά και στο στομάχι, και τον οδήγησαν στον τρίτο όροφο του αστυνομικού τμήματος όπου του έκαναν ηλεκτροσόκ. Η μητέρα του δήλωσε ότι έφερε σημάδια βασανισμού.

Αναφέρεται ότι ο Αργύρης Μουρατίδης είχε ένα άτριχο σημείο στο κεφάλι από όπου του είχαν τραβήξει τελείως τα μαλλιά. Κάποιος που τον επισκέφθηκε αφού είχε μεταφερθεί στη φυλακή δήλωσε ότι έκανε αιμόπτυση. Ο Αργύρης Μουρατίδης περιέγραψε ότι οδηγήθηκε στον τρίτο όροφο όπου τοποθετήθηκε σε ένα κρεβάτι και καλύφθηκαν τα μάτια του. Οι αστυνομικοί ήξελαν να του κάνουν ηλεκτροσόκ αλλά ένας άνδρας, που πιστεύει ότι ήταν γιατρός και ήταν παρών στο δωμάτιο, είπε ότι ήταν πολύ αδύνατος για να αντέξει ηλεκτροσόκ.

Αναφέρεται ότι έξι από τους οκτώ φοιτητές που υποστήριξαν ότι βασανίστηκαν έδωσαν ομολογίες ως αποτέλεσμα του βασανισμού. Κανείς από αυτούς που υποστηρίζει ότι βασανίστηκε δεν υπέβαλλε μήνυση εναντίον της αστυνομίας. Χωρίς επίσημες ιατρικές γνωματεύσεις θεώρησαν ότι δεν είχαν αποδεικτικά στοιχεία για να υπερασπιστούν τις καταγγελίες τους. Μία από τις κατηγορούμενες επίσης δήλωσε ότι την συμβούλεψε ο συνήγορός της να μην υποβάλλει μήνυση. Και οι 27 φοιτητές προσήχθησαν σε δίκη με κατηγορίες που περιλάμβαναν διατάραξη κοινής ειρήνης, καταστροφή πανεπιστημιακής περιουσίας και απόπειρα ανθρωποκτονίας. Αδωώθηκαν για τις αρχικές κατηγορίες, αλλά ορισμένοι κρίθηκαν ένοχοι παράνομης οπλοφορίας και καταδικάστηκαν σε 10 μήνες φυλάκιση που μετατράπηκε σε πρόστιμο προς 400 δραχμές την ημέρα. Κατά τη διάρκεια μίας από τις δίκες που διεξήχθησε μεταξύ 20 και 25 Ιουνίου 1990 στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο Σερρών, Κακουργιοδικείο, ορισμένοι από τους κατηγορούμενους υποστήριξαν ότι είχαν βασανιστεί, αλλά οι καταγγελίες τους απορρίφθηκαν κατά διαταγή του προέδρου του δικαστηρίου ο οποίος δήλωσε ότι ήταν άσχετες προς την υπόθεση.

Άλλες περιπτώσεις βασανιστηρίων και κακομεταχείρισης

Κατά καιρούς οι ελληνικές εφημερίδες αναφέρουν περιστατικά που αφορούν τον βασανισμό ή την κακομεταχείριση πολιτών από αστυνομικούς που συλλεμβάνονται στο δρόμο, φαινομενικά τυχαία, κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων που στοχεύουν στην εκκαθάριση περιοχών από χρήστες ναρκωτικών, εμπόρους ναρκωτικών και ομοφυλόφιλους, ή μετά από διαδηλώσεις. Συχνά το μόνο κριτήριο για τη κράτηση αυτών των ατόμων φαίνεται να είναι η εμφάνισή τους (για παράδειγμα, νεαροί με μακριά μαλλιά, σκουλαρίκια ή νέα άτομα ντυμένα με μαύρα ή ρούχα που η αστυνομία θεωρεί ως "στολή" των "αναρχικών"). Σε μερικές περιπτώσεις άτομα έχουν κακοποιηθεί ή βασανιστεί αφού ήρθαν σε διαφωνία με την αστυνομία. Η Διεθνής Αμνηστία έχει επίσης λάβει αναφορές ότι η αστυνομία έχει βασανίσει ή κακομεταχειριστεί αναρχικούς και άτομα που πρόσκεινται στην λεγόμενη "εξωκοινοβουλευτική αριστερά". Σε αυτές τις περιπτώσεις η κακομεταχείριση δεν φαίνεται να στοχεύει στην απόσπαση ομολογιών, αλλά μοιάζει να είναι επίδειξη ισχύος ή εξουσίας ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, αυθαίρετη εκδίκηση για κάποια πράξη βίας που έγινε εναντίον της αστυνομίας ή για συγκρούσεις κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων.

Ο Κώστας Σταματέας, φοιτητής, υποστήριξε ότι τον Φεβρουάριο 1990 τον χτύπησαν με ξύλινα γκλομπ και τον εξύβρισαν αστυνομικοί που διενεργούσαν έρευνα σχετικά με πρόσφατη φοιτητική κατάληψη του κτηρίου του Πολυτεχνείου. Στη συνέχεια αφέθηκε ελεύθερος χωρίς να του απαγγελθεί κατηγορία. Σε φωτογραφία που δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία στις 9 Φεβρουαρίου, η κνήμη του Κώστα Σταματέα φέρει αιματώματα και εκδορές. Ο Θωμάς Καπνογιάννης, αστυνομικός υποδιοικητής, απαντώντας στις 22 Οκτωβρίου 1990 στις σχετικές έρευνες της Διεθνούς Αμνηστίας, δήλωσε ότι στις 5 Φεβρουαρίου ο Κώστας Σταματέας

προσήχθη στην αστυνομία για ανάκριση σχετικά με την βομβιστική επίθεση κατά του Υπουργείου Εμπορίου και παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα κατηγορούμενος για παραβίαση του νόμου περί όπλων και εκρηκτικών. Η απάντηση επίσης ανέφερε ότι κατά την κράτησή του και τη μετέπειτα δικαστική εξέλιξη της υπόθεσης, ο Κώστας Σταματέας δεν είχε υποστεί κανενός είδους κακομεταχείριση και δεν είχε υποβάλλει καμία καταγγελία εναντίον αστυνομικών.

Ο Δημήτρης Βαβατσίκος υποστήριξε ότι ο ίδιος και ένας φίλος, του οποίου το όνομα δεν είναι γνωστό, χτυπήθηκαν με ξύλινα γκλομπ και εξυβρίστηκαν από αστυνομικούς του Ε' Αστυνομικού Τμήματος μετά τη σύλληψή τους στη διασταύρωση των οδών Χαλκοκονδύλη και Πατησίων στις 5 Φεβρουαρίου 1990. Κρατήθηκαν για 10 περίπου ώρες στο Αστυνομικό Τμήμα και μετά αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς καμία εξήγηση ή κατηγορία. Σε φωτογραφία που δημοσίευσε η Ελευθεροτυπία στις 6 Φεβρουαρίου, διακρίνονται σημάδια ψηλά στην πλάτη και στο πίσω μέρος του δεξιού χεριού του Δημήτρη Βαβατσίκου. Απαντώντας σε σχετικές έρευνες της Διεθνούς Αμνηστίας, ο Θωμάς Καπνογιάννης, αστυνομικός υποδιοικητής, στις 31 Οκτωβρίου 1990 ανέφερε μεταξύ άλλων ότι "καμία απολύτως κακομεταχείριση του [Δημήτρη Βαβατσίκου] από αστυνομικούς δεν έλαβε χώρα" και ότι δεν είχε κατατεθεί καμία μήνυση.

Ο Εμμανουήλ Κασσάκης υπέβαλε μήνυση κατά αστυνομικών της ομάδας "Ζ" στις 25 Σεπτεμβρίου 1990 δηλώνοντας ότι τον εξύβρισαν, τον χτύπησαν στο κεφάλι με γκλομπ και του έσπασαν το αριστερό χέρι, στο σπίτι του στην Αθήνα όπου πήγαν για να του ζητήσουν να χαμηλώσει τη μουσική σε πάρτυ που έκανε εκεί, νωρίς το πρωί της 23 Σεπτεμβρίου. Ο Εμμανουήλ Κασσάκης οδηγήθηκε κατόπιν στο Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών. Η ιατρική γνωμάτευση του νοσοκομείου της 24 Σεπτεμβρίου 1990, πιστοποιεί τραύματα στο κεφάλι που χρειάστηκαν ράμματα, και που προκάλεσαν διάσειση και αμνησία, και τραύματα στον αριστερό βραχίονα. Ο Εμμανουήλ Κασσάκης υπέβαλλε μήνυση εναντίον των υπεύθυνων αστυνομικών για σοβαρή σωματική βλάβη, επικίνδυνη σωματική βλάβη, απειλές και φθορά περιουσίας. Η Διεθνής Αμνηστία απευθύνθηκε γραπτώς στις αρχές σχετικά με τις καταγγελίες του Εμμανουήλ Κασσάκη τον Δεκέμβριο 1990 αλλά δεν έλαβε καμία απάντηση. Η έκβαση της μήνυσής του δεν είναι γνωστή.

Ο Βασίλης Σωτηρόπουλος, υπάλληλος της εφημερίδας Ελευθεροτυπία που εργάζεται βραδινή βάρδια, υποστήριξε ότι νωρίς το πρωί της 26 Απριλίου 1991 τον σταμάτησαν τρεις αστυνομικοί με πολιτικά που επέβαιναν σε ένα άσπρο αυτοκίνητο, στην οδό Αρδηττού στην Αθήνα, καθώς πήγαινε στο πιεστήριο. Ένας από τους αστυνομικούς έβγαλε ένα περιστροφο και του φώναξε "Μήν κουνιέσαι! Στο τοίχο. Ασφάλεια!". Τρεις αστυνομικοί βγήκαν από το αυτοκίνητο και τον πλησίασαν. Ο αστυνομικός με το περιστροφο τον πλησίασε και τον χτύπησε με τη κάνη του όπλου στο κεφάλι, ενώ οι άλλοι δύο τον χτυπούσαν και τον έβριζαν. Όταν ο Βασίλης Σωτηρόπουλος είπε ότι ήταν υπάλληλος εφημερίδας, οι αστυνομικοί σταμάτησαν να

Διεθνής Αμνηστία Ιούνιος 1992

τον χτυπούν κι ένας από αυτούς του είπε "Ελα, ρε φίλε, δεν έγινε και τίποτα." Υστερα ζήτησαν συγγνώμη και έφυγαν. Ο Βασίλης Σωτηρόπουλος κατέγραψε τον αριθμό κυκλοφορίας του αυτοκινήτου και αργότερα υπέβαλε μήνυση στο 1^ο Αστυνομικό Τμήμα. Αναφέρει ότι είχε βαθύ τραύμα στο κεφάλι και αισθανόταν ελαφρά ζάλη. Δύο μέρες αργότερα πήγε σε ένα νοσοκομείο όπου διαγνώστηκε ελαφρά διάσειση. Νύχτα αργότερα κλήθηκε από την αστυνομία στο τμήμα όπου πληροφορήθηκε ότι δεν είχε βρεθεί κανένα αυτοκίνητο με τον αριθμό που τους είχε δώσει. Του ζήτησαν να τους ενημερώσει αν ξαναέβλεπε αυτούς που του επιτέθηκαν.

Στις 2 Νοεμβρίου 1991, έξι αστυνομικοί συνέλαβαν 33 άτομα που κολλούσαν πολιτικές αφίσες στις οδούς Θεμιστοκλέους και Ακαδημίας στην Αθήνα. Οδηγήθηκαν στην Κεντρική Ασφάλεια. Δεκαπέντε από τους 33 κρατούμενους αργότερα υποστήριξαν ότι είχαν βασανιστεί και κακοποιηθεί μεταξύ 3 μ.μ. της 2 Νοεμβρίου και 1.30 π.μ. της 3 Νοεμβρίου.

Παρόλο που η Μαρία Νικολαΐδου γνωστοποίησε αμέσως στην αστυνομία ότι ήταν τριών μηνών έγκυος, ένας ανώτερος αξιωματικός με πολιτικά στον 12ο όροφο της Κεντρικής Ασφάλειας φέρεται να την τράβηξε από τα μαλλιά, να της χτύπησε επανειλημμένα το κεφάλι στον τοίχο και να την εξύβρισε χυδαία αποκαλώντας την μεταξύ άλλων "πουτάνα" και "αλήτισσα". Η Κατερίνα Μάλιου ανέφερε παρόμοια μεταχείριση και η Ντίνα Καλάκου υποστήριξε ότι μέλη του πληρώματος ενός αστυνομικού οχήματος την έφτυσαν ενώ έκαναν χυδαία προσβλητικά σχόλια του τύπου "Ποιός ξέρει πόσοι και ποιοί σε γαμάνε; κάνετε παρτούζες κάθε βράδυ.". Οι κρατούμενες επίσης δήλωσαν ότι "δόθηκε εντολή να γουδούμε όλες οι κοπέλλες κρατούμενες εντέλως για διενέργεια σωματικής έρευνας, η οποία διενεργήθηκε υπό συνθήκες προσβλητικές, χυδαίες, παράνομες και ταπεινωτικές για μας. Αφήσαν ανοιχτές τις πόρτες και είμασταν γυμνές σε κοινή θέα των περιφερομένων αστυνομικών οργάνων που δεν δίσταζαν και να σχολιάζουν με σεξιστικά υπονοούμενα του τύπου "Κοίτα πως είναι, σαν κακογαμημένες σκύλες" και άλλα πολλά."

Ο κρατούμενος Ιωάννης Μπαλής δήλωσε ότι άνδρες των ΜΑΤ και άλλα αστυνομικά όργανα τον χτύπησαν σε όλο το σώμα και στο πρόσωπο. Αστυνομικοί φέρονται να χτύπησαν τον Γιώργο Μεριζιώτη στο κεφάλι, στα πλευρά και στα πόδια με γκλομπ. Ο Χρήστος Στρατηγόπουλος έφερε χτύπημα και αιμάτωμα στο αριστερό μάτι και σημάδια από χτυπήματα σε όλο το σώμα. Αστυνομικοί έσπασαν την οδοντοιατρική γέφυρα του Θεοφάνη Μίχα όταν τον χτύπησαν στο πρόσωπο και στο σαγόνι. Υποστηρίζει επίσης ότι χτυπήθηκε στο δεξι χέρι και πόδι. Υποστηρίζεται ότι αστυνομικοί χτύπησαν τον Ηλία Μπουντουβά στο αριστερό αυτί. Ο Δημήτριος Φασόλης δήλωσε ότι αστυνομικοί τον χτύπησαν στο δεξι πόδι, στην πλάτη και στους ώμους. Ο Χρήστος Σιέρρας δήλωσε ότι χτυπήθηκε στα δύο πόδια και στο πρόσωπο, ιδιαίτερα στα μάτια' ο Γεώργιος Κοσμάς ότι δέχτηκε κλωτσιές και χτυπήματα από γκλομπ. Ο Απόστολος Καλοστύπης δήλωσε ότι αστυνομικοί τον χτύπησαν με γκλομπ

στο λαιμό και στο δεξιό μάτι. Ο Κωνσταντίνος Καλαρέμας δήλωσε ότι χτυπήθηκε στο στήθος, στα γεννητικά όργανα και στο πρόσωπο.

Οι 33 κρατούμενοι κατηγορήθηκαν για παράνομη αφισκοκόλληση, αντίσταση κατά της αρχής, φθορά ξένης περιουσίας, αναστάτωση επικοινωνιών ασφαλείας, περιύβριση και διασπορά ψευδών ειδήσεων. Η δίκη τους άρχισε στις 4 Νοεμβρίου. Στις 5 Νοεμβρίου όλοι ξεκίνησαν απεργία πείνας διαμαρτυρόμενοι για την συνεχιζόμενη κράτησή τους από την αστυνομία. Στις 13 Νοεμβρίου αφέθηκαν ελεύθεροι αφού καταδικάστηκαν σε έξι μήνες φυλάκιση για παράνομη αφισκοκόλληση και περιύβριση από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών. Ασχέτως και αφέθηκαν ελεύθεροι. Τον Απρίλιο η ελληνική κυβέρνηση απαντώντας στις αιτιάσεις της Διεθνούς Αμνηστίας δήλωσε ότι μετά από έρευνα, οι καταγγελίες τους αποδείχθηκαν αναληθείς. Μέχρι τα τέλη του μήνα συνεχιζόταν η δικαστική έρευνα στις καταγγελίες τους.

Σε ορισμένες περιπτώσεις αστυνομικοί έχουν δείρει άτομα που παρενέβησαν όταν εκείνοι φέρονται να κακοποιούσαν άλλα άτομα ή να διεξήγαγαν έρευνα κατά βίαιο ή απότομο τρόπο.

Τη νύχτα της 6 Μαΐου 1989 ο Δημήτρης Βόγλης σταμάτησε το αυτοκίνητό του σε ένα περίπτερο στη διασταύρωση των οδών Μητροπόλεως και Χρυσοστόμου Σμύρνης στη Θεσσαλονίκη. Είδε δύο αστυνομικούς να χτυπούν και να κλωτσούν έναν άνδρα που είχε χάσει τις αισθήσεις του και διαμαρτυρήθηκε. Οι δύο αστυνομικοί τότε άρχισαν να χτυπούν τον ίδιο και προσπάθησαν να τον βάλουν στο περιπολικό τους. Κατέφυγαν και άλλοι τέσσερις ή πέντε αστυνομικοί και όλοι μαζί επιτέθηκαν εναντίον του Δημήτρη Βόγλη. Υστερα του φόρεσαν χειροπέδες και τον οδήγησαν στο Γ' Αστυνομικό Τμήμα Θεσσαλονίκης. Στο τμήμα οι ίδιοι αστυνομικοί αναφέρεται ότι τον χτύπησαν με ξύλινα ρόπαλα. Τελικά το βράδυ της 7 Μαΐου οδηγήθηκε δεμένος στο νοσοκομείο. Η ιατρική γνωμάτευση που εξέδωσε το Ιπποκράτειο Νοσοκομείο πιστοποίησε εκδορές, αιματώματα στο δεξιό γόνατο και αιματώματα στο κρανίο.

Το πλήρωμα του περιπολικού και ένας επιπλέον αστυνομικός υπέβαλαν μήνυση κατά του Δημήτρη Βόγλη για περιύβριση, αντίσταση κατά της αρχής, και πρόκληση ελαφρής σωματικής βλάβης κατά ενός αστυνομικού. Στις 10 Μαΐου ο Δημήτρης Βόγλης κρίθηκε ένοχος περιύβρισης και πρόκλησης ελαφρής σωματικής βλάβης από το Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο και καταδικάστηκε σε 25 ημέρες φυλάκιση. Η ποινή μετατράπηκε σε χρηματικό πρόστιμο. Ο εισαγγελέας διέταξε έρευνα στις καταγγελίες του Δημήτρη Βόγλη. Στις 21 Νοεμβρίου 1989 η Διεθνής Αμνηστία απευθύνθηκε γραπτώς στον τότε Πρόεδρο Χρήστο Σαρτζετάκη, εκφράζοντας ανησυχία για την υπόθεση και ζητώντας πληροφορίες σχετικά με την έκβαση των ερευνών. Δεν έλαβε καμία απάντηση. Η Διεθνής Αμνηστία έμαθε αργότερα ότι ο εισαγγελέας είχε ολοκληρώσει την ανάκριση γύρω από την υπόθεση και ότι

εκκρεμούσε η εξέτασή της από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών που θα έκρινε αν θα απαγγέλωνταν κατηγορίες κατά των αστυνομικών.

Σε ένα παρόμοιο περιστατικό, ο Παντελής Τσουμπρής, εικοσιπεντάχρονος φοιτητής της Νομικής, περιπατούσε στο κέντρο της Αθήνας νωρίς το απόγευμα της 16 Ιανουαρίου 1991 όταν συνάντησε δύο αστυνομικούς των ομάδων "Ζ" που έκαναν έρευνα σε έναν νεαρό στη διασταύρωση των οδών Σκουφά και Ομήρου. Αναφέρεται ότι ο νεαρός είχε ακινοποιηθεί σε έναν τοίχο και οι αστυνομικοί του είχαν κατεβάσει το παντελόني. Γύρω τους μαζεύτηκαν πολλοί περαστικοί, συμπεριλαμβανόμενου και του Παντελή Τσουμπρή, οι οποίοι διαμαρτύρονταν και ζητούσαν κάποιες εξηγήσεις από τους αστυνομικούς. Σύμφωνα με περιγραφή ενός αυτόπτη μάρτυρα, οι δύο αστυνομικοί, συνεπεικουρούμενοι από τον οδηγό ενός περιπολικού, άρπαξαν τον Παντελή Τσουμπρή και άρχισαν να τον χτυπούν στο κεφάλι, τα πόδια, τη πλάτη και τα γεννητικά όργανα με τα γκλομπ τους. Φέρονται επίσης να επιτέθηκαν και εναντίον ορισμένων περαστικών που παρακολουθούσαν το επεισόδιο. Υστερα οδήγησαν τον Παντελή Τσουμπρή μαζί με το νεαρό στον οποίο έκαναν την έρευνα στο Γ' Αστυνομικό Τμήμα και αναφέρεται ότι συνέχισαν να τον χτυπούν έξω από το τμήμα μέχρι να επέμβει ένας ανώτερος αξιωματικός της αστυνομίας.

Το ίδιο βράδυ, ο Παντελής Τσουμπρής οδηγήθηκε στον εισαγγελέα που άσκησε εναντίον του ποινική δίωξη για αντίσταση κατά της αρχής, σωματικές βλάβες, περιύβριση και απείθεια. Την επομένη, ο Παντελής Τσουμπρής κατέθεσε μήνυση στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών κατά τριών αστυνομικών για πρόκληση ελαφράς σωματικής βλάβης και εξύβριση. Τρεις αυτόπτες μάρτυρες, ο Μάκης Τριανταφυλλόπουλος, η Δώρα Μαυρομάτη και ο Νίκος Πετρόπουλος, επίσης κατέθεσαν μήνυση κατά των τριών αστυνομικών. Στις 1 Φεβρουαρίου ο Παντελής Τσουμπρής δικάστηκε από το Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο για τις κατηγορίες που απεύθυναν εναντίον του οι αστυνομικοί και αθώωθηκε.

Σύμφωνα με δημοσίευμα στις 17 Ιανουαρίου της εφημερίδας Ελευθεροτυπία, που είχε πάρει συνέντευξη από τον Παντελή Τσουμπρή την ημέρα του αναφερόμενου ξυλοδαρμού, ο Παντελής Τσουμπρής έφερε σημάδια από κακοποίηση στην πλάτη και τα πόδια. Ο Παντελής Τσουμπρής φέρεται να είπε στην εφημερίδα ότι είχε χτυπηθεί με ρόπαλα στο κεφάλι, στις κλειδώσεις, στην κοιλιά και στην πλάτη. Τον Αύγουστο 1991 η Διεθνής Αμνηστία έθεσε την υπόθεση του Παντελή Τσουμπρή στις Ελληνικές Αρχές αλλά δεν έλαβε απάντηση. Η έκβαση της μήνυσής του δεν είναι γνωστή.

Αστυνομικές δυνάμεις υπεύθυνες για βασανιστήρια και κακομεταχείριση

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης έχει την γενική ευθύνη για όλες τις δυνάμεις της αστυνομίας. Πολλές καταγγελίες για βασανιστήρια και κακομεταχείριση αφορούν την Ασφάλεια (που είναι υπεύθυνη για τις ποινικές ανακρίσεις) και τις αστυνομικές δυνάμεις που εκτελούν γενικά καθήκοντα αστυνόμευσης. Έχουν γίνει καταγγελίες από

την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και από μικρότερες πόλεις, κωμοπόλεις, χωριά και νησιά. Ιδιαίτερα ανησυχητικός είναι ο αριθμός των καταγγελιών που αφορούν την Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας στην Αθήνα, όπου στεγάζονται οι κεντρικές διευθύνσεις της Ασφάλειας και της Αστυνομίας. Εκεί επίσης βρίσκεται η Υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών, εναντίον της οποίας έχουν γίνει αρκετές πολύ σοβαρές καταγγελίες για βασανιστήρια. Ως προς την Αθήνα, πολλές καταγγελίες αφορούν επίσης τις Μονάδες Αποκατάστασης της Τάξης (ΜΑΤ) που χρησιμοποιούνται μεταξύ άλλων σε διαδηλώσεις, απεργίες και ταραχές σε φυλακές. Τα μέλη της ομάδας Ζ (τους λεγόμενους "Ζητάδες") που περιπολούν με μοτοσυκλέτες για άμεση επέμβαση και την Άμεση Δράση, που χρησιμοποιεί περιπολικά αυτοκίνητα.

Καταγγελίες από φυλακές

Η Διεθνής Αμνηστία έχει επίσης λάβει καταγγελίες για βασανιστήρια και κακοποίηση σε φυλακές. Φυλακισμένοι που συνελήφθησαν να επιχειρούν να δραπετεύσουν από τη φυλακή υποστηρίζουν ότι βασανίστηκαν και μερικές φορές κρατήθηκαν σε απομόνωση μέχρι και για τρεις εβδομάδες κάτω από σκληρές, απάνθρωπες και ταπεινωτικές συνθήκες. Άτομα που συλλαμβάνονται να δραπετεύουν ή άτομα που θεωρούνται υπεύθυνα για την οργάνωση απόδρασης παραπέμπονται σε δίκη από δικαστήριο. Η συνήθης ποινή είναι επιπλέον φυλάκιση. Μερικοί φυλακισμένοι που στιγματίστηκαν ως "ταραχοποιοί" γιατί παραπονέθηκαν για τις συνθήκες διαβίωσης ή διατύπωσαν κάποιου είδους αιτήματα έχουν επίσης υποστηρίξει ότι ξυλοκοπήθηκαν.

Τον Φεβρουάριο 1991, ο Ελευθέριος Κομιακίδης, 21 ετών, και ο Κωνσταντίνος Στεφανίδης, 30 ετών, αποπειράθηκαν να δραπετεύσουν από το νοσοκομείο κρατουμένων των φυλακών Κορυδαλλού αλλά εντοπίστηκαν σχεδόν αμέσως. Όταν στις 11 Φεβρουαρίου, παρουσιάστηκαν στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιώς για να δικάσουν για απόπειρα απόδρασης, η εφημερίδα Τα Νέα, στις 12 Φεβρουαρίου, ανέφερε ότι έφεραν εμφανή σημάδια κακοποίησης. Στο δικαστήριο κατήγγειλαν ότι μετά την απόπειρά τους κλείστηκαν στο πειδαρχείο των φυλακών όπου κρατήθηκαν για δύο μέρες χωρίς να τους δοθεί φαγητό ή νερό. Υποστήριξαν ότι κατά τη διάρκεια αυτής της κράτησης τους χτύπησαν οι φύλακες. Ζήτησαν τη προστασία του δικαστηρίου για να επιστρέψουν στη φυλακή. Η πρόεδρος του δικαστηρίου απάντησε ότι το δικαστήριο δεν ήταν αρμόδιο να αποφασίσει και ότι μπορούσαν να υποβάλουν μήνυση στον εισαγγελέα που επισκέπτεται τις φυλακές. Και οι δύο άνδρες καταδικάστηκαν σε επιπλέον φυλάκιση 4 μηνών. Άλλοι φυλακισμένοι που έλαβαν μέρος στην απόπειρα δραπετεύσης επίσης υποστήριξαν ότι κακοποιήθηκαν όταν ξαναβιάστηκαν και τους επέστρεψαν στις φυλακές. Στις 13 Φεβρουαρίου ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Πειραιώς, Αθανάσιος Δαδούκνης, διέταξε προκαταρκτική εξέταση με αφορμή τις καταγγελίες και παρέπεμψε την υπόθεση στον Εισαγγελέα Πειραιώς για ανάκριση. Η έκβαση ή η πρόοδος της ανάκρισης δεν είναι γνωστή.

Διεθνής Αμνηστία Ιανουάριος 1992

Την ίδια εποχή, μία ομάδα φυλακισμένων στις Κλειστές Φυλακές Λαρίσης ξεκίνησε απεργία πείνας σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την ποιότητα του φαγητού και απαιτώντας περισσότερη θέρμανση μέχρι το τέλος του χειμώνα.

Στις ή γύρω στις 7 Φεβρουαρίου 1991, στις 4.00 το πρωί, φύλακες οπλισμένοι με ρόπαλα και αλυσίδες όρμησαν στα κελιά στις πτέρυγες Α', Β' και Γ' των φυλακών και έδειραν όσους φυλακισμένους θεωρούνταν υπεύθυνοι για την απεργία πείνας. Μέλη των ΜΑΤ μετέφεραν δεκαεπτά περίπου φυλακισμένους σε άλλες φυλακές. Οι φυλακισμένοι υποστήριξαν ότι οι ένοπλοι φρουροί φορούσαν κουκούλες ώστε να είναι αδύνατη η αναγνώρισή τους.

Τρεις βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κατέθεσαν επερώτηση στη Βουλή για το περιστατικό κατακρίνοντας την αναφερόμενη κακοποίηση και απαιτώντας τη διενέργεια εξέτασης. Δεν είναι γνωστό εάν οι αρχές έλαβαν κάποια μέτρα για να διερευνήσουν αυτές τις καταγγελίες.

Η Διεθνής Αμνηστία δέχτηκε αρκετές αναφορές ότι 18 φυλακισμένοι που φέρονται να έλαβαν μέρος σε απόπειρα μαζικής απόδρασης από τις Κλειστές Φυλακές Πατρών στις ή γύρω στις 17 Μαΐου 1991, επισημάνθηκαν ως αρχηγοί και για τιμωρία κλείστηκαν σε κελιά απομόνωσης για 11 μέρες στη διάρκεια των οποίων βασανίστηκαν και κακοποιήθηκαν. Μετά την απομόνωση, μεταφέρθηκαν σε διάφορες φυλακές σ' όλη την Ελλάδα.

Οι φυλακισμένοι αυτοί ήταν οι:

Erdal Karasu, Ismet Süslü, Ali Mirzanlı, Fikri Önver, Hüseyin Dinar, Eyüp Duman, Şehmus Ukuş, Muzaffer Yorulmaz, Muharrem Turcan, Mehmet Emin Celik, Ömer Kama, Muhammed Ludin, Nasreddin Akram, Abus Hamis Suphi, Hamid Riyat, Sabri Eyit, Sait (επώνυμο άγνωστο), Ferhan (επώνυμο άγνωστο)

Αναφέρεται ότι οι φυλακισμένοι κλείστηκαν ανά τρεις ή τέσσερις σε ταιμεντένια κελιά απομόνωσης τα οποία δεν περιείχαν κρεβάτι ή άλλο έπιπλο και είχαν διαστάσεις περίπου 1,8 x 1 x 2 μέτρα. Αναφέρεται ότι δεν υπήρχε άλλο μέσο φωτισμού ή εξαερισμού, εκτός από μία τρύπα στο κέντρο του ταβανιού. Τα κελιά ήταν τόσο μικρά ώστε οι έγκλειστοι δεν χωρούσαν να ξαπλώσουν, μπορούσαν μόνο να κάθονται ή να στέκονται όρθιοι. Τις πρώτες επτά μέρες αναφέρεται ότι δεν τους δόθηκε καθόλου τροφή· τις τελευταίες τέσσερις λάμβαναν τροφή μία φορά την ημέρα. Αναφέρεται ότι οι φυλακισμένοι γυμνώθηκαν μέχρι τα εσώρουχα και τους δόθηκε μία κουβέρτα ανά κελί. Υποστηρίζεται ότι φύλακες και ιατρικό προσωπικό έδερναν τους φυλακισμένους αυτούς με ξύλα, ηλεκτρικά καλώδια, λαστιχένια μαστίγια και γκλόμπ και έριχναν παγωμένο νερό πάνω τους καθόλη τη διάρκεια των 11 ημερών που βρίσκονταν σε απομόνωση.

Αναφέρεται ότι ένας από τους φυλακισμένους, ο Erdal Karasu, έμεινε δύο εβδομάδες στο νοσοκομείο ως αποτέλεσμα των τραυματισμών που υπέστη. Αναφέρεται ότι παρουσίαζε κάταγμα πλευρών, τραύματα στο στόμα, αιματοουρία και αιμορραγία στα αυτιά. Εννέα μήνες μετά το περιστατικό εξακολούθησε να παρουσιάζει πρήξιμο και πόνους στο λαιμό, προβλήματα όρασης και ακοής καθώς και διαταραχές στον ύπνο και ψυχολογικά προβλήματα. Ο Erdal Karasu υπέβαλε μήνυση στον εισαγγελέα τον Ιούλιο 1991, η πρόοδος και έκβαση της οποίας δεν είναι γνωστές.

Η Διεθνής Αμνηστία έλαβε μία αναφορά ότι πέντε Ιρανοί φυλακισμένοι, οι Aliriza Cemsici Heyderi, Hasan Ahmed, Abbas Surici, Ekber Zeyneli και Islami Mensur, κρατήθηκαν σε απομόνωση για 18 ημέρες στις φυλακές Κορυδαλλού από τις 2 Σεπτεμβρίου 1991 περίπου, όταν τους υποψιάστηκαν ότι σκόπευαν να δραπετεύσουν. Το διάστημα αυτό, αναφέρεται ότι βασανίστηκαν, στερήθηκαν τροφή, κρατήθηκαν γυμνοί και δεν τους επιτράπηκε να βγουν καθόλου για άσκηση.

Η Διεθνής Αμνηστία απευθύνθηκε στις ελληνικές αρχές εκφράζοντας την έντονη ανησυχία της γύρω από αυτές τις καταγγελίες, και ζητώντας να διασφαλιστεί η διεξαγωγή άμεσης, σε βάθος και αμερόληπτης έρευνας, να δημοσιεύσουν τα σχετικά πορίσματα και να οδηγηθεί ενώπιον της δικαιοσύνης όποιος υπάλληλος των φυλακών κριθεί υπεύθυνος για τα αναφερόμενα βασανιστήρια. Μέχρι τα τέλη Απριλίου 1992 δεν είχε λάβει καμία απάντηση σε κανένα από τα αιτήματά της.

Ο φυλακισμένος Ελευθέριος Κομιακίδης πέθανε την νύχτα της 8 Οκτωβρίου 1991 στις Κλειστές Φυλακές Λαρίσης μετά τη μεταφορά του από φύλακες σε κελλί απομόνωσης. Το επόμενο πρωί οι φύλακες αφαίρεσαν τα προσωπικά του είδη από το κελλί του και πληροφόρησαν τους συγκαταόμενούς του ότι είχε αυτοκτονήσει στην απομόνωση. Συγκαταόμενοι υποστήριξαν ότι καθώς οι φύλακες απομάκρυναν τον Ελευθέριο Κομιακίδη τον χτύπησαν και εκείνος φώναξε "Θα με σκοτώσουν". Σύμφωνα με δημοσιεύματα, εφημερίδων, ο Εισαγγελέας Λαρίσης διέταξε προκαταρκτική έρευνα γύρω από την υπόθεση όταν συγκαταόμενοι υπέβαλαν μήνυση υποστηρίζοντας ότι ο Ελευθέριος Κομιακίδης πέθανε από ξυλοδαρμό. Το πόρισμα αυτής της έρευνας δεν είναι γνωστό, ούτε είναι γνωστό αν ο εισαγγελέας έλαβε πρόσθετα μέτρα με βάση το πόρισμα. Η εφημερίδα Έθνος στις 18 Νοεμβρίου 1991 δημοσίευσε ότι η αστυνομία δήλωσε ότι ο Ελευθέριος Κομιακίδης πέθανε ότι κρεμάστηκε με το πουκάμισό του και απέκλεισε κάθε εγκληματική ενέργεια Ιατροδικαστική εξέταση αναφέρεται ότι επεσήμανε αιματώματα στη περιοχή γύρω στο λαιμό. Σύμφωνα με το ίδιο δημοσίευμα, ο πατέρας του Ελευθερίου Κομιακίδη δήλωσε ότι όταν πήγε να παραλάβει το σώμα του γιού του από το νεκροτομείο διαπίστωσε αιματώματα σε όλο το σώμα και το πρόσωπο και ένα τραύμα ανάμεσα στα φρύδια, πάνω από τη μύτη. Τον Μάρτιο 1992 η Διεθνής Αμνηστία ζήτησε πληροφορίες για την έκβαση της έρευνας και για τα αίτια θανάτου που ανέφερε η νεκροψία. Μέχρι τα τέλη Απριλίου δεν είχε λάβει καμία απάντηση.

Διεθνής Αμνηστία Ιούλιος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ

1. Έντυπο για την λήψη ιστορικού των επιβιωσάντων βασανιστηρίων
2. Βασικές πληροφορίες για τους αιτούντες άσυλο (Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Ελληνική Αστυνομία)
3. Βεβαιώσεις που πιστοποιούν τα βασανιστήρια

SOCIAL HISTORY

Birth Date:

First Name: _____ Middle Name: _____ Last Name: _____

Age:

Family Code:

Source:

Person was referred to MRCT from:

- Referral UNHCR CARTAS AI
- IKE ISS Other: _____

Member in this Organization: _____

Worker in Charge

Client: _____

Lawyer in Charge

with the Client: _____

Personal Data:

Birth:

Male Female

Place of Origin: _____

- Christian Orthodox Moslem Shi'a Jew
- Christian Catholic Moslem Sunni Baha'i
- Christian Other Moslem Other Non Believer

Other Religion: _____

Education:

- _____
- Primary Education (Part) Compulsory Education (Completed)
- Secondary Degree (Part) Technical Degree (Completed)
- University Degree (Part) University Degree (Completed)

Languages: _____

In Country of Origin:

Occupational Status: Unskilled Worker Skilled Worker
 Clerk Senior Clerk
 Conscript Army/Police Officer
 Self-Employed Housewife
 Student Unemployed

Economic Status: High Middle Low
 Marital Status: Single Married Divorced/Separated Widowed
 Accommodation With: Parental Family Own Family Other Relatives
 Alone Other

Initial Arrest:

Number of Arrests: _____

Duration of Arrests (months): _____

Reason Given for Arrest: Subversive Activity Member of Minority
 Illegal Action Mistake Other

Sentence Given: Not Guilty Up to 5 years
 More than 5 years Life Sentence Death

In Greece:

Arrival in Greece:

Entered Greece through: Land Sea Air

Manner: Legal Illegal

Country of Origin (Country): _____

Left Behind: Spouse Parents Siblings
 Children Other

Has Family Members (in Greece): Yes No

Extended Family Members:

Code	Name	Sex	Date of Birth	Relation
_____	_____	_____	___/___/___	_____
_____	_____	_____	___/___/___	_____
_____	_____	_____	___/___/___	_____
_____	_____	_____	___/___/___	_____
_____	_____	_____	___/___/___	_____
_____	_____	_____	___/___/___	_____
_____	_____	_____	___/___/___	_____
_____	_____	_____	___/___/___	_____

Accommodation: Rented Room Hotel Camp
 Homeless Guest

Accommodation With: Alone Parental Family Own Family
 Other Relatives Other Persons

Works/does he work? Regularly Occasionally No
 Works for Work: Yes Partial No

Special Request: Medical Aid Legal Aid Psychological Aid
 Certificate Material Aid Finding a Job

Financial Resources: Receives Welfare Income from Other Family Members
 Third Party Help

Does he/he intend to immigrate elsewhere? Yes No
 To what Country? _____
 Moves to Other Countries: _____

Situation in Greece:

- Recognized by the UNHCR
- Pending before the UNHCR
- Refused by UNHCR
- Recognized by the Greek Authorities
- Pending before the Greek Authorities
- Refused Rejection by the Greek Authorities
- Partial Rejection by the Greek Authorities
- Refused - No Further Appeal Possible
- Applied for Asylum
- Residence Permit Granted
- Temporary Residence Permit
- Refused

Date of the Residence Permit: ___/___/___

TORTURE

Where occurred:	During Arrest	☐	During Interrogation	☐
	In Prison/Camp	☐	Other Place	☐
Who inflicted:	Doctor	☐	Women	☐

Physical Torture Methods:

Systematic beating	☐	Electroshock to erogenous body-parts	☐
Non-systematic beating	☐	Electroshock to other sensitive body-parts	☐
Strangulation	☐	Electroshock to other body-parts	☐
Standing upright	☐	Apollo chair	☐
Standing upside-down	☐	Submarino	☐
Arabian hanging	☐	Rape heterosexual	☐
Other hanging	☐	Rape homosexual	☐
Blindfolded standing	☐	Forced intercourse with other prisoner	☐
Restriction of movements	☐	Other sexual torture	☐
Exposure of body/body parts	☐	Extraction of nails	☐
Lack of hygiene facilities	☐	Extraction of teeth	☐
Lack of medical attention	☐	Extraction of other body parts	☐
Contaminated food and fluids	☐	Exposure to extreme climate	☐
Temperature restriction	☐	Application of extreme temperatures to body parts	☐
Humidity restriction	☐	Exposure to chemicals	☐

Other physical torture:

Psychological Torture Methods:

Removal of a blindfold/hood	☐	Forced complete nakedness	☐
Removal in an isolation cell	☐	Forced partial nakedness	☐
Removal of personal communication with the outside world	☐	Photographed when forced to pose naked or partially naked	☐
Prevention of receiving visitors from outside	☐	The impossible choice (tragic conflict, dilemma)	☐
Prevention of contact with family and friends	☐	Mock execution	☐
Forced or pseudo psychiatric hospitalization	☐	Threats to the victim	☐
Excessive or chronic over-stimulation	☐	Threats against others	☐
Witnessing/Participation in others' torture or execution	☐	Threats against the family	☐
Prevention of possibility to help others	☐	Threats of physical handicap, disability	☐
Violation of taboos, including committing crimes against family	☐	Witnessing sexual attack on own children	☐
Response provokes the opposite effect	☐	Witnessing sexual attack on spouse	☐
Use of misleading, confusing information, gossip and rumors	☐	Witnessing sexual attack on others	☐
Contradictions with meaning "good" / "evil" / "man"	☐	Verbal sexual humiliation	☐
Sexual assault	☐	Threats against the friends	☐
Sexual threats	☐	Sign confessions	☐

Psychological methods:

[This section contains horizontal lines for handwritten notes, which are mostly illegible due to the quality of the scan.]

MEDICAL CARD

Present Somatic Symptoms:

Final Diagnosis:

Details:

Present Psychological Symptoms:

Psychological Diagnosis:

Γ Ν Ω Μ Α Τ Ε Υ Σ Η

Η κα S. Si Y. πρόσφυγας από το Ιράκ, είναι θύμα βασανιστηρίων όπως προκύπτει από τον συσχετισμό περιγραφόμενων βασανιστηρίων και επακολούθων.

Υπέστη μη-συστηματικούς ξυλοδαρμούς με μαστίγιο που είχε μεταλλική φούντα, επίσης με σίδερο την τραυμάτισαν στον δεξιό καρπό όπου φέρει ουλή 4 cm.

Βιάστηκε, όπως λέει, από τρεις άνδρες; μπροστά στο παιδί της. Κατά τον βιασμό της ήταν έγκυος 2 μηνών οπότε απέβαλε. Κατά τη σύλληψή της χτύπησαν το παιδί και το πέταξαν στον τοίχο. Μητέρα και παιδί παρέμειναν στη φυλακή χωρίς φαγητό για 2 ημέρες.

Είναι υπό ψυχοθεραπευτική υποστήριξη στο Κέντρο μας.

Αθήνα, 27 Μαρτίου 1996

Μαρία Πίνιου-Καλλή
Ιατρός - Δ/ντρια του Κέντρου

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ

Ο κ. Μ. Α. Η. πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, είναι θύμα βασανιστηρίων όπως προκύπτει από τη σύμπτωση των περιγραφομένων βασανιστηρίων και των επακολούθων που παρουσιάζουν.

Υπέστη μη συστηματικούς ξυλοδαρμούς με μαστίγιο και υποκόπανο όπλου, του έβγαλαν 28 δόντια κάθε μέρα από ένα. Υπέστη φάλαγγα και παρουσιάζει πόνους στα κάτω άκρα. Παρέμεινε σε νερό παγωμένο για διάστημα, τον έδεσαν σε δέντρο και συνέθλιψαν τα χέρια του σε μέγγενη.

Υπέστη επίσης ψυχολογικό σοκ όταν μπροστά στα μάτια του σκότωσαν τον πατέρα του, ενώ την στιγμή της σύλληψης χτύπησαν τη γυναίκα του η οποία ήταν τριών μηνών έγκυος και απέβαλε.

Αμφότεροι βρίσκονται υπό υποστηρικτική ψυχοθεραπεία στο Κέντρο μας.

Αθήνα, 10 Μαΐου 1996

Καλλι

Μαρία Πίνιου-Καλλή
Ιατρός - Δ/ντρια του Κέντρου

ΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
ΘΥΜΑΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ
ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 9, 106 72, ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 3604967

Our Ref: 35-246
Athens, 15 May 1997

CERTIFICATE

Mr M H K refugee from Iran, is a torture victim as it occurs from the described torture and the sequelae he presents.

He suffered non systematic beatings and bore fracture of the right patella caused by an iron bar as well as breaking of the front teeth of the lower jaw. He was hanged by the left hand for 9 days. He presents permanent edema of the forearm and wrist joint due to the prolonged destention of the joint. His nails were detached and since then he presents nails dystrophy of the two big nails of the feet.

During his detention he remained in total darkness for several days with very little food as well restriction and lack of hygiene facilities.

Maria Piniou-Kalli
Medical Director

MEDICAL REHABILITATION CENTER
FOR TORTURE VICTIMS
9 LYCABETOUS STREET, 106 72, ATHENS, GREECE
TEL. 36 04 967

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΑΣΥΛΟ

- Με την ευκαιρία της άφιξής σου στην Ελλάδα θέλουμε να σε καλωσρίσουμε και να σε ενημερώσουμε σχετικά με τι ισχύει στη χώρα μας για άτομα τα οποία ενδιαφέρονται να υποβάλλουν αίτημα προς αναγνώριση της προσφυγικής ιδιότητας και παροχή ασύλου.

Η Ελλάδα είναι επιφυλακτική ως προς την είσοδο μεταναστών αλλά θέλει να είναι φιλόξενη στους πρόσφυγες. Είμαστε μία χώρα μικρή με ένα αξιοσημείωτο ποσοστό ανεργίας και έλλειψη στέγης. Αυτό σημαίνει ότι έχουμε αυστηρούς νόμους για τους αλλοδαπούς που αποσκοπούν να εγκατασταθούν εδώ.

- Πότε πρέπει να υποβληθεί το αίτημά σου;

Αμέσως με την άφιξή σου στην Ελλάδα.

- Πού πρέπει να υποβληθεί το αίτημά σου;

Στην Αστυνομία, στο μεθοριακό σημείο ελέγχου (αεροδρόμιο, λιμάνι, συνοριακό Αστυνομικό Τμήμα) ή σε οποιαδήποτε Δημόσια Υπηρεσία που βρίσκεται πλησιέστερα στο σημείο εισόδου σου.

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης θα κρίνει την αίτησή σου. Αξιωματούχοι του Υπουργείου θα σου πάρουν μία συνέντευξη και χρειάζονται όλες οι πληροφορίες από εσένα για να είναι σε θέση να λάβουν μία σωστή απόφαση. Σε διαβεβαιώνουμε ότι οι αρχές της χώρας σου δεν θα μάθουν απολύτως τίποτα για το αίτημά σου.

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (Υ.Δ.Τ.) εξετάζει κάθε αίτηση εξατομικευμένα. Οποσδήποτε η αίτησή σου θα κριθεί βάσει κανόνων και αρχών που στηρίζονται:

- Στη Διεθνή Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες του 1951.

- Στον Ελληνικό Νόμο (1975/1991) περί αλλοδαπών.

Ο εκπρόσωπος του Υπάτου Αρμοστή Ηνωμένων Εθνών (UNHCR) βρίσκεται στην Αθήνα (οδός Σκουφά τηλ. 3610295) όπου μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να απευθυνθούν. Επίσης νομική βοήθεια παρέχεται και από το Φιλανθρωπικό Σωματείο «Ελληνικό Συμβούλιο για τους πρόσφυγες» (G.C.R.) οδός Αραχώβης 39 τηλ. 3607645, 3605029 και 3606404.

Κατά την καταγραφή θα πρέπει να μας πεις ποιος είσαι, από που κατάγεται, και να μας εξηγήσεις τους λόγους που ζητάς άσυλο. Εξυπακούεται ότι αυτά θα πρέπει να είναι αληθή και όχι ψευδή. Για εξυπηρέτησή σου υπάρχει διερμηνέας να μεταφέρει ακριβώς ότι δηλώσεις.

Μαζί με την αίτησή σου θα πρέπει να καταθέσεις και τυχόν αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν το αίτημά σου.

Σε ερωτήσεις που θα σου υποβληθούν θα πρέπει να δώσεις περισσότερες λεπτομέρειες για επεξήγηση και τεκμηρίωση των στοιχείων που δήλωσες.

Ταυτόχρονα με την συνέντευξη θα πρέπει να φωτογραφηθείς, δακτυλосκοπηθείς για εξακρίβωση της ταυτότητάς σου και να υποβληθείς σε υγειονομικό έλεγχο.

Εφ' όσον ήρθες μαζί με άλλα μέλη της οικογενείας σου θα πρέπει να τα συμπεριλάβεις στην αίτησή σου.

Όταν τελειώσει η συνέντευξη θα σου χορηγήσουμε μία κάρτα, την οποία θα έχεις μαζί σου μέχρι να ληφθεί η τελική απόφαση στην αίτησή σου.

Για το χρονικό διάστημα αυτό θα πρέπει:

Να μην εγκαταλείψεις τον τόπο διαμονή σου ή να δηλώσεις έγκαιρα κάθε αλλαγή κατοικίας, επειδή σύμφωνα με το Νόμο θα διακοπεί η διαδικασία εξέτασης της αίτησής σου.

Οποσδήποτε πολλές αιτήσεις απορρίπτονται, εξ αιτίας του ότι δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια του υφισταμένου νομικού καθεστώτος, για παράδειγμα: δεν είναι δυνατόν να χορηγηθεί άσυλο στους λεγόμενους οικονομικούς μετανάστες.

Θα λάβης γνώση για την απόφαση αμέσως μετά τη λήψη της.

Εάν ικανοποιηθεί το αίτημά σου θα σου χορηγηθεί:

- Δελτίο Πολιτικού Πρόσφυγα.

- Άδεια Παραμονής και Εργασίας για ένα (1) χρόνο ατελώς με δυνατότητα ανανέωσης.

Εάν απορριφθεί το αίτημά σου σαν απαράδεκτο έχεις δικαίωμα να προσφύγεις εντός:

- Δύο (2) ημερών προκειμένου να εξηγήσεις γιατί νομίζεις ότι η απόφαση απόρριψης είναι λανθασμένη.

Στη συνέχεια το αίτημα ασύλου εξετάζεται σε 1^ο βαθμό και η απόφαση υπογράφεται από το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου μας.

Σε περίπτωση απόρριψης έχεις το δικαίωμα να προσφύγεις ενώπιον του κ. Υπουργού (εξέταση αιτήματος σε 2^ο βαθμό) οπότε θα κληθείς ενώπιον Διυπουργικής Επιτροπής να υποστηρίξεις την αίτησή σου.

Εάν η τελευταία απόφαση είναι απορριπτική και έχεις πλέον διαφορετική άποψη με ισχυρά στοιχεία προσβολής, δύνασαι να προσφύγεις στο Ανώτατο Δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Όταν το αίτημα ασύλου έχει απορριφθεί σε 1^ο και σε 2^ο βαθμό με την παραπάνω διαδικασία θα πρέπει να γνωρίζεις τα ακόλουθα:

Οι αιτήσαντες άσυλο θεωρούνται πλέον κοινοί αλλοδαποί και τυγχάνουν της ίδιας μεταχείρισης, δηλαδή οφείλουν να μεριμνήσουν το ταχύτερο για νόμιμη αναχώρησή τους σε χώρα που ήθελαν επιλέξει.

Οι αιτούντες άσυλο, όπως και οι αναγνωρισμένοι πρόσφυγες οφείλουν να τηρούν τους Νόμους του Κράτους. Η παράβασή τους μπορεί να αποτελέσει λόγο απομάκρυνσης (απέλασης) από το Ελληνικό έδαφος σύμφωνα με το άρθρο 33 παρ. 2 της Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για τους πρόσφυγες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ζ

1. Αναφορά δραστηριοτήτων του Ελληνικού Ι.Κ.Α.Θ.Β. για την περίοδο 1.5.95 - 30.4.96
2. Στατιστικά στοιχεία σχετικά με την ψυχοσωματική ανάπτυξη των παιδιών με γονείς θύματα βασανιστηρίων
3. Λόγοι που οδηγούν στον επαναπατρισμό των προσφύγων - επιβιωσάντων βασανιστηρίων
4. Στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης για την παροχή άδειας παραμονής και εργασίας για το 1997.
5. Στατιστικοί πίνακες της Ε.Σ.Υ.Ε. για τον αριθμό των αλλοδαπών στην Ελλάδα
6. Στατιστικά στοιχεία της Υπατης Αρμοστείας για τον αριθμό των προσφύγων ανά τον κόσμο.

1995 - 1996

REPORT

DG 1

Mrs Daniela Napoli
EUROPEAN COMMISSION
Directorate-General for External Political
Relations DG1A/A.2
Rue de la Loi 200, Office Mo-34 6/25
B-1049 Brussels
BELGIUM

Our Ref.: 443/96

Athens, 24 April 1996

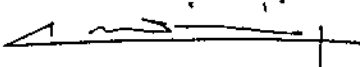
Dear Mrs Napoli,

Please find enclosed our Final Report for the period of activity
15.1995 to 30.4.1996.

We believe that this report will give you a good indication of the
work performed by our Centre but, should you need any additional
information, please do not hesitate to contact us.

Thanking you for your attention,

Yours sincerely

Alexis Caniaris
Administrative Director

Encs.

MEDICAL
REHABILITATION CENTER
FOR TORTURE VICTIMS

**MEDICAL REHABILITATION CENTER FOR
TORTURE VICTIMS**

**REPORT OF ACTIVITIES FOR THE PERIOD
01.5.1995 - 30.4.1996**

Athens, April 1996

The Board

Dr Dimocritos Sarantidis, President
Iro Varsami, Vice-President
Pr Nestor Kourakis, General Secretary
Eleni Kita, Treasurer

Dr Maria Piniou-Kalli, Member
Ioanna Babassika, Member
Dr Ioannis Garas, Member
Dr Vangelis Zographos, Member
Dr Miltos Hatdjiannakis, Member

The Team

Dr Dimocritos Sarantidis, President, Psychiatrist
Dr Maria Piniou-Kalli, Medical Director, Dermatologist
Ioanna Babassika, Legal Councillor
Evgenia Kokkevi, Social Worker
Areti Vardaki, Trainee Social Worker
Dimitris Pantazis, Psychologist
Lidia Hadjialexiou, Volunteer Psychologist
Alexis Caniaris, Administrative Director
Nikos Carachalios, Accountant
Mary Anagnostopoulou, Volunteer Assistant to the Accountant
Christine Michaelidou, Secretary
Mariketi Sotiropoulou, Secretary - Translator
Angela Kassimati, Volunteer Secretary
Dr Ulli Merlin, Secretary Public Relations
Georgia Stribakou, Trainee Secretary

MEDICAL REHABILITATION CENTER FOR TORTURE VICTIMS

INTRODUCTION TO THE REPORT OF ACTIVITIES FOR THE PERIOD 01.5.1995 - 30.4.1996

The Medical Rehabilitation Center for Torture Victims is a non-governmental non-profit organization founded in 1989 which provides medical and social help to the victims of torture who are included within the population of refugees entering the country. Services are rendered both to people who have been provided with asylum and, primarily, to those living illegitimately in the country and who are not able to cover even their substantial immediate needs. The goals of the Center are both the prevention and abolition of torture as well as the treatment of the torture survivors.

The permanent personnel of the Center consists of a psychiatrist, two psychologists, one social worker, one legal councillor, two secretaries, one accountant, one financial director and one medical director.

This team is assisted by another group consisting of volunteers who are integrated in the daily work of the Center and include a body-therapist, a special secretary, an economist, a psychologist and a dentist.

In the various projects undertaken by the Center the participants are three psychiatrists, two psychologists, a social worker and a general practitioner. In addition to the above, there exists a network consisting of 50 medical doctors, of various specialties, and medical centers, who are both private practitioners and clinical doctors and who offer their services without any remuneration.

PROJECT I : REHABILITATION OF TORTURE VICTIMS

1. An overview of the services provided by the Center

1a. Medical examination of torture victims, of their families and the issue of medical reports by the Medical Director.

The services provided consist of the examination and treatment of the torture victims. The examination consists of taking down the medical case history in relation to the torture experience. Special emphasis is put on the examination of mobility of joints and extremities, the cardiovascular and the gastrointestinal systems. Lesions of the skin are registered. Lesions generally are evaluated and the objective findings compared to subjective complaints of the victims. Another comparison is the reported state of health immediately after torture and at the time of examination. Immediately after examination the victims are referred to specialists if need arises (medical specialists, psychologists, physiotherapists etc...). In the cases in which the torture suffered has caused long-term injuries/deficiencies to the individuals, we undertake, in conjunction with the volunteer network, to provide treatment ranging from a simple check-up to surgery, dental treatment, provision or replacement of artificial limbs and medication. Lesions of the skin are systematically photographed and there are archives of photographs as well as slides.

Furthermore, an additional service is the establishment of the kind of torture suffered predicated on the sequelae borne by the individual and the provision, on account of these, of a medical certificate that will be of great help to the victims, in order for them to be treated appropriately by the authorities, to avoid expulsion back to their countries, where they risk their lives, and to be, potentially, provided with asylum by the Ministry of Public Order.

As for the psychological and mental repercussions of torture, the team of the psychiatrist & psychologist provides psychotherapy in accordance with International experience regarding torture victims and the possible development of PTSD syndrome.

The new files opened during the period 1.5.1995 to 30.4.1996 are (nationality and number of new cases) :

Iraq :	112
Iran :	1
Afghanistan :	1
Kurdistan :	20
Turkey :	7
Bosnia :	3
Serbia :	1
Ethiopia :	3
TOTAL :	148

We have to add that the figures are related to the new cases that occurred during the period to which we have to add 50 cases from previous years that continue their treatment.

1b. Psychologist's report

On the total there have been 213 sessions which concerned 45 different individuals. Out of these, 9 cases are still treated on. From a psychological point of view the Center's clients usually appear to have symptoms of anxiety, fears, sleep and emotional disturbances, which are directly related to the torture experience and their refugee status.

In October 1995 there has been made an attempt to establish a therapeutic group. This still remains in suspense on account of difficulties.

40 supervisions have been carried out in the whole, the supervisor being the psychiatrist of the Center, Mr. Sarantidis.

1c. Body-therapist's report

It has to be noted that our Centre follows the wholistic bodytherapy approach, which comprises physical as well as psychological implications of the patients condition at the start of therapy and the alterations which occur during therapy on both levels. This approach has proved to be more suited for the specific needs of torture survivors.

In the period approximately 150 therapy sessions with 26 adult patients were conducted.

The average amount of sessions per person was 6-8 times. In only one instance (now concluded) a number of sessions exceeding 20 was necessary.

Three cases which started in 95 are still in therapy, one of them with an amount of over 15 sessions.

With the exception of two cases with serious invalidity and two with diagnoses of pathological condition, the prevailing phenomena were diffuse pain in the muscular-skeletal system, respirational and digestive difficulties, weakness and unstable sleeping patterns. There were no important medical findings for these complaints.

Most of the patients concluded a cycle of sessions with positive results: considerably diminished pains in all cases within bearable limits, in some total disappearance of pain. Improved breathing patterns and quality of sleep as well as general improvement of physical and psychological condition.

Headaches, pain in shoulders and back as well as general restlessness show faster response to therapy than pain in feet (due to phallaga) and knees, which insist for longer.

In only two cases therapy was discontinued due to lack of cooperation of patients (after 1/2 sessions).

All patients are given the option for another cycle of therapy sessions if need arises. Three patients made use of this for 1-3 «renewal» sessions.

~~Two patients discontinued due to changes in their life circumstances (work out of town), two gave no reasons.~~

To summarize, we can state with confidence that our body-therapy model contributes considerably to diminishing pain, improved breathing, improved quality of sleep and an overall improvement of physical and psychological condition, especially selfmanagement abilities.

(presentation of general aspects of body-therapy with torture victims see: app: I;1)

2. Legal assistance of torture victims and of their families.

2a Legal Assistance

The legal counsellor of the Center will systematically meet with each one of the torture survivors (and their family members) to discuss the matter of their status in Greece.

It is to be noted that it is exceptional to treat torture victims who are already recognized as refugees by the Greek authorities and granted asylum. The usual case is either that the person never presented him/herself to the authorities or that they were rejected as inadmissible on formal grounds (usually for having passed through Turkey- regardless of the impossibility of legal and real protection in this country) without any real examination of the substance of their claim.

The legal counsellor explains to them the asylum procedure and gives them all the necessary information. Furthermore, they are asked to draft a written statement concerning the reasons for fleeing their homeland. This text is translated, studied by the legal counsellor who then meets with them again in order to clarify certain points and to give them advice as to how they have to explain their case to the authorities and UNHCR.

Furthermore, during the asylum procedure, they come for consultation with the legal counsellor for any matter pertaining to the various stages of the procedure, as well as any other legal question they may have.

Their problems usually are related to employment and housing. They often are victims of an employer who does not compensate them for an accident or fines them without severance payment as well as problems with their landlord. Due to their status of illegality such problems cannot be resolved easily.

2b. Function of the legal entity-legal questions of the Center

An important part of the legal counsellors time must be spent to follow the everyday function of the Center and give advice to the Board and the staff on a variety of matters.

3. Social assistance to torture victims and of their families.

The Center's social department offers numerous services to the victims and their families whose needs are often unpredictable. Thus, besides providing transportation to the center of the city the social department is in charge of making the appointments with doctors, accompanies the individuals to hospitals or surgeries and tries to find appropriate clothing, housing and medicines. In addition, the department organises excursions, visits to archaeological sites with multilingual guides and house-parties where refugees, the staff and various friends of the Center are invited.

Finally, in conjunction with the volunteer psychologist, the social department organises a kindergarden for the children whose parents work.

3a. Problems concerning refugees who have been victims of torture and basic outline of social services at MRCTV.

a) Problems of a subjective nature:

loss of family, loss of social identity, culture shock, alterations in physical and psychological picture of a person - all of which lead to isolation.

b) Problems of a more general nature:

Housing, language, financial, professional education, spouse and children, specific health problems.

3b. Aims of social help and guidelines of applied work at MRCTV

Help in the solution of social problems,
to play a leading part and to substantially support all kind of contact to third parties
(as regards work, health care, authorities etc.)

Principles of taking interviews:

Involvement of Social worker, respect and care, avoidance of questions which might cause distress, informing of translators as to their specific role, contact with family.

3c. Applied Services

a) Contact with other services

Informing each specialist, medical or other, about the client and the specific problems of a torture victim. Follow up of medical progress in cooperation with medical specialists. Follow up on therapy sessions in the Center and without. Follow up on personal rehabilitation therapeutic progress.

b) Problem solution

Housing, language lessons, work and relief, programmes of professional education and training, programming personal health rehabilitation.

3d. Other activities

Social activities, files-statistics and bibliography, participation in seminars and training programmes, training of students . (see project III)

3e. Finding and organizing resources

Community resources (schools, hospitals)

Voluntary Organisations (food, clothing, school articles, Greek language lessons)

Voluntary group of Center (Utensils, clothing, transport, cash till, medicines, tickets, work)

4. Statistical analysis and database management.

Client Monitoring Program - which is a unified and automatized way of data gathering in relation to torture survivors. In the Client Monitoring Program there are paper (app. I,2) and computer forms. We adjusted the questionnaire to our own exigencies, after talking it over with the totality of the group, adding to it certain questions which concerned us here and changing the sequence of the screening in such a way as to become more convenient for us.

The psychologist drafted and sent reports to the program creators two times.

The codification and data entry has kept the psychologist busy during all the above mentioned period.

For a sample of the output report of this automatized way of data gathering see app. I,3 .

Here, we have to mention that due to lack of man-power, the data entry is incomplete (only 32 files from a total of 108 of this period have been entered).

In relation to the more precise collection of data from the Center's clients we put together the following questionnaires: HTQ, BDI, GHQ-28 - in Arabic, Turkish and Persian. Recently we established their use as a routine procedure with the purpose of better monitoring of clients. The gathered data will be utilized in the future. (see app. I,4-I,6)

K. W. M. 1991 - 0/4/91

	Target-Group		Control-Group	
	individuals	%	individuals	%
Headaches	7	53,8	5	50
Stomach-aches	3	23	2	20
Nausea	3	23	3	30
Tics			1	10
Concentration difficulties	6	46	3	30
Poor appetite	8	61,5	3	30
Bulimia episodes	1	7,7		

TABLE 1

	Target-Group		Control-Group	
	individuals	%	individuals	%
Aggression	1	7,7	2	20
Irritability	2	15,4	1	10
Passivity	2	15,4	1	10
Isolation	1	7,7	1	10
Sadness	7	53,8	5	50
Thoughts about death	1	7,7	-	
Tendency to cry	3	23	3	30
Low self-esteem	4	30,8	2	20
Negative expectations	3	23	1	10
Phobias	3	23	1	10
Increased anxiety	12	92,3	8	80

TABLE 2

SLEEPING PROBLEMS

	Target-Group		Control-Group	
	individuals	%	individuals	%
Difficulty initiating sleep	5	38,5	4	40
Difficulty maintaining sleep	3	23	2	20
Sleepiness during the day	4	30,8	2	20
Talking while sleeping			1	10
Nightmares	2	15,4	1	10

TABLE 3

	Target-Group		Control-Group	
	individuals	%	individuals	%
Nocturnal enuresis	1	7,7	2	20
Finger sucking	2	15,4	2	20
Nails biting	1	7,7		
Clinging	1	7,7	2	20

TABLE 4

Ένα μεγάλο κεφάλαιο ακόμη που απασχολεί τις Οργανώσεις είναι ο εθελοντικός επαναπατρισμός ή η μετανάστευση σε άλλη χώρα. Είναι και αυτή μια πολύπλοκη διαδικασία προετοιμασίας εκτός των γραφειοκρατικών ενεργειών, των ίδιων των προσφύγων ενημέρωσής τους για το τι θα αφήσουν πίσω και το τι θα βρουν στη χώρα που θα πάνε.

Από μελέτες που έχουν γίνει, αυτοί που πρώτοι όταν οι συνθήκες το επιτρέπουν, επιστρέφουν στα σπίτια τους είναι εκείνοι που στη χώρα φιλοξενίας έχουν κατά το δυνατόν αποκατασταθεί κοινωνικά - επαγγελματικά και αισθάνονται δυνατοί και υγιείς.

Ενδεικτικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε σαν αιτίες επαναπατρισμού:

ΠΙΝΑΚΑΣ 6

Αιτίες Επαναπατρισμού:

- 1) Επιθυμία για το σπίτι και τους οικείους
- 2) Αλλαγή συνθηκών στη χώρα του
- 3) Αισιοδοξία για τις συνθήκες στη χώρα του
- 4) Αναπάντεχα νέα από τους δικούς του (αρρώστια, θάνατος, κ.λ.π.)
- 5) Πληροφορίες ότι θα είναι ασφαλής
- 6) Πληροφορίες ότι θα βοηθηθεί στην επανεγκατάστασή του
- 7) Δεξιότητες που απέκτησε στη χώρα φιλοξενίας του και οι οποίες θα του είναι προσοδοφόρες στη χώρα του.

Στοιχεία Υπουργείου Δημόσιας Τάξης
9-10-1997 ΓΣΕΕ

1991 - 1996

Υπεβλήθησαν 9.676 αιτήσεις ασύλου
Εγκρίθηκαν 743

- α) Ιράκ 4.760 αιτήσεις
- β) Τουρκία 2.543
- γ) Αλβανία 505
- δ) Ν. Γιουγκοσλαβία 255 αιτήσεις
- ε) Πακιστάν 214 αιτήσεις
- ζ) Αιθιοπία 143
- η) Σρι Λάνκα 109

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

Ε.Σ.Υ.Ε.

- Πληθυσμός κατά φύλο και υπηκοότητα
Σύνολο Ελλάδος
Απογραφή Πληθυσμού της 17ης Μαρτίου 1991.

Ότητα	Σύνολο	Άρρενες	Θήλειες
	10,259,900	5,055,408	5,204,492
ήτες ΕΟΚ : ΣΥΝΟΛΟ	10,125,224	4,979,657	5,145,567
των οποίων :			
αυτή	1,698	742	956
αυτή	590	214	376
αυτή	8,525	3,757	4,768
αυτή	10,092,624	4,965,792	5,126,832
αυτή	831	367	464
αυτή	3,415	1,445	1,970
αυτή	335	120	215
αυτή	4,156	2,101	2,055
αυτή	47	19	28
αυτή	1,770	652	1,118
αυτή	235	93	142
αυτή	10,998	4,355	6,643
Ευρωπαϊκές Υπηκοότητες : ΣΥΝΟΛΟ	68,515	39,913	28,602
των οποίων :			
αυτή & Ανατολικής Ευρώπης (Σύνολο)	48,497	30,106	18,391
των οποίων :			
αυτή	2,413	1,373	1,040
αυτή	738	451	287
αυτή	291	138	153
αυτή	9,624	6,204	3,420
αυτή	1,923	968	955
αυτή	12,918	6,517	6,401
αυτή (ΕΣΣΔ)	20,556	14,436	6,120
αυτή			
αυτή	20,018	9,807	10,211
των οποίων :			
αυτή	1,132	450	682
αυτή	491	66	425
αυτή	308	99	209
αυτή			
αυτή	1,081	387	694
αυτή	883	311	572
αυτή	1,334	906	428
αυτή	14,651	7,522	7,129

Πληθυσμός κατά φύλο και υπηκοότητα
 Έννομο Έλληδες
 Απογραφή Πληθυσμού της 17ης Μαρτίου 1991.

Κατηγορία	Σύνολο	Άρρενες	Θήλειες
Καυκάσιες Υπηκοότητες : ΣΥΝΟΛΟ	8.726	5.869	2.857
των οποίων :			
- Εθνικά (Σύνολο)	5.220	4.013	1.207
των οποίων :			
Αλγερινή	65	38	27
Αιγυπτιακή (Η.Α.Δ.)	4.012	3.150	862
Μαροκινή	245	180	65
Τυνησιακή	170	138	32
- Αφρικανικές Υπηκοότητες (Σύνολο)	3.506	1.856	1.650
των οποίων :			
Καμερουνική	503	356	147
Ζάιρ	211	122	89
- Ιαπωνικές Υπηκοότητες : ΣΥΝΟΛΟ	20.872	9.767	11.105
των οποίων :			
- Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (Σύνολο)	2.136	672	1.464
των οποίων :			
Βραζιλιανή	469	145	324
Μεξικανική	122	28	94
- Βραζιλίας (Σύνολο)	18.736	9.095	9.641
των οποίων :			
Αμερικανική (Η.Π.Α.)	16.927	6.836	7.091
Καναδική	4.717	2.212	2.505
- Ευρωπαϊκές Υπηκ. (Περιλαμβανομένης της Ελβετίας) : ΣΥΝΟΛΟ	35.318	19.483	15.835
των οποίων :			
- Ευρωπαϊκές Υπηκοότητες (Σύνολο)	28.812	16.607	12.205
των οποίων :			
Ινδική	1.720	1.560	140
Πακιστανική	1.911	1.740	171
Ινδονησιακή	63	12	51
Φιλιππινέζικη	3.605	914	2.591
Ιαπωνική	391	184	197
Τουρκική	11.088	5.415	5.673
Ιρακινή	2.131	1.280	851
Λιθουανική	1.856	1.200	656
Συριακή	2.104	1.722	382
- Αυστραλιανή (Σύνολο)	6.506	2.876	3.630
των οποίων :			
Αυστραλιανή	6.313	2.800	3.513
- Άλλες Υπηκοότητες	1.245	719	526

Πίνακας 19: Άδειες Εργασίας Αλλοδαπών, κατά φύλο και χώρα υπηκοότητας

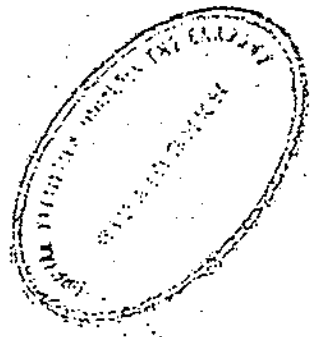
8 τριμήνου 1995

Χώρες	Χορηγήσεις κατά τη διάρκεια του τριμήνου			Ισχύουν στο τέλος του τριμήνου
	Σύνολο	Αρχικές	Ανανεώσεις	
	<u>ΑΜΑΘΟΤΕΡΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ</u>			
Υ Ν Ο Λ Ο	4852	2526	2326	27453
Χώρες Ευρώπης	2396	1672	724	16228
πό τις οποίες : Χώρες ΕΟΚ	1200	1181	19	11200
Ινδία	177	57	120	1162
Χώρες Αφρικής	826	434	392	2491
Χώρες Αμερικής	252	79	173	1452
πό τις οποίες : Ην. Πολίτες	137	45	91	825
Καναδάς	27	11	16	195
Χώρες Ασίας	1338	319	1019	6946
πό τις οποίες : Κύπρος	233	156	77	1749
Αυστραλία - Ωκεανία	39	22	17	307
Χώρες ακαθόριστες	1	-	1	29
	<u>ΑΡΡΕΝΕΣ</u>			
Υ Ν Ο Λ Ο	2943	1442	1501	16967
Χώρες Ευρώπης	1220	746	494	9738
πό τις οποίες : Χώρες ΕΟΚ	499	487	12	6319
Ινδία	153	45	108	924
Χώρες Αφρικής	776	423	353	2288
Χώρες Αμερικής	121	34	87	705
πό τις οποίες : Ην. Πολίτες	81	24	57	447
Καναδάς	16	6	10	103
Χώρες Ασίας	777	223	554	4028
πό τις οποίες : Κύπρος	155	101	54	1230
Αυστραλία - Ωκεανία	28	16	12	182
Χώρες ακαθόριστες	1	-	1	26

(ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 19: (ΣΥΝΕΧΕΙΑ))

Β' τριμήνου 1995

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	Χορηγήσεις κατά τη διάρκεια του τριμήνου			Ισχύουν στο τέλος του τριμήνου
	Σύνολο	Αρχικές	Ανανεώσεις	
ΘΗΛΕΙΣ				
Σύνολο	1909	1084	825	10486
Χώρες Ευρώπης	1156	926	230	6490
όχι τις οποίες : Χώρες ΕΟΚ	701	694	7	4881
Γερμανία	24	12	12	238
Χώρες Αφρικής	50	11	39	203
Χώρες Αμερικής	131	45	86	747
όχι τις οποίες : Ην. Πολιτείες	56	22	34	378
Γαλλία	11	5	6	92
Χώρες Ασίας	561	96	465	2918
όχι τις οποίες : Κύπρος	78	55	23	519
Αυστραλία - Ωκεανία	11	6	5	125
Χώρες ακαθόριστες	-	-	-	3

HIGH COMMISSIONER
FOR REFUGEES

HAUT COMMISSARIAT
POUR LES REFUGIES

BRANCH OFFICE FOR GREECE

DELEGATION POUR LA GRECE

Telex: 22-2650
Cable Address: HICOMREF
Telephones: 6726.462/6726.463
6756.801
Fax: 6726.417
PI Fax: 6756.800
INTERNET: GREAT@UNHCR.CH

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ
ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

23, ANGELOPOULOU STR.
ELLINORROSON
115 25 ATHENS

Η ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΟΗΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΜΕ ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ

Υπάτη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (Υ.Α.) παρέχει προστασία και βοήθεια σε περισσότερα από 26 εκατομμύρια άτομα που έχουν εγκαταλείψει από τις εστίες τους λόγω πολέμου, κρίσεων ή καταστάσεων. Ο αριθμός των ξεριζωμένων ατόμων στον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων και όλων των επιστρεφόμενων μέσα στις ίδιες τους τις χώρες, φθάνει τα 50 εκατομμύρια. Ένας στους 115 ανθρώπους στη γη έχει εξαναγκαστεί σε φυγή.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ *

	<u>Πρόσφυγες</u>	<u>Επιστρέφοντες</u>	<u>Άλλα άτομα</u> <u>υπό</u> <u>φροντίδα</u>	<u>Εσωτερικά</u> <u>εκτοπισμένα</u> <u>άτομα (ΕΕΑ)</u>	<u>Σύνολο ατόμων</u> <u>ατόμων φροντίδα</u> <u>στην Υ.Α.</u>
Ασιατική	5.692.100	2.085.400	23.900	1.344.000	9.145.400
Αφρική	4.479.600	1.189.100	300.200	1.699.100	7.668.000
Βόρεια Αμερική	2.101.000	-	3.376.900	1.611.100	7.689.000
Βόρεια Αμερική	127.700	65.000	11.000	8.000	211.900
Βόρεια Αμερική	789.700	-	545.700	-	1.335.400
Ευρώπη	46.300	-	7.300	-	53.600
ΣΥΝΟΛΟ:	13.236.500	3.339.500	4.865.000	4.662.200	26.103.200

Οι αριθμοί είναι από την 1 Ιανουαρίου 1996 εκτός και εάν αναφέρεται αλλιώς. Μικρές διαφορές προκύπτουν από στρογγυλοποίηση.

ΔΕΚΑ ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΧΩΡΕΣ ΑΣΥΛΟΥ

<u>Χώρα Ασύλου</u>	<u>Κυριότερες Χώρες Καταγωγής</u>	<u>Αριθμός Προσφύγων</u>
Αφρική	Αφγανιστάν/Ιράκ	2.025.000
Αφρική	Μπουρούντι/Ρουάντα/Σουδάν/Ανγκόλα	1.327.000
Αφρική	Αφγανιστάν	868.000
Ευρώπη	Μπουρούντι/Ρουάντα	830.000
Ευρώπη	Βοσνία-Ερζεγοβίνη/Κροατία	650.000
Ευρώπη	Διάφορες	646.000
Ευρώπη	Λιβερία/Σιέρα Λεόνε	633.000
Ευρώπη	Διάφορες	569.000
Ευρώπη	Τσάντ/Ερυθραία/Αιθιοπία/Ουγκάντα/Ζαίρ	558.000
Ευρώπη	Σομαλία/Σουδάν/Νιτζμπουντί/Κένυα	394.000

ΔΕΚΑ ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ ΧΩΡΕΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ **

<u>Χώρα Καταγωγής</u>	<u>Κυριότερες Χώρες Ασύλου</u>	<u>Αριθμός Προσφύγων</u>
Πακιστάν	Ιράν/Πακιστάν/ΚΑΚ/Ινδία	2.350.000
Σουδάν	Μπουρούντι/Τανζανία/Ουγκάντα/Ζαίρ	1.700.000
Βοσνία-Ερζεγοβίνη	Κροατία/Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας/Γερμανία	1.330.000
Λιβερία	Γουϊνέα/Ακτή Ελεφαντόδοντος/Γκάνα/Νιγηρία	750.000
Σιέρα Λεόνε	Ιράν/Σαουδική Αραβία/Άλλες Χώρες της Μέσης Ανατολής/Πακιστάν	630.000
Εθιοπία	Νιζιμπουντί/Αιθιοπία/Κένυα/Υεμένη	446.000
Ουγκάντα	Ουγκάντα/Ζαίρ/Κένυα/Αιθιοπία	424.000
Σουδαν	Σουδάν	362.000
Ζαίρ	Ζαίρ/Ζάμπια/Κονγκό/Ναμίμπια	324.000
Γουϊνέα Λεόνε	Γουϊνέα/Λιβερία	320.000

Κατά προσέγγιση αριθμοί από τον Ιούλιο του 1996

**ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΕΚΤΟΠΙΣΜΕΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΗΣ Υ.Α.**

Βοσνία-Ερζεγοβίνη	1.098.000
Σιέρα Λεόνε	655.000
Αζερμπαϊτζάν	622.000
Λιβερία	320.000
Ρωσική Ομοσπονδία (Τσετσενία)	314.000
Γεωργία	289.000
Κύπρος	265.000
Μπουρούντι	216.000
Σρι-Λάνκα	200.000
Κροατία	199.000

Παράσηψη: Οι αριθμοί αυτοί δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητως τον συνολικό αριθμό των εσωτερικά εκτοπισμένων ατόμων σε αυτές τις χώρες.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΟΙ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΙ

<u>Χώρα Καταγωγής</u>	<u>Χώρα Ασύλου</u>	<u>Αριθμοί σε Κορύφωση</u>	<u>Αριθμός Επαναπατρισθέντων</u>	<u>Αρχή του Επαναπατρισμού</u>
Πακιστάν	Πακιστάν/Ιράν	6.300.000 (1992)	3.900.000	1989-
Αφρική	Μαλάουϊ/Νότιος Αφρική/Ζιμπάμπουε	1.700.000 (1992)	1.652.000	1992-95
Αραβία	Ιράν/Σαουδική Αραβία/Τουρκία	1.780.000 (1991)	1.510.000	1991-
Εθιοπία	Κένυα/Σουδάν/Άλλες	1.000.000 (1989)	600.000	1991-
Μπουρούντι	Ρουάντα/Ζαίρ/Τανζανία	700.000 (1993)	550.000	1994-
Ουγκάντα	Μπουρούντι/Τανζανία/Ουγκάντα/Ζαίρ	2.200.000 (1994)	500.000	1994-
Εθιοπία	Αιθιοπία/Κένυα/Άλλες	900.000 (1992)	400.000	1991-
Ελλάδα	Μαλαισία/Ταϊλάνδη/Βιετνάμ	370.000 (1979)	387.000	1992-93

κο	Γκάνα/Μπένιν	300.000 (1992)	225.000	1994-
ανμάρ	Μπανγκλαντές	199.000 (1992)	200.000	1992-
νάμ	Χόνγκ Κόνγκ/Ινδονησία/ Άλλες	143.000 (1979)	82.000	1975-
ζικιστάν	Αφγανιστάν	60.000 (1992)	43.000	1993-
ς	Ταϊλάνδη	127.000 (1979)	24.000	1975-

είωση: Οι κατά προσέγγιση αριθμοί περιλαμβάνουν οργανωμένους και μεμονωμένους
ναπατρισμούς.

ΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ (22/07/1996)

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ \$ ΗΠΑ - (Δραχμές σε παρένθεση)

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	Στόχος: 445, 3 (107,3 δις.) [Συνολικά Διαθέσιμα: 356,0 (80 %) (85,8 δις.)]
ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	Στόχος: 943,4 (227,4 δις.) 1996 Προϋπολογισμός: \$ 1,389 δις (334,7 δις.)

**ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΕΙΣΟΥΣΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 1996:**

	Απαιτήσεις	Εισφορές
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ		
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ	30,9 (7,4 δις.)	11,6 (2,8 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	288,4 (69,5 δις.)	123,9 (29,9 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ	50,9 (12,3 δις.)	30,0 (7,2 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	12,9 (3,1 δις.)	0,2 (48,2 εκατ.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ	9,1 (2,2 δις.)	2,1 (506,1 εκατ.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ		
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ	51,9 (12,5 δις.)	42,8 (10,3 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΣΤΟ ΜΥΑΝΜΑΡ	13,2 (3,2 δις.)	7,8 (1,9 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΣΤΗ ΣΡΙ-ΛΑΝΚΑ	8,8 (2,1 δις.)	3,6 (867,6 εκατ.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ		
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΣΤΗ ΓΟΥΑΤΑΜΑΛΑ	11,7 (2,8 δις.)	7,6 (1,8 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΔΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΣΙΑ		
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΣΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ	34,0 (8,2 δις.)	20,5 (4,9 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ		
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ	1,8 (433,8 εκατ.)	2,8 (674,8 εκατ.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ (ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ)	6,5 (1,6 δις.)	2,2 (530,2 εκατ.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ	7,2 (1,7 δις.)	4,9 (1,2 δις.)
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΔΡΑΣΗΣ	353,5 (85,2 δις.)	209,0 (50,4 δις.)

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ Υ.Α.

Δέκα Κυριώτεροι Δωρητές

1 Ιανουαρίου - 28 Δεκεμβρίου 1995

1)	ΗΠΑ	Δολάρια ΗΠΑ \$	226.712.155 (54,6 δις.)
2)	Ευρωπαϊκή Ένωση		208.282.104 (50,4 δις.)
3)	Ιαπωνία		120.714.809 (20,1 δις.)
4)	Ολλανδία		74.545.725 (17,9 δις.)
5)	Σουηδία		66.575.089 (16,1 δις.)
6)	Ηνωμένο Βασίλειο		50.813.563 (12,2 δις.)
7)	Νορβηγία		47.041.697 (11,3 δις.)
8)	Δανία		44.956.894 (10,8 δις.)
9)	Ελβετία		24.570.365 (5,9 δις.)
10)	Γερμανία		17.212.129 (4,1 δις.)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ Υ.Α. (26/10/96)

(περιλαμβάνεται και έκτακτο προσωπικό)

Κέντρικά Γραφεία της Υ.Α. στη Γενεύη: 988

Υπόλοιπα Γραφεία: 4.515

Σύνολο: 5.503

ΓΡΑΦΕΙΑ Υ.Α.: (συμπεριλαμβανομένων και των Κεντρικών)

255 σε 123 χώρες

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Πρόσφυγας είναι το άτομο που "λόγω δικαιολογημένου φόβου δίωξης για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ορισμένη κοινωνική ομάδα, ή λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων, βρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την ιθαγένεια και δεν μπορεί, ή εξαιτίας αυτού του φόβου, δεν επιθυμεί να απολαμβάνει της προστασίας της χώρας αυτής..." (Σύμβαση του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων).

ΕΡΧΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ 1951 Η/ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΟΥ 1967: (19/01/96)

Σύνολο Κρατών μερών στη Σύμβαση του 1951: 127

Σύνολο Κρατών μερών στο Πρωτόκολλο του 1967: 127

Κράτη μέρη στη Σύμβαση του 1951 και στο Πρωτόκολλο του 1967: 123

Κράτη μέρη στο ένα ή και τα δύο διεθνή κείμενα: 131

1 Αυγούστου 1996

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Η

1. Απόσπασμα από το τελικό κείμενο της Παγκόσμιας Διάσκεψης για τα ανθρώπινα δικαιώματα (1993)
2. Τομέας κοινωνικών υπηρεσιών κοινότητας.
3. Διακήρυξη του Βαλκανικού Δικτύου των Κέντρων Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων

Ιατρικό Κέντρο
Αποκατάστασης
Θυμάτων Βασανιστηρίων

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΤΕΛΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ**

**ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

ΒΙΕΝΝΗ, ΑΥΣΤΡΙΑ

14 - 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1993

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

Η Παγκόσμια Διάσκεψη καλοσφρίζει την επικήρωση από πολλά Κράτη-Μέλη της Συνθήκης ενάντια στα Βασανιστήρια και άλλες Οδυνηρές, Απάνθρωπες ή Υποβιβαστικές Μεταχειρίσεις ή Τιμωρίες και ενθαρρύνει την γρήγορη επικήρωση τους από όλους και από άλλα Κράτη-Μέλη.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη τονίζει ότι μια από τις πλέον ωμές παραβιάσεις κατά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας είναι η επιβολή των βασανιστηρίων οι επιπτώσεις των οποίων καταστρέφουν την αξιοπρέπεια και βλάπτουν την ικανότητα των θυμάτων να συνεχίσουν τις ζωές τους και τις δραστηριότητές τους.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη επιβεβαιώνει ότι κάτω από τον νόμο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον ανθρωπιστικό νόμο η απαλλαγή από τα βασανιστήρια είναι ένα δικαίωμα που πρέπει να προστατεύεται κάτω από κάθε περίπτωση συμπεριλαμβάνοντας και καιρούς εσωτερικών ή διεθνών αναταραχών ή ενόπλων επιθέσεων.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη γι' αυτό τον λόγο παρακινεί όλα τα Κράτη να θέσουν ένα άμεσο τέλος στην πρακτική των βασανιστηρίων και να εξαλείψουν αυτή την μαστιγα για πάντα διαμέσου της εφαρμογής της Οικουμενικής Δήλωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα καθώς και όλων των σχετικών Συνθηκών και όπου αυτό είναι απαραίτητο διαμέσου της ενίσχυσης των ήδη υπάρχοντων μηχανισμών. Η Παγκόσμια Διάσκεψη καλεί όλα τα Κράτη να συνεργαστούν πλήρως με τον Ειδικό Εισηγητή για την εκπλήρωση αυτής της εντολής.

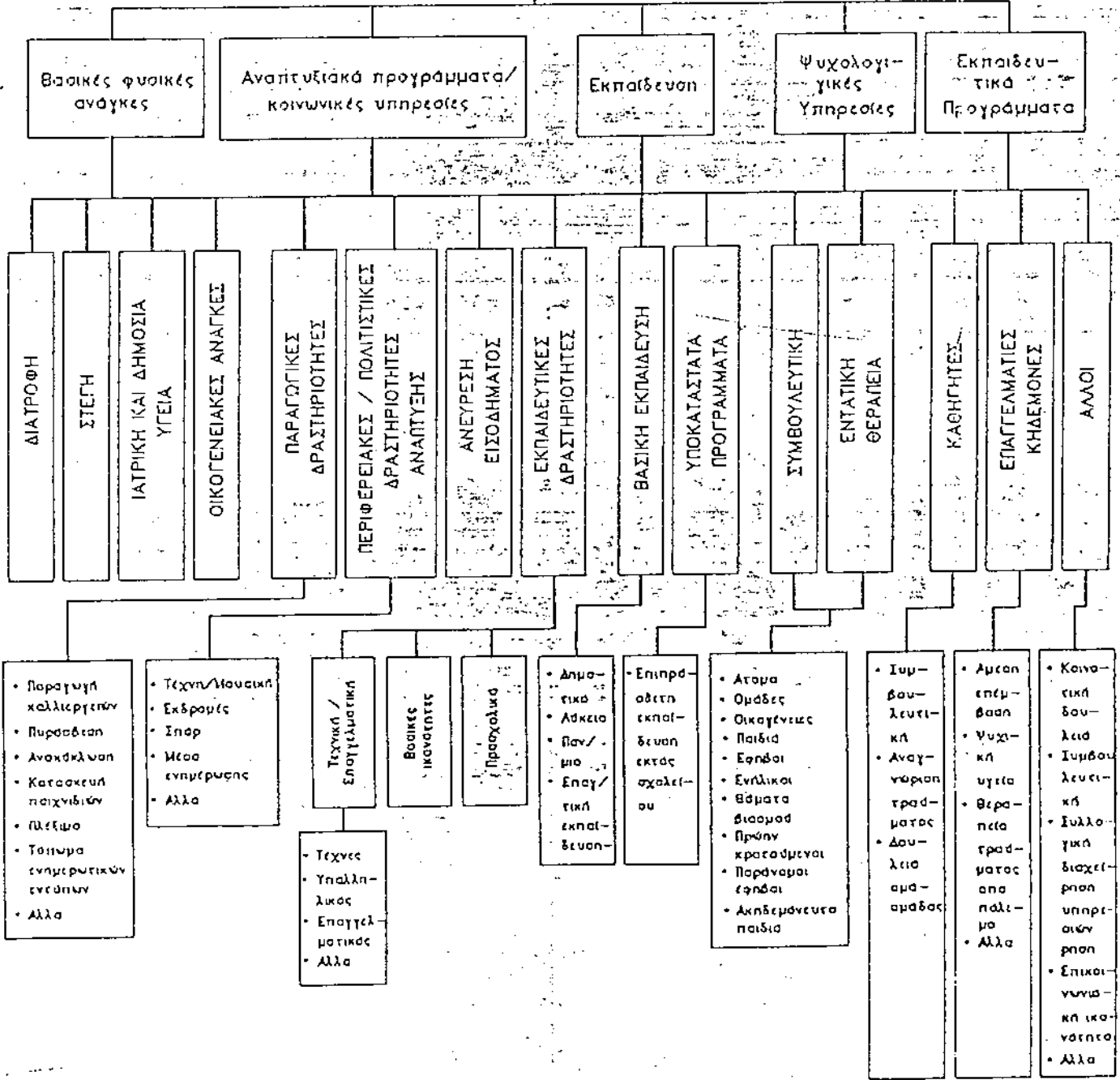
Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί για να εξασφαλιστεί ο παγκόσμιος σεβασμός και η αποτελεσματική εφαρμογή των "Αρχών της Ιατρικής Δεοντολογίας σχετικής με τον Ρόλο του Υγειονομικού Προσωπικού, ειδικά των Ιατρών στην Προστασία των Φυλακισμένων και Κρατουμένων ενάντια στα Βασανιστήρια και άλλες Οδυνηρές, Απάνθρωπες ή Υποβιβαστικές Μεταχειρίσεις ή Τιμωρίες" που έχουν υιοθετηθεί από την Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη τονίζει την σημασία περαιτέρω συγκεκριμένων ενεργειών μέσα στα πλαίσια των Ηνωμένων Εθνών με την προοπτική να προσφερθεί βοήθεια στα θύματα βασανιστηρίων και την εξασφάλιση περισσότερο αποτελεσματικών θεραπειών για την σωματική τους, την ψυχολογική τους και την κοινωνική τους αλοκατάσταση. Η προσφορά των απαραίτητων πόρων γι' αυτό τον σκοπό πρέπει να έχει άμεση προτεραιότητα μεταξύ άλλων, με πρόσθετες συνεισφορές στο Εθελοντικό Ταμείο για τα Θύματα των Βασανιστηρίων.

Τα Κράτη πρέπει να καταργήσουν την νομοθεσία που οδηγεί σε ατιμωρησία τους υπεύθυνους για σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως είναι τα βασανιστήρια και να καταδιώξουν τέτοιου είδους παραβιάσεις έτσι ώστε να δημιουργήσουν μια σταθερή βάση για τους κανόνες του δικαίου.

Η Παγκόσμια Διάσκεψη επιβεβαιώνει ότι οι προσπάθειες να εξαλειφθούν τα βασανιστήρια πρέπει πρώτα απ' όλα και κυριώτερα να επικεντρωθούν στην πρόληψη και γι' αυτό τον λόγο καλεί για γρήγορη και άμεση υιοθέτηση του Προεραιτικού Πρωτοκόλλου της Συνθήκης που σκοπεύει να εγκαθιδρύσει ένα προληπτικό σύστημα επισκέψεων σε τόπους κατακράτησης.

ΤΟΜΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

(Ολοκληρωμένη πρόταση της Υπιάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ
ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΘΥΜΑΤΩΝ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΩΝ

Αυτή τη στιγμή η Ευρώπη διέρχεται μια περίοδο κατά την οποία τα ανθρώπινα δικαιώματα αιμορραγούν στην περιοχή των Βαλκανίων. Ενώ η διεθνής Κοινότητα κατέβαλε προσπάθειες να θεσμοθετήσει τα ούτως αποκαλούμενα "δικαιώματα τρίτης γενεάς", διακυβεύονταν γι' άλλη μια φορά τα πλέον βασικά δικαιώματα, όπως είναι το δικαίωμα στη ζωή, το οποίο ακολουθείται από καταγγελίες εναντίον των βασανιστηρίων, των βιασμών, των στρατοπέδων συγκέντρωσης, κ.τ.λ.

- Σεβόμενοι τις αρχές και τους κανόνες που έχουν γενικά αναγνωριστεί από τη διεθνή κοινότητα έτσι όπως διατυπώνονται στις:

- Παγκόσμια Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (1948)
- Διεθνή Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα
- Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών εναντίον των Βασανιστηρίων και άλλων Απάνθρωπων και Υποβιβαστικών Μεταχειρίσεων ή Ποινών (1984)
- Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την πρόληψη των Βασανιστηρίων
- Διακήρυξη του Τόκιο του Παγκοσμίου Συλλόγου Ιατρών (1975)
- Κανονιστικές Αρχές των Ηνωμένων Εθνών για την Ιατρική Δεοντολογία (1982)
- Παγκόσμια Έκκληση για την Κατάργηση των Βασανιστηρίων που υιοθετήθηκε από το IRCT στην Κωνσταντινούπολη (1992)

Τα Κέντρα για την Αποκατάσταση Θυμάτων Βασανιστηρίων στην περιοχή των Βαλκανίων αποφάσισαν:

- Την ίδρυση ενός δικτύου συνεργασίας και συμπαράστασης ούτως ώστε να συντονιστεί η δράση των Κέντρων που στοχεύουν στην πρόληψη των βασανιστηρίων και την ιατρική αποκατάσταση θυμάτων.

Οι στόχοι του Δικτύου είναι οι ακόλουθοι:

- Η πρόληψη και η απόδειξη των βασανιστηρίων και αποκατάσταση των θυμάτων βασανιστηρίων και πολέμου.
Αυτό το περιφερειακό δίκτυο θα βοηθήσει επίσης στην ίδρυση ενός αριθμού Κέντρων Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων όπου αυτό κριθεί αναγκαίο μέσα στην περιοχή των Βαλκανίων.
- Η συλλογή δεδομένων και η διάδοση πληροφοριών που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα.
- Η διοργάνωση εκπαιδευτικών σεμιναρίων και συναντήσεων.
- Η έρευνα καταγγελιών βασανιστηρίων στις Βαλκανικές χώρες όπου γίνονται καταπατήσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Αυτό το δίκτυο που είναι δομημένο σε περιφερειακή βάση τοποθετεί τους σκοπούς του μέσα σε διεθνή πλαίσια και σκοπεύει να δυναμώσει τους δεσμούς του με το IRCT δίνοντας και αξιολογώντας τις πληροφορίες με ένα πιο σφαιρικό τρόπο, καταθέτοντας κοινά σχέδια δράσης, διεξάγοντας συντονισμένη έρευνα και χρησιμοποιώντας άλλους κατάλληλους τρόπους.

Τα ίδια ισχύουν για την παρουσίαση των κοινών προβλημάτων που αφορούν την περιοχή των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και για οποιαδήποτε άλλη εθνική ή διεθνή αρχή.

Μέλη του δικτύου είναι τα Κέντρα που ήδη υπάρχουν ή είναι υπό ίδρυση στην περιοχή των Βαλκανίων και αποδέχονται το παρόν κείμενο καθώς επίσης και τηρούν τις αρχές του.

Κέντρα τα οποία βρίσκονται στη διαδικασία ίδρυσης μπορούν να προσυπογράψουν αυτή τη διακήρυξη με την προϋπόθεση ότι μέσα σε 6 μήνες θα καταθέσουν τα καταστατικά τους έγγραφα.

Συνδεδεμένα μέλη μπορούν να είναι Κέντρα εκτός από τη γεωγραφικά προσδιορισμένη περιοχή των Βαλκανίων, αλλά που έχουν κοινούς τομείς δράσης και συνεργασίας.

Κάθε μέλος ορίζει έναν αντιπρόσωπο ο οποίος θα συμμετέχει στις ετήσιες συναντήσεις και θα είναι εξουσιοδοτημένος να παίρνει αποφάσεις.

Αυτή η Διακήρυξη έχει υιοθετηθεί στην Αθήνα, στις 13 Νοεμβρίου, 1993 από τους παρακάτω:

Μαρία Πίνιου-Καλλή Ελλάδα	Veli Lök Τουρκία	Lilla Hardi Ουγγαρία
Nufri Lekaj Κόσοβο (Σερβία)	Suzana Kulovic Κροατία	Kozara Kati Αλβανία
Evgeni Guentchev Βουλγαρία		

Η Γενική Συνέλευση αντιπροσώπων πήρε την απόφαση και εξέλεξε μια Γραμματεία η οποία αποτελείται από 3 μέλη και θα έχει θητεία για τρία χρόνια.

Τα τρία μέλη που εκλέχθηκαν από τη Γενική Συνέλευση ήταν: Dr. Veli Lök (Ίδρυμα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Τουρκίας), Mrs Kozara Kati (Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων της Αλβανίας) και Δρ. Μαρία Πίνιου-Καλλή (Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων, Ελλάδα).

Η έδρα της Γραμματείας αποφασίστηκε να είναι η Αθήνα.

Γενικός Γραμματέας του Δικτύου εξελέγη η Δρ. Μαρία Πίνιου-Καλλή που ορίστηκε να είναι υπεύθυνη του συντονισμού και της αντιπροσώπευσης του Δικτύου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Θ

Κοινωνική Εργασία με πρόσφυγες - επιβιώσαντες βασανιστηρίων
Μελέτη δύο περιπτώσεων

Μελέτη περίπτωσης

Για να γίνει κατανοητός ο τρόπος με τον οποίο η Κοινωνική Υπηρεσία συμβάλλει στην αποκατάσταση (κοινωνική και υγείας) των θυμάτων βασανιστηρίων καθώς και η σημασία του έργου του κοινωνικού λειτουργού, θεωρώ αναγκαίο να αναφέρω ενδεικτικά την περίπτωση του πρόσφυγα R.I., ο οποίος ήρθε πριν 6 μήνες στο Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων, για να ζητήσει βοήθεια.

A. Αίτια Προσέλευσης.

Στις 14 Απριλίου 1995, έφθασε στο Ι.Κ.Α.Θ.Β. μια οικογένεια Ιρακινών, η οποία αποτελούνταν από τον πατέρα, τη μητέρα και δύο μικρά αγόρια ηλικίας 5 και 3 ετών. Η μητέρα φανερά κουρασμένη και σχετικά αιμώδης κάθισε σε μια πολυδρόνα μη δίνοντας σημασία παρά μόνο στα παιδιά της. Ο πατέρας βρισκόταν σε κατάσταση πανικού: με φωνές και χειρονομίες παραπονούνταν πως αφότου ήρθε στην Ελλάδα (ένα μήνα περίπου) κανείς δεν ενδιαφέρθηκε να τον βοηθήσει και να τον συμμεριστεί - η επικοινωνία γινόταν με διερμηνέα. Οι υπάλληλοι των διαφόρων Ελληνικών κρατικών φορέων, των οποίων επικαλέσθηκε τη συμπαράσταση, ήταν τουλάχιστον αγενείς και απότομοι. Η Κοινωνική Λειτουργός προσπάθησε να τον καθησυχάσει και να τον πρεμήσει, κλείνοντάς του ραντεβού την επόμενη μέρα. (Τις περισσότερες φορές οι πρόσφυγες είναι αναγκασμένοι να περιμένουν τουλάχιστον 1 εβδομάδα.) Σε ερώτηση της Κοινωνικής Λειτουργού πως η οικογένεια έμαθε για το Κέντρο, ο R. απάντησε πως το Ι.Κ.Α.Θ.Β. είναι ιδιαίτερα γνωστό στους πρόσφυγες και ότι πολλοί έχουν βοηθηθεί σημαντικά.

Με την οικογένεια R.I. έγιναν συνολικά 8 συνεντεύξεις εκ των οποίων οι 4 ήταν κατ' οίκον.

B. Κοινωνικοοικονομικές συνθήκες.

α) Σύνδεση οικογένειας.

Όνομα	Ιδιότητα	Ηλικία	Επάγγελμα	Γραμματικές Γνώσεις
R.	Πατέρας	28	Τυπογράφος (στο Ιράκ)	Απόφοιτος Γυμνασίου (12 έτη)
L.	Μητέρα	28	Οικιακά	Απόφοιτη Γυμνασίου (12 έτη)
St.	Παιδί (αγόρι)	4		
S.	Παιδί (αγόρι)	2		

β) Οικονομική κατάσταση.

Η οικονομική κατάσταση της οικογένειας ήταν απελπιστική. Ο πατέρας δεν μιλούσε καμιά Ευρωπαϊκή γλώσσα, με αποτέλεσμα η επικοινωνία να είναι αδύνατη. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μη μπορεί να βρει μια στοιχειώδη εργασία (π.χ. αχθοφόρος στο λιμάνι), ώστε να είναι ικανός να εξασφαλίσει το γάλα των παιδιών του. Ο R. εκείνη την εποχή πουλούσε ότι κοσμήματα έφερε από την πατρίδα του για να μπορέσουν να ζήσουν.

γ) Κοινωνική κατάσταση - εκπαίδευση.

Η οικογένεια R.I. είναι αρκετά υψηλού κοινωνικομορφωτικού επιπέδου. Ο πατέρας διατηρούσε στη χώρα του τυπογραφείο με 15 υπαλλήλους. Είναι άνθρωπος καλλιεργημένος και μορφωμένος με γνώση και άποψη όχι μόνο για τα όσα συμβαίνουν στη χώρα του αλλά και για τα διεθνή γεγονότα. Η σύζυγος παρουσιάζεται σεμνή και ολιγόλογη όπως το απαιτεί η κουλτούρα, η παράδοση και η θρησκεία στο Ιράκ. Η κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα είναι ιδιαίτερα δύσκολη αφού οι κρατικές παροχές είναι πολύ περιορισμένες. Η κατάσταση κατοικίας δυσχεραίνει τα πράγματα. Η οικογένεια μοιράζεται μια άδλια υπόγεια γκαρσονιέρα με μια

άλλη προσφυγική οικογένεια επίσης τεσσάρων ατόμων. Η φτώχεια και η ανέχεια οξύνουν τις σχέσεις μεταξύ των δύο οικογενειών, που φθάνουν στο σημείο να επιπλήτουν η μια την άλλη για ασήμαντους και ευτελείς λόγους.

δ) Κατάσταση υγείας.

Ο είναι θύμα βασανιστηρίων, τα οποία υπέστη σε ηλικία 22 ετών, κατά τη διάρκεια εγκλεισμού του σε φυλακή του Ιράκ. Τα ηλεκτροσόκ, η φάλαγγα, οι μη συστηματικοί ξυλοδαρμοί καθώς και άλλα βασανιστήρια, τα οποία δεν δέχθηκε να περιγράψει του άφησαν σοβαρά τραύματα στο σώμα και στην ψυχή. Παρουσιάζει κάταγμα ρινικού οστού και υποφέρει από πόνους στη ράχη και στα πέλματα, ενώ παρουσιάζει διαταραχή μετά από τραυματικό στρες (το συγκεκριμένο σύνδρομο αναφέρεται αναλυτικά στο κεφάλαιο "Επακόλουθα βασανιστηρίων").

Η σύζυγος και τα παιδιά θεωρούνται ψυχικά και σωματικά υγιή.

Γ. Ιστορικό

α) Ατόμου - Οικογένειας.

Ο R.I. γεννήθηκε σ' ένα μικρό χωριό κοντά στα σύνορα Ιράν - Ιράκ. Κατά τον πρώτο πόλεμο ανάμεσα στις δύο χώρες, η πενταμελής οικογένειά του αναγκάστηκε να φύγει και να εγκατασταθεί στη Βαγδάτη. Εκεί ο πατέρας του με τη βοήθεια κάποιου γνωστού του, ανοίγει τυπογραφείο και οργανώνεται στην αντίσταση κατά του κυβερνητικού καθεστώτος. Όταν ο R.I. φθάνει σε ηλικία 18 ετών, ακολουθεί τα επαγγελματικά και ιδεολογικά χνάρια του πατέρα του. Σημειώνεται ότι την εποχή εκείνη τα οικονομικά της οικογένειας είναι ιδιαίτερα ανθηρά (ο R.I. αναφέρεται σε έπαυλη 450 τ.μ.). Ένα χρόνο αργότερα πεντρεύεται τη συνομήλική του L.S. Στο τέλος του ίδιου χρόνου άνδρες της ασφάλειας εισβάλλουν στο σπίτι του νιόπαντρου ζεύγους, όπου ξυλοκοπούν τη γυναίκα και συλλαμβάνουν τον άνδρα για ιδεολογικούς λόγους. Η λίγων

μηνών έγκυος σύζυγος αποβάλλει. Ο R. παραμένει στη φυλακή 6 μήνες και βασανίζεται άγρια. Αποφυλακίζεται λόγω έλλειψης στοιχείων.

Μετά την αποφυλάκισή του εξακολουθεί την αντίσταση. Ο καιρός περνάει με άγχος και αγωνία. Το ζεύγος αποκτά δύο γιους. Ένα χρόνο μετά τη γέννηση του δεύτερου παιδιού, άνδρες της ασφάλειας εισβάλλουν στο τυπογραφείο και πίνουν επ' αυτοφόρω μια ομάδα εργαζομένων να τυπώνει φείγ-βολάν κατά του καθεστώτος. Οι άνδρες της ασφάλειας σκοτώνουν δύο εργάτες και τον πατέρα του R.I. επί τόπου. Ο ίδιος καταφέρνει να διαφύγει και αφού παίρνει την οικογένειά του και όλα τα κοσμήματά τους, έρχεται στην Ελλάδα μέσω Τουρκίας. Εδώ μοιράζεται μια υπόγεια γκαρσονιέρα με μια άλλη οικογένεια από το Ιράν. Ο R.I. απευθύνεται σε διάφορες οργανώσεις, κυβερνητικές και μη, αλλά δεν παίρνει από πουθενά βοήθεια. Η απογοήτευση κορυφώθηκε, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, εξαιτίας την κακής αντιμετώπισής του από τις Ελληνικές Αρχές, οι οποίες έπαγαν να δείχνουν ευαισθησία λόγω του μεγάλου αριθμού περιστατικών που δέχονται καθημερινά.

β) Προβλήματα

Το σοβαρότερο πρόβλημα του R.I. αλλά και του κάθε πρόσφυγα είναι η αναγκαστική φυγή του από την πατρίδα του και η εγκατάστασή του σε μια ξένη κοινωνία, στην οποία όλα είναι άγνωστα (γλώσσα, ήθη, παραδόσεις, νοοτροπία κ.α.). Οι κρατικές παροχές είναι ανύπαρκτες γεγονός που κάνει τα πράγματα δυσκολότερα.

Ο συγκεκριμένος πρόσφυγας αντιμετώπιζε σοβαρά επιπρόσθετα προβλήματα σωματικής και ψυχικής υγείας εξαιτίας των βασανιστηρίων που υπέστη κατά τη διάρκεια της κράτησής του στη χώρα του. Επιπλέον έχοντας υπόψη ότι στις Αραβικές χώρες ο άνδρας είναι ο κύριος, αν όχι ο αποκλειστικός, υπεύθυνος για τη συντήρηση της οικογένειάς του,

καταλαβαίνουμε με τι άγχος και ανασφάλεια είναι επιφορτισμένος για την τύχη της οικογένειάς του.

Η σύζυγος, λιγομίλητη και σεμνή, δεν έδειξε να αντιμετωπίζει κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα υγείας πέρα από τα συνηθισμένα που προκαλεί τούτη η ιδιαίτερη κατάσταση.

Τα παιδιά, τέλος, δεν είχαν κάνει κανένα εμβόλιο και έπρεπε να εξετασθούν από παιδίατρο.

γ) Ενδοοικογενειακές σχέσεις.

Η οικογένεια ήταν αποδιοργανωμένη με πλήρη σύγχυση των ρόλων. Ο πατέρας δεν είχε την παραμικρή ευκαιρία να αποδείξει στον εαυτό του και στην οικογένειά του ότι είναι ικανός να την προστατέψει. Απόμακρος και κλεισμένος στον εαυτό του δεν έδινε καμιά ευκαιρία στη σύζυγο να τον πλησιάσει και να τον συμμεριστεί. Η συσσώρευση των προβλημάτων έκαναν τον πρόσφυγα επιθετικό ως προς τη σύζυγο και τα παιδιά, τα οποία εμφανώς φοβισμένα, δεν δέχονταν κανένα να τα πλησιάσει.

Δ. Διάγνωση.

Από την πρώτη κιόλας συνέντευξη η Κοινωνική Λειτουργός διαπίστωσε την κρισιμότητα της περίπτωσης και την ανάγκη για άμεση βοήθεια. Ο πρόσφυγας με χαμηλό το αίσθημα της αυτοεκτίμησης, επιφορτισμένος με άγχος, φόβο και ανασφάλεια, ήταν πλήρως ανίκανος να οργανώσει στοιχειωδώς τη ζωή του και να αντιμετωπίσει τα ποικίλα προβλήματα και τις αντιξοότητες. Τα βασανιστήρια άφησαν βαδύτατα τραύματα στην ψυχή και στο σώμα του.

Οι άδλιες συνθήκες κατοικίας και η έλλειψη οικονομικών πόρων δυσχέραιναν σημαντικά την κατάσταση χωρίς να αφήνουν περιώριο χρόνο στην κοινωνική λειτουργό να συστηματοποιήσει και να οργάνωσε τις ενέργειες για την επίτευξη των θεραπευτικών στόχων. Απ' την άλλη μεριά πάλι η Ελληνική Κοινωνία με την καχυπογία και τη δυσπιστία ώθησε

την οικογένεια στην απομόνωση. Η Κοινωνική Λειτουργός, όπως διαφαίνεται από τα παραπάνω, έπρεπε να αρχίσει από το μηδέν να δημιουργήσει τις συνθήκες ώστε να κινητοποιήσει τον πρόσφυγα και την οικογένειά του, ανασύροντας κρυμμένες ικανότητες από την προσωπικότητα του καθένα να εκμεταλλευτούν τις περιορισμένες δυνατότητες που του δίνει το καινούργιο περιβάλλον του.

β) Θεραπευτικοί στόχοι.

Ο αρχικός και κυριώτερος ίσως θεραπευτικός στόχος που έθεσε η Κοινωνική Λειτουργός ήταν η δημιουργία σχέσης εμπιστοσύνης ανάμεσα στην ίδια και την οικογένεια, πράγμα ιδιαίτερα δύσκολο, αφού οι πρόσφυγες - θύματα βασανιστηρίων είναι περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον καχύποπτοι και δύσπιστοι.

Η παραπομπή σε γιατρούς για τη θεραπεία, ψυχική και σωματική, του πρόσφυγα ήταν ένας άλλος θεραπευτικός στόχος ιδιαίτερα σημαντικός για την όλη διαδικασία αποκατάστασής του. Ο πρόσφυγας R.I. ήταν αναγκαίο να συνειδητοποιήσει, πέρα από τα παραπάνω, ότι βρίσκεται πια σε μια Δημοκρατική χώρα της Ευρώπης, όπου οι πολιτικές, θρησκευτικές και ιδεολογικές πεποιθήσεις δεν τιμωρούνται, ότι οι Ελληνικές Αρχές δεν συνηθίζουν να εισβάλλουν βίαια τις νύχτες στα σπίτια φιλήσυχων πολιτών και ότι η βία και το έγκλημα θεωρούνται απαράδεχτα κοινωνικά φαινόμενα.

Τέλος η δημιουργία κατάλληλων συνθηκών - ευκαιριών, η οικονομική, ψυχική και ηθική ενίσχυση θα ωθούσε την οικογένεια R.I. για κινητοποίηση, ώστε να εκμεταλλευτεί τις ικανότητες που διαθέτει και τις όσες δυνατότητες της δίνονται από τα περιβάλλον για να δημιουργήσει μια νέα ζωή.

γ) Προγραμματισμός.

Θέτοντας τους παραπάνω θεραπευτικούς στόχους η Κοινωνική Λειτουργός έπρεπε να κάνει αρχικά μια επίσκεψη κατ' οίκον, να διαπιστώσει τις ανάγκες έτσι ώστε να οργανώσει ομάδα εθελοντών για την κάλυψη των διαπιστωμένων πλέον αναγκών.

Η συνεργασία με τους γιατρούς είναι απαραίτητη, γιατί εκείνοι είναι που θα καθορίσουν τη διαδικασία θεραπείας του ασθενούς. Η ενημέρωση πάλι των γιατρών από την κοινωνική λειτουργό, για το παρελθόν και για τα ιδιαίτερα προβλήματα του συγκεκριμένου πρόσφυγα -- δύματος βασανιστηρίων θεωρείται αναγκαία, ώστε οι γιατροί α) να μεταχειριστούν με ειδικό τρόπο τον ασθενή β) να μην ζαφνιαστούν, αλλά να δείξουν υπομονή σε τυχόν απότομες ή περίεργες αντιδράσεις.

Η Κοινωνική Λειτουργός επίσης πρέπει να είναι ενήμερη για την νομική διαδικασία χορήγησης ασύλου, διότι η παροχή ασύλου από τις Ελληνικές Αρχές ή τα Ηνωμένα Έθνη συνεπάγεται αξιόλογες κοινωνικές παροχές όπως επίδομα, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη κ.α.

Τέλος, η Κοινωνική Λειτουργός απευδύνθηκε σε κυβερνητικούς και μη φορείς για την υλική και οικονομική συμπαράσταση της οικογένειας R.I.

δ) Εφαρμογή προγραμματισμού.

- Στις 14 Απριλίου η οικογένεια R.I. συναντήθηκε για πρώτη φορά με την Κοινωνική Λειτουργό και έπειτα από σύντομη επικοινωνία διαπιστώθηκε το επείγον την κατάστασης, γι' αυτό η επόμενη συνάντηση καθορίστηκε για την επόμενη μέρα.

- Στις 17 Απριλίου, η Κοινωνική Λειτουργός είδε ιδιαίτερος τον R.I., ο οποίος εξιστορεί το παρελθόν του χωρίς να αναφερθεί στα όσα υπέφερε κατά την κράτησή του σε φυλακή του Ιράκ. Καθορίζεται από την Κ.Λ. ιατρική εξέταση του πρόσφυγα από την γιατρό του Κέντρου.

- Στις 19 Απριλίου η γιατρός αφού εξέτασε την οικογένεια παρέπεμψε το περιστατικό σε ορθοπαιδικό, ωτοναρινγκολόγο και ψυχολόγο, ενώ τα παιδιά θεωρήθηκε αναγκαίο να εξεταστούν από παιδίατρο.

- Στις 20 Απριλίου η Κοινωνική Λειτουργός έρχεται σε τηλεφωνική επικοινωνία με τους γιατρούς καθορίζει την ημέρα συνάντησης με τον πρόσφυγα και ενημερώνει τους γιατρούς για την κατάστασή του.

- Από τις 24 έως 28 Απριλίου η Κοινωνική Λειτουργός και η οικογένεια επισκέπτονται τους γιατρούς. Ορίζονται φυσιοθεραπεία και φαρμακευτική αγωγή για τον πρόσφυγα, ενώ τα παιδιά παραπέμπονται σε κρατικό νοσοκομείο για εμβολιασμό. Η μητέρα είχε ανάγκη οδοντιάτρου.

- Στις 2 Μαΐου γίνεται επίσκεψη κατ' οίκον. Οι συνθήκες κατοικίας είναι άθλιες και αποφασίζεται η μετακόμιση της οικογένειας σε πιο ανθρώπινο σπίτι.

- Από τις 3-5 Μαΐου οργανώνεται η ομάδα εδελοντών, η οποία σε μικρό χρονικό διάστημα εξασφαλίζει τα απαραίτητα για τον εξοπλισμό του σπιτιού (έπιπλα, κουρτίνες, οικιακά σκεύη κ.α.).

Παράλληλα αρχίζει η διαδικασία πρόσφυγής και η συνεργασία Κοινωνικής Λειτουργού και Νομικού Συμβούλου.

- Η ανεύρεση σπιτιού με χαμηλό ενοίκιο είναι δύσκολη εξαιτίας της προκατάληψης και ανασφάλειας των Ελλήνων για τους αλλοδαπούς. Παρόλα αυτά στις 5 Ιουνίου βρίσκεται άνετη ημιπόγεια γκαρσονιέρα. Η Κοινωνική Λειτουργός όλο αυτό το διάστημα ερχόταν σε επαφή με μη κυβερνητικές οργανώσεις και κατάφερε να συγκεντρώσει χρηματικό ποσό, με το οποίο θα εξοφλούνταν τα ενοίκια των 4 πρώτων μηνών, και θα αγοραζόταν πάνες και γάλα των παιδιών για το επόμενο έτος. Επίσης η ομάδα εδελοντών θα παρείχε τρόφιμα στην οικογένεια για τους επόμενους 6 μήνες.

απάθεια της κοινής γνώμης, η οποία δεν αντιδρά στο όνομα της κοινωνικής ασφάλειας και τάξης.

Σε ότι αφορά την Ελλάδα, είναι κοινό μυστικό πλέον ότι βασανιστήρια γίνονται στις φυλακές και στα ανακριτικά άδυτα. Το κράτος έρχεται πρώτο να δώσει παράδειγμα βίας και εγκλήματος στους πολίτες. Έπειτα για ποιά προάσπιση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μιλάμε όταν η κυβέρνηση, πέρα από κάποιες συγχαρητήριες επιστολές, δεν παρέχει κανενός είδους υποστήριξη στα κέντρα αποκατάστασης προσφύγων και θυμάτων βασανιστηρίων. Εάν ο εθελοντισμός δεν πρόσφερε το πολύτιμο έργο του τα προαναφερθέντα κέντρα θα ήταν ανύπαρκτα. Το να εμπιστευτεί λοιπόν η κοινωνία την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην εξουσία είναι ουτοπία και εφησυχασμός.

Κι όμως η βοήθεια και οι υπηρεσίες που προσφέρουν τα Κέντρα αποκατάστασης προσφύγων και θυμάτων βασανιστηρίων είναι ουσιαστικές. Παρόλο που οι επιβιώσαντες έχουν υποστεί κάθε είδους κακουχία και κακομεταχείριση και έχουν στερηθεί το πιο πολύτιμο απ' όλα τα δικαιώματα αυτό της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, μπορούν να επανέλθουν με την κατάλληλη θεραπεία, γιατί η καταστροφή της προσωπικότητας τις περισσότερες φορές δεν είναι ολοκληρωτική. Βέβαια, τα τραύματα από τα ψυχολογικά βασανιστήρια θεραπεύονται δυσκολότερα απ' ότι τα σωματικά και συχνά οι πληγές της ψυχής παραμένουν ανοιχτές παρά τη θεραπεία και την επούλωση των σωματικών τραυμάτων. Όμως με την κατάλληλη φροντίδα και την ενεργό συμμετοχή επιστημόνων τα θύματα μπορούν να επανέλθουν. Ο ρόλος του Κοινωνικού Λειτουργού στη διαδικασία της θεραπείας είναι συντονιστικός, συμβουλευτικός, υποστηρικτικός, θεραπευτικός και βαρύνουσας σημασίας. Τέλος τονίζεται ότι στόχος δεν είναι η αφομοίωση των προσφύγων από την Ελληνική ή κάθε άλλη κοινωνία, αλλά η ενσωμάτωσή τους με την παράλληλη

διατήρηση παραδόσεων, αξιών, ηθών και εθίμων, γλώσσας και γενικά του πολιτισμού που έφεραν από τη χώρα προέλευσης, γιατί ας μη ξεχνάμε ότι η διαμονή των προσφύγων στη χώρα υποδοχής είναι προσωρινή.

(3) Κατάλυμα - Ξενώνα, που θα μπορούσε να εξυπηρετεί έκτακτες ανάγκες διανυκτέρευσης των εξυπηρετούμενων.

Οι υπηρεσίες αυτές θα έλυναν μεγάλο μέρος των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε. Ελπίζουμε ότι θα μπορέσουμε να διατηρήσουμε τις δραστηριότητες που ξεκινήσαμε και με το πέρασμα του χρόνου να βρούμε κι άλλους δρόμους, να βελτιώσουμε τα αδύνατα σημεία μας και να είμαστε σε θέση να προσφέρουμε περισσότερες παροχές.

Περίπτωση ζεύγους θυμάτων βασανιστηρίων

Η περίπτωση που ακολουθεί είναι χαρακτηριστική των υπηρεσιών που μπορεί να προσφέρει η Κοινωνική Υπηρεσία στο ΙΚΑΘΒ και των δυσκολιών που αντιμετωπίζει στο έργο της.

Το προφίλ του ζεύγους

Αφιξη: Νοέμβριος 1991, μέσω Τουρκίας
Ξένες Γλώσσες: Λίγα Αγγλικά
Παραπέμφθηκαν στο Κέντρο μας: Μάρτιος 1992
Από: Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες
Για: α) Πιστοποιητικό β) Προβλήματα υγείας

Κάτοχοι «Μπλέ Κάρτας»
Περίοδος επιδότησης: 6 μήνες
Καλυμμένοι για ιατρικές και φαρμακευτικές ανάγκες
Κουπόνια σίτισης

Ο σύζυγος

Βασανιστήρια
Φάλαγγα
La bagne (κρέμασμα σε
μπάρα από τους αγκώνες)
Ηλεκτροσόκ
Ξυλοδαρμοί

Η σύζυγος

Βασανιστήρια
Καψίματα με σίδηρο σε όλο
το μήκος των ποδιών
Ηλεκτροσόκ στο κεφάλι
Σεξουαλική κακοποίηση

Προβλήματα

Ορθοπεδικά προβλήματα

Ψυχολογικά προβλήματα

Κοινωνικά προβλήματα

Αλωπεκία

Γυναικολογικά προβλήματα

Γενική εικόνα της κατάστασης την περίοδο παραπομπής

Τέλος περιόδου επιδότησης
Δεν έχουν άδεια εργασίας
Δεν έχουν συγγενείς και φίλους στην Ελλάδα

Ανάγκες:

- Ιατρική φροντίδα
- Συναισθηματική στήριξη
- Επιδότηση για βασικές υλικές ανάγκες
- Στέγη και εργασία

Στόχος τους:

Πολιτικό άσυλο ή
Προώθηση σε άλλη χώρα

Στόχοι μας:

- Ιατρική αποκατάσταση
- Εξεύρεση στέγης-εργασίας
- Ενθάρρυνση, κινητοποίηση των δυνατοτήτων τους και συναισθηματική στήριξη

Ποιούς κινητοποίησε η κοινωνική λειτουργός της οργάνωσης:

- Μη κυβερνητικές οργανώσεις
- Τοπική Αυτοδιοίκηση
- Ομάδα Εθελοντών
- Εθελοντές Ιατροί
- Δημόσιο Νοσοκομείο
- Συνεργασία με άλλους κοινωνικούς λειτουργούς

Κοινωνική εργασία με το ζεύγος

Το ζευγάρι έφθασε στην Ελλάδα το Νοέμβριο του 1991 μέσω Τουρκίας χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα. Αναφέρθηκαν στις Ελληνικές Αρχές για την απόκτηση Πολιτικού Ασύλου και συγχρόνως τους ανέλαβε το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες. Από εκεί είχαν επιδότηση, τρόφιμα και κουπόνια σίτισης. Έμειναν σε ένα μικρό σπίτι στο κέντρο της Αθήνας και ο σύζυγος εργαζόταν περιστασιακά.

Η υπεύθυνη κοινωνική λειτουργός το Μάρτιο του 1992 τους παραπέμπει στο Ιατρικό Κέντρο Αποκατάστασης Θυμάτων Βασανιστηρίων με δύο αιτήματα: α) την εξέτασή τους για τυχόν δυνατότητα απόκτησης του πιστοποιητικού ότι είναι επιζήσαντες βασανιστηρίων (ώστε να προταθούν σαν ειδική περίπτωση για την πρόωξη τους σε άλλη χώρα μια και η αίτηση τους στις Ελληνικές αρχές είχε απορριφθεί). β) Την αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας τους και ψυχολογική βοήθεια που θα μπορούσε να συμπληρώσει τη συμβουλευτική δουλειά που είχε αρχίσει η κοινωνική λειτουργός. Οι δύο οργανώσεις

συ
συ
ΥΓ

κα

φό

κά

σφ

ός

μτ

τέ

ού

σε

κε

κε

σ

κ

χι

ζι

νι

σ

α

ά

μ

ρ

ζ

λ

τ

ς

μ

ς

ε

ε

τ

ε

1

συνεργάστηκαν μέχρι την ημέρα που η επιδότηση τους σταμάτησε. Στη συνέχεια η εποπτεία και η ευθύνη της περίπτωσης πέρασε στην Κοινωνική Υπηρεσία του ΙΚΑΘΒ.

Ξεκινώντας τη δουλειά μαζί τους τα πρώτα ζητήματα που αντιμετωπίστηκαν ήταν τα θέματα υγείας:

1) Ο σύζυγος, σύμφωνα με το ιστορικό του, υπέστη, κατά την κράτησή του, φάλαγγα, La barre, ηλεκτροσόκ στα γεννητικά όργανα, με αποτέλεσμα να έχει κάκωση στη δεξιά ποδοκνημική άρθρωση, άλγος στην οσφυϊκή μοίρα της σπονδυλικής στήλης, «ψυχρούς ώμους» και περιοδικό άλγος στα γεννητικά όργανα.

2) Η σύζυγος είχε υποστεί καψίματα με σίδηρο στα πέλματα και σε όλο το μήκος των ποδιών, ηλεκτροσόκ στο κεφάλι, σεξουαλική κακοποίηση. Το αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν ουλές στα κάτω άκρα, αλωπεκία και καταθλιπτικό σύνδρομο.

Και οι δύο είχαν μια λεπτομερή εξέταση από ορθοπεδικό σε Δημόσιο Νοσοκομείο. Ξεκίνησε προσπάθεια θεραπείας της αλωπεκίας από δερματολόγο καθώς και λεπτομερές γυναικολογική, μικροβιολογική εξέταση και ιατροφαρμακευτική αντιμετώπιση.

Στον σύζυγο προτάθηκε να ακολουθήσει ένα πρόγραμμα φυσικοθεραπείας στο Κέντρο και οι δυο μαζί ένα πρόγραμμα συναντήσεων με την ψυχολόγο του Κέντρου. Είχαμε να αντιμετωπίσουμε αρκετά προβλήματα υγείας που ήθελαν χρόνο για να υπάρξουν θετικά αποτελέσματα. Αντιμετωπίσαμε άρνηση του συζύγου να αποδεχθεί την πραγματικότητα της προσφυγικής του ιδιότητας και να προσαρμοστεί σ' αυτήν. Θεωρούσε ότι αρνούμενος να συνεργαστεί αντιστέκεται σε λύσεις προσωρινές και ανολοκλήρωτες. Ζητούσε συνεχώς πλήρη αναγνώριση από το Ελληνικό Δημόσιο ή τη διευκόλυνση του να προωθηθεί σε άλλη χώρα. Δέχτηκε να συνεργαστεί μόνο σε ό,τι είχε στόχο την επίτευξη μιας από τις δύο λύσεις. Τη φυσιοθεραπεία την εγκατάλειψε μετά τα πρώτα ραντεβού θεωρώντας ότι είναι κάτι που μπορεί να γίνει σε μια άλλη στιγμή.

Η σύζυγος, μικρή κοπέλα, αντιμετώπιζε την πραγματικότητα της νέας της ζωής μέσα από μια προσωπική θλίψη και μοναξιά, αλλά με θετική στάση. Ομολογώ ότι αγωνίστηκε με το δικό της τρόπο και με πολλή αγάπη για τον άνδρα της και τη σχέση τους. Κάτω από αυτές τις εκτιμήσεις η ψυχοθεραπεία ήταν ανεπιθύμητη από την αρχή και σχεδόν σε όλα τα ραντεβού η γυναίκα ερχόταν μόνη.

Στη συνάντηση των κοινωνικών λειτουργών των δύο οργανώσεων αποφασίστηκε, μετά την άμεση ιατρική αντιμετώπιση, όλες οι προσπάθειες να στραφούν α) στην εξεύρεση εργασίας, αν ήταν δυνατόν και για τους δύο, διότι η επιδότηση τους έληγε σύντομα και β) στις προσπάθειες για την μετακίνησή τους σε άλλη χώρα υποδοχής.

Εκείνη την εποχή ένα μέλος της εθελοντικής ομάδας του Κέντρου κινήθηκε γρήγορα και με τη συνεργασία της κοινωνικής λειτουργού του ΙΚΑΘΒ κατάφερε να παραχωρηθεί από ένα Δήμο της Αττικής μικρό διαμέρισμα για να

στεγάζει το Κέντρο επείγουσες περιπτώσεις. Την ίδια εποχή το επίδομα από το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες σταμάτησε και συγχρόνως ο ιδιοκτήτης τους ζήτησε να εγκαταλείψουν το νοικιασμένο διαμέρισμα.

Εκτιμώντας την κατάσταση, οι δύο κοινωνικοί λειτουργοί αποφασίζουν να δοθεί το διαμέρισμα του Δήμου σ' αυτό το ζευγάρι. Γίνεται μια συνάντηση μαζί τους, εξηγούνται ο τρόπος που βρέθηκε το διαμέρισμα, η απόφαση να τους δοθεί, οι υποχρεώσεις τους και τι περιμένουμε στο μέλλον και από τους δύο. Κυρίως ζητήθηκε η συνεργασία τους στην προσπάθεια να βρουν δουλειά για να αντιμετωπίσουν τα έξοδα τους και να προχωρήσουν τις διαδικασίες μεταναστευσης και μέσω άλλων οργανώσεων. Μέχρι να γίνουν οι διαδικασίες με το Δήμο και να βαφτεί το διαμέρισμα χρειάστηκε να μείνουν λίγες μέρες σε ξενοδοχείο, τα έξοδα του οποίου μοιράστηκαν οι δύο οργανώσεις.

Η εγκατάστασή τους στο διαμέρισμα πέρασε από αρκετά στάδια:

α) Ενημέρωσης και συμφωνίας του Δημοτικού Συμβουλίου.

β) Ενημέρωσης και αποδοχής του ζεύγους από τους άλλους ενοίκους. Αυτή ήταν μιά δύσκολη και επώδυνη διαδικασία. Το ζευγάρι κρατήθηκε μακριά από τις αντιπαραθέσεις που είχαν η κοινωνική λειτουργός και ο εθελοντής, ο οποίος ήταν πάντα παρών, στις συζητήσεις με τους ενοίκους. Η αποφασιστική στάση της Δημάρχου να επιμείνει βοήθησε πολύ στην καταλλαγή των ενοίκων.

γ) Η επίπλωση του χώρου ήταν μια συντονισμένη προσπάθεια κοινωνικής λειτουργού και εθελοντών, ώστε να εξασφαλισθούν γρήγορα είδη καθημερινής και οικιακής χρήσης, έπιπλα, σκεπάσματα και όλα τα απαραίτητα ενός νοικοκυριού.

δ) Η εγκατάσταση ολοκληρώνεται και ο εθελοντής, που από την αρχή βρίσκεται συνεχώς αρωγός της κοινωνικής λειτουργού σε όλες τις διαδικασίες, γίνεται ο συνδετικός κρίκος μεταξύ του ζεύγους, του Δήμου και του Κέντρου.

Πραγματοποιήθηκαν τακτικές επισκέψεις της κοινωνικής λειτουργού στο νέο διαμέρισμα του ζεύγους. Ο σύζυγος, ενώ απέιχε απ' όλες τις διαδικασίες εγκαταστάσεως, ήταν παρών σ' αυτές τις επισκέψεις.

Ένα μήνα μετά, με συγκρατημένη χαρά ενημερώνουν την κοινωνική λειτουργό, ότι οι σχέσεις τους με τους ενοίκους είναι ανέλπιστα καλές. Οι τελευταίοι ενδιαφέρονται γι' αυτούς και τους προσφέρουν γλυκά και είδη για το σπίτι τους, τους συστήνουν πηγές για να βρουν δουλειά και γενικότερα δηλώνουν με τον φιλικό τους τρόπο ότι είναι στη διάθεση του ζεύγους σε ώρα ανάγκης. Με την σειρά τους οι δύο σύζυγοι αρχίζουν να μιλάνε για τη διακόσμηση και το συμπλήρωμα του νοικοκυριού τους και κερνάνε γλυκά και καφέ. Η αλλαγή στη στάση και στη συμπεριφορά τους ήταν εμφανής και απρόσμενη.

Οι συνεντεύξεις της κοινωνικής λειτουργού στο σπίτι αραιώσαν. Ενθαρρύνθηκε η συναναστροφή του ζευγαριού με τον εθελοντή, ο οποίος ενημερώνει και ακολουθεί τις οδηγίες του κοινωνικού λειτουργού για τον χειρισμό της περίπτωσης.

Η ζωή τους δεν είχε πλέον αξεπέραστες δυσκολίες. Και οι δύο βρήκαν εργασία, μάλιστα ο σύζυγος στο επάγγελμά του. Αρκετό καιρό μετά, στο γρα-

φείο, με ζήτησε στο τηλέφωνο ο σύζυγος, κάτι που ποτέ πριν δεν είχε γίνει. Σε πάρα πολύ καλά Ελληνικά παραπονείται διότι δεν τους επισκέφθηκα, ενημερώνει ότι εργάζεται στην ειδικότητά του και με καλεί σπίτι τους.

Η επίσκεψη πήρε κοινωνικό χαρακτήρα. Χαμογελαστά πρόσωπα, σπίτι λαμπερό, ιστορίες από την πατρίδα τους, ελπίδα για το μέλλον στην Ελλάδα ή σε μια άλλη χώρα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βασανιστήρια και Ιατρικό Επάγγελμα. (4ο Διεθνές Συμπόσιο), IRCT, Κωνσταντινούπολη 1992.

Hanford, Susan: *Social Rehabilitation of Torture Survivors in Exile*, Torture RCT 94.

Jacobsen L., Vesti, P.: *Torture Survivors - A new group of patients*, Ilu Print, Denmark 1992.

Larsen, Nina: *Social Aspects in the Rehabilitation of Torture Victims*, RCT 5.1.1993.

Μπαμπασίκα, Ιωάννα: *Βασικά προβλήματα της νομικής θέσης των προσφύγων στην Ελλάδα. Εισήγηση στην (υπό δημοσίευση) Βαλκανική Συνάντηση της Αθήνας. Νοε. 1993*

Πίνιου - Καλλή, Μαρία: *Βασανιστήρια: Το πιο Καταστρεπτικό Όπλο Ενάντια στη Δημοκρατία. Διεθνές Συμπόσιο IRCT.*

Svendsen, G.: «Relieved of Psychological Complaints and Started on Education in spite of Ten Years of Torture» *Danish Social Worker's Journal*, (11/85).

Svendsen, G.: «When Dealing with Torture Victims Social Work Involves the Entire Family» *Danish Social Workers' Journal*, (11/85).

Γίνε δωρητής σώματος
Γίνε εθελοντής
αιμοδότης
Δίνεις Ζωή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

1. Πρόγραμμα τοπικής ενσωμάτωσης των προσφύγων - Η περίπτωση της Αθήνας
2. Άρθρα σχετικά με τους πρόσφυγες

Β' κοινό συνέδριο Κοινωνικών Λειτουργών
Ελλάδας- Κύπρου

"ΠΛΗΘΥΣΜΙΑΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΕ ΚΡΙΣΗ"

23-27 Μαΐου 1997, Ορθόδοξος Ακαδημία, Κολυμπάρι, Κρήτη

**Τίτλος: ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΕ ΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.**

Φορέας: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Εισηγήτρια: Παπαθανασοπούλου Ελενα
Κοινωνική Λειτουργός
Ψυχολόγος- πτυχιούχος φιλοσοφικής.

Αθήνα, Μαΐος 1997

Α' ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ορισμός:

Σύμφωνα με την σύμβαση της Γενεύης(1951), πρόσφυγας ορίζεται κάθε άνθρωπος ο οποίος λόγω δικαιολογημένου φόβου διώξης, λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων βρίσκεται έξω από την χώρα της οποίας είναι υπήκοος και ο οποίος εξαιτίας του φόβου του δεν μπορεί να επιστρέψει σε αυτήν.

Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες:

Το ΕΣΠ είναι μη κερδοσκοπικό σωματείο, το οποίο ιδρύθηκε το 1989 με σκοπό να βοηθήσει όσους χαρακτηρίζονται πρόσφυγες σύμφωνα με την Σύμβαση της Γενεύης του 1951 και το πρωτόκολλο της νέας Υόρκης του 1967. Το ΕΣΠ παρέχει: α)νομική προστασία μέσω της νομικής υπηρεσίας και β)προγράμματα κοινωνικής ενσωμάτωσης μέσω της κοινωνικής υπηρεσίας. Οι πόροι του σωματείου προέρχονται κυρίως από την Υπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών ,αλλά και από την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων (Ευρωπαϊκή Ένωση).Επίσης υπάρχουν πόροι από εισφορές μελών, κρατικές επιχορηγήσεις, δωρεές.

Ιστορική αναφορά- πληθυσμός

Η Ελλάδα υπήρξε μια από τις πρώτες χώρες που επικύρωσαν την σύμβαση της Γενεύης του 1951 και το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης του 1967 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων.Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1950 20.000 πρόσφυγες εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα, προερχόμενοι κυρίως από την Αρμενία,την Λευκορωσία και την Ρουμανία.Κατά την δεκαετία του 1970 εκατοντάδες πρόσφυγες από την Ανατολική Ευρώπη ζήτησαν άσυλο στην χώρα μας.Την ίδια περίοδο ζήτησαν άσυλο Αιθίοπες, Ιρακινοί Χριστιανοί, Βιετναμέζοι.Την δεκαετία του 1980 παρατηρήθηκε αύξηση των ατόμων που ζητούσαν άσυλο από χώρες της Μέσης Ανατολής όπως η Τουρκία, καθώς και από την Αιθιοπία και την Πολωνία.Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 παρατηρήθηκε αύξηση των προσφύγων από την Μέση Ανατολή, κυρίως Κούρδων από την Τουρκία, το Ιράν και το Ιράκ. Επίσης είχαμε αφίξεις από την πρώην Γιουγκοσλαβία, το Σουδαν, την Σομαλία, το Μπουρούντι, το Αφγανιστάν, την Συρία, την Σρι Λάνκα, κ.ά.Η πλειοψηφία των προσφύγων αυτών έγινε δεκτή από παραδοσιακές χώρες μετανάστευσης (ΗΠΑ, Καναδάς, Αυστραλία).

Υπολογίζεται πως σήμερα 5.000 περίπου πρόσφυγες ζουν στην χώρα μας. Ενας σημαντικός αριθμός από αυτούς θέλουν να παραμείνουν, προσβλέποντας στον επαναπατρισμό τους όταν εκλείψουν οι αιτίες που τους ανάγκασαν να φύγουν από τις πατρίδες τους. Ο ακριβής αριθμός των εγγεγραμμένων στην κοινωνική υπηρεσία του ΕΣΠ είναι δύσκολο να υπολογιστεί καθώς αρκετοί από τους πρόσφυγες παύουν να επικοινωνούν με τον κοινωνικό τους λειτουργό αφού λύσουν τα βασικά βιοτικά και συναισθηματικά τους προβλήματα.Αλλοτε πάλι εγκαταλείπουν την χώρα παράνομα. Τα στοιχεία που χρησιμοποιούμε αναφέρονται στον αριθμό των "ενεργών" περιπτώσεων που έχουν επικοινωνήσει με την οργάνωση κατά το

τελευταίο εξάμηνο. Οι ενεργές περιπτώσεις του ΕΣΠ είναι περίπου 300 (750 άτομα).

Νομικές κατηγορίες:

Υπάρχουν αυτή τη στιγμή οι εξής κατηγορίες προσφύγων:

α) Εκείνοι που έχουν υποβάλει αίτηση ασύλου για πρώτη ή δεύτερη φορά αλλά δεν υπάρχει ακόμη απάντηση από τις ελληνικές αρχές.

β) Εκείνοι που δεν έχουν λάβει άσυλο και δεν έχουν χαρακτηριστεί επίσημα "πολιτικοί πρόσφυγες", αλλά οι αρχές τους χορήγησαν άδεια παραμονής για έξι μήνες (η οποία συχνά ανανεώνεται) για ανθρωπιστικούς λόγους. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν μέχρι στιγμής ιατροφαρμακευτική κάλυψη, ούτε δικαιούνται άδεια εργασίας. Παρόλα αυτά σε περιπτώσεις επείγουσας ιατρικής ανάγκης εξυπηρετούνται από τα δημόσια νοσοκομεία σε ανθρωπιστική βάση.

γ) Πολιτικοί Πρόσφυγες, οι οποίοι έλαβαν πολιτικό άσυλο και στους οποίους χορηγείται άδεια παραμονής για ένα χρόνο, η οποία ανανεώνεται.

Β' ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΕΟΑΦΙΧΘΕΝΤΕΣ- ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΑΣΥΛΟ-ΑΝΑΓΚΕΣ:

Οι πρόσφυγες φθάνουν στην Ελλάδα έχοντας εγκαταλείψει περιουσίες και πολλές φορές και μέλη της οικογένειάς τους στην προσπάθειά τους να διαφύγουν τον κίνδυνο. Συχνά έχουν δει συγγενείς, φίλους, συνεργάτες, να φυλακίζονται, να εξαφανίζονται και να εκτελούνται. Αρκετοί έχουν αντιμετωπίσει και οι ίδιοι βασανιστήρια, απειλές και φυλακίσεις. Συχνά φθάνοντας στην χώρα μας βρίσκονται σε απόγνωση. Αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης αφού δεν έχουν σταθερή εργασία, στερούνται πόρων και η αγωνία τους μπροστά στο φάσμα του κοινωνικού αποκλεισμού και της ανασφάλειας για το μέλλον είναι τεράστια.

Οι νεοαφιχθέντες πρόσφυγες αντιμετωπίζουν πολλά βιοτικά καταρχήν προβλήματα. Έχουν έρθει σε μια χώρα με διαφορετικό πολιτισμό, της οποίας δεν γνωρίζουν την γλώσσα. Συχνά δεν έχουν στέγη, ούτε γνωστούς συμπατριώτες που θα μπορούσαν να τους φιλοξενήσουν. Δεν έχουν δουλειά. Η αγώνια τους μπροστά στο φάσμα της πείνας, ιδιαίτερα όταν έχουν παιδιά είναι έκδηλη.

Πολλές φορές συνυπάρχουν και προβλήματα υγείας, είτε από φυσικές αιτίες είτε ως αποτέλεσμα βασανισμών ή κακών συνθηκών ζωής. Τα παιδιά τους εγγραφόμενα σε ελληνικά σχολεία δυσκολεύονται στην αρχή στο θέμα της γλώσσας, ενώ κανείς στο σπίτι δεν μπορεί να τα βοηθήσει στα μαθήματα.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι πολλές φορές οι πρόσφυγες πρέπει να συνειδητοποιήσουν πως χρειάζονται επανεκπαίδευση γιατί δεν μπορούν να εξασκήσουν στην Ελλάδα το επάγγελμα που είχαν στην χώρα τους (π.χ. πρώην στρατιωτικοί).

Οι άνθρωποι αυτοί ζουν συχνά μέσα σ' έναν κόσμο ιδιαίτερων συνθηκών που έχουν από την πατρίδα τους και οι οποίες πιθανόν να βρίσκονται σε ασυμφωνία με τις συνθήκες της κοινωνίας που τους φιλοξενεί. Τα παιδιά τους μεγαλώνουν σ' έναν κόσμο αντιφατικών αξιών.

Ένα άλλο βασικό χαρακτηριστικό είναι ότι οι πρόσφυγες συγκεντρώνονται στα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας μας και ιδιαίτερα στην Αθήνα, φαινόμενο το οποίο εξηγείται από τις τάσεις της Ελληνικής κοινωνίας στην οποία έρχονται να ενταχθούν (π.χ. οι σημαντικότερες υπηρεσίες συγκεντρώνονται στην περιοχή του λεκανοπεδίου Αττικής).

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ:

Καθ' όλη τη διάρκεια του τελευταίου αιώνα η αστικοποίηση υπήρξε χαρακτηριστικό φαινόμενο στην Ελλάδα. Η αναλογία του πληθυσμού της Αθήνας σε σχέση με τον συνολικό πληθυσμό έχει αυξηθεί από 3,5% το 1853 σε 30% το 1991. Σύμφωνα με τα στοιχεία του 1991, ο πληθυσμός της Ελλάδας ανέρχεται στα 10.524.000 άτομα από τα οποία τα 3.072.922 διαμένουν στην περιοχή Αθηνών. Η αστυφιλία είναι ένα φαινόμενο που συνεχίζεται. Η αστικοποίηση αποτελεί έναν από τους σημαντικούς παράγοντες που συνδέονται με την ανεργία η οποία είναι πολύ υψηλή στην περιοχή της

Αθήνας και δείχνει ανοδικούς ρυθμούς. Για παράδειγμα ενώ οι δείκτες ανεργίας το 1989 κυμαίνονταν στο 9,41 για την Αθήνα και στο 7,46 για την υπόλοιπη χώρα, το 1993 κυμάνθηκαν στο 11,45 για την Αθήνα και στο 9,67 για την υπόλοιπη Ελλάδα.

Η μετακίνηση των Ελλήνων προς τα μεγάλα αστικά κέντρα επηρεάζει και τους πρόσφυγες από τη στιγμή που θα βρεθούν στην χώρα μας. Η μεγάλη πλειοψηφία των προσφύγων εγκαθίσταται στην Αθήνα ασχέτα αν προέρχεται από αγροτική ή αστική περιοχή. Συνεπώς οι άνθρωποι αυτοί τελικά αστικοποιούνται.

Ο προσφυγικός πληθυσμός όμως είναι πιο ευάλωτος από τον Ελληνικό σε ορισμένα συνοδά χαρακτηριστικά της αστικοποίησης όπως η ανεργία και η κοινωνική απομόνωση. Για τον λόγο αυτό χρειάζεται να εξεταστεί προσεκτικά ποιά από τις διεθνώς παραδεκτές μόνιμες λύσεις είναι κατάλληλη για τους ανθρώπους που ζητούν άσυλο στον Ελληνικό χώρο.

ΜΟΝΙΜΕΣ ΛΥΣΕΙΣ:

Τρεις θεωρείται ότι είναι οι μόνιμες λύσεις στο προσφυγικό πρόβλημα:

α) Εθελοντικός επαναπατρισμός. Οπου αυτή η λύση είναι δυνατή, θεωρείται σαν η καλύτερη από την Υπατη Αρμοστεία.

β) Μετανάστευση. Από τη στιγμή που η χώρα μας έγινε χώρα ασύλου (1993) τα μεταναστευτικά προγράμματα έχουν μειωθεί σημαντικά.

γ) Ενσωμάτωση. Η λύση της ενσωμάτωσης αφορά την ομαλοποίηση της ζωής του προσφύγα στην χώρα που φιλοξενείται, την ανεξαρτοποίησή του από προγράμματα παροχών, την αυτάρκειά του, την ένταξή του στην ευρύτερη κοινότητα.

Εφόσον οι ευκαιρίες για μετανάστευση έχουν σημαντικά μειωθεί με την αλλαγή της πολιτικής στο θέμα της χορήγησης ασύλου και εφόσον η λύση του επαναπατρισμού δεν είναι εφικτή για την μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων, δίνεται πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα στην λύση της ενσωμάτωσης. Εντούτοις για εκείνους που οι αρχές τους έχουν χορηγήσει άδεια παραμονής για ανθρωπιστικούς λόγους η λύση της ενσωμάτωσης δεν είναι εφικτή εφόσον δεν έχουν άδεια εργασίας ούτε δικαιούνται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Η χορήγηση πολιτικού ασύλου από την άλλη μεριά δεν εξασφαλίζει την επιτυχή ενσωμάτωση, εφόσον οι πρόσφυγες υπόκεινται κι αυτοί στην αυξανόμενη ανεργία, στην οποία είναι μάλιστα πολύ πιο ευάλωτοι από τον τοπικό πληθυσμό.

Από τα προαναφερθέντα είναι φανερό ότι για την επιτυχή βοήθεια των προσφύγων τα προγράμματα βοήθειας, εκτός από τις βασικές παροχές με τις οποίες μέχρι πρόσφατα βοηθούσαν τους ανθρώπους που αντιμετώπιζαν σοβαρή κρίση, χρειάστηκε να στραφούν στην κοινότητα. Η έμφαση στην ανάπτυξη κοινοτικών προγραμμάτων θεωρείται ότι μπορεί να συμβάλλει στην αντιμετώπιση των δυσκολιών που προκύπτουν από την συγκέντρωση των ανθρώπων αυτών σε μια μεγαλούπολη όπως η Αθήνα, και στην επιτυχή εφαρμογή της λύσης της ενσωμάτωσης.

Στην συνέχεια αφού γίνει μια σύντομη αναφορά στα βασικά προγράμματα του ΕΣΠ θα αναλυθεί το πρόγραμμα κοινοτικής παρέμβασης.

Γ' ΤΡΟΠΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

1. ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΣΠ:

*** Βραχυχρόνια οικονομική βοήθεια.**

Περιλαμβάνει: βοήθημα για διατροφή, βοήθημα για μια επείγουσα ανάγκη, περιορισμένη σε χρόνο επιδότηση, κυρίως για νεοαφιχθέντες ή ευάλωτες περιπτώσεις.

*** Στέγαση**

Οι πρόσφυγες διαμένουν στην περιοχή Αθηνών σε σπίτια που νοικιάζουν. Συχνά χρειάζονται βοήθεια για ανεύρεση στέγης. Για ορισμένες ευάλωτες περιπτώσεις, όπως ασυνόδευτες μητέρες μπορεί να βρεθεί στέγη σε ξενώνες κατόπιν συνεργασίας.

*** Υγεία, εκπαίδευση**

Η κοινωνική υπηρεσία συνεργάζεται με φορείς υγείας και εκπαίδευσης όταν χρειάζεται για την εξυπηρέτηση των προσφύγων.

*** Επαγγελματική αποκατάσταση- γλώσσα**

Σε συνεργασία με ανάλογους φορείς διοργανώνονται μαθήματα ελληνικών για ενηλίκους και προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης. Την χρονιά 1995-1996 διοργανώθηκε για πρώτη φορά σεμινάριο εκπαίδευσης σε μαγειρική και ζαχαροπλαστική για πολιτικούς πρόσφυγες σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ.

Επίσης δίνονται βοηθήματα σε πρόσφυγες που μπορούν να δημιουργήσουν την δική τους δουλειά.

Αλλα προγράμματα του ΕΣΠ για την βοήθεια των προσφύγων είναι η διοργάνωση πολιτιστικών δραστηριοτήτων, η συνεργασία με αρμόδιους φορείς για αποστολή των παιδιών στις καλοκαιρινές κατασκηνώσεις, η συνεργασία με εθελοντές, η διερεύνηση για προσφορές σε μορφή δωρεάς, κ.ά.

2. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Όπως ήδη έχει αναφερθεί η αστικοποίηση οδηγεί τους πρόσφυγες, όπως και τους Έλληνες, στα μεγάλα αστικά κέντρα και ιδιαίτερα στην Αθήνα. Οι πρόσφυγες των αστικών περιοχών είναι πιο ευάλωτοι από τους ντόπιους στις συνέπειες της αστικοποίησης και της οικονομικής κρίσης όπως η ανεργία και η φτώχεια. Θεωρείται πως η κοινοτική παρέμβαση είναι η λύση που μπορεί να συμβάλει ουσιαστικά στην υπέρβαση των δυσκολιών που δημιουργούν κρίση στην ζωή των προσφύγων (π.χ. κοινωνική απομόνωση, πολιτισμική αποστέρηση, κ.ά.)

Η κοινοτική παρέμβαση μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα από την δημιουργία κοινοτικών κέντρων σε περιοχές - δήμους όπου παρατηρείται μεγάλη συγκέντρωση προσφύγων. Τα κέντρα αυτά μπορούν να διευκολύνουν την ενσωμάτωση των προσφύγων στον κοινωνικό τους περίγυρο καθώς : α)

μπορούν να λειτουργήσουν ως καταλύτες επικοινωνίας με τον τοπικό πληθυσμό δημιουργώντας ευκαιρίες για κοινές δραστηριότητες. β) διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των προσφύγων, γ) διοργανώνεται σε αυτά η λειτουργία ομάδων καθώς και εκπαιδευτικών και ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων και δ) παρέχεται συμβουλευτική.

Ο κοινωνικός λειτουργός του κοινοτικού κέντρου μπορεί επίσης να συνδέσει τους πρόσφυγες με τις τοπικές υπηρεσίες που λειτουργούν για τον υπόλοιπο πληθυσμό κάνοντας τις κατάλληλες επαφές. Η εξυπηρέτηση των προσφύγων από τις τοπικές υπηρεσίες διευκολύνει την ενσωμάτωση και ένταξή τους.

Επιπλέον σε ένα τέτοιο κοινοτικό κέντρο προάγεται η αλληλοβοήθεια και η αυτοβοήθεια μέσω των κατάλληλων ομάδων. Οι ομάδες αυτοβοήθειας μπορούν να προσφέρουν ουσιαστική βοήθεια στους νεοαφιχθέντες σε δύσκολα για αυτούς προβλήματα όπως η ανεύρεση στέγης, η επικοινωνία με τον γιατρό του νοσοκομείου, η πληροφόρηση για την χρησιμοποίηση της συγκοινωνίας, κ.ά.

Η δημιουργία ομάδων αυτοβοήθειας μπορεί να διευκολύνει τους ανθρώπους αυτούς να συνειδητοποιήσουν ότι δεν αποτελούν οι ίδιοι πρόβλημα αλλά ότι αντιμετωπίζουν ένα πρόβλημα. Οι άνθρωποι διαθέτουν πολλές ικανότητες να κατανοήσουν τι τους συμβαίνει και να δράσουν. Η δράση μέσα από ομάδες αυτοβοήθειας και αλληλοβοήθειας δίνει την δυνατότητα στους ανθρώπους να νοιώσουν αισιόδοξοι καθώς αποκτούν την συναίσθηση ότι κάνουν προσπάθεια να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες τους. Η προσπάθεια αυτή τους βοηθά να αποφύγουν την εξάρτηση και να αποκτήσουν μια θετική στάση ζωής.

Η αίσθηση του ανήκειν σε μια κοινότητα είναι μια βασική ψυχοκοινωνική ανάγκη. Η κοινοτική παρέμβαση έχει συνεπώς έναν διπλό στόχο: Αφενός μπορεί να λειτουργήσει καταλυτικά μεταξύ των προσφύγων έτσι ώστε να δημιουργήσουν την δική τους κοινότητα αναπτύσσοντας πολιτιστικές, εκπαιδευτικές, και άλλες δραστηριότητες. Αφετέρου μπορεί να λειτουργήσει ως γέφυρα διασύνδεσης με την ευρύτερη πολιτιστική κοινότητα, διευκολύνοντας την ενσωμάτωση των προσφύγων σ' αυτήν.

***ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ**

Για την καλύτερη εξυπηρέτηση των προσφύγων το ΕΣΠ αποφάσισε από τον Νοέμβριο του 1996 να ξεκινήσει την δημιουργία δύο κοινοτικών προγραμμάτων το ένα στον δήμο Αθήνας (1ο και 4ο διαμέρισμα) και το άλλο στον δήμο Περιστερίου, με προοπτική αργότερα να επεκτείνει την κοινοτική παρέμβαση και σε άλλες περιοχές.

Για την δημιουργία κοινοτικών κέντρων για πρόσφυγες ακολουθείται μια σειρά ορισμένων σταδίων:

Στάδια δημιουργίας κοινοτικών κέντρων για πρόσφυγες

Προστάδιο: Διασαφήνιση στόχων και σκοπών

1ο στάδιο: Συλλογή πληροφοριών ◊ Πηγές της κοινότητας
◊ Συγκέντρωση στοιχείων για τα χαρακτηριστικά του πληθυσμού

2ο στάδιο: ◊ Επισκέψεις στους πρόσφυγες και ενημέρωση για την κοινοτική προσέγγιση

◇ Ανίχνευση των αναγκών των προσφύγων σύμφωνα με έρευνα: (Προσδοκίες, ανάγκες, προτεραιότητες, επιθυμία συμμετοχής, φυσικοί ηγέτες)

◇ Ανεύρεση των φυσικών ηγετών

◇ προσδιορισμός των ευάλωτων περιπτώσεων

3ο στάδιο: Σχεδιασμός των προγραμμάτων με συμμετοχή των προσφύγων σύμφωνα με:

◇ την εκτίμηση αναγκών

◇ τις πηγές της κοινότητας

4ο στάδιο: Για την εφαρμογή των προγραμμάτων:

◇ συνεργασία με τις αρχές, με οργανισμούς, υπηρεσίες, μη Κυβερνητικές οργανώσεις (ανεύρεση χώρου, υλικού κ.ά.)

◇ εύρεση εθελοντών

◇ εύρεση μεταφραστών (εφόσον χρειάζεται)

◇ εκπαίδευση εθελοντών σε θέματα προσφύγων

5ο στάδιο: Εφαρμογή των προγραμμάτων

◇ καθορισμός υπευθυνοτήτων

◇ συναντήσεις με τους εθελοντές

6ο στάδιο: Διαρκής αξιολόγηση

◇ προγραμμάτων και δραστηριοτήτων με βάση την επανεκτίμηση αναγκών ή τυχόν νέες εξελίξεις

◇ εθελοντών, βοηθών και αντιπροσώπων των προσφύγων έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ανταπόκριση του προγράμματος στις ανάγκες

Η ανατροφοδότηση των ανωτέρω σταδίων πρέπει να είναι διαρκής.

Για την δημιουργία του οποιουδήποτε προγράμματος είναι απαραίτητη η **καταγραφή των χαρακτηριστικών** του προσφυγικού πληθυσμού:

◆ Πόσοι πρόσφυγες διαμένουν στην περιοχή?

◆ Κατανομή με βάση ηλικία και φύλο

◆ Που ζουν?- γνωρίζονται μεταξύ τους?

◆ Από ποιές χώρες προέρχονται?

◆ Σχέσεις με τον υπόλοιπο πληθυσμό (είναι καλοδεχούμενοι ή όχι)

◆ Μιλούν Ελληνικά?- ντύνονται με διαφορετικό τρόπο?- Έχουν εμφανώς διαφορετική εμφάνιση?

◆ Είναι η οικογένειά τους μαζί τους?- υπάρχουν άρρωστοι ή υπερήλικες ανάμεσά τους?

◆ Ποιές είναι οι πηγές της τοπικής κοινότητας?- έχουν πρόσβαση σε αυτές?- είναι επαρκείς?- μπορούν να δεχθούν την εξυπηρέτηση των προσφύγων σαν επιπρόσθετο πληθυσμό?- μήπως χρειάζονται αλλαγές για να μπορέσουν να εξυπηρετήσουν και τους πρόσφυγες? (π.χ. επιπλέον υλικό, χώρους κλπ.)

◆ Είναι οι τοπικές πηγές προδιατεθειμένες θετικά στην προοπτική αυτή?- ποιά είναι η στάση τους?- ποιά είναι η στάση των προσφύγων απέναντι στην τοπική κοινότητα?

Αφού εξεταστούν τα παραπάνω θέματα μπορεί να προχωρήσει η δημιουργία του κοινοτικού κέντρου με βάση τις ανάγκες των προσφύγων. Το κοινοτικό κέντρο μπορεί να έχει τις εξής **λειτουργίες**:

Α. ανταλλαγή πληροφοριών:

◆ Παροχή πληροφοριών στους πρόσφυγες για τις πηγές της κοινότητας

❖ Παροχή πληροφοριών στην κοινότητα για τις ανάγκες των προσφύγων

Β.ομαδικές συναντήσεις:

❖ Ομάδες παιδιών

❖ Ομάδες γυναικών

❖ Μεικτές ομάδες προσφύγων και Ελλήνων κατοίκων της κοινότητας

❖ Ομάδες πολιτιστικού προσανατολισμού για νεοαφιχθέντες

Γ.συμβουλευτικές υπηρεσίες:

❖ Σε πρόσφυγες

❖ Σε ευάλωτες περιπτώσεις ή ειδικές ομάδες προσφύγων

❖ Σε επαγγελματίες της περιοχής(π.χ. σε υπηρεσίες υγείας,εκπαίδευσης)

❖ Σε πιθανούς εργοδότες

❖ Σε γείτονες και άλλους Έλληνες που έρχονται σε επαφή με πρόσφυγες

Δ.εκπαιδευτικές δραστηριότητες:

❖ Τάξεις υποστηρικτικών μαθημάτων για παιδιά εφόσον οι γονείς τους δεν μπορούν να τα βοηθήσουν στα μαθήματα του σχολείου.

❖ Μαθήματα Ελληνικών (για ενήλικες και παιδιά)

❖ Μαθήματα γλωσσών των χωρών προέλευσης ώστε να μην αποκτώνται τα παιδιά από τον πολιτισμό τους

❖ Εκπαίδευση από πρόσφυγες με τα ανάλογα προσόντα(π.χ. εκπαιδευτικοί)

❖ Μαθήματα απόκτησης ικανοτήτων του τύπου "κάντο μόνος σου"

❖ Ευαισθητοποίηση των παιδιών των σχολείων της κοινότητας

Ε.ψυχαγωγικές δραστηριότητες:

❖ Για πρόσφυγες

❖ Για πρόσφυγες και Έλληνες της κοινότητας

ΣΤ.σύνδεση προσφύγων και Ελλήνων κατοίκων

❖ Επαφές με συλλόγους γονέων

❖ Δραστηριότητες από κοινού με διάφορους τοπικούς φορείς

Με βάση τις ανωτέρω βασικές αρχές το ΕΣΠ προχώρησε στηνκοινοτική παρέμβαση σε δύο περιοχές που παραδοσιακά συγκεντρώνουν μεγάλο αριθμό προσφύγων: α) στο 1ο και 4ο διαμέρισμα του Δήμου Αθήνας και β) στον Δήμο Περιστερίου.Στην συνέχεια θα γίνει περιγραφή του κοινοτικού προγράμματος του 1ου και 4ου διαμερίσματος.

Κοινότητα 1ου και 4ου διαμερίσματος Δήμου Αθήνας

Το πρόγραμμα κοινοτικής παρέμβασης στην περιοχή Αθηνών ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 1996. Σαν βασικός στόχος τέθηκε η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ανεξαρτοποίηση των προσφύγων από τα προγράμματα παροχών. Σαν τρόποι επίτευξης του σκοπού αυτού θεωρήθηκαν: α)η συνειδητοποίηση από τους πρόσφυγες ότι είναι ικανοί να αυτοεξυπηρετηθούν εφόσον αποκτήσουν την κατάλληλη πληροφόρηση για τις πηγές της κοινότητας,β)η ανάπτυξη του πνεύματος της αυτοβοήθειας και της αλληλοβοήθειας μεταξύ των προσφύγων γ) η οικονομική τους ανεξαρτοποίηση με την εύρεση εργασίας.

Βασική προεργασία της κοινοτικής ανάπτυξης θεωρήθηκε η καταγραφή των προβλημάτων και αναγκών καθώς και των ικανοτήτων των ανθρώπων που διαμένουν στο κέντρο της Αθήνας.Η καταγραφή αυτή έγινε με επισκέψεις του κοινωνικού λειτουργού του προγράμματος στα σπίτια και την συμπλήρωση ενός ειδικά κατασκευασμένου ερωτηματολογίου. Παράλληλα συγκεντρώθηκαν

βασικά δημογραφικά χαρακτηριστικά του πληθυσμού αυτού.

Από την ανωτέρω διερεύνηση προκύπτει ότι:

Στην περιοχή του 1ου και 4ου διαμερίσματος υπάρχουν αυτή τη στιγμή 71 περιπτώσεις προσφύγων ή 158 άτομα. Από αυτούς οι 30 είναι οικογένειες. Οι περιπτώσεις που χαρακτηρίζονται ως ευάλωτες (π.χ. υπερήλικες, ασυνόδευτες μητέρες, άτομα με χρόνιες σοβαρές παθήσεις, θύματα βασανισμών κ.ά.) ανέρχονται στις 10. Βέβαια τα στοιχεία αυτά βρίσκονται σε μια διαρκή αναδιαμόρφωση καθώς συνεχώς υπάρχουν νέες αφίξεις προσφύγων στην χώρα μας.

Οι μεγαλύτερες ανάγκες που καταγράφηκαν από την διερεύνηση αυτή αφορούσαν: α) την νομική κατάσταση των προσφύγων (πολλές φορές η απάντηση στο αίτημά τους για άσυλο καθυστερεί μέχρι και έναν χρόνο με αποτέλεσμα να παραμένουν χωρίς "χαρτιά" στην χώρα μας και να μην μπορούν να εργαστούν νόμιμα), β) την εκπαίδευση των παιδιών τους (ανάγκη για μαθήματα Ελληνικών και για τεχνικά επαγγέλματα), και γ) θέματα υγείας. Μεγάλη φάνηκε να είναι η αγωνία των προσφύγων μπροστά στο φάσμα του κοινωνικού αποκλεισμού. *Επιθυμία όλων ήταν η εξίσωση της ζωής τους με την ζωή του μέσου Έλληνα.*

Παράλληλα με την διερεύνηση των αναγκών των προσφύγων άρχισε και η διερεύνηση των πηγών της κοινότητας μέσα από διαρκείς επαφές με διάφορους φορείς. Στα πλαίσια της προσέγγισης αυτής έγιναν συνεργασίες με δημόσια νοσοκομεία, με την Αρχιεπισκοπή Αθηνών, με κρατικές οργανώσεις και υπηρεσίες (όπως ΕΟΠ, ΠΙΚΠΑ, Υπουργείο παιδείας κ.ά.), με μη κυβερνητικές οργανώσεις όπως η εθελοντική εργασία, οι γιατροί χωρίς σύνορα, κ.ά. Επίσης έγιναν συνεργασίες με διάφορες υπηρεσίες του Δήμου Αθηναίων όπως η Διεύθυνση Κοινωνικής Μέριμνας, το Γραφείο Υγείων πόλεων, ο ΟΝΑ, τα πολιτιστικά κέντρα της περιοχής Εξαρχείων και Αγίου Γεωργίου, τα διαμερισματικά συμβούλια και τα δημοτικά ιατρεία.

Επίσης έγινε εκτίμηση της διάθεσης και της ικανότητας των τοπικών πηγών να εξυπηρετήσουν τον προσφυγικό πληθυσμό. Γενικά η στάση και η ανταπόκριση φαίνεται να είναι θετική. Η στάση των προσφύγων επίσης απέναντι στην ιδέα της κοινότικης παρέμβασης δείχνει ιδιαίτερα θετική και πολλοί εξέφρασαν την επιθυμία να συμμετέχουν στην διοργάνωση. Λόγω της ανομοιογένειας του πληθυσμού (οι πρόσφυγες της περιοχής προέρχονται από 13 διαφορετικές χώρες) δεν στάθηκε δυνατό να ανευρεθεί φυσικός ηγέτης, πράγμα που θα ήταν ιδιαίτερα βοηθητικό.

Με την συμπλήρωση των 3 πρώτων σταδίων της δημιουργίας κοινοτικού κέντρου για πρόσφυγες, το πρόγραμμα πέρασε στην φάση του σχεδιασμού δραστηριοτήτων.

* Δραστηριότητες:

Μέχρι στιγμής δεν έχει βρεθεί χώρος για την στέγαση του κοινοτικού κέντρου. Συνεπώς δεν είναι εφικτή η πλήρης ανάπτυξη των προγραμμάτων που απαιτούνται. Εντούτοις έχουν γίνει οι σχετικές επαφές με διάφορους φορείς για την παραχώρηση ενός κατάλληλου χώρου και φαίνεται να υπάρχει θετική ανταπόκριση. Οι δραστηριότητες που ξεκίνησαν τον Μάρτιο του 1997 είναι οι εξής:

α) Ομάδα γυναικών:

Έχουν μέχρι στιγμή γίνει 3 συναντήσεις της ομάδας γυναικών στον χώρο του πολιτιστικού κέντρου του Δήμου Αθηναίων στην περιοχή των Εξαρχείων. Στις

συναντήσεις αυτές δόθηκαν πληροφορίες στις γυναίκες για θέματα α) υγείας. Πληροφόρηση για νοσοκομεία και ιατρεία της περιοχής και για τον τρόπο εξυπηρέτησης (π.χ. ραντεβού, κλήση του 166 κ.ά.) β) για θέματα εργασίας όπως ιδέες για αναζήτηση εργασίας, ανταλλαγή εμπειριών των γυναικών για την αναζήτηση εργασίας, πληροφορίες για την έκδοση της άδειας εργασίας, κ.α. γ) για θέματα επαγγελματικής εκπαίδευσης. Πληροφορίες για σχολές κρατικές (όπως οι σχολές του ΟΑΕΔ) και ιδιωτικές (π.χ. σχολές κομμωτικής). Συμβουλευτική για την επαγγελματική εκπαίδευση των εφήβων παιδιών των προσφύγων, ιδιαίτερα σε περιπτώσεις όπου οι σπουδές δεν είναι εφικτές.

Τις συναντήσεις παρακολούθησαν περίπου 10 γυναίκες. Το πρόγραμμα αυτό συνεχίζεται και τον Μάιο και Ιούνιο 1997.

Δυσκολίες: Βασική δυσκολία υπήρξε η ανομοιογένεια του πληθυσμού. Οι γυναίκες προέρχονταν από διαφορετικές χώρες με αποτέλεσμα να μην έχουν την ίδια μητρική γλώσσα. Επίσης δεν χρησιμοποιούσαν όλες την Ελληνική. Ορισμένες μπορούσαν να επικοινωνήσουν μόνο στα αγγλικά ή στα γαλλικά. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την τάση σχηματισμού υποομάδων κατά την διάρκεια της ομαδικής διεργασίας, ανάλογα με την μητρική γλώσσα, με στόχο την μετάφραση στην συμπατριώτισσα που δεν καταλάβαινε καλά τι είχε λεχθεί.

Ανταπόκριση: Παρόλη την ανομοιογένεια και την δυσκολία εξαιτίας της γλώσσας, η αντίδραση των γυναικών υπήρξε θετική. Μοιράστηκαν συναισθήματα όπως η ανασφάλεια και ο θυμός που προέρχονται από το ότι βρίσκονται σε μια ξένη χώρα της οποίας δεν γνωρίζουν καλά την γλώσσα, με αβέβαιο μέλλον και σε συνθήκες φτώχειας. Επίσης αντάλλαξαν εμπειρίες και ιδέες για την αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων.

β. Προσέγγιση κατοίκων περιοχής Κολωνού:

Με την συνεργασία του διαμερισματικού συμβουλίου του 4ου διαμερίσματος του Δήμου Αθηναίων διοργανώθηκε εκδήλωση επαφής με τους κατοίκους της περιοχής Κολωνού με διανομή ενημερωτικών φυλλαδίων σε χώρους όπου συγκεντρώνονται όπως η λαϊκή αγορά.

γ. Προσέγγιση σχολείων περιοχής:

Έχουν γίνει επαφές με το υπουργείο παιδείας για την διοργάνωση ενημερωτικών ομιλιών στα παιδιά των σχολείων της περιοχής. Οι ομιλίες θα προγραμματιστούν για την επόμενη σχολική χρονιά. Το υπουργείο έχει δείξει ενδιαφέρον για το θέμα.

Δυσκολίες:

Ένα πρόβλημα που ήδη προαναφέρθηκε είναι η ανομοιογένεια του προσφυγικού πληθυσμού και η επακόλουθη δυσκολία στο θέμα της γλώσσας.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι η περιοχή του κέντρου της Αθήνας συγκεντρώνει κυρίως εργασιακούς χώρους. Οι πρόσφυγες διαμένουν συνήθως σε υποβαθμισμένες περιοχές του κέντρου (π.χ. γύρω από την Ομόνοια) όπου δεν υπάρχουν χαρακτηριστικά γειτονιάς. Πιθανόν αυτό να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα στην δημιουργία κοινών προγραμμάτων για πρόσφυγες και Έλληνες με στόχο την αλληλογνωριμία και την ενσωμάτωση των προσφύγων. Ωστόσο υπάρχουν περιοχές όπως ο Κολωνός όπου υπάρχουν αρκετοί Έλληνες κάτοικοι.

Προγραμματισμός:

- α) Συνέχιση των ομαδικών συναντήσεων
- β) Ανεύρεση χώρου για δημιουργία προγραμμάτων ανάλογα με τις ανάγκες των προσφύγων
- γ) Συνέχιση των επαφών με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς
- δ) Ενημέρωση των κατοίκων

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σύμφωνα με την εμπειρία της οργάνωσης δύο βασικά οφέλη μπορούν να προκύψουν από την ύπαρξη κοινοτικών κέντρων:

α) ο τοπικός πληθυσμός έχει την ευκαιρία να έρθει σε επαφή με τον πολιτισμό των προσφύγων, με συνέπεια την υπέρβαση τυχόν προκαταλήψεων. Αυτό ήταν ιδιαίτερα εμφανές σε ένα πιλοτικό κοινοτικό πρόγραμμα που εφάρμοσε η οργάνωσή μας στον Δήμο Δάφνης με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι φανερό ότι έτσι διευκολύνεται η ενσωμάτωση των προσφύγων στην Ελληνική κοινότητα.

β) οι οικογένειες των προσφύγων συχνά νοιώθουν τον τοπικό πολιτισμό σαν απειλή εξαιτίας του φόβου αφομοίωσης από αυτόν, με συνέπεια να αποκτούν αμυντική και συχνά εχθρική στάση. Η στάση αυτή αποτελεί εμπόδιο στη επιτυχή ενσωμάτωσή τους. Το να είναι μέλη μιας ευρύτερης κοινότητας και να έχουν την δυνατότητα να διατηρήσουν ορισμένα έθιμα και παραδόσεις της χώρας τους, καθώς και το να διδάσκονται τα παιδιά τους την μητρική τους γλώσσα, μειώνει την ένταση και διευκολύνει την προσαρμογή. Ένα κοινοτικό κέντρο μπορεί να συμβάλλει στην διατήρηση της πολιτιστικής ταυτότητας των προσφύγων, αποσκοπώντας στην ενσωμάτωσή τους και όχι στην αφομοίωσή τους από τον τοπικό πολιτισμό. Συνεπώς η κοινοτική προσέγγιση μπορεί να συμβάλλει στην απελευθέρωση των προσαρμοστικών μηχανισμών των ανθρώπων αυτών.

Από τις μέχρι τώρα ενέργειες είναι εμφανής η θετική ανταπόκριση τόσο των προσφύγων όσο και των τοπικών παραγόντων. Παρόλα αυτά πολλά μένει ακόμα να γίνουν στον τομέα της κοινοτικής παρέμβασης.

Η διεθνής προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η Ελλάδα

Γιώργος Παπαδημητρίου

Η Ελλάδα έχει επικυρώσει σημαντικό αριθμό διεθνών συμβάσεων για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου, συμμετέχει δε ενεργά στη λειτουργία πολλών διακρατικών θεσμικών μηχανισμών. Ορισμένα διεθνή κείμενα δεν δεσμεύουν, ωστόσο, ακόμη τη χώρα μας, αν και θα μπορούσαν να επικυρωθούν χωρίς να δημιουργήσουν το παραμικρό πρόβλημα. Ο λόγος είναι απλός. Οι ρυθμίσεις τους ευθυγραμμίζονται -αν δεν υπολείπονται- προς τις επιταγές του Συντάγματος και της κοινής νομοθεσίας και αντιστοιχούν προς ανειλημμένες ήδη διεθνείς υποχρεώσεις μας. Η καθυστέρηση που παρατηρείται, ακιζεί οδικοπολιτική την εικόνα της Ελλάδας διεθνώς.

Είναι ανάγκη γι' αυτό να αναληφθεί άμεσα πρωτοβουλία για την ψήφιση κυρωτικών νόμων, ώστε να αντιμετωπισθούν οι καθυστερήσεις που δημιουργήσε μία δυσεξήγητη πολύχρονη αδράνεια. Ευπρόσδεκτο δείγμα γραφής αποτελεί η ψήφιση πρόσφατα από τη Βουλή νόμου, με τον οποίο κυρώνεται, επιτέλους, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και το Πολιτικά Δικαιώματα του 1966, το Προαιρετικό Πρωτόκολλο και το 2^ο Προαιρετικό Πρωτόκολλο του Συμφώνου για την κατάργηση της ποινής του θανάτου. Μένει κανείς βέβαια με την απορία, γιατί χρειάστηκαν τριάντα ολόκληρα χρόνια από την υπογραφή του και περισσότερο από είκοσι χρόνια μετά τη μεταπολίτευση για να αποδεχθούμε μία διεθνή συμφωνία που κατοχυρώνει, με παραδοσιακούς μάλλον όρους, ατομικά και πολιτικά δικαιώματα με οικουμενική εμβέλεια.

Επιβάλλεται λοιπόν αμέσως να προωθηθεί η κύρωση και άλλων διεθνών συμβάσεων. Ιδιαίτερα πρέπει να αναφερθεί το 6^ο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ που καταργεί, όπως και το 2^ο Πρωτόκολλο του Διεθνούς Συμφώνου του 1966, τη θανατική ποινή και το 4^ο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ με σημαντικές ρυθμίσεις. Επίσης πρέπει να κατατεθούν δηλώσεις για την επέκταση της αρμοδιότητας των δικαιοδοτικών οργάνων του Στρασβούργου και την εφαρμογή της σύμβασης για την εξάλειψη των φυλετικών διακρίσεων. Έτσι θα τεθούν στέρεα θεμέλια για τη διαμόρφωση μίας συνεκτικής πολιτικής στην περιοχή της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα ανοίξει ο δρόμος για την υποδοχή νεότερων διεθνών συμβάσεων που ενστερνίζονται πιο σύγχρονες αντιλήψεις. Η Ελλάδα θα ανανεώσει τη διεθνή εικόνα της και θα ενταχθεί στις χώρες που πρωταγωνιστούν σε κάθε ανάλογη προσπάθεια.

Το διεθνή κείμενα για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιτελούν, εξάλλου, ευρύτερη αποστολή και κατευθύνουν στην εξυπηρέτηση περισσότερων στόχων. Δεν περιορίζονται δηλαδή στη νομική κατοχύρωση δικαιωμάτων στο πλαίσιο της διεθνούς έννομης τάξης και, κατ' επέκταση, της έννομης τάξης των κρατών. Συνιστούν επίσης σταθερά σημεία αναφοράς των αρχών και των αξιών που είναι εγγενείς σε κάθε σύγχρονη δη-

μοκρατική κοινωνία και αποτελούν πηγή έμπνευσης για τη διαμόρφωση, έμμεσα ή άμεσα, κάθε δημόσιας πολιτικής. Υπό το πρίσμα αυτό μόνο είναι άλλωστε δυνατόν να κατανοήσουμε τη βαθύτερη σημασία τους στις ριζικές αλλαγές που συντελούνται. Η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να καταστεί καθημερινό βίωμα για κάθε πολίτη. Διαφορετικά δεν θα είχε ίσως νόημα.

Για να αναδειχθεί καλύτερα η πολυσύνθετη λειτουργία της είναι καιρός να δημιουργηθεί και στη χώρα μας ομώνυμη Εθνική Επιτροπή. Η Επιτροπή θα αποτελέσει το κατάλληλο όργανο επεξεργασίας μίας σύγχρονης πολιτικής για τα ανθρωπίνω δικαιώματα και θα επενεργεί ως διαυδής επικοινωνίας αφενός μεταξύ των αρμοδίων υπουργείων και αφετέρου μεταξύ αυτών και των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Η επικοινωνία κράτους και κοινωνίας διαμέσου της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου θα συνομιλήσει ασφαλήως πολλές αντιθέσεις που διατηρούνται και συχνά δραματοποιούνται χωρίς αποχρώντα λόγο.

Οι σκέψεις που προηγήθηκαν υπογραμμίζουν με σαφήνεια ότι πρέπει να εντεινουμε τις προσπάθειές μας για την διεύρυνση και την ενδυνάμωση της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Προσπάθειες, που θα είχαν βέβαια καλύτερα αποτελέσματα, εάν δεν περιορίζονταν μόνο στη νομική πτυχή της. Εάν κατέτειναν δηλαδή εξίσου, ίσως δε και περισσότερο, στην ανάδειξη της πολυσύνθετης και βαθύτερης πολιτικής και ιδεολογικής λειτουργίας της.

* Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Η ύλη της σελίδας αυτής στηρίζεται στη γραφή προσώπων που έχουν αγωνιστεί για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μέσα κι έξω από τις γραμμές της Διεθνούς Αμνηστίας. Οι απόψεις τους δεν συμπιπτουν αναγκαστικά με αυτές της Διεθνούς Αμνηστίας, ούτε είναι οδηγός για τη δράση των μελών της. Είναι όμως διαφωτιστικές για την ενημέρωσή μας και τιμητικές για το περιοδικό μας.

για την Ελλάδα

της η Διεθνής Αμνηστία εξέφρασε
συγχώρα για τις δίκες όσων συνελήφθη-
ν από του Πολυτεχνείου στις 18/11/
1974. Οι αιτήσεις δεν ανταποκρίνονται στις διε-
θνή έγγραφα, στις διεθνείς συμβάσεις και
την ελληνική νομοθεσία. Οι καταγγε-
λθέντες Αμνηστίας αφορούν παραβιά-
ση των δικαιωμάτων που έγιναν κατά
την και κατά τις δίκες.

Με βίντεο που διαθέτει η οργάνωση,
εκακοποίηση τουλάχιστον ενός συλ-
λογοσφύρα αστυνομικούς. Η σχετική επι-
πέσει η Διεθνής Αμνηστία στις 13/
1996. Ουργό Δημόσιας Τάξης κ. Ρωμαιο (ο
και από τα ιδρυτικά μέλη του ελ-
ληνικού κλάδου της Δ.Α.) ακόμα περιμένει

αποφθίνοντες κρατήθηκαν 3-4 μέρες στο
Αστυνομικό Διεύθυνση σε χώρο
χωρίς κουβέρτες, νερό και φαγη-
το. Ουγγενοί τους ειδοποιήθηκαν τα
18/11. Οι κατηγορούμενοι οδη-
νάθηκαν χωρίς να τους έχουν απαγο-
ρευθεί και κατά την ανάκριση δεν
οι δικηγόροι τους, στους οποίους
επίσκεψη μόνο μετά τις ανακρίσεις.
ήθηκαν στον εισαγγελέα 36 ώρες
ήθη τους. Η διαδικασία αυτή πα-
Ελληνικό Ποινικό Κώδικα και την
Συνθήκη για τα Ανθρώπινα Δικαιώμα-

έντες χωρίστηκαν σε ομάδες και οι
σαν το Δεκέμβριο του '95. Έμπα-
ξη της ανησυχίας της Διεθνούς
στην η αποστολή παρατηρητών σε
19 και 21/3/1996. Οι παραβιάσεις
ατών των κατηγορουμένων συνε-

χίστηκαν. Μετά την απόρριψη από το δικαστή-
ριο της καταγγελίας των συνηγόρων για παρα-
βίαση του δικαιώματος παραπομπής σε δημό-
σια δίκη, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την απο-
χώρηση των συνηγόρων και των δικηγόρων του
ΕΜΠ που παρίσταντο ως πολιτική αγωγή, το δι-
καστήριο προχώρησε χωρίς να ρωτήσει τους κα-
τηγορούμενους αν επιθυμούσαν να δικαστούν
χωρίς συνήγορο.

Μάρτυρες κατηγορίας δεν εμφανίστηκαν στο δι-
καστήριο. Οι γραπτές καταθέσεις τους διαβό-
στηκαν, όμως η υπερρόσηψη δεν είχε τη δυνα-
τότητα να τους εξετάσει. Οι παρατηρητές της
Διεθνούς Αμνηστίας διαπίστωσαν ότι στις πρώ-
τες δίκες οι καταδικές δεν βασίστηκαν σε κρι-
τήρια βαθμού ενόχής, αλλά στην παρουσία ή
όχι του κατηγορουμένου στη δίκη. Επιπλέον, οι
κατηγορούμενοι είχαν άγνη συμμετοχή: με τις
ίδιες κατηγορίες και το ίδιο αποδεικτικό υλικό,
οι ποινές που επιβλήθηκαν στις πρώτες δίκες,
ήταν βαρύτερες από αυτές που επιβλήθηκαν
αργότερα.

Η προσωπική εμπειρία των παρατηρητών της
Διεθνούς Αμνηστίας από την επαφή με τους
προέδρους και τους εισαγγελέες των δικών
ήταν μάλλον αρνητική σε ό,τι αφορά τη συνε-
ργασιμότητά τους. Το δικαστήριο ορνήθηκε να
δώσει στην οργάνωση αντίγραφο της δικαγο-
φίας και των προκτιών μιας δίκης, γεγονός που
παραβιάζει το Άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συνθή-
κης και το Άρθρο 14 της Διεθνούς Σύμβασης για
τα Ανθρώπινα Δικαιώματα περί του δημόσιου χα-
ρακτήρα των δικών. Επίσης, οι απροειδοποίητες,
συνεχείς αλλαγές της σύνθεσης των δικαστη-
ριών, αλλά και η αποδοκιμασία του Προέδρου
του Αρείου Πάγου κ. Κόκκινου για τη στάση των
κατηγορουμένων, δημιούργησαν στη Διεθνή
Αμνηστία ερωτηματικά για την ανεξάρτητη και
αμερόληπτη σύνθεση και κρίση του δικαστη-
ριου.

Σύμφωνα με μαρτυρίες των ίδιων των κατηγο-
ρουμένων και των συνηγόρων τους, η παρου-
σία της οργάνωσης στις δίκες επηρέασε καθο-
ριστικά την έκβασή τους - παρ' όλη' αυτά, το σί-
τημα της Διεθνούς Αμνηστίας να ακυρωθούν
όλες οι δίκες και να γίνουν νέες, σύμφωνα με
τις διεθνείς προδιαγραφές, παραμένει.

Από το καλοκαίρι του '96, 1.300 Κούρδοι πρό-
σφυγες από το Ιρακινό Κουρδιστάν φιλοξενού-
νται στις κατασκήνωσεις του Υπ. Παιδείας στον
Άγιο Ανδρέα Αττικής.

Δεδομένου ότι 1) αποτελούν ομάδα στόμων
που έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα
σπίτια τους λόγω του πολέμου και 2) υπάρχει

έντονος κίνδυνος φυλάκισης ή ακόμα και θανά-
του τους σε περίπτωση επιστροφής τους στην
πατρίδα τους, οι άνθρωποι αυτοί είναι de facto
πρόσφυγες.

Με βάση τα παραπάνω, η Διεθνής Αμνηστία
απαιτούσε και πέτυχε την αναγνώρισή τους ως
de facto πρόσφυγων, και την παραχώρηση από
τις ελληνικές αρχές του «κοινοτικού προσω-
ρινής προστασίας», από το οποίο απορρέουν οι
εξής υποχρεώσεις για το ελληνικό κράτος:

- αυστηρή εφαρμογή της αρχής της μη επαναπροώθησης
- παροχή βοήθειας για βασικές ανάγκες διαβίωσης
- παροχή διευκολύνσεων για επιδίωξη μονιμότερης ικανοποιητικής λύσης (πρόσβαση σε διαδικασίες χορήγησης ασύλου).

Κατάφωρα ενάντια στην απόφαση αυτή του
ελληνικού κράτους υπήρξαν οι δηλώσεις του
υφυπουργού Υγείας κ. Κοτσώνη στις 20/12/96,
ο οποίος ανέφερε ότι «παραστήνουμε το δικαίω-
μα παραμονής στον Άγιο Αντρέα μέχρι τις 4/1/
97. Μετά την ημερομηνία αυτή οι αλλοδαποί
που θα παραμείνουν στην κατασκήνωση, θα
επαναπροωθούνται».

Η άμεση και έντονη παρέμβαση του ελληνικού
τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας και η κατα-
γγελία των θέσεων του κ. Κοτσώνη, έφερον απο-
τελέσματα. Η προθεσμία της 4/1/97 δεν τηρή-
θηκε, ορισμένοι πρόσφυγες εξακολουθούν να
παραμένουν στην κατασκήνωση.

Παραμένει, ωστόσο, εκκρεμές το αίτημα της
Διεθνούς Αμνηστίας να τους χορηγηθεί η δυνα-
τότητα να ζητήσουν άσυλο. Και φυσικά, οι Κούρ-
δοι του Αγ. Ανδρέα περιλαμβάνονται στην
εκστρατεία της Διεθνούς Αμνηστίας για τους
πρόσφυγες (βλ. σελίδα 8).

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Δεν περνάει μέρα που κάποιοι άνθρωποι να μην πάρουν την οδυνηρή απόφαση να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, τις κοινότητες τους και τις πατρίδες τους, επειδή φοβούνται. Φοβούνται για τη ζωή τους. Προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο και τις εμφύλιες συρράξεις. Προσπαθούν να ξεφύγουν από διώξεις, τη φυλακή, τα βασανιστήρια ή την εκτέλεση.

Κάθε μεμονωμένος πρόσφυγας είναι άμεσο αποτέλεσμα της αποτυχίας κάποιας κυβέρνησης να προστατέψει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Δεκαπέντε εκατομμύρια πρόσφυγες καταγγέλλουν με την παρουσία τους και μόνο τις κυβερνήσεις αυτού του κόσμου. Άλλα 20 εκατομμύρια άνθρωποι είναι πρόσφυγες μέσα στην ίδια τους τη χώρα. Αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, βρίσκονται όμως ακόμη μέσα στα σύνορα της χώρας που δεν κατάφερε να τους προστατέψει.

Οι πρόσφυγες δικαιούνται διεθνούς προστασίας. Ο φόβος διώξεων, διακρίσεων, ή παραβιάσεων των δικαιωμάτων τους θα έπρεπε να τους εξασφαλίζει άσυλο. Όμως οι κυβερνήσεις αγνοούν όλο και περισσότερο τις υποχρεώσεις τους. Ορισμένες κάνουν ό,τι μπορούν για να αποτρέψουν την είσοδο στη χώρα τους των ανθρώπων που ζητούν άσυλο. Ένοητοι συνριακοί φρουροί εμποδίζουν το πέρασμά τους. Αεροπορικές εταιρίες αρνούνται να τους επιτρέψουν να ταξιδέψουν. Έκτροκοι υπάλληλοι της υπηρεσίας μετανάστευσης τους στερούν καμία φορά την προστασία της ίδιας τους της ζωής. Οι περιορισμοί της βίζας ελαχιστοποιούν τις επιλογές τους.

Το διεθνές σύστημα προστασίας προσφύγων βρίσκεται σε κρίση. Και κάθε φορά που αποτυγχάνει, μια ζωή κινδυνεύει.

Οι πρόσφυγες δεν ζητούν φιλανθρωπία. Ζητούν απλώς το σεβασμό των δικαιωμάτων τους. Οι πρόσφυγες δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται ως απειλή για τις θέσεις εργασίας, ως άνθρωποι που χρειάζονται στέγη ή ως πρόβλημα για την κοινωνική πρόνοια. Κάθε ένας από αυτούς έχει δικαίωμα να ζητήσει καταφύγιο.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Πέρασαν περισσότερα από 40 χρόνια από τότε που οι κυβερνήσεις του κόσμου συμφώνησαν ότι όποιος αναγκάζεται να εγκαταλείψει τη χώρα του φοβούμενος διώξεις, θα είχε δικαίωμα στη διεθνή προστασία. Η μνήμη του Ολοκαυτώματος και οι ανατορα-

χές μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ώθησαν τη διεθνή κοινότητα να υποσχεθεί άσυλο σε όλους τους ανθρώπους των οποίων τα θεμελιώδη δικαιώματα κινδύνευαν.

Οι κυβερνήσεις δέχτηκαν την αρχή της *μη επαναπροώθησης*. Κανένας δεν πρέπει να

αναγκάζεται να επιστρέψει σε μια χώρα όπου απειλούνται η ζωή ή η ελευθερία του. Αυτή η αρχή έχει αναγνωριστεί ως ουσιώδες μέσο εξασφάλισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων που καθιερώνονται από την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Η Δ.Α. ριχνεται από τον Απρίλιο σε μια μεγάλη μάχη, μία από τις σημαντικότερες που έχει ως τώρα προκληθεί και αντιμετωπιστεί: την εκστρατεία για τους πρόσφυγες.

Είναι πλέον σαφές σε όσους δεν επιλέγουν να εθελοτυφλούν, πως το θέμα αυτό θα δοκιμάσει τα επόμενα χρόνια τις αντοχές κρατών, διεθνών μηχανισμών και κοινής γνώμης. Εξάλλου, απέναντι στα καρβάνια της απειλησίας θα δοκιμαστούν οι οργανώσεις προστασίας των ανθρώπινων δικαιωμάτων και η δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασής τους στις εξελίξεις.

Το Ελληνικό τμήμα έχει στρέψει όλες του τις προσπάθειες σ' αυτή την κατεύθυνση. Οι στόχοι είναι σαφείς. Δε μπορούν οι ελληνικές κυβερνήσεις να χρησιμοποιούν συνεχώς το φόβο των παράνομων μεταναστών για να δικαιολογήσουν την απαράδεκτη πρακτική τους απέναντι στους πρόσφυγες. Δεν μπορούν οι διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας μας σχετικά με τις διαδικασίες αίτησης και χορήγησης άσυλου να ακυρώνονται καθημερινά στην πράξη. Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε θέματα προσφύγων είναι απειλητική, δεν είναι αληθινή.

Η εκστρατεία για τους πρόσφυγες έχει ήδη ξεκινήσει για μας εδώ και μήνες. Ουσιαστικά από τη στιγμή που άρχισε η περιπέτεια των ανθρώπων που συνθησάμε να ονομάζουμε «Κουρδούς του Αγίου Ανδρέα». Απατήσαμε να τηρηθούν οι νόμοι, καταγγείλημε την αδιαφορία των αρχών, χτίσαμε συμμαχίες και συνεργαστήκαμε με πολλές ανθρωπιστικές οργανώσεις για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης στους χώρους παραμονής. Απατήσαμε και κατορθώσαμε την αναγνώριση των Κουρδών ως *de facto* προσφύγων. Αντιδράσαμε, και στην πράξη αποτρέψαμε, την επαπειλούμενη άρση του καθεστώτος ειδικής νομικής προστασίας που θα μπορούσε να σημάνει την άμεση απέλασή τους. Κυρίως όμως είμαστε εκεί, παρακολουθούμε, πληροφορούμαστε και πληροφορούμε. Κατ' ουσίαν αποδεικνύουμε ότι οι ενεργοί πολίτες μπορούν και οφείλουν να παρεμβαίνουν αποτελεσματικά σε θέματα ανθρώπινων δικαιωμάτων. Μόνο έτσι μπορούν να αναστρέφονται εξελίξεις που διαφορετικά θα συνιστούσαν άνισες μάχες μεταξύ κυβερνήσεων και ανυπεράσπιστων ανθρώπων.

Στο πλαίσιο αυτής της εκστρατείας προφανώς δε θα σταματήσουμε την πάγια δράση μας για στομικές περιπτώσεις. Οι πρόσφυγες από το Ιράκ, την Τουρκία ή το Μπουρουντί θα συνεχίσουν να φοβούνται: τον πόλεμο, τις εξωδικαστικές δολοφονίες και τις συλλήψεις. Θα εξακολουθήσουν να περνούν από το γραφείο της Δ.Α. Ζητώντας βοήθεια. Κι εμείς θα συνεχίσουμε να κινούμε διαδικασίες, να συνεργαζόμαστε με άλλες οργανώσεις, να δημοσιοποιούμε την ιστορία ζωών που πρέπει να σωθούν. Θα συνεχίσουμε να τους σώζουμε αποτρέποντας την επαναπροώθησή τους σε χώρες όπου η ασφάλειά τους τίθεται σε κίνδυνο. Δε θα πάψουμε όμως να καταγγέλλουμε με τον πιο έντονο τρόπο πως αυτό θα έπρεπε να αποτελεί πρωταρχικό μέλημα των αρχών.

Σε αυτή τη δράση χρειαζόμαστε τη βοήθειά όλων σας. Χρειαζόμαστε την εθελοντική σας προσφορά, τις προτάσεις σας, τις προσβάσεις σας στα ΜΜΕ. Χρειαζόμαστε και την οικονομική σας στήριξη, όχι μόνο γιατί χωρίς αυτή θα περιοριστούν οι δραστηριότητές μας, αλλά και γιατί πρέπει να ξέρουμε ότι είστε δίπλα μας σε αυτή τη μεγάλη εκστρατεία.

Κωστής Παπαϊωάννου
Πρόεδρος του Ελληνικού τμήματος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΑ

Ο Ελληνικός Κώδικας δεοντολογίας των Κοινωνικών Λειτουργιών

Ελληνικός Κώδικας

Ο πρώτος κώδικας των Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδας έσθηκε από την Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Κοινωνικών Λειτουργιών Ελλάδος (ΣΚΛΕ) τον Οκτώβριο του 1959. Στην συνέχεια ο κώδικας αυτός τροποποιήθηκε όπως αυτός παρατίθεται πιο κατω, εφηφίσθηκε από την Ολομέλεια του Συνδέσμου τον Ιούλιο του 1965.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

Η Κ.Ε. είναι εφαρμοσμένη Κοινωνική Επιστήμη που βασίζεται στα εμπειρικά ιδεώδη και στην δημοκρατική φιλοσοφία. Αναγνωρίζει ότι κάθε κοινωνία οφείλει να λειτουργεί με τέτοιο τρόπο να παρέχει τα μεγαλύτερα δυνατά οφέλη σε όλα της τα μέλη. Τίς κάθε άνθρωπος έχει τα δικαιώματά του και τις ευθύνες καθώς και το υπέρτατο δικαίωμα να εκλέγει μόνος τους τον της ζωής του στο βαθμό που δεν προσκρούει στο ίδιο ωμα που έχουν οι άλλοι, δεδομένου ότι όλοι οι άνθρωποι ίσα δικαιώματα και πρέπει να απολαμβάνουν ίση δικαιοσύνη. Η Κ.Ε. αποσκοπεί στην κάλυψη των ανθρωπίνων αναγκών και αντιμετώπιση των δυσκολιών που προκύπτουν κυρίως από τις πικρές-κοινωνικές σχέσεις και από τις ελλείψεις ή τα μειοματα των κοινωνικών συστημάτων. Με επιστημονικές τεχνικές ονται τα άτομα, οι οικογένειες, οι ομάδες, οι κοινότητες-τητα από καταγωγή, κοινωνική θέση, φυλο, ηλικία, πιστεύω, θρη-ή συνεισφορά στην κοινωνία-να αναπτύξουν τις δυνατότητές για να προλάβουν ή να αντιμετωπίσουν ή να επιλύσουν τα ματά τους καθώς και να βελτιώσουν τις μεταξύ τους σχέσεις

τις συνθήκες της ζωής τους, συμμετεχοντας συγχρόνως, όσο είναι δυνατόν, σε κοινωνική δράση και στον κοινωνικό πρόγραμμα.

Η Κ.Ε. εφαρμόζεται από επαγγελματίες Κοινωνικούς Λειτουργούς που έχουν ορισμένες υποχρεώσεις και δικαιώματα. Όσο συνεπέστερα ανταποκρίνονται οι Κ.Λ. σ' αυτές τις υποχρεώσεις και όσο περισσότερο αναγνωρίζονται τα δικαιώματά τους, τόσο η προσφορά εργασίας είναι καλύτερη και αποδοτικότερη.

Ο Κώδικας δεοντολογίας καθορίζει τις σχέσεις του Κ.Λ. με το επάγγελμα, με τον εξυπηρετούμενο και με τους εργοδοτικούς προϊστάμενους.

Κοινωνικός Λειτουργός και το Επάγγελμα.

Ο Κ.Λ. διατηρεί τις αξίες, αναπτύσσει και βελτιώνει τις γνώσεις στην μεθοδολογία του επαγγέλματος. Φροντίζει για την συνεχή επαγγελματική του εκπαίδευση και επιμόρφωση ώστε να βοηθάει στην ανάπτυξη του όλου σώματος της επαγγελματικής γνώσης και στην εξύψωση του επαγγελματικού επιπέδου της Κοινωνικής εργασίας και στην προσαρμογή των μεθόδων στις νέες ανάγκες και αλλαγές που συνεχώς διαφοροποιούνται.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός ενημερώνει τους γύρω του για το έργο του κοινωνικού λειτουργού και συμβάλλει στην εδραίωση και στην προώθηση της αναγνώρισης και εμπιστοσύνης της δημόσιας γνώμης στο επάγγελμα με την προσωπικότητά του, την συμπεριφορά που δεν μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές και τις υποχρεώσεις του επαγγέλματος, όπως καθορίζονται στον παρόντα κώδικα με αυτό καθ'αυτό το επίπεδο εργασίας του.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός προσφέρει την γνώση και πείρα του για να φέρνει στην επιφάνεια τις κοινωνικές ανάγκες, την προέλευση

ος και να ερμηνεύει την φύση των ατομικών, ομαδικών καθώς και των προβλημάτων επι κοινοτικού και εθνικού επιπέδου.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός διαχωρίζει την επαγγελματική γνώση από την προσωπική αντίληψη και αποφεύγει πράξεις ή μέσα που τρέκινται στις αρχές της κοινωνικής εργασίας.

Έχει υποχρέωση να διευκρινίζει ως ποίο σημείο δημόσιες λύσεις του ή ενέργειές του αντιπροσωπεύουν την προσωπική του άποψη, την υπηρεσία του, ή τον επαγγελματικό σύλλογο.

Κάθε παρασκηνιακή ενέργεια κοινωνικού λειτουργού για ανάδειξη, κατάληψη θέσεως είναι αντίθετη προς τις αρχές του Κώδικα δεοντολογίας.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός οφείλει να ανήκει στον επαγγελματικό σύλλογο, να συμμετέχει ενεργά στις δραστηριότητές του και βοηθάει στην επίτευξη των σκοπών του.

Κοινωνικός Λειτουργός και ο εξυπηρετούμενος.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός σέβεται την προσωπικότητα του εξυπηρετούμενου, διαφυλάσσει την αξιοπρέπειά του και διασφαλίζει τα δικαιώματά του.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός αναγνωρίζει και σέβεται τους στόχους, τις ευθύνες και την ατομικότητα των εξυπηρετούμενων ενθαρρύνοντας τους στην πραγματοποίηση των σκοπών τους και στην προσπάθεια να χρησιμοποιήσουν στο έπακρο τις δυνατότητές τους. Η επαγγελματική βοήθεια θα πρέπει να δίνεται έτσι ώστε να βοηθάει τους εξυπηρετούμενους να αναλαμβάνουν την ευθύνη των πράξεών τους, να αυτενεργούν και να βρίσκουν λύσεις για τα προβλήματά τους μέσα σε ρεαλιστικά πλαίσια. Όπου η παροχή επαγγελματικής

ήθειας δεν είναι δυνατόν να προσφερθεί, θα πρέπει ο εξυπηρετού-
μενος να βοηθηθεί να βρει εναλλακτικές λύσεις, και να αναζητήσει
άλλες πηγές.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός έχει υποχρέωση να εξηγήσει στον εξυπη-
ρευόμενο τις προϋποθέσεις, το περιεχόμενο και τα χρονικά πλαίσια
της συνεργασίας και να τον βοηθάει να αντιληφθεί πως να
επιδομηθεί την επαγγελματική σχέση. Σε καμιά περίπτωση δεν
πρέπει να υποσχεθεί υποσχέσεις που δεν είναι βέβαια αν θα μπορέσουν να
επιτευχθούν.

Η σχέση με τον εξυπηρετούμενο πρέπει να στηρίζεται σε αμοιβαία
ισοτιμία. Η ευθύνη από μερους του κοινωνικού λειτουργού
είναι αναπόσπαστο μέρος της εργασίας του. Η συλλογή και η
επιμελέση πληροφοριών ή δεδομένων πρέπει να σχετίζεται με την
απαιτούμενη επαγγελματική βοήθεια προς τον εξυπηρετούμενο ο
ποίος είναι απαραίτητο να ενημερώνεται για την αναγκαιότητά
τους και για την χρήση τους. Στην περίπτωση που απαιτούνται
πληροφορίες από τρίτους πρέπει να ενημερώνεται και συγκατατίθε-
ται ο εξυπηρετούμενος. Στην περίπτωση που είναι απαραίτητες
οικονομικές επισκέψεις πρέπει να γίνονται με την ενημέρωση του
εξυπηρετούμενου.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός κρατά το "απόρρητον" και δεν δίνει
πληροφορία χωρίς την συγκατάθεση του εξυπηρετούμενου
μόνο σε περιπτώσεις όπου ο εξυπηρετούμενος δεν μπορεί να
υπεύθυνος ή που ενδέχεται να κινδυνεύουν άλλοι.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός δεν επιδιώκει το προσωπικό συμφέρον
αλλά των συμφερόντων του εξυπηρετούμενου.

59

Ο Κοινωνικός Λειτουργός και ο Εργοδοτικός Οργανισμός.

1) Ο Κοινωνικός Λειτουργός είναι πλήρως ενημερωμένος γύρω από τα προγράμματα, τις αρχές και τις κατευθύνσεις του Εργοδοτικού Οργανισμού και εργάζεται υπεύθυνα για την εφαρμογή τους.

2) Αναπτύσσει μέσα στην Υπηρεσία κατάλληλες συνθήκες εργασίας και συνεργασίας που να του επιτρέπουν να συμβάλει στην βελτίωση και επέκταση των προγραμμάτων καθώς και στην χάραξη της γενικότερης πολιτικής του Οργανισμού.

3) Κρατά υπεύθυνη στάση ως προς το είδος των προγραμμάτων, τον ρόπο και την ποιότητα της εξυπηρέτησως, προτείνοντας αλλαγές στις διαδικασίες, στον τρόπο πορείας ή στην γενικότερη πολιτική, που χρειάζεται, χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα κανάλια που παρέχονται από τον Οργανισμό. Όταν εξαντλήσει όλες τις καθιερωμένες διαδικασίες και η αναγκαία αλλαγή δεν επιτυγχάνεται, ο ίδιος δε εξακολουθεί να πιστεύει ότι η αλλαγή είναι αναγκαία, τότε μπορεί να προσφύγει στις ανώτερες αρχές ή στο ευρύτερο κοινό ενημερώνοντας και τον εργοδοτικό οργανισμό.

4) Ο Κοινωνικός Λειτουργός κατά την άσκηση της εργασίας του έβεται την προσωπικότητα, τις ικανότητες, την ιεραρχική θέση, την εκπαίδευση, την πείρα των συναδέλφων του και των άλλων επαγγελματιών. Οφείλει να δέχεται και να κάνει καλόπιστη κριτική.

5) Ο Κοινωνικός Λειτουργός αποφεύγει την προσφορά των υπηρεσιών του σε Οργανισμούς που οι σκοποί και οι τρόποι εργασίας δεν γυώνται την εφαρμογή της φιλοσοφίας και των αρχών της Κοινωνικής Εργασίας.

ιεθνής Κώδικας Δεοντολογίας

Η Κοινωνική Εργασία προέρχεται από φιλανθρωπικά, θρησκευτικά και δημοκρατικά ιδεώδη και φιλοσοφίες και έχει σαν ταγκόμιο στόχο της, το να γνωρίζει τις ανθρώπινες ανάγκες, που προέρχονται από προσωπικές και κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και να βοηθά στην ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού.

Οι επαγγελματίες Κοινωνικοί Λειτουργοί έχουν αφιερωθεί στην υπηρεσία της ευημερίας και της ολοκλήρωσης των ανθρώπινων πόξεων στην ανάπτυξη και στην αυστηρή χρησιμοποίηση της επιτημονικής γνώσης πάνω στην ανθρώπινη και κοινωνική συμπεριφορά, στην αξιοποίηση των πηγών που θα βοηθήσουν στο να γνωρίσουμε το άτομο, την ομάδα, τις εθνικές και διεθνείς ανάγκες και φιλοδοξίες, και τέλος στην επίτευξη της κοινωνικής δικαιοσύνης.

ΡΧΕΣ

Κάθε ανθρώπινη ύπαρξη έχει μια μοναδική αξία, ανεξάρτητα της προέλευσης της εθνικότητας, του φύλου, της ηλικίας, της ιδεολογίας, των πιστεύω του, της κοινωνικής και οικονομικής του κατάστασης ή της συμβολής του στην κοινωνία.

Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα της προσωπικής του ολοκλήρωσης, στο βαθμό, που δεν καταπατά το ίδιο δικαίωμα των άλλων ατόμων.

Κάθε κοινωνία, ανεξάρτητα του συστήματός της, πρέπει να λειτουργεί έτσι, ώστε να παρέχει στο μέγιστο οφέλη για όλα τα μέλη της.

Ο επαγγελματίας Κοινωνικός Λειτουργός έχει την ευθύνη να αφοσιώνεται στην αντικειμενική και αυστηρή γνώση, καθώς επίσης και να εξασκείται στο να βοηθάει άτομα, ομάδες, κοινότητες και κοινωνίες στην ανάπτυξή τους και στην ανάλυση των

ατομικών και κοινωνικών συγκρούσεων και τις συνέπειές τους.

5) Ο επαγγελματίας Κοινωνικός Λειτουργός έχει ένα πρωταρχικό καθήκον, το να είναι η προσφερόμενη εργασία του αντικειμενική, πράγμα που πρέπει να έχει προτεραιότητα και να είναι πάνω από προσωπικά ενδιαφέροντα, στόχους ή οράματα.

Κανόνες ηθικής διαγωγής

Γενικά

- 1) Να αναζητήσετε και να καταλάβετε την αξία του κάθε ατόμου και τα στοιχεία του, ποιά η συμπεριφορολογική του κατάσταση και την υπηρεσία που ζητείται να προσφέρετε.
- 2) Να υποστηρίζετε και να προάγετε τις αξίες, τις γνώσεις και τη μεθοδολογία του επαγγέλματος, αποφευγοντας κάθε συμπεριφορά που καταστρέφει τη λειτουργία του επαγγέλματος.
- 3) Αποσαφηνίστε όλες τις δημόσιες δηλώσεις ή πράξεις είτε σε ατομική βάση είτε σαν κάτι αντιπροσωπευτικό κάποιου επαγγελματικού συνδέσμου, γραφείου ή οργανισμού.
- 4) Αναγνωρίστε τα επαγγελματικά και προσωπικά όρια και ενθαρρύνετε τη χρησιμοποίηση όλων των σχετικών γνώσεων και τεχνικών και εφαρμόστε επιστημονικές μεθόδους για τη ζήτηση πληροφοριών (ερευνα).
- 5) Συμβάλλετε με την επαγγελματική σας πείρα στην ανάπτυξη υγιών πολιτικών συστημάτων και προγραμμάτων για να βελτιώσετε τη ποιότητα ζωής σε κάθε κοινωνία.
- 6) Προσδιορίστε και ερμηνεύστε τις κοινωνικές ανάγκες, το επίπεδο και τη φύση του ατόμου, της ομάδας της κοινότητας, τα εθνικά και διεθνή κοινωνικά...

ποστηρίζετε το δικαίωμα του πελάτη για μιά σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης ιδιωτική και εμπιστευτική καθώς επίσης και για μια υπεύθυνη χρησιμοποίηση των πληροφοριών.

Η συλλογή και το μοίρασμα των πληροφοριών ή δεδομένων θα πρέπει να γίνονται για λόγους καθαρά επαγγελματικούς σε συνεργασία με το πελάτη που θα πληροφορείται για την αναγκαιότητα της χρησιμοποίησής τους.

Μια πληροφορία δεν θα πρέπει να διαφύγει, χωρίς την προηγούμενη ενημέρωση και τη συγκατάθεση του πελάτη, εκτός βεβαίως περίπτωσης, που ο πελάτης δεν μπορεί να είναι υπεύθυνος ή και άλλες περιπτώσεις που ο πελάτης μπορεί να κινδυνεύει σοβαρά.

Αγνώριστε και σεβαστείτε τους στόχους του ατόμου, τις ευθύνες και τις διαφορές των πελατών. Μέσα από τη σκοπιά της υπηρεσίας του ειδικού κοινωνικού περιβαλλοντος του πελάτη ο κοινωνικός λειτουργός πρέπει να βοηθά τους πελάτες να αναλάβουν την ευθύνη των προσωπικών τους πράξεων και να βοηθά τους πελάτες με την ίδια προθυμία. Και όταν η Κοινωνική εργασία δεν μπορεί να προσφερεται στον πελάτη κάτω από τέτοιες συνθήκες, τότε ο πελάτης πρέπει να είναι ενημερωμένος ώστε να μπορεί να όρσει ελεύθερα.

Βοηθήστε τον πελάτη-ατομο, ομάδα, κοινότητα ή κοινωνία-να τύχει την ολοκλήρωσή του και να φτάσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων του, πάντα όμως μέσα στα όρια που βαζουν τα ίδια δικαιώματα των άλλων. Η υπηρεσία πρέπει να βασίζεται στο να βοηθά τον πελάτη να καταλάβει και να χρησιμοποιεί την επαγγελματική σχέση μέσα στα πλαίσια της προαγωγής των νομίμων

επιθυμιών και ενδιαφερόντων του.

Σχετικά με τις Υπηρεσίες (γραφεία) και τους Οργανισμούς

Ο Κοινωνικός Λειτουργός εργαζεται με αυτές τις υπηρεσίες και οργανισμούς των οποίων η πολιτική, οι διαδικασίες και οι λειτουργίες τους έχουν εφαρμογή της πρακτικής του επαγγέλματος σύμφωνα με τους κανόνες της ηθικής.

Με υπευθυνότητα εκτελεί τους καθορισμένους στόχους και τα καθήκοντα της υπηρεσίας ή του οργανισμού συμβάλλοντας έτσι στην ανάπτυξη της σωστής πολιτικής, πορείας και πρακτικής, για να εξασφαλίσει το καλλίτερο δυνατόν επίπεδο υπηρεσιών.

Να διατηρεί την μεγαλύτερη δυνατή υπευθυνότητα προς το πελάτη εισάγοντας επίθυμητες αλλαγές στην πολιτική, τις διαδικασίες και τη πρακτική μέσω της κατάλληλης υπηρεσίας και της οργανωτικής οδού.

Εάν οι ανάγκες θεραπείας δεν επιτεύχθηκαν ακόμη και όταν ληφθούν οι τρόποι έχουν εξαντληθεί τότε πρέπει να γίνουν οι κατάλληλες εκκλήσεις προς τις υψηλότερες ιστάμενες αρχές, ή προς την ευρύτερη κοινότητα ενδιαφέροντος.

Υποβάλλετε την επαγγελματική σας ευθύνη προς το πελάτη και την κοινότητα για ικανότητα και αποτελεσματικότητα μέσα από περιοδική αναθεώρηση (κριτική) του πελάτη, της υπηρεσίας και των οργανωτικών προβλημάτων και της αυτο-παρουσίας.

Σχετικά με τους συναδέλφους

Σέβαστε την εκπαίδευση και την επαγγελματική υπόσταση των συναδέλφων των άλλων επαγγελματιών εξαντλώντας όλη την απαραίτητη συνεργασία που θα μπορούσε να αποδώσει αποτελεσματικές εξυπηρετήσεις.

Να σέβεστε τις διαφορές στη γνώμη και τη πρακτική των συναδέλφων σας και των άλλων επαγγελματιών εκφράζοντας κριτική με κατάλληλο και υπεύθυνο τρόπο.

Να προάγετε και να μοιράζεστε τις ευκαιρίες για μάθηση, εμπειρία και ιδέες με όλους τους επαγγελματίες συναδέλφους, με άλλους επαγγελματίες και εθελοντές με σκοπό την αμοιβαία βελτίωση και το κύρος.

Επιστήστε την προσοχή για τις οποιεσδήποτε παραβιάσεις του ενδίαφέροντος του πελάτη ή της επαγγελματικής ηθικής και αρχών, στα κατάλληλα όργανα και προστατέψτε τους συναδέλφους από άδικες πράξεις.

Σχετικά με το επάγγελμα

Διατηρείστε τις αξίες, τις γνώσεις και τη μεθοδολογία του επαγγέλματος και συμβάλλετε στη διευκρίνηση-αποσαφήνιση ή τη βελτίωσή τους.

Υιοθετείστε τους επαγγελματικούς κανόνες πρακτικής και εργατείτε για τη προαγωγή τους.

Υπερασπιστείτε το επάγγελμα σε περίπτωση άδικης κριτικής και εργαστείτε για να αυξήσετε την εμπιστοσύνη μέσα στα πλαίσια της αναγκαιότητας για επαγγελματική πρακτική.

Ενθαρρυνετε νέες προσεγγίσεις και μεθοδολογίες που χρειάζονται στο να γνωρίσετε καινούργιες και υπάρχουσες ανάγκες.

